

प्राचीन (जैन) साहित्योद्धारग्रन्थावल्याः ।

प्रथमं पुष्पम्

जैनस्तोत्रसन्दोहे ।

(प्राचीन-स्तोत्र-संग्रह)

प्रथमो भागः

—* Pt. 1.

[अनेकपंडितप्रवरजैनाचार्यादिभिः संकलितानां
अमुद्रितानां स्तोत्राणां महान् सङ्ग्रहः]

सम्पादक संशोधकश्च

पू. दक्षिणविहारिश्रीमदमरविजयमुनिवराणां.

JSa7

चरणकिंकरः

Cha

श्रीमान् चतुरविजयो मुनिः ।

प्रसिद्धिकारकः—

साराभाई मणिलाल नवाब अमदावाद.

वीर सं. २४५९

सने १९३२

विक्रम सं. १९८९

MUNSHI RAM MANOHAR LAL

Oriental & Foreign Book Sellers,

1, Nai Sarak, DELHI.

प्राप्तिस्थानम्:-

साराभाई मणिलाल नवाव,

नागजी भूधरनी पोळ :

-: अहमदाबाद :-

~~CENTRAL ARCHAEOLOGICAL
LIBRARY, NEW DELHI
Acc. No.
Date
Call No.~~

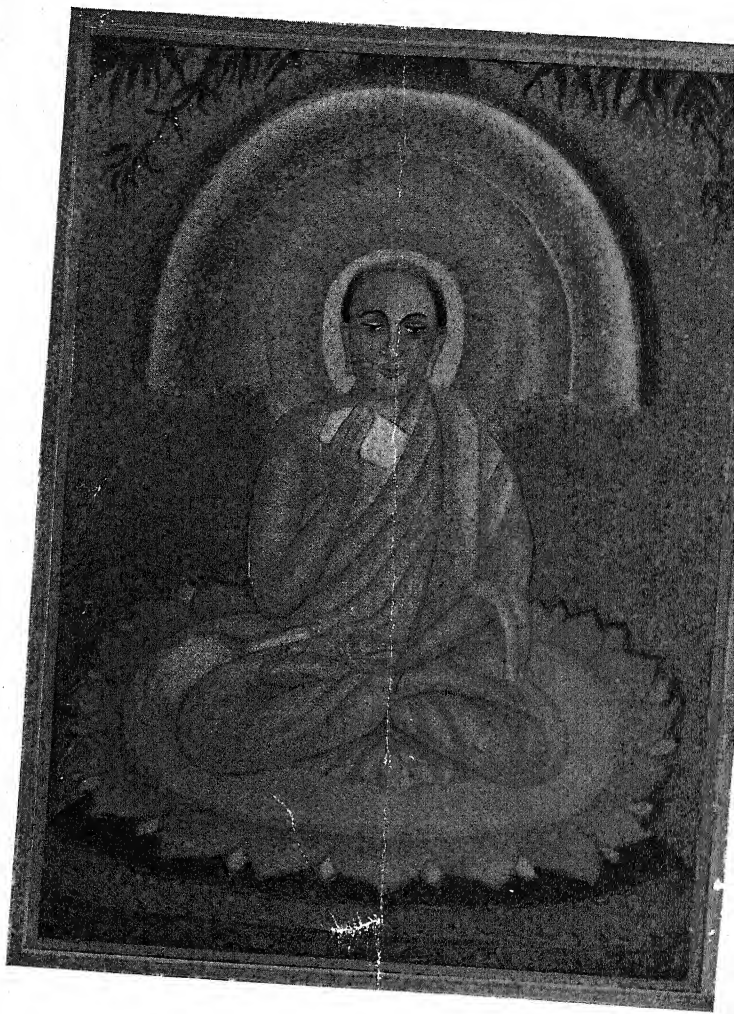
(All rights reserved for publisher.)

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL
LIBRARY, NEW DELHI.

Acc. No. 6062.
Date 11/5/57.
Call No. T 527/Cha.

Printed by
Mulchandbhai Trikamlal Patel
at his Suryprakash Printing
Press Pankornaka Ahmedabad.

સ મર્પણ

ત્રિકાલજ્ઞાની અરિહંત પરમાત્માઓની ગેરહાજરીમાં

જગતના તરણુ-તારણુના એક માત્ર સાધન

શ્રી દ્વાદશાંગીના રચયિતા અને

પ્રભુ વીરના પ્રથમ ગણધર

શ્રી ગૌતમસ્વામી

મહાપ્રભુને !

કે

જેમની

રચેલી દ્વાદશાંગીના મહાસાગરમાં મહાલતા જ્ઞાનીઓ આવી

અનેરી રચનાઓ કરી શક્યા, તે રચનાઓનો

સંગ્રહ તેમનાજ ચરણકમલે રણુ કરી

પ્રકાશકનો આત્મા કૃતાર્થતા

અનુભવે છે.

—પ્રકાશક

पू. पा. प्रातःस्मरणीय ! गणधर ! गौतमेन्द्रभूते !

अपश्चिम तीर्थ भर्तुर्वद्वमानातिशयसमृद्धेः श्रीवर्द्धमानजिनस्य
वाद्यान्यन्तरारात्तिविजयत्वाद् महावीरस्य शिष्यवर्गाप्रणीर्भवान् मग-
धजनपदान्तर्गत गौर्वरग्रामे विप्रविद्याविचक्षणस्य द्विजस्य वसुभूतेः
शीलालङ्कार धारिण्यां प्रियायां पृथिव्यां प्राच्यामिव दिवाकरः सकल-
क्षितिभृत्कुलशिरोधार्यपादः, शच्यामिव जयन्तः समानन्दिताशेष
विवुषनिकायः, यशोदायाभिव पुण्डरीकाक्षः शङ्खचक्रगदापद्माद्युप-
लक्षित करः, परिस्फुरज्जन्मजरामरणार्तिजलचरमालाकराले, उन्मी-
ललोलमनो विकल्पसहस्रसलिले, रङ्गत्तुङ्ग तृष्णातरङ्ग भङ्गुरेऽनन्तपारे
भुवन व्यापिनि संसार समुद्रे निमज्जतां भव्यात्मनां समुदिधिर्षया
समाससाद जन्म ।

आशैशवादपि ब्रह्मकर्म निष्णातं समधीतचतुर्दशविद्याकं वेदवेदा-
न्ततत्त्वपारदश्वानं वहन्तं यज्ञमहात्म्याभिमानं साशङ्क मानसमपि सर्वज्ञ
विरुद्ध धारिणं श्रीमहावीरपरिचयाद् विधूतनिःशेषविभ्रमं त्रिपदी

समवाप्यनन्तरं प्रणीतद्वादशाङ्गगणिपिटकं चतुर्ज्ञानशालिनं सरित
इव महार्णव अपरित्यक्तमर्यादं, व्रततय इव महीरुहं समाश्रितसन्तापव्या-
पपरिहारक्षमम्, राजहंसराजय इव मानसं अपगतकालुष्यहृदयं, तारका
इव हिमगभस्ति मालिनं पियूषरसाश्रिताभिर्गोदभिः क्षालयन्तं समन्ता-
त्तमोभरं जगतः समशिश्नमन्त्रक्षीणमहानसीप्रभृतयः सहर्षमनावस
स्थानान्तराः अनेका लब्धयो भवन्तम् ।

निवसता पञ्चाशद् वत्सराणि गृहवासं, निरन्तरं कारयता यज्ञ-
कर्माणि, सर्वज्ञाभिमानेन भवार्णवपोतायमानं समासादितं वैराग्यम्,
त्रिंशदब्दानि परिपालयता छद्मस्थपर्यायं व्यधायि निश्छिन्नभक्त्या
श्रीवीरजिनचरणसेवा, विहिता च न्यासीकृताङ्गुष्ठक्षीरकारितपारणा
पञ्चदशशतीश्रुत्तरा तापसानां स्फुरत्केवलज्ञानावबोधा वक्षणेन, शिव-
गते भगवति व्युच्छिन्ने प्रेमबन्धने स्वयंवरा समागता द्वादश समाः
सनाथीकृता विषादेन त्रिभुवनविवरवर्ति चराचरं वस्तुजातं करतल-
गतामलकवद् दर्शयन्ती अप्रतिघाता अनन्ता निरावरणा केवलज्ञान-
लक्ष्मीर्भवता ।

परिस्फुरत्किरीटकोटिनिष्ठङ्कितविविधभास्वररत्नराशिविनाशितान्ध
तमसा देह प्रभाद्योतितदिक्चक्रवाला भक्तिभरप्रह्वमानसा नमस्कुर्वते
भवते नर-नाम-विद्याधरा-ऽसुर-व्यन्तर-ज्योतिष्क-वैमानिकाना-
मधिपतयः सबहुमानम् ।

भवतः प्रसरमागता विमलावबोधाच्छोदनिर्भरा प्रत्यक्षानुमान-
प्रमाण विराजिततटद्वया दुष्कर्मदुमोन्मूलनक्षमा अस्ताधस्याद्वादवर्तीता
नयगमभङ्गोत्तुङ्गतरङ्गमालासमाकुला प्रवीणमुनिजनकर्णधारपटुतर-

सञ्चार्यमाणप्रतिभाप्रवहणा भव्यजनमलिनमनो विमलतामापादयन्ती
 स्रोतस्विनी द्वादशाङ्गी प्रक्षालयति प्राणिनां पापपङ्कं, विशोधयति तरा-
 मात्मानं, विवर्द्धयति पुण्याङ्कुराणि, विनाशयति त्रिविधमपितापमिति
 कथने नास्त्येव कथमपि कथंकथिकताया अवकाशः ।

प्रतिदिनं प्रणवमायाबीजपूर्वकं नमोऽन्तं भगवतो भवतो नाम-
 मन्त्राक्षरस्मरणकारिणां शरीरिणां न प्ररोहन्ति व्याधयः, प्रभवन्ति
 नाधयः, नोल्लसन्ति नागोरगमृगेन्द्रारण्य वारिधिक्षुद्रदेवासुरप्रभृतीनां
 भयानि, समुल्लसन्ति सुखानि, वृद्धिमृच्छति कुटुम्बम्, समेधते धनम्,
 किं बहुना? सफलता मायान्ति सर्वेऽपि प्रियासुतारोग्यसम्पदादिका
 मनोऽभिलषिता मनोरथा ऐहिका पारत्रिकाश्च ।

निवसन्ति भवति क्षान्त्यार्जवमार्दवप्रभृतयो यतिधर्माः, गाम्भी-
 र्यैर्दार्यैर्यमुखास्तुहिमगिरिसुधांशुदिग्दन्तिशक्रगजगौरीशरूप्याचलक्षी-
 रोदधिफेनप्रसरावदाताः सङ्गातीता गुणाः, तपः सम्पदः,
 क्षीराश्रवादयस्त्रिभुवनाश्चर्यजनका अनेका महत्यो लब्धयश्च ।

इत्याद्यनेक गुणगणाकृष्टचेता भवच्छिष्यसन्ततिसमुद्भूतैरेव
 महद्भिभराचार्यादित्रिविद्वद्भिः प्रणीतानामनेकेशां चित्रश्लेषयमकालङ्कारा-
 लङ्कृतानां विविधरसनिकेतनानां स्तोत्राणां सुमहान् सङ्ग्रहोऽयं जैन-
 स्तोत्रसन्दोहप्रथमविभागरूपः समर्पयाम्यसावहं प्रमोदभरमेदुरो
 भवत एव केवलज्ञानप्रदानदक्षे करकिसलये—

नागजीभूधरनी पोल,

अमदावाद.

सङ्गकिङ्कर :

साराभाई मणीलाल नवाब.

FOREWORD

The writing of something like a foreword to this book of sublime songs and prayers composed by recognized writers and edited by a sound savant is certainly a presumption and requires an apology: I have only to say that I cannot propose anything to state here by way of supplementing the theme or the Introduction. What I propose to do is to make a short humble statement regarding the importance of the book to students and the place it deserves to occupy in the hearts of houseless monks and devoted householders.

2. It gives me much pleasure to say that the present volume which is intended to form the first volume of the Prāchīna-Jaina-Sāhitya-odhara-granthāvali (Ancient Jain Literature Publication Series) forms a right pioneer for the series and opens up altogether a new vista to workers in the field of Jain literature, religion

and philosophy. The book contains 119 prayers to the Jain Prophets or Tirthankaras from the pens of different writers belonging to different periods of time. Although the general subject matter be the same for all pieces which are all devotional prayers, there is yet seen an abundant variety of topics, ideas, expressions, sentiments, styles and metres and the volume presents an immense interest alike to a historian as well as to a philosopher, to a bard as also to a story teller, to a grammarian as well as to a linguist, to a poet as also to a psychologist, to a critic as also to an amateur and lastly, to a rhetorician as also to a prosodist.

The work may well occupy a place not only among literary compositions but among religious books also. The arrangement of prayers which is mainly based on chronological data has been very happy and no pains have been spared by the editor and the publisher in collecting the material and presenting it. The book deserves a place in the cupboards of recognized libraries, on the book shelves of scholars and students and inside the sanctuaries and shrines of saints and devoted householders. The book is a very suitable one for the study of Ardha - Māgadhi and Jain Literature and deserves to

2

find a place in the University curricula. It is expected that learned and sympathetic readers would accord a hearty welcome to this first volume of a noble series and in encouraging the publishers the readers would no doubt be doing an esteemed iudirect service to the spread of the study of Jain and Ardha-Māgadhi literature.

Gujatat College,
AHMEDABAD
Kartik Shukla 10
Samvat 1989
November 7, 1932

K. V. Abhyankar,
Professor of Sanskrit
and Ardha-Māgadhi.

પ્રાકૃ કથન—

પ્રાતઃસ્મરણીય પંડિતપ્રવર બાલપ્રહ્લ્યારી જ્ઞાનાચાર્યો અને ધર્મધુરધર સાધુવરોએ રચેલાં આ સ્તોત્રોનો સંગ્રહ જનતા સમક્ષ રજૂ કરતાં આજે મહારા આત્માને જે અનહદ આનન્દ થઈ રહ્યો છે, તે તો માત્ર અનુભવી શકાય : કહી શકાય નહિ ! પરન્તુ વાસ્તવિક રીતિએ તો આ સંગ્રહને સર્વાંગ સમ્પૂર્ણ અને સુંદર બનાવવાનો સુયશ પૂ. દક્ષિણ વિહારી મુનિરાજ શ્રી અમરવિજયજી મહારાજના પરમ વિનેય વિદ્વદ્વત્ન મુનિવર્ય શ્રીમત્ ચતુરવિજયજી મહારાજના જ જ્ઞાન અને શ્રમને ફાળે જાય છે. તેઓ શ્રીમદ્ની અથાગ મહેનત અને તેજસ્વી પ્રેરણા વિના મહારા જેવો ક્ષુદ્ર શક્તિવાન આવા અન્યરત્નને તૈયાર કરી શકત જ નહિ. એટલે આ અન્ય વિષે એ બોલ કહેતાં પૂર્વે હું તેઓશ્રીનું ઋણ અદા કરવું અનિવાર્ય માનું છું. તેમજ આવા ઉત્તમોત્તમ અન્યરત્નની પ્રસિદ્ધિ કરવાનું સદ્ભાગ્ય મહેને પ્રાપ્ત કરાવવા માટે તેઓશ્રીનો હું પરમ ઉપકૃત છું.

પ્રસ્તુત ગ્રંથ એ પ્રાચીન સ્તોત્રોનો સંગ્રહ છે. સ્તોત્ર એટલે સ્તુતિ અર્થે રચાયેલું કાવ્ય. પોતાના ઇષ્ટદેવના ગુણાનુવાદ અને પોતાની આંતર અભિલાષાનો સ્તોત્રમાં તેના રચયિતાઓ સાક્ષાત્કાર કરાવે છે. અને આવાં સ્તોત્રો ભક્તની ભક્તિભાવનાની ઉચ્ચતા કિંવા વિશિષ્ટતાનો ખ્યાલ આપે છે. જ્ઞાન સાધુવરો કેના ગુણાનુવાદ ગાય છે, કેવા ગુણાનુવાદ કરે છે અને તેઓની આંતર અભિલાષા કેટલી નિર્મળ, કેટલી પવિત્ર, કેટલી ઉચ્ચ કાટિની હોય છે, એ બધું સ્તોત્રોના અવલોકનથી જાણી શકાય છે. કોઈ પણ દર્શન સાહિત્યમાં અને જ્ઞાનદર્શનના સાહિત્યમાં સ્તોત્રોનું સ્થાન ધણુંજ ઉચું છે. કહેવા ઘો કે-સ્તોત્રો એ ધર્મસાહિત્યનું અંગ છે. ભક્તાત્માઓ ન્યારે મધુર સરોદે પરમાત્મ મૂર્તિમાં તલ્લિન બનીને સ્તુતિકાવ્યો-સ્તોત્રો ગાય છે, સારે તેમાંથી રચનારની કળા અને બોલનારની પવિત્રતા નિર્જર છે.

પ્રાચીન કાળમાં, જ્યાં વિદ્યારસિકોમાં વાદવિવાદ ચાલતા, જ્યારે પદે પદે વિદ્વાતાની જરૂર પડતી, જ્યારે કાવ્યકલા રાજ્ય અને પ્રજા ઉભય માટે રસિકતા ભરી હતી, ત્યારે એ પરસ્પર સ્પર્ધાના કાળમાં લખાએલાં કાવ્યોનું પદલાલિત્ય, શબ્દગુચ્છણી તેમજ રચના-કળા ખૂબ ખૂબ ખીલતાં એમ કાવ્યોના અવલોકનથી જણાય છે. આવાં કાવ્યો એ સમાજની મોંઘી સંપત્તિ છે, પરન્તુ છેલ્લા સૈકા-ઓમાં કાલપ્રભાવે અને જનતાની જડવાદ તરફની વૃત્તિ-પ્રવૃત્તિના કારણે આ સમૃદ્ધિનો હાસ થવા લાગ્યો છે. નવીન રચનાઓ થવી તો દૂર રહો, પરન્તુ જુની પણ પૂરી સચવાઈ નથી. છેલ્લાં થોડાં વર્ષો દરમ્યાનમાં સ્તોત્રોના ટુંકા સંગ્રહ પ્રસિદ્ધ થવા છતાં, એ તો બહુજ અધુરા છે-તદ્દન અલ્પ છે. જૈન સ્તોત્ર સાહિત્ય તો ખૂબજ વિશાલ છે. અને એ સ્તોત્રસાહિત્યનું સંરક્ષણ થાય, એ સ્તોત્રસાહિત્ય ભંડારોની પેટીઓમાંથી ભક્તોની જીભે ને વિદ્વાનોની દષ્ટિએ ચઢે, એ અમર કાવ્યો દ્વારા અમરતા પ્રાપ્ત કરી ગએલા પુણ્ય પુરૂષોનું અમર નામ વધુ ઉજવલ અને, અને એ બધાય કરતાં આત્મા આવી પ્રવૃત્તિ દ્વારા પોતાનું કલ્યાણ સાધી શકે, એજ કારણથી આ સ્તોત્રસંગ્રહ પ્રસિદ્ધ કરવાની ભાવના થએલી પૂજ્ય સાગરાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજએ એ ભાવનાને ખૂબ પુષ્ટ કરી. અને પૂ. ચતુરવિજયજી મહારાજની શબ્દાતીત સહાયથી આજ પ્રત્યક્ષરૂપે એ ભાવના ફળી.

પ્રસ્તુત ગ્રંથમાં પંડિતપ્રવર વાદિગજકેસરી ભગવાન હેમચંદ્ર-સૂરીશ્વરજી, તેમજ શ્રી રામચંદ્ર-અમરચંદ્ર-હરિભદ્રસૂરિ-જિ-નભદ્ર-ભદ્રબાહુસ્વામિ-ચર્મધોષ-ચનપાલ કવિ-અને શ્રી શ્રીપાલ પ્રમુખ તપોબરતરગચ્છીય કવિવરોનાં અત્યાર સુધી અમુ-દ્રિત રહેલાં સ્તોત્રો પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવ્યાં છે. આ સ્તોત્રોની રચ-નાઓ પણ લિન્ન લિન્ન દષ્ટિએ થએલી જણાય છે. જેમકે-કોપની દષ્ટિએ અર્હન્નામ સહસ્ર અને અષ્ટોત્તર શત નામ સરસ્વતી પ્રમુખ સ્તોત્રો. ત્રિંશત્-ચતુર્વિંશતિકા સ્તવ અને દ્વાદશાંગી પદ પ્રમાણ

કુલકાદિ ધર્મસાહિત્યની દૃષ્ટિએ, રામચંદ્ર વિરચિત અલંકારાલંકૃત કાવ્યો કાવ્યાલંકારની દૃષ્ટિએ, શ્રી મહાવીર કલશ વિગેરે અપભ્રંશભાષાની દૃષ્ટિએ, ‘ખ’ પરિશિષ્ટમાં આવેલ વર્ધમાન પદ્મત્રિશિકા છન્દ સૌન્દર્યની દૃષ્ટિએ, અને ‘ગ’ તથા ‘ઘ’ પરિશિષ્ટમાં આવેલ શ્રી પદ્માવતી-અષ્ટક, શ્રી ઉવસગ્ગહરં સ્તોત્ર, તથા દેઉલવાડા-મંડન શ્રી યુગાદિ દેવ સ્તવન મન્ત્રપ્રભાવવિધિની દૃષ્ટિએ,—એમ સાહિત્ય વિષયક જૂદી જૂદી રચના વાંચકોને આહ્વાદજનક આ સ્તોત્રોની રચના થયેલી છે. આ કાવ્યોમાં કાષ્ઠક સ્થળે વિશિષ્ટ પદ્માલિત્ય છે, કાષ્ઠક સ્થળે વિશિષ્ટ છન્દોનન્દન છે. કાષ્ઠક સ્થળે વિશિષ્ટ રચના—રમણીયતા છે, કાષ્ઠક સ્થળે વિશિષ્ટ ગુણાલંકાર—વિનૃમ્ભાણુ છે, કાષ્ઠક સ્થળે વિશિષ્ટ ચિત્રકાવ્યોલ્લાસ છે, તો કાષ્ઠક સ્થળે વિશિષ્ટ ભક્તિમયતા કે કવિતા પ્રકાશ છે. અને આ બધું સાચેજ વિદ્વાનોના અન્તરમાં અસન્ત આનન્દ ઉત્પન્ન કરવા સાથે પ્રાચીન જૈન સાધુઓ પ્રત્યે નિર્માળ માન ઉત્પન્ન કરે તેમ છે. અને આ કાવ્યોમાં બીજા જે જે ચમત્કૃતિ વગેરે છે, તે વિદ્વદ્ગમ્ય હોયને તે વિષેનો અભિપ્રાય તેઓજ સ્વયં બાંધી અને આપી શકે છે. છતાં આ વિષે વિશેષ જાણવાબેગ તો પ્રસ્તુત સંપાદકની સુવિસ્તૃત પ્રસ્તાવનામાંથી મળી રહે તેમ છે. તેઓશ્રીએ સ્તોત્રોના કર્તાઓ વિગેરેની કરેલી ઐતિહાસિક ચર્ચા તે વિષયમાં નવીન પ્રકાશ પાડે છે.

પ્રસ્તુત સંગ્રહમાં અપાતાં કાવ્યોના રચયિતા મ્હોટે ભાગે બાલ દીક્ષિત છે. જૈન શાસનના ધર્મધુરંધરો મ્હોટે ભાગે બાલદીક્ષિત છે. બાલદીક્ષા, એ તો મહાપુરુષોને ઉત્પન્ન કરનારી ખાણ છે. પૂર્વભવના શુભ સંસ્કાર હોય, ધર્મી માતાપીતાના વાતાવરણમાં એ સંસ્કારો તાઝગી પામ્યા હોય અને ચારિત્રના પરિપાલન તથા સદ્ગુણના સતત સહવાસમાં અભ્યાસ થતો હોય, ત્યાં આદર્શ સંસ્કારો વિકસે અને વિદ્વતા વાસ કરે એમાં નવાઈ જેવું પણ શું છે ? જગતના દુઃખનું મૂળ તૃષ્ણા છે અને એ તૃષ્ણાનો સાધુ પુરુષોએ પ્રથમથીજ ત્યાગ

કર્થો હોય છે, એટલે કે-તેઓએ પ્રાપ્ત થએલી પૌદ્ગલિક સામગ્રીનો ત્યાગ કર્યો હોય છે અને નવી મેળવવાની ઇચ્છા છોડેલી હોય છે, આથી તેઓ તો કેવળ ચારિત્રપાલન અને વિદ્યાધ્યયનમાં જ મશ્ગુલ રહે છે. અને આથીજ તેઓમાંના મોટે ભાગે પ્રભાવસંપન્ન જ્ઞાની બન્યા છે અને બને છે બાલદીક્ષામાં તો જરૂર એક યા બીજી રીતે પૂર્વભવના સંસ્કારોજ હેતુરૂપ હોય છે. પ્રાચીન સ્તુતિ કાવ્યોનો શોખ મળે બાલપણથી જ છે. આઠ વર્ષની ઉંમરે અમદાવાદમાં હું શ્રી સંભવનાથજીના જિનમંદિરે દર્શનાર્થે ગયેલો. એક બહેન મધુર સરોદે અતિ પ્રસિદ્ધ શ્રી ભક્તામર સ્તોત્ર બોલી રહ્યાં હતાં. અને ત્યારથી હું એ સ્તોત્ર સાંભળવાનો અને પછી બોલવાનો વ્યસની બન્યો છું. નહાનપણથી હું એવાં સ્તોત્રો જાહેરમાં મૂકવાનાં સ્વપ્નાં સેવતો આવ્યો છું અને આ પુસ્તક એનાજ ફલ સ્વરૂપ છે. એટલે પૂર્વભવના સંસ્કારો અને આ જીવનનું પવિત્ર વાતાવરણ મનુષ્યના અન્તરમાં અજબ અસર ઉત્પન્ન કરે છે, એ નિઃસંદેહ સત્ય છે. હું વિ. સં. ૧૯૮૮ ના ભાદરવા વદ ૩ (તા. ૧૭-૯-૩૨) ને દિને વઢવાણ ગયેલો. ત્યાં પૂજ્યપાદ બાલચંદ્રચારી, પરમ શાસનપ્રભાવક બ્યાખ્યાનવાચસ્પતિ પંન્યાસપ્રવર શ્રીમદ્ રામવિજયજી ગણિવરના પરમ વિનેય બાલદીક્ષિત મુનિરાજ શ્રી મનકવિજયજી મહારાજ ભયંકર માંદગીના બીછાને હતા, છતાં પણ એ બધી વેદ-દનાઓ વચ્ચે એ પુણ્યપુરૂષના મુખમાંથી અરેકારને બદલે “ શરણું ગ્રહું શ્રી વીરનું ” એજ ઉચ્ચારો નીકળ્યા કરતા હતા, એ શું બાલસંસ્કારોનો જેવો તેવો પ્રભાવ છે ? ખરેખર, જૈનદર્શનના સમૃદ્ધ સાહિત્યનો સુયશ તો બાલદીક્ષિતોનેજ ફાળે જાય છે.

હવે આ સંગ્રહમાં અપાએલ વસ્તુ વિષે થોડો ખુલાસો કરી લઉં. આ સંગ્રહમાં શ્રી ઉવસંગહરં સ્તોત્ર વિગેરે જે દુર્લભ યત્રો સાથે આપવામાં આવેલ છે, તે યત્રોમાં ટીકા કરતાં કોઈક સ્થળે ફરક

હોવાનું કારણ પ્રાચીન યંત્રો મેળવીને ફેરફાર હોવાથી લીધા છે. શ્રી કલિકુંડ પાર્શ્વનાથનો યંત્ર શ્રી વાહિદેવસૂરિ-કૃત સ્તોત્ર ઉપરથી લક્ષ્યના શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામીજીના દેરાસરના તામ્રપત્ર ઉપરથી લખેને આ પુસ્તકમાં આપેલ છે. વળી આ પુસ્તકમાં શ્રી ગૌતમસ્વામિજી મહારાજનું ત્રિરંગી ચિત્ર^૧ આપવામાં આવ્યું છે. આમ તો આવાં ધણાં ચિત્રો જૂદી જૂદી રીતનાં પ્રસિદ્ધ થયાં છે, પરંતુ આ ચિત્ર તો શ્રી વજ્રસ્વામિજી મહારાજએ રચેલા સ્તોત્રની ગા-થાને ખાસ લક્ષ્યમાં રાખી નવુંજ તૈયાર કરાવ્યું છે. વળી આ પુસ્તકમાં મહા પ્રભાવિકા શ્રી પદ્માવતી દેવીનું પણ એક ચિત્ર છે. પા-ટણુ-ખેતરપાળના પાડામાં આવેલ શ્રી શીતલનાથજીના જિન-મન્દિરમાં જે શ્રી પદ્માવતી દેવીની મૂર્તિ છે, તેજ પ્રાચીન મૂર્તિ ઉપરથી ફોટો લખેને આ સંગ્રહમાં તે અપાએલ છે. આમ બે તેટલી સ્વચ્છ અને પ્રાચીન વસ્તુ મેળવવાનો પ્રયાસ કર્યો છે.

અને આ પુસ્તકમાં આવી રીતે દુર્લભ યંત્રો અને પૂજ્યનાં ચિત્રો વિગેરે અપાએલ છે તેમજ જ્ઞાન સ્વયં પણ પૂજ્ય છે, એટલે વાંચક અને દર્શક બંને પ્રત્યે નમ્ર વિનંતિ છે કે-તેઓ કૃપા કરીને જરા પણ આશાતના ન કરે.

વિશેષ મન્ત્રની સાધના કરનારા કે કરવા ઇચ્છનારાઓને સૂચવવું સ્થાને ગણુશે કે-મંત્ર સાધનામાં ગુરુગમની ખાસ જરૂર છે અને એ વિષયમાં શ્રી ઉવસગ્ગહરં સ્તોત્રની ટીકા-મંત્રમય ટીકા રચનાર શ્રી ચન્દ્રાચાર્ય શ્રી પાદલિસસૂરીજી મહારાજની ખાસ સાક્ષી આપે છે.

૧ આ ગ્રંથમાં આવેલ ગૌતમસ્વામીજીનું ચિત્ર સુંદર બાડા કાગળ (એન્ટીક) ઉપર છાપેલું પ્રકાશકને ત્યાંથી ૦-૩-૦ કિંમતે છુટક મળી શકશે.

આટલા સૂચન બાદ મ્હારે આ પુસ્તકને અંગે જેમનો હું ઋણી છું તેમનું ઋણ જાહેર કરીને પણ અદા કરવાની શિષ્ટ પુરૂષોની પ્રથાનું હું અતુકરણ કરું તે સ્થાને જ ગણાશે. પૂ. સાગરાનંદસૂરી-શ્વરજી, પૂ. અમરવિજયજી મહારાજ અને પૂ. શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ ઉપરાંત મ્હને આ ગ્રંથના શ્રમમાં થોડો યા વધતો ફાળો આપવા માટે હું પ્રવર્તક શ્રી કાંતિવિજયજીને તેઓના શિષ્ય પ્રશિષ્યો અને મુનિશ્રી હિમાંશુવિજયજીને તથા મુનિશ્રી જયંત-વિજયજીને પણ આભારી છું. તેમજ અમદાવાદની ગૂંજરાત કૉલેજના પ્રોફેસર અભ્યંકર સાહેબનો હું અત્યંત ઋણી છું, કે જેઓ જૈનેતર હોવા છતાં પણ જૈન સાહિત્યના ઉંડા અભ્યાસી અને વખાણનારા છે અને જેઓએ તદ્દન નિઃસ્વાર્થ ભાવે મ્હને આ ગ્રંથને અંગે ધણી ઉપયોગી સહાય આપી છે. શ્રી દેશવિરતિ ધર્માશ્રાધક સમાજની શ્રી જૈન સાહિત્ય પ્રદર્શન સમિતિનો પણ હું ઋણી છું.

વધુમાં મ્હારા ધર્મમિત્રો શ્રીયુત ચીમનલાલ કેશવલાલ કડીઆ, કે જેઓ આજે ઑલ ઈન્ડીઆ યંગમેન્સ જૈન સોસાયટી સંમેલનના સેક્રેટરી-પ્રાણરૂપે જૈન સમાજની ભારે સેવા તન, મન, ધનથી બજવી રહ્યા છે. શ્રીયુત વાડીલાલ ચોકસી તથા શ્રીયુત શ્રીકાન્ત વિગેરેનો પણ આપ્રસંગે આભાર માની કૃતાર્થ થાઉં છું.

આ પુસ્તકની ૧૦૦ નકલો ખરીદવાનું પહેલેથીજ વચન આપીને શ્રીયુત બકુભાઈ મણીલાલ શેઠે મ્હને આભારી બનાવ્યો છે. તેમજ બીજા જે જે ભાઈઓએ તથા મુનિમહારાજઓએ અગાઉથી ગ્રાહક થઈ મ્હને ઉત્તેજિત કર્યો છે તેમનો પણ આભાર માનું છું. ધન્યું છું કે-મ્હારાં લવિષ્યનાં પ્રકાશનોમાં પણ મ્હારી સાથે ઉભા રહીને આ બધાજ મ્હારી ભાવનાને સફલ બનાવશે.

આ પુસ્તક દ્વાદશાંગીના પ્રણેતા ભગવાન શ્રી ગૌતમસ્વಾಮિજી મહારાજને એ જ કારણે સમર્પિત કરાયું છે કે-તે જ પુણ્ય પુરૂષની

નિર્મલ કૃતિના સાહિત્ય સાગરમાંથી જ આ સ્તોત્ર રત્નોની ઉત્પત્તિ થયેલી છે.

છાપકામ માટે, સૂર્યપ્રકાશ પ્રેસના માલીક શ્રીયુત મુળચંદલાઇ, બ્લૉકો તથા ટાઇટલ વિગેરે સુંદર રીતે છાપી આપવા માટે કુમાર કાર્યાલયવાળા શ્રીયુત બચુભાઇ રાવત, કનુદેસાઇ, જગન્નાથ વિગેરેના પણ અત્રે હું આભાર માનું છું.

પ્રાન્તે—આ પછીના પ્રકાશન પૂરતું ચત્કિચિત્ કહેવાનું રહે છે. આની પછી “શ્રી હૈરવ પદ્માવતી કલ્પ” નું કાર્ય શરૂ કર્યું છે. આ કલ્પ અતિ દુર્લભ છે, છતાં ઘણું સ્થલેથી તેની પ્રતો મેળવી, ટીકા સહિત શુદ્ધિપૂર્વક, વિવિધ યંત્રો સાથે પ્રકાશિત કરવાનું નક્કી કર્યું છે. આ સંબંધીની આજ પુસ્તકમાં અપાએલી જાહેર ખબર વાંચવા વાંચકોને લલામણ કરીને વિરમું છું.

સંવત ૧૯૮૯
કાર્તિક શુકલ પંચમી
(જ્ઞાન પંચમી)

—પ્રકાશક.
સારાભાઈ મણિલાલ નવાઝ
નાગજીભુદરની પોળ
અમદાવાદ

अनुक्रमणीका.

क्रमाङ्कः	स्तुत्यनाम	आदिप्रतीकम्	कर्तृनाम	पृष्ठम्
१	अर्हन्नामसहस्रसमुच्चयः	अर्हन्नामापि कर्णाभ्यां	हेमचन्द्राचार्यः	१
२	जिनस्तवः (सं० ग्रा०)	विश्वत्रयैकदर्शन०	धर्मघोषसूरिः	१३
३	साधारणस्तोत्रम्	श्रीवीतराग ! विगत०	सोमप्रभसूरिः	१४
४	साधारणजिनस्तोत्रम्	त्वत्सेवानिरतांस्त्वद०	श्रीहरिभद्रसूरिः	१६
५	सर्वजिनसाधारणस्तवः	सरति सरति चेतः	नरचन्द्रसूरिः	२०
६	सर्वजिनस्तवः	कलाभयन्तं सकला०	देवसुन्दरसूरिः	२२
७	साधारणजिनस्तवनम्	प्रतिहार्यकलिता०	पार्श्वचन्द्रसूरिः (१)	२३
८	”	जयति जङ्गमकल्प०	कनकप्रभः	२४
९	सर्वजिनस्तवः	जिनपते ! द्रुतमिन्द्रिय०	अमरचन्द्रसूरिः	२६
१०	श्रीजिनस्तवः	अनवरतममर०	भावदेवसूरिः	२७
११	”	व्यधित साधितसाधु०	सोमप्रभसूरिः	२८
१२	साधारणजिनस्तवनम्	शान्तो वेषः शमसुख०	बप्पभट्टिसूरिः	२९
१३	”	संसारसारं शैवश्री०	अमरचन्द्रसूरिः	३१
१४	परमात्मषट्त्रिंशिका	सत्त्वेषु मैत्री गुणिषु०	अमितगतिः	३१
१५	जिनस्तवनम्	नतनाकिनिकाय०	विजयप्रभसूरिः	३५
१६	जिनस्तुतिपञ्चाशिका	सकलसुरेश्वरसुख्या०	महिमेरुः	३६

१७	साधारणजिनस्तवनम्	प्रातोरेव समुत्थाय	चन्द्रप्रभसूरिः	४२
१८	"	श्रीमन् ! धर्म०	सोमप्रभाचार्यः	४३
१९	नमस्कारस्तवनम्	अरिद्वेषाण नमो०	निर्नामकम्	४९
२०	"	नम्रायेरश्वर०	"	५३
२१	त्रिंशच्चतुर्विंशतित्स्त्वानि	केवलज्ञानिनं०	देवेन्द्रसूरिः	५४
२२	चतुर्विंशतिजिनस्तुतिः	यस्ते श्रीकृष्ण ! स्तौति	चारित्र्यरत्नपाणिः	७०
२३	द्वासप्ततिजिनस्तोत्रम्	वंदे भरहजिणिदे	तिलकचन्द्रः (?)	७७
२४	श्रीजिनस्तोत्रम्	सुर अयुरखयर०	निर्नामकम्	७८
२५	चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्	थोसामि जिणवरिदे०	"	८१
२६	चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्	अमस्तरायमहिष	"	८३
२७	चतुर्विंशति	पढमो नरेसराणं	"	८४
२८	ज्ञानस्तोत्रम्	अटुवीसवियप्पं	"	८७
२९	श्रुतज्ञानमन्त्रकारः	ईसाणिदसुरासुर०	जिनभद्रसूरिः	८७
३०	द्वादशाब्दीपदप्रमाणकुलकम्	नमिळण जिणं अंगाण	धनपालकविः	८८
३१	वीरस्तवः (सं० प्रा०)	सरभसमृत्युस्तुर०	रामचन्द्रसूरिः	९१
३२	आदिदेवस्तवः (सं० प्रा०)	जातनृपासुत्थितानल०	जिनवल्लभसूरिः	९२
३३	पार्श्वनाथस्तवनम्	नमिरासुरासुर०	जिनवल्लभसूरिः	९३
३४	पद्मकल्याणकस्तोत्रम्	सम्मं नमिळण जिणे	देवेन्द्रसूरिः	९५
३५	आदिदेवस्तवः	सिरिसहनाह !		९८

३६	शाश्वतचैत्यस्तवः	सिरिउसहवद्धमाणं	१९	”	धर्मघोषसूरिः	१०६
३७	आदिनाथ १३ भवस्तोत्रम्	नाभिमरुदेवितानयं	१०७	”	”	१०७
३८	चन्द्रप्रभ ७ भवस्तोत्रम्	महसेणलखणसुअं	१०७	”	”	१०७
३९	शान्तिनाथ १२ भवस्तोत्रम्	सिरिविस्सेणअइरा०	१०९	”	”	१०९
४०	मुनिसुव्रत ९ भवस्तोत्रम्	घणवणं चिण्हट्ठिअ०	११०	”	”	११०
४१	श्रीनेमिनाथ ९ भवस्तोत्रम्	नेमिं राईमईजुअं०	१११	”	”	१११
४२	पार्श्वनाथ १० ”	नवहत्थं नीलाहं	११२	”	”	११२
४३	श्रीवीर २७ ”	तिसलासिद्धथसुअं	११४	”	”	११४
४४	अजितशान्तिस्तवः	सिरिसिद्धअजिअ०	११६	”	”	११६
४५	गौतमस्वामिस्तवनम्	स्वणेशिअ०	११८	”	”	११८
४६	पार्श्वनाथस्तवनं (मन्त्राधिराजः)	नत्वोपासित०	११९	”	”	११९
४७	कलिकुण्डपार्श्वस्तवनम्	आर्तनामोदरं	१२१	”	”	१२१
४८	पार्श्वनाथस्तवनम्	नमामि श्रीपार्श्व०	१२४	”	”	१२४
४९	चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्	भवत्या सर्वजिन०	१२७	”	”	१२७
५०	अपन्हुतिद्वान्निशिका	भवद्गुणानां०	१३०	”	”	१३०
५१	अर्थान्तरन्यासद्वान्निशिका०	धर्मार्थकामात्मक०	१३३	”	”	१३३
५२	व्यतिरेकद्वान्निशिका	यदिह देवकदम्बकतः	१३८	”	”	१३८
५३	मुनिसुव्रतदेवस्तवः	देवस्तनोतु हरितो०				
५४	श्रीनेमिजिनस्तवः	यदुकुलतिलकः				

५५	जिनस्तुतिद्वित्रिशिका (उपमाभिः)	आस्ते समस्त०	१४०
५६	स्तुतिद्वित्रिशिका (दृष्टान्तगमा)	दृष्टान्तभूमिः०	१४४
५७	युगादिदेवद्वित्रिशिका	युगादिदेवाय०	१४७
५८	शान्तिद्वित्रिशिका	सदोदितानन्द०	१५०
५९	भक्त्यतिशयद्वित्रिशिका	एकातपत्रामिव०	१५३
६०	प्रसादद्वित्रिशिका	पायात् पार्श्व०	१५६
६१	बोडशिकः साधारणजिनस्तवः	सकलसमयोप०	१६२
६२	" "	अनास्पद ! मनो०	१६४
६३	" "	अनन्तदर्शनज्ञान०	१६६
६४	" "	अर्हते देवदेवाय०	१६७
६५	" "	आनन्दमर्हतः पादा०	१६९
६६	" "	जगन्ति तीर्थनाथस्य०	१७१
६७	" "	नमो निर्लेननिःशेष०	१७२
६८	" "	स्वयम्भुवं भुवो०	१७४
६९	" "	उपासहै जिनेन्द्रस्य०	१७६
७०	" "	अनाथेयसनाधार०	१७७
७१	" "	यथावस्थितबोधस्य०	१७९
७२	" "	क्षमायुतेऽर्हते तस्मै०	१८०
७३	" "	सजन्मानमजन्मानं०	१८२
७४	" "	क्षीणापायोऽपि०	१८४

समन्वद्रसूरिः

७५	”	रत्नत्रयनिदानाय०	”	१८५
७६	”	मैत्रीप्रमोदकारुण्य०	”	१८७
७७	”	स्वातन्त्र्यश्रीपवित्राय०	”	१८९
७८	नेमिजिनस्तवनम्	नेमिः समाहितधियां०	विजयसिंहाचार्यः	१९०
७९	पार्श्वजिनस्तोत्रम्	पायात् पार्श्वः पयोद०	जिनवल्लभसूरिः	१९५
८०	महावीरजिनस्तोत्रम्	जइज्जा समणे भयव०	अभयदेवसूरिः	१९७
८१	अजितशक्तिस्तवनम्	शक्रः सहस्रनयनोऽपि०	जिनदत्तसूरिः	१९९
८२	पार्श्वजिनस्तवनम्	कस्तूरीतिलकं भुवः	धर्मसूरिः	२०३
८३	चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्	श्रीनाभेय ! जिनेश !०	जिनपतिसूरिः	२०६
८४	शुगदिजिनस्तवनम्	जय देवाधिदेवाऽऽधि०	देवेन्द्रसूरिः	२०९
८५	चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्	ऋषभनाथ ! भनाथ०	जिनेश्वरसूरिः	२१०
८६	पार्श्वजिनस्तवनम्	देववामाङ्गज०	”	२१३
८७	चतुर्विंशतिजिनस्तवः	यं सततमक्षमालोप०	जिनप्रभसूरिः	२१६
८८	ऋषभदेवाज्ञास्तवः	नयगमभंगपहाणा०	जिनप्रभसूरिः	२२७
८९	पार्श्वनाथलघुस्तवः	दोसावहारदक्खो	”	२२८
९०	गौतमस्तोत्रम्	जम्मपवित्तिथ०	”	२३५
९१	”	लँनमखिजगन्नेतु०	”	२३७
९२	ज्ञानपञ्चमीस्तवनम्	श्रीवैवेयं यादव०	सोमतिलकसूरिः	२३८
९३	भावचतुर्विंशतिजिनस्तवः	देवेन्द्रवन्दिताम्०	धर्मघोषसूरिः	२४१

१४	पार्श्वनाथस्तवनम्	जय जय जिणिद०	२४२
१५	पार्श्वनाथस्तवनम्	पूर्व पामरपुङ्गवेन०	२४३
१६	वीरजिनस्तवनम्	जय श्रीसर्वसिद्धार्थ०	२४६
१७	सर्वजिनस्तवनम्	नम्राखण्डलमौलि०	२४७
१८	चतुर्विंशतिजिनस्तुतयः	जिनं यशःप्रतापोस्त	२४८
१९	पार्श्वदेवस्तवनम्	विश्वस्ताखिलकर्म०	२५५
१००	महावीरकलशः (अपभ्रंशमयः)	यस्तेजोऽस्तरवी०	२५७
१०१	जीवविवारस्तवनम्	संसारजिणसु जहा०	२५८
१०२	पञ्चत्रिंशजिनवाणगुणस्तवनम्	जोयणममद्वमागह०	२६७
१०३	ऋषभादिजिनानां भवत्रयीस्तवनम्	रिसहाइ जिणवरिदे०	२६८
१०४	दुःषमाकालसङ्घस्तवनम्	वीरजिणभुवणविस्सुय०	२६९
१०५	ऋषिमण्डलस्तवनम्	भत्तिभर०	२७३
१०६	सीमन्धरजिनस्तवनम्	अतिरसहरि०	३४०
१०७	सरस्वती १०८ नामस्तोत्रम्	धिषणा धीर्भति०	३४५
१०८	वैरोव्यादेवीस्तवः	नमिलुण पासनाहं	३४७
१०९	पार्श्वजिनस्तवनम्	रमाकरो यो जगतो	३५१
११०	नेमिजिनस्तवनम्	श्रीउज्जयन्त०	३५२
१११	श्रीयुगादिदेवस्तवः	जय सुरअसुर०	३५२
११२	श्रीमह्विजिनस्तवनम्	पणयजणकप्पवह्नि	३६९
११३	नन्दीश्वरद्वीपस्तोत्रम्	वंदिय नंदियलोकं०	३७१

मेरुनन्दनोपाध्यायः

निर्नामकम्

आर्याऽऽनन्दिलः

निर्नामकम्

”

शुभसुन्दरगणिः

निर्नामकम्

निर्नामकम्

११४	दुःषमासङ्घस्तोत्रम्	३७३
११५	विविधतीर्थस्तुतयः	३७५
११६	मन्त्राधिराजस्तोत्रम्	३७८
११७	श्रीशङ्खेश्वरपार्श्वस्तोत्रम्	३८०
११८	शमीनपार्श्वस्तोत्रम्	३९३
११९	श्रीगोडीपार्श्वस्तवनम्	३९४

वंदितुं सिरि०	३
महति जे भाव०	३
सर्वातिशय०	३
अनन्तविज्ञान०	३
.....	३
.....	३

परिशिष्टानि ।

१	अथावधिमुद्रितस्तोत्रादीनामकाराद्यनुक्रमः	(क परिशिष्टम्)	१
२	वर्द्धमानषट्त्रिंशिका (छन्दोबद्धा)	चतुरविजयः (ख परिशिष्टम्)	६१
३	उपसर्गहिरस्तोत्रम् (लघुवृत्तियुतम्)	भद्रबाहुस्वामी (ग परिशिष्टम्)	६७
४	पद्मावत्यष्टकम् (सद्युत्ति)	निर्नामिकम् (घ परिशिष्टम्)	७७
५	शङ्खेश्वरपार्श्वस्तवनम्	मुनिचन्द्रसूरि (ङ परिशिष्टम्)	१०५
६	स्तम्भनपार्श्वनाथस्तवनम्	नयचन्द्रसूरिः (च परिशिष्टम्)	१०६
७	पार्श्वनाथमालामन्त्रस्तवः	धर्मघोषसूरिः (छ परिशिष्टम्)	१०७
८	लोकात्मिकदेवस्तवनम्	” (ज परिशिष्टम्)	१०९

દક્ષિણ વિહારી શ્રી અમરવિજયજી મહારાજના શિષ્યરત્ન

જન્મ : સંવત ૧૮૫૨

જન્મ : સંવત ૧૮૫૨

સંનિજ દીક્ષા : (વધુ) સંવત ૧૮૬૭

વડી દીક્ષા : સંવત ૧૮૬૮

જૈન સ્તોત્ર સમુચ્ચય તથા જૈન સ્તોત્ર સંદોહના સંપાદક
મુનિરાજ શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ

કુમાર પ્રિન્સી. અમદાવાદ

प्रस्तावना

विदाङ्कुर्वन्तु विदितानवद्यविद्या विशुद्धहृदया विद्वांसो यथा
 किल वैदिकादिषु भारतवर्षीयेषु दर्शनेषु, विद्यन्ते निजनिजेष्टदेवता-
 स्तुतिरूपाणि विविधानि स्तव-स्तोत्राणि, तथैव वरिवर्तन्तेऽनेकविद्व-
 द्वरविरचितानि प्रायशः शान्तरसमयानि वैराग्यगर्भितानि निर्वाणपथ-
 सार्थवाहानां रागद्वेषाद्यष्टादशदोषविनिर्मुक्तानां देवाधिदेवानां जिनानां
 स्तुतिरूपाणि मोहादिकर्मक्षयकारणान्यनेकशः स्तोत्राणि जैनदर्शनेऽपि ।

व्यावर्णितं च दृश्यते जैनानां प्राचीनतरेष्वागमादिष्वपि ग्रन्थेषु
 स्तवादिमाहात्म्यम् । तच्चैवम्—

“ थयथुइमंगलेणं भंते ! जीवे किं जणेइ ? नाणदंसणचरित्त-
 बोहिलाभं संजणयइ, नाणदंसगचरित्तबोहिलाभसंपन्ने णं जीवे
 अंतकिरियं कप्पविमाणोववत्तियं आराहणं आराहेइ ॥ १४ ॥ ”

(उत्तरा० अध्य० २९)

“ जरसमणाई रयणा अण्णायगुणावि ते समिति जहा ।

कम्मज्जराइ थुइमाइयावि तह भावरयणा उ ॥ ”

(पञ्चा० ४, गा. २६)

अभयदेवसूरिविरचिता वृत्तिः—

ज्वरशमनादीनि ज्वरापहारप्रभृतीनि, आदिशब्दान्छूलशमनादिग्रहः । रत्नानि—माणिक्यानि, अज्ञातगुणान्यपि—रोगिभिरविदितज्वरादिशमनसामर्थ्या-
न्यपि, न केवलं ज्ञातगुणान्येव । तान् ज्वरादिरोगान् शमयन्ति यथा—येन
प्रकारेण सुन्दररूपतालक्षणेन कर्मज्वरादिरोगान्—स्तुत्यादीन्यपि—स्तुतिस्तोत्राण्य-
पि न केवलं रत्नान्येव । ‘ तह ’ इति अत्रोत्तरस्यावधारणार्थस्य तुशब्दस्य
सम्बन्धात् तथैव—तेनैव प्रकारेण । किम्भूतानि स्तुत्यादीनि ? भावरत्नानि—
पारमार्थिकमाणिक्यानि, शमयन्तीति प्रकृतम् ॥ ”

स्तुतयः, स्तवाः, स्तोत्राणि चैते त्रयोऽप्येकार्था एव व्युत्पत्तेः
रूढेश्च तथापि ज्ञायतेऽमीषां लक्षणवशात् कश्चिद् विशेषः । तथाहि—

“ तत्र स्तवा देवेन्द्रस्तवादयः, स्तुतय एकादिसप्तश्लोकान्ताः,
यत उक्तम्—एगदुगतिसिलोका (थुइओ) अन्नेसिं जाव हुंति सत्तेव ।
देविंदत्थयमादी तेण परं थुत्तया होंति ॥ ”

(उत्तरा. शान्तिसूरीया वृत्तिः)

“ एगदुगतिसिलोया थुतिओ अन्नेसि होइ जा सत्त ।

देविंदत्थयमादी तेणं तु परं थया होइ ॥ ”

(व्यवहारभाष्ये उ० ७, गा. १८३)

मलयगिरिकृता वृत्तिः—

‘ एकश्लोका द्विश्लोका त्रिश्लोका वा स्तुतिर्भवति । परतश्चतुः—

श्लोकादिकः स्तवः । अन्येषामाचार्याणां मतेन एकश्लोकादिः

सप्तश्लोकपर्यन्ता स्तुतिः । ततः परमश्लोकादिकाः स्तवाः ।

यथा देवेन्द्रस्तवादयः । आदिशब्दात्—कर्मस्तवादिपरिग्रहः । ”

“ गंभीरमहुरसदं महत्थजुत्तं हवइ थुत्तं ” ॥ ५८ ॥

(चैत्यवन्दनभाष्ये देवेन्द्रसूरिः)

“ सकयभासाबद्धो गंभीरत्थो थओ त्ति विक्खाओ ।

पाययभासाबद्धं थोत्तं विविहेहिं छंदेहिं ॥ ८५१ ॥ ”

(चेइयवंदणभासे शान्तिसूरिः ।)

अद्यावधि समुपलब्धेषूपलभ्यमानेषु च स्तोत्रादिषु प्रायशो व्यभिचरन्ति लक्षणान्यमूनीति मे मतम् । ‘ चूलिकास्तुतिस्तोत्रापेक्षया स्यादियं रूढिः ’

सर्वेष्वपि प्राचीनतरोः पठ्यन्तेऽन्वहं जैनसमाजे प्रतिक्रमणादिक्रियाविशेषेषु दण्डकरूपाः स्तवाः पञ्च, तथाहि—

सकत्थओ य चेइयथओ य चउवीसईथओ चेव ।

सुत्तथओ य सित्थथओ य नामाईं दंडाणं ॥

एषामेवावश्यकवृत्त्युत्तराध्ययनादौ क्वचित् स्तवत्वं क्वचिच्च स्तुतित्वं समुपलभ्यते तद् व्युत्पत्तिमेवाश्रित्य यद्वा गोबलिर्वदन्यायमनाश्रित्य सामान्येन ।

प्राचीनभाण्डागारगवेषणोपलब्धानि जैनाचार्यप्रणीतानि स्तोत्रादीनि सङ्गृह्य प्रयत्नेन प्रकरणरत्नाकराख्यपुस्तकस्य विभागचतुष्टये प्रकटीकृतानि श्रीमता भीमसिंहमाणकाख्येन श्रावकेण पूर्वम् । ततः परं बनारसस्थया श्रीयशोवियजीजैनग्रन्थमालया कानिचित् जैनस्तोत्रसङ्ग्रहस्य विभागद्वये, तदन्तरं महिसानस्थेन जैनश्रेयस्करमण्डलेन कतिचित् जैनस्तोत्ररत्नाकरस्य विभागद्वये, तथापि नैकविद्वद्भिरचितात्यमूल्यरत्नप्रायाणि कीटककोटीमुखविवरगतानि विनाशोन्मुखानि जीर्णशीर्णान्येतावन्ति समुपलभ्यन्ते स्तोत्रादीनि यानि सर्वाणि प्रयत्नपूर्वकमेकीकृत्य ग्रथामति संशोध्य प्रकटीक्रियन्ते चेत्

भवन्ति बृहत्कान्यदोहनसमानानि बहूनि पुस्तकानि । एतेषां हि विनाशो जैनसाहित्यस्य हासकारक इति मत्वा खिन्नान्तःकरणैरस्माभिरपि प्रयत्नसम्पादितानि मुद्रापितानि जैनस्तोत्रसमुच्चये निर्णय-सागरमुद्रणालय (मुंबई) द्वारा कानिचित् । समर्प्यतेऽधुना जैनस्तोत्र-सन्दोहस्य विभागोऽयं प्रथमः स्तोत्रेन्दीवरमकरन्दनिस्थन्दस्वादनैक-मिलिन्दायमानानां माननीयानां विपश्चितां करकिसलये ।

अत्र हि सर्वांग्रेण १२५ स्तोत्राणि, तेषां कतृणां शताब्दीक्रमेण नामानि त्वेवम्—

१ भद्रबाहुस्वामी, २ श्रीवज्रस्वामी, ३ आर्यानन्दिलः, ४ विजयसिंहाचार्यः, ५ वप्पभट्टिसूरिः, ६ कविः श्रीधनपालः, ७ आचार्यः अमितगतिः, ८ मुनिचन्द्रसूरिः, ९ श्रीचन्द्रप्रभसूरिः, १० श्रीअभय-देवसूरिः, ११ श्रीजिनवल्लभसूरिः, १२ हरिभद्रसूरिः, १३ धर्मसूरिः, १४, पार्श्वदेवगणिः, १५ चन्द्राचार्यः, १६ जिनदत्तसूरिः, १७ जिनपतिसूरिः, १८ जिनेश्वरसूरिः, १९ वादिदेवसूरिः, २० हेम-चन्द्राचार्यः, २१ रामचन्द्रसूरिः, २२ श्रीपालकविः, २३ अमरचन्द्र-सूरिः, २४ कनकप्रभः, २५ नरचन्द्रसूरिः, २६ देवेन्द्रसूरिः, २७ श्रीधर्मघोषसूरिः, २८ श्रीसोमप्रभसूरिः, २९ सोमतिलकसूरिः, ३१ देवेन्द्रसूरिः, ३२ मेरुनन्दनोपाध्यायः, ३३ देवसुन्दरसूरिः, ३४ सोमसुन्दरसूरिः, ३५ चास्त्रिरत्नगणिः, ३६ भावदेवसूरिः, ३७ जिनभद्रसूरिः, ३८ महि मेरुः, ३९ पार्श्वचन्द्रसूरिः, ४० श्रीविजय-प्रभसूरिः, ४१ श्रीशुभसुन्दरगणिः, ४२ न्या. न्या. महोपाध्याय-श्रीयशोविजयः ।

यथाक्रमं दीयतेऽधुना यथामिति परिचयोऽमीषाम्—

१. श्रीभद्रबाहुः ।

पञ्चमोऽयं श्रुतकेवली श्रीयशोभद्रसूरिशिष्यः । अस्य ४५ वर्षाणि
गार्हस्थ्ये, १७ वर्षाणि सामान्यत्वे, १४ वर्षाणि युगप्रधानत्वे, सर्वायुः
७६ वर्षाणि प्रपाल्य श्रीस्थूलिभद्रमुनिं पदे निवेश्य दिवं मेजे ।

सत्ताकालोऽस्य—

चउदसपुष्पच्छेदो वरिससते सत्तरे विनिहिद्वो ।

साहुम्मि थूलभदे अने य इमे भवे भावा ॥ ७०१ ॥

—तित्थोगालीपङ्कणयम्मि ।

१ 'संभूइविजयस्स सीसे जुगप्पहाणे भद्वाहुनामं अणगारे' इति
स्वप्नाधिकारे निर्दिष्टं परं न तज्जनग्रन्थानुसारेण सङ्गतिमङ्गति, श्रीयशोभद्रसूरेः
शिष्यत्वं सम्भूतिविजयस्य सतीर्थत्वं चास्य प्रसिद्धमेव ।

२ खरतरगच्छीयपट्टावल्यादिष्वप्येवमेवोलेखः, यदाह पिटर्सन-

“ We have already No. 12, seen mention
made of Badrabāhu who, according to the
pattāvalis of the Kharatargachha, composed the
Upasargharstotra, the Kulpsutra and Niryuktis
on the S'āstras, viz.,

Avaśyaka, Daśvaikālika &c. lived forty-
five years in griha, seventeen in vrata, fourteen
as Yugapradhana, and died in 170. V., at the
age of seventy-six.

(Operation in search of 'Sanskrit' Mss. in
the Bombay circle page. 63.) ”

१. श्रीभद्रबाहुः ।

पञ्चमोऽयं श्रुतकेवली श्रीयशोभद्रसूरिशिष्यः । अयं ४५ वर्षाणि
गार्हस्थ्ये, १७ वर्षाणि सामान्यत्वे, १४ वर्षाणि युगप्रधानत्वे, सर्वायुः
७६ वर्षाणि प्रपाल्य श्रीस्थूलिभद्रमुनिं पदे निवेश्य दिवं भेजे ।

सत्ताकालोऽस्य—

चउदसपुव्वच्छेदो वरिससते सत्तरे विनिदिट्ठो ।

साहुम्मि थूलभदे अने य इमे भवे भावा ॥ ७०१ ॥

—तित्थोगालीपइण्णयम्मि ।

१ 'संभूद्विजयस्स सीसे जुगप्पहाणे भद्रबाहुनां अणगारे' इति
स्वप्नाधिकारे निर्दिष्टं परं न तज्जनग्रन्थानुसारेण सङ्गतिमङ्गति, श्रीयशोभद्रसूरेः
शिष्यत्वं सम्भूतिविजयस्य सतीर्थत्वं चास्य प्रसिद्धमेव ।

२ खरतरगच्छीयपट्टवल्ल्यादिष्वप्येवमेवोल्लेखः, यदाह पिटर्सन-
(professor peter peterson) महाशयः—

“ We have already. No. 12 seen mention
made of Badrabahu, who, according to the patti-
avalis of the Kharataragachchha, “ Composed the
upasargaharastotra, the kalpasutra and Niryuktis
on ten sastras. viz, Avasyaka, Dasavaikalika
& c., lived forth-five years in greah, Seventeen
in vrata, Fourteen as yugapradhana, and died in,
170 v. at the age of Seventy-six ”

(Operations in search of sanskrit Mss.
in the Bombay circle page 63)

चउदसपुन्वीच्छेओ वरिससए सित्तरम्मि अहियम्मि ।

भद्रबाहुम्मि जाओ वीरजिणिदे सिवं पत्ते ॥ २७१ ॥

—रत्नसञ्चये ।

वीरमोक्षाद् वर्धशते सप्तत्यग्रे गते सति ।

भद्रबाहुरपि स्वामी ययौ स्वर्गं समाधिना ॥ ११३ ॥

—परिशिष्टपर्वणि ९ सर्गे ।

इत्याद्युल्लेखदर्शनाद् वीरनिर्वाणाद् द्वितीयशताब्दीरूपः सुनिश्चित एव ।

पार्श्वनाथवसतिस्थशिलालेखे निर्दिष्टो भद्रबाहुस्त्वतो भिनः ।

विलोक्यतां तदंशः—

× × “ महावीरसवितरि परिनिर्वृते भगवत्परमर्षिगौतम-
गणधरसाक्षाच्छिष्यलोहार्य-जम्बु—जिष्णुदेवा—पराजित-गोवर्द्धन-
भद्रबाहु-विशाख-प्रोष्ठिल-कृतिकाय-जयनाम-सिद्धार्थ-धृतिषेण-
बुद्धिलादिगुरुपारम्परीणक्रमाभ्यागतमहापुरुषसन्ततिसमवद्योतितान्वय-
भद्रबाहुस्वामिना उज्जयिन्यामष्टाङ्गमहानिमित्ततत्त्वज्ञेन त्रिकालदर्शिना
निमित्तेन द्वादशसंवत्सरकालवैषम्यमुपलभ्य कथिते सर्वसङ्घ उत्तराप-
थाद् दक्षिणापथं प्रस्थितः । ”

वराहमिहिरभ्रातृत्वे, दुष्काले दक्षिणापथगमनत्वे, चन्द्रगुप्तसम-
कालीनत्वे च केषुचिद् विद्वत्सु विचारभेदः, परं सामजसमाजसम्भवे
विलोकनमन्तरेण कः किलोपायः शशकशिशोः ? ।

कृतिकलापस्त्वस्य—

१ आवश्यकनिर्युक्तिः ^१	६ सूर्यप्रज्ञतिनिर्युक्तिः
२ दशवैकालिकनिर्युक्तिः	७ दशाश्रुतस्कन्धनिर्युक्तिः
३ उत्तराध्ययननिर्युक्तिः	८ बृहत्कल्पनिर्युक्तिः
४ आचाराङ्गसूत्रनिर्युक्तिः	९ व्यवहारसूत्रनिर्युक्तिः
५ सूत्रकृताङ्गनिर्युक्तिः	१० ऋषिभाषितनिर्युक्तिः ।

ग्रहशान्तिस्तवनम् (श्लो. ९) अस्यैव कृतिः परस्य वेति न निश्चयः ।
मन्यतेऽस्य कृतिश्चेत्—“ भद्रबाहुर्वाचैवं पञ्चमः श्रतकेवली ।

विद्याप्रवादतः पूर्वाद् ग्रहशान्तिविधिं शुभम् ॥ ”

इत्येतत् पद्यं प्रक्षिप्तं परकृतं वा मन्तव्यम् । यतो नैव सन्तः स्वामि-
धानमेवं व्याहरेयुः कदाचित् ।

२. श्रीवज्रस्वामी.

बाल्यकालादपि जातिस्मरणज्ञानवान् गगनगमन-वैक्रियलब्ध्या-
दिसम्पन्नः त्रिमलदशपूर्वविचार्य महात्मा ।

दुर्मिक्षे सङ्घस्य बौद्धराज्ये नयनं श्रीदेव्यादिभ्यः पुष्पानयनं नृषते-
जैनधर्मप्रापगमित्यादि जैनशासनप्रभावनाजनकं चरितमस्य आवश्यक-
वृत्त्यादौ विस्तरेण व्यावर्णितमास्तेऽतो नात्र प्रपञ्च्यते । दिदृक्षुभिः
प्रसारणीया दृष्टिस्तत्रैव ।

१ स्वयमेव सूचयति सूरिः—

आवस्सगस्स दसकालिअस्स तह उत्तरज्झमायारे ।

सूयगढे निज्जुत्तिं वुच्छामि तद्वा दसाणं च ॥

कप्पस्स य निज्जुत्तिं ववहारस्सेव परमनिउणस्स ।

सूरियपण्णत्तीए वुच्छं इसिभासिआणं च ॥

(आव. नि. ८४-८५)

तत्रभवतो वीरनिर्वाणात् ४९६ तमेऽब्दे जन्म, (८ वर्षाणि गृह-
स्थपर्यायः,) ४४ वत्सराः श्रमणपर्यायः, ३६ शरदो युगप्रधानपदवी,
सर्वायुः ८८ संवत्सराः, वीरनिर्वाणतः ५८४ वर्षान्ते स्वर्गगमनम् ।

श्रीमतो दिद्यमानतायां विक्रमतः १०८ तमेऽब्दे जावडसाधुना
कृतः शत्रुञ्जयस्योद्धारः विहिता तत्र पूज्यपादेन प्रतिष्ठेति पद्यावली ।

मुद्रितेऽत्र (पृ. ११४) श्रीगौतमस्तोत्रेऽधिकं पद्यमिदं दृश्यतेऽञ्च-
लगच्छीयपञ्चप्रतिक्रमणस्य मुद्रितपुस्तके तच्चैवम् ।

किं त्रैलोक्यरमाकटाक्षलहरीलीलाभिरालिङ्गिता ?

किं वोत्पन्नकृपासमुद्रमकरोद्गारोत्करम्बोकृता ? ।

किं ध्यानानलदह्यमाननिखिलान्तःकष्टकष्टावली—

रक्षाभिर्धवलीकृता मम हृदि श्रीगौतम ! त्वत्तनुः ॥ १० ॥

३. आर्यनन्दिलः

परिचयोऽस्य प्रभावकचरित्रात् कार्यः, अयमेवार्थानन्दिलक्षमा-
श्रमणः वैरोध्यातवं निर्मितवानिति प्रभावकचारित्रान्तर्गततदीयप्र-
बन्धे—श्रीआर्यनन्दिलः स्वामी वैराख्यायाः रतवं तदा ।

‘ नमीऊग जिणं पास ’ मिति मन्त्रान्वितं व्यधात् ॥ ८० ॥

इत्यादिना सूचितम् । स्तवान्तेऽपि ‘ अज्जाणंदिलेण संदिट्ठं ’
इत्यत्र अज्जानंदिल इति नाम निर्दिष्टम्,

श्रीआर्यरक्षितवंशीयः सार्धनवपूर्वधरोऽयमाचार्यः

यदुक्तं प्रभावकचरित्रे—

आर्यरक्षितवंशीयः स श्रीमानार्यनन्दिलः ।

संसारारण्यनिर्वाहसार्थं ग्राहः पुनातु वः ॥ १ ॥

+

+

+

अथार्यनन्दिलः सूरिरुद्याने समवासरत् ।

साधुवृन्दवृतः सार्धनदपूर्वधरः प्रभुः ॥ १८ ॥

आर्यानन्दिलसमयनिर्णयाय विलोकनीयं मुनिश्रीकल्याणविजयविरचितं
'वीरनिर्वाण संवत् और जैनकालगगना'भिधं हिन्दीभाषापुस्तकम् ।

४. श्रीविजयसिंहाचार्यः

एतन्नामधेया अनेके संभजायन्त सूरिपुङ्गवा तेषु कतमस्य कृतिः

नेमिस्तवनं (पृ. १९० मुद्रितं) इत्यरेकायां पर्यालोचने प्रवृत्ते
प्रभावकचरित्रेऽम्बिकावर्णने—

“ सा निःस्पृहत्वतुष्टा विशेषतस्तानुगाच बहुमानात् ।

गुटिका गृह्णीत विभो ! चिन्तितकार्यस्य सिद्धिकरीम् ॥ ११५ ॥

चक्षुरदृश्यो गगनेचरश्च रूपान्तराणि कर्ता च ।

कवितालब्धिप्रकटो विद्वद् बद्धरय मोक्षकरः ॥ ११६ ॥

भजति जनो गुरुलघुतां प्रपद्यते स्वेच्छया तथा वश्यम् ।

अनया मुखे निहितया विकृष्टया तदनु सहजतनुः ॥ ११७ ॥

गुरोरनिच्छतोऽपि हि हस्ते मुक्त्वा तिरोदधे च सुरी ।

वदने तां न्यरय प्राक् श्रीनेमिस्तवममुं चक्रे ॥ ११८ ॥

‘ नेमिः समाहितधिया ’ मित्यादिभिरमरवाक्यसङ्काशैः ।

काव्यैरस्तौच्छ्रीनेमिस्तुतिरस्ति साऽद्यापि ॥ ११९ ॥

इत्यादिपद्यावलोकनादतिप्राचीनतरं स्तोत्रमिति निश्चयो मे जातः ।

यतोऽसौ श्रीविजयसिंहाचार्यः श्रीआर्यखण्डवंशीयः । उक्तं च तत्रैव—

श्रीआर्यखण्डवंशे सूरिः श्रीविजयसिंह इत्यासीत् ।

१ एतदर्थे विलोक्यतां प. लालचन्द्र भगवान्दासलिखितो जैनसा-
प्ताहिकपत्रे मुद्रितः ‘सिद्धराज अने जैनो’ शीर्षको लेखः ।

शमदमनियमतपस्याकमलाकमलोपमाकलितः ॥ ८६ ॥

आर्यखपटसमयस्तु—

श्रीवीरमुक्तिः शतचतुष्टये चतुरशीतिसंयुक्ते ॥ ८८ ॥

वर्षाणां समजायत श्रीमानाचार्यखपटगुरुः ॥ ७९ ॥

विशेषार्थिना विलोकनीयो मुनिश्रीकल्याणविजयेन गुर्जरगिरायां
सङ्कलितः प्रभावकचरित्रोपोद्घातः ।

५. श्रीबप्पभट्टिसूरिः

कान्यकुब्जमण्डनगोपगिरिशसकश्रीमदामनृपतिप्रतिबोधकोऽयं
सूरिः । सहृदयहृदयानन्दजनकं चरित्रमस्य विस्तरेण व्यावर्णितं दृश्यते
प्रभावकचारित्रादौ, तत्सारस्वेवम्—

“पाञ्चालदेशे डुम्बातिथिग्रामे इदानीं ‘डुवा’ इति ख्याते’ बप्पाख्यः
क्षत्रियः, तस्य भट्टिर्नाम सधर्मचारिणी, तयोः सूरपालः पुत्रः । श्री-
विक्रमादित्यादष्टशतवर्षेषु (८००) गतेषु भाद्रपदशुक्लतृतीयायां
रविदिने हस्तर्क्षे जन्म । वि० सं० ८०७ वर्षे मोढेरके श्रीसिद्ध-
सेनाचार्यान्तिके दीक्षा । गुरुभिः प्रदत्तं भद्रकीर्तिरिति नाम तथापि
प्रसिद्धं जगति बप्पभट्टिरिति । उक्तं च—

शताष्टके वत्सराणां, गते विक्रमकालतः ।

सप्ताधिके राधशुक्लतृतीयादिवसे गुरौ ।

स्वाख्यात्रिकैकादशकाद्, भद्रकीर्तिरिति श्रुतम् ।

तत्पित्रोः प्रतिपन्नैव, पूर्वाख्या तु प्रसिद्धिभूः ॥

वि० सं० ८११ वर्षे सूरिपदप्रतिष्ठा । यदाह—

एकादशाधिके तत्र, जाते वर्षशताष्टके ।'

विक्रमात् सोऽभवत् सूरिः, कृष्णचैत्राष्टमीदिने ॥

पञ्चनवत्यधिकेषु (सं० ८५९) वर्षेषु गतेषु स्वर्गारोहणम् ।

श्रीमतः कृतयः—

चतुर्विंशतिका—षण्णवत्तिपद्यप्रमाणा प्रायशो यमकाङ्किता च ।

*सैरस्वतीस्तोत्रम्—त्रयोदशश्लोकात्मकम् ।

वीरस्तवः—' शान्तो वेषः शमसुखमयः० ' इत्याद्येकादश ११

पद्यप्रमितः ।

* अमुद्रितचिन्हमिदम् । १ प्रबन्धकोषे सूरिपदं वि. सं. ८५१

२ प्रसिद्धिमान्तिपं श्रीआगमोदयसमितिद्वारा वि. सं. १९८२ ।

३ ततः सूरिर्गिरो देवीं तुष्टुवे सुष्टुवाग्भरेः ।

वृत्तै ' रनधिते ' त्याद्यैश्चतुर्दशभिरद्भुतैः ॥

इति प्रभावकचरित्रगतोल्लेखदर्शनात् । श्री आगमोदयसमितिद्वारा प्रसे-
यितायाश्चतुर्विंशतिकायाः परिशिष्टे प्रदत्त ततो भिन्नमेव प्रतिभाति ।

४ मुद्रापितध्यायमस्माभिरत्रैव (पृ. २९) ९ पद्यात्मकः कर्तृनामविरहितः।
मुद्रितानन्तरं चतुर्विंशतिप्रबन्धे "सूरिभूपौ यशोधवलितसप्तभुवनौ गोप-
गिरी श्रीमहावीरमवन्दिषाताम् । तदा सूरिकृतं श्रीवीरस्य स्तवनं 'शान्तो
वेषः शमसुखफला०' इत्यादिकाव्यैकादशमयमद्यापि सङ्क्षेपे पठ्यते' इत्याद्युल्लेख-
दर्शनात्,

प्रभावकचरित्रेऽपि—

श्रीमहावीरविम्बे स विलोक्य हृदि हर्षितः ।

' शान्तो वेष ' इति स्तोत्रं चक्रे प्रमुदितस्तदा ॥ ४४८ ॥

इतिपद्याबलीकनाम्—पूज्यपादस्यैव कृतिरिति बभूव मे निर्वयः ।

✽शान्तिस्तोत्रम् ।

✽शतार्थी (तत्ता सीयल० गाथायाम्)

‘ विलासाई कहा ’ कर्ता श्रीसिद्धसेनसूरिरव्यै सन्तानीयः ।
उक्तं च तस्या एव प्रशस्तौ—‘ संताणे गयसहसिहरि सूकत्रसिरि-
बप्पभट्टिसूरिस्स । जसभद्वसूरिग छे महुरादेसे सिराहाए ॥ ’

६. कविः श्रीधनपालः

‘ भग्याम्भोज० ’ इतिषण्णवतिपद्यप्रमितचतुर्विंशतिजिनस्तुतिप्रणेतुः
कातन्त्रतन्त्रवेदिनः श्रीशोभनमुनेज्यैष्ठबन्धुरसौ । चरित्रमस्य बहुषु
ग्रन्थेषु निबद्धं विलोक्यते, परन्तु जन्मस्थान—पितृनामादिषु वि-
सर्वादोऽतोऽनेनैव विरचितायाः शोभनस्तुतिवृत्तेराद्यपद्यानि प्रमाणाय
दीयन्तेऽत्र, तानि यथा—

५ यदुक्तं प्रभावकचरित्रे —

‘ जयति जगद्रक्षाकर, ’ इत्याद्यं शान्तिदेवतास्तवनम् ।

अद्यापि वर्तते तच्छिञ्चान्तिकरं सर्वभयहरणम् ॥ ६१९ ॥

६ उक्तं च प्रभावकचरित्रे —

‘ राज्ञोचे वस्तुस्यास्य कीदृगर्थं प्रभुस्ततः ।

बप्पभट्टिनृपस्याग्रे व्याख्यादाख्यातधीनिधिः ॥ २४८ ॥

श्रीबप्पभट्टिना चैवमर्थानां साष्टकं शतम् ।

व्याख्यातं मतिमान्द्येन न जानामी वयं पुनः ॥ २४९ ॥

नाद्यावधि क्वापि दृगोचरतां गतेयं मम ॥

१ सम्यक्त्वसत्तिकावृत्तौ उज्जयिनी प्रभावकचरित्रे उपदेशकल्पवल्क्यां
उपदेशप्रासादे च धारा, प्रबन्धचिन्तामणौ विशाला, आत्मप्रबोधे अवन्ती
जन्मस्थानम् । सम्यक्त्वसत्तिकावृत्तौ सोमचन्द्र इति, आत्मप्रबोधे सर्व-
धरेति, नागरगोत्रीयो वक्रुण्डो नाम सूत्र ण्ठ इति कथारत्नाकरे, लक्ष्मीधर
इत्युपदेशप्रासादे पितुर्नाम दृश्यते । परामर्शोऽस्य विहितोऽस्ति स्तुतिचतु-
र्विंशतिकाया भूमिकायाम् ।

२ मुद्रितेयनागमोदयसमितिद्वारा वि. सं. १९८२ ।

आसीद् द्विजन्माऽखिलमध्यदेशे, प्रकाशसङ्काश्यनिवेशजन्मा ।

अलब्ध देवर्षिरिति प्रसिद्धिं, यो दानवर्षिः खविभूषितोऽपि ॥१॥

शास्त्रेष्वधीती कुशलः कलासु, बन्धे च बोधे च गिरां प्रकृष्टः ।

तस्यात्मजन्मा समभून्महात्मा, देवः स्वयम्भूरिव सर्वदेवः ॥२॥

अब्जायताक्षः समजायतास्य, श्लाघ्यस्तनूजो गुणलब्धपूजः ।

यः शोभनत्वं शुभवर्णभाजा न नाम नाम्ना वपुषाऽप्यधत्त ॥३॥

कातन्त्रतन्त्रोदितन्त्रवेदी यो बुद्धबौद्धार्हततत्त्वतत्त्वः ।

साहित्यविद्यार्णवपारदर्शी, निदर्शनं काव्यकृतां बभूव ॥४॥

कौमार एव क्षतमारवीर्यश्चेष्टां चिकीर्षन्निव रिष्टनेमेः ।

यः सर्वसावधनिवृत्तिगुर्वी, सत्यप्रतिज्ञो विदधे प्रतिज्ञाम् ॥५॥

अभ्यस्यता धर्ममकारि येन जीवाभिघातः कलयापि नैव ।

चित्रं चतुःसागरचक्रकाञ्चिस्तथापि भूर्यापि गुणस्वनेन ॥६॥

एनां यथामति विमृश्य निजानुजस्य

तस्योज्ज्वलां कृतिमलङ्कृतवान् स्ववृत्त्या ।

अभ्यर्थितो विदधता त्रिदिवप्रयाण

तेनैव साम्प्रतकविर्धनपालनामा

॥ ७ ॥

कवीश्वरस्यास्य सोमश्रीनाम्नी जननीति ज्ञायते सम्यक्त्वसप्तति-
कावृत्तेः । उक्तं च तत्र—

सोमसिरी से भज्जा निरवज्जा वज्जिभज्जसमरूवा ।

जुण्हुव्व जीइ वयणं आणंदइ तिहुयणं सयलं ॥६॥

तिलकमञ्जरी नाम धनपालपुत्री, यन्नाम्ना प्रथिता तिलकमञ्जरी

चम्पूकथेति अर्वाचिनप्रबन्धलेखका वदन्ति परं कथानायिकायाः ' तिलकमञ्जरी ' इति नाम्ना कथापि ' तिलकमञ्जरी ' ति प्रसिद्धा । अत एव कवेरस्य ' तिलकमञ्जरी ' ति नामपुत्री आसीत् तन्नाम्ना च कथानाम प्रसिद्धिरितिकथनं न प्रमाणाकोटिमधिरोहति ।

सम्यक्त्वप्राप्तश्रद्धानदाढर्यस्य आर्हतचूडामण्यादिनैपुण्यत्वदर्शकं च वर्णनमस्य ग्रन्थान्तरादवसेयम् ।

सप्रसङ्गं लिख्यतेऽस्य पाण्डित्यप्रख्यापकं कुमारपालप्रबन्धान्तर्गतं वृत्तान्तमिह—' अथ प्रदक्षिणावसरे सरसापूर्वस्तुतिकरणार्थमभ्यर्थिताः श्रीहेमसूरयः सकलजनप्रसिद्धां ' जय जंतुकप्प० ' इति धनपालपञ्चाशिकां पेटुः । राजादयः प्राहुः, भगवन् ! भवन्तः कलिकालसर्वज्ञाः परकृतस्तुतिं कथं कथयन्ति ? । गुरुभिरूचे राजन् ! श्रीकुमारदेव ! एवंविधसद्भूतभक्तिगर्भा स्तुतिरस्माभिः कर्तुं न शक्यते, एवं निरभिमानश्रीगुरुवाक्यमृतोल्लासितस्वान्ता नृपादयस्तामेव स्तुतिं भणन्तो राजादनीतले प्राप्ताः ? ॥ ”

सत्तासमयस्त्वस्य—

‘ व्युत्पत्तिर्धनपालतः ’ इत्यभिधानचिन्तामणितृतीयपद्यस्वोपज्ञवृत्तिगतपद्यावलोकनेन श्रीहेमचन्द्राचार्यविरचितकाव्यानुशासने (पृ. २३१) वचनश्लेषाधिकारे तिलकमञ्जरीगतद्वितीयपद्यप्रेक्षणेन तत्पूर्वगामीतिनिश्चयाच्च विक्रोमीयैकादशशताब्दिकरूपो निश्चित एव ।

अन्यच्च—

तिलकमञ्जर्यां ४३ तः ४९ पर्यन्तेषु पद्येषु स्वस्वाश्रयदातुर्भौ-
जनृपतेः प्रभाववर्णनं ।

“ निःशेषवाङ्मयाविदोऽपि जिनागमोक्ताः,

श्रोतुं कथाः समुपजातकुतूहलस्य ।

तस्यावदातचरितस्य विनोदहेतो

राज्ञः स्फुटाद्भुतरसा रचिता कथेयम् ॥ ” इत्यादि

कथोत्पत्तिकारणं च व्यावर्णितं दृश्यते तेन मुञ्जस्य भोजस्य च
समकालीनत्वं पण्डितवर्यस्य । ख्रीस्ताब्दतः ९७५ रूपः सत्ताकालः
मुञ्जस्य, १०१८ तः १०६० पर्यन्तः श्रीभोजस्य ।

अपरञ्च—

अथासौ गूर्जराधीशकोविदेशशिरोमणिः ।

वादिवेतालविशदं शान्त्याचाह्वयत् ॥ २०१ ॥

अशोधयदिमां चासावुत्सूत्राणां प्ररूपणात् ।

शब्दसाहित्यदोषास्तु सिद्धसारस्वतेषु किम् ? ॥ २०२ ॥

श्रीविक्रमसंवत्सरतो वर्षसहस्रे गते सषण्णवतौ (१०९६)

शुचिशितनवमीकुजकृत्तिकासु शान्तिप्रभोरभूदस्तम् ॥ १३० ॥

इति प्रभावकचरित्रोल्लेखात् वादिवैतालश्रीशान्तिमूरेरपि सम-
समयत्वमस्य । श्रीशान्तिमूरेश्च प्रॉ. पिटर्सन. डॉ. भाण्डारकराद्यभिप्रायेण
सं. १०९६ वर्षे स्वर्गवासः ।

एभिः कारणैर्विक्रमीयैकादशशताब्दीरूपः सत्ताकालः सुनिश्चित
एवाऽस्य ।

अस्य कृतयः—तिलकैमञ्जरीकथा, सावयविहिपयरणं, ऋषभ-
पञ्चाशिका, शोभनैस्तुतिवृत्तिः, विरोधभासालङ्कारमया श्रीमहावीरस्तुतिः
(गा. ३०) सत्यपुरीयश्रामहावीरोत्साहः (गा. १५), संस्कृत-
प्राकृतमयः श्रीवीरस्तवः (प. १०)

१ मुद्रितेयं निर्णयसागरमुद्रणालये काव्यमालायाम् ।

२-३ प्रसिद्धिमेच्यतः आगमादयसमितिद्वारा स्तोककालेन ।

४ प्रभावकचरित्रकारेण-

नमस्कृत्यं स्तुतिं तत्र विरोधभाससंस्कृताम् ।

चकार प्राकृतां ' देव निम्मले ' त्यादि सास्ति च ॥ २२६ ॥

इति निर्दिष्टमस्ति, पर जैनसाहित्यसंशोधक (त्रिमासिक) स्य खं.

३, अं ३ मुद्रितं तु ' निम्मलणहे वि अणहे ' इत्याद्यपद्यात्मकम् ।

५ प्राकट्यं नीतोऽयं जैनसाहित्यसंशोधके (खं. ३, अं. ३) ।

६ निरीक्षणीयमस्यैव ९१ तमं पृष्ठम् ।

७. अमृतगतिः

दैगम्बर काष्ठासङ्घ-माथुरसम्प्रदायेऽजायतायमाचार्यः । अस्य
वंशवृक्षस्तु धर्मपरीक्षाप्रान्तप्रदत्तप्रशस्त्यनुसारेणेत्यम्—

वीरसेनाचार्यः

देवसेनाचार्यः

अमृतगतिः

नेमिषेणः

माधवसेनः

अमृतगतिः

एतत्प्रणीता ग्रन्थास्त्वेवम्—

- १ सुभाषितरत्नसन्दोहः (सं. १०५०)
- २ धर्मपरीक्षा (सं. १०७०)
- ३ श्रावकाचारः
- ४ जम्बूद्वीपप्रज्ञप्तिः*
- ५ सार्द्धद्वयद्वीपप्रज्ञप्तिः* .
- ६ भावनाद्वात्रिंशिका*
- ७ पञ्चसङ्ग्रहः*
- ८ चन्द्रप्रज्ञप्तिः*
- ९ व्याख्याप्रज्ञप्तिः ।*

धारानगरीशासकमुञ्जुनृपत्तिसभायां नवसु रत्नेष्वयमप्यन्यतम
आसीदिति प्रघोषः । सत्तासमयस्त्वेकादशशताब्दीरूपः स्फुट एव ।

८. श्रीमुनिचन्द्रसूरिः

सूरिपुरन्दरोऽसौ श्रीयशोभद्रसूरि—श्रीनेमिचन्द्रसूरिपट्टप्रभावकः,
दिगम्बराचार्यकुमुदचन्द्रजेतुः स्याद्वादरत्नाकरप्रणेतुः श्रीवादिदेवसूरे-
गुरुः । अस्य जन्मस्थान—गुरुनाम—स्वर्गगमनसमयादिवृत्तान्तो वा-
दिदेवसूरिप्रणीताभ्यां रत्नपुरीयश्रीऋषभदेवकेशरीमल्लश्वेताम्बरसं-
स्थया मुद्रिताभ्यां चैकोनपञ्चाशत्प्रकरणान्यन्तरे श्रीमुनिचन्द्राचार्य-
स्तुतिः, गुरुविरहविलापः इत्येताभ्यां समासाद्यते । तच्चैवम्—

“तं जयउ ‘ चिन्तयकुलं ’ जयम्मि सिरिउदयसेलसिहरं व ।

भव्वजियकमलबंधव ! जम्मि तुमं तमहरो जाओ ॥ २६ ॥

सच्चं महग्घिया सा 'महग्घिया' चरमजलहिवेलव्व ।
 मोत्तियमणिव्व जीए तं फुरिओ उयरसिप्पिउडे ॥२७॥
 सा 'दब्भवई' नयरी नयरसेहरत्तं सया समुव्वहइ ।
 जीए तुह पुरिससेहर ! जम्मदिणमहामहो जाओ ॥२८॥
 जसभद्दो सो सूरु जसं च भद्दं निम्मलं पत्तो ।
 चिन्तामणि व्व जेणं उवलद्धो नाह ! तं सीसो ॥ २९ ॥
 सिरिविणयचंदअज्जावयस्स वाया जयंतु विञ्जस्स ।
 जेसु तुह आसि लीला गयकलहस्सेव भद्दस्स ॥ ३० ॥
 आणंदसूरिपमुहा जयंतु तुह बंधवा जयप्पयडा ॥
 जे तुमए दिक्खविया सिक्खविया सूरिणो य कया ॥३१॥
 सच्चं सा कसिण चिय कत्तियमासस्स पंचमी कसिणा ।
 खेत्तंतरं व सूरु जीए तं सगमल्लीणो ॥ ३० ॥
 एगारस अट्टत्तर संवच्छर काल ! पडउ तुह कालो ।
 जससेसं जेण तए तं मुणिरयणं कयं पाव ! ॥ ४० ॥
 विशेषार्थिना विलोकनीये ते एव स्तुती ।
 श्रीमतोऽप्रतिमप्रतिभातरङ्गिण्यारङ्गतुङ्गतारङ्गा इवामङ्गभङ्गीसु-
 भगाः कृतयस्त्वेवम्—अनेकान्तजयपताकाटिप्पनकम् ।

१ हरिभद्रसूरिरचिताः श्रीमदनेकान्तजयपताकायाः ।

ग्रन्थनगा विबुधानामप्यधुना दुर्गमा येऽत्र ॥

सत्पञ्जिकादिपद्याविरचनया भगवता कृता येन ।

मन्दधियामपि सुगमास्ते सर्वे विश्वहितबुद्ध्या ॥

—गुर्वाचित्यां मुनिसुन्दरसूरिः ।

ललितविस्तरापञ्जिका, देवेन्द्रनरकेन्द्रप्रकरणवृत्तिः, धर्मबिन्दु-
वृत्तिः, योगबिन्दुवृत्तिः, कालशतकम्, वनस्पतिसप्ततिका, अङ्गुलसप्त-
तिका, आवश्यक (पाक्षिक) सप्ततिका' प्राभातिकजिनस्तुतिः, (५.९)

कर्मप्रकृतिविशेषवृत्तिः (टिप्पनकम्) सार्द्धशतकचूर्णिः,
उपदेशपदसुखबोधा वृत्तिः, गाथाकोशः, अनुशासनाङ्कुशकुलकम्,
उपदेशामृतकुलकद्वयम्, उपदेशपञ्चाशत्, रत्नत्रयकुलकम्, शोक-
हरउपदेशकुलकम्, विषयनिन्दाकुलकम् प्रा. गा. २५ सम्यक्त्वोपाद-
विधिः, सामान्यगुणोपदेशकुलकम्, हितोपदेशकुलकम्, रसाउलो
(प्राकृतमयः) प्रश्नावलिश्च ।

श्रीउदयप्रभमूर्कितप्रवचनसारोद्धारविषमपदपर्यायश्रवनेन समशोधि ।

श्रीमते एव वचनेन विरचिता गुरुभ्रात्रा **नेमिचन्द्रमूर्किणा** उत्त-
राध्ययनबृहद्वृत्तिः ।

१ एतन्निर्माणे वृद्धसम्प्रदायस्त्वेवम्—

“ एकदा श्रीधराभिधश्रावकेण निजद्रव्यभूरिव्ययेन जिनबिम्बं प्रतिष्ठितं
श्रीचन्द्रप्रभसूरिनामाऽस्य ज्येष्ठगुरुभ्राता निमन्त्रितो यथा भगवन् !
अस्मिन् महामहे पूज्यमुनिचन्द्राचार्यप्रेषणेन (तत्कालीनेषु क्रियाप्रवीणत्वात्
तस्य) कृतार्थीकृताः स्मो वयम् । श्रुत्वैतदसूयया जातविपरिणामेन स्वकी-
यमानहानिं मन्यमानेन तेनाचार्येण ‘ साधूनां प्रतिष्ठादिकरणमनानुपञ्जिकम् ’
इति प्ररूप्य पाक्षिकप्रतिक्रमणं पूर्णिमायां कर्तव्यमिति स्वप्नद्वारा देवतादेश-
व्याजेन स्वशिष्याणां नूतनप्ररूपणा ‘ श्रावकैः प्रतिष्ठा काराप्या, पूर्णिमायां
पाक्षिकप्रतिक्रमणं चेति ’ कृता तत्प्रतिबोधार्थमेतदग्रन्थरचना ।

२ श्रीनेमिचन्द्रसूरिर्बृहत्तवान् वृत्तिकां तद्विनेयः ।

गुरुतोदर्थश्रीभक्तमुनिचन्द्राचार्यवचनेन ॥

—जेसलं भा० सूत्रा ।

शिष्योत्तमास्तत्रभवतः श्रीअजितदेवसूरयः, श्रीवादिदेवसूरयश्च विभासयामासुरसह्यतेजस्काः परवादिनिवहगहनं स्फुलिङ्ग इव दवार्चिषः ॥

९. चन्द्रप्रभसूरिः

उपर्युक्तस्यैव श्रीमुनिचन्द्रसूरैर्गुरुभ्राताऽयम् । अस्मादेव समजायत वि. सं. ११५९ वर्षे पौर्णिमीयकमतोत्पत्तिः, तत्सम्बन्धस्त्वेवम्—

“ श्रीमुनिचन्द्रसूरिर्गुरुभ्राता चन्द्रप्रभाचार्यः संविग्नत्वादिगुणगरिष्ठेषु श्रीमुनिचन्द्रसूरिषु बहुमानपरायणस्य कस्यचिन्महर्द्धिकश्राद्धस्य जिनबिम्बप्रतिष्ठामहसि श्रीमुनिचन्द्रसूरिमहिमानं दृष्ट्वा मात्सर्यात् श्राद्धप्रतिष्ठां व्यवस्थाप्य मतभेदकरणाय पौर्णिमापाक्षिकं प्ररूपयन् सङ्घेन निवारितोऽपि श्राद्धप्रतिष्ठा पूर्णिमापाक्षिकं चेत्युयमप्यनादिसिद्धत्वं प्ररूपयेति मम स्वप्ने पद्मावत्योक्तमित्यसद्भाषणपुरस्सरं स्वाभिनिवेशमत्यजन् श्रीसङ्घेन बहिष्कृतः । ततो वि. ११५९ वर्षे पौर्णिमीयकमतोत्पत्तिः । तत्प्रबोधाय च श्रीमुनिचन्द्रसूरिभिः पाक्षिकसप्ततिका कृतेति । ”

१ उक्तं च क्षेत्रसमासवृत्तिप्रशस्तौ—

दुर्वादिद्विरदाङ्कुराः समयवित्तश्रेणीशिरोमण्डनं, श्रीचन्द्रप्रभसूरिराटस भगवान् प्राचीकटत् पूर्णिमाम् । तस्माज्जैनवचोऽमृतं मृशमपुः श्रीधर्मघोषादयः श्रीभद्रेश्वरसूरितस्त्वचकलत् शाखा द्वितीया प्रथाम् ॥

दर्शनशुद्धिप्रकरणप्रणेतायमेव भिनो वेति तत्प्रशस्त्यादिविलोक-
नमन्तरेण न निश्चयः ।

१०. श्रीअभयदेवसूरिः—

एतन्नामधारिणोऽजायन्त सूरिवर्याः सप्त भिन्नभिन्नगच्छेषु ।
ते चैवम्—

(१) सं. ५७२ वर्षे रणतभमरगिरौ श्रीपद्मप्रभजिनविम्बप्रतिष्ठापक

२) राजगच्छपद्माकरप्रबोधनैकप्रबोतनश्रीपद्मसूरिशिष्य-
स्तर्कपञ्चाननः सम्मतितर्कटीकावादमहार्णवप्रणेता ।

(३) श्रीवर्द्धमानसूरिपट्टपूर्वाचलदिनमणिर्नवाङ्गवृत्तिकृत् । सं.
१०७२ तः ११३७ ।

(४) हर्षपुरीयगच्छालङ्कारश्रीजयदेवसूरिशिष्यो 'मलधारी'
ति विरुदधृत् । सं. ११२० तः ११५० ।

(५) चन्द्रगच्छीयः शान्तिसूरिशिष्यः पक्षे भद्रेश्वरसूरिशिष्यः
सं. १२४८ ।

(६) रुद्रपल्लीयगच्छेशविजयेन्दुसूरिशिष्यः श्रीदेवभद्रसूरिगुरु-
रुश्च । सं. १२८८ वर्षे जयन्तविजयकाव्यप्रणेता 'वादिर्सिंह'
इति ख्यातिभाक् ।

(७) चन्द्रर्षिमहत्तरविरचितसप्ततिकाख्यषष्ठकर्मग्रन्थोपरि भा-
ष्यप्रणेता ।

एतेषां मध्यात् कतमोऽत्र (पृ. १९७) मुद्रितस्य श्रीमहावीरस्तव-
नस्य विरचयितेति पर्यालोचने प्रवृत्ते तस्यैव स्तोत्रस्य प्रान्ते—

‘ पयडियवसइपहाणं सीसेहिं जिणेसराण सुगुरूणं ।

वीरजिगथयं एयं पढउ कयं अभयसूरिहिं ॥ २२ ॥’

इति गाथावलोकनेन निश्चीयते नवाङ्गवृत्तिविधानवेधा एवायं
सूरिः । असौ धारानिवासिमहेश्वरश्रावकधनदेव्योस्तनयः । मतान्त-
रेण मेदपाटदेशान्तर्गतवडसल्लग्रामाधीशतुअरसिंहनृपस्य पुत्रः ।

सं. १०८८ वर्षे षोडशवर्षदेशीयः श्रीवर्द्धमानसूरिशिष्यजिने-
श्वरसूरिसमीपे समाससाद दीक्षाम् ।

सं. ११११ वर्षे महात्मनोऽस्य सदुपदेशेन परमारराजपुत्राणां
गुरुः शङ्करदासाभिधानो द्विजन्मा भिन्नमालनगरे शैवमतं परित्यज्य
जैनधर्मं कक्षीचकार ।

कुष्ठरोगोपगमन—स्तम्भनपार्श्वनाथप्रकटीकरण—नवाङ्गवृत्तिविर-
चनादि वृत्तमस्य सुप्रसिद्धमेव ।

१ यदुक्तं जिनप्रभसूरिभिस्तीर्थकल्पे (स्तम्भनकल्पे)—

“ दृढवाहिविहुरियंगा अणसणगहणत्थमाहवियसंघा ।

नवसुत्तकुक्कुडिविमोयणाय भणिया णिसि सुरीए ॥ १ ॥

दोवियहत्थअसत्ती नवंगविवरणकहाचमुक्करोया ।

थंभणयपासवंदणउवइइहा रोगाविहाणाओ ॥ २ ॥

संभाणयाउ चलिया उ धवलक्कपुरा (?) पुरं चरणचारी ।

थंभणपुरंमि पत्ता सेठीतडजरपलासवणे ॥ ३ ॥

गोपयझरणुवलक्खियभुवि ‘जयतिहुणय’ थयद्धपच्चक्खे ।

पासे पूरियथवणा गोवियसकलंकवित्तुदुगा ॥ ४ ॥

संघकरावियभवणे गयरोगा ठवियपासपहुपडिमा ।

सिरिअभयदेवसूरि विजयतुं नवांगवित्तिकरा ॥ ५ ॥ ”

एतस्य शिष्यनामानि त्वेवमाह वित्रकूटीयमहाबोरजिनप्रशस्तो
श्रीजिनवल्लभसूरिः—

सत्कर्त्तव्यायचर्चाचित्तचतुरगिरः श्रीप्रसन्नेन्दुसूरिः

सूरिः श्रीवर्द्धमानो यतिपतिहरिभद्रो मुनिर्देवभद्रः ।

इत्याद्याः सर्वविद्यार्णवकलशमुवः सञ्चरिष्णूरुकार्तिः—

स्तम्भायन्तेऽधुनापि श्रतचरणरमारञ्जिनो यस्य शिष्याः ॥

सुरसुन्दरीकथाकृद्भनेश्वरसाधुः संवेगरङ्गशालाकारजिनचन्द्रसूरि-
आस्य सतीर्थ्यौ ।

अस्यैव सूरिशिरोमणेरुपदेशामृतपानपीनमना जिनवल्लभश्चैत्य-
वासमपहाय त्यागमागं भोजिवान्, यदाह धन्यशालिभद्रचरित्रप्रशस्तो
पूर्णभद्रगणिः—

आकर्ण्यभयदेवसूरिसुगुरोः सिद्धान्ततत्त्वामृतं

येनाज्ञायि न सङ्गतो जिनगृहे वासो यतीनामिति ।

तं त्यक्त्वा गृहमेधिगेहवसतिं निर्दूषणां शिश्रिये

सूरिः श्रीजिनवल्लभोऽभवदसौ विख्यातकीर्तिस्ततः ॥५॥

अस्य कृतिततिस्त्वेवम्—

ग्रन्थाग्रम्

रचनाकालः

१ स्थानाङ्गवृत्तिः	१४२५०	वि. सं. १९२०
२ समवायाङ्गवृत्तिः	३५७५	" ११२०
३ भगवतीवृत्तिः	१८६१६	" ११२८
४ ज्ञाताधर्मकथाङ्गवृत्तिः	३८००	" ११२०
५ उपासकदशाङ्गवृत्तिः		

- ६ अन्तकृदशाङ्गवृत्तिः ३०००
 ७ अनुत्तरोपपातिकाङ्गवृत्तिः १३३०
 ८ प्रश्नव्याकरणाङ्गवृत्तिः
 ९ विपाकाङ्गवृत्तिः ५६३०
 १० औपपातिकाङ्गवृत्तिः ३१२५
 ११ प्रज्ञापनातृतीयपदसङ्ग्रहणी ४००
 १२ नैवतत्त्वप्रकरणभाष्यम् गा. १३८
 १३ पञ्चनिग्रन्थीप्रकरणम् गा.
 १४ हरिभद्रीयपञ्चाशकवृत्तिः (सं. ११२४)
 १५ षट्स्थानप्रकरणभाष्यवृत्तिः
 १६ विशेषावश्यकभाष्यवृत्तिः (?)
 १७ हारिभद्रीयषोडशकप्रकरणवृत्तिः (?)
 १८ देवेन्द्रसूरिकृतशातारिप्रकरणवृत्तिः (गाथाबद्धा)
 १९ जयतिहुयणस्तोत्रम्
 २० निगोदषट्त्रिंशिका^२ } पूर्वतना
 २१ पुद्गलषट्त्रिंशिका }
 २२ साधुसमाचारी (अन्या ?)
 २३ दोषापहारस्तोत्रम् (?)^३
 २४ विविधतीर्थकल्पम् (?)^४

१ यद्यपि भाष्यकृता न कापि स्वनाम निरदेशि तथापि ' भाष्यकर्तुः श्रीमदभयदेवसूरेः स्थानाङ्गादिवृत्तिकृतो वचनम् ' इत्युदलेखि टीकाकारेण ।

२ मुद्रिता तु रत्नसिंहसूरीया ।

३-४ श्रीजिनप्रभसूरिकृताभ्यां भिन्ने नवेति न निश्चयः ।

२५ आराधनाकुलकम् (गा. ८६)

२६ साहम्मियवच्छलकुलम् (गा. २९)

२७ वंदणयभासं गा. ३३

सत्तायामस्य सुरैः स्वर्गमानन्तरं चाभयदेवाचार्यस्य

१०. श्रीजिनवल्लभसूरिः

वि. सं. ११३८ वर्षे प्राग्वाटकुलीननेमिकुमारलिखितं कोट्या-
चार्यकृताया विशेषावश्यकटीकायास्ताडपत्रात्मकमेतदीयं प्राचीनं जी-
र्णमादर्शपुस्तकमद्याप्युपलभ्यते यत्र श्रीजिनेश्वरसूरिशिष्यत्वमस्य निर-
देशि । सूरिरयं स्वयमपि स्वीये प्रश्नोत्तरषष्टिशतककाव्येऽष्टसप्तति-
कादौ च श्रीजिनेश्वरसूरिभयदेवाचार्यं च सत्स्तुतिपात्रं कुर्वन् क्रमेण
सद्गुरुत्वमाचार्यत्वं च समसूचयत् ।

विस्तरेण चरितमस्य प्रतिपादितं दृश्यते चारित्रसिंहगणिना
सुमतिगणिविनिर्मितगणधरसार्द्धशतकबृहद्बृत्तेरेव प्रोद्बृते गणध-
रसार्द्धशतकान्तर्गतप्रकरणे, श्रीजिनदत्तसूरीयगणधरसार्द्धशतकस्य पू-
र्वोक्तमेव सुमतिगणीयविवरणमुपजीव्य जिनेश्वरसूरिशिष्येण वाचक-
सर्वराजगणिना विरचितायां संक्षिप्तवृत्तौ, वि. सं. १६२९ वर्षे धर्म-
सागरोपाध्यायविरचिते स्वोपज्ञवृत्तिसमन्वितप्रवचनपरीक्षापरनाम्नि-
कुपक्षकौशिकसहस्रकिरणे, क्षमाकल्याणादिरचितस्वरतरगच्छपद्मवल्या-
दौ च संक्षिप्तरूपेणातो नात्र प्रपद्यते तत् ।

वि. सं. ११२५ वर्षे जिनचन्द्रसूरिविरचिता संवेगरङ्गशालाऽनेन
समशोधि ।

सूरिवरस्यास्य पट्टधरं जिनदत्तसूरिमन्तरेण केकेऽन्ये शिष्यवराः
समासन्निति न विशेषतो व्यज्ञायि ।

नामशेषस्यापि सूरिशिरोमणेरस्य षडशीति—सूक्ष्मार्थसिद्धान्त-
विचारसारसार्द्धशतकाख्यकर्मग्रन्थ—पिण्डविशुद्धि—पौषर्धविधि (?)
प्रतिक्रमण सामाचारी—सङ्घपट्टक—धर्मशिक्षा—द्वादशकुलकरूपप्रकरण-

१ एतद्वि भावनगरस्थयाऽऽत्मानन्दसभया बृहद्गच्छीयहरिभद्रसूरि-
मलयगिरिविरचितवृत्तिद्वयसमन्वितं प्राकाशि । एतदुपरि भाष्यद्वयं श्रूयते ।
मूलग्रन्थकारश्रीवल्लभसूरिशिष्यरामदेवगणिप्रणीतं प्राकृतविवरणं यशो-
भद्रसूरिविरचिता वृत्तिश्लोपलभ्यते । मेरुवाचककृतं विवरणं तथोद्धारावच-
र्यादिकमप्यन्यत्र पठ्यते ।

२ धनेश्वरसूरिविरचितवृत्तिसमेतमेतद् भावनगरस्थया जैनधर्मप्रसार-
सभया प्रसिद्धिमापितम् । एतदुपरि भाष्यं तथा वि. सं. ११७० वर्षे मुनि-
चन्द्रसूरिविरचिता चूर्णिश्च ज्ञायते । चक्रेश्वरसूरि (?) रामदेवगणि-
विहितं प्राकृतविवरणं टिप्पनमपि च श्रूयते ।

३ वि. सं. ११७६ वर्षे यशोदेवसूरिणैतस्य विवरणं व्यधायि.
बृहट्टिप्पनिका जैनग्रन्थावल्यादौ सूचिता वि. सं. ११८० वर्षे श्रीचन्द्रसूरि-
कृतैतदीया वृत्तिर्यशोदेवसूरिकृतविवरणात् पृथक् न प्रतीयते । तथा वि. सं.
१२९२ वर्षे उदयसिंहसूरिणा दीपिका, वैक्रमीयषोडशशताब्दोपूर्वाद्धि
तपागच्छीयसंवेगदेवगणिना बालावबोधश्च व्यधायि । एतदतिरिक्तावचूरिप-
डिजिकावप्युपलभ्यते ।

४ गुरुजिणवल्लहविरह्यपोसहविहिपयरणाउ संखेवा ।

देसियमेयविह्णं विसेसओ पुण तओ नेयं” पत्तनीयभां० सूची ।

एतदाधारेण निर्मितमेकं संक्षिप्तमपि पौषधविधानमुपलभ्यते—

वि. सं. १६१७ वर्षे जिनचन्द्रसूरिणाऽस्य वृत्तिर्व्यधायीति जैन-
ग्रन्थावल्यादौ सूचितम्,

५ जिनपतिसूरिरचितबृहद्वृत्तिविभूषितोऽयं ‘श्रावक जेठालाल
दलसुख’ इत्यनेन प्रसिद्धिं नीतः । वि. सं. १३२३ वर्षे लक्ष्मीसेनेन विर-
तास्य लघुवृत्तिः समसूचि जैनग्रन्थावल्याम् । हर्षराजोपाध्यायविरचिताऽस्य

प्रश्नोत्तरशतक-शृङ्गारशतक-नानाप्रकारविचित्रचित्रकाव्यसारशतसङ्ख्या
स्तुतिस्तोत्रादिरूपकीर्तिपताकाद्यापि सकलं महीमण्डलं मण्डयन्ती
विद्वज्जनमनांसि प्रमोदयति ।

लघुवृत्तिः वि. सं. १६१९ वर्षे साधुकीर्तिगणीप्रणीताऽवचूरिश्रोपलभ्यते ।

६ एतदुपरि सकलचन्द्रकृता वृत्तिरिति जैनग्रन्थावल्याम् ।

७ वि. सं. १२९३ वर्षे जिनपालगणिना प्रणीतास्य वृत्तिः ।

८ अवचूरिसहितमिदं महेशानस्थयशोविजयजैनपाठशालया प्रसि-
द्धिमानीतं । वि. सं. १४८३ वर्षे तपागच्छनायकसोमसुन्दरसूरिशिष्येण
लेखितं सटीकमिदमुपलभ्यते । वि. सं. १६४० वर्षे पाठकपुण्यसागरेण
विरचिता वृत्तिश्च प्राप्यते ।

९ ‘ उल्लासिकम् ’ इत्यादि लघ्वजितशान्तिस्तोत्रे वि. १३२२ वर्षे
धर्मतिलकमुनिविरचितया, विक्रमीयसप्तदशशताब्दयुत्तरार्धे गुणदिनयग-
णिप्रणीतया च वृत्त्योपेतम् । ‘ भावारिवारणादि ’ वीरजिनस्तात्रे सं.
१४८७ वर्षे जयसागरगणिप्रथितवृत्तिमण्डितं, ही. हं. पण्डितेन प्राकाशि ।

‘ दुरियरयसमीर ’ इत्यादि वीरस्तोत्रे सं. १६८७ (?) वर्षे समय-
सुन्दरगणिविनिर्मितवृत्तिविभूषितं सूर्यपुर (सूरत) स्थजिनदत्तसूरि-
ज्ञानभाण्डागारसंस्थया मुद्रापितम् ।

‘ सम्मं नमिऊण ’ पञ्चकल्याणस्तोत्रम्, ‘ नमिरासुर ’ पार्श्वनाथ-
स्तवनम्, ‘ पायात् पार्श्वः ! ’ पार्श्वजिनस्तवनं चात्रैव प्रकाशयतेऽस्माभिः ।

नाभेय-शान्ति-नेमि-पार्श्व-वीरजिनचरितपञ्चद्वारूपं स्तोत्रपञ्चदम् वि.
सं. १५१९ वर्षे साधुसोमगणिविहितया वृत्त्या समलङ्कृतं प्राप्यते ।
मूलमात्राणि तु मुद्रापितानि रतलाम (मालवा) न्तगतया श्रीऋषभ-
देवजी केसरीमलजी जैनश्वेताम्बरसंस्थयया सिरिपर्यरणसंदोहे ।

एतदतिरिक्तान्यन्यानि चतुर्विंशतिजिनस्तुति-जिनविज्ञप्ति-वीरकल्या-
णकस्तोत्रादिस्तोत्राण्यपि यत्रकुत्रचिदुपलभ्यन्ते । स्वप्नाष्टकविचारनामा
ग्रन्थो जिनपालोपाध्यायसन्दर्भवभाष्यभूषितो ज्ञायते । अष्टसप्तत्यागमोद्धारा-
द्यान्यपि कृतिर्विज्ञायते । जैनग्रन्थावल्यां जिनवल्लभसूरिनाम्नि निर्दिष्टाः
पर्यन्तोपदेश-तीर्थकरस्थानप्रकरणबृहत्संग्रहणीवृत्ति-रत्नचूडकथाप्रभृतयो ग्रन्था-
स्तथैव दान्यथेति न निश्चीयते ।

(१२) श्रीहरिभद्रसूरिः ।

१ एतन्नाममृतस्रयः समजायन्त सूरिवराः तेषु प्रथमश्चतुर्दश-
शतप्रकरणकारो याकिनीमहत्तराधर्मपुत्रो विदित एव ।

२ वटगच्छीयचन्द्रसूरिशिष्यः कुमारपालराज्येऽणहिलपुरपत्तने
वि. सं. १२१६ वर्षे ऽष्टसहस्रश्लोकपरिमितप्राकृतापभ्रंशभाषाविभू-
षितश्रीनेमिनाथचरित्रप्रणेता । असौ स्वस्य चतुर्विंशतिजिनचरित्ररच-
यितृत्वं प्रतिपादयति स्मान्यत्र तन्मध्याच्चन्द्रप्रभचरित्रं, मल्लिनाथचरित्रं
चोपलभ्यते पत्तनादिभाण्डागारेषु ।

३ बृहद्गच्छीयमानदेवसूरिशिष्यजिनदेवोपाध्यायशिष्य-
वर्योऽसौ सिद्धराजराज्ये विद्यमानतां विभर्त्ति स्म । सं. ११७२ बन्ध-
स्वामित्वषडशीत्यादिकर्मग्रन्थवृत्तिः, सं. ११८५ प्रशमरतिवृत्तिः,
संग्रहणीवृत्तिः, मुनिपतिचरित-श्रेयांसचरिते चेत्याद्यनेन निरमामि ।

एतत्सूरिवर्यत्रयमध्यात् अत्रैव (पृष्ठ १६) मुद्रितं साधारणजिन-
स्तोत्रं कस्य कृतिरिति न निश्चयः, परन्तु विरहाङ्कविरहान्नेयं याकि-
नीमहत्तरासूनोः प्रणीतिः ।

(१३) श्रीधर्मसूरिः ।

जैनग्रन्थावल्ल्यानुसारेण संवत् १२४८ वर्षे आत्महितकुलक-
(गा. ३२) आत्मानुशासनकुलक (गा. ५६) आत्मानुशास्तिकुल-
क (गा. २५) उपदेशकुलक (गा. २६) गुर्वाराधनकुलक (गा.
) जिनेन्द्रविज्ञातिकुलक (गा. ३०) धर्माचार्यबहुमानकुलक-
(गा. ३४) परमसुखद्वार्त्रिशिकाकुलक (गा. ३२) पर्यन्ताराधना-
कुलक (गा. १६) मनोनिग्रहभावनाकुलक (गा. ४४) श्रावक-

वर्षाभिग्रहकुलक (गद्य) संवेगामृतपद्धति (प्रा. गा. ११२) संवेगा-
मृतपद्धति (सं. श्लो. ४३) संवेगरङ्गमाला (गा. ५०) प्रभृति-
प्रकरणप्रणेतुः श्रीरत्नसिंहसूरेर्गुरुश्चेत् त्रयोदशशताब्देव सत्तासमयोऽस्य
श्रीमतो गच्छ-गुरु-शिष्यादिपरिचितिं प्रापयति प्रो. पिटर्सेन-
महाशयस्य पञ्चमपरिपोटं पुस्तकस्य १०९ तमपृष्ठगतकल्पसूत्रकालिका-
चार्यकथाप्रतिप्रान्तस्थ उल्लेखः ।— तथाहि—

“ श्रीराजगच्छमुकुटोपमशीलभद्र—

सूरेर्विनेयतिलकः किल धर्मसूरिः ।

दुर्वादिगर्वभरसिन्धुरसिंहनादः

श्रीविग्रहक्षितिपतेर्दलितप्रसादः ॥ १८ ॥

आनन्दसूरिशिष्यश्रीअमरप्रभसूरितः ।

श्रुत्वोपदेशं कल्पस्य पुस्तिकां नूतनामिमाम् ॥ १९ ॥

उद्यमात् सोमसिंहस्य सपुण्यः पुण्यहेतवे ।

अलेखयच्छुभायैषा निजमातुर्गुणश्रियः ॥ २० ॥

यावच्चिरं धर्मधराधिराजः सेवाकृतां सुकृतिनां वितनोति लक्ष्मीम् ।

मुनीन्द्रवृन्दैर्विहिताभिमाना तावन्मुदं यच्छतु पुस्तिकाऽसौ ॥ २१ ॥

संवत् १३४४ वर्षे मार्ग सुदि २ रवौ सोमसिंहेन लिखापिता ।

१ सिरिरयणसिंहसूरी भावणसिहरम्मि आरुहेऊणं ।

अप्पाणुसासणं भो ! जंपइ जिणसासणे सारं ॥ ५५ ॥

बारसअउणत्ताले (१२४९) वइसाहे सेयपंचमिदिणम्मि ।

अणहिल्लावाडनयरे विहियमिणं अप्पसरणत्थं ॥ ५६ ॥

—आत्मानुशासनकुलके ।

पिटर्सनकृततृतीयरिपोर्टपुस्तकस्य 'ऐपेन्डिकस, (१५ मे, ३०७ मे) पृष्ठेऽस्यैव धर्मघोषमूरिरिति निर्दिष्टं नाम शाकम्भरी-नृपप्रतिबोधकश्च व्यावर्गि । तत्रैव २६२ तमे पृष्ठे सपादलक्षनृपति-समक्षमनेकवादिनोऽजयत् तत्रभवानिति दर्शितमस्ति ।

श्रीजिनविजयमहाशयसम्पादित 'प्राचीनजैनलेखसंग्रह' द्वि-तीयविभागान्तर्मुद्रितश्रीज्ञानचन्द्रगुरुविहितविमलवसहिगतप्रशस्तिले-ख (लेखाङ्क १३२) प्रान्ते—

“ वादिचन्द्रगुणचन्द्रविजेता भूपतित्रयविवोधविधाता ।

धर्ममूरिरिति नाम पुरासीद् विश्वविश्वविदितो मुनिराजः ॥३९॥ ”

इत्याद्युल्लेखेनात्रभवतो वादिचन्द्रगुणचन्द्रवादिजेनृत्वं, नृप-तित्रयप्रतिबोधकत्वं च समसूचि तेनाऽसाधारणशक्तिसम्पन्नः श्रीमा-निति वदने नैव कथमपि कथङ्कथिकताया अवकाशः ।

कृतिस्त्वस्य मङ्गलस्तोत्र (श्लो. १५) पार्श्वस्तोत्र (श्लो. १६) मन्तरेण नान्या नयनपथमागता मे । पूज्यपादस्य स्तुतिगर्भितानि रचितानि ३७ कुलकानि श्रोतृनसिंहसूरिभिरिति 'जैनगूर्जरकविभ्यो' प्रथमविभागस्य पृ. ७४ दर्शनेनावगम्यते ।

(१४) पार्श्वदेवगणिः ।

चन्द्रकुलकमलषण्डमार्तण्डशोलशीलभद्रसूरिपदप्रभावकधनेश्वर-सूरेः शिष्योऽयम् । सामान्यावस्थायामस्य पार्श्वदेवगणिरिति, सूरि-पदानन्तरं च श्रीचन्द्रसूरिरिति नामासीत् । सं ११७१ वर्षे स्वगुरो-

१ हस्तकाण्डप्रणेता पार्श्वचन्द्रस्त्वतो न भिन्न इतिमुनि श्रीकल्याणविजयमतम्

२ उक्तं च गायकवाड ऑरीयेन्टल इन्स्टीटयुटद्वारा मुद्रापित न्याय-प्रवेश पञ्जिकाप्रान्ते—

धनेश्वरसूरेः सार्धशतकवृत्तौ साहाय्यताऽस्य ।

श्रीभरतेश्वराचार्यः श्रीवैरसूरिश्चास्य गुरोः संतीर्थ्यौ । पूर्ण-
भद्रसूरिस्त्वस्य शिष्यः ।

अत्रैव (पृ ७७) घ परिशिष्टप्रदत्तपञ्चावत्याष्टकवृत्त्यतिरिक्तोऽ
स्य कृतिकलापस्त्वेवम्—

सं. ११६९ वर्षे न्यायप्रवेशवृत्तिपञ्जिका, सं. ११७३ वर्षे
निशीथचूर्णीविंशोद्देशकवृत्तिः (ले. सं. १२२६), नन्दीटीकादुर्ग-
पदव्याख्या, सं. १२२२ वर्षे श्रावकप्रतिक्रमणसूत्रवृत्तिः, सं. १२२७
वर्षे जीतकल्पवृहच्चूर्णीव्याख्या, सं. १२२८ वर्षे निरयावलि-
(पञ्चोपाङ्ग) वृत्तिः, चैत्यवन्दनसूत्रवृत्तिः, प्रतिष्ठाकल्पः, सर्वसिद्धान्त-
विषमपदपर्यायः, सुखबोधा समाचारी, उवसगगहरं वृत्तिः, सिद्धचक्र-

“ इति श्रीशीलभद्रसूरिशिष्यसुगृहीतनामधेय श्रीमद्धनेश्वरसूरि-
शिष्यैः सामान्यवस्थाप्रसिद्धपण्डितपार्श्वदेवगण्यभिधानैर्विशेषावस्थावाप्त श्री-
चन्द्रसूरिनामभिः स्वपरोपकारार्थं दृष्ट्वा विषमपदभजिकापञ्जिका परि-
समाप्तेति । ”

१ विलोक्यतां प्राचीनजैनलेखसङ्ग्रहप्रथमविभागे ले. २१८, २२०,
२२१ ।

२ निरीक्ष्यतां (ले. ३५१) जालोरदुर्गस्थशिलालेखान्तर्गत उल्लेखः—

“ श्री चन्द्रगच्छमुखमण्डनसुविहितयतिविलकसुगुरुश्रीश्रीचन्द्रसूरि-
रक्षणलिनयुगालदुर्ललितराजहंसश्रीपूर्णभद्रसूरिचरणकमलपरिचरणचतुरम्बु-
करेण ” इत्यादिः । सङ्ग्रहणी (जिनभट्टीय) वृत्तिविस्वथिता शालि-
भद्रसूरिगुरुः धारापदीयगच्छीयत्वात्, सं. १२८२ वर्षे अतिमुक्तकचरित्र-
प्रणेता श्रीजिनपतिसूरिरिशिष्यः खरतरगच्छीयत्वाच्चेतो भिन्नः ।

स्तवनम् (गेयमयं) सङ्गीतसमयसारः, सङ्गीतरत्नाकरश्चेत्यादिः ।

अपरञ्च—

मलधारिहेमचन्द्रसरिशिष्य—सङ्ग्रहणीसूत्ररचयितृचन्द्रसूरिप्रसङ्गे
दे. ला. पु. फं. द्वारामुद्रितपुस्तके लिखितं चोपाद्घातलेखकेन—
“ त्रिनवत्युत्तरैकादशशते (११९३) विक्रमसंवत्सरे यदैते मृग-
कच्छ (भरुच) नगरं विभूषयाम्बभूवुः तदा नगरश्रेष्ठी धवलशाहः
ससङ्घस्तान् मुनिसुव्रतस्वामिनां पवित्रं चरित्रं रचयितुं प्रार्थयाञ्चक्रे ।
तत एते तत् स्वीकृत्याऽऽशापल्ल्यामागत्य च श्रीमालकुलभूषणस्य
नागिलनाम्नः श्रावकस्योपाश्रयमाश्रित्य तं ग्रन्थं विरचयाञ्चक्रुः ।
तस्य ग्रन्थस्य प्रथमं पुस्तकं पार्श्वदेवगणिना लिखितमिति श्रूयते ।
विचारणीयमेतदितिहासविद्भिः ।

(१५) श्रीचन्द्राचार्यः

एतदभिधानभाजोऽनेके समजायन्त सूरिवराः, तथाहि—

(१) जेसलमेरुभाण्डागारीयग्रन्थानां सूचिपत्र (पृ. १५)
निर्दिष्ट सं. १२१६ वर्षे प्राकृतनेमिचरित्रविरचयितुः श्रीहरिभद्रसूरे-
र्गुरुर्बृहद्गच्छीयश्रीजिनचन्द्रसूरिशिष्यः ।

३ मुद्रापितोऽयं त्रावणकोरनरपतिना त्रिवेन्द्रसंस्कृत सीरीझ संस्थायाम्
महोपाध्याय टी. गणपतिशास्त्रिद्वारा । अस्य चादावेव द्वितीये पद्ये
भोजनृपतेः सोमेश्वरमन्त्रिणश्चोल्लेखो दृश्यते । भोजराज्ञः इ. स. ११५३
रूपः, सोमेश्वरस्य इ. स. ११८३ रूपश्च सत्ताकालः प्रतीत एवं ।

४ डॉ. हल्मुतकृत जैनधर्म (Jainism) पुस्तकस्य पृ. ११५
तमे दर्शिताविमौ कृतितयाऽस्य । अस्ति सङ्गीतरत्नाकर इत्युपनाम चास्य सूरेः ।

(२) श्रीहर्षपुरीयगच्छालङ्कारमलधारिश्रीमदभयदेवसूरिपद-
रत्नश्रीहेमचन्द्रमूरिशिष्यः सङ्ग्रहणीसूत्रविरचयिता तद्वृत्तिविधा-
तुर्देवभद्रसूरेर्गुरुः ।

(३) सं. ११८० वर्षे श्रीजिनवल्लभसूरिकृतपिण्डविशुद्धिप्रकर-
णस्य वृत्तिविरचयिता ।

एतेषां मध्यात् कोऽत्र प्रस्तुत उपसर्गहरस्तोत्रलघुवृत्तिविधान-
वेधा इति न शक्नोमि निश्चेतुं साधनाभावात् ।

(१६) श्रीजिनदत्तसूरिः ।

आचार्यवर्यस्यास्य धवलकूनिवासी क्षपणकभक्तो (हुंबडज्ञातीयः)
वाच्छिगश्रेष्ठी पिता, बाहडदेवो माता, एकादशशतद्वात्रिंशद्वत्सरे
(११३२) जन्म । एकादशशतैकचत्वारिंशत्संवत्सरे (११४१) श्री-
जिनेश्वरसूरिसत्कश्रीधर्मदेवोपाध्यायैः प्रदत्तास्य दीक्षा, नाम च कृतं
'सोमचन्द्र' इति । अशोकचन्द्राचार्येणोपस्थापना कृता, हरिसिंहा-
चार्येण सर्वसिद्धान्तवाचना दत्ता मन्त्रपुस्तिका च । सं. ११६९ वर्षे
वैशाखकृष्णषष्ठीदिने देवभद्राचार्येण प्रादायि सूरिमन्त्रप्रदानपूर्वक-
माचार्यपदम् ।

मन्त्रादिसाधन—चतुःषष्टियोगिन्यादिवशीकरण—चमत्कारदर्शन-
शासनप्रभावनाजनकविविधकार्यकरणरूपं विस्तरेण व्यावर्णितं वृत्तमस्य
स्वरतरगच्छीयपट्टावल्यादौ ।

जिनचन्द्रमूरिनामाचार्यः स्वपदे स्थापितस्तथा पं. जिनरक्षितः
१ वा. पं. शीलभद्रगणिः २ वा. पं. स्थिरचन्द्रगणिः ३, वा. पं.
ब्रह्मचन्द्रगणिः ४ वा. पं. विमलचन्द्रगणि ५ वा. वरदत्तगणिः ६,

वा. भुवनचन्द्रगणिः ७ वा. वरणागगणिः ८, वा. रामचन्द्रगणिः
९ वा. मणिभद्रगणिः १० श्रेति दश वाचनाचार्याः कृताः । श्रीमती
महत्तरा १, जिनमती महत्तरा २, पूर्णश्री महत्तरा ३, जिनश्री मह-
त्तरा ४, ज्ञानश्री महत्तरा ५ चेति पञ्च विहिता महत्तराः ।

संवत् १२११ वर्षे आषाढसुदिष्कादस्यां अजयमेरुनगरेऽ-
नशनं कृत्वा स्वर्गं गताः

श्रीमता विरचितानां ग्रन्थानि नामसूची—

- १ गणधरसार्द्धशतकम् (प्रा. गा. १५०)
- २ सन्देहदोलावली (प्रा. गा. १५०)
- ३ चैत्यवन्दनकुलकम् (प्रा. गा. २८)
- ४ उपदेशरसायनम् (अप. गा. ८०)
- ५ गणधरसप्ततिः (प्रा. गा. ७०)*
- ६ चर्चरी (अप. ग. ४७)
- ७ कालस्वरूपकुलकम् (अप. गा. ३२)
- ८ सर्वाधिष्ठायि स्मरणस्तोत्रम् (गा. २६)
- ९ सुगुरुपारतन्त्र्यम् (प्रा. गा. २१)
- १० विंशिका*
- ११ विघ्नविनाशि स्तोत्रम् (प्रा. गा. १४)
- १२ उपदेशकुलकम्*

१ आचार्य बु. सा. कृत गच्छमतप्रबन्धे, मो. द. देशाई कृते ' जैन-
गूर्जरकविओ ' द्वितीये विभागे तु ' धंधुक ' इति जन्मस्थानं निरदेशि ।

२ एतदर्थे विशेषार्थिना विलोकनीया पं. लालचन्द्रगान्धिविहिता
अपभ्रंशकाव्यत्रय्याः सुविस्तृता भूमिका ।

१३ व्यवस्थाकुलकम् (प्रा. गा. ६२)

१४ श्रुतस्तवः *

१५ अध्यात्मगीतानि *

१६ उत्सूत्रपदोद्घाटनकुलकम्

१७ दर्शनकुलकम्

(१७) जिनपतिमूरिः ।

अयं सूरिजिनचन्द्रमूरिशिष्यो जिनेश्वरमूरि-जिनपालोपा-
ध्याय-सूरप्रभवाचक-पूर्णभद्रगणि-सुमतिगण्यादीनां गुरुः ।

स्वस्वरगच्छपट्टावल्यनुसारेणाऽस्य मूरेर्जन्म सं. १०१० वर्षे,
दीक्षा सं. १२१८ वर्षे, सूरिपदं सं. १२२३ वर्षे, स्वर्गमनं च सं.
१२७७ वर्षे समजनीति ज्ञायते । सं. १२३३ वर्षेऽनेन कल्याणनगरे
श्रीमहावीरप्रतिमा प्रतिष्ठितेति तीर्थकल्पे । जिनप्रभसूरिः ।

अत्र मुद्रापित.....स्तोत्रातिरिक्ताऽस्य कृतिस्तीर्थमाला,
सहस्रपट्टकटीका, पञ्चलिङ्गीप्रकरणमिःयादिका सुप्रसिद्धा ।

(१८) जिनेश्वरमूरिः ।

एतन्नामभाक् समजायत सूरिद्वयम् ।

१ तत्रायः श्रीवर्द्धमानमूरिशिष्यः सं. १०८० वर्षे जावालि-
पुरेऽष्टकवृत्ति-प्रमालम्भ-निर्वाणलीलावत्यादिविरचयिता, अस्य गुरु-
भ्राता श्रीबुद्धिसागराचार्येण विरचितं नवीनं सप्तसहस्रश्लोकसंख्याकं
व्याकरणम् ।

१ उक्तं च तदन्ते—

श्रीविक्रमादित्यनरेन्द्रकालात् साशीतिके याति समासहस्रे । (१०८०)

सश्रीकजाबालिपुरे तदायं दृष्टं मया सप्तसहस्रकल्पम् ॥ ११ ॥

२ श्रावकधर्मप्रकरणप्रणेता श्रीजिनपतिसूरिशिष्यः ' सट्टिसय ' नामप्रकरणविधातुर्मरुकोट्टनिवासिनो नेमिचन्द्रभाण्डागारिकस्य पुत्रो द्वितीयः । अस्य सं. १२४५ वर्षे सूरिपदम्, सं. १३३१ वर्षे स्वर्गमनं च खरतरगच्छीयपट्टावल्यादौ दर्शितम् ।

एतयोर्मध्यात् केन विरचितान्यत्र प्रकटीकृतानि....स्तोत्राणीति न निर्णयः ।

(१९) श्रीवादिदेवसूरिः ।

उपर्युक्तस्य श्रीमतो मुनिचन्द्रसूरेः शिष्यपुङ्गवोऽसौ ।

पूज्यपादस्यास्य सं. ११४३ वर्षे जन्मं, सं. ११५२ दीक्षा, सं. ११७४ सूरिपदम्, १२२६ निर्वाणम् ।

गूर्जेश्वरश्रीसिद्धराजजगतीपतिसदसि चतुरशीतिमहावादल-
ब्धजयपताकं मदोद्धतं कुमुदचन्द्रदिगम्बरेन्द्रं विजित्य स्वप्रतिभावैभ-
वेन जयश्रियमशिश्रयत् पत्तने श्रीमान्, प्राणिनाय च प्रमाण-नय-
तत्त्वस्वरूपज्ञापकं चतुरशीतिसहस्रश्लोकसंख्याकं यथार्थनामकं स्याद्वा-

१ उक्तं च प्रभावकचरित्रे—

शिखिवेदशिवे जन्म (११४३), दीक्षा युग्मशरेश्वरे (११५२) ।

वेदाश्वशङ्करे (११७४) वर्षे सूरित्वमभवत् प्रभोः ॥२८६॥

रसयुग्मरवौ वर्षे (१२२६) श्रावणे मासि सङ्गते ।

कृष्णपक्षस्य सप्तम्यामपराण्हे गुरोर्दिने ॥२८४॥

मर्त्यलोकस्थितं लोकं प्रतिबोध्य पुरन्दरम् ।

बोधका इव ते जग्मुर्दिवं श्रीदेवसूरयः ॥२८५॥

२ चन्द्राष्टशिववर्षेऽत्र वैशाखे पूर्णिमादिने ।

आहूतौ वादशालायां तौ वादिप्रतिवादिनौ ॥१९३॥

दरत्नाकराभिधानं महाग्रन्थरत्नं यदद्यापि मुद्रयति प्रोन्मादि-
दुर्वादिबृन्दवदनानि ।

श्रीमतः सदुपदेशवासितचेतसा सिद्धराजजयसिंहदेवेन सं.
११८३ वर्षे पत्तनमध्ये ८५ अङ्गुलप्रमाणऋषभजिनबिम्बयुग्ं राज-
विहारनाम्ना कारापितः श्रीऋषभजिनप्रासादः, व्यधायित सिद्धपुरे
नवीनं रम्यं चतुर्द्वारं चैत्यम्, चक्रे च सं. ११९८ वर्षे रुद्रमहालय-
चिन्ताकारक प्र० आलिंगकारितनगरमध्यचतुर्मुखप्रासादः राजविहारा-
भिधानप्रदानेन बहुग्रामप्रासार्पणेन मं० आलिंगस्य ।

आरासणे पासिलश्रावककारितचैत्ये (सं.) मेडताग्रामे
पारसश्राद्धनिर्मापित श्रीपार्श्वजिनभवने च सं. ११९९ वर्षे फाल्गुन-
शु० १० दिने श्रीपार्श्वजिनबिम्बप्रतिष्ठापनादि व्यधायि यथाविधि
सूरिसत्तमैरेभिः ।

भट्टीकाव्यवृत्तिकृत् श्रीजयमङ्गलाचार्यः अस्य शिष्यरत्नराम-
चन्द्रसूरिशिष्यः ।

प्रदर्शितं मयोपरि सं. १२२६ वर्षे श्रीमतो निर्वाणं तत्र—
“ एकदा कोरण्टकस्थाने वृद्धश्रीदेवसूरयो विक्रमात् सं. १२५२
वर्षे चतुर्मासी स्थिताः, तत्र मन्त्री नाहडो लघुभ्राता सालिंगस्तयोः
५०० कुटुम्बानां च प्रतिबोधस्तत आश्विनसुदिपापनवम्यां तैर्गुरव
उक्ताः प्रभो ! अस्माकं गौत्रदेवी चण्डिकाऽधिष्ठात्री सा महिषं मार्गयति
किं करिष्यते ? गुरुभी रात्रौ चण्डिका प्रत्यक्षीकृत्वोक्ता त्वं पूर्वभवे
श्रीपुरे धनसारव्यवहारिवधूः श्राविका पञ्चमीदिने धौतिकानि परिधाय्य
बालं पुत्रं वञ्चयित्वा देवगृहं प्रति चलिता, पुत्रो दृष्ट्वा निर्यान्ती त्वां

त्वत्पृष्ठौ लग्नो जल्पति स्म, तदवसरे महिषस्य तस्तेन पातितो मारि-
तश्च तत्र पुत्रः. पुत्रार्था त्वमपि मृता चामुण्डा जाता । पूर्वभववैरा-
न्महिषानपान् किं मारयसि ? दयां भज, शान्ता भव । साऽऽह
बहुलकर्माऽहं जीववधं त्यक्तुं न शक्नोमि, तर्हि मन्त्रिनाहडगृहं
त्यज, तथा तथाकृतम्, मन्त्रिणा दृढधर्मरङ्गेण ७२ जैनविहारा
नाहडवसहिप्रमुखाः कारिता कोरण्टकादिषु प्रतिष्ठिताः
श्रीदेवसूरिभिः सं. १२५२ वर्षे । मन्त्रिणा यावज्जीवं जिनपूजनाद्य-
भिग्रहो गृहीतः प्राक् भोजनस्य ” उपदेशतरङ्गिणीगतं वृत्तमिदं
जनयति भ्रान्ति, परं—

“ अथो गुरुश्चन्द्रकुलेन्दुदेवकुलादिवासोदितनिर्ममत्वः ।

समन्तभद्रः श्रुतदिष्टशुद्धतपस्क्रियः पूर्वगतश्रुतोऽभूत् ॥२८॥

वृद्धस्ततोऽभूत् किल देवसूरिः शरच्छते विक्रमतः सपादे (१२५)

कोरण्टके यो विधिना प्रतिष्ठां शङ्कोर्यधानाहडमन्त्रिचैत्ये २९

इत्येनन श्रीमुनिसुन्दरसूरिवृत्त-गुर्वावलीगतपद्यद्वयेन ‘वारा-

णसीपरतो गङ्गातटवास्तव्या आरण्यकाः श्रीसामन्तभद्रसूरयो वृद्धाः

सिद्धिक्षेत्रे कालकरणाय चलितास्तैर्मणिं कोरटाग्रामे चैत्यनिवासी पं.

देवचन्द्रोऽतीवविद्वान् संविज्ञ औत्सर्गिको निजोपसम्पदाऽनुगृह्य स्वे

पदे स्थापितः स वृद्धदेवसूरितस्तत्र नाहडामात्येन देवकुलं कारितं

श्रीऋषभविजयप्रतिष्ठितं तैः सं विक्रमार्कात् १२५, तथा मेदपाटे

देशे आघाटनगरे नाहडराजानं प्रतिभाऽतिशयेन प्रतिबोध्य तत्र

नाहडवसहीति देवकुलं कारितं प्रतिष्ठितं सं. १५० ” इति भावदेव-

सूरिशिष्यवामेलदेवकृतांतर्वाच्यग्रान्तगतगुर्वावलीस्थोल्लेखेन च नाह-

डमन्त्रिप्रतिबोधकाः कोरण्टके प्रतिष्ठाकारकाश्च ते समन्तभद्रसूरि-
शिष्या वृद्धदेवसूरयो भिन्ना एतस्मात् । उपदेशतरङ्गिण्यां संवदकेषु
लेखकप्रमादस्ततो नाऽत्र दोषः ॥

(२०) श्रीहेमचन्द्राचार्यः—

गूर्जरेश्वरश्रीकुमारपालभूपालप्रतिबोधकः सूरिपुरन्दरोऽसौ ।
धन्धुकनिवासी मौढज्ञातियो वणिक् श्रेष्ठिवरश्चाचिगोऽस्य पिता ।
शीलादिगुणवाहिनी पाहिनी माता । पूर्णतल्लगच्छीयाः श्रीदेवचन्द्र-
सूरयः श्रीमतो गुरवः ।

अत्रभवतः सं. ११४५ वर्षे जन्म, सं. ११५० वर्षे दीक्षा
सं. ११६६ सूरिपदम् सं. १२२९ वर्षे स्वर्गमनं च बभूव । वि-
शेषचरित्रजिज्ञासुभिर्विलोकनीयाः प्रभावकचरित्र—चतुर्विंशतिप्रबन्ध-
प्रभृतयो ग्रन्थाः ।

श्री जिनदत्तसूरि—वादिदेवसूरि—श्रीहेमचन्द्राचार्याणां जन्म-
दीक्षासमय—स्थलादिविषयकं समवक्तव्यताकं कोष्ठकं प्रकटीकृतं गान्धी-
त्युपाह्वेन पं. लालचन्द्रेण गायकवाडओरीयन्टलइन्स्टीटयुटमुद्रापिताऽ
पभ्रंशकाव्यत्रयीभूमिकायां तच्च दीयतेऽत्र पुनः सोपयोगित्वाद् वाचक-
मनोविनोदाय—

१ शरवेदेश्वरे (११४५) वर्षे कार्तिके पूर्णिमानिधि ।

जन्माभवत् प्रभोव्योमबाणशम्भौ (११५०) व्रतं तथा ॥८४८॥

रसषट्केश्वरे (११६६) सूरिप्रतिष्ठा समजायत ।

नन्दद्वयारवौ (१२२९) वर्षेऽवसानमभवत् प्रभोः ॥८४९॥

जिनदत्तसूरेः	वादिदेवसूरेः	हेमचन्द्रसूरेः
१ जन्मसंवत्	११३२	११४५
२ जन्मस्थलम्	धवलककपुरम् (गूर्जरदेशे)	धन्वूकपुरम् (गूर्जरदेशे)
३ जन्मनाम	०	चङ्गदेवः
४ ज्ञातिः	क्षपणकभक्ता (हुंबडवणिक्)	मोटवणिक्
५ पिता	वाछिगः	चरुचः (चाचिगः)
६ माता	बाहडदेवी	चाहिणी (पाहिनी)
७ दीक्षासंवत्	११४१	११५० (४)
८ दीक्षानाम	सोमचन्द्रः	सोमचन्द्रः
९ दीक्षागुरुः	धर्मदेवोपाध्यायः	देवचन्द्रसूरिः
१० गच्छनाम	विधिपथः (खरतरः)	पूर्णतल्लगच्छः
११ सूरिपदसंवत्	११६९	११६६
१२ परिचितनृपः	अर्णोराजः	सिद्धराज-कुमारपालौ
१३ स्वर्गमनसंवत्	१२११	१२२९
१४ स्वर्गमनस्थलम्	अजयमेरुदुर्गः	अणहिलपाटक(पत्तन)म्
१५ पट्टधरः	जिनचन्द्रसूरिः	रामचन्द्रसूरिः
१६ मुख्यकृतिनाम	गणधरसार्धशतकम्	सिद्धहेमशब्दानुशासनम्

अथावधि प्रसिद्धिमागता सुरिशिरोमणेरस्य कृतिततिस्त्वैवम् ।

सिद्धहेमशब्दानुशासनम्	(सवृत्ति)	परिशिष्टपर्व
काव्यानुशासनम्	"	अर्हन्तीति:
छन्दोऽनुशासनम्	"	सतसन्धानमहाकाव्यम्
लिङ्गानुशासनम्	"	द्वयाश्रयमहाकाव्यम् (सं.)
वादानुशासनम् (?)	"	कुमारपाल " (प्रा.)
धातुपारायणम्		वीतरागस्तोत्रम्
महार्णवव्यासः		महादेवस्तोत्रम्
त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरित्राणि		अर्हन्नामसहस्रसमुच्चयः
अन्ययोगव्यवच्छेदद्वात्रिंशिका		प्रमाणमीमांसा
अयोगव्यवच्छेदिका द्वात्रिंशिका		योगशास्त्रम् (सवृत्ति)
अभिधानचिन्तामणिः (सवृत्तिः)		देशीयनाममाला (सवृत्तिः)

१ व्याकरणं पञ्चाङ्गं प्रमाणशास्त्रं प्रमाणमीमांसा ।

छन्दोऽलङ्कृतिचूडामणी च शास्त्रे विभुर्व्यंघित ॥

एकार्थनिकार्था देश्या निर्घण्ट इति च चत्वारः ।

विहिताश्च नामकोशा भुवि कवितानट्युपाध्यायाः ॥

त्र्युत्तरषष्टिशलाकानरेशवृत्तं गृह्णितविचारे ।

अध्यात्मयोगशास्त्रं विदधे जगदुपकृतिविधित्तुः ॥

लक्षणसाहित्यगुणं विदधे च द्वयाश्रयं महाकाव्यम् ।

चक्रे विंशतिमुच्चैः स वीतरागस्तवानां च ॥

इति तद्विहितग्रन्थसङ्ख्यैव नहि विद्यते ।

नामापि न विदन्त्येषां मादृशा मन्दमेधमाः ॥

—प्रभावकचरित्रे श्लो. ८३२ तः ८३६

अनेकार्थसंग्रहः

”

निघण्टुः (सशेषः)

श्रीमतः शिष्यादिपरिचयः—

महेन्द्रसूरिः—

अनेन सूरिणाऽनेकार्थकैरवाकरकौमुदीसञ्ज्ञिता । हैमानेकार्थसंग्रह-
टीका गुरुनाम्नैव प्रतिष्ठिता ।

श्रीसोमप्रभाचार्येण वि. सं. १२४१ वर्षे सम्पादितो जिनधर्म-
प्रतिबोधापरनाम कुमारपालप्रतिबोधग्रन्थश्चाश्रावि ।

गुणचन्द्रगणिः—

अनेन साकं कविरामचन्द्रेण स्वोपज्ञद्रव्यालङ्कारवृत्ति—नाट्यदर्प-
णविवृत्ती विहिते । एतेनाऽपि श्रीसोमप्रभाचार्यप्रणीतः कुमारपाल-
(जिनधर्म) प्रतिबोधः श्रुत आसीत् ।

रामचन्द्रसूरिः—

सूरिवरोऽयं श्रीहेमचन्द्राचार्येण स्वपदप्रतिष्ठितो गुणाधिकः
शिष्यः । उपर्युक्तस्य श्रीगुणचन्द्रगणेः परमप्रीतिपात्रं समविद्यागुण-
शीलः । विशेषपरिचितिं तु दास्यामि यथास्थानमग्रतोऽस्य (पृ. ४४) ।

१ श्रीहेमसूरिशिष्येण श्रीमहेन्द्रसूरिणा ।

भक्तिनिष्ठेन टीकेयं तन्नाम्नैव प्रतिष्ठिता ॥

—अनेकार्थकैरवाकरकौमुदी ।

२-३ शशिजलधिसूर्यवर्षे (१२४२) शुचिमासे रविदिने सिताष्टम्याम् ।

जिनधर्मप्रतिबोधः क्लृप्तोऽयं गूर्जरेन्द्रपुरे ।

श्रीहेमसूरिपदपङ्कजहंसैः श्रीमहेन्द्रमुनिपैः श्रुतमेतत् ।

वर्धमानगुणचन्द्रगणिभ्यां साकमाकलितशास्त्ररहस्यैः ॥

—कुमारपालप्रतिबोधप्रशस्तिः ।

वर्द्धमानगणिः—

अयमपि पूर्वोक्तं प्रतिबोधग्रन्थमश्रौषीत् । कुमारविहारप्रशस्ति-
काव्यव्याख्यानादिकमनेन निर्ममे ।

देवचन्द्रमुनिः—

चन्द्रलेखाविजयप्रकरणमनेन प्रणीतम् ।

यशश्चन्द्रगणिः—

वि. सं. १३६१ वर्षे श्रीमेस्तुङ्गमूरिणा विरचिते प्रबन्धचि-
न्तामणौ (सं. ४, पृ. २०६, २३३) एतस्य नामोपलभ्यते ।

उदयचन्द्रः—

अस्योपदेशाद् देवेन्द्रमूरिशिष्यो मनीषी कनकप्रभो हेमन्याससारं
समुदधरत् ।

१ हेमचन्द्रसूरिशिष्येण वर्द्धमानगणिना कुमारविहारप्रशस्तौ
काव्येऽमुष्मिन् पूर्वं षडर्थे कृतेऽपि कौतुकात् षोडशोत्तरं शतं व्याख्यानां
चक्रे । P. P. ३, ३१६ एतस्य मुद्रणार्हा पुस्तिका मया कृताऽस्ति ।

२ भूपालमौलिमाणिक्यमालालितशासनः ।

दर्शनषट्कनिस्तन्द्रो हेमचन्द्रो मुनीश्वरः ॥

तेषामुदयचन्द्रोऽस्ति शिष्यः संख्यावतां वरः ।

यावज्जीवमभूद् यस्य व्याख्या ज्ञानामृतप्रपा ॥

तस्योपदेशाद् देवेन्द्रसूरिशिष्यलवो व्यधात् ।

न्याससारसमुद्धारं मनीषी कनकप्रभः ॥

—हैमशब्दानुशासनबृहन्न्यासप्रान्ते ।

बालचन्द्रः—

अयं श्रीरामचन्द्रसूरः प्रतिस्पर्धी, पूर्वमजयपालनरेशस्य मित्रमासीत् । 'स्नातस्याप्रतिमस्य' इत्यादिका प्रसिद्धा स्तुतिरेतस्य कृतिरूपेति प्रघोषः ।

इतरेऽप्यविदिता अनेके सम्भवेयुः श्रीमतः शिष्याः इतिहासरसिकसज्जनानां प्रयत्नेन सुविदिता भविष्यन्ति ।

(२१) श्रीरामचन्द्रसूरिः—

असौ श्रीहेमचन्द्राचार्यशिष्यः । बाल्येऽपि शीघ्रकवित्वशक्तिं परीक्ष्य प्रसन्नेन श्रीसिद्धराजजयसिंहदेवेनाऽस्मै 'कविकटारमल्ल' विरुदं सर्वसमक्षमुपदीकृतमित्यवसीयते वि. सं. १५१७ वर्षे भोजप्रबन्धादिप्रणेतुः श्रीरत्नमन्दिरगणेरुपदेशतरङ्गिण्यन्तर्गतोन्लेखतः—
“ तथा रैवतोद्धारकश्रीसज्जनदण्डनायक—२४ प्रासादकारक मं० आभट्ट—देवगुरुभक्त मं० आलिग मं० शान्तू ९९ लक्षहाटकस्वामी श्री० छाडा—षट्कोटिद्रव्यस्वामि कुबेरदत्ता।द—कोटिध्वजाष्टदशशतव्यवहारिशाकम्भरीपति—अर्णोराज—लाटाधिपगजमांगूझालकप्रभृति—
७२ राणकपरिकरितश्रीजयसिंहदेवेन ग्रीष्मे क्रीडोद्यानं गतेन मार्गे-
मिलितः श्रीरामचन्द्रक्षुल्लः पृष्टः कथं ग्रीष्मे दिवसा गुरुतराः ? ।
रामचन्द्रः प्राह—

देव ! श्रीगिरिदुर्गमल्ल ! भवतो दिग्जैत्रयात्रोत्सवे
धावद्वीरतुरङ्गनिष्ठुरखुरक्षुण्णक्षमामण्डली ।

वातोद्धूतरजोमिलत्सुरसरित्सञ्जातपङ्कस्थली —

दूर्वाचुम्बनचञ्चुरा रविहयास्तेनातिवृद्धं दिनम् ॥

चमत्कृतेन सिद्धराजेनोक्तम् सद्यो नगरं वर्णय पत्तनाभिधम्—

एतस्यास्य पुरस्य पौरवनिताचातुर्यतो निर्जिता

मन्ये नाथ ! सरस्वती जडतया नीरं वहन्ती स्थिता ।

कीर्तिस्तम्भभिषोच्चदण्डरुचिरामासूत्र्य वाहावली—

तन्त्रीकां गुरुसिद्धभूपतिसरस्तुम्बीं निजां कच्छपीम् ॥

तुष्टेन सर्वसमक्षं ' कविकटारमल्ल ' इति विरुदं दत्तम् ॥

श्रीसिद्धराजभूपकारितसहस्रल्लिङ्गसरोवरस्य श्रीपालकविना

विरचितप्रशस्तावन्यविदुषामगोचरं दूषणद्वयं दर्शितं विपश्चितानेन-
त्यवगम्यते प्रबन्धचिन्तामणितः —

“ अथ श्रीपालकविना सहस्रल्लिङ्गसरोवरस्य रचितायां प्रशस्ति-
पट्टिकायामुत्कीर्णायां तत्स्थकाव्यमिदम् —

न मानसे माद्यति मानसं मे पम्पा न सम्पादयति प्रमोदम् ।

अच्छोदकाच्छोदकमत्र सारं विराजते कीर्तितसिद्धभर्तुः ॥

तत्प्रशस्तिशोधनाय सर्वदर्शनेष्वाहूयमानेषु श्रीहेमचन्द्राचार्यैः

सर्वविद्वज्जनानुमते प्रशस्तिकाव्ये भवता वैदग्ध्यं किमपि न प्रकाश्य-
मित्युक्त्वा पण्डितरामचन्द्रोऽनुशिष्य तत्र प्रहितः ।

ततः सर्वविद्वद्भिः शोध्यमानायां प्रशस्तौ नृपोपरोधात् श्रीपालक-
वेदक्ष्यदाक्षिण्याच्च सर्वेषु काव्येषु मन्यमानेषु —

‘ कोशेनापि युतं दलैरुपचितं नोच्छेत्तमेतत् क्षमं

स्वस्यापि स्फुटकण्टकव्यतिकरं पुंस्त्वं च धत्ते न हि ।

एकोऽप्येष करोति कोशरहितो निष्कण्टकं भूतलं

मत्वेवं कमला विहाय कमलं यस्यासिमाशिश्रियत् ॥ '

विशेषेणास्मिन् काव्ये प्रशस्यमाने श्रीसिद्धराजेन पृष्ठः श्रीराम-
चन्द्रः 'चिन्त्यमेतत्' इत्यवादीत् । अथ तैरेव सर्वैरनुयुक्तः । एत-
स्मिन् काव्ये सैन्यवाचको दलशब्दः, कमलशब्दस्य नित्यक्लीबत्वमिति
दूषणद्वयं चिन्त्यम् । ततः सर्वानपि पण्डितानुपारुध्य दलशब्दो राज-
सैन्यार्थे प्रमाणीकारितः । कमलशब्दस्य तु लिङ्गानुशासनसिद्धं
नित्यक्लीबत्वं केन निगीर्यत इति 'पुंस्त्वं च धत्ते नवा' इत्यक्षरभेदः
कारितः । "

अनेन कौमुदीमित्रागन्द-निर्भयभीमव्यायोगादिप्रस्तावनायां
'प्रबन्धशतकर्तुर्महाकवे रामचन्द्रस्य' इति विशेषणमात्मनि प्रयोजयता
स्वस्य प्रबन्धशतकर्तृत्वं प्रकटं पर्यचायि । किन्तु साम्प्रतं निम्नलिखिता
एव प्रबन्धा दृग्गोचरीभवन्ति-

- १ नलविलासनाटकम्^१
- २ कौमुदीमित्रागन्दप्रकरणम्^२
- ३ मल्लिकामकरन्दप्रकरणम्*
- ४ सत्यहरिश्चन्द्रनाटकम्
- ५ यादवाभ्युदयम्*
- ६ राघवाभ्युदयम्*
- ७ रेघुविलासम्*
- ८ रोहिणीमृगाङ्कप्रकरणम्*

१ गायकवाड ऑरीयन्टल इन्स्टीत्युट (वडोदरा) द्वारा प्रसिद्धम् ।

२ भावनगरस्थया श्री आत्मानन्दसमया प्रकाशितम् ।

- ९ वनमालीनाटिका*
- १० निर्भयभीमव्यायोगः^१
- ११ सुधाकलशः*
- १२ द्रव्यालङ्कारः (सवृत्तिकः)*
- १३ नाट्यदर्पणम् (सविवरणम्)^२
- १४ यदुविलासम्
- १५ कुमारविहारशतकम्^३
- १६ हेमवृहन्न्यासः ।*
- १७ युगादिदेवद्वित्रिंशिका++
- १८ व्यतिरेकद्वित्रिंशिका++
- १९ प्रसादद्वित्रिंशिका++
- २० अपन्हुतिद्वित्रिंशिका++
- २१ अर्थान्तरन्यासद्वित्रिंशिका++
- २२ जिनस्तुतिद्वित्रिंशिका++
- २३ दृष्टान्तगर्भा जिनस्तुतिद्वित्रिंशिका++
- २४ शान्तिद्वित्रिंशिका++
- २५ भक्त्यतिशयद्वित्रिंशिका++
- २६ आदिदेवस्तवः++

१ श्री यशोविजय जैन ग्रन्थमालाया प्रसिद्धि नीतः ।

२ मुद्रापितमिदं गा. ओ. सिरीझद्वारा (वडोदरा) ।

३ सूचितं कविना स्वयं रघुविलासे ।

४ आत्मानन्दसभा (भावनगर) तः प्रसिद्धम् ।

२७ नेमिस्तवः++

२८ मुनिसुव्रतदेवस्तवः++

२९-४४ षोडशिकाः साधारणजिनस्तवाः (१६)++

४५ जिनस्तोत्राणि*

प्राचीनेतिहासगवेषणातिकुशलाः श्रीमन्तः कल्याणविजयमुनि-
प्रवराः “ संवत् १२२१ श्रीजावालिपुरीयाकाञ्चनगिरिगढस्योपरि
प्रभुश्रीहेमसूरिप्रबोधितगूर्जरधराधीश्वरपरमार्हतचौलुक्यमहाराजाधिराज-
श्रीकुमारपालकारिते श्रीपार्श्वनाथसत्कप्रभुबिम्बसहिते श्रीकुमारविहारा-
भिधाने जैनचैत्ये सद्विधिप्रवर्तनाय बृहद्गच्छीयवादीन्द्रश्रीदेवाचार्याणां
पक्षे आचन्द्रार्कं समर्पिते संवत् १२४२ वर्षे एतदेशाधिपचाहमानकुल-
तिलकः महाराजश्रीसमरसिंहदेवदेशेन भां. पासुपुत्र भां. यशोवीरेण
समुद्घृते श्रीमद्राजकुलदेशेन श्रीदेवाचार्यशिष्यैः श्रीपूर्णदेवाचार्यैः
संवत् १२५६ ज्येष्ठ शुद्ध ११ श्रीपार्श्वदेवे तोरणादीनां प्रतिष्ठाकार्ये
कृते मूलशिखरे च कनकमयध्वजदण्डस्य ध्वजारोपणप्रतिष्ठायां
कृतायां संवत् १२६८ दीपोत्सवदिने अभिनवनिष्पन्नप्रेक्षामण्डपे
श्रीपूर्णदेवसूरिशिष्यैः श्रीरामचन्द्राचार्यैः सुवर्णमयकलशारोपणप्रति-
ष्ठा कृता । शुभं भवतु ॥ ” इत्येतच्छिलालेखानुसारेण, चैत्यं हि बृहद्-
गच्छीयदेवसूरिसन्तानीयानां व्यवस्थायामासीदित्यनेन च युगादिदेव-
द्वात्रिंशिकादीनि स्तोत्राणि श्रीपूर्णदेवसूरिशिष्यश्रीरामचन्द्रसूरिप्रणीतानि,
न तु श्रीहेमचन्द्राचार्यशिष्यश्रीश्रीरामचन्द्रसूरिविरचितानीति मन्वते,

‡ अंतच्छिचन्हाङ्कितानि विलोकनीयान्यत्रैव मुद्रापितानि ।

५ वटपट्टीय झवेरी अंबालाल नानाभाई श्रेष्ठिग्रहसङ्ग्रहे प्रतिः ।

परन्तु सत्यहरिश्चन्द्र—निर्भयभीमव्यायोगादिषु यथाऽस्य स्वातन्त्र्यमुद्रा-
ऽस्ति तथा षोडशिकास्तवादावपि कचित् कचिद् दृश्यते । तथाहि—

स्वतन्त्रो देव ! भूयासं सारमेयोऽपि वर्त्मनि ।

मा स्म भूवं परायत्तस्त्रिलोकस्यापि नायकः ॥

स्वातन्त्र्यश्रीपवित्राय परमब्रह्ममूर्तये ।

साधिताशेषसाध्याय नमो भगवतेऽर्हते ॥

अपरञ्च —प्रभावकचरित्रादौ श्रीरामचन्द्रसूरेर्दृष्टिविनाशो व्याव-
वर्णितोऽस्ति, स एव ध्वन्यते—

स्वामिन्ननन्तफलकल्पतरोऽभिरामचन्द्रावदातचरित्राञ्चितविश्वचक्र ! ।
शक्रस्तुताहिसरसीरुह ! दुःस्थसार्थे देव ! प्रसीद करुणां कुरु देहि
दृष्टिम् ॥ इत्यादिपद्यैः षोडशिकास्तोत्रादिष्वपि ।

इयेताभ्यां कारणाभ्यां प्रबन्धशतप्रणेतुः श्रीरामचन्द्रस्यैवाऽमूनि
कृतिरूपानीति मे मतम् ॥

(२२) श्रीपालकविः—

श्रीजयसिंहनरेन्द्रेण कवीन्द्रः, आतेति च व्याहृतः प्राग्वा-
टज्ञातीयः श्रावकपुङ्गवोऽयम् यदाहुः श्रीसोमप्रभाचार्याः सुमतिना-
थचरित्र—कुमारपालप्रतिबोधप्रशस्तौ—

प्राग्वाटान्वयसागरेन्दुरसमप्रज्ञः कृतज्ञः क्षमी

वाग्मी सूक्तिसुधानिधानमजनि श्रीपालनामा पुमान् ।

यं लोकोत्तरकाव्यरञ्जितमतिः साहित्यविद्यारतिः

श्रीसिद्धाधिपतिः कवीन्द्र इति च आतेति च व्याहस्त ॥

एकदिनप्रणीतमहाप्रबन्धेन षड्भाषाकविचक्रवर्तिनानेन कलि-
कालसर्वज्ञश्री हेमचन्द्रसूरिप्रणीतं द्विसन्धानमहाकाव्यं समशोधि ।
उक्तंच तत्प्रशस्तौ—

एकाहनिष्पन्नमहाप्रबन्धः श्रीसिद्धराजप्रतिपन्नबन्धुः ।

श्रीपालनामा कविचक्रवर्ती सुधीरमुं शोधितवान् प्रबन्धम् ॥

“ प्राग्वाटान्वयवंशमौक्तिकमणेः श्रीलक्ष्मणस्यात्मजः

श्रीश्रीपालकवीन्द्रबन्धुरमलप्रज्ञालतामण्डपः ।

श्रीनाभेयजिनांहिपद्ममधुपस्त्यागाद्भुतैः शोभितः

श्रीमान् शोभित एष सद्यविभवः स्वौणौकमासेदिवान् ॥

इत्यनेन श्रीजिनविजयसम्पादितप्राचीनजैनलेखसंग्रहद्वितीयवि-
भागान्तर्गत (२७१) लेखाल्लक्ष्मणाख्योऽस्य पितेति ध्वन्यते ।

श्रीसोमप्रभाचार्येण सुमतिनाथचरित्र—कुमारपालप्रतिबोधयो रचना
एतच्छ्रीपालकविसूनोः कुमारपालभूपालप्रीतिपात्रस्य सिद्धपालक-
वेर्वसतावकारोति प्रतिपाद्यते तेनैव सूरिणा निजकृतिप्रान्ते—

“ सूनुस्तस्य कुमारपालवृत्तिप्रीतेः पदं धीमता—

मुत्तंसः कविचक्रमस्तकमणिः श्रीसिद्धपालोऽभवत् ।

यं व्यालोक्य परोपकारकरुणासौजन्यसत्यक्षमा—

दाक्षिण्यैः कलितं कलौ कृतयुगारम्भो जनैर्मन्यते ॥

तस्य पौषधशालायां पुरेऽणहिलपाटके ।

१ तनुजन्मनाऽस्य विजयपालेन व्यरवि द्रोपदीस्वयंवरनाटकम् ।

निष्प्रत्यूहमिदं प्रोक्तं परार्थान्तं..... ॥

—सुमतिनाथचरित्रान्ते ।

पुत्रस्तस्य कुमारपालवृत्तिप्रीतेः पदं धीमता—

मुक्तंसः कविचक्रमस्तकमणिः श्रीसिद्धपालोऽभवत् ।

कल्लप्तं तद्वसताविदं किमपि यच्चायुक्तमुक्तं मया

तद्युष्माभिरिहोच्यतामिति बुधा ! वः प्राञ्जलिः प्रार्थये ॥

—कुमारपालप्रतिबोधप्रान्ते ।

“ तथा सिद्धभूपालः स्वकृतपादद्वयसमस्यापूरणे सर्वाङ्गशृङ्गारं
रत्नमुद्रादिकं श्रीपालकवये ददौ ” इत्येवं नैकवेलायां सिद्धराजकोर्ति-
दानप्रसङ्गे स्मरत्यमुं श्रीरत्नमन्दिरगणिः उपदेशतरङ्गिण्याम् । चतुर्विं-
शतिजिनस्तवनम्, सहस्रलिङ्गसरोवरस्य प्रशंस्तिश्चानेन विनिर्भमे ।

(२३) अमरचन्द्रमूरिः ।

अणहिल्लपत्तनासन्नवर्तिनि वायटमहास्थाने परपुरप्रवेशादिविद्या-
सम्पन्नश्रीजीवदेवमूरिसन्ताने जिनैदत्तमूरेः शिष्योत्तमोऽयं प्रज्ञाल-

१ अस्य गुणदोषस्वरूपं तु व्यावर्णितं श्रीरामचन्द्रसूरिवृत्तान्तेऽस्माभिः ।

२ परकायप्रवेशादिवृत्तमस्य विज्ञेयं पद्मानन्दमहाकाव्यप्रशस्तेः ।

३ व्यावर्णितं वृत्तमस्य सविस्तरं चतुर्विंशतिप्रबन्धे (प्रबन्धकोषे)
तथापि दीयतेऽत्र रत्नशेखरसूरिविरचिताचारप्रदीपान्तर्गतं किञ्चित्—

“ वायटमहास्थाने श्रेष्ठिधर्मदेवस्यायः सुतो महीधरो देशान्तरभ्रमी
दिकपटैर्दीक्षितः सूरिपदेन्यस्तः परकायप्रवेशादिविद्याश्च दत्ताः, द्वितीयः सुतो
महीपालः आतृवियोगादात्तदीक्षः श्वेताम्बराचार्यो जज्ञे । द्वयोर्मिलने मात्रा
आत्रा वाहाराशुद्धयायुक्त्या बोधितो दिगम्बराचार्यः श्वेताम्बरो जज्ञे ।
सूरित्वे जीवदेवेति नाम । स यतिप्रश्नशतीपरिवारो व्याख्याक्षणागत-

चूडामणिः ' वेणीकृपाण ' इत्युपनामभृत् ।

अस्य च पद्ममन्त्रिसदनैकदेशे अरिर्मिहकविराजप्रदत्तसरस्वती-
मन्त्राराधन-वरप्राप्ति-वीसलदेवनृपतिविद्वद्वर्गोद्गीर्णसमस्यापूरणप्रभृ-
ति सविस्तरं वृत्तान्तं व्यावर्णितं श्रीराजशेखरमूरिभिः प्रबन्धकोषे,
प्रसिद्धिमागतं च बालभारत-स्यादिशब्दसमुच्चय-पद्मानन्दमहाकाव्य-
भूमिकास्वतः पुनर्नात्र निरूप्यते तत् । विशेषार्थिभिर्दृष्टव्यानि तान्येव
स्थलानि ।

स्वजिह्वापर्यङ्कबन्धिवचकजिह्वास्तम्भकसाध्वीशिरश्चूर्णक्षेपवशीकारकदुष्टयोगिन-
मासनस्तम्भनादिना न्यग्रहीत् । तत्रैव मल्लः श्रेष्ठी सूर्यपर्वणि कृतधर्मार्थि-
लक्षद्रव्यसङ्कल्पोऽग्निकुण्डे यज्ञं कारयन् उपरि वृक्षात् धूमाकुलं महासर्पं विप्रैः
पर्यस्याग्निकुण्डे क्षिप्तं दृष्ट्वा हाहाकारं कुर्वन्तेरुक्तः—अत्र मृताः स्वयान्ति,
तथापि तेन प्रायश्चित्ते प्राथिते सौवर्णे द्विगुणमहिं कृत्वा देहीति विप्रैरुक्तं,
तेन तथा कृतेऽभिमन्य विभजनार्थं तस्य छेदे मृशं खिन्नो यागं विससर्ज ।
धर्मार्थी साधुद्वयं भिक्षाग्रहे यतमानं दृष्ट्वा साधूकृत्या श्रीजीवदेवसूरिपार्थ
गतः तैर्बोधितः श्राद्धो जज्ञे सङ्कल्पितद्रव्यलक्षार्थं प्राग्व्ययितं विप्रादौ अर्द्धं
यूयं गृह्णीतेति तेनोक्ते गुरुभिस्तद्द्रव्येण प्रासादायकारि । तद्द्वेषाद् द्विजैर्म्रिय-
माणा गौरर्द्धचैत्यगर्भगृहे नीता मृता च । गुरुभिरन्तर्मठमासनस्थैः स्वा-
ङ्गरक्षार्थं मुनीन् मुक्त्वा कुम्भकेन ध्यानं धृत्वा विद्यया तद्देहे प्रविश्य सा
ब्रह्मचैत्यगर्भगृहे प्रवेशिता, द्विजैः पदोर्लग्ने मदगच्छे नव्याचार्यो हैममुपवीतं
दत्त्वा ब्रह्मचैत्ये ब्राह्मणैरभिषेच्य सोऽसर्वाभित्याद्युक्तिस्वीकृतौ ततोऽपि निष्का-
सिता । आयुःप्रान्ते एकखण्डमस्मत्कपालं लात्वा स योगी जिनमतोपद्रवान्
कर्तेति तन्निर्जीवं भङ्क्तव्यमेवेत्याप्ताय उक्त्वा ते स्वर्गयुः । तेन तथा चक्रे
स योगी कपटशुचा तत्रागतः कपालं भग्नं दृष्ट्वा करौ घृष्ट्वा प्राह—विक्र-
मार्कस्य मम चैकखण्डं कपालं विद्यासिद्धिहेतुस्तत् तु न प्राप्तम् । स
व्योम्ना मलयाद्यानीतश्रीखण्डागुरुभिर्गुरुदेहदाहं ददे ॥ ”

समनस्कमनश्चमत्कारिण्यः कृतयस्त्वस्थ—

- १ पैमानन्दमहाकाव्यम् । २ बालभारतमहाकाव्यम् ।
३ काव्यकल्पलता (कविशिक्षा) ४ रसादिशब्दसमुच्चयः
५ कलाकलापः* ६ छन्दोरत्नावली, मुक्तावली च ।*

सत्तासमयस्तु वीसलदेव नरेश्वर—मन्त्रि वस्तुपालादिसमकाली-
नत्वात् सुनिश्चित एव त्रयोदशशताब्दीरूपः ।

वरिवर्ति पत्तनस्थ टांगडियावाडान्तर्गतजिनालये प्रतिमास्य ।

४ विवेकविलासादिप्रणेता ।

५ व्यावर्णितं चात्रैकोनविंशतिसर्गात्मके श्रीकृष्णमजिनचरिते ।

मुद्राप्यतेऽधुना गायकवाड ओरीयेन्टल इन्स्टीटयुट (बडोदराद्वारा)

६ प्रसिद्धिमानितमिदं निर्णयसागर मुद्रणालयाधिकारिणा काव्यमालायम् ।

७ प्रसिद्धेयं चोखंवा ग्रन्थमालायाम्

८ प्रकटीकृतोऽयं पं. लालचन्द्रभगवानदासगान्धीमहाशयेन ।

९ उक्तं च कीर्तिदानप्रसंगे उपदेश तरङ्गिण्यां रत्नमन्दिरगणिना—

“एकदाऽमरचन्द्रमुनौ पर्यदि तत्कालकृतनय्यलोकैर्व्याख्यानं कुर्वति
द्विपदी प्रोक्ता । ‘अस्मिन्नसारे संसारे सारं सारङ्गलोचना ।’ वन्द-
नार्थमागच्छता द्वारस्थेन मन्त्रिणा श्रुता । अहो रागी स्त्रीकथाकृद् मुनिः इति
भ्याला न वन्दितः ज्ञातमन्त्रिचित्ताभिप्रायेणामरचन्द्रेणोक्तम्—

‘अस्मिन्नसारे संसारे सारं सारङ्गलोचना ।

यत्कुक्षिप्रभवा षते वस्तुपाल भवादृशा ॥’

तुष्टेन पादोपवेशनं कारितम् ।

१० तस्यायं लेखः—“संवत् १३४९ चैत्रवदि ६ शनौ श्रीवाद्यटीय-
गच्छे श्रीजिनदत्तसूरिशिष्यपण्डितश्रीअमरचन्द्रमूर्तिः पण्डित महेन्द्र-
शिष्यमदनचन्द्राख्येन कारिता । शिवमस्तु ।”

(प्राचीनजैनलेखसंग्रहद्वितीयविभागे लेखाङ्कः ५२३)

(२४) कनकप्रभः ।

एतदभिधानधारकं बभूव मुनिपुङ्गवद्वयम् ।

तत्राद्यश्चान्द्रगच्छीयश्रीधर्मसूरिपट्टपरम्परायां श्रीदेवचन्द्रसूरि-
विरचित सिद्धहैमशब्दानुशासनलघुन्यासविधाता ।

२ समरादित्यसंक्षेपप्रव्रज्याविधानवृत्त्यादिविरचयितुः प्रद्युम्न-
सूरेर्गुरुः श्रीदेवानन्दसूरिशिष्यः ।

एतयोः कतरस्य कृतिरिह पृ. २४ मुद्रितं साधारणजिनस्तवन-
मिति साधनाभावाद् सन्दिग्धमेव ।

(२५) नरचन्द्रसूरिः ।

आचार्यवर्योऽयं हर्षपुरीयगच्छीयमलधारिश्रीदेवप्रभसूरिशिष्य-
योदशशताब्दयुत्तरार्धे विद्यमान आसीत् । सुप्रसिद्धमन्त्रिवर्यवस्तुपाला-
भ्यर्थनयाऽनेन कथारत्नसागरो निरमायि । एतद्व्यतिरिक्ताऽनेर्धरा-
धवटिप्पनकम् , न्यायकन्दलीटिप्पनकम् , । ज्योतिः सारः, प्राकृत-
दीपिकाप्रबोध इत्याद्या एतदीया अनल्पग्रन्थास्तत्तच्छास्त्रेष्वस्य वैदु-
ष्यमुद्बोधयन्ति । सं. १२७१ वर्षेऽस्यैवादेशात् गुणवल्लभेन व्याकर-
णचतुष्कावचूरिः समर्थिता । देवप्रभसूरीयं पाण्डवचरित्रम्, उदय-
प्रभसूरिसन्देह्यं धर्माभ्युदयकाव्यं चानेन समशोधि । सं. १२८८

१ टिप्पनमनर्धराधवशास्त्रे किल टिप्पनं च कन्दल्याम् ।

सारं ज्योतिषमहम्भद् यः प्राकृतदीपिकामपि च ॥

न्यायकन्दलीपञ्जिकायां राजशेखरसूरिः ।

२ संवत् १२७१ कार्तिकशुदिषष्ठ्यां श्रीनरचन्द्रसूरीणामादेशेन
गुणवल्लभेन समर्थितेयं पुस्तिका । प्र. २८१८

वर्षे प्रस्तुतसूरिविरचितानि प्रशस्तिरूपाणि वस्तुपालस्तुतिकाव्यानि गिरनारगिरौ शिलालेखे वर्तन्ते । मन्त्रीश्वरवस्तुपालप्रार्थनयाऽलङ्कार-महोदधिविरचयिता नरेन्द्रप्रभसूरिरस्य शिष्यः ।

नरचन्द्रटिप्पनकम्, प्रश्नचतुर्विंशतिका, प्रश्नशतकमित्येतेषां प्रणेताऽयमेव परो वेति न निर्णयः ।

(२६) श्रीदेवेन्द्रसूरिः ।

श्रीचित्रकूट (चीतोड) महीपतिप्रदत्त ' हीरला ' विरुद्धभृतां विश्वविश्वविख्यातयशसां श्रीजगच्चन्द्रसूरीणां विनेयवर्गप्राज्जुः सूरिव-योंऽसौ । श्रीमुनिमुन्दरसूरिप्रणीतगुर्वावलीलेखानुसारेण विक्रमीय-सप्तविंशल्यधिकत्रयोदशशतमितेऽब्देऽस्य स्वर्गारोहणं, तेन निर्णयते निर्विरोधं सत्तासमयोऽस्य विक्रमीयत्रयोदशशतान्दीरूप एव ।

ग्रन्थसन्दर्भस्त्वस्य—

भाष्यत्रयम् (चैत्यवंदनभाष्यं गा. ६३, गुरुवन्दनभाष्यं गा. ४१, प्रत्याख्यानभाष्यं गा. ४८), सिद्धपञ्चाशिका (गा. ५०), सिद्धदण्डिका (गा. १३), नव्यकर्मग्रन्थपञ्चकं (गा.), बन्दारवृत्तिः, ' चत्तारिअट्ट ' स्तवनं, वृद्धचतुःशरणग्रन्थः (गा. ११५), सम्यक्त्वस्वरूपस्तवः (गा. २५), चैत्यप्रतिकृतिस्तवनं सावचूरिकम् (गा.), शाश्वतबिम्बसङ्ख्यास्तवनम् (गा. २४), श्राद्धदिनकृत्यम् (गा. ३४४), उपमितिभवप्रपञ्चासारोद्धारः (गा. ५७०), धर्मरत्नप्रकरणवृत्तिः (ग्रं. ९६८२), नवपदप्रकरण-वृत्तिः (ग्रं. ९०००), वीतरागविज्ञप्तिः (ग्रं. १८४८), उपदेश-कुलकम्, दानादिकुलकचतुष्कम्, (गा.) प्रणिधानकुलकम्

(गा. ९०), चन्द्रप्रभचरित्रं संस्कृतप्राकृतमयम् (ग्रं. ५३२५ सं.
१२६४ विरचितम्, साधुसामाचारी (ग्रं.), विचाररत्नाकरः
(ग्रं.) सुदर्शनाचरितं

प्रश्नोत्तररत्नमालावृत्ति । (ग्रं.), त्वस्य कृतितया
मन्यन्ते केचित् तद् भ्रान्तिमूलमेव ।

यै. सेरीसास्थाने श्रीपार्श्वनाथस्य प्रासाद एकरात्रिमध्ये व्यन्त-
रबलान्निष्पादितस्ते श्रीदेवेन्द्रमूरयो नागेन्द्रगच्छीयत्वात् कलिकाल-
सर्वज्ञश्रीहेमचन्द्राचार्यसमकालिकत्वाच्चेतो भिन्नाः ।

(२७) श्रीधर्मघोषसूरिः ।

श्रीदेवेन्द्रसूरिपट्टाम्बरदिवामणिः सुविहितचूडामणिः सूरिवरोऽयं ।
विभूषयाञ्चक्रे तपागच्छीयं षट्चत्वारिंशत्तमं पट्टम् ।

एतस्योपदेशामृतपानपीनमनाः पृथ्वीधरः साधुर्व्यदीधपदनेकशो

१ सारवृत्तिदशाः कर्मग्रन्थदीपास्तमोहराः ।

तस्य प्रवचनावासे भान्ति प्रेष्टार्थदर्शकाः ॥

नानास्तवनप्रकरणरत्नानि समुद्धृतानि समयाब्धेः ।

पुरुषोत्तमेन तेनालङ्कृतये शासनस्यासन् ॥

पञ्चाशिका सिद्धविचारवाच्या भाष्याणि वृत्तं च सुदर्शनायाः ।

उपासकानां दिनकृत्यसूत्रवृत्ती च टीकापि च धर्मरत्ने ॥

देवेन्द्राङ्का श्राद्धयामोद्यभङ्गिग्रन्थाद्यन्याप्यस्त्यनेकास्य सृष्टिः ।

एवं नानाग्रन्थसोपानपङ्क्त्या स्वरोहं तन्मुक्तिसौधं व्यधात् सः ॥

— गुर्वावल्यां मुनिसुन्दरसूरिः ।

२ गुरुपर्वक्रमपरिचयार्थमस्य विलोक्यतां पं हंसराजात्मज हीरालाल
मुद्रापितवृत्तिप्रशस्तिः ।

जिनालयानि सप्त ज्ञानभाण्डागाराँश्च । एकविंशतिसुवर्णघटीव्ययेन
व्यधापयच्छुभ्रये श्रीऋषभजिनप्रासादम्, पर्यदधाच्च षट्पञ्चाशत्सुवर्ण-
घटीव्ययेनेन्द्रमालामतिविशालाम् ।

श्रीमतो मन्त्रविद्याविशारदत्वोदाहरणानि प्रदत्तान्यनेकानि श्री
श्रीगुणिसुन्दरसूरिप्रणीतायां गुर्वावल्याम् । परमिह तु वाचकचेतश्च-
मत्कारकारकं प्रदीयते श्रीगुणरत्नसूरिविरचितक्रियारत्नसमुच्चयान्तः-
स्थगुरुपर्वक्रमवर्णनाधिकारगतो योगिराजपराजयनवृत्तान्तः, तथाहि-

“ योगी कश्चन शिष्यवृन्दकलितोऽवन्त्यां स्थितो गर्भभू-

ज्ञानासिद्धिबहुप्रसिद्धिहृतहृद्भूप्रजाभ्यर्चितः ।

तत्र स्थातुमयं न जैनयतिनां दत्ते कदापि क्वचि-

च्चेदागच्छति कोऽपि साधुरिह यस्तं प्रत्यसौ मत्सरात् ॥३२॥

आसन्नोऽप्यथ दूरगोऽपि सहसा सौवप्रभावोद्भूरो

हुङ्कारोत् तृणतन्तुधूलिकणिकाक्षेपात् तथा स्वाङ्गतः ।

मार्जारान् नकुलेन्दुराहिसरटान् गोधावृकान् वृश्चिकान्

फेरण्डप्रभृतींश्च मुञ्चतितमां लक्षादिसङ्ख्यान् क्षणात् ॥३३॥

युग्मम् ।

अन्याश्चापि विभीषिकाः प्रकटयत्युच्चैः स नानाविधा-

स्तद् दृष्ट्वा भयभ्रुवितोऽललयति क्षुल्लान् स पापः क्षणात् ।

साधुः कोऽपि न तत्र तिष्ठति ततः श्रीधर्मघोषोऽन्यदा

सूरिस्तत्र समीपिवान् बहुपरीवारो विहारक्रमात् ॥३४॥

साधून्ध्वनि सङ्गतान् स सहसा दृष्ट्वाऽथ दुष्टो रुषा

दन्तैर्दंष्ट्रदच्छदोऽवदददः श्वेताम्बराः । किं धरा ।

शून्याऽस्ते सकलाऽपरा यदिह भोः प्राप्ता विशङ्का हठात्
दृष्टोऽहं यदि नो श्रुतोऽपि किमु रे नात्र स्थितो नन्वहम् ? ॥३५॥

बाहुभ्यां जलधिं तराणि यदि वा तं शोषयाणि क्षणा—
दाकाशं विपुलं प्रयाणि खगवद्रात्रौ च कुर्यां दिनम् ।
शेषाहिं दृढयोगपट्टतुल्या बन्धानि सौवासने
फूत्कृत्यापि गिरीन् नयानि गगने वायू रजोवद् रयात् ॥३६॥

युगम् ॥

भो ! भो ! यात पलाय्य दृष्टिपथतो मां मा वमन्ध्वं हठा—
नो चेत् स्थेयमिह स्थिरैर्भवति यत् तद् दृश्यतां सम्प्रति ।
व्याहार्षुर्मुनयो मुधात्मनि मदं धत्से विधत्से न किम् ?
क्षान्तिं ब्रूम इदं हिताय भवतो जानासि चेत् किञ्चन ॥३७॥

नो चेद् यन्ननु रोचते प्रकुरु तत् तावत् स्थिताः स्मो वयं
योगिन्नुच्छलितोऽपि यन्न चणको भाण्डं प्रभेतुं क्षमः ।
क्रुद्धस्तद्वचसा विधाय विकृतं वक्त्रं स भीत्यावहं
दन्तान् स्थूलतरानदीदृशदथो जान्वप्रजाग्रन्मुखान् ॥३८॥

किं नो भीषयसे तृणाय न वयं मन्यामहे त्वादृशं
व्याहृत्येति भयोज्झिता मुनिवरास्तत्पातसंसूचिनीम् ।
उदगीर्य स्वकफोणिमुन्नततरां जग्मुस्ततः श्रीगुरो—
रभ्यर्णे जगदुश्च तद्गुरुरथो प्रोवाच सर्वान् यतीन् ॥३९॥

चेद् योगीह बिभीषिकां विकुरुते मा भैष्ट तद् भो ! मनाक्
त्राताहं वरिवर्भि वोऽथ वसतौ दोषागमे लक्षशः ।

सूच्याख्या अतिवज्रतुण्डनखरा अन्यान्यदेहोर्ध्वगाः

कल्लोला इव वारिधेर्देशदिगुद्भूताः प्रसस्रुः क्षणात् ॥४०॥

अङ्गारोहणवखपात्रवलकस्तम्भादनैकादरान्

दृष्ट्वा तान् वसतेर्बहिश्च परितः श्वानौतुसर्पध्वनीन् ।

श्रुत्वा रौद्रतमान् प्रकम्प्रतनवो भीतेर्भरात् साधवो—

ऽन्योऽन्याह्वानपराश्च नालम्भवन् स्थातुं प्रनष्टुं तथा ॥४१॥

वल्लच्छन्नमुखे घटे प्रथमतः सज्जीकृते श्रीगुरु—

र्त्वा हस्तमथाजपद् गतमयो यावत् स तावच्छठः ।

सर्वाङ्गेऽप्युदितं व्यथासमुदयं हर्तुं विषोढुं प्रणि—

होतुं वाप्यसहस्ततोऽनुगजानानूचे त्रिये भो ! त्रिये ॥४२॥

धिगूसामनात्मजमदीर्घदर्शिनं येनाभिमानादपमानितो गुरुः ।

काणुः कः मेरुः क सरः क सागरः काहं हहा कैष च

सर्वसिद्धिवित् ॥४३॥

भीतः सोऽविकलं निजं विलसितं संहृत्य पीडावशा—

दाक्रन्दंश्च कणंश्च तत्र वसतौ गत्वा मुखात्ताडुलिः ।

कचेऽज्ञानवशाद् यदत्र विहितं तत् क्षम्यतां क्षम्यतां

नातो वो विदधामि किञ्चिदशुभं साक्षी जनोऽत्राखिलः ॥४४॥

निरीक्ष्य दीनं स्वपदोर्विलीनं तं योगिराजं सुसमाधिभाजम्

चकार शान्तः प्रभुधर्मघोषः पुण्यप्रभायाश्च बभूव पोषः ॥४५॥”

प्रायशो ‘ देवेन्द्रविद्यानन्दधर्मकीर्ति ’ पदाङ्किताः श्रीमतः

कृतयः । ताश्चैवम्—त्रैलोक्यवन्दनभाष्यवृत्तिः (सङ्घाचारानाम्नी), यो—

निस्तवनम् (गा. १३) समवसरणप्रकरणम् (गा. २४), (लोकना-
लिकाद्वात्रिंशिका गा.) कायस्थितिप्रकरणम् (गा.) भव-
स्थितिप्रकरणम् (गा.) कालसप्ततिका (गा. ७४) देहस्थिति
प्रकरणम् (गा. १८) दुषमाकालसङ्घस्तवनम् (गा. २६) युगप्रधा-
धानस्तोत्रम् (गा.) ऋषिमण्डलस्तोत्रम् (गा. २१०)
परिग्रहप्रमाणम् ' सुअधम्म ' स्तवनम् (गा. ३९) चतुर्विंशति-
जिनानां चतुर्विंशतिः स्तवनानि, ' स्रस्ताशर्म ' स्तोत्रम् (पद्य. ४)
' देवेन्द्रैरनिशं ' (श्लो.) श्लेषस्तोत्रम्, ' यूयं युवां त्वं '
(श्लो.) श्लेषस्तुतयः, चतुर्विंशति जिनस्तवनम्, ' जयवृषभ !
चतुर्विंशतिजिनस्तुतयः, अष्टापदकल्पः, गिरनारकल्पः, श्राद्धजीतकल्पः
संस्कृतप्राकृतभाषानिबद्धान्यत्र (पृ. १३) मुद्रापितानि चतुर्विंशति जि-
नभवस्तवनादीनि विविधानि स्तोत्राणि ।

' देवेन्द्र ' शब्देन स्वगुरोः श्री देवेन्द्रसूरेः, ' विद्यानन्द ' पदेन स्वज्येष्ठ गुरुभ्रातुः श्री विद्यानन्दसूरेः, ' धर्मकीर्तिः ' इत्यु-
ल्लेखेनात्मनो धर्मकीर्तिं दिति नाम च प्रथमभास स्वकृतौ लक्ष्मभिषात् ।

विक्रमीयद्वयुत्तरत्रयोदशशत (१३०२) तमेऽब्दे जातदीक्षस्य
स्वज्येष्ठसोदरस्य श्रीविद्यानन्दमुनेर्दीक्षानन्तरम् धर्मकीर्तिरिति

१ तः ५ पर्यन्तानि स्तोत्राणि प्रसिद्धिं नीतानि सावचूरिकाणि
भावनगरस्थया श्री जैन आत्मानन्द सभया.

२ अष्टयमकमयकाव्यकरणाभिमत्तमन्त्रिमदापनोदाय प्रणीतेयमेकरात्रा-
वेवात्रभवता, यदुक्तं श्रीमुनिसुन्दरसूरिणा गुर्वावल्याम्—

“ श्रीशारदालब्धवरो निशैकयाऽष्टभः स कृत्वा यमकैरलङ्कृताः ।
स्तुतीर्जिनानां शमदज्वरौषधीरबूबुधद् गुर्जरराजमन्त्रिणम् ॥११६॥

नाम्ना गृहीतवानसौ दीक्षाम्, विक्रमीयत्रयोविंशत्यधिकत्रयोदश-
शततमेऽब्दे (१३२०) उपाध्यायपदम्, अष्टाविंशत्यधिकत्रयोदश-
शत (१३२८) तमे संवत्सरे व्यभूषयत् सूरिपदम्, विक्रमीयसप्त-
पञ्चाशदुत्तरत्रयोदशशत (१३५७) तमे हायने च दिवं जगामेति
पद्मावल्याद्युल्लेखदर्शनाद् द्व्युत्तरत्रयोदशशत (१३०२) वर्षतोऽ-
नन्तरं सप्तविंशत्यधिकत्रयोदशततमाव्दतश्चाऽर्वाक् मध्यवर्ती श्रीमतः
सत्तासमयः सुनिश्चित एव ॥

(२५) श्री सोमप्रभसूरिः ।

तपागच्छीयसप्तचत्वारिंशतमपट्टविभूषकः श्रीधर्मघोषसूरिशिष्य-
शिरोवतंसः सूरिवरोऽयम् ।

वि. सं. १३१० वर्षे जन्म, सं. १३२१ वर्षे दीक्षा, सं. १३३२
वर्षे सूरिपदम्, सं. १३७३ वर्षे स्वर्गारोहणमस्य ।

अपूकायविराधना भयेन कोंड्कणदेशे, शुद्धजलदौर्लभ्येन मरु-
देशे च साधूनां विहारकरणं निषेधयामासासौ ।

कृतयोऽस्य—यतिजीतकल्पसूत्रम्, 'यत्राखिल' स्तुतयः, 'जिनेन
येन' स्तुतयः, 'श्रीमच्छर्म' स्तोत्रम् ।

सं. १३५७ स्वगुरुश्रीधर्मघोषसूरिस्वर्गवासदिवस एव स्व-
स्थाल्पमायुर्विज्ञाय न्यवीविशद् विमलप्रभं सूरिपदेऽसौ ।

शतार्थकाव्य—कुमारपालप्रतिबोध, सुमतिनाथचरित्र, सूक्तावल
(सिन्दूरप्रकर०) प्रणेता श्रीसोमप्रभाचार्यस्त्वितो भिन्नः, श्रीविजय-
सिंहाचार्यशिष्यत्वात् ।

(२६) श्री सोमतिलकसूरिः ।

श्री सोमप्रभसूरिपट्टपद्माकरप्रबोधनैक प्रद्योतनस्यास्य सूरिवर्यस्य
वि. सं. १३५५ माघे जन्म, सं. १३६९ वर्षे दीक्षा, सं. १३७३
वर्षे सूरिपदम्, सं. १४२४ वर्षे स्वर्गगमनं च ।

कृतिकलापस्त्वस्य—

बृहन्नव्यक्षेत्रसमाप्तः, सप्ततिशतस्थानप्रकरणं, ' यत्राखिल '
सञ्ज्ञकचतुर्विंशतिजिनस्तुतिवृत्तिः, 'जयवृषभ' चतुर्विंशतिजिनस्तवन-
वृत्तिः, 'स्रस्ताशर्म' स्तुतिः, 'श्रीतीर्थराज' स्तुः (चतुर्थभाक्)
एतद्वृत्तिश्च, 'शुभभावानत०,' 'श्रीमद्वीरं स्तुवे०' (कमलबन्ध-
स्तवनम्), शिवशिरसि०, 'श्रीनाभिसम्भव०' ' श्रीशैवेय०, '
'श्रीसिद्धार्थ०' वीरस्तवनम् (श्लो. १२), चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्,
एतस्मा एव प्राभृतीचकार श्रीजिनप्रभसूरिः स्वनामाङ्कितानि
सप्तशतीमितानि स्तोत्राणि सबहुमानम् ।

शीलतरङ्गिणीवृत्तिविधायिनः सोमतिलकसूरयस्त्वतो भिनः ।

(२७) जिनप्रभसूरिः ।

वि. सं. १३३१ वर्षे लघुखरतरशाखासंस्थापक श्री जिन-
सिंहसूरेः शिष्यचूडामणिरयम् । अनेन च स्वयमेवाऽजितशान्तिस्तव-
वृत्त्यादौ स्वस्य कृतिकलापे—

“ संवद् विक्रम भूपतेः शरक्रतूदर्चिः शशाङ्कैर्मिते (वै. १३६५,
शा. श. १३३०)

पौषस्यासितपक्षभाजि शनिना युक्ते द्वितीयातिथौ ।

श्रीमान् श्रीजिनसिंहसूरिसुगुरोः पादाब्जपुष्पन्धयः

पुथा दाशरथेजिनप्रभगुरुर्जग्रन्थ टीकामिमाम् ॥ ”

इत्यादिना निरदेशि चतुर्दशशताद्वीरूपः स्वस्य सत्ताकालः ।

अस्य हि मन्त्रविद्यायां सुमनोमनश्चमत्कारि सामर्थ्यमासीत्—

उक्तं च— गयण थकी जिणि कुलह नंषिउ घट्ट उतारी

विद्व महि य मुष वाद नयरि षट्ट नववारी ।

ढिल्लीपतिसुलताण पूठि वडवृक्ष चलावी

रायण सेतुंज सिहरि दुद्ध जलहर वरसावी ।

दोरंडई मुद्रकिय प्रतिमा जिन बोलइ वयण ।

जिनप्रभमूरि कवि वयर कहि भरतषंडमंडन रयण ॥

एतदर्थे विशेषजिज्ञासुभिर्विलोकनीयः श्रीसोमधर्मगणि—

विरचितोपदेश सप्ततिकायास्तृतीयाधिकारप्रान्तगतो वृत्तान्तः ।

दन्त विश्वमिते (१३३२) वर्षे श्री जिनप्रभसूरयः ।

अभूवन् भूयतां मान्याः श्रीजिनप्रभसूरयः । ”

इत्याद्यश्लोकात्मकः

मूर्तिमान् प्रतिभाप्रकर्ष इव राजतेतरामत्रभवतोऽनघा कृतितति-

स्त्वेवम्—

१ परमसुखद्वात्रिंशिका

५ सन्देह विषौषधिवृत्तिः

२ प्रव्रज्याविधानवृत्तिः

(सं. १३६४)

३ प्रत्याख्यानस्थानविवरणम्

६ श्रेणिकचरित्तम् (द्वयाश्रयं)

४ साधुप्रतिक्रमणवृत्तिः

(सं. १३५६)

(सं. १३६५)

७ विषमकाव्यवृत्तिः

८ तपोटमतकुड्डनकम्	१४ विविधतीर्थकल्पः
९ धर्माधर्मकुलकम् ^१	(सं. १३२७ तः १३८९)
१० पूजाविधिः	१५ दीपालिकाकल्पः
११ विधिप्रभा (सं. १३६३)	१६ सूरिमन्त्रप्रदेशविवरणम्
१२ सप्तस्मरणटीका	१७ अजितशान्तिभयहर-उप- सर्गहरस्तोत्रवृत्तिः
१३ वन्दनस्थानविवरणम्	(सं. १३६५)

काव्यमाला सप्तम गुच्छकान्त (पृ. ८६-९५) मुद्रितविशालराज-
गणिशिष्यविहिता सिद्धान्तस्तवावचूरिप्रारम्भे “पुरा श्रीजिनप्रभसू-
रिभिः प्रतिदिनं नवस्तत्रनिर्माणपुरःसरं निरवद्याहारग्रहणाभिग्रहवद्भिः
प्रत्यक्षपद्मावतीदेवीवचसामभ्युदयिनं श्रीतपगच्छं विभाव्य भगवतां
श्रीसोमतिलकसूरीणां स्वशैक्षशिष्यादिपठनविलोकनाद्यर्थं यमकश्लेष-
चित्रच्छन्दोविशेषादि नवनवभङ्गीमुभगाः सप्तशतीमिताः स्तवा उपदी-
कृता निजनामाङ्किताः” इत्युल्लेखदर्शनात् कृता एभिः सप्तशती-
मिताः स्तवा इति निश्चीयते परमुपलभ्यमानास्त्वेवम्—

१ ज्ञानप्रकाशकुलक (गा. १२५), मदनरेखासन्धि, चतुर्विधभावना
कुलक (गा. ११), जीवानुशास्तिसन्धि (गा. १८), नेमिनाथरास (कडवा
११), भव्यचरित (गा. ४४), युगादिजिनचरितकुलक (गा. २७), भविय
कुटुंबचरित (गा. ३४) श्रावकविविधप्रकरण (गा. ३४), सर्वचैत्यपरिपाटि
स्वाध्याय प्रसूतिप्रणेताऽऽगमगच्छीय देवभद्रसूरिशिष्यः श्रीजिनप्रभसूरिः
त्रयोदशताद्रीभवोऽपि अस्मादिभन्नः।

- १ सिद्धान्तागमस्तवः
 २ पार्श्वस्तवः
 ३ गौतमस्तोत्रम्
 ४ वीरस्तवः
 ५ चतुर्विंशतिजिनस्तवः
 ६ पार्श्वस्तवः
 ७ श्रीवीरनिर्वाणकल्याणकस्तवः
 ८ श्रीऋषभजिनस्तवनम्
 ९ अजितजिनस्तवनम्
 १० श्रीवीरस्तवनम्
 ११ श्रीऋषभजिनस्तवनम्
 १२ चतुर्विंशतिजिनस्तोत्रम्
 १३ ”

- नवा गुरुभ्यः ०
 का मे वामेय ! शक्तिः
 श्रीमन्तं मगधेषु
 कंसारित्रमनिर्यदापगा
 कनकक्रान्तिधनुः
 अधियदुपनमन्तो
 श्रीसिद्धार्थनरेन्द्रवंश०
 अस्तु श्रीनाभिमूर्देवो
 विश्वेश्वरं मथितमन्मथ
 चित्रैः स्तोम्ये जिनं वीरं
 अल्लाळाहि (पारसीभाषायाम्)
 ऋषभनम्रसुरासुरशेखर
 आनन्दसुन्दरपुरन्दरनम्र

- ४६ सप्तमगुच्छे (पृ. ८६)
 १७ ” (पृ. १०७)
 २१ ” (” ११०)
 २५ ” (” ११२)
 २९ ” (” ११५)
 १२ ” (” ११७)
 १९ ” (” ११९)
 ११ जै. स्तो. स. (” २६)
 २१ ” (” २८)
 २७ ” (” ९२)
 ११ ” (” २४७)
 २९ ” (” १४९)
 २९ ” (” १५१)

१४ चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्	पात्वादिदेवो दश कल्पवृक्षा	२९ (प्रक.स्त्रा	भा. २	१७५)
१५ श्रीवीरस्तवनम् (पञ्चवर्गपरिहारेण)	स्वः श्रेयससरसीरुह	२६ ("	२४२)
१३ श्रीनेमिस्तवनम् (क्रियागुप्तम्)	श्रीहरिकुलहीराकर	२० ("	२४४)
१७ महावीरस्तवनम्(पञ्चकल्याणकमयम्)पराक्रमेणैव पराजितोऽयं	पराक्रमेणैव पराजितोऽयं	३६ ("	२५०)
१८ श्रीमन्त्रस्तवनम्	स्वः श्रियं श्रीमदहन्तः	५ ("	२५१)
१९ वर्द्धमानस्तवनम्	श्रीवर्द्धमानः सुखवृद्धयेऽस्तु	९ ("	२५१)
२० पार्श्वजिनस्तवनम्	पार्श्वग्रभुं शश्वदकोपमानम्	८ ("	२५१)
२१ श्रीपार्श्वनाथस्तवनम्	श्रीपार्श्व ! पादानतनागराज	८ ("	२५२)
२२ नन्दीश्वरकल्पः	आराध्य श्रीजिनाधीशान्	४८ ("	२५२)
२३ श्रीशारदास्तवनम्	वाग्देवते ! भक्तिमतां स्वशक्ति	१३ ("	२५४)
२४ श्रीजिनसिंहसूरिस्तवनम्	प्रभुः प्रदद्यान्मुनिपक्षिपङ्क्ते	१३ ("	२५५)
२५ पञ्चनमस्कृतिस्तवनम्	प्रतिष्ठितं तमः पारे	३३ ("	२५६)
२६ चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्	प्रणम्यादिजिन् प्राणी	२८ ("	२५८)
२७ श्रीपार्श्वप्रातिहार्यस्तवनम्	त्वां विनुत्य महिमश्रियामहं	१०	"	२५९)
२८ कल्याणकपञ्चकस्तवनम्	निलिम्पलोकायितभूतलं	८	"	५६०)

२९ वीरस्तवनम् (लक्षणप्रयोगमयम्)	निस्तीणविस्तीर्णमार्णवं ज्ञे	१७	२६०
३० श्रीवीतरागस्तवनम्	जयन्ति पादा जिननायकस्य	१६	२६१
३१ श्रीचन्द्रप्रभस्तुतिः	देवैर्यस्तुष्टुवे तुष्टैः	४	२६२
३२ श्रीकृष्णभजिनस्तवनम् (अष्टभाषामयम्)	निरवधिरुचिरज्ञानं	४०	२६३
३३ जीराणछिपार्थस्तवनम्	जीरिकापुरपतिं सदैव तं	१५	२६८
३४ फलवर्द्धिपार्थनाथस्तवनम् (प्राकृते)	सयलहिबाहिजलहर	१२	२६९
३५ श्रीचन्द्रप्रभस्तवनं (षड्भाषामयम्)	नमो महासेनरेन्द्रतनूज ! (सूनी) १३	१३	२६९
३६ श्रीपार्श्वनाथलघुस्तवः	दोसावहारदम्बो	१०	२७०
३७ अर्हदादिस्तवनम्	मानेनोर्वी व्यहृत परितो	८ (प्र.र.भा.४), पु. २२	२७०
३८ पार्श्वस्तवनम्	श्रीपार्श्व भावतः स्तौमि !	९	२७१
३९ चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्	जिनर्षभ ! ग्रीणितमव्यसार्थे !	७	२७२
४० पार्श्वजिनस्तवनम्	श्रीपार्श्वः श्रेयसे भूया	४४	२७३
४१ शान्तिजिनस्तवनम्	श्रीशान्तिनाथो भगवा	२०	२७४
४२ श्रीमहावीरस्तवनम्	असमशमनिवासं	२५	२७५
४३ चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्	आनम्रनाकिपति०	२५	२७६
४४ चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्	तत्त्वानि तत्त्वानिपृष्टेषु सिद्धं	२८	२७७

४५	श्रीवीरस्तवनम्	श्रीवर्द्धमानपरिपूरित०	१३	प्र. र. मा. २, पृ. २५७
४६	चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्	यं सततमक्षमालो	३०	अत्रैव, पृ. २१६
४७	मुनिमुव्रतस्तुतिः	निर्माय निर्मायगुणाद्धि०	"	अमुद्रिता
४८	चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्	ऋषभदेवमन्तगहोदयं	"	"
४९	आज्ञास्तवनम् (प्रा.)	नयगभंगपहाणा	११	अत्रैव, २२७
५०	गौतमस्तवनम् (महामन्त्रमयम्)	अनमस्त्रिजगन्नेतु	९	" २३७
५१	पद्मावतीचतुष्पदिका	जिनशासन अवधारि	३७	अमुद्रिता
५२	श्रीगौतमस्तोत्रम्	जम्भपवित्ति सिरि.	२५	अत्रैव पृ. २३५
५३	श्रीपाश्र्वजिनस्तोत्रम्	पार्थनाथमनघं,	९	अमुद्रितम्
५४	श्रीवीरजिनस्तोत्रम्	सिरिवीरगय ! देवाहिदेव !	३५	"
५५	श्रीशारदास्तोत्रम्	वाग्देवते ! भक्तिमता	१३	"
५६	श्रीशारदाष्टकम्	ॐ नमस्त्रिजगद्गन्धित	९	"
५७	श्रीवर्धमानविद्या	इय वद्धमाणविज्जा	१७	"
५८	मंगलाष्टकम्	नतसुरेन्द्र ! जिनेन्द्र !	९	प्रा. जै. स्तो. सं.
५९	पञ्चपरमेश्वि महामन्त्रस्तवनम्	किंकपत्तरु रे०	१३	"

एतदतिरिक्ता अन्या अपि भविष्यन्ति कृतयः श्रीमतां परं नाड्यावधि तदशेनेनाऽपि बभूव मे दृष्टिशाफल्यम्।
जानाना अपि तपागच्छमभ्युदयिनमुपदीकुर्वाणा अपि सोमविलकसूरिभ्यः सबहुमानं सप्तशती-

मितानि स्तोत्राणि विरचयेयुरिमे ' तपोमतकुट्टनम् ' नाम गच्छक-
दाग्रहप्रकाशकं ग्रन्थमिति सहचित्रम् ।^१

श्रीमल्लिषेणसूरिभिः १२१४ शाकाब्दे विरचितायां स्याद्वाद-
मञ्जरीवृत्तौ साहाय्यकृतोऽमी, उक्तं च तत्रैव—

“ श्रीजिनप्रभसूरीणां साहाय्योद्विन्नसौरभा ।

श्रुतावुत्तंसतु सतां वृत्तिः स्याद्वादमञ्जरी ॥ ३ ॥ ”

श्रीजिनसेनशिष्योभयभाषाकविशेखरश्रीमल्लिषेणसूरिविरचिते
भैरवपद्मावती कल्पेऽप्यस्यैव साहाय्यम् ।

(३१) देवेन्द्रसूरिः ।

एतन्नामधेयधारिणो भिन्नभिन्नगच्छेष्वनेके समजायन्त सूरिपुर-
न्दरास्तथाप्यत्रैव पृ. ५४ मुद्रिते त्रिंशच्चतुर्विंशतिकास्तवनदशके
प्रत्येकस्तवान्ते ' श्रीसङ्घतिलकश्रियम् ' इति पदावलोकनेन सम्यक्त्व-
सप्ततिकावृत्ति (तत्त्वकौमुदी) विरयितुं रुद्रपल्लीयगच्छतिलकायमानस्य
श्रीसङ्घतिलकाचार्यस्य शिष्यपुङ्गवोऽयमिति निश्चयः ।

गुरुपर्वकमस्त्वस्य प्रश्नोत्तररत्नमालावृत्ति—सम्यक्त्वसप्ततिकावृत्ति—
शीलोपदेशमालावृत्ति (शीलतरङ्गिणी) प्रशस्तिपथैः सम्यगवबुध्यते,
स च वाचकानां सौलभ्याय दीयतेऽत्र वृक्षरूपेण—

१ ' तपोमतकुट्टनं जिनप्रभस्य कृतिरित्यर्थे नास्ति संदेहः, परं तत्र
दर्शितेन स्वस्य सिद्धान्ताऽनभिज्ञत्वेन बालपुलमेन अभिनिवेशेन द्वेषपोषेण
च ज्ञायते यदुतायं ग्रन्थः कर्त्रा स्वस्य प्रथमे वयसि निर्मातः स्यात्, तपा-
गच्छीयैः सह मैत्री च पश्चिमे वयसि ।' इति श्रीकल्याणविजयमुनिवराः ।

श्री चण्डमानसूरिः (सं. १०८८ विद्य.)

जिनेश्वरसूरिः

(वि. सं. १०८०-८४ विद्य.)

बुद्धिसागरसूरिः

(वि. सं. १०८४ विद्य.)

अर्भयदेवसूरिः

(वि. सं. १०७२ तः ११४५ स्व.)

जिनवह्निभसूरिः

(सं. ११२८ तः ११६० वि०)

प्रसन्नचन्द्रसूरिः

जिनर्दत्तसूरिः (वि. सं. ११३२ तः १२११ विद्य.)

जिनशेखरसूरिः (रुद्रप-

छीयगच्छसंस्थापकः

१ उपदेशपदटीकाविरचयिता । २ प्रमालक्ष्मादिप्रणेता । सं. १०८० वर्षे जावालपुरे । ३ सं. १०८० वर्षे व्याकरणकर्ता । ४ नवाङ्गवृत्तिविधानवेधाः । ५ पिण्डविशुद्ध्यादिनिर्माता । ६ अपभ्रंशकाव्यत्रय्यादिप्रणेता ।
७ उक्तं च प्रश्नोत्तररत्नमालाप्रशस्तौ —

वि. सं. १२०४ विद्य.)

पद्मचन्द्रसूरिः

विजयचन्द्रसूरिः (विजयेन्दुसूरिः)

अर्भयदेवसूरिः (सं. १२०४) तः १२७८ विद्य.)

देवभद्रसूरिः

प्रभानन्दसूरिः

८ यस्मादासीदसीमप्रशममुखगुरुरद्वितीयो वरेण्यः

षट्कर्तृप्रत्यवेत्ताऽभयपदपुरतो देवनामा मुनीन्द्रः ।

यस्मात् प्रालेयशैलादिव भुवनजनवातपाविच्यहेतुः ।

जज्ञे गङ्गाप्रवाहः स्फुरदुत्तमलो रुद्रपल्लीयगच्छः ॥

चन्द्रस्वरिः

विमलचन्द्रस्वरिः

गुणशेखरस्वरिः

संज्ञतिलकाचार्यः

१० सोमतिलकस्वरिः

देवेन्द्रस्वरिः

श्रीमतो हेमचन्द्राख्यः शिष्यः

कृतयस्तु प्रश्नोत्तररत्नमालावृत्ति—त्रिंशच्चतुर्विंशतिस्तवदशकातिरिक्ता नान्या अद्यावधि नयनपथ-
मागता मे ।

९ जयन्तविजयकाव्यकर्ता (सं. १२७८) सम्यकत्वसप्तिकावृत्तिविधाता (सं. १४२२) । १० शीलतर-
ङ्गिणीवृत्तिविरचिता । ११ प्रश्नोत्तररत्नमालावृत्तिप्रणेता ।

(३२) मेरुनन्दनोपाध्यायः

अनेनैव विरचिते श्रीजिनोदयसूरिविवाहलाप्रान्ते—एहु सिरि जिणउदयसूरिनियसामिणो कहिउ मइ चरिउ अइमंदबुद्धि अम्ह सो दिक्खगुरु देउ सुपसन्नउ दंसणनामचारित्तसुद्धिं । एहु गुरुराय वीवाहलउ जे पढइ जे गुणइ जे सुणंति उभयलोगे वि, ते लहइ मण-
वंलियं मेरुनंदनगणि इम भणंति ॥ ” इत्यनेन पद्येन श्रीजिनोदय-
सूरिर्निरूपितः स्वयं स्वस्य दीक्षागुरुः, श्रीजिनोदयसूरेश्च सं.
१३७५ वर्षे रुद्रपालश्रेष्ठिपत्नी धारलदेवीकुक्षौ प्रह्लादनपुरे जन्म,
सं. १३८२ वर्षे श्रीजिनकुशलसूर्यन्तिके दीक्षा, सोमप्रभ इति
नाम । सं. १४०६ वर्षे जेसलमेरुद्रङ्गे वाचनाचार्यपदम्, सं. १४१५
वर्षे स्तम्भतीर्थे तरुणप्रभसूरिभिः प्रदत्तं सूरिपदम्, ‘जिनोदयसूरि’
रित्यभिधानं च । सं. १४३२ वर्षे समाधिना समाससाद स्वर्गिस-
म्पदम् । इत्यनाशङ्क्यमनेहः, मेरुनन्दनोपाध्यायस्याप्यस्य समान
एव सत्तासमयः ।

कृतयस्त्वस्य—जिनोदयसूरिविवाहलउ, अजितशान्तिस्तवनम्,
सीमन्धरजिनस्तवनं (अप०)

(३३) श्रीदेवसुन्दरसूरिः ।

तपागच्छीयैकोनपञ्चाशत्तमपट्टपूर्वाचलप्रभाकरः स्थावरजङ्गमवि-
षापहारी मन्त्रतन्त्रविद्यामन्दिरं योगाभ्यासनिष्णातो जलानलन्यालादि-
भयध्वंसी त्रिकालनिमित्तवेत्ता महानरेन्द्रवन्द्यचरणारविन्दः सूरिवरोऽयं
श्रीसोमतिलकसूरिशिष्यः ।

श्रीमतो विक्रम सं. १३९६ तमेऽब्दे जन्म, सं. १४०४ तमे वर्षे दीक्षा, १४२० तमे हायनेऽणहिलपुरपत्तने सूरिपदम् ।

तत्रभवतो विद्वच्छिरोरत्नं समजायत शिष्यरत्नपञ्चकं, तच्चैवम्—

१ ज्ञानसागरसूरिः—विमलनाथचरित्रादिविरचयिता

२ कुलमण्डनसूरिः—सिद्धान्तकलापोद्धार—विचारामृतसङ्गहा-
दिप्रणेता ।

३ गुणरत्नसूरिः—क्रियारत्नसमुच्चय—षट्दर्शनसमुच्चयवृत्ति-
विरचयिता ।

४ सोमसुन्दरसूरिः—योगशास्त्रोपदेशमालाद्यवचूरिप्रणेता

५ साधुरत्नसूरिः—यतिजीतकल्पवृत्तिकर्ता

(३४) श्रीसोमसुन्दरसूरिः ।

प्रल्हादनपुरे सज्जनश्रेष्ठिनो मालहणदेव्याः कुक्षौ विक्रमसंवत्
१४३० वर्षेऽस्य जन्म, सोमस्वप्नावलोकनात् 'सोम' इति प्रादायि
नाम । सं. १४३७ वर्षे स्वभगिन्या समं कक्षीकृता दीक्षा । सं.
१४५० वर्षे विंशतिवर्षदेशीयो निखिलवाङ्मयपारदश्चा प्राप्तवान्
वाचकपदम्, सं. १४५७ वर्षेऽष्टादशशतसाधुपरीवारः सूरिपदं प्रपेदे ।
विधायोपदेशकौशलेन विविधजिनालय—जिनबिम्बप्रतिष्ठा—मुनिपदप्र-
तिष्ठापन—तीर्थसङ्ख्यात्राद्यनेकधर्म्यकर्माणि संवत् १४९९ वर्षे दिवं
जगाम । एतदर्थे विशेषजिज्ञासुभिर्विलीकनीयं पण्डितप्रकाण्डश्रीप्रति-
ष्ठासोमप्रणीतं श्रीसोमसौभाग्यकाव्यम् ।

श्रीमतः श्रीमुनिसुन्दरसूर्याद्याः पञ्च शिष्या मुख्याः, यदुक्तमा-
चारप्रदीपप्रशस्तौ श्रीरत्नशेखरसूरिणा—

“ देवसुन्दरगुरोः पट्टे श्रीसोमसुन्दरगणीन्द्राः ।

युगवरपदवीं प्राप्तास्तेषां शिष्याश्च पञ्चैते ॥ ७ ॥

मारीत्यवमनिराकृतिसहस्रनामस्मृतिप्रभृतिवृत्तैः ।

श्रीमुनिसुन्दरगुरवश्चिरन्तनाचार्यमहिमभृतः ॥ ८ ॥

श्रीजयचन्द्रगणेन्द्रा निस्तन्द्राः सङ्खगच्छकार्येषु ।

श्रीभुवनसुन्दरवरा दूरविहारैर्गणोपकृतः ॥ ९ ॥

विषममहाविद्यातद्विडम्बनाब्दौ तरीव वृत्तिर्यैः ।

विदधे यज्ज्ञाननिधिं मदादिशिष्या उपाजीवन् ॥ १० ॥

एकाङ्गा अप्येकादशाङ्गिनश्च जिनसुन्दराचार्याः ।

निर्ग्रन्था ग्रन्थकृतः श्रीमज्जिनकीर्तिगुरवश्च ॥ ११ ॥ ”

एतदतिरिक्ता अत्रभवतः शिष्यास्त्वमी—

१ श्रीनन्दिरत्नगणिः—उपदेशतरङ्गिणीप्रणेतुः श्रीरत्नमन्दिरग-
णेर्गुरुः, यदुक्तं तत्कृतभोजप्रबन्धप्रशस्तौ—

जातः श्रीगुरुसोमसुन्दरगुरुः श्रीमत्तपागच्छप—

स्तत्पादाम्बुजषट्पदो विजयते श्रीनन्दिरत्नो गणिः ।

तच्छिष्योऽस्ति च रत्नमन्दिरगणिर्भोजप्रबन्धो नव—

स्तेनासौ मुनिभूमिभूतशशभृत् (१५१७) संवत्सरे निर्मितः ।

२ साधुराजगणिः—

यदाह भरटकट्टात्रिशिकाकृत्

“ तपागणाधीश्वरसोमसुन्दराऽन्तेवासिनो वाचकचक्रचक्रिणः ।
श्रीसाधुराजादधिगम्य कौतुकादलेखि शिष्येण यथाश्रुतं
मया ॥ ”

३ रत्नहंसगणिः

जैनस्तोत्रसमुच्चये पृ. १७० मुद्रित चतुर्विंशतिजिनस्तुतिप्रान्ते
तपापक्षे श्रीसोमसुन्दरसूरिशिष्यपण्डितशिरोवतंस पं. श्रीरत्नहंसगणि-
शिष्येण लिखिता इत्युल्लेखदर्शनात्

४ विशालराजगणिः—

यदुक्तमेतदीयशिष्यरत्नरचितवीतरागस्तोत्रपञ्जिकाप्रान्ते—

“ चञ्चच्चन्द्रकुलं सदोदिततपापक्षाख्यबिम्बोल्लस-
न्मार्तण्डोपमसोमसुन्दरगुरोः शिष्याग्रणीः सूरिराट् ।

श्रीमानस्ति विशालराजसुगुरुर्विधानदीसागर—

स्तत्पादप्रणतोऽस्म्यलं श्रुतिसुखा जैनस्तुतेः पञ्जिका ॥

सह पञ्चविंशदक्षरसपादषट्शतमिताऽजनिष्ट सुगमेयम् ।

वर्षे तिथिरविसङ्ख्ये (१५१२) शितिपक्षे तपसि गुरुपुष्पे ॥ ”

श्रीप्रियङ्करनृपकथा—रूपसेनचरित्रकर्तृश्रीजिनसूरमुनिगुरुश्रीसुधा-
भूषणमुनेः, काव्यमालासप्तमगुच्छकान्तमुद्रितश्रीजिनप्रभसूरिप्रणीतसि-
द्धान्तस्तवावचूरिरचयितुश्चासौ गुरुः ।

५ श्रीकुमारपालप्रबन्धप्रभृतिप्रणेता श्रीजिनमण्डनोपाध्यायः—

उक्तं च—

प्रबन्धो योजितः श्रीमत्कुमारनृपतेरयम् ।

गद्यपद्यैर्नवैः कैश्चित् कैश्चित् प्राक्तननिर्मितैः ॥ ६ ॥

१ तपा मुनिसुन्दरसूरिशिष्यो विशालराज इत्यन्यत्र ।

श्रीसोमसुन्दरगुरोः शिष्येण यथाश्रुतानुसारेण ।

श्रीजिनमण्डनगणिना द्रचङ्कमनु (१४९२) प्रमितवत्सरं

रुचिरः ॥ ७ ॥

६ श्रीविवेकसमुद्रगणिः—

यदुल्लेखः श्रीउपदेशमालाप्रकरणावचूरिप्रान्ते—

“उपदेशमाला प्रकरणावचूरिः समाप्ता । लिखिता श्रीतपागच्छा-
धिराजसोमसुन्दरसूरिशिष्यपण्डितविवेकसमुद्रगणिशिष्याणुनाऽमर-
चन्द्रेण गणिना स्वपरोपकाराय । सं. १५१८ वर्षे फाल्गुन ११
दिने बुधवारं कर्कराभहात्रामे । श्रीश्रमणसङ्घस्य श्रीरस्तु ॥ ”

सम्यक्कालङ्कार—पुण्यसारकथानकविरचयिता तु जिनपतिसूरि-
पङ्कधरजिनेश्वरसूरिशिष्यत्वादितो भिन्नः । द्वयोरपि नामसाम्य-
त्वात् सञ्ज्ञाता स्खलना जैनग्रन्थावल्यां, समसूचि सा ‘ जेशलमीर
भाण्डागारीयग्रन्थानां सूची’ नाम्नि ग्रन्थे (पृ. ५३) “ जैनग्रन्थाव-
ल्यामस्य तपागच्छीयश्रीसोमसुन्दरसूरिशिष्यता षोडशशताब्दीप्रारम्भे
च सूचिता सत्ता विचारासहा प्रतिभाति” इत्यादिना पण्डितवर्यश्री
लालचन्द्रेण ।

७ श्री चारित्ररत्नगणिः दानप्रदीपरचयिता—

आरम्भसिद्धिवार्तिकविधातुः श्रोहमहंसगणिनो विद्यागुरुः,
लघूपदेशसप्ततिकाकर्तुः श्रीसोमधर्मगणिनश्चायं गुरुः ।

८ भावसुन्दरसूरिः—

उज्जयिन्यां निरमायि श्रीमहावीरस्तवनमनेन । विलोक्यतां
‘ जैनगूर्जर कविर्वा ’ प्रथमविभागस्य पृ. ३३

१ समयरत्नः—लावण्यसमयगुरुः ।

इतोऽपरेऽपि स्युर्नवेति न निश्चयः ।

कृतयस्त्वस्य—

चैत्यवन्दनभाष्यावचूरिः (ग्रं. १०२७), कल्पान्तर्वाच्यः (ग्रं. १८००), चैतुर्विंशतिजिनभवोत्कीर्तनस्तवनम् (श्लो. २६) युगादि-जिनस्तवनम् (श्लो. २५), युष्मच्छन्दनवस्तवी, अस्मच्छन्दनवस्तवी, भार्ग्यत्रयचूर्णिः, कल्याणकस्तवः । यतिजीतकल्पः, रत्नकोषः, आरा-

१ यद्यपि दानप्रदीप प्रशस्तौ १५ तमे काव्ये 'विद्यानिधानजिन-सुन्दरसूरिशिष्यः । श्रीसोमसुन्दरगणेन्द्रनिदेशवश्यः ।' इत्युल्लेखेन श्रीजिनसुन्दरसूरिशिष्यत्वमस्य प्रतीयते, परं स्वस्य परेषां च कृतिषु प्रायशः श्रीसोमसुन्दरसूरिशिष्यत्वव्यपदेशदर्शानाम्नायापि तथैव लिखितमिह ।

२।३ मुद्रितानि जैनस्तोत्रसमुच्चये ।

प्रकटीभूतेयं जैनस्तोत्रसङ्ग्रहस्य प्रथमे विभागे ।

६ 'श्री आवश्यक वृत्तितः कृता सङ्क्षिप्ता श्रीसोमसुन्दरसूरि-पादैः' इत्युल्लेखः प्रान्ते ।

७ श्रीमुनिसुन्दरसूरिप्रणीतं 'जयश्रिये शाश्वतशर्महेतवे' इत्यादि स्वरूपं २४ पद्यप्रमाणं मुद्रितं जनस्तोत्रसङ्ग्रहस्य द्वितीये विभागे (पृ. १९५-२०१), प्राकृतभाषायां विंशतिगाथात्मकं त्रुटितमुपलब्ध-मधुनाऽन्यत्, तस्यान्तिमा गाथा त्वेवम्—“सुद्धनवमी...वली निमि, आसो आसो अमावसि हूओ ।

पुण्णमासीइ नमितिथनाहो चुओ, कुण सुहं मंगलं सोमसूरिहिं थुओ ॥ २० ॥” इदमेव सोमसुन्दरसूरिकृतमितरद्वेति न निश्चयः ।

८ 'भूयाकुज्ज्वलसोमसुन्दरयशाः श्रीसङ्घभद्रङ्कुरम्' इत्यान्तिम-काव्यचरणम् ।

धनारासः । नेमिनाथनवरसफागः, उपदेशमालाबालावबोधः (सं. १४८५), योगशास्त्रबालावबोधः, षडावश्यकबालावबोधः, आराधनापताकबालावबोधः, नवतत्त्वबालावबोधः, षष्टिशतकबालावबोधः (सं. १४९६) प्रभृतयः प्रकटयन्ति प्रतिभाप्रकर्षमद्यापि ।

(३५) चारित्ररत्नगणिः ।

श्रीमानसौ स्वयं परे च ग्रन्थकृतो निवेदयन्ति सर्वत्र श्रीसोम-
सुन्दरसूरि शिष्यत्वमस्य, परं—

विद्यानिधानजिनसुन्दरसूरिशिष्यः

श्रीसोमसुन्दरगणेन्द्रनिदेशवक्ष्यः ।

चारित्ररत्नगणिरूपमतिर्व्यधत्

दानप्रदीपमिमात्मपरार्थसिद्धयै ॥ १५ ॥

इत्यनेन दानप्रदीपप्रशस्तिपद्येन श्रीजिनसुन्दरसूरय एवास्य
दीक्षागुरवः, श्रीसोमसुन्दरसूरीणां तु गच्छाधिपतित्वेन, स्वगुरोर्गुरु-
त्वेन च बहुमानख्यापनार्थं दर्शयन्ति शिष्यत्वम् ।

सत्तासमयस्तु—“नवाङ्गवार्धिशीतांशु(१४९९)मिते विक्रमवत्सरे ।

चित्रकूटमहादुर्गे ग्रन्थोऽयं समपद्यत ॥ १६ ॥”

इति दानप्रदीपरचनाकालमावेदयता स्वयमेव ज्ञापितो विक्र-
मीयपञ्चदशशताब्दचतुत्तरार्धरूपः श्रीमता ।

अत्रैव पृ. ७० मुद्रितं चतुर्विंशति जिनस्तुत्यतिरिक्ता दानप्रदीपचि-
त्रकूटमहावीरविहारप्रशस्तिप्रमुखा श्रीमतः कृतिर्विनोदयति मनः
सुमनसाम् ।

आसीदस्य 'कृष्णसरस्वतीति' विरुदमिति ज्ञायते—

दध्रे कृष्णसरस्वतीति विरुदं यो यं च विद्वत्प्रभुं

प्राहुर्विज्ञनरा महार्णवसमस्तीर्णो भवो येन च ।

यस्मै सूपगणो नमस्यति शुभं यस्माच्च यस्योज्ज्वला

सूर्तिः स्फूर्तियुता परा गुणभरा यस्मिंश्च वासं दधुः ॥६१॥

प्रतिष्ठासोमकृतसोमसौभाग्यकाव्यदशमसर्गान्तर्गतेनानेन काव्येन ।

श्रीआरम्भसिद्धौ सुधीशृङ्गारवार्तिकविरचयितारः श्रीहेमहस-
गणिनः “ महोपाध्यायश्रीचारित्ररत्नगणिप्रसादप्राप्तविद्यालवेन ” इति
स्वविशेषणेन ख्यापयन्ति स्वविद्यादानदायकत्वमस्य ।

उधूपदेशसप्ततिकाकर्ता सोमधर्मगणिः

जिनमाणिक्यगणिश्च शिष्योत्तमावस्य ।

१ यदाह स्वयमेव—

येषां बुद्धिरनुत्तरातिविषमप्रन्थार्थसाक्षात्कृतिं

चेतःसञ्चानि क्षीपिकेन सृजती प्रोज्जागरा सर्वदा ।

सर्वेषामुपयोगिनी समभवद्दानप्रदीपस्तथा

ग्रन्थो यद्विहितश्छिनत्ति कृतिनामद्यापि दुष्टं तमः ॥

जयन्ति ते वाचकपुङ्गवा श्रीचारित्ररत्ना गुरवो मदीयाः ।

यद्भाणिता वर्त्यविनयवाराः कुर्वन्त्यनेका उपकारकोटीः ॥

२ विलोक्यतां जैनस्तोत्रसमुच्चये (पृ. ६) सरस्वतीशब्दयमकमयं
श्रीयुगादिजिनस्तवनप्रान्तगत उल्लेखः—

“ इतिश्री प्रतिकाव्यपादचतुष्टयसरस्वतीशब्दयमकमयं श्रीयुगादि-
जिनस्तवनं कृतं महोपाध्यायाधिराजश्रीचारित्ररत्नगणिशिष्य पं. जिन-
माणिक्यगणिना । ”

(३६) श्रीभावदेवसूरिः ।

श्रीकालिकाचार्यकुलतिलकः सूरिवर्योऽसौ परिचाययति स्वं
श्रीपार्श्वनाथचरित्रप्रशस्त्या स्वयमेव, तथाहि—

आसीत् स्वामिसुधर्मसन्ततिभवो देवेन्द्रवन्द्यक्रमः

श्रीमान् कालिकसूरिरद्भुतगुणप्रामाभिरामः पुरा ।

जीयादेष तदन्वये जिनपतिप्रासादतुङ्गाचल—

भ्राजिष्णुर्मुनिरत्नगौरवनिधिः षण्डिलगच्छाम्बुधिः ॥४॥

तस्मिंश्चान्द्रकुलोद्भवः कुवलयोद्बोधैकबन्धुर्यशो—

ज्योत्स्नापूरितविष्टपो विधुरिव श्रीभावदेवो गुरुः ।

यस्याख्यानसमानमेष बहुशो व्याचक्षमाणोऽधुना

गच्छेऽगच्छदतुच्छगूर्जरमुवि प्रष्टां प्रतिष्ठामिमाम् ॥ ५ ॥

मनसि धनविवेकस्नेहसंसेकदीप्तो

द्युतिमतनुत यस्य ज्ञानरूपः प्रदीपः ।

असमतमतमांसि ध्वंसयन्नञ्जसासौ

न खलु मलिनिमानं किन्तु कुत्रापि चक्रे ॥ ६ ॥

श्रीमांस्ततो विजयसिंहगुरुर्मुनीन्द्र—

मुक्तावलीविमलनायकतां वितेने ।

ज्योतिः सदुज्ज्वलतरं विकिरन् धरित्र्यां

चित्रं न यस्तरलतां कलयाञ्चकार ॥ ७ ॥

दाक्षिण्येकनिधिव्यघान्न सहजे देहेऽप्यहो वाञ्छितं

कारुण्यामृतवारिधिर्विनिदधे गुप्तौ स्वकीयं मनः ।

शान्तात्मानुचरं चिरस्य विनिजग्राहेन्द्रियाणां गणं

यो विज्ञातसमस्तवस्तुरभवत् तुल्यश्च हेमाश्मनोः ॥८॥

तदीयपट्टेऽजनि वीरसूरिर्यन्मानसे निर्मलदर्पगाभे ।

निरूपयामास सरस्वती सा त्रैविद्यविद्यामयमात्मरूपम् ॥९॥

सदाभ्यासावेशप्रथितपृथुमन्थानमथना—

दवाप्तं तर्काब्धेर्विबुधपतिसिद्धेशमहितम् ।

यदीयं वाग्व्रह्मामृतमकृत दर्पज्वरभर—

प्रशान्तिं निःशेषक्षितित्रलयवादीन्द्रमनसाम् ॥१०॥

तस्मादभूत् संयमराज्यनेता मुनीश्वरः श्रीजिनदेवसूरिः ।

यो धर्ममारोप्य गुणे विशुद्धध्यानेषुणा मोहरिपुं विभेद ॥११॥

आद्यनामक्रमेणैवं प्रसर्पति गुरुक्रमे ।

पुनः श्रीजिनदेवाख्या बभूवुर्वरसूरयः ॥ १२ ॥

येषां पादारविन्दानरुणनरवशिखारागभूयोऽभिरज्य—

ल्लस्मीलीलानिवासान् विमलगुणभृतो भेजिरे राजहंसाः ।

आकृष्टानेकलोकभ्रमरकृतनमस्कारझङ्काररम्यो

येषामद्यापि लोके स्फुरति परिमलोऽसौ यशोनामधेयः ॥१३॥

तेषां विनेयविनयी बहु भावदेव—

सूरिः प्रसन्नजिनदेवगुरुप्रसादात् ।

श्रीपत्तनाख्यनगरे रविविश्व (१३१२) वर्षे

पार्श्वप्रभोश्चरितरत्नमिदं ततान ॥ १४ ॥

अतः सुस्पष्टमेवास्य चतुर्दशशताब्दीमध्यकालीनः सत्तासमयः ।

कृतयोऽस्य—

पार्श्वनाथचरित्रम्, कालिकाचार्यकथा, यतिदिनचर्या (?) च ।

(३७) जिनभद्रसूरिः ।

खरतरगच्छालङ्कारश्रीजिनराजसूरेः पट्टधरोऽयं सूरिः । सूरि-
वर्यस्यास्य सं १४५० वर्षे जन्म, सं. १४६१ वर्षे दीक्षा, सं.
१४७५ वर्षे सूरिपदम् सं. १५१४ (५) वर्षे च स्वर्गमनं
समजनि । अनेन सम्भवजिनालयप्रतिष्ठायाः प्रागणहिल्लपाटक-
पुरादिषु विधिधर्मपक्ष(खरतरगच्छ) श्राद्धसङ्घेन ज्ञानरत्नकोशा
अकार्यन्त । सागरचन्द्रसूरिवर्यन्तरदर्श्यमानं जिनराजसूरेव्रतमालिन्यं
विशङ्क्य पश्चात् समुदायात् पृथक्कृत्य तत्स्थानेऽपुं-जिनभद्रसूरिं
सं. १४७५ वर्षे प्रतिष्ठितवान् । अनेन सूरिणा सूरिपदानन्तरं
यावज्जीवं सं. १५१५ पर्यन्तं प्रतिष्ठितानि प्रभूतानि जिनविम्बानि,
लेखितानि च पुस्तकानि यत्र तत्र प्रेक्षणपथपान्थीभवन्ति ।

सं. १४७६ वर्षे कमलसंयमेनाऽस्य पार्श्वे दीक्षाऽग्राहि । सं.
१५४४ वर्षे जेशलमेरुदुर्गे सर्वार्थसिद्धिसंज्ञकोत्तराध्ययनसूत्रवृत्तिश्र
विनिर्ममे ।

सं. १४८४ वर्षे पत्तनस्थमेनं प्रति जयसागरोपाध्यायः सि-
न्धुदेशान्तर्गतमल्लिकावाहणपुरात् विद्वत्तापूर्णं विज्ञप्तित्रिवेणीं प्रहित-
वान् । सं. १४९५ वर्षे जयसागरोपाध्यायविहिता सन्देहदोलावलि-
वृत्तिश्चैतेन व्यशोधि ।

१ खरतरगच्छपट्टावल्यादौ जिनराजसूरिपार्श्वे दीक्षा, विद्याध्ययनं
तु वाचकशीलचन्द्रपार्श्वेऽनेन व्यधायीत्युल्लेखो दृश्यते, परमपवर्गनाममालान्ते-
श्रीजिनवल्लभजिनदत्तसूरिसेवी जिनप्रियविनेयः ।

अपवर्गनाममालामकरोजिनभद्रसूरिरिमाम् ॥ ” इत्युल्लेखदर्शनादस्त-
गुरोः ‘ जिनप्रिय ’ इति ध्वन्यते नाम ।

जिनचन्द्रसूरिरस्य पट्टधरः, सं. १५१९ वर्षे पुष्पमालावृत्ति-
चरित्रपञ्चकवृत्तिविधातुः साधुसोमगणिनो गुरुग्यासदीनसाहिसभायां
वादिविजेता सिद्धान्तरुच्युपाध्यायः समयध्वजप्रभृतयोऽष्टादश च विद्वां-
सोऽस्य शिष्याः । भावप्रभाचार्य-कीर्तिरत्नाचार्यादींश्चासौ सूरिप-
देऽस्थापयत् ।

सं. १५१८ वर्षे ऊकेशवंशीयेन केनचित् श्राद्धेन कारिताऽस्य
प्रतिमा नगरग्रामे जैनमन्दिरभूमिगृहे स्थापिता वर्तते । सं. १५२४
वर्षे कमलसंयमोपाध्यायेन प्रतिष्ठिते अस्य पादुके च वैभारगिरौ विद्येते ।

कृतयस्त्वस्य—अपवर्गनाममाला, जिनसप्ततिकाप्रकरणं (गा.२२०)
द्वादशाङ्गीपदप्रमाणकुलकं चेति ।

(३८) महिमेरुः—

अत्रैव पृ. ३६ मुद्रित क्रियागुप्तजिनस्तुतिपञ्चाशिकापर्यन्ते—

गच्छाधिपश्रीजयकीर्तिसूरिशिष्यो महीमेरुरहं स्तवं ते ।

कृत्वा क्रियागुप्तकवित्वमित्थं त्वामेव दध्यां हृदये जिनेन्द्र ! ॥

इत्यनेन पद्येन ज्ञापयति स्वयं स्वस्य श्रीजयकीर्तिसूरिशिष्य-
त्वम्, श्रीजयकीर्तिसूरिस्तु विधिपक्ष (अञ्चलगच्छ) पट्टावल्य-
नुसारेण समलञ्चकार अष्टपञ्चाशत्तमं पट्टम्, श्रीमालीज्ञातीयभूपाल-
श्रेष्ठिभार्या भरमादे कुक्षौ सं. १४३३ वर्षे तिमिरपुरे जन्म, सं.
१४४४ वर्षे दीक्षा, सं. १४६७ वर्षे स्तम्भतीर्थे (खम्भातबन्दिरे)
सूरिपदम्, सं. १४९३ वर्षे पत्तने गच्छनायकत्वम्, सं. १५००
वर्षे निर्वाणमस्य अतः सुस्पष्टमेवास्यापि पञ्चदशशताब्दीरूपः सत्ताकालः ।

कृतेऽपि यथाशक्ति प्रयत्ने नेतरत् किञ्चिदैतिव्यवृत्तान्तं नापरास्य
च कृतिश्चकार मे नयनसाफल्यम् ।

(३९) श्रीपार्श्वचन्द्रसूरिः ।

नागपुरीयतपागच्छात् सं. १५७२ वर्षे पार्श्वचन्द्रमतप्रव-
र्तकः साधुरत्नसूरिवर्यशिष्योऽयमाचार्यः ।

प्राग्वाटज्ञातीयवेल्लहगसिंहभार्याविमलादेकुक्षौ सं. १५३७
वर्षे हम्मीरपुरेऽस्य जन्म, सं. १५४६ वर्षे दीक्षा, सं. १५५४
वर्षे उपाध्यायम्, सं. १५६५ वर्षे सूरिपदम्, सं. १५९९ वर्षे
युगप्रधानपदम्, सं. १६६२ वर्षे मार्गशीर्षशुक्लतृतीयायां जोधपुरे
(मरुस्थले) स्वर्गवासः ।

इण्डीअन एण्टीक्वेरी ग्रन्थस्य रत्नीस्ताब्द (१८९४) स्य अङ्के
मुद्रितपायचंदगच्छपट्टावल्यनुसारेणाऽस्य वंशवृक्षस्त्वेवम्—

पूर्णचन्द्रसूरिः

हेमहंससूरिः

लक्ष्मीनिवाससूरिः

पुण्यरत्नसूरिः

साधुरत्नसूरिः

पार्श्वचन्द्रसूरिः

अस्य पट्टप्रभावकेण श्रीविनयदेवसूरिणा (ब्रह्मर्षिणा)

विनिर्ममे दशाश्रुतस्कन्धसूत्रवृत्तिः जम्बूद्वीपप्रज्ञप्तिवृत्तिः पाक्षिक-
सूत्रवृत्तिश्च ।

श्रीसमरचन्द्रसूरिस्त्वस्य मुख्यः पट्टधरः ।

अस्य कृतिकलापः—

आचाराङ्गसूत्रबालवबोधः, साधुवन्दना (लघुः बृहच्च), पा-
क्षिक छत्रीसी (गा. ३६) अतिचारचौपई गा. १५६ (सं.
१६५७) चारित्रमनोरथमाळा, श्रावकमनोरथमाळा, आत्मशिक्षा,
आगमछत्रीशी, वस्तुपालतेजःपाल रास (सं. १५९७) उत्तरा-
ध्ययन छत्रीसी, गुरुछत्रीसी, मुहपत्तिछत्रीसी, विवेकशतक, विधिश-
तक, दूहाशतक, एषणाशतक, संघरंगप्रबन्ध, अमरद्वासप्ततिका,
जिनप्रतिमास्थापनाविज्ञप्तिः, नियतानियतप्रश्नोत्तरदीपिका, ११
बोलसज्जाय, ब्रह्मचर्य १० समाधिस्थानकुलक, चित्रकूटचैत्यपरि-
पाटीस्तवन, सत्तरभेदीपूजागर्भितस्तवन, कायोत्सर्ग १९ दोष सज्ञाय,
वन्दनक ३२ दोषकुलक, उपदेशरहस्यगीत, आराधना मोटी (१५९२)
माघ सुदि १३), आराधना नानी, स्कन्धकचरित्रसज्जाय, (सं. १६००
वै. शु. ८ शुके) आदीश्वरविज्ञप्तिका स्तवन, विधिविचार, निश्चय
व्यवहार स्तवन, वीतरागस्तवन, गीतार्थपदावबोधकुलक, श्रुतपक्षरास,
३४ अतिशयस्तवन, वीस विहरमानजिनस्तुतिः, शान्तिजिनस्तवन,
रूपकमाळा सं. १५८६) एकादश वचनद्वात्रिंशिका, सज्जाय, इत्या-
दिको रञ्जयति मनः सुमनसामद्यापि ।

(४०) श्रीविजयप्रभसूरिः ।

सुगृहीतनामधेयश्रीविजयहीरसूरिपट्टपद्माकरप्रबोधनैकतरणिश्री-
विजयसेनसूरि-श्रीविजयदेवसूरि-श्रीविजयसिंहसूरिपट्टविभूषकः सू-
रिवर्योऽसौ ।

जैनगूर्जरकाव्यसञ्चयान्तर्मुद्रित-विमलविजयविरचितश्रीविजयप्र-
भसूरिनिर्वाणसञ्ज्ञायाऽनुसारेण विक्रमतः सं. १६७७ वर्षे
माघ शुक्ल ११ दिने कच्छदेशे मनोहरपुरे ओशवंशभू-
षामणिश्रेष्ठिवर्यशिवगणसधर्मचारिणीभाणीकुक्षौ श्रीमतो जन्म ।
नववर्षदेशीयः सं. १६८६ वर्षे श्री विजयदेवसूरिपाश्वे जग्राह
दीक्षाम् । वीरविजय इति पप्रथे नाम । सं. १७०१ वर्षे पं. पदम् ।
सं. १७१० वर्षे वैशाखशुक्लदशम्यां गान्धारनगरे सूरिपदम्,
ततो ' विजयप्रभसूरि ' रिति प्रसिद्धिः ।

वरिवर्ति सं. १७१३ वर्षे पूज्यपादप्रतिष्ठिता स्तम्भतीर्थे माणे-
कचोकस्थश्रीपार्श्वनाथजिनालये श्रीविजयदेवसूरिः पादुका, यदर्थं
विलोक्यतां जैनधातुप्रतिमालेखसङ्ग्रहस्य द्वितीयविभागे १७० तमे
पृष्ठे मुद्रितो ४८ सङ्ख्याको लेखः ।

इहैव पृ. ३५ मुद्रितश्रीदेवपत्तननिवासिजिनस्तवनातिरिक्ता

१ श्रीमद्विजयानन्दसूरिविनिर्मिते जैनतत्त्वाददर्शग्रन्थे-

सं. १६७५ वर्षे जन्म, सं. १६८९ वर्षे दीक्षा सं. १७०१ वर्षे
पंडितपदम्, सं. १७१० वर्षे उपाध्यायपदम्, सं. १७१३ भट्टारकपदम् ।
सं. १७४९ वर्षे स्वर्गमनं दर्शितमस्ति । ' जैनगूर्जरकविओ ' द्वितीय-
विभागे पद्यावलयन्तरानुसारेण ' कच्छदेशे वराही ग्रामे जन्म, सं.
१७४९ वर्षे ज्येष्ठ सुदि १२ ऊना ग्रामे स्वर्गवासश्च प्रादक्षि ।

नेतरा श्रीमतः कृतिः प्रयाति दृष्टिगोचरम्, तथापि न्या. न्या. श्रीमद्
यशोविजयमहोपाध्याययेन विनिर्मितः षट्दर्शनमान्यतागर्भितः स्वा-
ध्यायः प्रथयति श्रीमतः प्रतिभाप्रकर्षं प्रतिष्ठां च । स चैवम्—

श्रीविजयप्रभसूरिस्वाध्यायः ।

(कडखो)

श्रीविजयदेवसूरीशपट्टाम्बरे जयति विजयप्रभः सूरिरर्कः ।

जैनवैशिष्ट्यसिद्धिसङ्गादिना

निजगृहे योगसमयाय तर्कः

॥ श्रीविजय० १ ॥

ज्ञानमेकं भवेद् विश्वकृतकेवलं दृष्टबाधा तु कर्तरि समाना ।

इति कर्तृलोकोत्तरे सङ्गते सङ्गता यस्य धीः सावधाना ॥

॥ श्रीविजय० २ ॥

ये किलोपोहशक्तिं सुगतसूनवो जातिशक्तिं च मीमांसका ये ।

सङ्गिरन्ते गिरं ते यदीयं नयद्वैतपूतां प्रसह्य सहन्ते ॥ श्रीविजय० ३ ॥

कारणं प्रकृतिरङ्गीकृतं कापिलैः कापि नैवात्मनः कापि शक्तिः ।

बन्धमोक्षव्यवस्था तदा दुर्घटेत्यत्र जागर्ति यत्प्रौढशक्तिः ॥

॥ श्रीविजय० ४ ॥

शाब्दिकाः स्फोटसंसाधने तत्परा ब्रह्मसिद्धौ च वेदान्तनिष्ठाः ।

सम्प्रतिप्रोक्तसंग्रहस्थान्तरे यस्य वाचा जितास्ते निविष्टाः ॥

॥ श्रीविजय० ५ ॥

ध्रौव्यमुत्पत्तिविव्वंसकिर्मीरितं द्रव्य-पर्याय-परिणतिविशुद्धम् ।

विस्रसायोगसङ्घातभेदाहितं स्वसमयस्थापितं येन बुद्धम् ।

॥ श्रीविजय० ६ ॥

इति नुतः विजयप्रभो भक्तितस्तर्कयुक्त्या मया गच्छनेता ।

श्रीयशोविजयसम्पत्करः कृतधियामस्तु विघ्नापहः शत्रुजेता ॥

॥ श्रीविजय० ७ ॥

(४१) शुभसुन्दरगणिः ।

मन्त्रतन्त्रभेषजादिविविधविद्याविशारदोऽसौ मुनिप्रवरः कदा
कं महीमण्डलं मण्डयामासेति जिज्ञासायां पर्यालोचने प्रवृत्ते अत्रैव
पृ. ३५३ मुद्रित देलुलामण्डनयुगादिजिनस्तवान्ते —

इत्थं भेषजयन्त्रतन्त्रकलितैः सन्मन्त्ररत्नैश्चितां

कृत्वा श्रीमुनिसुन्दरस्तुत ! नुतिं देलुलनेतस्तव ।

लक्ष्मीसागरनामधेय ! करुणाम्भोधे ! युगादिप्रभो !

दुःस्थोऽहं शुभसुन्दरांहियुगलीसेवासुखं प्रार्थये ॥ २ ॥

इत्येतस्मिन् पद्ये मुनिसुन्दरसूरि-लक्ष्मीसागरसूरिनामधेया-
वलोकनात् सं. १४३६ तः सं. १४१७ पर्यन्तः तत्समानकालीन-
एवास्य सत्तासमयः ।

कृतिसन्दर्भ—शिष्यादिपरिचितिं प्रदातुकामोऽपि व्यनज्मि
साधनाभावात् स्वकीयामशक्तिमिह ।

१ श्यामसरस्वतीतिबिरुद्धतः सूरिवर्यस्यास्य विक्रम संवत् १३३६
वर्षे जन्म, संवत् १४४३ वर्षे व्रतम्, सं. १४६६ वर्षे वाचकपदम्, सं.
१४७८ वर्षे सूरिपदम्, सं. १५०२ वर्षे स्वर्गगमनम् ।

२ संवत् १४६४ वर्षे जन्म, सं. १४७० वर्षे दीक्षा, सं. १४९६
वर्षे पन्यासपदम्, सं. १५०२ वर्षे वाचकपदम्, सं. १५०८ वर्षे सूरिप-
दम्, सं. १५१७ वर्षे गच्छनायकत्वमस्य ।

(४२)

न्यायविशारद-न्यायाचार्य-महोपाध्याय-

श्रीयशोविजयः ।

महात्मनोऽस्य जन्मसमय-पितृ-मातृ-कुल-जन्मस्थलादिविषये
प्रयततामपि विदुषामनेकेषामद्यावधि न कोऽपि समजायत निर्णयः ।

आनन्दधनपद्यरत्नावल्या उपोद्घाते चतुर्थ गूर्जरसाहित्यपरि-
षन्निबन्धरूप ' न्यायविशारदजीवने ' अन्यत्रापि च विक्रमसंवत्
१६७०-८० मध्ये जन्मसमयः कल्पितः, तां चा कल्पनामपा-
करोति श्रीलोकनालिकाबालबोधग्रान्तस्थनिम्नलिखितपुष्पिकावलोक-
नात् प्रतिमाशतकप्रस्तावनायां पं. श्रीप्रतापविजयो गणिः-

‘स्वार्थाय लोकनालेर्जशविजयाहः प्रतनुधिषणः॥४॥ इति लोक-
नालिबालबोध संवत् १७०७ वर्षे कार्तिक वदि १ भौमे.....
नक्षत्रे लिखाइतम् । १६६५ वर्षे ज्येष्ठ सुदि १३ सोमे अनुराधा
नक्षत्रे कृतः । ”

निकृन्तति चैनामपि मोहनलाल दलीचंद देसाई अधुनैव
समुपलब्धरासकानुसारेण निरूप्य वैक्रमीय १६८८ तमे वर्षे दीक्षां
वणिकुलं च, जन्मतः सप्तमेऽष्टमे वा हायने कक्षीकृता श्रीमता दीक्षेति
निर्विवादमेव ।

लोकनालिकाबालबोधशब्दरचनां विलोक्यानुमीयते कैश्चित्
श्रीमतो गूर्जर (सौराष्ट्र) भूर्जन्मस्थलमिति, किन्तूत्तरासके तु
कनोड्ड (कम्होड्ड) ग्रामे जन्म, पत्तनासन्नवर्तिकुणगिरिग्रामतः

समेतानां श्रीनयविजयगुरुवर्याणां बभूव परिचय इति स्पष्टतर उल्लेखः ।

(१) प्रतिदिनं भक्तामरस्तवश्रवणमन्तरेण भोजनं न ग्राह्यमिति प्रतिपन्नस्तत्रभवतो मात्रा गुरुसकाशे नियमः । गते च काले कियत्यपि प्रवर्षितुं लग्नो मुशलधारयाविश्रान्तं वारिदः, नाशकनोदुपाश्रयं गत्वोपगुरु भक्तामरस्तवं श्रोतुम्, न च पचति किमपि सा । पृष्टं कारणं क्षुधातेन श्रीमता । यथास्थितं प्रोक्तवती सा । प्रत्यहं मात्रा समं गच्छतोपाश्रयं श्रावं श्रावमवधारितः श्रीभक्तामरस्तवोऽस्खलितं श्रावितः पूज्यपादेन । ततः पूर्णं प्रत्याख्याने प्रहृष्टा माता, विहिता भुक्ता च रसवती ।

(२) निवसता काश्यां द्वादश वत्सरान् समधीतान्यशेषाणि न्यायशास्त्राणि, स्थितश्वैकः सप्तसहस्रश्लोकप्रमाणो ग्रन्थः, तं तु प्रार्थितोऽपि नाध्यापयति स्वमहत्त्वक्षतिभीत्या गुरुः, लब्धः प्रसन्नीकृत्य गुरुं विलोकनाय । एकस्यामेव निशायां कण्ठीकृत्य चतुः सहस्रीं श्लोकानां श्रोमता, त्रिसहस्री विनयविजयोपाध्यायैश्च प्रातः प्रत्यर्पितो गुरवे ग्रन्थः ।

इत्येताभ्यां प्रघोषाभ्यां ध्वन्यतेऽत्रभवतोऽसाधारणावधारणशक्तिः ।

१ द्वादशाब्दीं यावदध्युवाष श्रीविनयविजयोपाध्यायेन समं विद्याध्ययनाय वाणारसीं श्रीमानिति श्रूयते प्रघोषः किन्तु निम्नलिखितग्रन्थ-रचनादिकालवलोकनात् न कापि द्वादशाब्द्या अन्तरः समवतरति दृष्टिपथम् । तथाहि—

सं. १६८७ श्रीविनयविजयेन स्वयं लिखिता यन्त्रराजप्रतिः ।

ऐन्द्रस्तुति—महावीरस्तुति—समाचारीप्रकरण—द्वात्रिंशद्द्वात्रिंशि-
का—तर्कभाषा—जम्बूस्वामिरास—३५० गाथा स्तवनाद्यन्तर्गतैस्तत्रभवत
एव पद्यैः श्रीमानविजयविरचितधर्मसंग्रहप्रशस्तिपद्यैश्च समासाद्यते

सं. १६८९ श्रीभावविजयकृता उत्तराध्ययनवृत्तिः समशोधि

श्रीविनयविजयेन ।

- सं. १६९० स्वगुरुश्रीकीर्तिविजयकृतो विचाररत्नाकरोऽलेखि ,,
सं. १६९४ विज्ञप्तिपत्रम् ,, ,,
सं. १६९६ कल्पसूत्रे सुबोधिका वृत्तिर्विरचिता ,,
सं. १७१०(?) इन्दुदूतकाव्यम् व्यरचि ,,
सं. १७१०(?) नयकर्णिका ,, ,,
सं. १७१०(?) हेमलघुप्रक्रियाव्याकरणम् ,, ,,
सं. १७१२ विज्ञप्तिपत्रम् अलेखि ,,
सं. १७१६ श्रीधर्मनाथस्तवनम् (सुरतद्रङ्गे) व्यरचि ,,
सं. १७१८ महोपा० श्रीयशोविजयस्य उपाध्यायपदप्रतिष्ठा ।
सं. १७२६ धर्मपरीक्षा (समशोधि विनयवि०) व्यरचि यशोविजयेन ।
सं. १७२९ पुण्यप्रकाशस्तवनम् (रांदेरपुरे) ,, विनयविजयेन
सं. १७३१ जिनसहस्रनामस्तोत्रम् ,, ,,
सं. १७३१ श्रीमानविजयकृतो धर्मसंग्रहः समशोधि श्रीयशोविजयेन
सं. १७३२ पञ्चसमवायस्तवनम् व्यरचि श्रीविनयविजयेन
सं. १७३२ पञ्चकल्याणकस्तवनम् ,, यशोविजयेन
सं. १७३२ मौनैकादशीगणनास्तवनम् ,, ,,
सं. १७३३ १५० गाथास्तवनम् ,, ,,
सं. १७३४ निश्चयव्यवहारस्तवनम् ,, ,,
सं. १७३८ श्रीपालरासपूर्तिः (विनयवि० स्वर्गमनम्) कृता ,,
सं. १७३९ जम्बूस्वामिरासः व्यरचि ,,
सं. १७४४ एकादशाङ्गस्वाध्यायः ,, ,,

श्रीमतो विद्याध्ययनार्थं काशी (वाराणसी गमनोल्लेखः । तत्र च वि-
लोक्याप्रतिमप्रतिभाप्राग्भारमस्य प्रमुदितचेतस्का विबुधावतंसा-
स्तत्रत्या विभूषयाञ्चक्रुः श्रीमन्तं 'न्यायविशारदं' पदेन पूर्वं, ग्रन्थ-
शतीविरचनानन्तरं च न्यायाचार्यपदेन । यदाह स्वयमेव—

‘ पूर्वं न्यायविशारदत्वविरुद्धं काश्यां प्रदत्तं बुद्धै—

न्यायाचार्यपदं ततः कृतशतग्रन्थस्य यस्यार्पितम् ।

—तर्कभाषाप्रशस्तौ ।

सं. १७४४ प्रतिक्रमणगर्भहेतुः

”

”

सं. १७४५ श्रीयशोविजयोपाध्यायस्य स्वर्गवासः ।

सं. शान्तसुधारसभावना विनयवि०

सं. लोकप्रकाशः विनयवि०

अतः श्रीविनयविजयेन समं काशीगमनं प्रतिभात्यघटमेव, कि-
न्त्वेनमध्यापयितुं काश्यामवसन् सद्गुरव एवास्य श्रीनयविजयविज्ञाः ।
यदुक्तं श्रीमतैव द्वात्रिंशद् द्वात्रिंशिकायाम्—

प्रकाशार्थं पृथ्यास्तरणिरुदयाद्रेरिह यथा

यथा वा पाथोभृत् सकलजगदर्थं जलनिधेः ।

तथा वाराणस्यां सविधमभजन् ये मम कृते

सतीर्थ्यास्ते तेषां नयविजयविज्ञा विजयिनः ॥

१ अत्र किंवदन्ती त्वेवम् —

समीयाय कश्चिदितरदेशीयः पण्डितप्रकाण्डो विजेतुं वाराणसीयान्
विदुषः, पराजितेषु सर्वेषु समासाद्य स्वकीयविद्यागुरुवरादेशं विशदं स्याद्वा-
दपद्धत्या निरलोठयत् तं श्रीमान्, वत्रे च जयपताकां ततः प्रमोदभरमेदुरा
व्यश्राणयन् विपश्चितोऽस्मै विरुदमेतत् ।

तत्र वसतोपगङ्गमैङ्कारमन्त्रं समाराध्य यथाविधि गुरूपदिष्टं
तुतोष सरस्वतीं देवीं, प्रायच्छच्च साऽस्मै वरमिति तु सर्वथाऽवित-
थमेव, उक्तं च श्रीमतैव—

मा तूठी मुज उपरे जपत जाप उपगंग.

— जंबू स्वामी रास.

एङ्कारजापवरमाप्य कवित्ववित्त्व—

वाञ्छासुरद्रुमुपगङ्गमभङ्गरङ्गम् ।

— श्रीमहावीरस्तुतौ ।

ऐन्द्रपदाङ्किता, यशःश्रयङ्का, रहस्यपदाङ्किता च ग्रन्थसंहतिः
पूज्यपादस्य । तत्रोपलब्धाः संस्कृतप्राकृतभाषानिबद्धा ग्रन्थास्त्विमे—

ग्रन्थनाम	ग्रन्थाग्रम्	टीका प्रकाशनम्
१ अध्यात्ममतपरीक्षा (गा. १८४)	४०००	स्वोपज्ञा दे. लं.
२ अध्यात्मसारः	१३००	पं. गंभीरवि० जै. धं.
३ अध्यात्मोपनिषद्	२३१	
४ अनेकान्तमतव्यवस्था	३३५७	
५ अविदितिनामा ग्रन्थः		
६ अस्पृशद्गतिवादः		आत्मा.
७ आदिजिनस्तवनम्		आ. सँ.

१ श्रेष्ठी देवचन्द्र लालभाई जैन पुस्तकोद्धार फण्ड (सूरत)

२ जैनधर्मप्रसारक सभा (भावनगर)

३ आत्मानन्दजैनसभा

”

४ आगमोदयसमितिः

८ आध्यात्मिकमतखण्डनम्		स्वोपज्ञा	जै. ध.
९ आराधकविराधकचतुर्भङ्गी			
१० उपदेशरहस्यम् (प्रा.)	२०००	स्वोपज्ञा	म. भे.
११ ऐन्द्रस्तुतयः		स्वोपज्ञा	आत्मा.
”		अवचूरिश्च । आ. स.	
१२ गुरुतत्त्वविनिश्चयः (प्रा. ९०५)		स्वोपज्ञा	आत्मा.
१३ जैनतर्कपरिभाषा	८००		जै. ध.
१४ ज्ञानबिन्दुः	१२५०		
१५ ज्ञानसारः		स्वोपज्ञा	
” ज्ञानमञ्जरी टीका		देवचन्द्रकृता	आत्मा.
१६ ज्ञानार्णवः			
१७ तत्त्वविवेकः		स्वोपज्ञा	
१८ तिङन्वयोक्तिः			
१९ देवधर्मपरीक्षा	४२५		जै. ध.
२० द्वात्रिंशद् द्वात्रिंशिका	५५०० (ससूत्रम्)	स्वोपज्ञा	”
२१ धर्मपरीक्षा (प्रा.)	५५०० सं. १७२६	स्वोपज्ञा	हे. २ प्र.
२२ नयप्रदीपः			जै. ध.
२३ नयरहस्यम्			”
२४ नयोपदेशः	(नयोपदेशतत्त्वज्ञिणीनाम्)	स्वोपज्ञा ।	”
भावप्रभसूरिकृतपर्यायसमेता			आत्मा०

१ श्रेष्ठि मनसुखभाई भगुभाई (अमदावाद)

२ श्रीहेमचन्द्राचार्यग्रन्थमाला ।

२५ निशाभक्तविचारः

२६ न्यायखण्डनखण्डखाद्यम् ५५००

म. भ.

(महावीरस्तवनम्)

२७ न्यायालोकः १२००

२८ पञ्चनिर्ग्रन्थीप्रकरणम्

२९ परमज्योतिः पञ्चविंशतिका २५

श्रीमन्मुक्ति०

३० परमात्मपञ्चविंशतिका २५

”

३१ प्रतिमाशतकम्

स्वोपज्ञा

”

”

भावप्रभसुरिकृता लघुवृत्तिः

आत्मा.

३२ प्रतिमास्थापनन्यायः अपूर्णः

श्रीमन्मुक्ति.

३३ फलाफलविषयकप्रश्नोत्तरम्

जै. सा.

३४ भाषारहस्यम्

स्वोपज्ञा

म. भ.

३५ मार्गपरिशुद्धिः (पूर्वाद्धः) मूलमात्रा

श्रीमन्मुक्ति.

३६ मुक्तिशुक्तिः

३७ यतिदिनचर्याप्रकरणम्

३८ यतिलक्षणसमुच्चयः (प्रा.) २६२

जै. ध.

३९ वैराग्यकल्पलता (मूलमात्रम्) ६०५०

भी. मा.

१ श्रीमन्मुक्तिकमलजैनमोहनमाळा २ जैन साहित्यसंशोधक (त्रिमासिकम्) ३ एतद्ग्रन्थप्रारम्भ एव. 'भाषाविशुद्धयर्थं रहस्यपदाङ्किततया चिक्रीषिताष्टोत्तरशतग्रन्थान्तर्गतप्रमारहस्य-स्याद्वादरहस्यादिसजातीयं प्रकरणमिदं प्रारभ्यते' इत्युल्लेखदर्शनादनुमीयते यदनेन प्राणायि रहस्यपदाङ्किताऽष्टोत्तराग्रन्थशतीति । ४ श्रावक भीमसींह माणेक.

४० श्रीगोडीपार्श्वस्तोत्रम् (श्लो. १०८)		अत्रैव.
४१ श्रीविजयप्रभसूरिस्वाध्यायः	७	आ. स.
४२ श्रीशङ्खेश्वरपार्श्वस्तोत्रम्	११२	अत्रैव.
४३ समीकपार्श्वस्तोत्रम्	९	"
४४ समाचारीप्रकरणम्	स्वोपज्ञा	आत्मा.
*४५ स्तोत्रावलि:		

पूर्वाचार्यकृतग्रन्थानां न्यायाचार्यविहिता :

समुपलभ्यमानाष्टोकाः ।

१ अष्टसहस्रीविवरणम्	८(५१)०००	
२ कम्मपयडी (कर्मप्रकृति) टीका	१३००	(स्वहस्त-दे. ला. लिखिता)
३ कम्मपयडीलघुवृत्तिः		यत्किञ्चित् आत्मा.
४ तत्त्वार्थवृत्तिः		अपूर्णा म. भ.
*५ द्वादशारनयचक्रोद्धारविवरणम्	१८०००	
६ धर्मसंग्रहोपरि टिप्पणम्		दे. ला.
७ पातञ्जलयोगसूत्रवृत्तिः		आ. स.
८ योगविशिकाविवरणम्		"
९ शास्त्रवार्तासमुच्चयटीका (स्याद्वाद-१३०००		दे. ला.

कल्पलता)

१० षोडशकवृत्तिः (योगदीपिका)	१२००	
११ स्तवपरिज्ञापद्धतिः		श्रीमन्मुक्ति०

अनुपलब्धा ग्रन्थाष्टीकाश्च

१ अध्यात्मबिन्दुः	१५ वादमाळा
२ अध्यात्मोपदेशः	१६ वादरहस्यम्
३ अलङ्कारचूडामणिटीका	१७ विचारबिन्दुः
४ आकरः	१८ विधिवादः
५ आत्मख्यातिः (ज्योतिः)	१९ वीरस्तवटीका
६ काव्यप्रकाशटीका	२० वेदान्तनिर्णयः
७ छन्दश्चूडामणिटीका	२१ वेदान्तविवेकसर्वस्वम्
८ ज्ञानसारचूर्णिः	२२ वैराग्यरतिः
९ तत्त्वालोकविवरणम्	२३ शठप्रकरणम्
१० त्रिसूत्र्यालोकविधिः	२४ सिद्धान्ततर्कपरिष्कारः
११ द्रव्यालोकः	२५ सिद्धान्तमञ्जरीटीका
१२ प्रमारहस्यम्	२६ स्याद्वादमंजूषा
१३ मङ्गलवादः	(स्याद्वादमञ्जरीटीका)
१४ लताद्वयम्	२७ स्याद्वादरहस्यम्

गूर्जरभाषानिबद्धा ग्रन्थाः ।

१ अध्यात्ममतपरीक्षा (टबो)	मुद्रित
२ आनन्दधनरूपा अष्टपदी	"
३ उपदेशमाला	"
४ जम्बूस्वामिरास (सं. १७३९)	"
५ जशविलास	"
६ जेशलमेरुनो पत्र	"
७ ज्ञानसार टबो	"

८ तत्त्वार्थसूत्र टबो	
९ द्रव्यगुणपर्यायिनो रास	मुद्रित
१० दिग्पट ८४ बोल (काश्या आगच्छता रचितः)	"
११ पञ्चपरमेष्ठिगीता	"
१२ ब्रह्मगीता	"
१३ लोकनालि (बन्नीसी) बालबोध (?)	रचना सं. १६३५
१४ विचारबिन्दु	
१५ विचारबिन्दु (टबो)	
१६ शठ प्रकरण बालावबोध	
१७ श्रीपालरास उत्तरभागः	(सं. १७३४) मुद्रितः
१८ समाधिशतकम् (तन्त्र)	"
१९ समताशतकम्	"
२० सम्यक् शास्त्रसार पत्रम्	"
२१ समुद्रवाहनसंवादः	"
२२ सम्यक्त्वचोपाइ	

स्तवनानि ।

१ आवश्यकस्तवनम्	७ निश्चयव्यवहारगर्भितं—
२ कुमतिखण्डनस्तवनम्	(सं. १७३४) "
३ चतुर्विंशतिकात्रयम् मुद्रित.	सीमंधरस्वामिस्तवनम्
४ दशमत स्तवनम् "	८ पार्श्वनाथ (धमाल)—
५ नवपदपूजा "	स्तवनम् "
६ नयगर्भित शान्तिजिन-	९ पार्श्वनाथ (दातण)
स्तवनम् "	स्तवनम् "

१० महावीरस्तवनम्	”	(ढूढकढत नलरकरणढ्)
११ ढौनैकदशी १५०-		सं. १७३३
कल्याणकस्तवनढ् ढुदलत		१४ श्रीसीढन्धर चैत्यवन्दनढ्
(सं. १७३२)		
१२ वलहरढान जलन-		१५ श्रीसीढन्धर वलनतरूप
वलंशतलका	”	१२५ गाथास्तवनढ् ”
१३ श्रीवीरस्तुतल हुंडीरूप		१६ श्रीसीढन्धरस्वामल तुतल-
१५० गाथा स्तवनढ् ”		रूप ३५० गाथास्तवनढ्

स्वाध्यायग्रन्थाः ।

१ अढारपाप स्थानक-		११ पांच ढहाव्रतढावना ”
सज्झाय	(ढु.)	१२ पांच कुगुरु सज्झाय ढुदलत
२ अढृतवेली	”	१३ प्रतलक्रमणगर्ढहेतु
३ अग्यार अङ्ग (११ ढाल)		(सं. १७४४) ”
४ अग्यार अङ्ग उपाङ्ग ”		१४ प्रतलढास्थापन ”
(सं. १७४४)		१५ यतलधर्ढबत्रीशी ”
५ आत्मप्रबोध	”	१६ स्थापनाकल्प ”
६ आठ दृष्टल	”	१७ सुगुरु ”
७ उपशढश्रेणल	”	१ॢ संयढश्रेणी ”
ॢ चडता पडतानी	”	१५ सढ्यक्त्व ६७ ढोल ”
९ चार आहार	”	२० हरलयाली ”
१० ज्ञानक्रलया	”	२१ हलतशलक्षा ”

एतदर्थे विशेषजिज्ञासुभिर्विलोकनीया श्रीआगमोदयसमिति-
द्वारा प्रसिद्धायाः श्रीशोभनमुनिविरचितायाष्टीकाचतुष्कसमलङ्कृतायाः
स्तुतिचतुर्विंशतिकायाः प्रो. ही. र. कापडीयासंस्कृता संस्कृतभाषायां
सुविस्तृता भूमिका ।

अपरेऽप्यनेके सम्भवेयुः श्रीमता प्रणीता ग्रन्थास्तांश्च सूचयिष्यन्ति
ये केचिद्विपश्चितो मां तेषां मंस्येऽहमनल्पतरमुपकारम् ।

समशोधि सं. १७३१ वर्षे श्रीमानविजयविरचितो धर्मसंग्र-
हाभिधौ ग्रन्थः पूज्यपादेन ।

अष्टादशावधानकरणेन चमच्चकार गूर्जर्राधिपतिं श्रीमहवत-
खानमिति कथने तु नोस्ति कथमपि कथङ्कथिकताया अवकाशः, यत
आसन् पुरा सहस्रावधानिनः श्रीमुनिसुन्दरसूरयः, अष्टोत्तरशताव-
धानिनः श्रीसिद्धिचन्द्रगणयः श्रीशान्तिचन्द्रोपाध्यायाश्च । दरीदृश्य-
न्तेऽधुनाप्यनेके शेषुषीशालिनोऽनेकावधानकारिणः ।

ओळीतपविधानानन्तरं श्रीविजयप्रभसूरिवरैरेतस्मै व्यतारि
१७१८ तमे वैक्रमाब्दे वाचकपदमिति ' सुजशवेलीभास ' नामक-
गूर्जरकाव्यगतनिम्नलिखितपद्यावलोकनेन प्रतीयते—

ओळी तप आराध्युं विधि थकी तस फल करतलि कीध ।

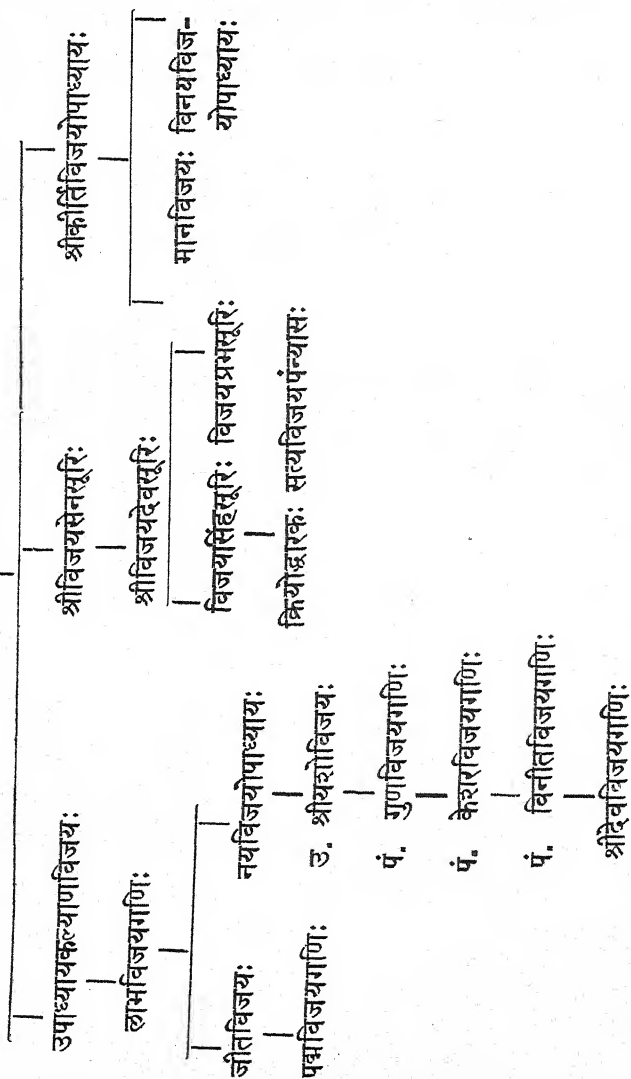
वाचकपदवी सतर अदारमांजी श्रीविजयप्रभसूरि दीध ॥

श्रीमदानन्दघनमहर्षिणा ज्ञानविमलसूरिणा श्रीदेवचन्द्रमुनिना
च समं श्रीमतो गाढतरः परिचय इत्यष्टपद्या नवपदपूजया चानुमीयते ।

अविश्रान्तं जैनसाहित्यसेवनया श्रीसिद्धसेनदिवाकर-श्रीहरिभ-
द्रसूरि श्रीहेमचन्द्राचार्यादिसंस्मरणकारिणः श्रीमतः १७४५ तमे
वैक्रमेवसरे माघसुदि वसन्तपञ्चम्यां दर्भावती (डभोई) नगरे समपद्यत
स्वर्गवासः ।

श्रीमतो गुरुपरम्परा शिष्यसन्ततिस्त्वेवम्—

श्रीहीरविजयसूरिः

समसादितासौ शिष्यनामावलिर्वाचकवर्थविरचितयोग (अष्ट)
दृष्टिस्वाध्याय (सञ्ज्ञाय) नामकसस्तबकपुस्तकान्ते । तथाहि मूल-
गाथान्ते—

“ इति योगदृष्टिस्वाध्यायः सम्पूर्णः संवत् १७९७ वर्षे आषाढ
वदि ११ दिने रात्रौ प्रथमे यामे लि० गणि देवविजय-श्रीघनौ-
घवंदिरे श्रीनवखण्डपार्श्वप्रासादात् इति । श्रेयः श्रेणयः ।

स्तबकान्ते तु—“ लिखितं सकलतार्किकचक्रचूडामणि-महो-
पाध्याय श्री १९ श्रीयशोविजयगणि-तत्शिष्य सकलपण्डितोत्तम-
पण्डित श्रीगुणविजयगणि तत्शिष्य पं. श्री ५ केशरविजयगणि-
तत्शिष्य पं. श्री ५ विनीतविजयगणिशिष्यदेवविजयलिपीकृतं
श्रीघनौघवंदिरे श्रीनवखण्डपार्श्वप्रासादात् । श्रीरस्तु ॥ ”

यथासाधनं व्यावर्णितानि सङ्क्षेपेण चरितान्यमूनि महात्मना-
ममीषां विधूनयन्तु निबिडतरमनेकभवनिबद्धं तमःसमूहम्, नयन्तु
मानसं विशुद्धतरादर्शानुकारिणीं विशुद्धिम्, रचयन्तु भव्यजनमनोऽभि-
लषणीयमपवर्गमार्गमपविच्छन् मे ।

विभागेऽत्र प्रथमे प्रतिप्रदानादिना सहाय्यकारिणः—

- १ पूज्यपादप्रवर्तकश्रीकांतिविजयमुनिप्रवराः ।
- २ प्रातःस्मरणीया दक्षिणविहारिणः सद्गुरवः श्रीमदमरविजय-
मुनीश्वराः ।
- ३ श्रीविजयधर्मलक्ष्मीज्ञानमन्दिरव्यवस्थायां क्रियमाणायां उप-
लब्ध न्या. न्या. महोपाध्यायश्रीयशोविजयप्रणीतस्तोत्रत्रयस्य

प्रेसकोपीप्रेषकः श्रीजयंतविजयमुनिशिष्यः श्रीविशालविजयो
मुनिः । अनेकान्ती मुनिः श्रीहिमांशुविजयश्च ।

४ झवेरी अम्बालाल नानाभाई (वडोदरा) भाण्डागारगत-
द्वात्रिंशिकादिप्रतिप्रेषकः गान्धीत्युपाह्वः पण्डितावतंसो भग-
वानदासात्मजो लालचंद्रः ।

५ मुनिश्रीजयविजयपुस्तकसंहस्थप्रतिप्रदाता श्रेष्ठिनेमचंद्रतनुजन्मा
श्रेष्ठी फकीरचंद्रः (डभोई)

६ श्रीजैनानंदपुस्तकालय (सुरत) स्य (त्रस्टीओ)

७ प्रवर्तकश्रीकांतिविजयमुनिपुङ्गवानां प्रशिष्याः श्रीपुण्यविजय-
मुनिवराः ।

८ श्रीभक्तिविजयशिष्यवर्याः श्रीजशविजयाः ।

९ श्रीआणन्दजी कल्याणजीनी पेढी लॉबडी—काठियावाड.

१० लुहारनी पोळ उपाश्रयान्तर्गताभाण्डागारकार्यवाहको शाह
भोगीलाल भूधरभाई (अमदावाद)

संशोधनादिकर्मणि सहायिनः—

१ आगमोद्धारकारिणः श्रीसागरानंदसूरयः ।

२ साहित्यसेवारसिकान्तकरणाः श्रीकल्याणविजयमुनिप्रवराः ।

३ प्रो. अभयङ्करः ।

एतेषां सर्वेषां मन्येऽन्तःकरणतः सहर्षमुपकारं महान्तम् । प्रय-
च्छामि च प्रमोदभरमेदुरः कोटिशस्तेभ्यः साधुवादान् ।

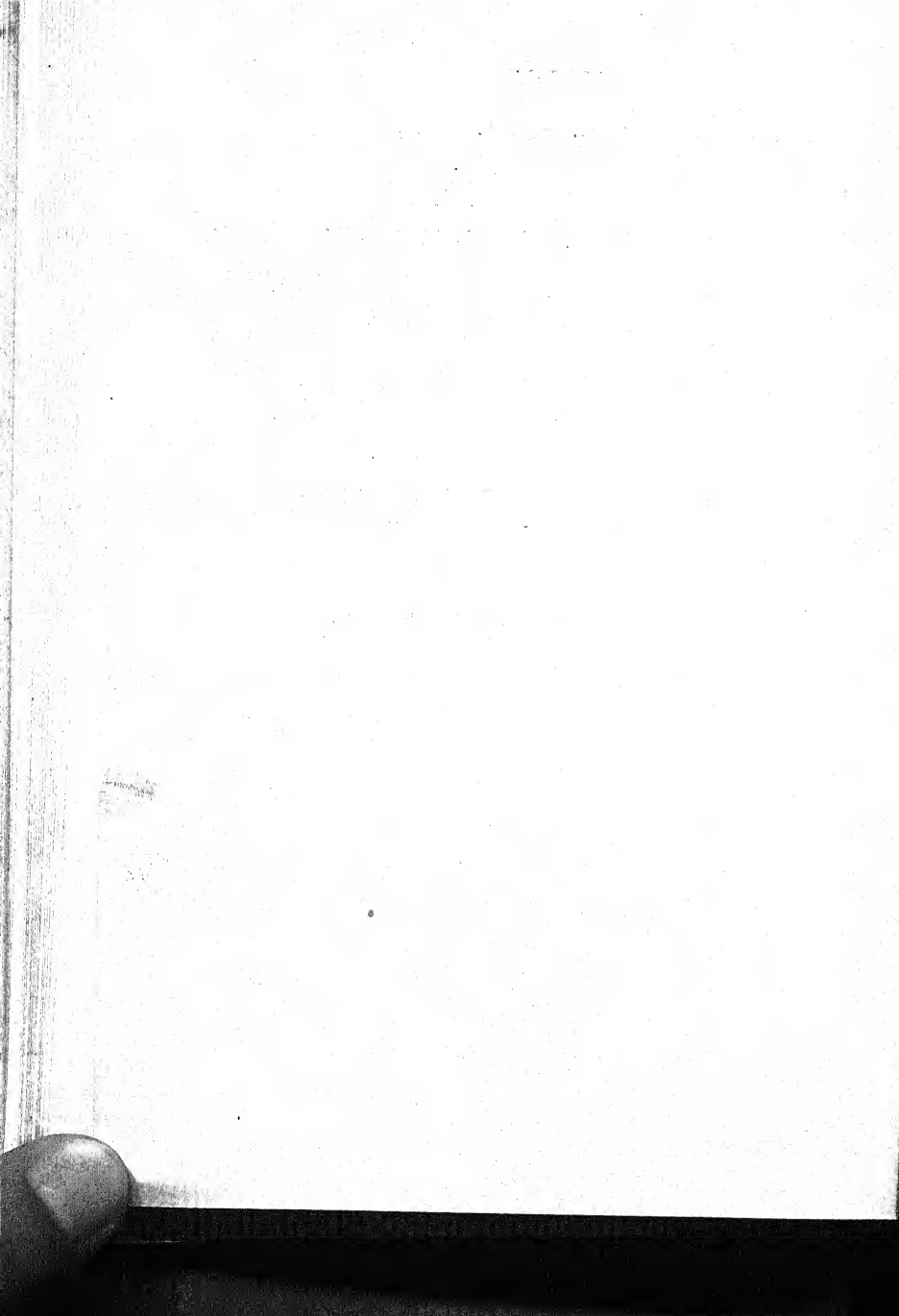
यथामति कृते कारितेऽपि संशोधने प्रत्यन्तराभावात् प्रमाद-
दोषेण च समुद्भूता लोचनगोचरीभवेयुर्मनुष्यस्वभावसुलभाः सत्र
कुत्रचित् स्मलनाः ता विशदीकुर्वन्तु सुहृदयाः सहृदयाः, विमली-
कुर्वन्तु चेतः स्वकीयं स्तुतिस्तोत्रादीनाममीषां पठनपाठनेन, शकली-
कुर्वन्तु नैकभवोपचितं विमलकेवलालोकावरोधकारकं दुष्कर्ममहीधरं
प्रवर्द्धमाननिर्मलभावनानिशितकुलिशेन भव्यात्मनः, सफलीकुर्वन्तु
परिश्रममिमं मामकीनमिति प्रार्थयति निबद्धाञ्जलिर्बिदुषामनुचरः

दक्षिणविहारिश्रीमदमरविजयमुनिचरणारविन्दमधुकरः—

सिनोर
ता. ३-११-३२ }

चतुरविजयो मुनिः ।

॥ ॐ अर्हम् नमः ॥

अनेकजैनपूर्वाचार्यविरचितः

॥ श्रीजैनस्तोत्रसन्दोहः ॥

[१]

श्रीहेमचन्द्राचार्यविरचितः

श्रीअर्हन्नामसहस्रसमुच्चयः ।

‘अर्ह’ नामापि कर्णाभ्यां शृण्वन् वाचा समुच्चरन् ।

जीवः पीवरपुण्यश्रीर्लभते फलमुत्तमम् ॥ १ ॥

अत एव प्रतिप्रातः समुत्थाय मनीषिभिः ।

भक्त्याऽष्टाप्रसहस्रार्हन्नामोच्चारो विधीयते ॥ २ ॥

श्रीमानर्हन् जिनः स्वामी स्वयम्भूः शम्भूरात्मभूः ।

स्वयंप्रभुः प्रभुर्भोक्ता विश्वभूरपुनर्भवः ॥ ३ ॥

विश्वात्मा विश्वलोकेशो विश्वतश्चक्षुरक्षरः ।

विश्वविद् विश्वविद्येशो विश्वयोनिरनीश्वरः ॥ ४ ॥

- विश्वदृश्वा विभुर्धाता विश्वेशो विश्वलोचनः ।
 विश्वव्यापी विधुर्वेधाः शाश्वतो विश्वतोमुखः ॥ ५ ॥
 विश्वपो विश्वतःपादो विश्वशीर्षः शुचिश्रवाः ।
 विश्वदृग् विश्वभूतेशो विश्वज्योतिरनश्वरः ॥ ६ ॥
 विश्वसृट् विश्वसूर्विश्वेष्ट विश्वभुक् विश्वनायकः ।
 विश्वाशी विश्वभूतात्मा विश्वजिद् विश्वपालकः ॥ ७ ॥
 विश्वकर्मा जगद्विश्वो विश्वमूर्तिर्जिनेश्वरः ।
 भूतभाविभवद्भर्ता विश्ववैद्यो यतेश्वरः ॥ ८ ॥
 सर्वादिः सर्वदृक् सार्वः सर्वज्ञः सर्वदर्शनः ।
 सर्वात्मा सर्वलोकेशः सर्ववित् सर्वलोकजित् ॥ ९ ॥
 सर्वगः सुश्रुतः सुश्रूः सुवाक् सूरिर्बहुश्रुतः ।
 सहस्रशीर्षः क्षेत्रज्ञः सहस्राक्षः सहस्रपात् ॥ १० ॥
 युगादिपुरुषो ब्रह्मा पञ्चब्रह्मभूयः शिवः ।
 ब्रह्मविद् ब्रह्मतत्त्वज्ञो ब्रह्मयोनिरयोनिजः ॥ ११ ॥
 ब्रह्मनिष्ठः परब्रह्मः ब्रह्मात्मा ब्रह्मसम्भवः ।
 ब्रह्मेड् ब्रह्मपतिर्ब्रह्मचारी ब्रह्मपदेश्वरः ॥ १२ ॥
 विष्णुर्जिष्णुर्जयी जेता जिनेन्द्रो जिनपुङ्गवः ।
 परः परतरः सूक्ष्मः परमेष्ठी सनातनः ॥ १३ ॥
 इति श्रीअर्हन्नामसहस्रसमुच्चये प्रथमशतप्रकाशः ॥ १ ॥

जिननाथो जगन्नाथो जगत्स्वामी जगत्प्रभुः ।
 जगत्पूज्यो जगद्वन्द्वो जगदीशो जगत्पतिः ॥ १ ॥
 जगन्नेता जगज्जेता जगन्मान्यो जगद्विभुः ।
 जगज्ज्येष्ठो जगच्छ्रेष्ठो जगद्व्येष्ठो जगद्धितः ॥ २ ॥
 जगदच्यो जगद्वन्धुर्जगच्छास्ता जगत्पिता ।
 जगन्नेत्रो जगन्मैत्रो जगदीपो जगद्गुरुः ॥ ३ ॥
 स्वयंज्योतिरजोऽजन्मा परं तेजः परं महः ।
 परमात्मा शमी शान्तः परंज्योतिस्तमोऽपहः ॥ ४ ॥
 प्रशान्तारिरनन्तात्मा योगी योगीश्वरो गुरुः ।
 अनन्तजिदनन्तात्मा भव्यबन्धुरबन्धनः ॥ ५ ॥
 शुद्धबुद्धिः प्रबुद्धात्मा सिद्धार्थः सिद्धशासनः ।
 सिद्धः सिद्धान्तविद् ध्येयः सिद्धः साध्यः सुधीः सुगीः ॥ ६ ॥
 सहिष्णुरच्युतोऽनन्तः प्रभविष्णुर्भवोद्भवः ।
 स्वयंभूष्णुरसम्भूष्णुः प्रभूष्णुरभयोऽव्ययः ॥ ७ ॥
 दिव्यभाषापतिर्दिव्यः पूतवाक् पूतशासनः ।
 पूतात्मा परमज्योतिर्द्विर्माध्यक्षो दमीश्वरः ॥ ८ ॥
 निर्मोहो निर्मदो निःस्वो निर्दम्भो निरुपद्रवः ।
 निराधारो निराहारो निर्लोभो निश्चलोऽचलः ॥ ९ ॥
 निष्कामी निर्ममो निष्वक् निष्कलङ्को निरञ्जनः ।
 निर्गुणो नीरसो निर्भी निर्व्यापारो निरामयः ॥ १० ॥
 निर्निमेषो निराबाधो निर्द्वन्द्वो निष्क्रियोऽनघः ।
 निःशङ्कश्च निरातङ्को निष्फलो निर्मलोऽमलः ॥ ११ ॥
 ॥ इति श्रीअर्हन्नामसहस्रसमुच्चये द्वितीयशतप्रकाशः ॥ २ ॥

- तीर्थकृत् तीर्थसृष्ट् तीर्थङ्करस्तीर्थकरः सुदृक् ।
 तीर्थकर्ता तीर्थभर्ता तीर्थेशः तीर्थनायकः ॥ १ ॥
 सुतीर्थोऽधिपतिस्तीर्थसेव्यस्तीर्थिकनायकः ।
 धर्मतीर्थकरस्तीर्थप्रणेता तीर्थकारकः ॥ २ ॥
 तीर्थाधीशो महातीर्थः तीर्थस्तार्थविधायकः ।
 सत्यतीर्थकरस्तीर्थसेव्यस्तीर्थिकतायकः ॥ ३ ॥
 तीर्थनाथस्तीर्थराजस्तीर्थेष्ट् तीर्थप्रकाशकः ।
 तीर्थवन्द्यस्तीर्थमुख्यस्तीर्थाराध्यः सुतीर्थिकः ॥ ४ ॥
 स्थविष्ठः स्थविरो ज्येष्ठः प्रेष्ठः प्रष्टो वरिष्ठधीः ।
 स्थेष्ठो गरिष्ठो बंहिष्ठो श्रेष्ठोऽणिष्ठो गरिष्ठधीः ॥ ५ ॥
 विभवो विभयो वीरो विशोको विजरो जरन् ।
 विरागो विमदोऽव्यक्तो विवक्तो वीतमत्सरः ॥ ६ ॥
 वीतरागो गतद्वेषो वीतमोहो विमन्मथः ।
 वियोगो योगविद् विद्वान् विधाता विनयी नयी ॥ ७ ॥
 क्षान्तिमान् पृथिवीमूर्तिः शान्तिभाक् सलिलात्मकः ।
 वायुमूर्तिरसङ्गात्मा वह्निमूर्तिरधर्मधुक् ॥ ८ ॥
 सुयज्वा यजमानात्मा सूत्रामस्तोमपूजितः ।
 ऋत्विग् यज्ञपतिर्याज्यो यज्ञाङ्गममृतं हविः ॥ ९ ॥
 सोममूर्तिः सुसौम्यात्मा सूर्यमूर्तिर्महाप्रभः ।
 व्योममूर्तिरमूर्त्तात्मा नीरजा बीरजाः शुचिः ॥ १० ॥
 मन्त्रविन् मन्त्रकृन् मन्त्री मन्त्रमूर्तिरनन्तरः ।
 स्वतन्त्रः सूत्रकृत् स्वत्रः कृतान्तश्च कृतान्तकृत् ॥ ११ ॥
 ॥ इति श्रीभर्हन्नामसहस्रसुद्धये तृतीयशतप्रकाशः ॥ ३ ॥

कृती कृतार्थः संस्कृत्यः कृतकृत्यः कृतक्रतुः ।

नित्यो मृत्युञ्जयोऽमृत्युरमृतात्माऽमृतोद्भवः ॥ १ ॥

हिरण्यगर्भः श्रीगर्भः प्रभूतविभवोऽभवः ।

स्वयम्प्रभः प्रभूतात्मा भवो भावो भवान्तकः ॥ २ ॥

महाऽशोकध्वजोऽशोकः कः स्रष्टा पद्मविष्टरः ।

पद्मेशः पद्मसम्भूतिः पद्मनाभिरनुत्तरः ॥ ३ ॥

पद्मयोनिर्जगद्योनिरित्यः स्तुत्यः स्तुतीश्वरः ।

स्तवनाहो हृषीकेशोऽजितो जेयः कृतक्रियः ॥ ४ ॥

विशालो विपुलोद्योतिरतुलोऽचिन्त्यवैभवः ।

सुसंवृत्तः सुगुप्तात्मा शुभंयुः शुभकर्मकृत् ॥ ५ ॥

एकविद्यो महावैद्यो मुनिः परिवृद्धो दृढः ॥

पतिर्विद्यानिधिः साक्षी विनेता विहतान्तकः ॥ ६ ॥

पिता पितामहः पाता पवित्रः पावनो गतिः ।

त्राता भिषग्वरो वर्यो वरदः पारदः पुमान् ॥ ७ ॥

कविः पुराणपुरुषो वर्षीयान् ऋषभः पुरः ।

प्रतिष्ठाप्रसवो हेतुर्भुवनैकपितामहः ॥ ८ ॥

श्रीवत्सलक्षणः श्लक्ष्णो लक्षण्यः शुभलक्षणः ।

निरक्षः पुण्डरीकाक्षः पुष्कलः पुष्कलेक्षणः ॥ ९ ॥

सिद्धिदः सिद्धसङ्कल्पः सिद्धात्मा सिद्धशासनः ।

बुद्धबोद्धो महाबुद्धिर्वर्द्धमानो महर्द्धिकः ॥ १० ॥

वेदाङ्गो वेदविद वेद्यो जातरूपो विदांवरः ।

वेदवैद्यः स्वसंवेद्यो विवेदो वदतांवरः ॥ ११ ॥

॥ इति श्रीअर्हन्नामसहस्रसमुच्चये चतुर्थशतप्रकाशः ॥ ४ ॥

- सुधर्मा धर्मधीर्धर्मो धर्मात्मा धर्मदेशकः ।
 धर्मचक्री दयाधर्मः शुद्धधर्मो वृषध्वजः ॥ १ ॥
 वृषकेतुर्वृषाधीशो वृषाङ्गश्च वृषोद्भवः ।
 हिरण्यनाभिर्भूतात्मा भूतभृद् भूतभावनः ॥ २ ॥
 प्रभवो विभवो भास्वान् मुक्तः शक्तोऽक्षयोऽक्षतः ।
 कूटस्थः स्थाणुरक्षोभ्यः शास्ता नेताऽचलस्थितिः ॥ ३ ॥
 अग्रणीर्ग्रामणीर्ग्रण्यो गण्यगण्यो गणाग्रणीः ।
 गणाधिपो गणाधीशो गणज्येष्ठो गणार्क्षितः ॥ ४ ॥
 गुणाकरो गुणाम्भोधिर्गुणज्ञो गुणवान् गुणी ।
 गुणादरो गुणोच्छेदी सुगुणोऽगुणवर्जितः ॥ ५ ॥
 शरण्यः पुण्यवाक् पूतो वरेण्यः पुण्यगीर्गुणः ।
 अगण्यपुण्यधीः पुण्यः पुण्यकृत् पुण्यशसनः ॥ ६ ॥
 अतीन्द्रोऽतीन्द्रियोऽधीन्द्रो महेन्द्रोऽतीन्द्रियार्थदक् ।
 अतीन्द्रियो महेन्द्रार्च्यो महेन्द्रमहितो महान् ॥ ७ ॥
 उद्भवः कारणं कर्ता पारगो भवतारकः ।
 अप्राद्यो गहनं गुह्यः परार्द्धिः परमेश्वरः ॥ ८ ॥
 अनन्तर्द्धिरमेयर्द्धिरचिन्त्यर्द्धिः समग्रधीः ।
 प्राप्यः प्राग्यूहरोऽत्यग्रः प्रत्यग्रोऽग्रोऽग्रिमोऽग्रजः ॥ ९ ॥
 प्राणकः प्रणवः प्राणः प्राणदः प्राणितेश्वरः ।
 प्रधानमात्मा प्रकृतिः परमः परमोदयः ॥ १० ॥
 ॥ इति श्रीअर्हत्तमसहस्रसमुच्चये पञ्चमशतप्रकाशः ॥ ५ ॥

महाजिनो महाबुद्धो महाब्रह्मा महाशिवः ।
 महाविष्णुर्महाजिष्णुर्महानाथो महेश्वरः ॥ १ ॥
 महादेवो महास्वामी महाराजो महाप्रभुः ।
 महाचन्द्रो महादित्यो महाशूरो महागुरुः ॥ २ ॥
 महातपा महातेजा महोदको महोमयः ।
 महायशो महाधाम महासत्त्वो महाबलः ॥ ३ ॥
 महाधैर्यो महावीर्यो महाकान्तिर्महाद्युतिः ।
 महाशक्तिर्महाज्योतिर्महाभूतिर्महाधृतिः ॥ ४ ॥
 महामतिर्महानीतिर्महाक्षान्तिर्महाकृतिः ।
 महाकीर्तिर्महास्फूर्तिर्महाप्रज्ञो महोदयः ॥ ५ ॥
 महाभागो महाभोगो महारूपो महावपुः ।
 महादानो महाज्ञानो महाशास्ता महामहाः ॥ ६ ॥
 महामुनिर्महामौनी महाध्यानो महादमः ॥
 महाक्षमो महाशीलो महायोगो महालयः ॥ ७ ॥
 महाव्रतो महायज्ञो महाश्रेष्ठो महाकविः ।
 महामन्त्रो महातन्त्रो महोपायो महानथः ॥ ८ ॥
 महाकारुणिको मन्ता महानादो महायतिः ।
 महामोदो महाघोषो महेश्वरो महसां पतिः ॥ ९ ॥
 महावीरो महाधीरो महाधुर्यो महेश्वाक् ।
 महात्मा महसां धाम महर्षिर्महितोदयः ॥ १० ॥
 महामुक्तिर्महागुप्तिर्महासत्यो महार्जवः ।
 महाबुद्धिर्महासिद्धिर्महाशौचो महावशी ॥ ११ ॥

महाधर्मो महाशर्मा महात्मज्ञो महाशयः ।

महामोक्षो महासौख्यो महानन्दो महोदयः ॥ १२ ॥

महाभवाब्धिसन्तारी महामोहारिसूदनः ।

महायोगीश्वराराध्यो महामुक्तिपदेश्वरः ॥ १३ ॥

इति श्रीअहंज्जामसहस्रसमुच्चये षष्ठशतप्रकाशः ॥ ६ ॥

आनन्दो नन्दनो नन्दो बन्धो नन्धोऽभिन्दनः ।

कामहा कामदः काम्यः कामधेनुरारञ्जयः ॥ १ ॥

मनः क्लेशापहः साधुरुत्तमोऽधहरो हरः ।

असङ्ख्येयः प्रमेयात्मा शमात्मा प्रशमाकरः ॥ २ ॥

सर्वयोगीश्वरोऽचिन्त्यः श्रुतात्मा विष्टरश्रवाः ।

दान्तात्मा दमतीर्थेशो योगात्मा योगसाधकः ॥ ३ ॥

प्रमाणपरधिर्दक्षो दक्षिणोऽध्वर्युरध्वरः ।

प्रक्षीणबन्धः कर्मारिः क्षेमकृत् क्षेमशासनः ॥ ४ ॥

क्षेमी क्षेमङ्करः ^३क्षेप्यः क्षेमधर्मा क्षमापतिः ।

अग्राह्यो ज्ञानिविज्ञेयो ज्ञानिगम्यो जिनोत्तमः ॥ ५ ॥

जिनेन्दुर्जनितानन्दो मुनीन्दुर्दुन्दुभिस्वनः ।

मुनीन्द्रबन्धो योगीन्द्रो यतीन्द्रो यतिनायकः ॥ ६ ॥

असंस्कृतः सुसंस्कारः प्राकृतो वै कृतान्तवित् ।

अन्तकृत् कान्तगुः कान्तश्चिन्तामणिरभीष्टदः ॥ ७ ॥

१. सर्वयोगीश्वराश्चिन्त्यः । २. कामारिः । ३. क्षय्य ।

अजितो जितकामारिरमितोऽमतिशासनः ।

जितक्रोधो जितामित्रो जितक्लेशो जितान्तकः ॥ ८ ॥

सत्यान्ना सत्यविज्ञानः सत्यवाक् सत्यशासनः ।

सत्याशीः सत्यसन्धानः सत्यः सत्यपगयणः ॥ ९ ॥

सदायोगः सदाभोगः सदातृप्तः सदाशिवः ।

सदागतिः सदासौख्यः सदाविद्यः सदोदयः ॥ १० ॥

सुघोषः सुमुखः सौम्यः सुखदः सुहितः सुहृत् ।

सुगुप्तो गुप्तिभृद् गोप्ता गुप्ताक्षो गुप्तमानसः ॥ ११ ॥

इति श्रीअर्हन्नामसहस्रसमुच्चये सप्तमशतप्रकाशः ॥ ७ ॥

बृहद् बृहस्पतिवर्गिणी वाचस्पतिरुदारधीः ।

मनीषी धिषणो धीमान् श्रेष्ठधीशो गिरांपतिः ॥ १ ॥

नैकरूपो नयोत्तुङ्गो नैकात्मा नैकधर्मकृत् ।

अविज्ञेयः प्रतर्क्यात्मा कृतज्ञः कृतलक्षणः ॥ २ ॥

ज्ञानगर्भो दयागर्भो रत्नगर्भः प्रभास्वरः ।

पद्मगर्भो जगद्गर्भो हेमगर्भः सुदर्शनः ॥ ३ ॥

लक्ष्मीशः सदयोऽध्यक्षो दृढयोनिर्नर्याशिता ।

मनोहरो मनोज्ञोऽर्हो धीरो गम्भीरशासनः ॥ ४ ॥

धर्मयूपो दयायोगो धर्मनेमिर्मुनीश्वरः ।

धर्मचक्रायुधो देवः कर्महा धर्मघोषणः ॥ ५ ॥

स्थेयान् स्थवीयान् नेदीयान् दवीयान् दूरदर्शनः ।

सुस्थितः स्वास्थ्यभाक् सुस्थो नीरजस्को गतस्पृहः ॥ ६ ॥

वस्येन्द्रियो विमुक्तात्मा निःसपत्नो जितेन्द्रियः ।
 श्रीनिवासश्चतुर्वक्त्रश्चतुरास्यश्चतुर्मुखः ॥ ७ ॥
 अध्यात्मगम्योऽगम्यात्मा योगात्मा योगिवन्दितः ।
 सर्वत्रगः सदाभावी त्रिकालविषयार्थदृक् ॥ ८ ॥
 शङ्करः सुखदो दान्तो दमी क्षान्तिपरायणः ।
 स्वानन्दः परमानन्दः सूक्ष्मवर्चाः परापरः ॥ ९ ॥
 अमोघोऽमोघवाक् स्वाज्ञो दिव्यदृष्टिरगोचरः ।
 सूरूपः सुभगस्त्यागी मूर्तोऽमूर्तः समाहितः ॥ १० ॥
 एकोऽनेको निरालम्बोऽनीदृग्नाथो निरन्तरः ।
 प्रार्थ्योऽभ्यर्ध्यः समभ्यर्च्यस्त्रिजगन्मङ्गलोदयः ॥ ११ ॥
 ॥ इति श्रीअर्हन्नामसहस्रसमुच्चये अष्टमशतप्रकाशः ॥ ८ ॥

ईशोऽधीशोऽधिपोऽधीन्द्रो ध्येयोऽमेयो दयामयः ।
 शिवः शरः शुभः सारः शिष्टः स्पष्टः स्फुटोऽस्फुटः ॥ १ ॥
 इष्टः पुष्टः क्षमोऽक्षामोऽकायोऽमायोऽस्मयोऽमयः ।
 दृशा दृश्योऽणुरस्थूलो जीर्णो नव्यो गुरुर्लघुः ॥ २ ॥
 स्वभूः स्वात्मा स्वयम्बुद्धः स्वेशः स्वैरीश्वरः स्वरः ।
 आद्योऽलक्ष्योऽपरोऽरूपोऽस्पर्शोऽशृष्टोऽरिहाऽरुहः ॥ ३ ॥
 दीप्तोऽलेद्योऽरसोऽगन्धोऽच्छेद्योऽभेद्योऽजरोऽमरः ।
 प्राज्ञो धन्यो यतिः पूज्यो मह्योऽर्च्यः प्रशमी यमी ॥ ४ ॥
 १ दृष्टिर्दिवमगोचरः । २ दृशाष्टो.

श्रीशः श्रीन्द्रः शुभः सुश्रीरुत्तमश्रीः श्रियः पतिः ।
 श्रीपतिः श्रीपरः श्रीपः सच्छ्रीः श्रीयुक् श्रिया श्रितः ॥ ५ ॥
 ज्ञानी तपस्वी तेजस्वी यशस्वी बलवान् बली ।
 दानी ध्यानी मुनिमैनी लयी लक्ष्यः क्षयी क्षमी ॥ ६ ॥
 लक्ष्मीवान् भगवान् श्रेयान् सुगतः सुतनुर्बुधः ।
 बुद्धो वृद्धः स्वयंसिद्धः प्रोचः प्रांशुः प्रभामयः ॥ ७ ॥
 ॥ इति श्रीअर्हन्नामसहस्रसमुच्चये नवमशतप्रकाशः ॥ ९ ॥

आदिदेवो देवदेवः पुरदेवोऽधिदेवता ।
 युगादीशो युगाधीशो युगमुख्यो युगोत्तमः ॥ १ ॥
 दीप्तः प्रदीप्तः सूर्याभोऽरिन्नोऽविन्नोऽघ्नो घ्नः ।
 शत्रुघ्नः प्रतिघस्तुङ्गोऽसङ्गः स्वङ्गोऽग्रगः सुगः ॥ २ ॥
 स्याद्वादी दिव्यगीर्दिव्यध्वानिरुद्धामगीः प्रगीः ।
 पुण्यवार्ह्यवार्ह्यमागधीयोक्तिरिद्धगीः ॥ ३ ॥
 पुराणपुरुषोऽपूर्वोऽपूर्वश्रीः पूर्वदेशकः ।
 जिनदेवो जिनाधीशो जिननाथो जिनाप्रणीः ॥ ४ ॥
 शान्तिनिष्ठो मुनिज्येष्ठः शिवतातिः शिवप्रदः ।
 शान्तिकृत् शान्तिदः शान्तिः कान्तिमान् कामितप्रदः ॥ ५ ॥
 श्रियां निधिरधिष्ठानमप्रतिष्ठः प्रतिष्ठितः ।
 सुस्थिरः स्थावरः स्थाणुः पृथीयान् प्रथितः पृथुः ॥ ६ ॥

पुण्यराशिः श्रियोराशिस्तेजोराशिरसंशयी ।
 ज्ञानोदधिरनन्तौजा ज्योतिर्मूर्तिरनन्तधीः ॥ ७ ॥
 विज्ञानोऽप्रतिमो भिक्षुर्मुमुक्षुर्मुनिपुङ्गवः ।
 अनिद्रालुस्तन्द्रालुर्जागरूकः प्रमामयः ॥ ८ ॥
 कर्मण्यः कर्मठोऽकुण्ठो रुद्रो भद्रोऽभयङ्करः ।
 लोकोत्तरो लोकपतिलोकेशो लोकवत्सलः ॥ ९ ॥
 त्रिलोकीशस्त्रिकालज्ञस्त्रिनेत्रस्त्रिपुरान्तकः ।
 त्र्यम्बकः केवला लोकः केवली केवलेक्षणः ॥ १० ॥
 समन्तभद्रः शान्तादिर्धर्माचार्यो दयानिधिः ।
 सूक्ष्मदर्शी सुमार्गज्ञः कृपालुर्मार्गदर्शकः ॥ ११ ॥
 प्रातिहार्योज्ज्वलस्फीतातिशयो विमलाशयः ।
 सिद्धान्तचतुष्कश्रीजीयाच्छ्रीजिनपुङ्गवः ॥ १२ ॥

उपसंहारः—

एतदष्टोत्तरं नामसहस्रं श्रीमदहृतः ।
 भव्याः पठन्तु सानन्दं महानन्दौककारणम् ॥ १३ ॥
 इत्येतज्जिनदेवस्य जिननामसहस्रकम् ।
 सर्वपराधशमनं परं भक्तिविवर्द्धनम् ॥ १४ ॥
 अक्षयं त्रिषु लोकेषु सर्वस्वर्गैकसाधनम् ।
 स्वर्गलोकैकसोपानं सर्वदुःखैकनाशनम् ॥ १५ ॥
 समस्तदुःखहं सबः परं निर्वाणदायकम् ।
 कामक्रोधादिनिःशेषमनोमलविशोधनम् ॥ १६ ॥
 शान्तिदं पावनं नृणां महापातकनाशनम् ।

सर्वेषां प्राणिनामाशु सर्वाभिष्टफलप्रदम् ॥ १७ ॥

जगज्जाड्यप्रशमनं सर्वविद्याप्रवर्त्तकम् ।

राज्यदं राज्यभ्रष्टानां रोगिणां सर्वरोगहृत् ॥ १८ ॥

बन्ध्यानां सुतदं चाशु क्षीणानां जीवितप्रदम् ।

भूतग्रहविषध्वंसि श्रवणात् पठनाज्जपात् ॥ १९ ॥

इति श्रीअर्हन्नामसहस्रसमुच्चये दशमशतप्रकाशः ॥ १० ॥

इति श्रीहेमचन्द्राचार्यविरचितः श्रीअर्हन्नामसहस्रसमुच्चयः ॥

[२]

तपाश्रीधर्मघोषसूरिविरचितः

श्रीजिनस्तवन ।

(संस्कृतप्राकृतभाषाभिन्नपूर्वाङ्गोत्तरार्द्धः ।)

विश्वत्रयैकदर्शन ! सहस्रदर्शननतक्रम ! जिनेन्द्र ! ।

सवर्णतपत्तदंसण ! अणंतदंसण ! चिरं जयसु ॥ १ ॥

पूर्वाकृतसुकृतानां पूर्वाशीलितविशुद्धशीलानाम् ।

अविहिततवाण पुर्वि न होइ तुह दंसणं देव ! ॥ २ ॥

भवशतकृतमपि पापं त्वदर्शनतो विलीयते नाथ ! ।

पिंडीभूयं पि धयं दुअं जहा जलिरजलणाओ ॥ ३ ॥

समयोऽयमेव शस्यः सलक्षणोऽसौ तदहरण्यनघम् ।

पक्खो वि सो सपक्खो जगबंघव ! दीससे जत्थ ॥ ४ ॥

द्रष्टुरदृष्टे वाञ्छा दृष्टे त्वयि नाथ ! विरहजं दुःखम् ।

इअ जइ दुहावि न सुहं तहावि तुह दंसणं होउ ॥ ५ ॥

पूर्वार्जितसुकृतकृतं भाविशुभनिबन्धनं हरति चैनः ।
 इअ कालयत्तयसुहयं जियाण तुह दंसणं दुल्लहं ॥ ६ ॥
 स्वामिन् ! स्वदर्शनं कुरु तथा यथा स्यात् पुनर्न तदभावः ।
 जच्चंधवेयणाओ चक्खुक्खयवेयणा दुसहा ॥ ७ ॥
 नामापि नाथ ! यस्ते वरमन्त्रसधर्मकीर्त्तयति तस्य ।
 मिच्छादंसणदोसो लहु नासइ किं परं भाणिमो ? ॥ ८ ॥
 य इति जिन ! त्वामन्यूनदर्शनाऽन्यूनदर्शनं नौति ।
 सुविशुद्धदर्शनः स श्रयति सत्वरं सर्वदर्शित्वम् ॥ ९ ॥

[३]

श्रीसोमप्रभसूरिप्रणीतं श्रीसाधारणस्तोत्रम् ।

श्रीवीतराग ! विगतस्मर ! कोपमानं
 ये त्वां समग्रजगतां जनकोपमानम् ।
 सूर्योदये नयनगोचरमानयन्ति
 ते दुर्गतिं स्फुरदघोपरमा न यन्ति ॥ १ ॥
 पश्यन्ति शीतरुचिमण्डलसोदरं ये
 वक्त्रं प्रगे तव जिनेन्द्र ! विनिद्रनेत्राः ।
 तेषामशेषभुवनाधिपतित्वभाजां
 लोकाः क्रमाब्जमवलोकितुमुत्सहन्ते ॥ २ ॥
 यः प्रातरेव नमतां भवदङ्घ्रियुग्मं
 सञ्जायते क्षितिरजस्तिलको ललाटे ।

पुसां स एव सपदि त्रिदिवापवर्ग—

लक्ष्मीवशीकरणकौशलमाविभर्ति ॥ ३ ॥

आसादयत्युदयमम्बुजबन्धुविम्बे

सर्वज्ञ ! ये परिहृतापरशेषकृत्याः ।

आलोकयन्ति विकसनयनास्तदास्यं

दास्यं सुरासुरनराः प्रथयन्ति तेषाम् ॥ ४ ॥

यस्तावकं विकचपङ्कग्रहाभिराम—

मालोकते वदनमीश ! निशाविंशमे ।

आलोकते स्वसमवाप्तसमीहितार्थः

कस्याप्यसौ न मुखमर्थितयाऽपरस्य ॥ ५ ॥

यः पादपद्ममुदयाचलचुम्बिविम्बे

चण्डद्युतौ जिन ! नमस्यति तावकीनम् ।

तस्यास्तिकं भजति कामदुघा करेऽस्य

चिन्तामणिर्वसति सन्नानि कल्पवृक्षः ॥ ६ ॥

त्वत्पादपङ्कजनखांशुपयःप्रवाहे

मज्जन्ति ये त्रिभुवनैकविभो ! विभाते ।

निःशेषपातकमलोपगमोज्ज्वलास्ते

मुक्त्यङ्गनाहृदयवल्लभतां व्रजन्ति ॥ ७ ॥

सुप्तोत्थितः प्रथममेव जिन ! त्वदीय—

मुद्रीक्षते वदनदर्पणमुज्ज्वलं यः ।

तस्यान्वहं निखिलमङ्गलभाजनस्य

स्याच्चिन्तितार्थघटना सुलभा जनस्य ॥ ८ ॥

सोमप्रभाचार्यमभावयन्

पुसां तमः पङ्कमपाकरोति ।

विलोक्यमाने तदपि प्रभाते

तवानने नश्यति वीतराग ! ॥ ९ ॥

[४]

श्रीहरिभद्रसूरिविरचितं

साधारणजिनस्तोत्रम् ।

त्वत्सेवानिरतांस्त्वदर्पितदृशस्त्वत्सङ्कथासु स्थितान्

त्वद्भक्तांस्त्वदन्नयसक्तमनसस्त्वत्तो न चान्यार्थिनः ।

देवास्मांश्च रुजादिभिः परिगतानालोक्य नोपेक्षितुं

युक्तं ते पशवो यतो जिनपते ! सर्वेऽनुकम्प्यास्तव ॥१॥

त्वद्रूपैकनिरूपणप्रणयिताबन्धो दृशि त्वद्गुण-

ग्रामाकर्णनरागिता करयुगे त्वत्कीर्तनं वाऽपि नः ।

त्वत्पादार्चनचातुरी करयुगे त्वत्कीर्तनं वाऽपि नः

कुत्रापि त्वदुपासनव्यसनिता मा नाथ ! विश्राम्यतु ॥२॥

सर्वज्ञोऽसि विमर्शकोऽसि विदिताशेषाशयोऽसि प्रभुः

सर्वस्यापि दयान्वितोऽसि भगवंस्तेनेह पृत्कुर्महे ।

अस्मान्नाथ ! हठात् त्वदेकमनसो भक्ताननाथानिव

प्रोन्मथन्नन्याधिकाधिकं मुनिपते ! पश्याऽऽधयो व्याधयः ॥३॥

स्वामिन् ! न प्रणतोऽसि न स्तुतिपथं नीतोऽसि नासि स्मृतो

न ध्यातोऽसि भवत्वेनेन भगवन् ! स्वप्नेऽपि नाभ्यर्थितः ।

एकस्मिन्नपि नाथ ! तेषु विहिते कुत्रापि जन्मान्तरे

प्रोन्मथन्ति कदाचिदेव नियतं नैवंविधा व्याधयः ॥ ४ ॥

एतानि नाथ ! चटुलानि दुराशयानि

लुब्धानि रम्यविषयोपनिबन्धनानि ।

दुर्दान्तत्राजिसदृशान्यविधेयभावाद्

वश्यानि मे कुरु सदैव षडिन्द्रियाणि ॥ ५ ॥

मूढो विवेकविकलो विधृतोर्ध्वबाहु-

र्न त्वं शृणोषि यदहं जिन ! रारटीमि ।

मां तत्र कर्मणि नियोजय येन देव !

संसारचक्रगहनं न पुनर्विशामि ॥ ६ ॥

सर्वापदां निलयमद्भुतमस्वतन्त्र-

मासन्नपातमविवेकमसारमञ्जम् ।

यावच्छरीरकमिदं न विपद्यते मे

तावन्नियोजय विभो ! कुशलक्रियासु ॥ ७ ॥

अज्ञस्य मे हतविवेकमहाधनस्य

चौरैः प्रभो ! बलिभिरिन्द्रियनामधेयैः ।

संसारकूपकुहरे विनिपातितस्य

देवेश ! देहि कृपणस्य करावलम्बम् ॥ ८ ॥

दीने भोजनतत्परेऽथ कृपणे निद्राभिभूतेऽलसे

व्याधिव्याकुलिते कुभूषणरते धृष्टे च दुष्टे राठे ।

मिथ्यावादिनि कामक्रोपसहिते क्रूरे कुरूपे जडे

कारुण्यं मयि नाथ ! नाऽथ कुरुषे भावैकयुक्ते सदा ॥ ९ ॥

जाने निरञ्जनमहं तव तत् स्वरूप—

माडम्बरं परमसौ रचना स्तवाय ।

भूमेः स्वभारभरभङ्गुरतां विचिन्त्य

नाकुञ्चितकैचरणं किमु लावकोऽपि ? ॥ १० ॥

निर्वाणामृतमग्न ! भग्नमदन ! व्यालग्नबोधावधे !

चिन्तामात्रफलोपलेन समतां ब्रूतेऽत्र धन्यो जनः ।

केनाऽप्यत्र समं न नाथ ! यदियं मुग्धा मतिर्मन्यते

तन्मे वीतकषाय ! सारनिकष ! क्षन्तव्यमेतत् त्वया ॥ ११ ॥

मया मार्गे मार्गे निभृतनिभृतं सम्भृतदृशा

शरण्यो नैवान्यस्त्वमिव जिन ! दृष्टः क्वचिदपि ।

तदन्येषां मार्गं सकलमपि हित्वा हताधियां

तवाह्वौ संलग्नो जिगमिपुरहं निर्वृतिपुरीम् ॥ १२ ॥

हे लोचने ! पश्यतमस्तनिद्रे !

आश्चर्यभूतां महिमां जिनस्य ।

न ज्ञायते ध्वंसिनि जीवलोके

किं जीवतामेप्याति वा न वेति ? ॥ १३ ॥

अर्हन् ! जिनेन्द्र ! जितमन्मथ ! तीर्थनाथ !

विध्वस्तदोष ! विषयान्तक ! वीतराग ! ।

स्वामिन् ! समुद्धृतभवोदधिमग्न विश्व !

विश्वज्ञ ! निर्वृतिरमारमणीय ! जीयाः ॥ १४ ॥

कामं कामकरालितं स्फुरदुरुक्रोधाग्निकीलेन्धनं

मायाकल्पवितुद्यमानमनसं मानाहिनाऽभ्याहतम् ।

ग्रस्तं ग्रस्तसमस्तविग्रहधिया लोभेन भीमेन मां

त्रायस्वोत्तमपादनं (?) जिनपते ? पादद्वयं ते श्रितम् ॥१५॥

प्रशान्तानामीश ! प्रथममविधेयेषु करुणां

वितन्वानेनाहं नियतमवधूतोऽस्मि भवता ।

इदानीं त्वापन्नं जननमरणादिव्यतिकरैः

प्रसीद स्वामिन् ! मां निजपदविधेयं कुरु चिरात् ॥१६॥

त्वदीयायां स्वामिन् ! जिनवृषभ ! वाचि स्थिररुचे—

र्जनस्य व्यामोहो न खलु भवति कापि विषये ।

मयि त्वेकान्तेन स्थगितहृदये मोहतमसा

महामायाजालैर्निबिडमिव नद्धो विजयते ॥ १७ ॥

प्रसीद कुरु कारुण्यमनुकम्पां विधेहि नः ।

येन शाम्यन्ति दुर्वाराः सद्य एव महारुजः ॥ १८ ॥

ये दारिद्र्योपहतवपुषो ये च दौर्भाग्यदग्धा

ये वा शत्रुव्यसनविकला ये च दौस्थ्योपतप्ताः ।

ये वा केचिज्जिनवर ! भृशं पीडिता दुःखभारै—

स्तेषामेकस्त्वमसि शरणं तर्षितानामिवाम्भः ॥ १९ ॥

नान्यं स्तौमि न चार्चयामि न मनस्यारोपयाम्यर्थये

न स्वप्नेऽपि जिन ! त्वदङ्गप्रिकमलद्वन्द्वाद्यतेऽन्वेमि वा ।

नाथैतन्मम कुर्वतः प्रतिदिनं यत् किञ्चिदप्यरितं तद्

यन्नास्त्येव हि नारितं तत्तदपि च त्यक्ष्यामि नैतद् व्रतम् ॥२०॥

[५]

श्रीनरचन्द्रसुरिप्रणीतः
सर्वजिनसाधारणस्तव : ।

सरति सरति चेतः स्तोतुमेतन्मदीयं
महित महितवृन्दैरप्यदस्त्वच्चरित्रम् ।
परम ! परमबुद्धिस्फूर्तयो मादृशाः किं
विदुरविदुरधुर्यास्तात ? तत्ते स्वरूपम् ॥१॥
तदपि तदपि धायाज्ञानमुज्जागरुका
मततमततमासौ भक्तिरेतां गिरं मे ।
खरशिखरिशिखाङ्गे भूमृतः पादपाली
जलदजलदरिद्रे नैति नेतः ! प्ररोहम् ॥ २ ॥
हृदयहृदयमित्वा लोक्यते नाम कामं
विशदविशदतापहान्तचित्तैस्तथापि ।
तनुमतनुमहिम्नीं तावकां किन्तु हित्वा
विधुरविधुरभावं नैव नेतस्तनोति ॥ ३ ॥
भवविभवविलासास्ते जगन्नाथ ! न त्वा
मनवमनव जाग्रत्यागमुत्तापयन्ति ।
वनमवनमदम्भोवाहसंवाहितश्री—
महिममहिमभानोर्भानवः किं दहन्ति ? ॥४॥
सहम ! सहपरस्त्रीनेत्रपीयूषसत्रं
समव समवगाढः कोऽस्ति धन्यस्त्वदन्यः ।

सरसि सरसिजौघः सारसौरम्यगेहं

मलिनमलिनमुच्चैर्वञ्चयेत् किं कदाचित् ? ॥५॥

यमनियमनिकेते किं त्वयि स्फूर्जमाने

मनासि मनसिजस्य स्फूर्तिरुत्कीर्तनीया ।

पतति पतति सर्पदर्पसर्पान्तकाले

विषमविषमहिम्नां कः प्रकाशो जिनेश ! ॥ ६ ॥

हरसि हरसिताभिः सूत्रितज्ञानलक्ष्म्या

नयन ! नयनभाषिस्त्रातरज्ञानपङ्कम् ।

तमसि तमसितिघ्ना लोकमाक्रान्तमिन्दुः

करनिकरनिपातैः किं न शुभीकरोति ? ॥७॥

नवरनवरवासौकस्यदोषान्धकारे

दनवदनवलक्षा देशनोर्वी मुदे स्यात् ।

विधुतविधुतनुत्वा शारदी पौर्णमासी

वनपवनपरीता मोदयत्येव देव ! ॥ ८ ॥

नयविनयविवेका (या) स्वद्ववचःपावितानां

न मदनमदमोहैर्ह्यनिमायान्ति नेतः ! ।

तिरयति रयमुच्चैर्लोचनालोकलक्ष्म्या

रविकरविकलानामन्धकारप्रचारः ॥ ९ ॥

भवति भवतितीर्षुर्नाथ ! नाभव्यजन्तु-

र्वत ततततवाचाऽप्यत्र कस्तेऽपराधः ? ।

धुरि मधुरिमभाजां नूनचूताङ्कुरास्ते

कमपि कमपि वाणीसौरभं लम्भयन्ति ॥ १० ॥

सममसममहोभिस्त्वद्गुणैः सिद्धिवध्वा

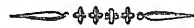
सनरस 'नरचन्द्रः' कारित वाचां विलासः ।

दिशमदिशमरुद्धश्रद्धया किञ्चिदेना—

मल ममलमतिभ्यस्तर्कयित्वा तथापि ॥ ११ ॥

[६]

सर्वजिनस्तवः ।

कला^१ भवन्तं सकला भवन्तं कला भवन्तं सुतपः कृपायाः ।
 कला भवन्तं हितवृद्धयेवि कला भवन्तं जिन ! जेतुमीडे ॥१॥
 नागारमायासमयं विमुच्या— ऽनागा रमाया मय नाम पद्रौ (?) ।
 नागारमाया पवने मुने ! त्वां ऽनागारमायाति कृती शरण्यम् ॥२॥
 मन्दारमालासुरभीद्धदेहे मन्दारमालाभट्टशो न भावाः ।
 मन्दारमालानभुजो भर्जस्वाम् ॥३॥
 समा नपापा भविनोऽश्महेम समान पापाय विपक्षलोपिन् ! ।
 समान पापा चरणान् विवेका समान पापा सुमतः पुनर्नो ॥४॥
 भावारमानन्त्यमितं हरन्तं भावारमानन्दकरं धरन्तम् ।
 भावा रमानङ्गमयाः शुभा नुः भावारमानन्दुरधीश ! न त्वाम् ॥५॥
 पद्मा नवा तामसभेद्यभिध्या— पद्मानवा तापकरं धरन्तम् ।
 पद्मा नवाताम्रपदौ च दीता पद्मानवाता व्यथपथ्यधस्ते ॥६॥
 शमो दया तामस शान्तसर्वा शमोदया तार मनङ्गनाशे ।
 शमो दया दारपरं समेते शमोदया तापदसम्पदा माम् ॥७॥

१ अवच्युर्याद्यमावात् सन्दिग्धः पदच्छेदः ।

सदा भवारातिभिदे नतेन्द्र ! सदाभवारागवशी कृतीस्त्वाम् ।

सदा भवाराङ्ग न पापिनः स्वः सदाभवाराद्भुतहारयामे ॥८॥

सदाऽगमं ते व्रितसंविदुल्ल— सदागमं तेज इवाऽत्र मूर्त्तम् ।

सदा गमन्तं शरणं वरेण्य— सदा गमं तेन सुखी भवेयम् ॥९॥

महायमानं जन भाव भास्व— न्महायमानं गतिदे नमस्ते ।

महायमानं हरतेऽत्र भावा— महायमानन्दपदाय कुर्वे ॥१०॥

एवमीश ! मयका बहुभावा—

देव सुन्दरगुणाम्बुसमुद्र ! ।

संस्तुतो जिन ! पदाम्बुजसेवा—

मेव मे वितनु विश्वनमस्य ! ॥११॥

[७]

साधारणजिनस्तवनम् ।

प्रातिहार्यकलितासनशोभं

त्वां स्तुवे जिनपते ! जितलोभम् ।

वीतराग ! विगतान्तरोगं

सूपदिष्टशिवकारणयोगम् ॥१॥

योजनक्षितिषु विस्तृतशास्त्रो

भाव्यशोकतरुरेष तवेश ! ।

उल्लसत्परिमलः परितोऽयं

पञ्चवर्णकुसुमप्रकरश्च ॥२॥

सर्वजन्तुसुगमा जिन ! पञ्च-

त्रिंशद्भुतगुणा तव वाणी ।

इन्दुकुन्दविमला चमराली

शोभते तव शुभोभयतश्च ॥३॥

विष्टपत्रयगरिष्ठ ! वरिष्ठं

सिंहविष्टरमधिष्ठितवांस्त्वम् ।

द्वादशार्कतुलितामलभासं

भाति मण्डलमिदं तव पृष्ठे ॥४॥

दुन्दुभिर्दिवि परस्तव दिव्यो

दंध्यनीति मधुरोद्गुरवोषः ।

आतपत्रविततत्रितयं तु

शोभते शिरसि ते जगदीश ! ॥५॥

इत्यभिष्टुतगुणः शमसिन्धो !

वीतराग ! भुवनत्रयबन्धो ! ।

वासवार्चित ! त्रशीकृतमुक्तिं

देहि मे निजपदाव्ययभक्तिम् ॥६॥

[८]

श्रीकनकप्रभसूरिसन्दब्धः

(८) साधारणजिनस्तवः ।

जयति जङ्गमकल्पमहीरुहो

जयति दुःखमहार्णवतारकः ।

जयति विश्वसनातनदीपको

जयति भूतलशीतरुचिर्जिनः ॥१॥

जयति कोपदवानलनरिदो	जयति मानमहीरुहकुञ्जरः ।
जयति कूटकुडङ्गिहिमागमो	जयति लोभमहोदधिमन्दरः ॥२॥
विजयते जगदेकविलोचनो	विजयते निरुपाधिकबान्धवः ।
विजयते भवशोचिचक्रित्सको	विजयते शिवपत्तनपण्डितः ॥३॥
जयति मारविकारनिशाकर-	प्रसरसंवरणैकदिवाकरः ।
जयति संसृतिकाननसम्भ्रम-	भ्रमणस्त्रिजनेकसुधासरः ॥४॥
भविकमानसहंसविलासभू-	नयनचापलरोधमहौषधम् ।
सुभगतासुभगं करुणाक्षरं	विजयते सुवनाधिपतेर्वपुः ॥५॥
अमरदानवमानवनायक-	भ्रमरराजिविराजिपदाम्बुजः ।
जयति रत्नगणैरिव सागरः	परिगतो विविधातिशयैः प्रभुः ॥६॥
विषयपङ्क्तिरमोहजलोहसद्-	बहुलरागतरङ्गभराकुले ।
विजयते विपुले भवपल्लवे	कमलमेकमहो जिनपुङ्गवः ॥७॥
शमनिधेः कट लोचनचारुता	जिनपतेर्वपुः मुखचन्द्रमाः ।
अहह धैर्यगुरोर्हृदयस्थली-	भुवनभर्तुरहो भुजवैभवम् ॥८॥

देवोऽष्टादशदोषवर्जितवपुः सत्प्रातिहार्यश्रियं
विभ्राणोऽष्टविधान् वह्नतिशयांस्तांस्तांश्चतुर्विंशतम् ।

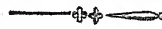
पञ्चत्रिंशदुदारवागतिशयो नीलाब्जमुक्ता जया-

कालिन्दी कनकप्रभो विजयते विश्वाधिपः सर्वविद् ॥९॥

॥ सं० १४८१ वर्षे महा सुदि १५ शुक्लेऽलेखि ॥

[९]

सर्वजिनस्तवः ।

जिनपते ! द्रुतमिन्द्रियविप्लवं दमवतामवतामवतारणम् ।
 वितनुषे भववारिधितोऽन्वहं सकलया कलया कलयाकया ॥१॥
 तव सनातनसिद्धिसमागमं विनयतो नयतो न यतो जनम् ।
 जिनपते ! सविवेकमुदित्वराधिकमला कमला कमलासयेत् ॥२॥
 भवविवृद्धिकृते कमलागमो जिनमतो नयतो न मतो मम ।
 न रतिदाऽमरभूरुहकामधुक् सुरमणीरमणीरमणीयता ॥३॥
 किल यशःशशिनि प्रसृते शशी नरकतारकतारकतामितः ।
 व्रजति शोषमतोऽपि महानहो विभवतो भवतो भवतोयधिः ॥४॥
 न मनसो मम येन जिनेश ! ते रसमयः समयः समयत्यसौ ।
 जगदभेदि विभाव्य ततः क्षणादुपरता परता परतापकृत् ॥५॥
 त्वयि बभूव जिनेश्वर ! भास्वती शममता ममता मम तादृशी ।
 यतिपते ! तदपि क्रियते न किं शुभवता भवता भवतारणम् ॥६॥
 भवति यो जिननाथ ! मनः शमाञ्चित ! नुते तनुते तनुतेजसि ।
 किमिव नो भविनस्तमतां सुखप्रसविता सविता सवितारयेत् ॥७॥
 परमया रमया रमयात् तवाङ्घ्रिकमलं कमलं कमलम्भयम् ।
 न नतमानत मानतमां नमन् वरविभारविभारविभासुर ! ॥८॥
 अमरसामरसामरनिर्मिता जिन ! नुतिर्ननु तिग्मरुचेर्यथा ।
 रुचिरसौ चिरसौख्यपदप्रदा निहतमोहतमोरपुवीर ! मे ॥९॥

[१०]

श्रीभावदेवसूरिसन्दृब्धः

केवलाक्षरमयः

श्रीजिनस्तवः ।

अनवरतममरनरवरशतनतपदकमलयमल ! मलदलन ! ।

अनपशदचरणचयमय ! ततरभरधरणधवल ! जय ॥१॥

जय सरसवचनवशजन ! समघन ! सदवयवसरलकरचरण ! ।

जलजदलनयन ! गतमल ! शशधरवरवदन ! गजगमन ! ॥२॥

जय सदय ! सनय ! भवदवकवलन [शमन] नवजलदसमयसम ! ।

अचलवल ! सकलभयहर ! शमदमलयभवन ! जगदवन ! ॥३॥

अदमतमकरणगजगणखरतरखरनखरनखरभवधरण ! ।

अवतमसमसममधमयमपहर मम समयतपनपद ! ॥४॥

हृतसततभवजगमचर मत कर लसदभय दहन कमनग ! ।

अपनय मम भवरसमरमशरणजनशरण ! गतमरण ! ॥५॥

असदयवशभवदवकरगतरसदलपटलहरणखरपवन ! ।

मम वचनमनसमहमहरवतर कनकनगवदतरल ! ॥६॥

जनमथनमदनधनमदफणधरगरलदरदमनपतगवर ! ।

हृतशकलमव मम जननजलगतलवणकणवदमलय ॥७॥

नमदमलनयनकजवनदशशतकरबहलगहनभवदहन ! ।

अकरणगमपरबलरणजयभट ! जय परमपदसदन ! ॥८॥

इति भक्तिरचितकेवल—

विमलाक्षरमालया जिनाधीश !

शुभ ' भावदेव ' सूरि—

स्तुत ! केवलमक्षरं देहि ॥ ४ ॥

[११]

श्रीसोमप्रभाचार्यविनिर्मितम्

श्रीजिनस्तवनम् ।

व्यधित साधितसाधुतपाः कृपां शमघनामघनाशकरीं च यः
 तमविरामविराद्धमनोभवं जिनममानममानगुणं स्तुवे ॥ १ ॥
 विभवदं भवदङ्घ्रिसरोरुहं नमति यो मतियोगपरः प्रभो ! ।
 स हतमोहतमो गतमत्सरः समतया मतया परिरन्धते ॥ २ ॥
 जिन ! तवाऽऽनतवासवसंहते ! भुवनपावन ! पादपयोरुहे ।
 कलितयालितया समवायते शमधुरा मधुरा मधुवज्जनैः ॥ ३ ॥
 शुभवतो भवतो वचसि श्रुते शमदमे भदमेवसमीरणे ।
 अवमतां वमतां भवितां विभो ! परमते रमते न मनाग् मनः ॥ ४ ॥
 दममता ममतामयभावनावनवनाघन ! नाथ ! तवागमात् ।
 मम भवामभवा सपदि क्षयं विषदवाप दवानलसोदरा ॥ ५ ॥
 विमलक्रोमलकोकनदारुणक्रमतलो मतलोभहतिर्जिनः ।
 रुचितताचितताररदः सतामवमभावमभाग्यपदं हतात् ॥ ६ ॥
 भवशतावशतार्तसुरासुरव्रजनतो जनतोषकरः प्रभुः ।
 स्मरविकारविकाशविवन्धकः सममना मम ना जयतादधम् ॥ ७ ॥
 घनतपा नतपाकरिपुर्जिनो विधुरसिन्धुरसिंहसहोदरः ।
 विषमदोषमदोत्खननक्षमः शममयो मम योगमतिं क्रियात् ॥ ८ ॥
 शुभवचा भवचारकमोचनः समदयो मदयोधजयी जिनः ।
 मदनसूदनसूचितविक्रमः प्रवरसंवरसन्ततये स्तुवे ॥ ९ ॥

सोमप्रभाचार्यमभावनाथ

यदृच्छया सञ्चरते न यत्र ।

तत्रापि लब्धप्रसरं लभन्ते

ज्ञानं भवन्तं भविनः स्तुवन्तः ॥ १० ॥

[१२]

शान्तावेषापराभिधानं

साधारणजिनस्तवनम् ।

शान्तो वेषः शमसुखफलाः श्रोतृगम्या गिरस्ते

कान्तं रूपं व्यसनिषु दया साधुषु प्रेम शुभ्रम् ।

इत्थम्भूते हितकृतपतेस्त्वय्यसङ्गा विबोधे

प्रेमस्थाने किमिति कृपणा द्वेषमुत्पादयन्ति ॥१॥

अतिशयवती सर्वा चेष्टा वचो हृदयङ्गमं

शमसुखफलः प्रातौ धर्मः स्फुटः शुभसंश्रयः ।

मनासि करुणा स्फीता रूपं परं नयनामृतं

किमिति सुमते ! त्वय्यन्यः स्यात् प्रसादकरं सताम् ॥२॥

निरस्तदोषेऽपि तरीव वत्सले कृपात्मनि त्रातारि सौम्यदर्शने ।

हितोन्मुखे त्वय्यपि ये पराङ्मुखाः पराङ्मुखास्ते ननु सर्वसम्पदाम् ॥३॥

सर्वसत्त्वहितकारिणि नाथे न प्रसीदति मनस्त्वयि यस्य ।

मानुषाकृतितिरस्कृतमूर्तेरन्तरं किमिह तस्य पशोर्वा ? ॥४॥

त्वयि कारुणिके न यस्य भक्तिर्जगदभ्युद्धरणोद्यतस्वभावे ।

नहि तेन समोऽधमः पृथिव्यामथवा नाथ ! न भाजनं गुणानाम् ॥५॥

एवंविधे शास्तारि वीतदोषे महाकृपालौ परमार्थवैद्ये ।

मध्यस्थभावोऽपि हि शोच्य एव प्रद्वेषद्वेषेषु क एष वादः ? ॥६॥

न तानि चक्षूंषि न यैर्निरीक्ष्यसे न तानि चेतांसि न यैर्विचिन्त्यसे ।

न ता गिरो या न वदन्ति ते गुणान्न ते गुणा येन भवन्तमाश्रिताः ॥७॥

तच्चक्षुर्दृश्यसे येन तन्मनो येन चिन्त्यसे ।

सज्जनानन्दजननी सा वाणी स्तूयसे यया ॥८॥

न तव यान्ति जिनेन्द्र ! गुणा मिति

मम तु शक्तिरुपैति परिक्षयम् ।

निगदितैर्बहुभिः किमिहापरै—

रपरिमाणगुणोऽसि नमोऽस्तु ते ॥ ९ ॥

[१३]

वायटगच्छीयश्रीअमरचन्द्रसूरिसूत्रितम्

पञ्चवर्गपरिहारमयं

साधारणाजिनस्तवनम् ।

(पद्मानन्दमहाकाव्यमध्यगतम्)

अनुष्टुब्धवृत्तम् ।

संसारसारं शैवश्रीसरसीसरसीरुहम् ।

ऋषीश्वरं वृषावासं श्रेयसां संश्रयं श्रेये ॥ १ ॥

सुरावासश्रिया स्वैरं स सर्वसहया सह ।

आशा यशःशशी यस्य सहासाः सहसाश्रयत् ॥२॥

युग्मम् ।

वृषेशं रोषविषयवैरिशोषरसैर्वरम् ।

उपाहःसायवेलासु सेवेयाऽहं लवे लवे ॥ ३ ॥

श्रेयःश्रीवह्निवलयशाल ! शीलालयाशय ! ।

उर्वीशेखरसेव्योऽसि रसावासववासवैः ॥ ४ ॥

रसाशीर्विषविश्वस्वर्विहायस्सु शिवाश्रय !

अवार्यवीर्यसूर्योऽसि वसुराशिविलाससूः ॥ ५ ॥

संसारवैरिवैरस्यावसायहर ! संहर !

अहोऽरिवारं विश्वस्य श्रेयःश्रीशर्वरीश्वरः ॥ ६ ॥

अशरीरारिसंहारहर्षसंहर्षसाहस ! ।

विश्वविश्वेश ! विश्वीयसर्वाहो विसं हर ॥ ७ ॥

पञ्चवर्गरहितामिमां स्तुतिं

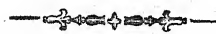
पिष्टपञ्चविषयाः पठन्ति ये ।

पञ्च पञ्चिन्महाव्रता ध्रुवं

पञ्चमी गतिमवानुवन्ति ते ॥ ८ ॥

[१४]

परमात्मषट्त्रिंशिका ।

सत्त्वेषु मैत्रीं गुणिषु प्रमोदं क्लिष्टेषु जीवेषु कृपापरत्नम् ।

मध्यस्थभावं विपरीतवृत्तौ सदा ममात्मा विदधातु देव ! ॥१॥

शरीरतः कर्तुमनन्तशक्तिं विभिन्नमात्मानमपास्तदोषम् ।

जिनेन्द्र ! कोषादिव खड्गयष्टिं तव प्रसादेन ममास्तु शक्तिः ॥२॥

दुःखे सुखे वैरिणि बन्धुवर्गे योगे वियोगे भवने वने वा ।

निराकृतशेषममत्वबुद्धेः समं मनो मेऽस्तु सदापि नाथ ॥३॥

मुनीश ! लीनाविव कीलिताविव स्थिरैर्निस्वाताविव बिम्बिताविव ।

पादौ त्वदीयौ मम तिष्ठतां सदा तमो धुनानौ हृदि दीपकाविव ॥४॥

एकेन्द्रियाद्या यदि देव ! देहिनः प्रमादिना सञ्चरता यतस्ततः ।

क्षता विभिन्ना मलिता निपीडिता ममास्तु मिथ्या दुरुनुष्ठितं तदा ॥५॥

मुक्तिमार्गप्रतिकूलवर्तिना मया कषायाक्षवशेन दुर्धिया ।

चारित्र्यशुद्धेर्यदकारि लोपनं तदस्तु मिथ्या मम दुष्कृतं प्रभो ! ॥६॥

विनिन्दनालोचनगर्हणैरहं मनोऽच्चः कायकषायनिर्मितम् ।

निहन्मि पापं भवदुःखकारणं भिषग् विषं मन्त्रगुणैरिवाखिलम् ॥७॥

अतिक्रमं यं यमपि व्यतिक्रमं जिनातिचारं स्वचरित्रकर्मणः ।

व्यधामनाचारमपि प्रमादतः प्रतिक्रमं तस्य करोमि शुद्धये ॥८॥

क्षितिं मनःशुद्धिविधेरतिक्रमं व्यतिक्रमं शीलवृतेर्विलङ्घनम् ।

प्रभोऽतिचारं विषयेषु वर्तनं वदन्त्यनाचारमिहातिशक्ताम् ॥९॥

यदर्थमात्रापदवाक्यहीनं मया प्रमादादिह किञ्चनोक्तम् ।

तन्मे क्षमित्वा विदधातु देवी सरस्वती केवलबोधलब्धिम् ॥१०॥

बोधिः समाधिः परिणामबुद्धिः स्वात्मोपलब्धिः शिवसौख्यसिद्धिः ।

चिन्तामणिं चिन्तितवस्तुदाने त्वां वन्दमानस्य ममाऽस्तु देव ! ॥११॥

यः स्मर्यते सर्वमुनीन्द्रवृन्दैर्यः स्तूयते सर्वनरामरेन्दैः ।

यो गीयते वेदपुराणशालैः स देवदेवो हृदये ममास्ताम् ॥१२॥

यो दर्शनज्ञानसुखस्वभावः समस्तसंसारविकारबाह्यः ।

समाधिगम्यः परमात्मसञ्ज्ञः स देवदेवो हृदये ममास्ताम् ॥१३॥

निषृदते यो भवदुःखजालं निरीक्षते यो जगदन्तरालम् ।
 अन्तर्गतो योगिर्भरीक्षणीयः स देवदेवो हृदये ममास्ताम् ॥ १४ ॥
 विमुक्तिमार्गप्रतिपादको यो यो जन्ममृत्युव्यसनव्यतीतः ।
 त्रिलोकलोकीविकलोऽकलङ्कः स देवदेवो हृदये ममास्ताम् ॥ १५ ॥
 क्रोडीकृतशेषशरीरिवर्गा रागादयो यस्य न सन्ति दोषाः ।
 निरिन्द्रियो ज्ञानमयोऽनपायः स देवदेवो हृदये ममास्ताम् ॥ १६ ॥
 यो व्यापको विश्वजनीनवृत्तिः सिद्धो विबुद्धो धुतकर्मबन्धः ।
 ध्यातो धुनीते सकलं विकारं स देवदेवो हृदये ममास्ताम् ॥ १७ ॥
 न स्पृश्यते कर्मकलङ्कदोषैर्यो ध्वान्तसङ्घैरिव तिग्मरश्मिः ।
 निरञ्जनं नित्यमनन्तमेकं तं देवमाप्तं शरणं प्रपद्ये ॥ १८ ॥
 विभासते यत्र मरीचिमाली न विद्यमाने भुवनाधिभासी ।
 स्वात्मस्थितं बोधमयप्रकाशं तं देवमाप्तं शरणं प्रपद्ये ॥ १९ ॥
 विलोक्यमाने सति यत्र विश्वं विलोक्यते स्पष्टमिदं विविक्तम् ।
 शुद्धं शिवं शान्तमनाद्यनन्तं तं देवमाप्तं शरणं प्रपद्ये ॥ २० ॥
 येन क्षता मन्मथ—मान—मूर्च्छा—विषाद—निद्रा—भय—शोक—चिन्ताः ।
 क्षयानलेनेव तरुप्रपञ्चस्तं देवदेवं शरणं प्रपद्ये ॥ २१ ॥
 न संस्तरोऽस्मा न तृणं न मेदिनी विधानतो नो फलकं विनिर्मितम् ।
 यतेर्निरस्ताक्षकषायविद्विषः सुधीभिरात्मैव सुनिर्मलो मतः ॥ २२ ॥
 न संस्तरो भद्रसमाधिसाधनं न लोकपूजा न च सङ्घमीलनम् ।
 यतस्ततो ध्यानरतो भवानिशं विमुच्य सर्वामपि बाह्यवासनाम् ॥ २३ ॥
 न सन्ति बाह्या मम केचनाऽर्था भवामि तेषां न कदाचनाहम् ।
 इत्थं विनिश्चित्य विमुच्य बाह्यं स्वस्थः सदा त्वं भव भद्र ! मुक्तौ ॥ २४ ॥

१ परमात्मस्वरूपे । २ प्रलयकालाग्निना इव ।

आत्मानमात्मन्यवलोकमानस्त्वं दर्शनज्ञानमयं विशुद्धः ।

एकप्रचित्तः खलु यत्र तत्र स्थितोऽपि साधो ! लभसे समाधिम् ॥ २५ ॥

एकः सदा शाश्वतिको ममात्मा विनिर्मलेक्षाधिगमस्वभावः ।

बहिर्भवाः सन्ति परे समस्ता न शाश्वताः कर्मभवाः स्वकीयाः ॥ २६ ॥

यस्यास्ति नैक्यं वपुषाऽपि सार्द्धं तस्यास्ति किं पुत्रकलत्रमित्रैः ।

पृथक्कृते चर्मणि रोमकूपाः कुतो हि तिष्ठन्ति शरीरमध्ये ? ॥ २७ ॥

संयोगतो दुःखमनेकभेदं यतोऽश्नुते जन्मवने शरीरी ।

ततस्त्रिधाऽसौ परिवर्जनीयो यियासुना निर्वृतिमात्मननिताम् ॥ २८ ॥

सर्वं निराकृत्य विकल्पजालं संसारकान्तारनिपातहेतुम् ।

विविक्तमात्मानमवेक्ष्मोणो निलीयसे त्वं परमात्मतत्त्वे ॥ २९ ॥

स्वयं कृतं कर्म यदात्मना पुरा फलं तदीयं लभते शुभाशुभम् ।

परेण दत्तं यदि लभ्यते स्फुटं स्वयं कृतं कर्म निरर्थकं तदा ॥ ३० ॥

निजार्जितं कर्म विहाय देहिनो न कोऽपि कस्यापि ददाति किञ्चन ।

विचारयन्नेवमनन्यमानसः परो ददातीति विमुञ्च शेमुषीम् ॥ ३१ ॥

इति द्वात्रिंशता वृत्तैः परमात्मानमीक्षते ।

अनन्यगतचेतस्को यात्यसौ पदमव्ययम् ॥ ३२ ॥

यैः परमात्माऽमितगतिविद्यः सर्वविविक्तो भृशमनवद्यः ।

शाश्वदधीतो मनसि लभन्ते मुक्तिनिकेतं विभवजरं ते ॥ ३३ ॥

श्रीविजयप्रभसूरीयम्
श्रीदेवपत्तननिवासि-जिनस्तवनम् ।

नतनाकिनिकायनरप्रमदं प्रमदप्रकरप्रसरन्महिमम् ।
महिमण्डलमण्डनमात्महितं महितं जगता महताऽसुमता ॥ १ ॥
सुमतिप्रदमुत्कुटमोहमहातमहानिष्ठते तरणेः किरणम् ।
किरणं जनवञ्छितदेवमणेर्मनसा श्रमणैर्विहितस्मरणम् ॥ २ ॥
स्मरणप्रवणं स्मरशूलभृतोऽभृत विश्वमसङ्ख्ययशःप्रसरैः ।
प्रसरत्कलिकालसुकल्पतरुं तरुणीजनगीतगुणं भविनाम् ॥ ३ ॥
भवनाशकरं करुणानिलयं लयलीनमनोभवकायरुचम् ।
रुचिराननतर्जितचन्द्रमसमसमञ्जसजन्ममनोज्ञकरम् ॥ ४ ॥
करणद्विपमारणहस्तिरिपुं रिपुमित्रसमेक्षणमिष्टपरम् ।
परमार्हतपूजितपत्कमलं मलयजितकीर्तितरङ्गभरम् ॥ ५ ॥
भरणीपतिनिर्भयशर्मददं मददन्तिविभेदनकेशरिणम् ।
रणसुक्तमुं नुत पारगतं गतमत्सरमात्मनि भव्यजनाः ॥ ६ ॥

इत्थं श्रीविजयप्रभ-

सूरीश्वरसिद्धिदो जिनो जीयात् ।

देवकपत्तनवासी

स्तुतो मया सुधनवृद्धिकरः ॥ ७ ॥

[१६]

श्रीमहीमेरुमुनिप्रणीता
जिनस्तुतिपञ्चाशिका ।

(क्रियागुप्ता)

सकलसुरेश्वरमुख्या विबुधाः सुविशुद्धबुद्धिनिधयोऽपि ।
 स्तवनं तीर्थाधिपते ! ^१जिनेश ! ते नैव कर्तुमिह ॥ १ ॥
 इति जानन्नपि नित्यं तथाप्यहं मुग्धमानसः पवितुम् ।
^२विनयी हे जिनराज ! स्तवनमिषात्ते निजां जिह्वाम् ॥ २ ॥
 मन्ये न सर्वशाले तव वृत्तं विबुधवर्ण्यमानमिह ।
 पुण्यप्रभूतगुरुतरमहिमौऽतिक्रान्तसकलसुरम् ॥ ३ ॥
 स्तुतिवादीक्षेऽर्मकरध्वजं जिन ! त्वां सुरेशसंसेव्यम् ।
 समवसृतिमध्यभाजं संसृतिहरणं कदा मोदात् ? ॥ ४ ॥
 तत्त्वतरुजलदधारासासितभूवलय ! भव्यजनवाराः ।
 अतिशयसमूहशाली नाथ ! भवांश्चरणगुणपाली ॥ ५ ॥
 सकल ! ससार ! सलक्षण ! संसारासारतां समधिगत्य ।
 सर्वज्ञ ! सर्वसङ्गे भगवन्न भवानभावाय ॥ ६ ॥
 संसारवारिराशिं विषमतरं दुस्तरं च जिनराज ! ।
 विदभासिततारसुखं लब्ध्वा वैराग्यमत्र भवान् ॥ ७ ॥

१ हे जिन ! ईशते । २ विनयी ईहे । ३ गुरुतरमहि माति ।
 ४ ईक्षे । ५ नाथ-पालय । ६ ससार । ७ ततार-तीर्णवान्,
 सुखं क्रियाविशेषणम् ।

भाषितशुचिसत्यागं उदितोदितधाम ! सदगुणग्राम ! ।

कृत्वा कर्मनिरासं दूरीकृतदुःखभववासम् ॥ ८ ॥

निर्जितमनोज्ञ ! हारोज्ज्वलगुणमण्डल ! विशालतमभाल ! ।

कृपया भावारिभयं भविनां भूमौ भवानेव ॥ ९ ॥

अष्टविधकर्मरोगापनोदविशदागैदः सदा विमदः ।

त्वमविपदं जन्तूनां हितेच्छया शुद्धसिद्धान्तम् ॥ १० ॥

शशिशोभमानसाधितं यशोऽतिधवलीकृतावनीवलयः ।

निःशेषजन्तुकरुणां निष्कारणवत्सलोऽत्र भवान् ॥ ११ ॥

कनकविराजितमोचे सुरनरतिर्यग्विजातसङ्कोचे ।

भवतेश ! समवसरणे द्वेधा धर्मो धराभरणे ! ॥ १२ ॥

न कदा करुणाम्बुनिधे रजनीश ! परोपकारिता भवतः ।

विद्वुतेह यथा तपनात् प्रकाशिता विश्वविश्वहिता ॥ १३ ॥

उज्झितसंसृतदोषे पापिन्यपि जनितपुण्यमतिपोषे ।

मैत्र्याऽपरत्र रोषे निरीक्षिते भवति^१ कृततोषे ॥ १४ ॥

ननु 'निर्ममे त्वदीये हृदये जिन ! वेद्मि मुदितया वासः ।

मित्रामित्रेषु यतस्त्वमेकरूपः सदा विदितः ॥ १५ ॥

शिवपदसाधनविहितादरस्य भवतस्तपः समाचरतः ।

हृदये सत्क्षान्तिर्मये स्थानं न कदापि रोषेण ॥ १६ ॥

१ अगमः । २ जह्वार उज्ज्वलः । ३ अगदः—अचीकथः ४

अधित—अदधत् । ५ ऊचे—अवादि । ६ करुणाम्बुधेः हे ईश ! अजनि ।

७ स्यादौ सप्तमी त्यादौ वर्तमाना । ८ निर्ममे—ममत्वरहिते, क्रिया-

पदपक्षे निर्ममे—निर्मितवान् । ९ अये इति क्रियापदम् ।

दुःसहसुरनरतिर्यक्कृतोपसर्गावली त्वया त्रेधा ।
 विश्वे क्षमीश ! सम्यक् सिद्धिसुखास्वादरसिकेण ॥ १७ ॥
 दुर्जनजनेन लपितं दुर्वचनं श्रवणशूलसदृशमपि ।
 भवता सुरपतिविहितस्तुतितुल्यममानिमुनिमुख्य ! ॥ १८ ॥
 भव्यजननयनकैरववने विकारां सदा ददानेन ।
 चन्द्रोपमितिर्भवतासितेन युक्तं जगन्नाथः ॥ १९ ॥
 विषयमतिविषमरजनीविनाशमनिशं वितन्वता भवता ।
 रवितोऽधिकेन लोके भावि ख्यातिप्रतापेन ॥ २० ॥
 भव्यविभारोचिष्णुर्निराकरिष्णुर्भवं भयोपेतम् ।
 एकस्त्वमेव संवरमिन्द्रियजयसम्भवं सत्यम् ॥ २१ ॥
 चित्रं विशददयास्थः क्षमावतां मुख्यतां सदैव दधत् ।
 सकलं भावारिकुलं नाथ ! त्वं त्रिभुवने विदितः ॥ २२ ॥
 अमृतरसादपि समधिकरसं विशेषादशेषशान्तरसम् ।
 नक्तं दिवापि चित्रं त्वं न सदा सावधानं जिन ! ॥ २३ ॥
 ननु नव्यरम्यरञ्जितसुरनम्यपद ! प्रभावतो भवतः ।
 आजन्मजातवैराचित्रं तिर्यग्गणेनैवापि ॥ २४ ॥
 विदितचरित्रेषु रहो मुख्यां के के न विषयजं सौख्यम् ।
 जिनवर ! भवता तु जने तत् त्यक्तं विषमिवाऽवेत्य ॥ २५ ॥

१ अक्षमि हे ईश ! । २ अमानि । ३ तेन-भवता चन्द्रोप-
 मितिः, युक्तं जगन्नाथः असि । ४ अभावि इति क्रियापदम् ।
 ५ असौ त्वं सदा न न अधाः-अदधः । ६ आपि क्रियापदम् ।

दोषैरष्टादशभिर्नाथ ! मनस्ते मलीमलं न जने ।
 समर्तानितरां क्षालितकर्ममलत्वात् कदाचिदपि ॥ २६ ॥
 इह ते विशदाचाराचरणपरस्य प्रभो ! मनो न मनाक् ।
 संवेगसावधानं कदापि पञ्चप्रमादेषु २७ ॥
 हरिहरमुख्या देवा जिन ! विख्याता जगत्त्रये सन्तु
 त्वय्येव परं प्रकटं दृश्यतेया वीतरागत्वम् ॥ २८ ॥
 परिमन्त्रणे देदीप्यमानचरणे सुभक्तिरिह भवेति ।
 येन जिनेश्वर सत्या दुःप्रापा मुक्तिरपि तेन ॥ २९ ॥
 प्रकटितसुख ! कलिकाले लयालयं शमरसं जने योऽत्र ।
 स तव प्रसादविशदः परमां पुष्टिं जगामैवम् ॥
 ये परमार्युर्मायं तव शासनयानपात्रमतिनिविडम् ।
 ते तेरुतरतरं भवजलधिं लीलया लोके ॥ ३१ ॥
 ये दुर्गतिभयभीता नैव विकारेषु मानसं स्वीयम् ।
 लब्ध्वा ते जिन ! वचनं ते धन्याः शिवपुरं प्राप्ताः ॥ ३२ ॥
 या भवमतयो^१ धुर्या मोहबले मुख्यतां क्षमाधीश ! ।
 तास्तत्त्वज्ञस्तरसा तवाज्ञया वर्जिताः सततम् ॥ ३३ ॥
 कामाग्निं जलद ! दुर्बलदुःखक्षेपेषु ये कषायेषु ।
 चित्तप्रसरं न जनास्ते वसुधायां तवादेश्याः ॥ ३४ ॥

१ न भकृत । २ अविशत्-प्रविष्टम् । ३ आ-संमन्तात् दृश्यते ।
 ४ भवति । ५ जगाम । ६ अयुः-जग्मुः ७ तेहः-तीर्णवन्तः । ८
 अदुः-दत्तवन्तः । ९ अधुः । १० ददुः-दत्तवन्तः ।

यः परमविभाव ! सदानन्दमये तव मते ह्यकम्पमतिः ।
 तस्य जिनेश्वर ! विश्वे न दुर्लभा शिवपदावाप्तिः ॥३५॥
 यः किल निर्मलमनसाऽस्मैरदेवममाय ! निर्ममाधीश ! ।
 तव नाम महामन्त्रं समीहितं करगतं तस्य ॥३६॥
 यः श्रीजिनेन्द्र ! मिथ्यामतिमुदितो मानसे नवक्रोधात् ।
 शुभवति भवति द्वेषं नहि भवति स भव्यताशाली ॥३७॥
 सङ्ख्याव्यतीतनवनवभवसम्भूतानि पापकर्माणि ।
 तव शिवकर ! सद्ध्यनाजिनातिभक्तिप्रसक्तात्मा ॥३८॥
 तापं पापं च जने समन्ततः सन्ततं निरस्यन्ती ।
 तव वागविवुद्धेर्गङ्गावोदीन्द्रवर्ण्यतम ! ॥३९॥
 तादृक्षसमवसरणं भवभयहरणं जगत्त्रयीशरणम् ।
 न तव पुरा के भव्या दृष्ट्वा पुंरतः परानन्दम् ? ॥४०॥
 भक्त्या धाम मनोरमसुरनिर्मितसमवसरण ऋद्धिवरम् ।
 हृदये भवन्तमीशं न वयं मिथ्यात्वमतिमूढाः ॥४१॥
 सुरतरुहि तव चरितं निशम्य मन्ये विदूरतरदेशम् ।
 चिन्तातिगफलदातुर्बहुधाम विराजमानस्य ॥४२॥
 अकृतकलाविरासादिलातलाभासिकेवललोकात् ।
 भवतोऽधिगत्य सुकृतं संसारं मूलतः सुजनः ॥४३॥

१ अस्मरत्—स्मृतवान् । २ मानसे न वक्रः अधात् । ३
 जिनाति—जीर्णीकरोति । ४ अवादि । ५ आपुः—प्राप्तवन्तः अतः ।
 ६ अधाम—अस्थापयाम । ७ आम—भक्ति चकार । ८ असात्—
 अन्तमकृत ।

विज्ञतेः पापपारावदलितनरकालिमोहनृपकारा ।
 कांस्कान्न ते जिनाज्ञा सुपालिता साधुजनमान्या ॥४४॥
 आज्ञा यदि त्वदीया लब्धा भवकोटिदुर्लभेहं मया ।
 तत्तां कामगवीमपि नाहं तु समीहया युक्तः ॥४५॥
 संसारे कान्तारेऽनन्तभवान्नाथ ! जन्तुनाऽनेन ।
 दुःखं वचनातीतं विना तवाज्ञां जिनाधीश ! ॥४६॥
 त्रिभुवनविदितोदद्योतं त्वयि दृष्टे यद्यहं न जगदीश ! ।
 मोहान्धकारमिदुरे सकोऽपि दोषो ममैव तदा ॥४७॥
 नित्यं ग्रीणितहृदये भाषितनिःशेषजन्तुजातदये ।
 विहितान्तरारिविजये त्वयीक्षिते मोदमहमभये ॥४८॥
 सितकरसौम्यतरास्ये योगिजनैस्तत्त्वतस्तु समुपास्ये ।
 मोहेनाहं दास्ये कथं त्वयीशे श्रितेऽहास्ये ? ॥४९॥
 अहमिह हरिहरमुख्याऽनेकसुराणां चरित्रमाकर्ण्य ।
 त्वामेव देवदेवं निष्कारणवत्सलं लोके ॥५०॥
 भव्यजनेशांधीश्वर ! पवित्रचारित्रराधनं सुमतिम् ।
 सततं समीहमानं माममलज्ञाननीरनिधिः ॥५१॥
 पदनतनिर्जरराजे भवत्यहं सेवकोऽपि गाढतरम् ।
 तेन त्वदीयसेवा भवे भवे म भृशं भूयात् ॥ ५२ ॥

१ आ—समन्तात् समीहे । २ उद्द्योते हे कान्त !—स्वामिन् !
 आरे—प्रापि । ३ ग्रीणितहृत्—अये—गच्छामि । ४ लोके—अवलोकयामि ।
 ५ भव्यजनं शाधि—शिक्षां देहि हे ईश्वर । ६ हे पदनतनिर्जर !
 राजे—शोभेऽहम् ।

गच्छाधिपश्रीजयकीर्तिसूरि-
 शिष्यो महीमेरुरहं स्तवं ते ।
 कृत्वा क्रियागुप्तकवित्वमित्थं
 त्वामेव दध्यां हृदये जिनेन्द्र ! ॥५३॥

[१७]

श्रीचन्द्रप्रभसूरिप्रणीतं
 साधारणाजिनस्तवनम् ।

(प्रभातकुलकापराख्यम्)

प्रातरेव समुत्थाय तीर्थनाथ ! मुखं तव ।
 ये पश्यन्ति प्रणश्यन्ति तेषां नियतमापदः ॥१॥
 जिनेन्द्र ! त्वन्मुखाम्भोजं प्रातः पश्यन्ति ये नराः ।
 सार्द्धं सर्वज्ञकल्याणैर्नित्यं त्यजति तान्न राः ॥२॥
 भावतो भवतो दृष्टं मुखं दिनमुखे न यैः ।
 मर्त्यजन्मफलं नाथ ! नाशितं नाशितं हि तैः ॥३॥
 प्रभो ! प्रभोदयेऽवश्यं पश्यन्नास्यं तवान्वहम् ।
 नरो न रोगदारिद्र्योपद्रवैर्देव ! दूयते ॥४॥
 नेदं पुण्यमपुण्यानां प्रभो ! प्रातः प्रयाति ते ।
 मुखं मुखममीष्टानां सुदृष्टेर्दृष्टिगोचरम् ॥५॥
 दृष्ट्वा ते वीतरागास्यं कान्तोपान्तं मनोहरम् ।
 कथमभ्येति भव्यानां कान्तोपान्तं मनो हरम् ? ॥६॥

यस्ते सुसोत्थितः पश्येत् पादपद्मं सुदारुणम् ।
 न पुनर्लभते नाथ ! भवे दुःखं स दारुणम् ॥७॥
 निःशेषमङ्गलागारे प्रगेऽङ्घ्री यो न नाथ ! ते ।
 वीक्षते स कथं मूढो मोक्षसौख्यस्य नाथते ? ॥८॥
 प्रभा ते पादयोः स्पृष्टा प्रभाते शिरसा प्रभो ! ।
 विभवं वितनोत्याशु विभवं च पदं वृणाम् ॥९॥
 प्रभो ! त्वत्पादयोर्नित्यमरुणामरुणोदये ।
 स्पृशन् स्पृश्यते नाथ ! पातकैर्भवपातकैः ॥१०॥
 त्वत्पादनखचन्द्राणां ज्योत्स्नया स्नपिता विभो ! ।
 प्रणन्तारः प्रगे भान्ति मूर्त्तपुण्योज्ज्वला इव ॥११॥
 किं गुणैः किं कुलेनापि किं रूपेण किमाज्ञया ? ।
 किं विभो ! विभवेनापि न चेन्नित्यं त्वमीदृश्यसे ॥१२॥

एतत्प्रभातकुलकं पुलकं दधानो

यस्ते निशान्तमुपगम्य निशान्त एव ।

स्वामिन् ! पठेत् त्रिदिववासमुपास्य पश्चा-

च्चन्द्रप्रभामलमुपैति पदं स मुक्तेः ॥१३॥

[१८]

श्रीसोमप्रभसूरिविरचितं

साधारणजिनस्तवनम् ।

श्रीमन् ! धर्मं श्रयं मम मनः सन्मतेऽम्ब ! प्रसीद

श्रद्धे ! श्रेयोजलभरनदि ! प्रोलस त्वं प्रकामम् ।

रोमाङ्कुरांस्तनु तनु ! भज त्वं च मां भाव ! बन्धो !

मातस्त्वं गौः ! प्रसर च यथा संस्तुवे श्रीजिनेन्द्रम् ॥ १ ॥

त्वं नाथस्त्वां स्तुवे नाथं सनाथोऽहं त्वया नमः ।

तुभ्यं त्वन्मे शुभं ज्ञानं तवाऽनन्तगुणास्त्वयि ॥ २ ॥

अवचूरिः ।

हे श्रीमन् ! हे धर्म ! मम मनः त्वं श्रय । श्रय इति क्रियापदम् ।
कः कर्ता ? त्वम् । किं कर्मतापन्नम् ? मनः । कस्य ? मम । श्रीरस्या-
स्तीति श्रीमान् तस्य सम्बोधने हे श्रीमन् ! । हे सन्मते ! अम्ब ! मां
त्वं प्रसीद । प्रसीद इति क्रियापदम् । कः कर्ता ? त्वम् । कं कर्मतापन्नम् ?
माम् । सुष्ठु-शोभना मतिर्यस्य स सन्मतिः । तस्य सम्बोधने हे सन्मते ! ।
ह श्रयोजलभरनदि ! हे श्रद्धे ! त्वं प्रोल्लस । प्रोल्लस इति क्रियापदम् ।
का कर्त्री । वम् । कथम् ? प्रकामम् । ह तनु ! रोमाङ्कुरान् तनु । तनु इति
क्रियापदम् । कान् कर्मतापन्नान् ? रोमाङ्कुरान् । किं कर्तुं ? त्वम् । हे भाव !
ह बन्धो ! मां त्वं भज । भज इति क्रियापदम् । कः कर्ता ? त्वम् । कं
कर्मतापन्नम् ? माम् । च-पुनः । हे मातः ! हे गौः ! प्रसर । प्रसर
इति क्रियापदम् । का कर्त्री ? त्वम् । कथम् ? यथा श्रीजिनेन्द्रं
अहं संस्तुव । संस्तुवे इति क्रियापदम् । कः कर्ता ? अहम् । कं
कर्मतापन्नम् ? श्रीजिनेन्द्रम् । कथम् ? यथा ॥ १ ॥

त्वं नाथोऽसि । असीति क्रियापदम् । कः कर्ता ? त्वम् । कि-
म्भूतः ? नाथः । त्वां नाथं अहं स्तुवे । स्तुवे इति क्रियापदम् । कः
कर्ता ? अहम् । कं कर्मतापन्नम् ? त्वाम् । त्वां किंविशिष्टम् ? नाथम् ।
त्वयाऽहं सनाथोऽस्मि । अस्मीति क्रियापदम् । कः कर्ता ? अहम् ।
अहं कथम्भूतः ? सनाथः । केन ? त्वया । तुभ्यं नमोऽस्तु । अस्तु
इति क्रियापदम् । किम् ? नमः । कस्मै ? तुभ्यम् । त्वन्मे शुभम् । त्वत्तः
मे-मम शुभं वर्त्तते । वर्त्तते इति क्रिया पदमध्याहार्यम् । किम् ? शुभम् ।
कस्य ? मम । कस्मात् ? त्वत्-त्वत्तः । तव ज्ञानं वर्त्तते । वर्त्तत इति
क्रियापदम् । किं ? ज्ञानम् ? । कस्य ? तव । त्वयि अनन्तगुणा :

युवां जिनं पश्यतमक्षिणी ! हे नैर्मल्यमग्नं श्रयते यथा वाम् ।
प्राप्तं फलं स्वस्ति गतं युवाभ्यां पापं च पुण्यं युवयोश्च तेजः ॥३॥

यूयं नश्यत रे कषायरिपवः ! युष्मान् जिनः प्रेक्षते
युष्माभिर्मथितं जगन्मुनिपतिः क्रुद्धोऽस्ति युष्मभ्यमाः ।
भाग्यं युष्मदपासरन्ननु बलं युष्माकमद्य क्षितं
किं युष्मासु न चेतनाऽस्ति यदियत्यद्यापि वो धृष्टताः ॥४॥
अवचूरिः ।

सन्ति । सन्तीति क्रियापदम् । के कर्तारः ? अनन्तगुणाः । कस्मिन् ?
त्वयि ॥ २ ॥

‘ युवाम् ’ हे अक्षिणी ! युवां जिनं पश्यतम् । पश्यतं इति
क्रियापदम् । के कर्तृणी ? युवाम् । कं कर्मतापन्नम् ? जिनम् ।
यथा वां अग्नं नैर्मल्यं श्रयते । श्रयते इति क्रियापदम् । किं कर्म ?
नैर्मल्यम् । किम्भूतम् ? अग्नम् । के ? युवाम् । कथम् ? यथा
युष्मदो द्वितीया द्विवचनेन सह वाम् इत्यादेशः । निर्मलस्य भावो
नैर्मल्यम् । भावे ये, वृद्धौ सिद्धिः । युवाभ्यां फलं प्राप्तम् । युवाभ्यां
स्वस्ति गतं अस्तु । च-पुनः युवाभ्यां पापं गतम् । तृतीया-चतुर्थी-

१ म्—प्रधानम् । २ ‘ श्रिग् सेवायाम् ’ फलवत्कर्तारि
‘ इगितः ’ (सिद्ध० ३—३—९५) आत्मनेपदम् । ३ ‘ द्वित्वे वां
नौ ’ (सिद्ध० २—१—२२) इति वाम् आदेशः । ४ युवाभ्यां-
सम्प्रदानभूताभ्याम् । युवयोः सम्बन्धि पुण्यं युवयोर्विषयभूतयो-
स्तेजश्च । समस्तीति क्रियापदं स्वयमेवाध्याहार्यम् । ‘ यत्राऽन्यत्
क्रियापदनं श्रूयते तत्राऽस्तीति भवति परः प्रयुज्यते ’ इति न्यायबलात् ॥
इति युष्मदः सप्तविभक्त्येकविंशतिबचनप्रयोगरूपोदाहरणामि ॥

अहं वीरः प्राप्ताः शरणमबला मां त्रिभुवनं

मया जिग्ये मह्यं स्पृहयति मही मद् भुवि सुखम् ।

ममाग्यं साम्राज्यं मयि बलमलं तावदिति हि

स्मयं दध्रे यावन्न जिन ! मदनोऽन्याधि भवता ॥५॥

अवचूरिः ।

पञ्चमीद्विवचनोदाहरणम् । युवयोः पुण्यं वर्त्तते । कथम् । च-पुनः ? युवयोः तेजो वर्त्तते ॥ ३ ॥

‘यूयम०’ रे कषायरिपवः ! यूयं नश्यत । नश्यत इति क्रियापदम् । कषाया एव रिपवः कषायरिपवः तेषां सम्बोधनं हे कषायरिपवः । ‘नशौचं अदर्शने’ इत्यस्य ‘दिवादेः श्यः’ (सिद्ध० ३—४—७२) इति श्यप्रत्यये पञ्चमी ते सति सिद्धम् । युष्मान् जिनः प्रेक्षते । युष्माभिर्जगन् मथितम् । आः इति खेदे । युष्मभ्यं मुनिपतिः क्रुद्धोऽस्ति । युष्मद् भाग्यं अपासरत् । ‘सु गतौ’ अपपूर्वः । ननु इत्यामन्त्रणे । युष्माकं बलं क्षितम् । कथम् ? अद्य । युष्मासु किं चेतना नास्ति ? यत् अद्यापि चः इयती धृष्टता वर्त्तते । केषाम् ? वः । किम्भूता ? इयती । कथम् ? यत् । कथम् ? अपि । युष्मदो बहुवचने आमि‘पदाद्युग् विभक्त्यैकवाक्ये वसूनसा बहुत्वे’ (सिद्ध० २-१-२१) इत्यामा सह वसादेशे चेति सिद्धम् ॥ ४ ॥

‘अहं०’ अहं वीरोऽस्मि । किलक्षणः ? वीरः । मां अबलाः शरणं प्राप्ताः । प्राप्ता इति क्रियापदम् । के कर्तारः ? अबलाः । किं कर्मतापन्नम् ? शरणम् । कं कर्मतापन्नम् ? माम् । द्विकर्मको धातुः । मया त्रिभुवनं जिग्ये । मह्यं मही स्पृहयति । भुवि सुखं वर्त्तते । कस्मात् ? मत् । अस्मत्पञ्चम्येकवचनम् । मम अग्यं-प्रधानं साम्राज्यं वर्त्तते । सम्राजो भावः साम्राज्यम् । किलक्षणम् ? अग्यम् । कस्य ? मम । अस्मदो ढसा सह ‘तव मम ढसा’ (सिद्ध० २-१-१५)

आवां याव इतो निहन्ति न जिनो नौ मित्र ! यत्र स्थिता-

वावाभ्यामभवत् स्मरस्य सखितौ क्रुधश्च कामान्तकः ।

पुण्यं चाऽद्य परिच्युतं बत बलं क्षीणं न धीश्चावयोः

सञ्चिन्त्येति विभो । प्रणेशतुररं त्वद्वेषरागाविमौ ॥६॥

इति मम आदेशः । मयि बलं अलं-अत्यथ वर्तते । वर्तते इति क्रियापदम् । किं कर्तुं ? बलम् । कस्मिन् ? मयि । हि-निश्चितम् । तावत् इति मदनः-कामः-स्मयं-गर्वं दध्रे । दध्रे इति क्रियापदम् । कः कर्त्ता ? मदनः । कं कर्मतापन्नम् ? । स्मयम् । कथम् ? तावत् कथम् ? हि । हे जिन ! यावत् मदनः भवता न अव्याधि-न ताडितः । अव्याधि इति क्रियापदम् । केन कर्त्ता ? भवता । कः कर्मतापन्नः ? मदनः । कथम् ? यावत् । कथम् ? न । ' व्यधञ्च् ताडने ' ' भावकमणोः ' (सिद्ध० ३-४-६८) इति लिचि ' अद्यतनी ' (सिद्ध० ५-२-४) न लुकि । ' ङिणिति ' (सिद्ध० ४-३-५०) वृद्धौ पूर्वं ' अद्धातोरादिह्यस्तन्यां चामाडा ' (सिद्ध० ४-४-२९) इति अटि अव्याधि इति सिद्धम् ॥ ५ ॥

' आवां० ' इतः आवां यावः । ' यावः ' इति क्रियापदम् । कौ कर्तारौ ? आवाम् । कुतः ? इतः । हे मित्र ! यत्र स्थितौ नौ-आवां जिनो न निहन्ति । निहन्ति इति क्रियापदम् । कः कर्त्ता ? जिनः । कौ कर्मतापन्नौ ? नौ-आवाम् । कथम् ? न । नौ किं-

१ आवाभ्यां स्मरस्य सहाय्योऽभवत् । आवाभ्यां सम्प्रदान-भूताभ्याम् । कामान्तकः क्रुद्धोऽस्ति । ' क्रुद्धुहेर्ण्यसूयाऽर्थेयं प्रति कोपः ' (सिद्ध० २-२-२७) इति चतुर्थी । कामान्तकः-जिनः । अनेन विशेषणेन स्मरसहाय्ययो रागद्वेषयोः क्रोधहेतुत्वं व्यनक्ति । आवयोः सम्बन्धि बलं क्षीणम् । आवयोर्विशेष्यभूतयोः धीः नास्ति ।

मग्ना नाथ ! भवार्णवे वयमितस्तत् तारयास्मान् शुभै-

र्दृष्टोऽस्माभिरसि त्वमीश ! वितरास्मभ्यं मनोवाञ्छितम् ।

अस्मन्नाशय पातकं मुनिपते ! ऽस्माकं त्वमेवोशिता-

ऽस्मासु ज्ञानमुदीरय त्वदपरः को न स्मृतेर्गोचरः ? ॥७॥

अवचूरिः

लक्षणौ ? स्थितौ । कुत्र ? यत्र । आवाभ्यां स्मरस्य सखिता अभ-
वत् । अभवत् इति क्रियापदम् । का कर्त्री ? सखिता । कस्य ?
स्मरस्य । काभ्याम् ? आवाभ्याम् । अस्मदस्तृतीयाद्विवचने भ्यामि
आवादेशे दस्याऽऽत्वे सिद्धम् । च-पुनः । आवाभ्यां कामान्तकः
क्रुद्धोऽस्ति । अस्तीति क्रियापदम् । कः कर्त्ता ? कामान्तकः ।
किंलक्षणः ? क्रुद्धः । काभ्याम् ? आवाभ्याम् । कामस्य अन्तकः
कामान्तकः । च-पुनः । आवाभ्यां । अद्य पुण्यं परिच्युतम् । परि-
च्युतामाति क्रियापदम् । क कर्तुं ? पुण्यम् । काभ्याम् ? आवा-
भ्याम् । कदा ? अद्य । तृतीया-चतुर्थी-पञ्चमी द्विवचने समानं
रूपम् । सर्वत्राऽऽवाभ्याम् इति ज्ञयम् । बत इति खेदे ।
आवयोः बलं क्षीणम् । क्षीणम् इति क्रियापदम् ।
आवयोः न धीरस्ति । अस्तीति क्रियापदम् । का कर्त्री ?
धीः । कथम् ? न । हे विंभो ! इति सञ्चिन्त्य इमौ रागद्वेषौ
त्वत्तः अरम् अत्यथम् । प्रणेशतुः-नष्टौ । प्रणेशतुः इति क्रियापदम् ।
कौ कर्तारौ ? रागद्वेषौ । किंलक्षणौ ? इमौ । सिद्धिः पूर्ववत् ।
कथम् ? अरम् । किं कृत्वा ? सञ्चिन्त्य । कथम् ? इति ।

‘मग्ना नाथ’ हे नाथ ! वयं भवार्णवे मग्नाः । मग्ना इति क्रियापदम् ।
क कर्तारः ? वयम् । कस्मिन् ? भवार्णवे । भव एव अर्णवः भवार्णवः
‘अमा त्वामा’ (सिद्ध० २-१-२४) इति त्वादेशः पदात् परः ।
अत्रापि ‘अमा त्वा मा’ (सि० २-१-२४) इति माऽऽदेशः ।

एवं पावितमां स्तुवेऽनवरतं त्वाऽहं नतत्वं प्रभो !

रक्ताऽहं त्वमपीश ! पाहि भवतो मा संस्तुत ! त्वां जवात् ।

भद्रं ते स्मृतमहमुद्धृतभव ! त्रैलोक्यनीलोत्पल !

श्रीसोमप्रभसूरिसंस्तुतगुण ! श्रेयःश्रियं देहि मे ॥८॥

[१९]

नमस्कारस्तवनम् ।

अरिहंताण नमो पूअं अरहंताणं रहस्सरहियाणं

पयओ परमिद्धीणं अरुहंताणं धुअरयाणं ॥१॥

निदडुअट्टकस्मिधणाण वरनाणदंसणधराणं ।

मुत्ताण नमो सिद्धाणं परमं परमिद्धिभूयाणं ॥२॥

तस्मिन् भवार्णवे । तत्-तस्मात् कारणात् । इतः भवार्णवात् त्वं
अस्मान् तारय । तारय इति क्रियापदम् । कः कर्ता ? त्वम् ।
कान् कर्मतापन्नान् ? अस्मान् । 'पूर्वं युष्मान् अव अस्मान्' इति
सिद्धम् । कथम् ? तत् । कुतः ? इतः भवार्णवात् । हे ईश !
शुभैः त्वं दृष्टोऽसि । अस्मभ्यं त्वं मनोवाञ्छितं वितर । हे मुनिपते !
अस्मात् पातकं त्वं नाशय । हे मुनिपते ! अस्माकं त्वमेव ईशिता
वर्त्तसे । अस्मासु ज्ञानमुदीरय । उदीरय इति क्रियापदम् । कः
कर्ता ? त्वम् । किं कर्मतापन्नम् ? ज्ञानम् । केषु ? अस्मासु । नः
अस्माकम् त्वत् अपरः स्मृतेर्गोचरः कोऽस्ति ? अपि तु न कोऽपि ।
किंलक्षणः ? अपरः । कस्मात् ? त्वत् । पुनः किंलक्षणः ? गोचरः ।
कस्याः ? स्मृतेः । केषाम् ? नः अस्माकम् । सर्वत्र पूर्वं युष्मच्छब्द-
रूपवत् सर्वविभक्तिबहुवचनेषु अस्मदो रूपं ज्ञेयम् । गोचरभयाच्च
साधनिका कृता इति ॥७॥

आयायघराण नमो पंचविहायारसुद्धियाणं च ।
 नाणीणायरियाणं आयारुवएसयाण सया ॥३॥
 बारसविहं अपुव्वं दिताण सुअं नमो सुअहराणं ।
 सययमुवज्झायाणं सज्झायज्झाणजुत्ताणं ॥४॥
 सव्वेसिं साहूणं नमो तिगुत्ताण सव्वलोए वि ।
 तवनियमनाणदंसणजुत्ताणं बंभयारीणं ॥५॥
 एसो परमिट्ठीणं पंचण्हवि भावओ नमुक्कारो ।
 सव्वस्स कीरमाणो पावस्स पणासणो होइ ॥६॥
 भुवणे वि मंगलाणं मणुयासुरअमरखयरमहियाणं ।
 सव्वेसिमिमो पढमो होइ महामंगलं पढमं ॥७॥
 चत्तारि मंगलं मे हुंतु रहंता तहेव सिद्धा य ।
 साहू अ सव्वकालं धम्मो य तिलोयमंगलो ॥८॥
 चत्तारि चेव ससुरासुरस्स लोगस्स उत्तमा हुंति ।
 अरहंत सिद्ध साहू धम्मो जिणदेसियभुयारो ॥९॥
 चत्तारि वि अरिहंत सिद्ध साहू तहेव धम्मं च ।
 संसारधोररक्खसभएण सरणं पवज्जामि ॥१०॥
 अह अरहओ भगवओ महइ महावीर वद्धमाणस्स ।
 पणयसुरेसरसेहरवियलियकुसुमच्चियकमस्स ॥११॥
 जस्स वरधम्मचक्रं दिणयरविंबं व भासुरच्छायं ।
 तेएण पज्जलंतं गच्छइ पुरओ जिणिंदस्स ॥१२॥
 आयासं पायालं सयालं महिमंडलं पयासंतं ।
 मिच्छत्तमोहतिमिरं हरेइ तिण्हंपि लोयाणं ॥१३॥

सयलम्भि वि जियलोए चितियमित्तो करेइ सत्ताणं ।
 रक्खं रक्खसडाइणिपिसायगहजक्खभूआणं ॥ १४ ॥
 लहइ विवाए वाए ववहारे भावओ सरंतो य ।
 जूए रणे य रायंगणे य विजयं विसुद्धप्पा ॥ १५ ॥
 पच्चूसपओसेसुं सययं भव्वो जणो सुहज्जाणो ।
 एयं ज्ञापमाणो मुक्खं पइ साहगो होइ ॥ १६ ॥
 वेयालरुद्धदाणवनरिंदकोहंडिरेवेईणं च ।
 सव्वेसिं सत्ताणं पुरिसो अपराजिओ होइ ॥ १७ ॥
 विज्जु व्व पज्जलंति सव्वेसुवि अक्खरेसु मत्ताओ ।
 पंचनमुक्कारपए इक्किंके उवरिमा जाव ॥ १८ ॥
 ससिधवल-सल्लिनिम्मलआयारसहं च वाणियं बिंदुं ।
 जोयणसयप्पमाणं जालासयसहस्सदिप्पंतं ॥ १९ ॥
 सोलससु अक्खरेसुं इक्किं अक्खरं जगुज्जोअं ।
 भवसयसहस्समहणो जम्भि ठिओ पंचनवकारो ॥ २० ॥
 जी थुणइ हु इक्कमणो भविओ भावेण पंचनवकारं ।
 सो गच्छइ सिवलोअं उज्जोअंतो दस दिसाओ ॥ २१ ॥
 तवनियमसंजमरहो पंचनमुक्कारसारहिनिउत्तो ।
 नाणतुरंगमजुत्तो नेइ फुडं परमनिव्वाणं ॥ २२ ॥
 सुद्धप्पा सुद्धमणा पंचसु समिईसु संजुअ तिगुत्तो ।
 जे तम्मि रहे लग्गा सिधं गच्छंति सिवलोयं ॥ २३ ॥
 थंभेइ जलं जलणं चितियमित्तो वि पंचनवकारो ।
 अरि-मारि-चोर-राउल-घोरुवसगं पणासेइ ॥ २४ ॥

अट्टेव य अट्टसयं अट्टसहस्सं च अट्ट कोडीओ ।
 रक्खंतु मे सरीरं देवासुरपणमिया सिद्धा ॥ २५ ॥
 ॐ नमो अरहंताणं तिलोयपुज्जो य संथुओ भयवं ।
 अमरनररायमहिओ अणाइनिहणो सिवं दिसउ ॥ २६ ॥
 निट्ठवियअट्ठकम्भो सुइभूय-निरंजणो सिवो सिद्धो ।
 अमरनररायमहिओ अणाइनिहणो सिवं दिसउ ॥ २७ ॥
 सव्वे पओस-मच्छर-आहियहियया पणासमुवयंति ।
 दुगुणियकयधणुसइं सोउं पि महाधणुं सहसा ॥ २८ ॥
 इय तिहुयणप्पमाणं सोलसपत्तं जलंतदित्तसरं ।
 अट्ठारं अट्ठवलयं पंचनमुक्कारचक्रमिणं ॥ २९ ॥
 सयलुज्जोइयभुवणं विदावियसेससत्तुसंघायं ।
 नासियमिच्छत्ततमं वियलियमोहं इयतमोहं ॥ ३० ॥
 एय सया मज्झत्थो सम्मदिट्ठी विमुद्धचारित्तो ।
 नाणी पवयणभत्तो गुरुजणसुस्सूसणापरमो ॥ ३१ ॥
 जो पंचनमुक्कारं परमो पुरिसो पराइ भत्तीए ।
 परियत्तेइ पइदिणं पयओ सुद्धप्पओ अप्पा ॥ ३२ ॥
 अट्टेव य अट्टसयं अट्टसहस्सं च उभयकालंपि ।
 अट्टेव य कोडीओ सो तइयभवे लहइ सिद्धिं ॥ ३३ ॥
 एसो परमो मंतो परमरहस्सं परंपरं तत्तं ।
 नाणं परमं नेयं सुद्धं ज्ञाणं परं ज्ञेयं ॥ ३४ ॥
 एवं कवयमभेयं स्वाइयमत्थं पराभवणरक्खा ।
 जोइ सुन्नं बिंदुं नाओ तारालवो विमत्ता ॥ ३५ ॥

सोलस परमस्वरवीयविंदुगम्भो जगुत्तमो जो उ ।
 सुअवारसंगसायरमहत्थपुण्वत्थपरमत्थो ॥ ३६ ॥
 नासेइ चोरसावयविसहरजलजलणबंधणसयाइं ।
 चिंतिज्जंतो स्वस्वसरणरायभयाइं भावेण ॥ ३७ ॥

[२०]

नमस्कारस्तवनम् ।

—:०:—

नम्रामरेश्वरकिरीटानिविष्टशोण—

रत्नाप्रभापटलपाटलिताड्प्रिपीठाः ।

तीर्थेश्वराः शिवपुरीपथसार्धवाहा

निःशेषवस्तुपरमार्थविदो जयन्ति ॥१॥

लोकाग्रभागभवना भवभीतिमुक्ता

ज्ञानावलोकितसमस्तपदार्थसार्थाः ।

स्वाभाविकस्थिरविशिष्टसुखैः समृद्धाः

सिद्धा विलीनघनकर्ममला जयन्ति ॥२॥

आचारपञ्चकसमान्तरणप्रवीणाः

सर्वज्ञज्ञासनधुरैकधुरन्धरा ये ।

ते सूरयो दमितदुर्दमवादिवृन्दा

विश्वेषकारकरणप्रवणं जयन्ति ॥३॥

सूत्रं यतीनतिपटु स्फुटयुक्तियुक्त-

युक्तिप्रमाणनयभङ्गगमैर्गभीरम् ।

ये पाठयन्ति वरसूरिपदस्य योग्या-

स्ते वाचकाश्चतुरचारुगिरो जयन्ति ॥४॥

सिद्धाङ्गनासुखसमागमबद्धवाञ्छाः

संसारसागरसमुत्तरणैकचित्ताः ।

ज्ञानादिभूषणविभूषितदेहमागा

रागादिघातरतयो यतयो जयन्ति ॥५॥

[२१]

श्रीदेवेन्द्रसूरिविनिर्मितानि

त्रिंशच्चतुर्विंशतिकास्तवनानि ।

—*—

प्रथमभरतस्तवः ॥ १ ॥

अतीताजिनाः—

केवलज्ञानिनं निर्वाणिनं सागरमेव च ।

महायशोऽमिधं वन्दे भक्त्या विमलनामकम् ॥ १ ॥

सर्वानुभूतिं प्रणुमः श्रीधरं दत्तसंज्ञकम् ।

दामोदरं सुतेजस्कं स्वामिनं मुनिसुव्रतम् ॥ २ ॥

सुमतिं शिवगत्याख्यमस्ताघं च नमीश्वरम् ।

अनिलं यशोधराह्वं कृतार्घ्यं च नमाम्यहम् ॥ ३ ॥

जिनेश्वरं शुद्धमतिं सेवे शिवकरं तथा ।

स्यन्दभं सम्प्रतिं चेत्यतीताः सन्तु श्रिये जिनाः ॥ ४ ॥

वर्तमानजिनाः—

ऋषमं चाऽजितं चैव सम्भवं चाभिननन्दनम् ।

सुमतिं पद्मप्रभाख्यं सुपार्श्वं नौम्यहं जिनम् ॥ ५ ॥

चन्द्रप्रभं च सुविधिं कलये हृदि शीतलम् ।

श्रेयांसं वालुपूज्यं च विसलानन्तजिज्जिनौ ॥ ६ ॥

धर्मनाथं तथा शान्तिनाथं कुन्थुं तदन्तरम् ।

मल्लिं सुनिसुव्रताहं पूजयामितमां नमिम् ॥ ७ ॥

नेमिनं पार्श्वनाथं च वर्द्धमानमभिष्टुमः ।

इत्यमी वर्त्तमानास्ते भूयासुर्मृतये जिनाः ॥ ८ ॥

भाविजिनाः—

पद्मनाभं सूरदेवं सुपार्श्वं च स्वयंप्रभम् ।

सर्वानुभूतिमभितो वन्दे देवश्रुताह्वयम् ॥ ९ ॥

उदयारख्यं च पेढालं पोडिलं सितकीर्तिकम् ।

सुव्रतं चाममं निष्कषायं हृदि निवेशय ॥ १० ॥

निःपलासं निर्ममाख्यं चित्रगुप्तं तथा श्रये ।

समाधि—संवर—यशोधरान् विजय—मल्लकौ ॥ ११ ॥

देवं चानन्तवीर्यं च स्तुवे भद्रकरं तथा ।

इयेते भाविनोऽर्हन्तो विघ्नं निघ्नन्तु मेऽञ्जवहम् ॥ १२ ॥

इत्याद्यभरतक्षेत्रेऽतीताद्या जिनपुङ्गवाः ।

संस्तुता अद्भुतां दद्भुः श्रीसङ्घतिलकश्रियम् ॥ १३ ॥

द्वितीयभरतस्तवः ॥ २ ॥

अतीतजिनाः—

रत्नप्रभाभिधं सेवेऽमित—सम्भवसंज्ञकौ ।
 अकलङ्कं तथा चन्द्रस्वामिनं च शुभङ्करम् ॥ १ ॥
 सत्त्वनाथमहं स्तौमि सुन्दरं च पुरन्दरम् ।
 स्वामिनं देवदत्तं च तथा वासवदक्षकम् ॥ २ ॥
 श्रेयांसं विश्वरूपं च तपस्तेजसमस्रसा ।
 प्रतिबोधं च सिद्धार्थं भजेऽहं संयमाऽमलौ ॥ ३ ॥
 देवेन्द्रं प्रवरं विश्वसेनाख्यं मेघनन्दनम् ।
 सर्वज्ञं नौमि चेत्येतेऽतीतास्सन्तु मुदे जिनाः ॥ ४ ॥

वर्तमानजिनाः—

युगादिं स्तौमि सिद्धान्तं महेश—परमार्थकौ ।
 समुद्धरं भृधरं चौदद्योतमार्जवनामकम् ॥ ५ ॥
 अभयनाथाऽप्रकम्पौ पद्मं सेवामि भावतः ।
 पद्मानन्दं प्रियकरं तथा सुकृतनाथकम् ॥ ६ ॥
 भद्रेश्वरं मुनिचन्द्रं पञ्चमुष्टिं त्रिमुष्टिकम् ।
 गाङ्गिकं प्रगवनाथं सर्वाङ्गं प्रणिदध्महे ॥ ७ ॥
 ब्रह्मेन्द्रमिन्द्रदत्ताख्यं तथा जिनपतिं स्तुवे ।
 इत्येवं वर्तमानार्हद्वन्द्वं भद्रं ददातु नः ॥ ८ ॥

भाविजिनाः—

सिद्धनाथं सम्यगाख्यं जिनेन्द्राभिधमाश्रये ।
 साम्प्रतं च तथा सर्वस्वामिनं मुनिनाथकम् ॥ ९ ॥
 विशिष्टापरनाथाख्यौ ब्रह्मशान्तिं च पर्वतम् ।
 कामुकं धामनामानं कल्पं संवरमाश्रये ॥ १० ॥
 स्वस्थाऽऽनन्दौ रविचन्द्रं प्रभवं भावये हृदि ।
 सन्निधिं च सुवर्णं च सुकर्माणं तथैव च ॥ ११ ॥
 अममं पार्श्वनाथं च वरिवस्यामि शाश्वतम् ।
 इति भाविजिना मङ्क्षु मोक्षसौख्याय सन्तु मे ॥ १२ ॥
 इत्थं द्वितीयभरतेऽतीताद्या जिनपुङ्गवाः ।
 संस्तुता अदमुतां दद्युः श्रीसङ्घतिलकश्रियम् ॥ १३ ॥

तृतीयभरतस्तवः ॥ ३ ॥

अतीतजिनाः—

वृषभं प्रियमित्राख्यं शान्तनुं सुमृदुं तथा ।
 अतीतमन्यक्त-कलाशत-सर्वजितः स्तुवे ॥ १ ॥
 प्रवृद्धं प्रव्रजिताख्यमीडे सौधर्मनामकम् ।
 तमोऽन्धद्वीपवज्रेशौ बुधनाथं प्रबन्धकम् ॥ २ ॥
 अतीतस्वामिप्रमुखैः पल्योपममकोपनम् ।
 निष्ठितं मृगनाभिं च हृदयान्तरहं वहे ॥ ३ ॥

देवेन्द्रं च प्रयच्छं च शिवनाथं तथाऽऽश्रये ।

इत्यतीता जिनाः सन्तु सतां पातकघातकाः ॥ ४ ॥

वर्तमानजिनाः—

ब्रह्मेन्द्रं कर्पटं चापि वृषभं प्रियतेजसम् ।

प्रशमं विषमाङ्गाख्यं श्रये चारित्रनामकम् ॥ ५ ॥

प्रभादित्यं मुञ्जकेशं पीतवाससमाश्रये ।

सुररिपुं दयानाथं सहस्रध्वजसंज्ञकम् ॥ ६ ॥

जिनसिंहं रेपकं च बाहु—श्रीवाक्य—योगकान् ।

योगनाथं कामरिपुं नमामोऽरण्यवासकम् ॥ ७ ॥

नमिकं च तथा ज्ञानगर्भमेकार्जितं भजे ।

भवन्त्वमी वर्तमाना जिनेन्द्राः सर्वशर्मदाः ॥ ८ ॥

भाविजिनाः—

रत्नकेशं चक्रहस्तं कृतज्ञं परमेश्वरम् ।

सुमूर्तिं शुद्धार्तिमपि निष्केशमभिनौम्यहम् ॥ ९ ॥

प्रशस्तकं निराहारं मुहूर्तस्वामिनं श्रये ।

द्विजनाथं तथा श्वेताङ्गदं चारुकनाथकम् ॥ १० ॥

देवनाथमहं वन्दे दयाधिकं च पुष्पकम् ।

नरनाथं प्रतिकृतिं नागेन्द्रं च तपोनिधिम् ॥ ११ ॥

अञ्जामोऽञ्जलनाथं चाऽऽरण्यकं च दशाननम् ।

सात्त्विकं चेति भाग्यहर्न्मालिका मङ्गलाय मे ॥ १२ ॥

एवं तृतीयभरतेऽतीताद्या जिनपुङ्गवाः ।

संस्तुता अद्भुतां दधुः श्रीसङ्घतिलकश्रियम् ॥ १३ ॥

चतुर्थभरतस्तवः ॥ ४ ॥

अतीतजिनाः—

मदमत्तं तथा मूर्तिस्वामिनं च निरागमम् ।
 प्रलम्बकं नमस्कुर्वे पृथ्वीपत्यभिधानकम् ॥ १ ॥
 चारित्रनिधिमञ्चामोऽपराजितसुबोधकौ ।
 बुद्धेशं वैतालिकाख्यं त्रिमुष्टिं मुनिबोधकम् ॥ २ ॥
 तीर्थस्वामिक—धर्मार्थं प्रामेशं च समाधिकम् ।
 प्रम्बनादिप्रसुं सर्वतीर्थं नौमि नरोपमम् ॥ ३ ॥
 कुमारकं विहारप्रस्वामिनं धरणेश्वरम् ।
 विकासं च चतुर्विंशत्यतीताः पान्तु वो जिनाः ॥ ४ ॥

वर्तमानजिनाः—

जगन्नाथं प्रभासं च संवरस्वामिनं श्रये ।
 भरतेशं तथा दीर्घाननं विख्यातमेव च ॥ ५ ॥
 अकूप्रानिकं (?) प्रबोधं च तपोनाथं च पापकम् ।
 त्रिगरं सागरं वन्दे श्रीवासाख्यमहम्मतम् ॥ ६ ॥
 सुकर्मेशं नमस्कुर्वे क्रमान्तिकाऽमलेन्द्रकौ ।
 ध्वजासिकं प्रसादाख्यं विपरीताह्वयं तथा ॥ ७ ॥
 मृगाङ्गं स्वामिनं वन्दे कपाटक—गजेन्द्रकौ ।
 ध्यानजं चेत्यमौ वर्तमानास्तीर्थङ्कराः श्रिये ॥ ८ ॥

भाविजिनाः—

वसन्तध्वजमीडेऽहं तथा रेवतिमातुलम् ।
 त्रिषम्भ-घटितौ चैवावसं चापदादिकम् ॥ ९ ॥
 भ्रमानन्दं त्रिनयनं विद्रांसं पृथुगं तथा ।
 भगेन्द्रं गोस्वामिनं च नमस्यामि प्रवासिनम् ॥ १० ॥
 मण्डलोकं महावस्तू-दयार्थ-त्वामिनौ श्रये ।
 दुर्दारिक-प्रबोधेशाऽभयागान् नौम्यहं तथा ॥ ११ ॥
 दफारिकं व्रतस्वामि-निधानकौ श्रये तथा ।
 त्रिकर्मकं चेति भावि-जिनेशाः सन्तु शान्तये ॥ १२ ॥
 इत्थं चतुर्थे भरतेऽतीताद्या जिनपुङ्गवाः ।
 संस्तुता अद्भुतां द्बुः श्रीसङ्घतिलकश्रियम् ॥ १३ ॥

पञ्चमभरतस्तवः ॥ ५ ॥

अतीतजिनाः—

पद्मचन्द्रं च रक्ताङ्गं पूजयेऽहमयोगकम् ।
 सर्वार्थं मृगनाथं च हरिभद्रं गणाधिपम् ॥ १ ॥
 पारित्रिकं ब्रह्मनाथं मुनीन्द्रं दीपकं तथा ।
 राजर्षिं च विशाखं चाऽचिन्तितं चिन्तयाम्यहम् ॥ २ ॥
 रविस्वामि-सौमदत्तौ जयस्वामिनमाश्रये ।
 मोक्षनाथं तथा श्रग्यभानुं च धनुषाङ्गकम् ॥ ३ ॥

रोमाञ्चकं मुक्तिनाथं प्रसिद्धं च नमाम्यहम् ।

तथा जिनेशमित्येतेऽतीतास्तीर्थकृतः श्रिये ॥ ४ ॥

वर्तमानजिनाः—

पद्मप्रभं प्रभावं (कं) च बलनाथं युगेश्वरम् ।

सुषमाङ्गं बलातीतं मृगाङ्कं समुपास्महे ॥ ५ ॥

कलम्बकं पवित्राङ्गमथ नौमि निषेधकम् ।

पापाग्रहर-सुस्वामि-मुक्तिचन्द्रांस्तथा श्रिये ॥ ६ ॥

अप्राप्तिक-नदीतट-मलधारि-सुसंयमान् ।

ईडे मलयसिंहं च क्षोभं देवधरं तथा ॥ ७ ॥

प्रयच्छन्तागमिकौ च विनीतस्वामिनं स्तुमः ।

रतानन्दं चेति वर्तमाना भवतुदो जिनाः ॥ ८ ॥

भाविजिनाः—

प्रभावकं विजयेन्द्रं सुभावं हृदि भावये ।

दिवाकर-भागधेयो धनदं चापि पौषधम् ॥ ९ ॥

जिनदत्तं श्रिये पार्श्वस्वामिनं मुनिसिंहकम् ।

आस्तिकं च भवानन्दं नृपनाथं नरायणम् ॥ १० ॥

प्रथमाङ्कं भूपतिं च दृष्टांशुं प्रभवीरुकम् ।

नानन्दं भार्गवं चापि चेतोऽन्तः स्थापयेऽन्वहम् ॥ ११ ॥

परावसुं किल्बिषादं नवनासिकमर्चये ।

भरतेशं चेति भाविजिनास्सन्तु भयापहाः ॥ १२ ॥

इत्थं पञ्चमभरतेऽतीताद्या जिनपुङ्गवाः ।

संस्तुता अदमुतां दद्युः श्रीसङ्घतिलकाश्रियम् ॥ १३ ॥

प्रथमैरवतस्तवः ॥ ६ ॥

अतीतजिनाः—

पञ्चरूपं जिनहरं तथा सम्पुटिकं स्तुवे ।
 उज्जयन्तं तथाऽधिष्ठायिकाख्यमभिनन्दनम् ॥ १ ॥
 रत्नेशं रामेश्वराङ्गुष्ठिकविन्यासकाह्वयान् ।
 अरोषं सुविधानं च प्रदत्तं नौमि निश्चितम् ॥ २ ॥
 कुमारस्वामिनं सर्वशैलाख्यं च प्रभञ्जनम् ।
 सौभाग्यं दिनकराहं संस्मरामि व्रताभिधम् ॥ ३ ॥
 स्तौमि सिद्धिकरं शारीरिकं कल्पद्रुमाभिधम् ।
 तीर्थादिं च मालेशं चेत्यतीताः पान्तु वो जिनाः ॥ ४ ॥

वर्त्तमानजिनाः—

बालचन्द्रं सुचन्द्रासिसेनाख्यौ नन्दिषेणकम् ।
 ऋषिदत्तं व्रतधरं सोमचन्द्रं स्मराम्यहम् ॥ ५ ॥
 दीर्घाननं शतायुष्कं सेवे शिवशताह्वयम् ।
 श्रेयांसं स्वयंजलं च सिंहसेनोपशान्तकौ ॥ ६ ॥
 गुप्तिसेनं सदावीर्यं पार्श्व-स्वाम्यभिधानकौ ।
 मरुदेवं श्रीधराहं श्यामकोष्ठं समाश्रये ॥ ७ ॥
 अग्निसेनाऽसिदत्तौ च वीरसेनं श्रयेतराम् ।
 इत्येवं वर्त्तमाना वो हरन्तु दुरितं जिनाः ॥ ८ ॥

भावजिनाः—

सिद्धार्थं च विमलाख्यं यशोघोषमभिष्टुमः ।
 नन्दिषेणं तथा स्वर्गमङ्गलं वज्रधारिणम् ॥ ९ ॥
 निर्वाणं धर्मध्वजं च सिद्धसेनं स्तवीम्यहम् ।
 महासेनं रविमित्रं सत्यसेनाभिधानकम् ॥ १० ॥
 श्रीसेनं मोहसेनं च समञ्चामि स्वयं जिनम् ।
 देवदत्तं सुव्रताहं जिनेन्द्रं च सुपार्श्वकम् ॥ ११ ॥
 सुकोशलमनन्ताख्यं विमलामृतसेनकौ ।
 वन्देऽग्निदत्तमित्येते भाव्यहन्तः शुभाय मे ॥ १२ ॥
 इत्याद्यैरवतक्षेत्रेऽतीताद्या जिनपुङ्गवाः ।
 संस्तुता अदभुतां दद्युः श्रीसङ्घतिलकश्रियम् ॥ १३ ॥

द्वितीयैरवतस्तवः ॥ ७ ॥

अतीतजिनाः—

वज्रस्वामी—न्द्रदत्ताख्यौ सूर्यकाहं पुरुवरवम् ।
 स्वामिकमवबोधायं विक्रमेशं नमाम्यहम् ॥ १ ॥
 निर्घण्टक—हरीन्द्राख्यौ प्रणमामि प्रतेरितौ ।
 निर्वाणं सूरिनामानं धर्महेतुं चतुर्मुखम् ॥ २ ॥
 जनकेन्दुं स्वयंनारकं विमलादित्यनामकम् ।
 देवप्रभ—धरणेन्द्रौ सतीर्थं समुपास्महे ॥ ३ ॥

उदयानन्द-शिवाख्यौ वरिविस्थामि धार्मिकम् ।

क्षेत्रस्वामि-हरिश्चन्द्रावित्यतीता जिना मुदे ॥ ४ ॥

वर्त्तमानजिनाः—

अपाश्विमं पुष्पदन्तमर्हन्तं सुचरित्रकम् ।

सिद्धानन्दं नन्दकं च पद्मरूपं तथा स्तुवे ॥ ५ ॥

.....भं च रुक्मीन्द्रं चित्तपालकम् ।

पेढाल-सिद्धस्वराख्या-ऽमृतेन्दु-स्वामिनामकान् ॥ ६ ॥

भोगलिङ्गं च सर्वार्थं मेघानन्दं तथा श्रये ।

नन्दिकेशं हरमधिष्ठायकं च स्वशान्तिकम् ॥ ७ ॥

नन्दिस्वामिनमानौमि कुण्डपाश्वं विरोचनम् ।

इत्यमी वर्त्तमानाः स्युः सर्वज्ञाः सर्वसिद्धिदाः ॥ ८ ॥

भाविजिनाः—

वीरार्यं स्तौमि विजयप्रभं सत्यप्रभं तथा ।

महामृगेन्द्रं चिन्ताग्रमणिसञ्ज्ञमशोचितम् ॥ ९ ॥

श्रीधर्मेन्द्रमहं वन्दे तथा चैवोपवासितम् ।

पद्मचन्द्रं बाधकेन्द्रं चिन्ताहिकोत्तराहिकौ ॥ १० ॥

अप्रासिकं देवजलं तारकं नौम्यमोघकम् ।

नागेन्द्रं नीलोत्पलं च प्रकम्पं च पुरोहितम् ॥ ११ ॥

उन्नतेन्द्रं पार्श्वसञ्ज्ञं निर्वर्चसमथाश्रये ।

वियोषितं चेति भाविजिनाः सन्तु शिवाय मे ॥ १२ ॥

इति द्वितीयैरवतेऽतीताद्या जिनपुङ्गवाः ।

संस्तुता अद्भुतां दद्भुः श्रीसङ्घातिलकश्रियम् ॥ १३ ॥

तृतीयैरवतस्तवः ॥ ३ ॥

अतीतजिनाः—

सुमेरुकं जिनकृतं ऋषिकल्प-स्ववृन्दकौ ।
 निर्ममस्वामिनं वन्दे कुटिलकमनारतम् ॥ १ ॥
 ऋद्धिमन्तममृतेन्द्रं शाखानन्दाह्वयं नुमः ।
 कल्याणक-हरिभादौ बाहुस्वामिनमादरात् ॥ २ ॥
 भार्गवं च सुभद्रेशं पञ्चपादं विशेषितम् ।
 ब्रह्मचार्य-ऽसङ्ख्यगति-चारित्रेशानुपास्महे ॥ ३ ॥
 परिणामित-काम्बोजौ निधिनाथं च कौशिकम् ।
 सेवे धर्मेणमित्येतेऽतीताः स्युः शर्मणे जिनाः ॥ ४ ॥

वर्तमानजिनाः—

उपाहित-जयस्वामि-श्रीरामेन्द्राभिधानकान् ।
 पुष्पकं मण्डिकं चैव प्रभानन्दमथाश्रये ॥ ५ ॥
 स्तुवेम दमसिंहाख्यं हस्तीन्द्रं चन्द्रपालकम् ।
 अश्वबोधं जनकादिं विभूतिकमनारतम् ॥ ६ ॥
 कुमारचन्द्रं सौवर्णं हरिप्रभमथाश्रये ।
 प्रियमित्रं धर्मदेवं धर्मचन्द्रं प्रवाहितम् ॥ ७ ॥
 नन्दिकमश्वातीतं चाऽपूर्वनाथमथ स्तुवे ।
 चित्रकं चेत्यमी वर्तमानाः सिद्धयै जिनाधिपाः ॥ ८ ॥

भाविजिनाः—

रवीन्दुमभिवन्देऽहं तथा च कुसुमालिकम् ।
 पृथ्वीमन्तं कुलपुरोधिकं धर्माभिधानकम् ॥ ९ ॥
 विसोमं वरुणाभिल्यामिनन्दौ सर्वभावुकम् ।
 सुदृष्टं मौष्टिकं भक्त्या सौपर्णिकमथाश्रये ॥ १० ॥
 सोमचन्द्रं क्षत्राधिपं जिनेन्द्रं चक्रमेधिनम् ।
 तमोरिपुं स्तुवे देवं निर्मितं कृपपार्श्वकम् ॥ ११ ॥
 बहुनन्दाऽधोरिकाख्यौ दृष्टस्वामिविकुञ्चिकौ ।
 श्रये वत्सेशमित्येते जिनाः सौख्याय भाविनः ॥ १२ ॥
 इत्थं तृतीयैस्वतेऽस्तीताद्या जिनपुङ्गवाः ।
 संस्तुता अदमुतां दद्युः श्रीसङ्घतिलकश्रियम् ॥ १३ ॥

चतुर्थैरवतस्तवः ॥ ४ ॥

अतीतजिनाः—

कृतान्ताऽम्बरिकौ देवादित्यमष्टाहिकाभिधम् ।
 चन्द्रनाथं वणिगाख्यं त्रिभानुमभिनौम्यहम् ॥ १ ॥
 भजे ब्रह्मादि-वज्राङ्गौ तिरोहितमपापकम् ।
 लोकोत्तरं लिङ्गधरं विद्योतिकं सुमेरुकम् ॥ २ ॥
 सुभाषितं वत्सलाख्यं जिनेन्द्रं च तुषारकम् ।
 भुवनस्वामिनं सेवेतरां चैव सुकालकम् ॥ ३ ॥

सुविधानं च वन्देऽहं हिमाकाशमसंक(का)यम् ।

त्र्यम्बकं चेतीमेऽतीता जिनाः स्युर्भवभेदिनः ॥ ४ ॥

वर्त्तमानजिनाः—

निशामिता—ग्राहिताख्या—वचनिकमुपाश्रये ।

छन्नादि—तपोधनाहौ स्वर्नाथं च तपोनिधिम् ॥ ५ ॥

पुष्पकेतुं धार्मिकं च चन्द्रकेतुं प्रहारिणम् ।

वीतरागं तथोद्धोतं पूजयामि तपोनिधिम् ॥ ६ ॥

अतीतं मेरुदेवं च दामिकाख्यमभिष्टुमः ।

क्षमितं च शिलादिल्यं विश्वनाथं नमाम्यहम् ॥ ७ ॥

तमोऽकन्दं सहस्रादिं तमोऽन्तिकं च ब्रह्मजम् ।

नौमीति वर्त्तमाना मे जिनाः स्युर्वाञ्छितार्थदाः ॥ ८ ॥

भाविजिनाः—

यशोधरं कृतार्हन्तमभयघोषमर्चये ।

निर्वाणकं व्रतवसुं रविराजाभिधानकम् ॥ ९ ॥

अश्वजितमृजुनशं तपश्चन्द्रं स्तुमस्तमाम् ।

शारीरिकं महासेनं सुग्रीवस्वामिनं तथा ॥ १० ॥

दृढप्रहार्यऽम्बरिकौ वृषातीतं च तुम्बरम् ।

सर्वशालं प्रतिजातं पूजयामि जितेन्द्रियम् ॥ ११ ॥

तपादि—रत्नाकराख्यौ देवेशं नौमि लाञ्छितम् ।

प्रवेशमित्यमी भाविदेवाः पुष्पान्तु वः शिवम् ॥ १२ ॥

इत्थं चतुर्थैरवतेऽतीताद्या जिनपुङ्गवाः ।

संस्तुता अद्भुतां दद्भुः श्रीसङ्घतिलकश्रियम् ॥ १३ ॥

पञ्चमैरवतस्तवः ॥ ५ ॥

अतीतजिनाः—

सुसम्भवं श्रियः फल्गुं श्रीश्रीपूर्वकनामकम् ।

सौन्दर्यगौरिकाभिख्यं तथा चैव त्रिविक्रमम् ॥ १ ॥

नारसिंहं मृगवसुं सोमेश्वर—सुभातकौ ।

विमल—विबोधनामानौ तथा सङ्गमकं स्तुवे ॥ २ ॥

मान्धातक—सुतेजस्कौ विद्याधर—सुलोचनौ ।

मानाधिक—पुण्डरीकौ नौमि चित्राङ्गनामकम् ॥ ३ ॥

माणभद्रं सर्वकालं भूरिश्रवसमाश्रये ।

पुण्याङ्गमिति चातीतास्तीर्थनाथाः पुनन्तु नः ॥ ४ ॥

वर्त्तमानजिनाः—

गाङ्गेयं बलभद्रं च भीमकं च ध्वजासिकम् ।

सुभद्रं स्वामिनं चान्ते धारये हतिकाह्वयम् ॥ ५ ॥

नन्दिघोषं जगन्नाथं वज्राख्यं वज्रनाभिकम् ।

सन्तोषस्वामिनं सेवे सुधर्माणं तथैव च ॥ ६ ॥

फणादिं वीरचन्द्रं चाऽमोघनाथं स्तवीम्यहम् ।

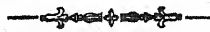
स्वच्छं चाक्रोपकाऽकामौ तथा सन्तोषकाह्वयम् ॥ ७ ॥

शत्रुसेनं चक्षुष्मन्तं दयानाथं च कीर्तये ।

शुभं नौमीत्यमी वर्त्तमानाश्छिन्दन्त्वघं जिनाः ॥ ८ ॥

भाविजिनाः—

अदोषितं वृषस्वामि—विनयानन्दसञ्ज्ञकौ ।
 मुनिनाथेन्द्रकौ चन्द्रबाहुं ध्यायामि सादरम् ॥ ९ ॥
 दिलादित्यं वसुबोधकं मूर्तिकं धर्मबोधकम् ।
 देवाङ्ग—मरीचिकाह्वावभिनीमि सुजीवनम् ॥ १० ॥
 यशोधरं गौतमं च मुनिशुद्धं प्रबोधकम् ।
 शतानीकं च चरितनाथं स्मृतिपथं नये ॥ ११ ॥
 कृतार्थकं वदेथौ (?)—सुधामानं स्मराम्यहम् ।
 ज्योतिर्मुखं सूर्यकं चेत्यमी भाविजिना मुदे ॥ १२ ॥
 इतीषुसङ्ख्यैरवतेऽतीताद्या जिनपुङ्गवाः ।
 संस्तुता अद्भुतां ददुः श्रीसङ्घतिलकश्रियम् ॥ १३ ॥
 हेमचन्द्राभ्यर्थनया श्रीमद्देवेन्द्रसूरिणा ।
 त्रिंशच्चतुर्विंशतिकास्तवाः दश विनिर्मिताः ॥ १ ॥
 मथुरानगरीस्तूपे पट्टतः पूर्वसूरिभिः ।
 लिपीकर्माकृता एते सम्प्रदायोऽयमेव हि ॥ २ ॥
 ॥ इति त्रिंशच्चतुर्विंशतिकास्तवनानि सम्पूर्णानि ॥

सकलसुविहितसूरिसमाजराज — श्रीतपागच्छाधिराज — भट्टारकप्रमु-
 श्रीविजयदेवसूरीश्वरसाम्राज्ये विजयिनि महोपाध्यायश्रीशान्ति-
 चन्द्रगणिचरणारविन्दचञ्चरीकसमानपण्डितअमरचन्द्रगणिना
 लिखितानि । संवत् वसु—निधि—शरभूवदन—सुधाकर-
 मिते (१६९८) वर्षे मार्गशीर्षासिततृतीयायां दक्षिण-
 देशे श्रीविद्यापुरसमीपवर्तिश्रीस्याहपुरे ॥

[२२]

श्रीचारित्ररत्नगाणिगुम्फिता
चतुर्विंशतिजिनस्तुतिः ।

यस्ते श्रीऋषभ ! स्तौमि पदतामरसद्वयम् ।

स भुङ्क्ते परमानन्दपदतामरसद्वयम् ॥ १ ॥

भगवन् ! भवतो भव्या जितशत्रुभवादरम् ।

प्रपद्यन्ते पदं सद्यो जितशत्रुभवादरम् ॥ २ ॥

यद्यभीप्सथ निस्सीमशम्भवं परमागमम् ।

तदा भजत भो भव्याः ! शम्भवं परमागमम् ॥ ३ ॥

अवचूरिः ।

‘यस्ते श्री०’ परम आनन्दो यस्मिन् तत् परमानन्दं यत् पदं मुक्तिलक्षणं तस्य ता-लक्ष्मीः-आनन्दसुखादिरूपा तां भुङ्क्ते । कथम् ? ‘अरसद्वयम्’ न विद्यते रसद्वयं यस्मिन् विगलितरसान्तरास्वादमित्यर्थः । क्रियापदविशेषणमिदम् ॥ १ ॥

शत्रुरिव शत्रुः अनन्तदुःखदायित्वात् शत्रुश्चासौ भवश्च । अरम्-अत्यर्थम् । अपुनःप्ररोहम् । जितः शत्रुभवो येन तस्मात् । भवतः इत्यत्र ‘गम्ययपः कर्माधारे’ (सिद्ध० २।२। ७४) इति पञ्चमी । भवन्तं प्राप्य इति भावः । अदरं-भयरहितं पदं मुक्तिलक्षणम् । जितशत्रोर्नृपाद् भवः-उत्पत्तिर्यस्य तत्सम्बोधनम् ॥ २ ॥

निस्सीमं यत् शम्-सुखं तस्य भवम्-उत्पत्तिर्भूमिम् । परा या या-लक्ष्मीः शिवश्रीरूपा तस्या आगमम्-सङ्गमं यदि यूयमभीप्सथ-वाञ्छथ इति योगः ॥३॥

स्वगोभिर्जगतौ सर्वाभिनन्दन ! सुखाकरः ।

ततां भवार्त्तितापेनाऽभिनन्दन ! सुखाकरः ॥ ४ ॥

सुमते ! कृतनम्राङ्गिमङ्गलोद्भव ! भारती ।

तनुते तव विज्ञानां मङ्गलोद्भव ! भारती ॥ ५ ॥

देहद्युतिजिता ताम्रपद्मप्रभमहीनतम् ।

सेवे शिवाय देव ! त्वां पद्मप्रभ ! महीनतम् ॥ ६ ॥

तस्मिन् सर्वश्रियां पापहृदये भवदागमः ।

वासं सुपार्श्व ! यस्याऽऽप हृदयेऽभवदागमः ॥ ७ ॥

येन त्वच्चरणे पूता चन्द्रप्रभ ! मही नता ।

सुलभा तस्य कीर्त्यास्तचन्द्रप्रभ ! महीनता ॥ ८ ॥

अवचूरिः ।

हे सर्वाभिमन्दन !—सर्वाल्लादक ! त्वं सुखाकरोति स्म । कृष्णा-
तो ल्वादिषाठबलात् शवपि । सुखस्य आकरः ॥ ४ ॥

मङ्गला नाम राज्ञी तस्या उद्भवो यस्य । आ च रतिश्च
भारती ॥ ५ ॥

अनन्ता—सम्पूर्णा ता—लक्ष्मीः अनन्तज्ञानादिरूपा यस्य तं मही-
नतम् ॥ ६ ॥

पापहृत्—अयः शुभकर्म यस्य तस्मिन् पापहृदये । सर्वश्रियां
आगमोऽभवदिति योगः । शेषं स्पष्टम् ॥ ७ ॥

मही—पृथ्वी नता—नमस्कृता । महीनो—सर्वा तस्य भावः कर्म
वा महीनता—राज्यमित्यर्थः ॥ ८ ॥

बुधाः ! सेवध्वमाप्तेषां सुविधिं कामदायकम् ।

यदि वो बुद्धिराराद्धुं सुविधिं कामदायकम् ॥ ९ ॥

देवान्तरैः कथं तेऽस्तु नन्दाभव ! समानता ? ।

यत्ते जगत्त्रयी जाता नन्दाऽभव ! समा नता ॥ १० ॥

मुक्त्यर्द्धी नमतां दत्ते श्रेयांसं कमलाकरम् ।

स्तवीमि गुणपद्मानां श्रेयांसं कमलाकरम् ॥ ११ ॥

सम्प्राप्तविश्वत्रितयी जयाङ्गजमदान्तकम् ।

वासुपूज्य ! भजामि त्वां जयाङ्गजमदान्तकम् ॥ १२ ॥

अवचूरिः ।

कामं-रागं दत्ति-छिनत्तीति कामदायकस्तम् । सुविधि-शोभना-
चारम् । कामाः-चिन्तितार्थाः तान् ददातीति कामदायकस्तम् ॥ ९ ॥

नन्दा नाम राज्ञी तस्या भवो यस्य । ते-तव देवान्तरैः
समानता-सादृश्यम् कथमस्तु ? । यत्-यस्मात् । ते-तुभ्यम् । जाता-
नन्दा-जातप्रमोदा समा-सकला विश्वत्रयी नता-ननाम इति योगः ।
हे अभव !-असंसार ! ॥ १० ॥

नमतां दत्तानि श्रेयांसि-कल्याणानि येन तम् तथा । कमला-
लक्ष्मीम् करोतीति कमलाकरम् । तम् तथा । गुणपद्मानां कमलाकर-
मिति योगः ॥ ११ ॥

सम्प्राप्तो विश्वत्रितय्या जयो येन एवंविधो योऽङ्गजः-काम-
स्तस्य मदः-दर्पस्तस्यान्तकं-विनाशकम् । जया नाम राज्ञी तस्या
अङ्गजं-सुतम् । अदान्तं-केनाप्यनुपद्रुतं-कं-सुखं यस्य सः, अदान्तकं
तथा ॥ १२ ॥

विमलेश ! श्रितोपान्तं सन्नतामरसंसदा ।

स्तुवे तवाऽङ्घ्रियुग्मं श्रीसन्नतामरसं सदा ॥ १३ ॥

नमस्कृता न तेऽनन्तराज ! मानवनायकः ।

गुणद्रुमाणां माहात्म्यराजमान ! वनाय कः ? ॥ १४ ॥

विश्वातिशायिमाहात्म्योदयाय परमाय ते ।

नतोऽस्मि धर्म ! निस्सीमदयाय परमायते ! ॥ १५ ॥

तव भक्तिं विना स्थानं सदा भावि भवोदधौ ।

अतस्त्वां सुकृती शान्ते ! सदाभाविभवो दधौ ॥ १६ ॥

अवचूरिः

सन्नता-प्रणता या अमरसंसद्-देवपर्षत् तथा श्रितोपान्तम् ।
श्रिया-शोभया सन्न-जितत्वेन विषण्णं तामरसं येन ॥ १३ ॥

हे अनन्तराज ! ते-तुभ्यं नमस्कृता । कः ? मानवनायकः-मान-
वानां नायकः । सर्वातिशायिसम्पदन्वितत्वेन स्वामी न स्यादिति
योगः । ते कीदृशाय ? गुणद्रुमाणां वनाय-काननाय । हे माहात्म्य-
राजमान ! ॥ १४ ॥

परमा-प्रकृष्टा परमपदप्राप्तत्वेन आयतिः-उत्तरकालो यस्य तत्स-
म्बोधनम् । परा-प्रकृष्टा-मा-लक्ष्मीः अनन्तसुखादिरूपा यस्य तस्मै
परमाय । ते-तुभ्यम् । अहं नतोऽस्मीति योगः ॥ १५ ॥

सुगमः । परं, सुकृती कीदृशः ? सन्तौ-अन्येभ्योऽतिशायित्वेन
विशिष्टौ आभाविभवौ-कान्तिद्रव्ये यस्य स सदाभाविभवः । भवति
हि जिनभक्तिभाजां विभवाविसमृद्धिः ॥ १६ ॥

कुन्थुनाथ ! जगन्माथश्रीनन्दनजयेश्वर ! ।

असीमगुणलक्ष्मीणां श्रीनन्दन ! जयेश्वर ! ॥ १७ ॥

चक्रवांस्तव यः सेवां परमादरसङ्गतः ।

परं पदं स दुष्कर्मोपरमादरसं गतः ॥ १८ ॥

दुरन्तदुरिताम्भोधिकुम्भोद्भव ! भवापदम् ।

हत्वा तत्प्राप्तयेऽघानां कुम्भोद्भव ! भवापदम् ॥ १९ ॥

प्रणतस्त्वामहं देव ! सुमित्रभव ! भक्तिः ।

तन्मा मोचय विश्वैकसुमित्र ! भवभक्तिः ॥ २० ॥

क्रामाम्बुजं नमैः स्तौमि नतामरसभाजनम् ।

अस्प्राक्षीजातु यत्क्षोणौ न तामरसभाजनम् ॥ २१ ॥

अवचूरिः

जगन्ति मथ्नाति-पीडयतीति जगन्माथः यः श्रीनन्दनः-काम-
स्तस्य जये ईश्वर !-शम्भो ! । श्रीः नाम राज्ञी तस्या नन्दनः-पुत्रः
तत्सम्बोधनम् । असीमगुणलक्ष्मीणां हे ईश्वर !-स्वामिन् ! त्वं जय
इति योगः ॥ १७ ॥

परमस्य-आदरस्य सङ्गतः-सङ्गेन यः तव सेवां चक्रवान्-चकार ।
स दुष्टकर्मणामुपरमात्-विगमात् हे अपर ! परं पदं सङ्गतः-प्राप्तः
इति योगः ॥ १८ ॥

भवः-संसारः स एव दुःखरूपत्वाद् आपद्-विपत् तां हत्वा
त्वं तत्प्राप्तये भव इति योगः । अघानां अपदं-अस्थानम् ॥ १९ ॥
'प्रणतस्त्वां' सुगमः । परं भवेत्-संसारेण कृत्वा या भक्तयः-भजनानि
ताम्यो मां मोचये इति योगः ॥ २० ॥

नता अमरसभा-देवपर्वत् जनाः-मानवाश्च यस्मै । तामरसानि-
देवसञ्चारितकमलानि भाजनं-आधारो यस्य ॥ २१ ॥

श्रीनेमे ! प्रीतिराप्तेन ! भवता मेऽघवारिणा ।

चातकस्येव वक्त्रान्तर्भवता मेघवारिणा ॥ २२ ॥

यस्त्वां पार्श्वजिन ! स्तौति परमानन्दभावितः ।

तस्मिन् नित्योदिता रागं परमानन्द भाऽवितः ! ॥ २३ ॥

त्वया जितान्यदेवर्द्धिर्वर्द्धमानप्रभावतः ।

त्वयि देवाधिदेवत्वं वर्द्धमान ! प्रभावतः ॥ २४ ॥

जिन ! त्वद्वदने दृष्टे रजनीश्वरहारिणि ।

प्रीतिर्मम तमोराशेरजनीश्वर ! हारिणि ॥ २५ ॥

स्वर्णाञ्जनजपाब्जेन्दुरुचिराजितविग्रहाः ।

देयासुर्वः श्रियः सार्वा रुचिरा जितविग्रहाः ॥ २६ ॥

अवचूरिः

‘क्रमाञ्बुजं०’ सुगमः । परं अघवारिणा भवता आप्तेन-प्राप्ते-
न-मे-मम प्रीतिरस्ति । शेषं स्पष्टम् ॥ २१ ॥

‘श्रीनेमेः०’ पूर्वार्द्धं स्पष्टम् ॥ २२ ॥ हे अवितः ! तस्मिन् नित्यो-
दिता भा-प्रभा- च केवलज्ञानरूपा । परं-प्रकृष्टं रागं-स्नेहम् ।
आनन्द-बबन्ध । ‘अदु बन्धने’ ॥ २३ ॥

वर्द्धमानो यः प्रभावः तस्मात् । अतो हेतोः त्वयि प्रभौ हे
वर्द्धमान ! देवाधिदेवत्वमस्तीति योगः ॥ २४ ॥

रजनीश्वरः-चन्द्रः तद्वद् हारिणिं-मनोज्ञे । हे ईश्वर !-स्वामिन् !
मे-मम । प्रीतिरजनि । तमोराशेर्हारिणि-विनाशिनि ॥ २५ ॥

विग्रहः-देहो रणश्च । श्रियः कीदृशीः ? रुचिराः-मनोज्ञाः ।

निर्णीतभक्तिमन्तं मां महागमनयाञ्चित ! ।

महोदयं सतां दत्तमहागम ! नयाञ्चित ! ॥ २७ ॥

पदे नन्दन्ति ते भक्ताः श्रुतदे विततोदये ।

तव भक्तिविधौ चित्तं श्रुतदेवि ! ततो दये ॥ २८ ॥

इत्यस्तेतरदेवसुन्दरमहःश्रीणां विलासालया

राकानिर्मलसोमसुन्दरयशःशुक्लीकृताशाचयाः ।

नूताः श्रीऋषभादिवीरचरमाः सार्वार्थतुर्विंशति-

स्तन्यासुर्मम मुक्तिलम्भनचणां चारित्रलक्ष्मीं पराम् ॥ २९ ॥

अवचूरिः

महान्तो ये गमाः-सदृशपाठाः, नयाः-नैगमादयस्तैः अञ्चितः ।
सतां-उत्तमानां दत्ता महाः-उत्सवा येन तत्सम्बोधनम् । हे आगम !
हे अञ्चित !-पूजित ! मां महोदयं त्वं नय इति योगः ॥ २७ ॥

हे श्रुतदे ! ते-तव भक्ता जना विततोदये पदे नन्दन्तीति
योगः । ततः-तस्मात् कारणात् अहं तव भक्तिविधौ चित्तं दये-
ददामि इति सम्बन्धः ॥ २८ ॥

इति चतुर्विंशतिजिनस्तुतीनामवचूरिः ।

[२३]

द्वासप्ततिजिनस्तोत्रम् ।

वंदे भरहजिणिंदे कालत्तयभाविणो कमेण इमे ।
 पढमो केवलनाणी उसहजिणो पउमनाहो अ ॥ १ ॥
 बीओ निव्वाणजिणो अजिओ तह सूरदेवतिथ्यरो ।
 तइओ सागरनामो संभवनाहो सुपासो अ ॥ २ ॥
 चउत्थो अ महायस अभिनंदणसयंपभा य तिथ्यरा ।
 पंचमओ विमलजिणो सुमई सव्वाणुभूई अ ॥ ३ ॥
 सव्वाणुभूइनामो छट्ठो पउमप्पहो य देवसुओ ।
 सिरिहरसुपासनामो उदयजिणो सत्तमो कमसो ॥ ४ ॥
 दत्तो तह चंदपहो पेढालपहू अहट्ठमा हुंति ।
 नवमा पुण दामोअर सुविहिपहू पुट्टिले चैव ॥ ५ ॥
 दसमो सुतेअनामो सीयलसयकित्तिनाम तिथ्यरा ।
 सामिजिणो सेअंसो सुव्वयसामी इगारसमा ॥ ६ ॥
 बारसमा तिथ्यरा मुणिसुव्वय वासुपुज्ज अममजिणा ।
 तेरसमो सुमइजिणो विमलो तह निक्कसाओ अ ॥ ७ ॥
 चउदसमा पुण सिवगइ अणंतजिण निप्पुलाइ तिथ्यरा ।
 पनरसमो अच्छाओ धम्मजिणो निम्मओ अ तहा ॥ ८ ॥
 सोलसमो नेमीसर संतिजिणो चित्तगुत्तनामो अ ।
 सतरसमो अनिलजिणो कुंथु समाही य तिथ्यरा ॥ ९ ॥
 तिथ्यरा य जसोहर अर संवरनामाइ अठारसमा ।
 जिणवर कयग्घ मल्ली जसोहरो इगुणवीसइमे ॥ १० ॥

वीसइमो जिणेसरमुणिसुव्वयविजयदेवनामाणो ।
 इगवीसमतित्थयरा सुद्धमई नमिजिणो मल्ली ॥ ११ ॥
 बावीसइमा सिवकरनेमिजिणेसरो देवतित्थयरो ।
 तेवीसइमा संदण पासजिणा—णंतविरियजिणा ॥ १२ ॥
 चउवीसइमा संपइ वीरो भदो बहुत्तरि जिणिंदा ।
 सिद्धिवहुतिलकचंदनरसोवमा दिंतु कल्लाणं ॥ १३ ॥
 इति द्वासप्ततिजिनानां सिद्धानां स्तोत्रं पवित्रं पठनार्थम् ॥
 नमो जिनेभ्यः ॥ श्री श्रीः ॥

[२४]

पूर्वाचार्यविनिर्मितं

आभाणकगर्भितं

श्रीजिनस्तोत्रम् ।

सुरअसुरस्वयरमहियं महियमयं मयणमाणविद्वणं ।
 नमिऊण जिणं ओहाणएहिं तं विन्नाविस्सामि ॥ १ ॥
 सामिय ! अहं अहनो अणंतकालेण कहवि तं नाह ! ।
 संपाविऊण सोऊण तुह सुयं तहवि गुरुकम्मो ॥ २ ॥
 घित्तूण संजमं परिचइत्तुमिच्छामि विसयसुक्खमहं ।
 जइ बुद्धा ता बुद्धा पिच्छामि नागलोगंमि ॥ ३ ॥
 रोसग्गी सव्वतवं दहेइ खिज्जामि पोरिसी भग्गा ।
 उड्ढंति वायहत्थि रंदाए दुक्खए पूणी ॥ ४ ॥

आजम्भं पालियसंजमेण गिण्हंतएपा भवसुखं ।
 विक्रिणिओ एस मए सामिय ! बुढीए अरहद्दो ॥ ५ ॥
 मुखत्थी अलीणो कुतिथिए निवडिओ म्हि भवकूवे ।
 सामिय ! सच्चमिणं तं चुणणगया चुंटिया आया ॥ ६ ॥
 बीहेमि तेसिमिण्हि दट्ठुणं अइसए पसिद्धे वि ।
 वल्लिकीयं तं सुन्नं जं सुन्नं तौडए कण्णं ॥ ७ ॥
 सयमेवज्जिऊण दुक्खमन्नस्स देसि पुण आलं ।
 सूयरि खद्धो वाडो भग्गं पुण पड्डयस्स मुहं ॥ ८ ॥
 जइ नत्थिह चक्कित्तं तहावि मह कुणसु सिद्धिसंबंधं ।
 नवि थक्किस्सइ सामिय ! वीवाहो कच्चरीहि विणा ॥ ९ ॥
 भावविहूणस्स महं चरणेण न नाह ! होसए सुद्धी ।
 जहिं वसइ नग्गखवणो परियद्दो तत्थ किं कुणइ ? ॥ १० ॥
 करिय तहावि हु पावं गुरुणो आलोइउं न सक्केमि ।
 सामिय ! अट्ठमिस्सद्धा विज्जो ससुरुत्ति तं सच्चं ॥ ११ ॥
 गुरुमोहमोहिए मह मणम्मि लग्गइ न तुज्झ उवएसो ।
 चिक्रणघडए सामिय ! ढल्लिऊणं पाणियं जाइ ॥ १२ ॥
 कुमयमइभावियाणं सुद्धो धम्मो न तुज्झ पडिहाइ ।
 पक्काणं भंडाणं किं पुण कण्णाइं लग्गंति ? ॥ १३ ॥
 जे केवि दुव्वियड्ढा तुह वयणं अन्नहा परूविति ।
 ते घोडयपुच्छव्व होडयंति कल्होडयं नाह ! ॥ १४ ॥
 तुह वयणे सिद्धिले पण्णवेमि वयणेहिं नाह ! महुरेहिं ।
 जो मरइ गुलेणं चिय तस्स विसं दिज्जए कीस ? ॥ १५ ॥

पडिवज्जिय तुह सीलं सक्केमि न पालिउं न छड्डेउं ।
 इय सामिय ! सच्चमिणं तं न य मरइ न मंचयं देइ ॥१६॥
 उट्ठंति कहं ही संपइ तुह पहु ! जडा विवाएणं ।
 सच्चमिणं ओहाणं ससएहिवि लहुडया लइया ॥१७॥
 मुक्खत्थी सव्वजणो तुमं पुणो नाह ! देसि सिवसुक्खं ।
 अक्खयमउलं तमिणं मिट्ठं विज्जेण विय दिट्ठं ॥१८॥
 नरयप्पाउग्गं बंधिऊण पुच्छामि होमि किं पावो ।
 एयं मुंडियमुंडस्स तं खु नक्खत्तपुच्छणयं ॥१९॥
 इह लोए परिबद्धो होउं पहु ! नाहिउ भणिसु अहं ।
 स्त्रीरं खंडं मिट्ठं परलोयं केण पुण दिट्ठं ? ॥२०॥
 तुह दिक्खं पडिवण्णो लज्जामि न नाह ! भिक्खभमणेणं ।
 जइ नच्चणे पयइ ता किं घंघुइकरणेणं ? ॥२१॥
 जइ नाह ! तुह मयाओ लब्भइ सुक्खं किमन्नातित्थीणं ।
 जइ किर घयं सुगंधं किमागयं गुब्बरस्स तहिं ? ॥२२॥
 कम्मयत्था तुह देसणाइ न ल्हंति नाह ! पडिबोहं ।
 सच्चमिणं तं जइ मरइ चिल्लओ तो न वेकरइ ॥२३॥
 तुह वयमंगा सव्वा वि गंतुं निरयं सिवं पयाहिति ।
 जाइस्सइ सग्गा नग्गखवणओ जइ परिविगुत्तो ॥२४॥
 छजंति तुज्ज मुणिणो चरणेण किं पुणोवि लद्धीहिं ? ।
 वाईसइ मंक्कणिया किं पुण पयबद्धकिंकिणिया ॥२५॥
 संसारदुक्खखिन्नो जणो तए वण्णियं च सिद्धिसुहं ।
 इकं उम्माहायं बीयं पुण मोरसंलवियं ॥२६॥

पइ पयहिण पयथे परिछिंदइकोण अन्नतिथिसु ।
 हत्थट्ठियकंकणयं को पुण जोएइ आरिसए ॥ २७ ॥
 पइं दुट्ठा पाविट्ठा सव्वत्थवि दुक्खमेव पावंति ।
 भिज्जइ साच्चिय डाला जहिं चडइ कवेडओ देव ! ॥ २८ ॥
 तिजयप्पहु ! तुह मयमंतरेण अचिरेण सिज्जइ न मुखो ।
 नहु अंबाणं सद्धा पूरिज्जइ अंबिलीआहिं ॥ २९ ॥
 गाहिजंतो अमयं व सुहयरं नाह ! तुह वरं धम्मं ।
 गिण्हामि नेव अहयं मूढो निब्भग्गसेहरओ ॥ ३० ॥
 ता सच्चं ओहाणं फाडिज्जइ घेउरेहिं गल्लाइं ।
 पाइज्जंतो वि घयं बुब्बुयइ सच्चयं अहवा ॥ ३१ ॥
 किं बहुणा भणिओणं ननं मग्गेमि देसु चारित्तं ।
 जेण भणिज्जइ सव्वे पया पविट्ठा उ हत्थिपए ॥ ३२ ॥
 इय कइवयओहाणएहिं थुणिओ जिणिंद ! भव्वाणं ।
 संसारविरत्ताणं सामिय ! सुमयं गयं देसु ॥ ३३ ॥
 इति ओहाणब्रधेन स्तोत्रम् ॥

[२५]

चतुस्त्रिंशज्जिनातिशयस्तवनम् ।

थोस्सामि जिणवरिंदे अब्भुजभूएहिं अइसयगुणेहिं ।
 ते तिविहा साहाविय कम्मक्खइआ सुरकया य ॥ १ ॥
 देहे विमलसुगन्धं आमयपासेहिं वज्जिअं अरअं ।
 रुहिरं गोक्खीरामं निव्विस्सं पंडुरं मसं ॥ २ ॥

आहारा नीहारा अदिस्सा मंसचक्खुजो सययं ।
 नीसासो अ सुगंधो जम्मप्पभिई गुणा एए ॥ ३ ॥
 खित्ते जोयणमित्ते जं जियकोडीसहस्सओ माणं ।
 सज्जसमासाणुगयं वयणं धम्मावबोहकरं ॥ ४ ॥
 पुव्वुप्पन्ना रोगा पसमंती ईइवयरमारीओ ।
 अइवुट्ठि—अणावुट्ठी न होइ दुब्बिक्खडमरं वा ॥ ५ ॥
 देहाणुमगलग्गं दीसइ भामंडलं दिणयराभं ।
 एए कम्मक्खइया सुरभत्तिकया इमे अन्ने ॥ ६ ॥
 चक्कं छत्तं रयगज्झओ अ सेयवरचामरा पउमा ।
 चउमुहपायारतियं सीहासण दुंदुभि असोगो ॥ ७ ॥
 कंटयहिट्ठा हुत्ता ठायंति अवट्ठियं च नहरोमं ।
 पंचेव इंदियत्था मणोरमा हुंति छप्पि रिउ ॥ ८ ॥
 गंधोदगं च वासं वासं कुसुमाण पंचवण्णारणं ।
 सउणा पयाहिणगई पवण्णुकूलो नमंति दुमा ॥ ९ ॥
 भवणवइवाणमंतरजोइसवासी—विमाणवासी अ ।
 चिट्ठंति समोसरणे जहण्णयं कोडिमित्तं तु ॥ १० ॥
 इंतेहिं जंतेहिं बोहिनिमित्तं च संसयत्थीहिं ।
 अविरहियं देवेहिं जिणपयमूलं सयाक्कालं ॥ ११ ॥
 चउहा जम्मप्पभिई इकारस कम्मसंखए जाए ।
 नव दस य देवजणिए चउतीसं अइसए वंदे ॥ १२ ॥
 चउतीस जिणाइसया एए मे वणिगआ समासेणं ।
 दिंतु ममं जिणवसभा सुअनाणं बोहिल्लभं च ॥ १३ ॥

[२६]

प्रथमभरतगत-वर्त्तमानकालीन—

चतुर्विंशतिजिनस्तवनम् ।

अमरनररायमहिष् सिद्धे नमिऊण सञ्चभावेण ।
 गणणावलियाइ जिणे कित्तिज्जंते निसामेह ॥ १ ॥
 पढमं उसभं वंदे बीयं अजियं च संभवं तइयं ।
 अभिनंदणं चउत्थं सुमइजिणं पंचमं वंदे ॥ २ ॥
 पउमप्पह जिण छट्ठं सुपासजिणं नाम सत्तमं वंदे ।
 चंदप्पहजिणचंदं नाणधरं अट्ठमं वंदे ॥ ३ ॥
 नवमं च पुप्फदंतं दसमं वंदामि सीयलं सिरसा ।
 सिज्जंसं इगारसमं बारसमं वासुपुज्जजिणं ॥ ४ ॥
 तेरसमं विमलजिणं चउदसमं अणंतयं नमंसामि ।
 पनरसमं चिय धम्मं संतिं वंदामि सोलसमं ॥ ५ ॥
 सतरसमं चिय कुंथुं अढारसमं अरं जिणं नमंसामि ।
 मल्लिं एगुणवीसं वीसं मुणिसुव्वयं वंदे ॥ ६ ॥
 नमिनाह इक्कवीसइमो बावीसइमो अरिट्टवरनेमी ।
 तेवीसइमो पासो चउवीसइमो महावीरो ॥ ७ ॥
 इय चउवीसइतित्थयरा सव्वे विय केवली अमियनाणी ।
 देवासुरेहि महिया दिंतु समाहिं च बोहिं च ॥ ८ ॥

चतुर्विंशतिजिनस्तवनम् ।

पद्मो नरेसराणं पद्मो साहूण केवली पद्मो ।
 पद्मो तित्थयराणं 'रिसह' जिणो कुणउ कल्लाणं ॥ १ ॥
 कंचणगोरसरीरो लंछणि वरकुंजरो गवलवण्णो ।
 रिट्ठरयणं व रेहइ जस्स जिणो सो जयउ 'अजिओ' ॥ २ ॥
 अभवो 'संभवदेवो' पक्खालियसयलकम्ममललेवो ।
 भवभीरुयमवियाणं दुहभवसंभवभयं हरउ ॥ ३ ॥
 जस्संगचंगिमाणं तुलमाणं कंचणं पि अणवरयं ।
 हवइ अणेगागारा तं जिण 'मभिनंदणं' वंदे ॥ ४ ॥
 गन्धभवसहिनिवसंतो पयधारुज्जलफुरंतविन्नाणो ।
 संजणिअजणणिसुमई 'सुमई' तित्थेसरो जयउ ॥ ५ ॥
 सो जयउ 'पउमनाहो' वण्णमिसेणं पयासिओ जेण ।
 मणनिच्छूढो राओ जणलोयणपच्चयत्थं व ॥ ६ ॥
 सिवपुरिविहियनिवासो दुरियं अवहरउ जिणवर 'सुपासो' ।
 फणमणिसेणिमिसेणं पईवपव्वं व पयडंतो ॥ ७ ॥
 पूरियपुट्ठुल्लट्ठियकेवलधवलीकयं व जस्संगं ।
 सो 'चंदप्पह' देवो नंदउ सुरविंदकयसेवो ॥ ८ ॥
 पणमामि 'पुप्फदंतं' देवं पुरिसुत्तमं अकिण्हं पि ।
 मयरद्वयं अकामं संकरमीसाणमवि अभवं ॥ ९ ॥
 संसारदुहदवानलजालापरितावताविअं तत्तं ।
 कारुणजलहि सामी 'सीयल !' मह सीयलं कुणसु ॥ १० ॥

'सेयंसो' जंतूणं खणंपि दिट्ठे वि जस्स मुहकमले ।
 सेयं सो जं देइ पइओ तं क्हं भणिमो ? ॥ ११ ॥
 सो जयउ 'वासुपुज्जो' जं सेवइ सेरहो लंछणत्थो ।
 जमवाहणत्तिमेयं मा होउ पुणत्ति मण्णंति ॥ १२ ॥
 जो विमलो देहेणं विमलो नाणेण दंसणेणं च ।
 विमलो चारित्तेणं सो जयउ जिणेसरो 'विमलो' ॥ १३ ॥
 तं नमह जिण 'मणंतं' संपत्तविसालभवसमुदंतं ।
 जस्स न लब्भइ अंतं सुहदंसणनाणविरयाणं ॥ १४ ॥
 पणमह जिणवर'धम्मं' धम्मियमणुया विसुद्धभावेणं ।
 खविऊण जेण कम्मा होइ अकम्मा सयाकालं ॥ १५ ॥
 संतो 'संति' जिणिंदो संतिकरो संतदुरियसंताणो ।
 संतिं करेउ संतावनासणं संतिसंताणं ॥ १६ ॥
 निरुवमसिद्धिसणाहो सिवपुरिपुरलग्गमग्गसत्थाहो ।
 मह होउ 'कुंधुनाहो' संपाडियदुविहसुहलाहो ॥ १७ ॥
 सिद्धिपुरंधीइ कए मुक्का चउसट्ठिसहस्सरमणीओ ।
 'अर'जिणवर ! तुह चरियं अच्छरियं कस्स न जणेइ ? ॥ १८ ॥
 निम्महियमोहमल्लं 'मल्लिं' तित्थेसरं पणिवयामि ।
 इत्थीण पहाणत्तं निव्वडियं जस्स तित्थंमि ॥ १९ ॥
 धरणिभरधरणखिन्नो जस्स समीवंमि वीससइ कुम्भो ।
 लंछणछलेण देवं तं 'मुणिसुव्वय' महं वंदे ॥ २० ॥
 निच्चमखंडियचित्तं पहुप्पयावं कलंकपरिमुक्कं ।
 अरुणकरं निद्दोसं अहिनवचंदं 'नमिं' नमह ॥ २१ ॥

रायमई रायमई रायमई जेण तिण्णि परिचत्ता ।

घणवण्णो घणवण्णो घणवण्णो सो जयउ 'नेमी' ॥ २२ ॥

पायडियसत्तत्तो धरणिंदसरीरफणकडप्पेणं ।

तुड्ढभववासपासो 'पासो' मह मंगलं देउ ॥ २३ ॥

जियमोहमहावीरो चरमो तिथ्थंकरो 'महावीरो' ।

असमसमो असमसमो निरंतरं कुणउ कल्लणं ॥ २४ ॥

* 'जिणावली' दिव्वफुरंतनाणा विभिन्नवण्णा उ तणुप्पमाणा ।

संपत्तसंसारसमुदपारा सुहावहा होउ तिल्लेअसारा ॥ २५ ॥

सुनयजलगभीरो वायकल्लोलमालो

पयडियवरसुत्तो चारुमुत्तीहिं जुत्तो ।

विलसिरबहुसत्तो किं नु कुग्गाहचत्तो

जिणवयणसमुदो देउ अम्हाण भदं ॥ २६ ॥

दिव्वालंकरणोरुतेअविरहीभूअंधयारागमा

हुंकारज्झुणिमुत्तिभीरविमुही भूअं न विदेसणो ।

अच्चंतं जिणसासणंमि निरया सव्वण्णुसेवाकरा

सव्वे हुंतु सुरासुरा भगवओ संघस्स खेमंकरा ॥ २७ ॥

* उपर्युक्तागथापि: सह एतत् पद्यत्रयसंयोजनात् चतुर्विंशते-
र्जिनानां स्तुतयो भवन्ति । अग्रेऽपि एतच्चिन्हाङ्किते स्थलेऽयमेव
निबन्धो ज्ञेयः ।

[२८]

ज्ञानस्तोत्रम् ।

अट्टावीसवियप्पं मइनाणमणप्पकप्पणाठाणं ।
 भीमभवजलहिपोयं हयसोयं भावओ वंदे ॥ १ ॥
 सुयनाणमणेगविहं निहयदुहं पणयपाणिविहियसुहं ।
 सदहणपढणवावडमईण कयसिवपयं वंदे ॥ २ ॥
 अहमोहिनाणमणुवममणंतसत्ताण जणियनिव्वाणं ।
 दुबिहंपि पडिहयदुहं पणयदुहं तावओ वंदे ॥ ३ ॥
 मुणियमणोगयमावं पहणियमव्वंगिवग्गसंतावं ।
 रिउविउलमइसहावं नाणं मणपज्जवं वंदे ॥ ४ ॥
 लोयालोयविलोयणपडु फुडु सव्वत्थदेसयं सुहयं ।
 अन्नाणहरं हरिणंकनिम्मलं केवलं वंदे ॥ ५ ॥
 इअ सेयपंचमीए पंचवियप्पंपि नाणमवियप्पं ।
 पूयंति नमंति थुणंति ते नरा निव्वुइमुवित्ति ॥ ६ ॥

[२९]

श्रुतज्ञाननमस्कारः ।

ईसाणिंदसुरासुररायपणयपयपंकएण वीरेण ।
 सक्खा भवल्कखुब्भवदुक्खहरं मुक्खसुक्खकरं ॥ १ ॥
 करणत्तयपसरनिरोहकारयं अत्थओ जमच्चत्थं ।
 रइअं गणहारिगणेहिं गंथओ इत्थं स सुहत्थं ॥ २ ॥

तं सुयनाणं नाणं नासइ सव्वन्नुणो गुणे हाणिं ।
 जयइ तिजयत्तिकित्तिं दावियसुत्तिं सुहपवित्तिं ॥ ३ ॥
 अंगाणंरानिबद्धं सुपसिद्धं निहयमोहसंबंधं ।
 सुअनाणमइन्नाणं सन्नाणं जयउ जीवाणं ॥ ४ ॥
 ता कुसमयमयवग्गो भव्वमणोक्काणणंमि परिमई ।
 जाणज्जवि जिणपवयगहरिणो सइं निसामेइ ॥ ५ ॥
 मइसुयमणोहिक्केवलनाणाणि कुणंतु वो सिवसुहाणि ।
 सन्नाणचरणदंसगगुणाग हाणिं च निहणंसु ॥ ६ ॥
 नमह सुयमसेसं सव्वनाणप्पवेसं
 सुवणजणियचुज्जा से गुणाणं च पुज्जा ।
 कयकुसमयचागो सुद्धसद्धम्मरागो
 पवरगुणमणीणं भायणं जेण होइ ॥ ७ ॥

[३०]

श्रीजिनभद्रसूरिविरचितं

श्रीद्वादशाङ्गीपदप्रमाणकुलकम् ।

नमिऊण जिणं अंगाण पयप्पमाणं अहं पयपेमि ।
 तत्थ पयमत्थ उव्वलद्धि जत्थ किर एवमाईअं ॥ १ ॥
 अट्टारस छत्तीसा बावत्तरि सहस तह य अणुक्कमसो ।
 आयारे सूअगडे ठाणंगे चैव पयसंखा ॥ २ ॥
 समवाए अ पमाणं लक्खो एगो सहस्स चउआला ।
 भगवइए पयसंखा दो लक्खा सहस्स अडसीइ ॥ ३ ॥

नायाधम्मकहंगे अद्धच उत्थकोडीकलाकलिए ।
 पण लक्खा छावत्तरि सहस उवासगदसाअंगे ॥ ४ ॥
 सत्तमि लक्खिगारस सहस्स बावन्न अट्टमे अंगे ।
 अंतगडदसानामे लक्खा तेवीस चउसहस्सा ॥ ५ ॥
 तहणुत्तरोववाई नवमे अंगमि लक्ख छायाला ।
 अडसहसा अह दसमे पण्हावागरणनाममि ॥ ६ ॥
 बाणवई लक्खाइं सोल सहस्सा तहा विवागसुए ।
 इक्कारसमे अंगे पयप्पमाणं इमं वुच्छं ॥ ७ ॥
 एगा कोडी चुलसीइ लक्खा बत्तीस सहस्स इअ माणं ।
 इक्कारस अंगाणं भणिअमहं बारसंगमि ॥ ८ ॥
 तं पुण दिट्ठीवाओ स पंचहा वण्णिओ अ समयमि ।
 परिकम्मसुत्तपुव्वगय-णुओग तह चूलिआओ अ ॥ ९ ॥
 तत्थ य पुव्वगयमि पढमे उप्पायनामए पुव्वे ।
 कोडी एगा अह बीअ अग्गेणियंमि पुव्वंमि ॥ १० ॥
 छण्णवई लक्खाइं तइए वीरिअपवायपुव्वंमि ।
 पयलक्खाइं सत्तरि अहत्थिनत्थिप्पवायंमि ॥ ११ ॥
 तुरिए पुव्वं सट्ठी लक्खा अह पंचमंमि पुव्वंमि ।
 नाणप्पवायनामे इग कोडी एगपयहीणा ॥ १२ ॥
 छट्ठे सच्चपवाए पुव्वे इग कोडि छहि पण्हिं अहिआ ।
 आयप्पवायपुव्वे सत्तमि पयकोडि छवीसा ॥ १३ ॥

कम्मप्पवायपुव्वे अट्ठमि इगकोडि सहस अस्सीइ ।
 नवमे पच्चक्खवाणप्पवाइ लक्खाग चुलसीइ ॥ १४ ॥
 विज्जणुपवाय दसमे पुव्वे इगकोडि दस य लक्खाइं ।
 इक्कारसे अवंझे पुव्वे पयकोडि छव्वीसा ॥ १५ ॥
 पाणाउणामपुव्वे बारसमे छपण लक्ख इग कोडी ।
 किरिआविसालपुव्वे तेरसमे कोडि नवगंमि ॥ १६ ॥
 तह लोगबिंदुसारे चउदसमे पुव्वि बारकोडीओ ।
 लक्खा तह पनासं इअ सव्वंगे पयपमाणं ॥ १७ ॥
 एयं पयप्पमाणं तुवालसंगस्स सुअसमुदस्स ।
 नेयमुवंगार्णवि सुअण समयाणुसारेणं ॥ १८ ॥
 उप्पन्न विमलकेवल—नाणेणं जिणवरेण वीरेण ।
 परमत्थरूवअत्थो निदंसिओ सव्वसुत्ताणं ॥ १९ ॥
 सुत्तं तु गणहरकयं तम्हा सव्वप्पयत्थसंजुत्ता ।
 पणमह जिणिंद वीरं भवजलहीवारमिच्छंता ॥ २० ॥

इअ नंदिसुत्तविवरण—

मणुसरिऊगंगपयपमाणमिणं ।

जिणगणहरोवइठं

लिहिअं जिणभदसूरीहिं ॥ २१ ॥

[३१]

महाकविश्रीधनपालप्रणीतः

संस्कृतप्राकृतमयः

श्रीवीरस्तवः ।

सरभसनृत्यत्सुरयुवतिकुचतटत्रुटितहारतारकितम् ।
जायं सिद्धत्थनरिंदमंदिरं जस्स जम्ममि ॥ १ ॥
बुद्ध्वाऽवधिना निजजन्ममज्जने हृदयभावमशनिभृतः ।
लीलाइ चलणकोडीइ चालिओ जेण सुरसेलो ॥ २ ॥
येन च बाल्ये विबुधो विवर्द्धमानः सविभ्रमं नभसि ।
हणिऊण मुट्ठिणा वामणीकओ कुलिसकढिणेणं ॥ ३ ॥
सुरपतिपुरतो विवृतिं वितन्वता विततवाङ्मयं येन ।
जणियं जयस्स विजोवणससमए महच्छरियं ॥ ४ ॥
मातापित्रोः प्रेमानुबन्धमधिकं विबुध्य यः स्थितवान् ।
दिग्बालंकारफुरंतविग्गहो चत्तसंगो वि ॥ ५ ॥
येन परित्यज्य जरत्तृणमिव राज्यं समं सुहृत्स्वजनैः ।
वूढो द्ढनियमभरो लीलाइ गिरिंदरुंदयरो ॥ ६ ॥
सङ्गमकसुराधिपविक्षिप्तदिसदम्भोलिभेदसम्भ्रान्तः ।
चमरो चलणुप्पलमूलमागओ रक्खिओ जेण ॥ ७ ॥
येन घनकर्मपटलं प्रकटतपोवन्हिना विनिर्दह्य ।
पलयरवितेयपायडमुप्पाडितमक्खयं नाणं ॥ ८ ॥

यश्च सुचिरं पृथिव्यां मिथ्यात्वान्धं विबोध्य भव्यजनम् ।
 ठाणं जम्मणजरमरणरोगपरिवज्जियं पत्तो ॥ ९ ॥
 तं नमत नम्रशतमखमणिमुकुटविटङ्कघृष्टचरणयुगम् ।
 भुवणस्स वि बन्धणपालणक्खमं वद्धमाणज्जिणं ॥ १० ॥

[३२]

श्रीरामचन्द्रसुरिसन्धः
 श्रीआदिदेवस्तवः ।

जातनृपमुत्थितानलमधिगतशिल्पं प्ररूढधर्मपथम् ।
 जो पढमं चिअ भयवं कयवं अवयरिय भरहमिणम् ॥ १ ॥
 अविकल्पितान्यपि फलान्यवलोक्य जनस्य यं प्रयच्छन्तम् ।
 ईसाए पत्तखमा वि कप्पतरुणो समुच्छिन्ना ॥ २ ॥
 विषयप्राप्तमशेषं दोषमयं प्रत्यहं कथयतापि ।
 जेण सयं चिअ रइआ विसयवई भारही पुहवी ॥ ३ ॥
 यस्मै विगतस्मयविस्मयाय कृतकर्मवर्ममेदाय ।
 अपवगलगमइणो नमंति सुरअसुरनरवइणो ॥ ४ ॥

छाया—

- १ यः प्रथमं खलु भगवान् कृतवान् अवतीर्य भारतमिदम् ॥
- २ ईर्ष्याया प्राप्तक्षमा अपि कल्पतरवः समुच्छिन्नाः ॥
- ३ येन स्वयं किल विरचिता विषयवती भारती पृथ्वी ॥
- ४ अपवर्गमार्गलम्पतयो नमन्ति सुरासुरनरपतयः ॥

निबिडतमजडिमघनपटलपिहितपरिबोधमानवो यस्मात् ।
 "भङ्गणीभजासलिलानलाण भेयं जणा पत्ता ॥ ५ ॥
 सोपानपद्गतिसखी पदयुगली प्राप्य यस्य शिवनगरे ।
 "के के न गया गच्छन्ति के न के न हु गमिस्सन्ति ॥ ६ ॥
 अवतरति यत्र भगवति भारतभागं प्ररूढभाग्यभरम् ।
 "जाया किसिसेवा-पासुपल्ल-वाणिज्यवहारा ॥ ७ ॥
 पर्वाभिरामचन्द्रावदातकीर्तिप्रभासितदिगन्तम् ।
 "पदमनिवं पदममुणिं पदमजिणेसं नमह निचं ॥ ८ ॥

[३३]

श्रीजिनवल्लभसूरिविरचितं श्रीपार्श्वनाथस्तवनम् ।

नमिरासुरसुरविलसिरसिरमणिमयमउडघडियपयवीढं ।
 वंदिय दियभवपासं पासं तं चिय थुणामि अहं ॥ १ ॥
 जाणामि सामि ! बहुभवभवणेण जमन्नया कयाइ तुमं ।
 नाहं नाहं पत्तो पत्तो पुणरुब्भवो किहं इयरा ? ॥ २ ॥
 ता संपइ पइदिवसं भवसंभवकर सियं सुजस ! ।
 तुह पयकमलं विमलं पणयं मणयं ममंपित्थ ॥ ३ ॥

५ भगिनी-भार्या, सलिलानलानां भेदं जनाः प्राप्ताः ॥
 ६ के के न गता गच्छन्ति के न के न किल गमिष्यन्ति ॥
 ७ जाता कृषिसेवा-पाशुपाल्य-वाणिज्यवहाराः ॥
 ८ प्रथमनृपं प्रथममुनिं प्रथमजिनेशं नमत नित्यम् ॥

हयदुरियदाहमाहप्पसरनिव्ववियभवियसंदोहं ।
 परमामयरसवरिसं वसुपहु तुह दंसणं जमिह ॥ ४ ॥
 हे पास ! पसिय सियदंतपंतिकंतप्पयासियदियंत ! ।
 भयवंत ! भयंत ! पसंत ! कंत ! दंतिंदिय ! जिणिंद ! ॥ ५ ॥
 फारुप्फुल्लं तुह उवरि फणिफणासत्तयं फुरंतं मे ।
 कयसत्तत्तसंखा वक्खाणखणं व पडिहाइ ॥ ६ ॥
 उवरि परिफुरियफणिवइचूडामणिफिरणरइयसुरचावं ।
 अइभीसणभवदवतवियभवियवणपसमणसमत्थं ॥ ७ ॥
 कयकुनयकमलमलणं वयणजलं जणियमुवणयलहरिसं ।
 विकिरंतं नवजलहरसरिसं तं पास ! पणमामि ॥ ८ ॥
 जे खरजरजज्जरिया खयखीणा सूलसल्लिया मणुया ।
 दढकुट्टनट्टनकुट्टनहमुहा चक्खुपरिहीणा ॥ ९ ॥
 तेवि तुह सरणसुंदररसायणं काउमाउरसुविज्ज ! ।
 सुरसुंदरनयणाणंद ! देहसोहा लहु लहन्ति ॥ १० ॥
 गुरुकोवफारफुक्कारभासुरो ण्णिवई वि फुल्लफणो ।
 चित्तंमि तुमं जेसिं तेसिं कीडु व्व होइ फुडं ॥ ११ ॥
 कयविकयरूवभीसणपभूयभूएहिं जेऽभिभूअप्पा ।
 गइब्भसदंसंदब्भनिब्भरुब्भरियमुवणयला ॥ १२ ॥
 तुह नामभइमुदामुदियदेहा जिणिंद ! ते वि दुअं ।
 संपत्तनियसरूवा हवंति बहुलोयकयपूआ ॥ १३ ॥
 जे वि गयजक्खरक्खसखुदामुरजक्खरिक्खत्तवालाई ।
 ते वि तुह गुत्तकित्तणमित्तेणं श्रत्ति नासंति ॥ १४ ॥

दुग्गे मग्गे ललकतकरे रुददप्पबहुसप्पे ।
 तुह नामसिद्धमंतेण जंतुणो जंति विगयभया ॥ १५ ॥
 निंदू पयारविंदं वंदंती तुम्ह थिरपया होइ ।
 वंझा तं ज्ञायंती ज्ञत्ति सुपुत्ते लहइ महिला ॥ १६ ॥
 उग्गोवसग्गवग्गा कुग्गहविग्गहज्वग्गहार्इ य ।
 पसमंति समग्गा तेसु जेसि तं भमसि देसेसु ॥ १७ ॥
 हयकाससास ववगयविलास धुयतास दसदिसिपयास ।
 नयपूरियास कुवलयनगास सठकमठमयनास ॥ १८ ॥
 सयलाहिवाहिविसहरगहगुरुभयभीयजगकयासास ।
 सासयपयकयआवास पास ! मं पास पयप्पणयं ॥ १९ ॥
 बहुभवरीणा दीणा सिरिहीणा पासजिण ! समल्लीणा ।
 मणुया नंदंति दुयं तुह सुहसत्थाइ पायजुयं ॥ २० ॥
 इय सच्चभव्वंछियकारय ! तारय ! दुहोहजलहीओ ।
 भीओ भवभवणाओ इमं तुमं विन्नवेमि अहं ॥ २१ ॥
 खुदोवदवविदवदच्छमविच्छिन्नदिन्नजणवंचं ।
 पासजिण ! बल्लहं ते पुणो वि तुह दंसणं हुज्जा ॥ २२ ॥

[३४]

श्रीजिनवल्लभसूरिप्रणीतं
 पञ्चकल्याणकस्तोत्रम् ।

महोपाध्यायश्रीशान्तिचन्द्रगणिसुरभ्यो नमः ।
 सम्मं नमिऊण जिणे चउवीसं तेसि चेव पत्तेयं ।

वुच्छं चुइ—जम्मण—दिक्ख—नाण—निव्वाणकल्लाणे ॥ १ ॥
 कत्तिवबहुले पंचमि संभवनाणं दुवाल्सीइ चुओ ।
 नेमिचुइ पउमजम्मो तेरसि पउमप्पहे दिक्खा ॥ २ ॥
 पनरसि मुक्खो वीरे सिय बारसि चुई अरमुविहिनाणं ।
 मग्गसिर कसिणपंचमि जम्मो सुविहिस्स छट्ठि वयं ॥ ३ ॥
 दसमीइ वीरदिक्खा इक्कारसि पउमनाहनिव्वाणं ।
 सियदसमि जम्म मुक्खो अरस्स इक्कारसीइ पुणो ॥ ४ ॥
 अरदिक्खा नमिनाणं मल्लिजिणे जम्मदिक्खनाणाणि ।
 चउदसि जम्मो पुण्णिम निक्खमणं संभवजिणस्स ॥ ५ ॥
 पोसाइ दसमिगारसि पासे बारसी तेरसी ससिणो ।
 जहसंखं जम्मवया सीयलनाणं चउदसीए ॥ ६ ॥
 सुद्धे छट्ठी विमले नवमी संतिस्सिगारसी अजिए ।
 अभिनंदणे चउदसि पुण्णिम धम्मे य नाणं च ॥ ७ ॥
 माहाइ छट्ठि पउमचुइ बारसी सीयलस्स जम्मवया ।
 तेरसि मुक्खो उसभे सिज्जंसेमावसा नाणं ॥ ८ ॥
 सियवीय नाणजम्मा वसुपुज्जभिनंदणाण अह जम्मो ।
 तइआइ विमलधम्माण चउत्थि दिक्खाइ विमलस्स ॥ ९ ॥
 अट्ठमि जम्मो अजिए नवमी—बारमी—तेरसीसु वयं ।
 अजियभिनंदणधम्माण फग्गुणकसिणछट्ठीए ॥ १० ॥
 नाणं सुपास सत्तमि सुपासमुक्खो ससिस्स नाणं च ।
 सुविहिचुई नवमीए इक्कारसि नाणमुसभस्स ॥ ११ ॥

सिजंसजम्म सुव्वयनाणं बारसिहि दिक्ख सेयंसे ।
 तेरसि चउदसि जम्मो पनरसि दिक्खा य वसुपुज्जे ॥ १२ ॥
 सियबिय चउत्थि अट्टमि चवणं अरमल्लिसंभवजिणाणं ।
 बारसि मुक्खो मल्लिस्स जयइ मुणिसुव्वयवयं च ॥ १३ ॥
 चित्ताइ चउत्थि पासे चवणं नाणं च पंचमी चवणं ।
 ससिणो उसभे अट्टमि जम्मवया सुद्धतइआणं ॥ १४ ॥
 कुंथूनाणं पंचमि सिद्धी संभव—अणंत—अजियाणं ।
 नवमी मुक्खो सुमइस्स नाणमिक्कारसीईए ॥ १५ ॥
 तेरसि जम्मो वीरे पुण्णिम पउमस्स नाण महबहुले ।
 वइसाह पडिवि बीआ कुंथू तह सीयले मुक्खो ॥ १६ ॥
 पंचमिहि कुंथुदिक्खा सीयलचुइ छट्ठि दसमि मुक्खो ।
 तेरसि जम्मो चउदसि दिक्खानाणा अणंतस्स ॥ १७ ॥
 चउदसि जाओ कुंथू सियचउत्थि चुओमिनंदणो जयइ ।
 सत्तमि धम्मोवि चुओ अट्टमि अभिनंदणो सिद्धो ॥ १८ ॥
 जम्मट्टमि नवमि लयं सुमइजिणे दसमि केवलं वीरो ।
 बारसि तेरसि चुइ विमले अजिय अह जिट्ठबहुलम्मि ॥ १९ ॥
 छट्ठि चुई सेयंसे सुव्वयजम्मट्टमी नवमि मुक्खो ।
 जम्मो मुक्खो तेरसि चउदसि दिक्खा य संतिस्स ॥ २० ॥
 सियपंचमीइ मुक्खो धम्मे नवमी य वासुपुज्जचुई ।
 बारसि सुपासजम्मो तेरसि दिक्खा सुपासस्स ॥ २१ ॥
 आसाढाइचउत्थी उसभचुई सत्तमी विमलमुक्खो ।
 नमिदिक्खा नवमीए सियलट्ठीइ वीरजिणचवणं ॥ २२ ॥

अट्टमि सिद्धो नेमी वसुपुजो निव्वुओ चउइसीए ।
 सावणवहुले तइआ सिद्धिगओ जयइ सेयंसो ॥ २३ ॥
 सत्तमि चवणमणंते अट्टमि नमिजम्म नवमि कुंथुचुई ।
 सियवीय चुओ सुमई पंचमि छट्ठि नेमिजम्मवया ॥ २४ ॥
 पासस्सट्टमिमुक्खो सुव्वयचुई पुण्णिमाई भइवए ।
 संतिससिचवणमुक्खा सत्तमि अट्टमि सुपासचुई ॥ २५ ॥
 सियनवमि सुविहिमुक्खो नेमिस्सासोय अमावसानाणं ।
 पुण्णिमचुई नेमि जिणवह्लह पयं देसु पणयाणं ॥ २६ ॥

[३५]

श्रीदेवेन्द्रमूरिभिः कृतः

श्रीआदिदेवस्तवः ।

सिरिरिसहनाह ! तुह पयनहकंतीओ जयंतु तिजयस्स ।
 जंतीओ वज्जपंजरमावं भावारिभीयस्स ॥ १ ॥
 तुह कमकमलं विमलं दहुं दूराउ देव ! पइदिवसं ।
 धना कलिमलमुक्का रायमरालुव्व धावंति ॥ २ ॥
 असरिसभवदुहदंदोलिघोलियाण जियाण जयनाह ! ।
 तं चिय इक्को सरणं सीयत्ताणं व दिणनाहो ॥ ३ ॥

तिहुयगपहु ! अमयंपिव सम्मं तुह पवयणे परिणयंमि ।
 अजरामरभावं खलु लहंति लहु लहुयकम्माणो ॥ ४ ॥
 देव ! वरनाणदंसणदुहावि तुह दंसणेण देहीणं ।
 नीरेण चीवराणं खणेण खयमेइ मालिन्नं ॥ ५ ॥
 तुह समरणेण सामिय ! किलिट्टकम्मोवि सिज्झए जीवो ।
 किं नहु जायइ कणगं लोहंपि रसस्स फरिसेणं ॥ ६ ॥
 पहु ! तुह गुगथुगणेणं विशुद्धचित्ताण भवियसत्ताणं ।
 घगनीरेण व जंबूफलाइ विगलंति पावाइं ॥ ७ ॥
 दंसणपवणे नयणे भालं नालं हवेइ तुह नमणे ।
 ता पच्चक्खीभावं लहु मह तिजईस ! वियरेसु ॥ ८ ॥
 इय संथुओसि देविंदविंदवंदिय ! जुगाइजिणचंद ! ।
 मह देसु निप्पकंपं भवे भवे नियपए भत्ति ॥ ९ ॥

[२९]

श्रीदेवेन्द्रसूरिविरचितः

शाश्वतचैत्यस्तवः ।

सिरिसहवद्धमाणं चंदाणणवारिसेणजिणचंदं ।
 नमिउं सासयजिणभवणसंखपरिकित्तणं काहं ॥ १ ॥

अवचूरिः ।

श्रीऋषभवर्द्धमानचन्द्राननवारिषेणनामकं शाश्वतजिनचतुष्कं
 नत्वा शाश्वतजिनभवनसङ्ख्यापरिकीर्त्तनं करिष्ये ॥ १ ॥

जोइवणेसु असंखा सगकोडि बिसयरिलक्खभवणेसु ।

चुलसीलक्ख सगनवइसहस्स तेवीसुवरिल्लोण ॥ २ ॥

बावन्ना नंदीसरम्मि चउचउर कुंडले रुयगे ।

इअ सट्ठी चउबारा तिटुबारा सेसजिणभवणा ॥ ३ ॥

पत्तेयं बारेसु अ मुहमंडव-रंगमंडवे तत्तो ।

मणिमयपीढं तदुवरि थूमे चउदिसिसु चउ पडिमा ॥ ४ ॥

तत्तो मणिपीढजुगे असोग-धम्मज्झओ य पुक्खरिणी ।

पइभवणं पडिमाणं मज्जे अटुत्तरसयं च ॥ ५ ॥

अवचूरिः ।

ज्योतिष्कव्यन्तरेष्वसङ्ख्यातानि जिनभवनानि, तेषां अपरि-
मितत्वात् । प्रतिबिम्बमानं चैकैकजिनायतनसद्भावात् इति । नन्दीश्वरे-
अष्टमद्वीपे ५२ । कुण्डले-द्वादशद्वीपे । रुचके-अष्टादशद्वीपे चत्वारि
चत्वारि जिनभवनानि सन्ति । चतुर्द्वाराणि तेषु प्रत्येकम् । एवं
सर्वसङ्ख्याया षष्टिजिनभवनानि चतुर्द्वाराणि । तेषु प्रत्येकं प्रत्येकं
१२४* जिनबिम्बानि स्युः । शेषाणि त्रिभुवनवर्त्तानि त्रिद्वाराण्येव ।
तेषु विंशं शतं बिम्बानि भवन्ति । कुण्डल-रुचकद्वीपचक्रवालपर्वतयोः
क्रमेण ४२८४ योजनसहस्रा उच्चत्वं द्वावप्येकसहस्रावगाढौ । कुण्डलो
मूले विस्तारः १०२२, मध्ये ७०२२ शिरसि ४२२ । रुचकस्तु मूले
१००२२, मध्ये ७०२२ शिरसि ४०२२ ॥ ३ ॥

चतुर्द्वारेषु त्रिद्वारेषु च प्रासादेषु मध्ये १०८ बिम्बानि । द्वारा-
णामग्रतः प्रथमं मुखमण्डपाः-पट्टशाखारूपाः १, ततो रत्नमण्डपाः-
प्रेक्षागृहरूपाः २, उभयेऽपि १७० योजनानि आयामाः, ५० योजन-
विस्तृताः । ७२ योजन उच्चाः, ततो मणिमयपीठं १६१६ योजनदी-
र्घविस्तारं तन्मध्ये समवसरणाच्चतुर्दिक्षु चतस्रः प्रतिमाः ४ ततोऽशो-
कवृक्षः ८ योजन उच्चः, ततः इन्द्रध्वजः १६ योजन उच्चः । ततः
पुष्करिणी १०० योजनदीर्घाः, ५० विस्तारा, ७२ योजन ऊर्ध्वेऽधो ४५॥

* अष्टोत्तरं शतं मध्ये चतुर्षु द्वारेषु एवं १२४

	स्थानकं	प्रासादसङ्ख्या	प्रतिमासङ्ख्या	बिम्बसङ्ख्या	बिम्बमानं	आयामः योजनानि १००	विष्कम्भः यो ५०	उच्चात्वं यो. ७२
१	अनुत्तरविमानेषु	५	६००	१२०	घ १॥	१००	५०	७२
२	त्रैवेयके	३१८	३८१६०	१२०	घ १॥	१००	५०	७२
३	वैमानिके	८४९६७००	१५२२४०६०००	१८०	घ १॥	१००	५०	७२
४	असुरनिकाये	६४०००००	११५२०००००००	१८०	घ १॥	यो. ५०	२५	३६
५	नागकुमार ”	८४०००००	”	१८०	घ १॥	यो. २५	१२॥	१८
६	सुपर्ण ”	७२०००००	१२९६००००००	१८०	१॥	यो. २५	१२॥	१८
७	विद्युत्कुमार ”	७६०००००	१३६८००००००	१८०	१॥	यो. २५	१२॥	१८
८	अग्निकुमार ”	७६०००००	”	१८०	१॥	२५	१२॥	१८
९	द्वीपकुमार ”	७६०००००	”	१८०	१॥	२५	१२॥	१८
१०	उदधिकुमार ”	७६०००००	”	१८०	१॥	२५	१२॥	१८
११	दिक्कुमार ”	७६०००००	”	१८०	१॥	२५	१२॥	१८
१२	पवनकुमार ”	९६०००००	१७२८००००००	१८०	१॥	२५	१२॥	१८
१३	स्तनितकुमार,,	७६०००००	१३६८००००००	१८०	१॥	२५	१२॥	१८
१४	जम्बूवृक्षे	११७०	१४५४००	१२०	५००	ग १	ग. ०॥	१४४०
१५	काञ्चनगिरौ	१०००	१२००००	१२०	५००	१	०॥	१४४०
१६	कुण्डे	३८०	४५६०००	१२०	५००	१	०॥	१४४०
१७	वैताढ्यपर्वते	१७०	२०४००	१२०	५००	१	०॥	घनु १४४०
१८	महानदीषु	७०	८४००	१२०	५००	१	०॥	१४४०
१९	गजदन्तेषु	२०	२४००	१२०	५००	यो. ५०	यो. २५	यो. ३६
२०	नन्दीश्वरे	५२	६४४८	१२४	५००	१००	५०	७२
२१	मेरुवने	८०	९६००	१२०	५००	५०	२५	३६
२२	वक्षस्कारपर्वते	८०	९६००	१२०	५००	५०	२५	३६
२३	कुलगिरिषु	३०	३६००	१२०	५००	५०	२५	३६
२४	दिग्गजे	४०	४८००	१२०	५००	ग. १	०॥	घनु १४४०
२५	ह्रदे	८०	९६००	१२०	५००	१	०॥	१४४०
२६	जम्बूके	२०	२४००	१२०	५००	१	०॥	१४४०
२७	वृत्तवैताढ्ये	२०	२४००	१२०	५००	१	०॥	१४४०
२८	राजधान्यां	१६	१९२०	१२०	५००	१	०॥	१४४०
२९	ग्रन्थालायां	५	६००	१२०	५००	१	०॥	१४४०
३०	कुण्डले	४	४९६	१२४	५००	यो. १००	५०	यो. ७२
३१	रुचके	४	४९६	१२४	५००	५०	२५	३६
३२	इषुकारे	४	४८०	१२०	५००	५०	२५	३६
३३	मनुष्योत्तरपर्वते	४	४८०	१२०	५००	५०	२५	३६
३४	दशसु कुरुषु	१०	१२००	१२०	५००	५०	२५	९
३५	व्यन्तरेषु	असङ्ख्या	असङ्ख्यात	१८०	५००	१२॥	६॥	९
३६	ज्योतिष्केषु	”	”	१८०	५००	१२॥	६॥	८॥
३७	ज्योतिष्कराजधान्यां	”	”	१८०	५००	१२॥	६॥	२॥

पडिमा पुण गरुआओ पणधणुसय लहुय सत्तहत्थाओ ।

मणिपीढे देवच्छंदयम्मि सीहासणनिसना ॥ ६ ॥

जिणपिट्ठे छत्तधरा पडिमा जिणभिमुह दुन्नि चमरधरा ।

नागा भूआ जक्खा कुंडधरा जिणमुहा दो दो ॥ ७ ॥

सिरिवच्छनामिचुचुअ पय-कर-केस-महि-जीह-तालुरुणा ।

अंकमया नह अच्छी अंतो रत्ता तहा नासा ॥ ८ ॥

ताराइरोमराई अच्छिदला केसभमुहरिट्ठमया ।

फलिहमया दसण वयरमय सीस विदुममया उट्ठा ॥ ९ ॥

कणगमयजाणु जंघा तणुजट्ठी नाससवणभालोरू ।

पलिअंकनिसण्णाणं इय पडिमाणं भवे वण्णो ॥ १० ॥

अवचूरिः ।

उस्सेहअंगुलेणं अहउडूमसेस सत्तरयणीओ । तिरिलोए पण
धणुसय सासयपडिमा पणिवयामि ॥ १ ॥ राजप्रश्नीये ()
५०० धनुःप्रमाणाः प्रतिमाः सन्ति ॥ ६ ॥

कुण्डधरा-आज्ञाधरा नागा भूता यक्षाश्च प्रतिप्रतिमं द्वौ द्वौ
पुरो भवतः ॥ ७ ॥

केशमहीमस्तकं पद्मरागमयाः, ८ तारादीनि, अरिष्टरत्नमयानि
इन्द्रनीलमयानि-इत्यर्थः ॥ ९ ॥

जङ्घादीनि कनकमयानि-कनकनयानीत्यर्थः । इति पर्यङ्कासननि-
षण्णानां प्रतिमानां वर्णो भवेत् ॥ १० ॥

भवणवणकप्पजोइस उववायभिसेय तह अलंकारा ।
 ववसायसुहम्मसहा सुहमंडवमाइ लक्कजुआ ॥ ११ ॥
 तितुआरा पत्तेअं तो पण सम थूम सट्ठि बिबेहिं ।
 चेइयबिबेहि समं पइभवणं बिब असीइसयं ॥ १२ ॥
 जोयण सयं च पन्ना विसयरि दीहत्त पिहुलउच्चत्तं ।
 वेमाणिय नंदीसर कुंडल रुअगे भवणमाणं ॥ १३ ॥
 तीस कुलगिरिसु दस कुरु मेरुवण असीय वीस गयदंते ।
 वक्खारेसुं असीई चउ चउ इसुयार मणुयनगे ॥ १४ ॥

अवचूरिः ।

भवनपति-व्यन्तर-ज्योतिष्क-द्वादशकल्पान्तवैमानिकदेवेषु प्रति-
 विमानं उपपातसभा १, अभिषेकसभा २, अलङ्कारसभा ३, व्यवसाय-
 सभा ४, सौधर्मा ५, नामानः पञ्च पञ्च सभा मुखमण्डपादिषट्कयुता-
 विद्वारा भवन्ति ॥ ११ ॥

भवनपत्यादिस्थेषु प्रासादेषु प्रत्येकं प्रत्येकं १०८ बिम्बानि
 स्युः । कथम् ? गर्भगृहे १०८, सभात्रिकस्तूपत्रये १२ पञ्चगुणिताः ६०
 सर्वमीलने १८० बिम्बानि । सभानां प्रमाणं 'जोयणसयं च'
 () इत्यादिप्रासादप्रमाणं ज्ञेयम् । प्रवेयकानुत्तरविमानेषु
 पुनः १२० बिम्बानि भवन्ति । यतस्तत्र पञ्च सभा न सन्ति ।
 'गेविज्जाईसु न सभाई' () इति वचनात् चतुर्द्वा-
 रेण च प्रासादेषु १२४ बिम्बानि स्युः ॥ १२ । १३ ॥

हिमवदादयः षट् वर्षधराः पञ्चगुणाः ३० कुलगिरयः पञ्च-
 सु महाविदेहेषु देवकुरुत्तरकुरुभेदाद् दश एकैकमेव भद्रशालादि-
 चतुर्वनभावात् । वने वने चतुर्दिक्षु चैत्यसङ्घावात् १६ जिनभवनानि ।
 पञ्चगुणाः ८०, मेरुलगाश्चत्वारो गजदन्ताः तथैव पञ्चगुणाः २० ।
 द्वात्रिंशद् ३२ विजयानामन्तरे १६ वक्षस्काराः पञ्चगुणाः ८० धा-
 तकीखण्डपुष्करवार्द्धेषुकरेषु ४ प्रत्येकं चैत्यसङ्घावात् । मानुषो-
 त्तरऽपि चतुर्दिक्षु एकैकसङ्घावात् ४ ॥ १४ ॥

एयाई असुरभवणट्टिआई पुवुत्तमाणअद्दाई ।
 दलमित्तो नागाई नवसु वणेषु इओ अद्धं ॥ १५ ॥
 दिग्गयगिरीसु चत्ता दहे असी कंचणेषु इगसहस्सो ।
 सत्तरि महानईसुं सत्तरिसियं दीहवेयडे ॥ १६ ॥
 कुंडेसु तिसय असिआ वीसं जमगोसु पंच चूलासु ।
 इकारस सयसत्तरि जंबूपमुहेसु दस तरुसु ॥ १७ ॥

अवचूरिः ।

एतानि कुलगिर्यादिसत्स्थानानि असुरकुमारभवनगतानि च
 ८ चैत्यानि । इतोऽर्धमानानि भवनपतिनागादिनिकायगानि चैत्या-
 नि । ततोऽप्यर्द्धमानानि व्यन्तरगानि । ज्योतिष्कगानां त्वनिय-
 ततया प्रमाणं नोक्तमिति सम्भाव्यते ॥ १५ ॥

मेरोर्दिक्षु विदिक्षु वा दिग्गजगिरयः पञ्चगुणाः ४०, हिम-
 वदादि६गिरयस्तेषु प्रत्येकमेकैकहृद्भावात् ते पञ्चगुणाः ३०,
 तथा शीतागाः पञ्च, शीतोदगाश्च पञ्च एवं १०८हृदास्ते च
 विदेहपञ्चकेऽपि भावात् पञ्चगुणाः ५०, त्रिशन्मीलने ८० शीता-
 शीतोदाहृददशकस्य प्रत्येकं पार्श्वद्वये दश दश काश्चनगिरयः ।
 एवं शीताशीतोदयोर्विंशतिः पञ्चगुणिता १०० । एवं जम्बूद्वीपगङ्गा-
 सिन्ध्वादिमहानद्यः पञ्चगुणाः ७० भरतैरावतयोः ३२ विजयेषु
 प्रत्येकमेकैको दीर्घवैतादयः एवं ३४ ते च पञ्चगुणाः १७० ॥ १६ ॥
 द्वात्रिंशद्विजयगतगङ्गासिन्धुरक्तारक्तवतीनदीनिर्गमनकुण्डानि ६४ प-
 ञ्चगुणानि ३२० तथा विजयान्तरकत्रयोऽन्तरनद्यो ग्रहावती-
 प्रमुखाः १२ तासां निर्गमनकुण्डानि १२ पञ्चगुणानि ६० सर्व-
 मीलने ३८० देवकुरुगत्शीतानदीपार्श्वद्वये यमकगिरिद्वयम् । तथो-
 त्तकुरुगत्शीतोदापार्श्वद्वयम् तद्द्वये । एवं ४ पञ्चगुणाः २० प्रत्येक-
 मेकैकभावात् । चैत्यान्यपि २० एवमन्यत्रापि पञ्चमेरुचूलास्वेकैक-

वद्वियद्वे वीसा कोसतयद्वं च दीहवित्थारा ।

चउदस धणु सयचालीस अहिय उच्चत्तणे सव्वो ॥ १८ ॥

अडदीवि विदिसि सोलस सुहुमीसाणग्गदेवनगरीसु ।

एवं बत्तीससया गुणसट्ठिजुआ तिरिभलोए ॥ १९ ॥

एवं तिहुयणमज्जे अडकोडी सत्तवण्ण लक्खा य ।

दो य सया बासिया सासय जिणभवण वंदामि ॥ २० ॥

अवचूरिः ।

चैत्यभावात् । जम्बूद्वीपे मेरुपार्श्वे पूर्वदिशि जम्बूवृक्षाः, पश्चिमायां शाल्मली । धातकीखण्डे मेरुद्वये पूर्वस्यां धातकीवृक्षद्वयम् । पश्चिमायां तु शाल्मलीद्वयम् । पुष्करवर्षाद्वेऽप्येवं पुष्करवरवृक्षद्वयम् । शाल्मली-वृक्षद्वयं च । एवं वृक्षाः १० तत्र मूलजम्बूद्वीपस्य मध्यगतशाखायां एकं जिनगृहम् । तथा तथा तत्प्रथमवलयभूताष्टोत्तरशतह्रस्वजम्बूमध्य-शाखासु प्रत्येकमेकैकभावात् १०८ । तथा प्रथमवनमध्य एवानाहत-देवसम्बन्धनां पूर्वादिक्स्थ ४ भवनानामीशानादिविदिक्स्थ ४ प्रासा-दावतंसकानां चान्तरेषु ८ कूटेषु ८ प्रासादाः सर्वमीलने ११७ एते च प्रतिवृक्षभावाद् दशगुणाः ११७० ॥ १७ ॥

वट्ट०—हैमवतहरिवर्षरम्यकहिरण्यवताल्यक्षेत्रचतुष्केऽप्येकैकवृत्त-चैताव्यः ते च पञ्चगुणाः २० दिग्गजादिवृत्तचैताव्यान्तेषु १० स्थानेषु २९५५ प्रासादाः क्रोशदीर्घाः, तदर्धविस्ताराः, १४४० धनुरुच्चाश्च स्युः ॥ १८ ॥

अष्टमद्वीपे—नन्दीश्वरे पूर्वदक्षिण-दक्षणपरयोः सौधमैन्द्रमहीषीणां इतरयोस्त्वीशानेन्द्रमहिषीणां चतस्रः चतस्रः नगर्यः तत्र चैकैकं चैत्यम् । एवं ' तीसकुलगिरिसु ' इत्यादिना ' अडदीवि विदिसि सोलस ' इत्याद्यन्तेन प्रोक्ताः प्रासादाः नन्दीश्वरादिस्थिताः पूर्वोक्ताः षष्टिः प्रासादाः सर्वे मेलिताः तिर्यग्लोके ३२५९ एवं पूर्वोक्ता भव-

सट्टी लक्खा गुणनवइ कोडि तेरकोडि सय बिंब भवणेसु ।
 तियसय विसति इगनवइ सहस्स लक्खतिगं तिरिए ॥ २१ ॥
 एगं कोडिसयं खलु वावन्ना कोडि चउनवइ लक्खा ।
 चउ चत्तसहस सगसय सट्टी वेमाणिविंवाणि ॥ २२ ॥
 पनरस कोडि सयाई दुचत्तकोडी उं डवन्नलक्खा य ।
 छत्तीस सहस असीआ तिहुयणविंवाणि पणमामि ॥ २३ ॥
 सिरिभरहनिवइपमुहेहि जाइं अनाइं इत्थ विहिआइं ।
 देविंदमुणिंदथुआइं दिंतु भवियाण सिद्धिसुहं ॥ २४ ॥
 इति श्रीशाश्वतजिनप्रतिमासङ्ख्यास्तवः ॥

अवचूरिः ।

नपतिस्थाः प्रासादाः ७७२००००० मित्ता ऊर्ध्वलोकस्थाः ८४९७७२३
 मिलितास्तिर्यग्लोकस्थाश्च ३२५९ सङ्ख्याः सर्वे मिलिताः ८५७००२८२
 माना यथोक्ताः शाश्वतजिनप्रासादाः स्युः ॥ २० ॥

सट्टी० भवनपतिगतप्रासादानां ७७२०००००० रूपाणामशीत्यधिक-
 शतगणनेन तद्गतसर्वविम्बसङ्ख्या यथोक्ता स्यात् । १३ कोटिशता-
 दिरूपास्तिर्यग्लोकस्था ३२५९ प्रासादानां मध्ये ३१९९ चैत्यानां
 त्रिद्वाराणां १२० गणनेन तद्विम्बानां सर्वसङ्ख्या ३९१३२० रूपा
 स्यात् ॥ २१ ॥

एगं०—द्वादशदेवलोकै चैत्येषु ८४९६७०० मितेषु अशीत्यधिक-
 शतेन गुणकारेण ९ ग्रैवयकानुत्तरविमानेषु ५ चैत्यानि ३२ शतेषु
 १२० गुणकारेण चायमङ्कः समेति । 'एगं कोडि०' सर्वसर्ववैमानिक-
 विम्बसङ्ख्यारूपः यदुक्तं 'चुलसी लक्खा छन्नवइ सहससत्तसयकप्प
 जिणभवणा । कप्पाइया तिसया तेवीसजुया पणिवयामि ॥'

इति नन्दीश्वरादिशाश्वतचैत्यस्तवाऽवचूरिः ॥

श्रीधर्मघोषसूरिविरचितानि
जिनस्तोत्राणि ।

(३७]

आदिनाथ १३ भवस्तोत्रम् ।

नाभिमरुदेवितणयं कणयनिहं वसहलंछणं रिसहं ।
पंचधणुस्सयमाणं थुणामि तेरभवकहणेणं ॥१॥
नाह ! धणसत्थवाहो पढमभवे खिइपइडिए आसि (१)
उत्तरकुराह बीए (२) सोहम्मसुरो तुमं तइए (३) ॥२॥
चउत्थं गंधसमिद्धे खयरवइ महाबलो (४) तहेसाणे ।
निन्नामिजिय सयंपह पिअ ललिअंगो अ पंचमए (५) ॥३॥
लोहगलम्मि छे सिरिमइरमणो निवो वइरजंधो (६) ।
देवुत्तरकुरुजुअले सत्तमि (७) अट्टमि सुहम्मसुरा (८) ॥४॥
नवमे पहंकराए साहुचिगिच्छी तुमं अभयघोसो (९)
निवसचिवसिद्धिसत्थाहपणिअसुअमित्तपणगजुओ (९) ।
अच्चुअइंदसमाणा दसमे (१०) इक्कारसे वइरनाहो ।
पुंडरगिणीइ चक्की चउभाया सारही छट्टो (११) ॥५॥
वारसमे सब्बडे (१२) रिसह जिणो तेरसे विणीआए ।
दुण्णि सुआ दो धूआ सामिअ ! छट्टो तुह पपुत्तो (१३) ॥७॥
बहुलासाढचउत्थीचवणं चित्तइमीइ जम्मवया ।
फगुणिगारसि नाणं निव्वाणं माहतेरसिए ॥७॥

इअ थुणिओ आइजिगो देविंदनरिंदविंदपणयपओ ।

मह होउ महाविज्जाणंदसिरीधम्मकित्तिपओ ॥९॥

[३८]

श्रीचन्द्रप्रभुभवस्तोत्रम्

महसेणलक्खणसुअं चंदपहं चंदचिन्हमिंदुनिहं ।

सत्तभवक्कित्तणेणं थुणामि सद्धसयधणुम्माणं ॥१॥

सामि ! तुमं आसि निवो पढमभवे सिवपुरंमि सिरिवम्मो (१) ।

बीए सोहम्मसुरो (२) तइअभवे कोसलपुरीए ॥२॥

सिरिअजियसेणचक्री (३) चउत्थए अच्चुए महिद्धिसुरो (४) ।

तह रयणसंचयपुरे पंचमए पउमनाहनिवो (५) ॥३॥

छहंमि विजयंते (६) सत्तमए अद्धमो जिणवरिंदो ।

चंदाणणापुरीए सिरिचंदप्पहजिणवरिंदो (७) ॥४॥

पोसाइ बारसिभवो तेरसि चउ फग्गुसत्तमी नाणं ।

भइवसत्तमि सिवु चित्तपंचमीचवणु चंदपहे ॥५॥

इअससिसधम्मकित्ती देविंदनओ पुओ अ चंदपहो ।

वरविज्जाणंदयरं ठाणं विअरेसु पणयाणं ॥६॥

[३९]

श्रीशांतिनाथ१२भवस्तोत्रम् ।

सिरिविस्ससेणअइरासुअं मयकं थुणामि संतिजिणं ।

बारसभवक्कित्तणाओ सगणहरं चत्तधणुमाणं ॥ १ ॥

रयणपुरे आसि तुमं सिरिसेणनिवोऽभिनंदिआदइओ ।
 पढमभवे (१) बीए पुण उत्तरकुरुजुअलिआ (२) दोवि ॥२॥
 सोहम्मसुरा तइअे (३) चउत्थए अमिअतेज-सिरिविजया ।
 निवई मिह भयणिवई पंचमए पाणए अमरा (५) ॥३॥
 छट्ठे सुमापुरीए अपराइ अणंतविरअ बलविण्हू (६) ।
 सत्तमए तं अच्चुअ इंदो इअरो पढमनरए ॥ ४ ॥
 तो उव्वडिअ होउं विजाहरराय मेहनाउत्ति ।
 जाओ अच्चुयकप्पे सो तुह सामाणिओ देवो ॥ ५ ॥
 तं विजाहरचक्की अट्टमए रयणसंचयाइ इमो ।
 सहसाउ होउ तुह सुओ (८) नवमे दो तइअगेविज्जे (९) ॥६॥
 पुंडरिगिणीइ चक्की भायरा मेहरह दढरहत्ति ।
 दसमे (१०) इकारसमे दुण्णि वि देवा उ सव्वट्ठे (११) ॥७॥
 चरमे पंचमचक्की संती सोलसाजिणो गयउरे तं ।
 चक्काउहुत्ति इअरो सुओ गणहरो अ तुह पढमो (१२) ॥८॥
 पोससिअनवमि नाणं तुह भदवबहुलसत्तमी चवणं ।
 जिट्ठस्स बहुल्लेतरसि जम्मसिवा चउदसीइ वयं ॥९॥
 एवं देविंदमुणिंदवंदिओ संतिनाहत्तिथयरो ।
 ससहरसधम्मफिक्ती भवेउ भविआण संतिकरो ॥१०॥

[४०]

श्रीमुनिसुव्रत ९ भवस्तोत्रम् ।

घणवण्णं चिण्हाद्वियकुम्मं पउमावईसुमित्तसुअं ।
 वीसधणुं नवभवकित्तणेण सुणिसुव्वयं थुणिमो ॥ १ ॥
 पढमम्मि सुप्पइट्ठं सिरिकेउनिवो अहेसि तुमं (१) ।
 सोहम्मो बिई (२) तइए कुबेरदत्तो वरपुरम्मि (३) ॥ २ ॥
 चउत्थे सणंकुमारे (४) पंचमए वज्जकुंडलनरिंदो ।
 पोराणपुरवरम्मि (५) छट्ठभवे वंभलोगम्मि (६) ॥ ३ ॥
 सत्तमए चंपाए सिरिवम्मु (७) वराइअम्मि अट्ठमए (८)
 नवमे रायगिहपहू (९) सिरिमुणिसुव्वय जिणवरिंदो ॥ ४ ॥
 फग्गुणवइबारसि नाणु जिट्ठ अट्ठमिहि जम्मु नवमि सिवं ।
 फग्गुण सिअवारसि वउ सावण पुण्णिम सुवय चवणं ॥ ५ ॥
 इअ देविंदाइनओ सिरिमुणिसुव्वय जिणो ममाइथुओ ।
 सुअधम्मकित्तिआणं विज्जाणं दिसउ मह दाणं ॥ ६ ॥

(४१]

श्रीनेमिनाथ ९ भवस्तवनम् ।

नेमिरायमइजुअं थेासामि सिवासमुदविजयसुअं ।
 दसधणुहतणुं माणेणं नवभवकहणेण संसंकं ॥ १ ॥
 तं देव ! धणवइवई दाणानिवई आसि पढममयलपुरे (१)
 बीयभवे सोहम्म (२) तइए पहू सूरतेअपुरे (३) ॥ २ ॥
 चित्तगई खयरवई रयणवइंदो (३) चउत्थि माहिंद (४) ।

पिअमहापिअ अवराइअनिवोसि सिंहपुरि पंचमए (५) ॥३॥
 आराणि दिवि सामाणिअतिअसा छट्ठंमि (६) सत्तमे उ भवे ।
 तं हत्थिणाउरनाहो संखनिवा जसमईसगाहो (७) ॥४॥
 अवराइयम्मि अमरा अट्ठमए (८) दुट्ठरिट्ठरिउनेमी ।
 नवमे अरिट्ठनेमी (९) जिअराओ राइमइपणओ ॥ ५ ॥
 सिवमासाढसिअट्ठमि सावणपंचमिहिं जम्मु छट्ठि वयं ।
 कत्तिअ वर्इ बारसि चुइ तुह आसोअअमावसी नाणं ॥६॥
 इअ थुणिओ दुहदलणो देविंदनओ अरिट्ठनेमिजिणो ।
 मइ धम्मकित्तिविज्जाणंदयरो होउ सयकाळं ॥ ७ ॥

[४२]

श्रीपाश्वर्नाथ१०भवस्तवनम् ।

नवहत्थं नीलाहं वामंगजमाससेणयं पासं ।
 भवदहगसंथवेणं थोसामि दुहावराहिगयं ॥१॥
 पढमभवे पौअणपुरि मरुभूइदिवोसि कमठमुअगहओ (१)
 पहु ! वणदिवोसि बीअम्मि कमकुक्रडमुअगडसिओ (२)
 तइए पहु ! सहसारे इअरो धूमाइ (३) तिलयपुरि तुरिए ।
 खयरवइ किरणवेगो गहिअवओ कमठमुअगहओ (४) ॥३॥
 अच्चुअसुरो तामेअरो रिडाए पंचमे (५) हओ छे ।
 कमढचिलाएण सुहंकरापहू वज्जनाहरिसी (६) ॥४॥
 तं मज्जिमगेविजे सत्तमए सत्तमीइ इअरो उ (७)
 अढमभवे सुरपुरे कणयपहो खयरचक्किमुणी ॥५॥

कमठहरिहरिअजीओ (८) जीओ नवमे भवम्मि तं सामि ! ।
 पाणयकप्पम्मि सुरो इअरो पंकप्पहाइ पुढवीए (९) ॥६॥
 वाणारसीइ पासो तेवीसइमो जिणो तुमं आसि ।
 दसमे कमठकुलिंगो चमढिअकासी अहमहिंदो (१०) ॥ ७ ॥
 सावणिसअट्टुमि सिवं नाणं चुई चित्तकसिणचउत्थीए ।
 पासस्स पोसकसिणे दसमीगारसीहिं जम्मवया ॥८॥
 इअ थुणिओ दढचमढिअसढकमढासुरबलो हवउ पासो ।
 सिरिधम्मकित्तिविज्जाणंदयरो नमिरदेविंदो ॥९॥

[४३]

श्रीवीर२७भवस्तोत्रम् ।

तिसल्लासिद्धत्थसुअं सीहंके सत्तहत्थ कणयनिहं ।
 भवसत्तावीसकहणेणं वद्धमाणं थुणामि जिणं ॥१॥
 नयसारो सुग्गामे पढमे (१) बीए भवे पहु ! सुहम्मे (२)
 तइए मरिइ तिदंडी (३) विणिआइ चउत्थए बंमे (४) ॥२॥
 कुल्लागि कोसिअदिओ पंचमि (५) संसारचउर छट्टुभवे ।
 थूणाइ पूसामित्तो सत्तमि (७) सोहम्मि अट्टुमए (८) ॥ ३ ॥
 नवमे अगिज्जोओ चेइअगामम्मि (९) दसमि ईसाणे ।
 इगदसमि अगिभूई मंदिरि ११ बारसमि सणकुमरो १२ ॥४॥
 तेरसमे सेअबिआ भारदाओ १३ महिंद चउदसमे (१४) ।
 रायगिहि श्वारादिओ पनरसमे (१५) सोल्लसे बंमे (१६) ॥५॥

रायगिहि विस्सभूई सत्तरसि (१७) अट्टारसे महासुक्को (१८) ।
 गुणवीसे पोअणपुरि तिविहु (१९) वीसे तमतमाए (२०) ॥ ६ ॥
 पहु ! इगवीसे सीहो (२१) पंकाइ दुवीसमम्मि (२२) तेवीसे ।
 मूआपुरि पिअमित्तो चक्की (२३) सोहम्मि चउवीसे (२४) ॥ ७ ॥
 पणवीसे छत्तग्गाइ नंदणो (२५) पाणयम्मि छव्वीसे (२६) ।
 खत्तिअकुंडग्गामे सत्तावीसे महावीरो (२७) ॥ ८ ॥
 मगासिरवइदसंमि वयं कत्तिअमावसि सिवं सिआसाढे ।
 छट्ठि चुइ विसाहदसमी नाणु भवो चित्ततेरसिए ॥ ९ ॥
 इअ सिरिवीरजिणिंदो थुणिओ भत्तिव्भरनभिरदेविंदो ।
 वरधम्मकित्तिविद्धिं विज्जाणं देउ मह सिद्धिं ॥ १० ॥

[४४]

महामन्त्रगर्भितः

अजितशान्तिस्तवः ।

सिरिरिसह—अजिअ—संभव—अभिनंदण—सुमइ—सयप्पह—सुपासा ।
 चंदपह—सुविहि—सीअल—सिजंस—वसुपुज्ज—विमल—णंता ॥ १ ॥
 धम—संति—कुंथु—अर—मल्लि—सुवय—नमि—पास—वीर—तेवीसं ।
 जिणपुंडरिआ पुंडरिअपव्वए जत्थ समुसरिआ ॥ २ ॥
 वासासु विहिअवासा सुविहिअसित्तुंजए अ सित्तुंजे ।
 तहिं रिट्ठनेमिणो रिट्ठनेमिणो वयणओ जे उ ॥ ३ ॥
 देविंदथुआ थुणिआ वरविज्जा णंदिसेणगणिवइणा ।
 समयं वरमंतसधमकीत्तिणा अजियसंतिजिणा ॥ ४ ॥

तेहिं पि अजिअसंती थुणामि रागाइरिउअजिअसंती ।
 विउलतउज्जियसंती संपाइअतिजयजिअसंती ॥ ५ ॥
 असुरिंदसुरिंदनरिंदचंदनार्गिंदबंदिवंदेहिं ।
 बंदिअपयारविंदे वंदे जिअसंतिजिणचंदे ॥ ६ ॥
 अजिअजिओ दुज्जयनिजिअतिजयंतरारिजाएण ।
 तिजईसो तिजईससोहिओ जयउ जिणनाहो ॥ ७ ॥
 सत्ताणं सत्ताणं संताणं कुणइ संतसंताणं ।
 संति अ संतिकय उवसंती संतिकयउवसंती ॥ ८ ॥
 पणवउत्ति नमो भगवओ अरिहओ जिअस्स सिज्जउ मे ।
 संतिस्स य स भयवई जं महइ सया महाविज्जा ॥ ९ ॥
 अजिअ सरइं अजिए रिऊहि अपराजिए जयम्मि सया ।
 माहप्पराजिए अ णिहए असंवाहाबलेहिं ॥ १० ॥
 जो कुणइ लोगसारे भत्तिपट्ठिई पसाहेइ ।
 लहुसन्वकामिअत्थे पुण्णसया सोहइ सया सो ॥ ११ ॥
 जे संति संतिभत्ता कयासिवपसंति समुवसंतिपरा ।
 सन्वं पावं असुहं उवसाहिंति अ दुहं ते ॥ १२ ॥
 इट्ठं साहंति अ संतिं संतिण्णदुप्पयाइभया ।
 अविरोहजुआ रोहंति निरुवसगं निरुवसगं ॥ १३ ॥
 इअ अजिअसंतिजुअलं विमलं विमलगारिसंठिअं सययं ।
 खुदोवइवविंदं विदावइ दुअं नमंतस्स ॥ १४ ॥
 जइ मग्गइ उग्गसमग्गदुग्गउवसग्गसंगदुक्खलयं ।
 ता सरह सयलमंगलकल्लाणावलिनिलअमेअं ॥ १५ ॥

डाइणि—जोइणि—वेआल—जक्ख—रक्खस—पिसायभूआणं ।

न हु भवइ तस्स भयं जो सरइ थयं भयहरं एअं ॥ १६ ॥

इअ अजिअसंतिथुत्तं पक्खिअचउमासवच्छरपउत्तं ।

जो पढइ सुणइ सम्मं सो पोवइ सिवसुहं रम्मं ॥ १७ ॥

[४५]

श्रीवज्रस्वामिविरचितम्

श्रीगौतमस्वामिस्तवनम् ॥

स्वर्णाष्टाप्रसहस्रपत्रकमले पद्मासनस्थं मुनिं

स्फूर्जल्लब्धिविमूषितं गणधरं श्रीगौतमस्वामिनम् ।

देवेन्द्राद्यमरावलीविरचितोपास्ति समस्ताद्भुत—

श्रीवासातिशयप्रभापरिगतं ध्यायामि योगीश्वरम् ॥ १ ॥

किं दुग्धाम्बुधिगर्भगौरसलिलैश्चन्द्रोपलान्तर्दलैः ?

किं किं श्वेतसरोजपुञ्जरुचिभिः किं ब्रह्मरोचिःकणैः ? ।

किं शुक्लस्मितपिण्डकैश्च घटिता किं केवलत्वामृतै—

मूर्तिस्ते गणनाथ ! गौतम ! हृदि ध्यानाधिदेवी मम ॥२॥

श्रीखण्डादिषदार्थसार्थकणिकां किं वर्तयित्वा सतां

किं चेतांसि अशांसि किं गगनमृतां निर्यास्य तद्वाक्सुधाम् ।

स्त्यानीकृत्स्न किमग्रमत्तकमुनेः सौख्यानि सञ्चूर्ण्य किं ?

मूर्तिस्ते विदधे मम स्मृतिषथाधिष्ठायिनी गौतम ! ॥ ३ ॥

नीरागस्य तपस्विनोऽद्भुतसुखव्राताद् गृहीत्वा दलं

तस्याः स्वच्छशमाम्बुधे रसभरं श्रीजैनमूर्तेर्महः ।

तस्या एव हि रामणीयकगुणं सौभाग्यभाग्योद्भवं

मद्ध्यानाम्बुजहंसिका किमु कृता मूर्तिः प्रभो ! निर्मला ॥४॥

किं ध्यानानलमालितैः श्रुतदलैराभासिसद्भावना—

ऽस्मोदधृष्टैः किमु शीलचन्दनरसैरालेपि मूर्तिस्तव ? ।

सम्यग्दर्शनपारदैः किमु तपःशुद्धैरशोधि प्रभो !

मच्चित्ते दमिते जिनैः किमु शमेन्दुग्रावतश्चाघटि ॥ ५ ॥

किं विश्वोपकृतिक्लमोद्यममयी ? किं पुण्यपेटीमयी ?

किं वात्सल्यमयी ? किमुत्सवमयी पावित्र्यपिण्डीमयी ? ।

किं कल्पद्रुमयी सरुन्मणिमयी किं कामदोग्धीमयी

या धत्ते तव नाथ ! मे हृदि तनुः कां कां न रूपश्रियम् ? ॥६॥

किं कर्पूरमयी सुचन्दनमयी पीयूषतेजोमयी

किं चूर्णीकृतचन्द्रमण्डलमयी किं भद्रलक्ष्मीमयी ? ।

किं वाऽऽनन्दमयी कृपारसमयी किं साधुमुद्रामयी—

त्यन्तर्मे हृदि नाथ ! मूर्तिरमला नाऽभावि किंकिमयी ? ॥७॥

अन्तःसारमपामपास्य किमु किं पार्थ्वव्रजानां रसं

सौभाग्यं किमु कामनीयसुगुणश्रेणीं मुषित्वा च किम् ? ।

सर्वस्वं शमशीतगोः शुभरुचैरौज्ज्वल्यमाच्छिद्य किं ?

जाता मे हृदि योगमार्गपथिकी मूर्तिः प्रभो ! तेऽमला ॥८॥

ब्रह्माण्डोदरपूरणाधिकयशःकर्पूरपारीरजः—

पुञ्जैः किं धवलीकृता तव तनुर्मद्ध्यानसगरस्थिता ।

किं शुक्लस्मितमुद्ररैर्हतदलदुःकर्मकुम्भक्षरद-

ध्यानाच्छामृतवेणिभिः प्लुतधरा श्रीगौतम ! आजते ॥ ९ ॥

इत्थं ध्यानसुधासमुद्रलहरीचूलाञ्चलान्दोलन-

क्रीडानिश्चलरोचिरुज्ज्वलवपुः श्रीगौतमो मे हृदि ।

भित्त्वा मोहकपाटसम्पुटमिति प्रोह्लासितान्तःस्फुर-

ज्ज्योतिर्मुक्तिनितम्बिनी नयतु मां सप्रहतामात्मनः ॥ १० ॥

श्रीमद्गौतमपादवन्दनरुचिः श्रीवाङ्मयस्वामिनी

मर्त्यक्षेत्रनगेश्वरी त्रिभुवनस्वामिन्यपि श्रीमती ।

तेजोराशिरोदात्तविंशतिमुजो यक्षाधिपः श्रीः सुरा-

धीशाः शासनदेवताश्च ददतु श्रेयांसि भूयांसि नः ॥ ११ ॥

[४६]

कविकुलप्रभप्रणीतं

मन्त्राधिराजापराभिधानं

श्रीपार्श्वनाथस्तवनम् ।

नत्वोपासितचरणं कमठेन प्राप्तबोधिना पार्श्वम् ।

कमठोपदिष्टमन्त्राक्षरगर्भां तन्नुतिं करवै ॥ १ ॥

वन्दे श्रीपार्श्वजिनं प्रथमं परमेष्ठिनां सदा ध्येयम् ।

यन्नामस्मरणमपि प्रशमयति दुरन्तदुरितानि ॥ २ ॥

षट्कोणयन्त्रमध्ये जन्मजरामृत्युनाशनं पार्श्वम् ।
 पुनरुक्त्या च प्रणवं ह्रींकारं दोषविनिकारम् ॥ ३ ॥
 मायाबीजं हूं ह्रः सनाथमथ यः समस्तसुखदक्षः ।
 किञ्च त्रैलोक्यसखं ध्वनिसारं फट् फट् स्वाहा ॥ ४ ॥
 एकान्ते सुदृढमना ऐन्द्रीहरिदभिमुखः पवित्राङ्गः ।
 श्रीपार्श्वनाथचरणाम्बुजसेवामधुकरः सुकृती ॥ ५ ॥
 ध्यानविधौ निष्णातो ब्रह्मस्थः सद्गुरुपदेशेन ।
 यो ध्यायति त्रिसन्ध्यं तस्याऽवन्ध्यो भवेदेषः ॥ ६ ॥
 नारिर्न हरिर्न करी नाऽहिर्नाग्निर्न सागरो न गदः ।
 न क्षमापतिर्न दस्युर्न रुजा नाकालभरणमपि ॥ ७ ॥
 तस्य भयाय प्रभवति हृदये जागर्ति यस्य पार्श्वेशः ।
 पवनेरिताम्बुदा इव किन्वेते झटिति विघटन्ते ॥ ८ ॥
 दुष्टसुरशाकिनीग्रहमुद्गलवेतालराक्षसप्रमुखाः ।
 विलुठन्ति किङ्करा इव पदयोः पार्श्वक्रमध्यातुः ॥ ९ ॥
 स कविर्वादी वैद्यो दैवज्ञो मन्त्रतन्त्रनिष्णातः ।
 सकलकलानां निलयो भवति हृदि स्मरति यः पार्श्वम् ॥ १० ॥

एवं कमठाधिष्ठित—

सुमन्त्रगर्भं जिनेन्द्रपार्श्वस्य ।

यः पठति स्तवमनिशं

स कविकुलप्रभतया घटते ॥ ११ ॥

[४७]

श्रीवादिदेवसूरिप्रणीतं
श्रीकलिकुण्डपार्श्वजिनस्तवनम् ।

आर्त्तनामोदरं कृत्वा हुंकारं रेफसंयुतम् ।
नादबिन्दुसमायुक्तं ॐकारं सम्पुटे स्थितम् ॥ १ ॥
दिक्षु वज्राष्टसम्भिन्नं षोडशस्वरवेष्टितम् ।
वज्राग्रेषु च सर्वेषु मूलमन्त्रं यथास्थितम् ॥ २ ॥
श्वेताम्बरधरो मन्त्री शुभध्यानपरायणः ।
उत्तराभिमुखो भूत्वा लिखेद् यन्त्रं शुभोदये ॥ ३ ॥
काश्यभाजनमध्ये तु चन्दनेन सुगन्धिना ।
लिखेद्दर्भस्य लेखिन्या मुष्टित्रयप्रमाणतः ॥ ४ ॥
सुगन्धैः कुसुमैः श्वेतैः अष्टोत्तरशतेन च ।
अर्चयेद् विधिना यन्त्रं फलं यावद् दिने दिने ॥ ५ ॥
लिखितं पूजितं चैव प्रक्षाल्य सुजलेन तु ।
तज्जलं पीतमात्रं तु परविद्याविनाशनम् ॥ ६ ॥
शाकिनीभूतवैतालपिशाचोरगराक्षसाः ।
भवन्ति निःप्रभाः सर्वे यन्त्रस्यास्य प्रभावतः ॥ ७ ॥
शूलं विशूचिकाऽजीर्णं हृतादिस्फोटकादयः ।
अग्निचोरकृतात् (भीतिः) विषं स्थावरजङ्गमम् ॥ ८ ॥
गर्भस्य वेदना यस्या गूढगर्भा तु या भवेत् ।
एवं रोगैस्तु दुःखार्ताः सुस्थाः स्युः सर्वजन्तवः ॥ ९ ॥

लक्ष्मणा मुनि सुप्रतश्वामीना दहेरासरना

सूरिप्रणीतम्] श्रीकलिकुण्डपार्श्वजिनस्तवनम् (११९)

वन्ध्यापि लभते पुत्रं मृतवत्सा च गर्भसूः ।

दुर्भगाः सुभगाश्चैव *मन्त्रयन्त्रानुभावतः ॥ १० ॥

[४८]

श्रीमुनिचन्द्रसूरिप्रणीतम्
श्रीपार्श्वनाथस्तवनम् ।

नमामि श्रीपार्श्वं कलिगिरिशिरःकुण्डनिकट—

प्रदेशावस्थानाधिगतकलिकुण्डाभिधमहम् ।

तदासन्नायातक्षितिपबहुमानातिशयतः

स्वयं प्रादुर्भूतप्रतिममखिलोपद्रवहस्म् ॥ १ ॥

त्वमर्च्यस्त्वं ध्येयस्त्वमनिशमुपास्यः सुकृतिनां

त्वमानम्यः सम्यक् किमिह बहुना त्वं च शरणम् ।

त्वमेवासि त्राता जगति कलिकुण्ड ! त्वदपरो

न कश्चित् क्षुद्रोपद्रवहरणदक्षः क्षतभयः ॥ २ ॥

सकारान्तं बीजाक्षरमध उकाराग्रिमयुतं

कृतोर्ध्वाधोयान्तं द्विजपतिकलाबिन्दुकलितम् ।

निविष्टान्तर्नाम प्रणवयुगकोटीपरिगतं

ज्वलद्वज्रैर्युक्तं दिशि विदिशि चाष्टाभिरभितः ॥ ३ ॥

अधोवज्रस्याग्रात् परिवृतमकारादिभिरपि

द्विरष्टाभिर्वर्णै रइतिचरमैर्दक्षिणगमात् ।

अथोङ्कारं मायाक्षरमलवयस्थाथ उपरि

रकारं तत्षष्ठस्वरशशिकलाबिन्दुकलितम् ॥ ४ ॥

चतुर्थं च प्राग्वत् प्रकटतरसंयोगरचितं

ततः पूर्वं दीर्घं ननु गरसमेतं तमथ च ।

सबिन्दुं लक्ष्मीं चान्ययुगजलधामाभिधमहो

परं तत्त्वं नीचैर्जनवशकरं नाम तदपि ॥ ५ ॥

चतुर्थीं प्राग्वान्तमथ हुतमुक्तृतिविचनं

वरैर्वर्णीं रेभिर्दशसहितषड्भिः परिगतं

परिज्ञातं तत्त्वं जयतिकलिकुण्डालव्यममलं ॥ ६ ॥

तदित्थं सम्पूर्णं गुरुजनगिरा दोषहरणम्

पवित्रे पात्रे च स्फुरदमलसौराष्ट्रकमये

शुचिश्रीखण्डेन प्रचुरतरसौभाग्यगुणिना ।

त्रिमुष्टिप्रामाण्यैः कुशसहितदर्भैर्विलसितं

क्षणादेतत् तत्त्वं भुवि विजयते स्वास्थ्यजनकम् ॥ ७ ॥

अशक्तं शाकिन्याः शिरसि निहितं शङ्कुशकलं

कृतं लीलामात्रान्निखिलपरविद्याविदलनम् ।

विशीर्णा चेदानीं जगति ननु दाहज्वरकथा

पुरःसाक्षाद् दृष्टे जयति कलिकुण्डे भगवति ॥ ८ ॥

प्रचण्डो दण्डोऽयं सपदि कलिकुण्डस्य सहसा

भवेद् भूतादीनां प्रकटमिह दण्डो निरवधिः ।

असांवेव त्राणं भवति नियतं मान्त्रिकतते-

रपि क्षुद्रार्तायाः कचिदपि कथंचिद्विधिवशात् ॥ ९ ॥

इति श्रीमान् पार्श्वः प्रसुरखिलकल्याणवसतिः

समुद्रो विद्यानामतिशयवतीनां निरुपमः ।

स्थितः सिद्धिस्थाने महितमुनिचन्द्रप्रकटित-

स्फुरन्मन्त्रात्मा मे शमयतु समग्रं भवभयम् ॥ १० ॥

[४९]

कविचक्रवर्त्तिश्रीपालविरचितं
श्रीचतुर्विंशतिजिनस्तवनम्

भक्त्या सर्वजिनश्रेणिरसंसारमहामया ।
स्तोतुमारम्यते बद्धरसं सारमहा मया ॥ १ ॥
श्रीनाभेय ! भवान् पुंसामलङ्कारमणीयते ।
अभूत् ते चित्तमाक्रष्टुमलं का रमणी यते ! ॥ २ ॥
समुलङ्घितसंसारकान्तार ! तरसाऽजित ! ।
मां पुनीहि जगन्नाथ ! कान्तारतरसाजित ! ॥ ३ ॥
निरस्तः केन मोहस्त्वां विना शम्भव ! दारुणः ।
तेनासि दहनीकर्तुं विनाशं भवदारुणः ॥ ४ ॥
अभिनन्दन ! युष्मासु सदाचरणधीरता ।
जेतुमेनांसि नान्येषां सदा च रणधीरता ॥ ५ ॥
श्रीः पुंसां सुमते ! ध्वस्तकलितापाय ! दक्षता ।
तद्भक्तैस्तत्र पापेषु कलिता पापदक्षता ॥ ६ ॥
पद्मप्रभ ! सिषेवे त्वां मुक्ताहारमुदारता ।
त्वयि लोकत्रयी मुक्तिमुक्ताहार ! मुदा रता ॥ ७ ॥
सुपार्श्व ! देशनायां ते चतुराननकोमलाः ।
गिरः श्रुत्वा न तुष्टाव चतुरानन ! कोऽमलाः ॥ ८ ॥
चन्द्रप्रभ ! भवानेव सत्तमः सप्रभावताम् ।
यो धत्ते चैव सञ्जेतुं सत्तमः सप्रभावताम् ॥ ९ ॥

सुविधे ! कैर्वचोमार्गं विभवस्तव नीयताम् ।
 त्वय्येव मन्यते स्वर्गविभवः स्तवनीयताम् ॥ १० ॥
 त्वयि निर्वृतिदानाय शीतले ! सविभावसौ ।
 सित्तोऽस्मि सकलक्लेशशीतलेशविभावसौ ॥ ११ ॥
 तं श्रेयांसं स्तुष्वे भक्त्या कामं केवल्लिनामिनम् ।
 यस्मादन्ये न गृह्णन्ति कामं के वल्लिनामिनम् ॥ १२ ॥
 वासुपूज्य ! विभो ! स्तौमि भवन्तं सत्वरशयः ।
 यत्प्रासादात् तरन्त्येव भवं तं सत्वरशयः ॥ १३ ॥
 यं स्मृत्वाऽपि लभन्ते स्म देहिनः सुरसम्पदम् ।
 स त्वं विमल ! निर्दोषं देहि नः सुरसं पदम् ॥ १४ ॥
 अनन्तजित् ! तव श्रेयः सुतरामापदञ्चकः ।
 त्वामीशं प्राप्य नावैति सुतरामापदं च कः ? ॥ १५ ॥
 केषां नाऽभूच्चमत्कारो धर्मराज ! सतामसौ ।
 विकारौ यत् त्वया ध्वस्तौ धर्म ! राजसतामसौ ॥ १६ ॥
 शान्तं यच्चागमो दोषविकलं कतमो नयः ।
 तद्वचस्ते स किं स्तौति विकलङ्कतमो न यः ॥ १७ ॥
 तेजः कुन्थो ! भवोत्तारकरालम्ब ! तवारिभिः ।
 कूर्चाग्नेस्त्रि न ध्वस्तं करालं बत वारिभिः ॥ १८ ॥
 अर ! त्वदुपमानम्य विभवोदधिरेकदा ।
 जन(नः) तीर्णोऽखिलकर्मविभवो दधिरेकदा ॥ १९ ॥
 मल्लिदेव ! दयारूपममानं ते नवं धनम् ।
 त्वया कर्माण्यमुच्छेद्यमानं तेन बन्धनम् ॥ २० ॥

श्रीसुव्रत ! व्यघार्शीःस्म महीनतरसं यमम् ।
 अजैषीस्त्वं जनान्नन्तुमहीनतरसंयमम् ॥ २१ ॥
 नमे ! यस्मिन्नतोऽस्मि त्वाममानं दमयोगतः ।
 स एव समयः कामं ममाऽऽनन्दमयो गतः ॥ २२ ॥
 ताः समन्नाक्षिपन्नेमे ! कमनीयतमा नवम् ।
 यासां दृशाऽपि नानङ्गकमनीयत मानवम् ॥ २३ ॥
 पार्श्वनाथ ! जगाम त्वां कोपमातङ्गतापदम् ।
 यः पुपोष तपःसिंहं कोऽपमातङ्गतापदम् ॥ २४ ॥
 जातलक्ष्मीं तमो हर्तुं वर्द्धमान ! प्रभो ! दयाम् ।
 देहिमद्य विधेहि त्वं वर्द्धमानप्रभोदयाम् ॥ २५ ॥
 शुचिर्जिनाली वः पायादपवित्रा समानसा ।
 योऽस्त्रावस्यास्तमोगोसा (?) दपवित्रा समानसा ॥ २६ ॥
 जिनागमं तमोध्वंसे रविकल्पमपापदम् ।
 नमाम्यममांकमलै रविकल्पमपापदम् ॥ २७ ॥
 त्वया वाग्देवि ! तत्कार्यं महतोद्यमयाऽऽदरात् ।
 यथा मोहमयां तार्य महतोद्यमयादरात् ॥ २८ ॥
 इति सुमनसः श्रीपालविरचितनयः समस्तजिनपतयः ।
 अविनाशिज्ञानदृशो दिशन्तु वः ॥ २९ ॥

[५०]

पण्डितावतंसश्रीरामचन्द्रसूरिकृता
अपह्नुतिद्वात्रिंशिका ।

भवद्गुणानां स्तुतये जगद्गुरो ! कृतादरः सोऽयमपह्नुतौ जनः ।
अशस्तमप्याश्रितकर्म मन्यते यतः प्रसन्नः शुभमेव सुप्रभः ॥१॥
सितं न ते सद्यः हिरण्मयाचले चकास्त्यदः पद्मसेव्य ! किन्त्वसौ ।
फणीश्वरः क्षमाभरभङ्गुरस्थितिस्तवाश्रिते वोपिकया रसातलात् ॥२॥
जिनेश ! नेदं सदनं तवेन्दवप्रभावभासि प्रतिभाति किं पुनः ।
वृषाह्वसिहस्य विपद्द्विपावलीविपाटनस्फाटिकपञ्जरं परम् ॥३॥
इदं न ते नीलतनुच्छविच्छटाकदम्बकं किन्तु फणीन्द्रकेतन !
त्वया त्रिलोकीविपदां विपत्कृते तरङ्गितं कालभुजङ्गमण्डलम् ॥४॥
अदः समुन्मीलितनीलमङ्गतः प्रभोर्मिजालं त्रिजगत्पते ! न ते ।
अपि त्वसौ स्फूर्तिमियर्ति चापलच्छिदे श्रियामायसरूङ्गलावलिः ॥५॥
सरोजसौन्दर्यजुषोस्तवोन्मिषत्यसौ मुनीश ! क्रमयोर्न शोणिमा ।
प्रसह्य रागः स बहिष्कृतो हृदस्त्वदङ्घ्रिसेवामपि तु प्रपन्नवान् ॥६॥
निरायतात्मा न तवोपरि स्फुरत्ययं भुजङ्गाधिपनि (ति)र्गुणाधिकः ।
अपि त्वसौ रज्जुरजीर्णरागया स्वधाम नेतुं मुमुचे शिवश्रिया ॥७॥
क्षमाभृतां धुर्य ! तवेदमुद्ययौ तदा न शोणाहिफणामणीमहः ।
अभूदयं किन्त्वरुणोदयः पुरा स्फुरिष्यतो ब्रह्ममयांशुमालिनः ॥८॥
तवायमाभाति भुजङ्गपुङ्गवः प्रशान्तमूर्द्धन्य ! न मूर्ध्नि किन्त्वयम् ।
तपोऽधिकं त्वां भुवनाभयाचलं विचिन्त्य भेजे कमठाजटावली ॥९॥

अशोषिताशेषरुजस्तव प्रभो ! न धर्मचक्रं पुरतः स्फुरत्यदः ।
 स्वकुष्ठनिष्ठापननिष्ठुराशया समाश्रितः किन्त्वयमीश्वरस्त्विषाम् ॥१०॥
 अयं जिनानामधिराज ! राजते न ते जितारिज ! वज्रभृद्ध्वजः ।
 असौ स्फुटं किन्त्वतिवृद्धिविश्वगत्वदीयकीर्तिरवलम्बयष्टिका ॥११॥
 सुवर्णशैलः किल नायमत्र ते जिनेन्द्र ! नैतद् भवनं च निर्मलम् ।
 असौ कुमारक्षितिभृद्यशोङ्कुरः शुभैककन्दादमु(दु)दगादपि त्वतः ॥१२॥
 इयं न ते पादनखोज्ज्वलद्युतिर्विनम्रभालेष्वभिषङ्गमङ्गति ।
 तदाश्रया पुण्यलिपेरपि त्वदः प्रमार्ज्जनोर्ज्जस्वलमम्बु वल्गति ॥१३॥
 तव प्रभाचक्रमुदञ्चिमेचकं चकास्ति नैतन्मणिमात्रपन्नगम् ।
 तनुं दधानः क्षणदामयि त्विदं विभाति सप्तर्षिविभूषितं नभः ॥१४॥
 स एव रोचिष्णुकडारकेसरच्छटाकटप्रा तप (तव) मौलिपृष्ठतः ।
 नृसिंह ! नैदं तु महःकदम्बकं विडम्बयद् बिम्बमशीतरोचिषः ॥१५॥
 इदं न फुल्लत्फणभृत्फणामणीमहस्तवोच्चैः शमिनामधीश्वर ! ।
 समुल्लसद्ध्यानसुधाभयात् त्वहेर्विषार्चिरेतन्मिषतः पलायितम् ॥१६॥
 इदं तव ज्योतिरुदेति विष्टपत्रयोदरव्यापि जिनेश ! न त्वदः ।
 अहीन्द्ररत्नाक्षिकरस्फुरन्नखैरुपर्यधोमध्यविकस्वरं महः ॥१७॥
 न रक्तकङ्कल्लिरसौ चकास्ति ते निषेवते त्वामपि नृत्वगुप्तये ।
 अशेषषड्जीवनिकायतायिनं मुनीश ! रागः स वनस्पतीभवन् ॥१८॥
 जिन ! द्विजानां तव देशनावनावमी न कान्तिस्तवकाश्चकासति ।
 विमुक्तिकान्ताभरणाय किन्त्वयं कृपापयःसागरमौक्तिकोत्करः ॥१९॥
 न मूर्ध्नि भूषा प्रणयी फणीश्वरं क्षमाभृतामीश ! बिभर्षि किं पुनः ।
 अमुं दधानेन कलापिना त्वया शिवं विरोधप्रशमा प्रकाश्यते ॥२०॥

अमी न नम्रावनिशासिनां शिरःस्रजः पुरस्ते पतयालवोऽलयः ।
 अपि त्वसौ पादनखांशुताडिता गलयहो पापमलस्य मालिका ॥२१॥
 इदं न ते नीलतनूरुचामुपर्युदश्चि दन्तोज्ज्वलरोचिरासदः ।
 जगत्त्रयीमङ्गलवल्लिकाननं चकास्त्यदः किन्तु लसत्प्रसूनकम् ॥२२॥
 इयं न ताम्राङ्घ्रिनखांशुमञ्जरी जिनेश ! लेश्यापि तु भाति तैजसी ।
 विनम्रदुष्कर्मदिधक्षया तव प्रसन्नपद्भ्यां झटिति स्फुटीकृता ॥२३॥
 इदं न मौलौ धरणोरगेश्वरस्फुरत्फणालीफलकं जगत्पते ! ।
 तवापि तु ध्यानसुधाम्बुपाथिनः करातपत्रं भुवनश्रिया धृतम् ॥२४॥
 अयं न गाङ्गेयगिरिस्त्वमप्यसौ न चेह नीलीदलसोदरद्युतिः ।
 अदल्लिङ्गलोकाभरणैकपङ्कजं हिरण्मयं किन्तु सनीलषट्पदम् ॥२५॥
 नमस्यतां भालतलेषु नैष ते जपासखः पादनखत्विषां चयः ।
 पदं ददत्याः सुकृतश्रियस्त्विदं विराजते यावकरागवल्गितम् ॥२६॥
 अयं न नीलोपलशेखरायितं त्वदीयमूर्तिस्तपनीयभूधरः ।
 जगत्सु कल्याणनिपः स्फुरत्यपि त्वसौ वतंसार्पितनीलपल्लवः ॥२७॥
 इयं न ते पादनखांशुमण्डली सतां ललाटाङ्गणकुङ्कुमच्छटा ।
 उदेष्यतः पुण्यरेपरपि त्वसावबन्ध्यसन्ध्याभ्रकदम्बलम्बरः ॥२८॥
 फणीन्द्ररत्नाञ्चितमेचकद्युतामिदं न ते वृन्दमुदेति देहतः ।
 नभःकृतावासमपि त्वदस्तडित्वतां कदम्बं कमठाम्बुभृज्यात् ॥२९॥
 यमीष्टसिद्धेर्गृहमिन्द्रनीलजं न ते विनीलाङ्गरुचामयं चयः ।
 इदं त्वया किन्तु वियनखच्छविच्छलात् स्वतेजःप्रसराय कल्पितम् ॥३०॥
 विभाति भोष्मीन्द्रफणामणिप्रभा क्षमाभृतामीश ! न ते शिरस्यसौ ।
 अपि त्वयं सिद्धिवधूविभूषणोपयोगभूमैरिक्धातुसञ्चयम् ॥३१॥

गगनपुलिनग्रेहज्ज्योतिर्नखोत्करतारका

तव तनुरियं श्यामा वामातनूद्भव ! भासते ।

शुचिरदरुचिर्नैषा व्याख्याविधाविह केवला—

ऽभिनवशशिनः सच्चक्राणा मुदेऽपि तु कौमुदी ॥३२॥

[५१]

श्रीपार्श्वनाथस्य ।

अर्थान्तरन्यासद्वात्रिंशिका

—♦♦—

धर्मार्थकामात्मकमीश ! ते गिरा निर्बाधमर्थत्रितयं प्रसाधयन् ।

अर्थान्तरन्यासविधिं समीहते सोऽयं जनस्तावकभूमिकातिथिः ॥१॥

संस्तुतौ तव जिनेश ! नेशते तेऽपि बन्ध्यधिषणाः पुरन्दराः ।

तत्र सादरमतिस्तदप्यहं कोऽपि वा स्खलति नो मनोरथः ॥२॥

अश्वसेनतनुभूः स भूयते यः स्वयं फणिफणोष्णवारणम् ।

बिभ्रदन्तमनयञ्जगत्त्रयी तापमद्भुतगुणा हि सज्जनाः ॥३॥

येन काञ्चनगिरौ विनिर्भमे शासनोन्नतिवधूकस्त्रहः ।

युक्तमेतदथवा कुमारतां बिभ्रतां खलु भुजङ्गसङ्गिनाम् ॥४॥

रक्षितो विषधरः कृषालुना येन तापसहुतासबिह्वलः ।

आपदं गतवति द्विजिह्वकेऽप्युत्तमाः स्युरूपकारतत्पराः ॥५॥

यत्प्रसादमुद्धितस्तदा फणी प्राप नामनमराधिराजताम् ।

उत्तमेषु नियमेन राशिणां सम्पदः करतले गतापदः ॥६॥

यश्चकार करुणाचणं मनो दुर्गतिं स कमठस्तदप्यगात् ।
 सज्जनेषु सहनेष्वपि ध्रुवं दुष्कृतेन पतयालवः खलः ॥७॥
 यो वितृष्णहृदयः प्रकाशयन् पीतशान्तरससुस्थतां स्वयम् ।
 देहिनां भववनभ्रमक्लमं चिक्षिपे चरितमद्भुतं सताम् ॥८॥
 येन वाञ्छितफलैः समन्ततो दर्शनान्तरजुषोऽपि योजिताः ।
 अत्युदारचरितोज्ज्वलात्मनां नास्ति वा स्वपरयोरिहान्तरम् ॥९॥
 येन तैः स्वचरितैरलित्विषा सौरभं किमपि हेमभूयतः ।
 ख्याप्यते प्रगटमेव किन्तु तद् यन्न शक्यमिह वा कलावताम् ॥१०॥
 यः कषायकलुषाभिषङ्गिनां क्षालयन् गलितरागसङ्गतिः ।
 मुक्तिरक्तहृदयश्चिरं बभौ को नु वेत्ति चरितं महात्मनाम् ? ॥११॥
 तत्त्वपावन ! मुनीश ! दर्शनादन्तिजन्मनि मनस्यबोधि याः ।
 सङ्गमाद्भि महतां महात्मनां चित्कला कलति किं कुतूहलम् ॥१२॥
 रागिणां किल रसायनं तनूदूर्तनं तदपि यस्य जायते ।
 सर्वमेव जगतां हिताय वा कल्पते परमसिद्धिशालिनाम् ॥१३॥
 याञ्जया भवतु सन्तनोति यश्चित्त एव नहि तं समीहितम् ।
 लाघवाय यदमुष्य लङ्घनं कोऽपि हन्त महतां महाग्रहः ? ॥१४॥
 मौलिमण्डलविलासमण्डनं दर्शयन् शक्तिफणीशमुत्फणम् ।
 सन्तनोत्यहिभयज्वरक्षयं चित्रमेव चरितं महात्मनाम् ॥ १५ ॥
 वर्त्तमानमपि भूतभावि वा दूरवर्त्यपि समीपवर्त्ति वा ।
 योऽवलोकयति विश्ववल्गितं कापि दृष्टिरपरैव योगिनाम् ॥ १६ ॥
 एक एव जगतां मनस्सु यः कृष्णमूर्तिरवदातपुण्यभूः ।
 भोगिकेतुभिरगम्यविग्रहो योगिनो हि विपरीतवृत्तयः ॥ १७ ॥

यः स्वयं दधदनश्चरात्मतामिष्टसिद्धिघटनामिषुः सताम् ।
 अध्युवास कनकाद्रिचूलिकां शैलवासरतयो हि योगिनः ॥ १८ ॥
 नेत्रयोः प्रणयितामुपेत्य यः सज्जकजलसगोत्रगात्रकः ।
 दृष्टिमाशु तनुते निरञ्जनां सृष्टिरेव हि नवा महात्मनाम् ॥ १९ ॥
 यस्य न स्खलति तत् कचिन्महः स्फूर्जितं नृपशतैर्नतात्मनः ।
 सौजसः स्फुटमधृष्यतेजसः स्युर्यतः शिरसि दुर्गशालिनः ॥ २० ॥
 बिभ्रता भृशमताड्यजीवतां येन धर्मकलयात्र दुष्कलौ ।
 आन्तरारिविजयः कृतः सतां चातुरी जयति काचिदद्भुता ॥ २१ ॥
 निर्व्यपेक्षहृदयो दयानिधिः कल्पयत्युपकृतिं जनेषु यः ।
 कारणेन किल योपकारिता सा हि नूनमथवा स्वविक्रयः ॥ २२ ॥
 आग्रहो जनयितुं प्रभावतां यस्य काञ्चन कलामुपेयुषः ।
 इन्दुसुन्दरयशःफलेग्रहिर्निर्वृतिं दिशति वा स्थितिः सताम् ॥ २३ ॥
 यं प्रभुं समधिगम्य धारयत्युच्चकैः कनकभूधरः शिरः ।
 कः क्षितौ सकलकाङ्क्षितप्रदं प्राप्य रत्नमथवा न दृष्यति ? ॥ २४ ॥
 यत्पदप्रणयिनां नृणामगुः सिद्धिपद्धतिमहो मनोरथाः ।
 येन गौरवभृतामुपासनं कामधुकसुरभितो न भिद्यते ॥ २५ ॥
 यस्य रूपमनघं परं किमप्यस्ति कः कलयितुं प्रगल्भधीः ।
 एवमेव सकलातिवर्त्ति वा वृत्तमद्भुतरसाय कल्पते ॥ २६ ॥
 यः सुवर्णगिरिविस्फुरत्यदस्तत्प्रकाशयति वृत्तमात्मनः ।
 कस्य गोप्रकटितप्रभावतः श्लोकसिद्धिरुदयं न याति वा ? ॥ २७ ॥
 भारतीं यदुपदेशपेशलामर्थसिद्धिमनुधावति ध्रुवम् ।
 काञ्चनाचलकलामुपेयुषां सिद्धयो हि वृषलीसमाः सताम् ॥ २८ ॥

कालकूटमपि सत्यमुत्कटं यत्प्रभाववशतः सुधायते ।

विश्ववल्गदधमृत्युहारिणो नेदमदभुतममुष्य वा प्रभोः ॥ २९ ॥

येन सान्द्रकरुणार्द्रचेतसा वैभवाभ्युदयभङ्गिसङ्गिना ।

उद्धृतं विपदुदन्वतो जगद् विश्वदुर्गतिहृतः श्रियः सताम् ॥ ३० ॥

यस्य संस्मरणमीक्षणं गुणोत्कीर्तनं स्नपनमर्चनं च तत् ।

पूरयत्यसुमतां मनोरथान् किं न वा भगवतः शुभावहम् ? ॥ ३१ ॥

एवं विशेषकमवाप्य जिनं सुवृत्त-

कार्तस्वरक्षितिभृताखिललोकलक्ष्मीः ।

त्यक्तान्यवीक्षणरसा विदधे क्षणेन

क्षोभावहो भवति वा तिलकप्रयोगः ॥ ३२ ॥

[५२]

पार्श्वनाथस्य

व्यतिरेकद्रात्रिंशिका ।

यदिह देवकदम्बकतः स्वकैर्गुणगणैस्त्वमसि व्यतिरेकभूः ।

तदवतंसितशारदया दयानिलय ! तत्प्रयतोऽस्मि तव स्तवे ॥ १ ॥

स भवताद् भवतां भवतान्तिहृद् मुजगभूषणभूः परमेश्वरः ।

जगति पूरितकाममहोत्सवः कनकसानुगतो नवशङ्करः ॥ २ ॥

स्फुटसुदर्शननन्दकविक्रमः सकलविश्वनिषेव्यमहोदरः ।

इह बभौ भुवि यः पुरुषोत्तमः कमठकीर्तिसहस्तु न केवलम् ॥ ३ ॥

अकृत तल्लवनाश्रयि कर्म यः स्फुटमपातकपङ्ककलङ्कितः ।

त्रिजगदुद्धरणोद्धरया धुरा नववराहतया विदितः क्षितौ ॥ ४ ॥

परमहंसमनोहरविग्रहः शुचिचतुर्वदनः कमलालयः ।

समाधितिष्ठति यः परमेष्ठितां वहति नैव तु वेदसमुन्नतिम् ॥ ५ ॥

हरिमनोहरचित्रचरित्रभूर्जगति बिभ्रदन्नत इति श्रुतिम् ।

भजति यः कलितं बलडम्बरं कमपि नैष तु काममपालयन् ॥ ६ ॥

परशुभासितनीलतनुद्युतिश्वरणसंश्रयसाधुवृषस्थितिः ।

वहति विघ्नविनायकतां परं सकलनागशिराः खलु यः श्रुतः ॥ ७ ॥

असमशक्तिरनङ्गशरज्वरानुपहतः स्फुटपावकजन्मभृत् ।

जगति योऽत्र भभार कुमारतामयमहो स्वयमेव तु तारकः ॥ ८ ॥

क्षणविनश्वरविश्वमयीं स्थितिं व्यवहरन् विदितः खलु मारजित् ।

भजति बुद्धकलां स्वयमेव यः प्रथयति स्म पुनर्न निरात्मताम् ॥ ९ ॥

जितमनस्कतया सुसमाधितां दधदपि प्रथयन् वपुषः क्षयम् ।

परमयोगरहस्यनिवासभूरितरनाथविलक्षण एव यः ॥ १० ॥

निखिलविश्वगशाश्वतरूपभृन्निजगुणोद्यतशब्दमनोहरः ।

भजति काञ्चन योऽभिनवाम्बरश्रियमनश्वरतारकशीतगुः ॥ ११ ॥

अनुपलभ्यस्वमण्डलडम्बरः सकलतारकवैभवभासुरः ।

य इह कृमकलानिधिकौशलो नवमहः स्फुरितं तुल्यत्यलम् ॥ १२ ॥

न कमलं विकचं कुरुते गवां व्यतिकरैर्विकिरंस्तमसस्ततिम् ।

मुदितकौशिकसंश्रितपादतां वहति योऽत्र नवीनदिवाकरः ॥ १३ ॥

न वियति स्थितिवल्गितमादधे न खलु कैरवबोधकृदक्षि यः ।

क्षणदयाधिगतप्रणयो नवामृतकरः कलिताभ्युदयो नवः ॥ १४ ॥

प्रमदयन्नमृतेन कृताञ्जलीन् गतवृषः शिखरिश्रियमावहन् ।
 अकलुषः कमठाम्बुदवृष्टिभिस्त्वभिनवः किल यः कमलाकरः ॥ १५ ॥
 प्रकटयन्नवनस्थितिपाटवं भुवि कलां कलयन्निह हारिणीम् ।
 सकलकामसमुद्भवसौहृदः श्रयति यो नवकेसरिणः श्रियम् ॥ १६ ॥
 दधदहो विबुधाश्रितपादतां भुजगराजिविराजितमौलिताम् ।
 किमपि यः स्वगुणैर्भुवनान्भुतैर्दिविषदामचलादतिरिच्यते ॥ १७ ॥
 सुमनसामधिगम्य तयाऽत्र यः श्रयति नन्दनतां कमलाचले ।
 परमयं शतधारिभिर्देहिमाद्भुतमहाबलवैभवशोभितः ॥ १८ ॥
 विबुधकुञ्जरां विततान यः कनकसानुमति स्थितिमाश्रितः ।
 विजयिनागकृतोच्चरणः परं शितितनुः सततं विमदोदयः ॥ १९ ॥
 शिरसि बिभ्रदहीन्द्रनिभाजटापटलमिष्टफलस्फुटपादभृत् ॥
 तनुकलां कलयन्नभसः सखीमभिनवः खलु यः सुरपादपः ॥ २० ॥
 भुवनतापकृदक्षणिकोन्नतिर्भुवि विकीर्णरजाक्षतकन्दलः ।
 अपर एव विनीलघनद्युतिर्य इह भाति गिरौ विहितस्थितिः ॥ २१ ॥
 अहरसत्कवृषोदयमादधद् भृशमरालवयो (?) नुदयन्मदः ।
 वहति मानसमप्यजलाशयं स्फटिकशैलयशा नव एव यः ॥ २२ ॥
 असमरत्नजिघृक्षुजनं नयन्नहह कन्दरमीरितदुर्गतिः ।
 वहति सद्गुणरोहणतां परं य इह नागवरश्रियमाश्रयत् ॥ २३ ॥
 निजशिरस्यहिमक्षयमावहन्नपि निवर्त्तितवेषथुरङ्गिनाम् ।
 य इह नव्यशिवोदयकृद्गिरीश्वरतया जगति स्पृशति प्रथाम् ॥ २४ ॥
 स्फुरदगस्तिमिताद्भुतवैभवः परमशङ्कगणेन च न श्रितः ।
 कमठभृङ्गभृदस्खलितक्षमस्त्वजनि यो नव एव महोदधिः २५ ॥

प्रगुणनायकतां स्वयमेव तां दधदशेषितदुष्कृतवैकृतः ।
 सकललोकशिरःकृतसंश्रयः श्रयति यो नवमौक्तिकयष्टिताम् ॥ २६ ॥
 न धरणीसुविरागमुपैति यः किल नवालिस्मोन्नतविग्रहः ।
 अरिपुरीत्यधिकं प्रमनःस्थितिः प्रकटयत्यहरीशमहोबलम् ॥ २७ ॥
 न चरणाश्रयणं भरतो दधौ स्फुरति किञ्चन रौरवनिग्रहम् ।
 मनसि यस्य गुरुश्च नगाधिभूर्वसति नूतनरागकलाश्रितः ॥ २९ ॥ युग्मम्
 विषमहारि विजृम्भितमीयुषः श्रवणवीक्षणतुल्यलसद्दृशः ।
 फणपतेर्न च यस्य कलान्तरं किमपि भोगपरित्यजनं विना ॥ २९ ॥
 शुचिदशाश्रयदीप्रमहोदयः कुशलभासितसन्ततनामभृत् ।
 दधदजस्रनिरञ्जनतां न यः स्फुरति कोऽपि नवः खलु दीपकः ॥ ३० ॥
 जगति पूर्वविधेर्विनियोगजं विधिनतान्ध्यगलत्तनुतादिकम् ।
 सकलमेव विलुप्यति यः क्षणादभिनवः शिवसृष्टकरः सताम् ॥ ३१ ॥
 इत्थङ्कारमकारणैकसुहृदं विश्वस्य पार्श्वं जिनं
 तं स्तोतुञ्चिजगद्विलक्षणगुणग्रामाभिरामाकृतिम् ।
 यः कश्चिद्विकचीबभूव बत मे भाग्यातिरेकस्ततः
 स्तल्लोकव्यतिरिक्तमुक्तियुवतिप्रेमप्रमोदोत्सवः ॥ ३२ ॥

[५३]

श्रीमुनिसुव्रतदेवस्तवः ।

देवस्तनोतु हरितोत्पलकोशकान्तिः

शान्तिं श्रियं च परमां मुनिसुव्रतो वः ।

यस्य क्रमाम्बुरुहमुद्रगतचक्रचाप-

माश्रित्य कर्मजयिनः कति नाम नाऽऽसन् ? ॥ १ ॥

श्लाघ्यान्तरस्य विरहेण गिरां कवीन्द्राः

स्तोत्राणि ते जिन ! गृणन्ति शिवावहानि ।

यस्मात् तव स्तवनसम्भविना महिम्ना

प्राप्तिः शिवस्य कृतिनां कियती फलातिः ॥ २ ॥

तेषां गिरः खलु गिरः कविचक्रवाले

ते नाम बिभ्रति यशःकुसुमावतंसम् ।

येषां मुखाम्बुरुहमञ्चति वास्तवाय

वाग्देवता भगवती भवतः स्तवाय ॥ ३ ॥

ये त्वां स्तुवन्ति परदूषणघोषणाभि-

स्ते जाड्यकःमलट्टशः परमार्थवन्ध्याः ।

एषापि कापि विषणिर्ननु मूढतायाः

सत्तां यदन्यविषयां सहतेऽन्तरात्मा ॥ ४ ॥

तस्मै नमः सकलकालशिरोवतंस-

लक्ष्मीगृहाय समयाय महोदयाय ।

यत्र त्रिलोकविभवप्रभवैकमित्रे

चेतस्तवाङ्घ्रिप्रक्रमलोत्सुकमाविरस्ति ॥ ५ ॥

श्रेयो निमित्तमपि ये गृहमेधिनोऽपि

धावन्ति वैभवभराय धनोद्भवाय ।

निःसङ्गतैकशरणानि पदं शरण्य !

स्वप्नेऽपि तेषु कृतवन्ति न ते वचांसि ॥ ६ ॥

अस्मासु दुःस्थितशिरोमणिषु प्ररूढ-

श्रद्धाकणेषु करुणा तव तन्न चित्रम् ।

श्रद्धानवन्ध्यमनसः पशवोऽपि येनाऽऽ-

कृष्टाः स्वयं भगवता भवसिन्धुमध्यात् ॥ ७ ॥

लक्ष्मीः प्रणश्यति चिरं सरुजो भवन्ति

नीचैरपि प्रसभमीश ! तिरस्त्रियन्ते ।

त्वद्वाक्यतत्त्वपरिबोधसुधापराञ्चः

कां कां न नाथ ! विपदं कलयन्ति लोकाः ॥ ८ ॥

किं तैः श्रुतं किमवधारितमार्यकार्य-

वन्ध्येषु किं परिणतं च महेश ! तेषु ।

वाचस्तवापि निशम्य शमैकरूपा

लोकद्वयद्विषि विकर्मणि ये रमन्ते ॥ ९ ॥

कारुण्यमावह शरण्य ! कृपास्पदेषु

किं देवदेव ! तव दृष्टिरियं पराची ।

तैस्तैर्जगन्नयजयः क्षतपुण्यपापै-

स्ते सन्तु सङ्कटतमाः शिवभूमिभागाः ॥ १० ॥

भूमीभुजां त्रिदशभूमिभुजां च कुन्द-

कोशावदातमहसः ककुभां मुखेषु ।

खेलन्ति याः सपदि कीर्तिकुरङ्गनेत्रा-

स्तास्ते पदाम्बुरुहभक्तिवधूसुजिह्वाः ॥ ११ ॥

किं कौतुकं नवसुधामधुरैर्यदीश !

सूक्तैस्तवापि परितप्यति कोऽपि पाप्मा ।

वाताधिकास्तनुभृतो हि घनागमेन

विश्वोपकारिपयसापि वहन्ति पीडाम् ॥ १२ ॥

तान्यद्भुतान्यहरहः प्रविलोक्य पूर्वं

सद्दृष्टयो जिन ! भवन्तु न तत्र चित्रम् ।

अस्मादशः खलु कुतूहलधाम योऽय-

मप्रेक्षिताद्भुतलवोऽपि यथार्थदृष्टिः ॥ १३ ॥

प्रातः कथञ्चिदपि तावदयं तवाध्वा

श्रद्दालुतत्वमिदमस्ति मनोऽपि सम्यक् ।

तं किञ्चिदप्यथ पृथुं प्रथय प्रसादं

येन क्रियास्वपि भवत्यमलासु वृत्तिः ॥ १४ ॥

कालाय विश्वमहिताय नमोऽस्तु तस्मै

तेभ्यस्त्रिधास्मि विनतः सततं जनेभ्यः ।

यामैश्वर्यभिरुपदेशगिरोऽभिवर्षन्

यत्रासि यैर्जिन ! कृतो निजनेत्रपात्रम् ॥ १५ ॥

मार्गान्तरप्रणयवासितचेतसोऽपि

स्वर्गौकसां चिरमुपासत एव लक्ष्मीम् ।

तत्किञ्चिदस्ति मितपुण्यमपास्तपापं

स्थानं तु नेतुमलमेष तवैव पन्थाः ॥ १६ ॥

ताः सम्पदोऽपि विपदः खलु यास्त्वदुक्त-

सूक्ताञ्जनामृतदृशां सुखयन्ति चेतः ।

श्लेष्मज्वरार्त्तवपुषां शिशिराम्बुपान-

स्वास्थ्यस्य जीवितविहारपरो विपाकः ॥ १७ ॥

तस्याग्रतो बहुतृणं त्रिदशेश्वरोऽपि

यद्वालयमेतदखिलं भुवनं लघीयः ।

अर्वाणमध्वनि नियोजयितुं यमेष

श्रीसुव्रतो जिनपतिः स्वयमाजगाम ॥ १८ ॥

कृत्येऽपि केषु निरताः खलचेतसोऽपि

शुद्धाशया अपि चरन्ति च केऽथ कृत्यम् ।

तेषामगम्यपरलोकफलोदयानां

देवः परं फलयितुं चतुरो विपाकम् ॥ १९ ॥

क्लेशाविलेषु नरकैकनिबन्धनेषु

किं कुर्महे कलुषकर्मसु याति चेतः ।

न त्वेव देव ! परमं प्रशमाश्चितासु

निर्वाणहेतुषु मनागपि सत्क्रियासु ॥ २० ॥

कृत्येषु नन्दति विषीदति विक्रियासु

श्रद्धां दधाति विजहात्यपथं स एव ।

श्रीदेवसुव्रत ! य एव विकाशिकुन्द—

कोशत्विषां तव दशां ललितैः पवित्रः ॥ २१ ॥

आजन्मरोगिषु पराभवसारभाव—

पीडावृथाकृतसमस्तगुणोदयेषु ।

अस्मादृशेषु परदास्यनियन्त्रितेषु

काश्चिद्विशं विमृश सुव्रतदेवदेव ! ॥ २२ ॥

स्तुतयः शतशः पुरा कृताः

कविभिः सन्ति महद्भिरद्भुताः ।

तदिदं तु निजस्य जन्मनः

सुखबन्ध्यत्वनिवेदना परम् ॥ २३ ॥

नितरामतराम चन्द्रकीर्त्तं !

भवजलधिं न विना तव प्रसादात् ।

प्रथय जिन ! ततस्तथा प्रसादं

सफलमनोरथवीथयो यथा स्मः ॥ २४ ॥

[५४]

श्रीनेमिजिनस्तवः ।

यदुकुलतिलकः समृद्धलक्ष्मीर्नरकनिरोधविधानबद्धकक्षः ।

जगतां धृतशङ्खचक्रपाणिर्दिशतु जिनः पुरुषोत्तमः शिवानि ॥१॥

स कविः खलु वास्तवं चरित्रं तव परिकीर्त्तयितुं कृताग्रहो यः ।

धिक् तांस्तु नरेन्द्रचन्द्रयोषिच्चरितमवास्तवमेव ये स्तुवन्ति ॥२॥

समयोऽथ न पारभेदसङ्गी मतिसौहृत्यकृते महामतीनाम् ।

इतरेषु रहः पुनस्तवेदं निखिलप्राणिगणेन नित्यमैत्री ॥ ३ ॥

समता कुत एव ते सहान्यैरुत्कर्षेऽपि मनांस्यपत्रपन्ते ।

यमिनां मृतपाद् गुणाधिकत्वे महिमा कः कथिते प्रशंसितोऽस्तु ॥४॥

न तमांसि न वा रजांसि दृष्टिं पुरुषस्यप्रभवन्ति तस्य रोद्धुम् ।

अनिशं खलु शासनाञ्जनं ते सविधे यस्य विजृम्भते जिनेश ! ॥५॥

परपरिभावदीनदीक्षितेषु क्षितिनाथेषु यथार्थिनो भवन्ति ।

भवति यदि तथा भवेयुरस्मिन् किमसुलभं भुवने तदास्तु वस्तु ॥६॥

न तपो न जपो न संवरो वा भवनाशाय विना त्वदुक्तमन्त्रात् ।

प्रगुणेष्वविशेषकारणेषु प्रसवति बीजमुपास्य नाम्बुसेकम् ॥७॥

करणोपचयो भवच्छिदायै स च साम्येन तदेतदात्मवश्यम् ।
 किमियत्यपि मुक्तिकार्येणोऽसौ भवदुक्ते भवति द्विषां विमोहः ॥८॥
 उभयोरपि योग्यतापवर्गं प्रति पुरुषस्य सुमेधसः स्त्रियाश्च ।
 वपुरन्नमयं च योगभाजामपि तव सैष मुदे न कस्य पन्थाः ॥ ९ ॥
 खलमनसो यदि मादृशोऽमी तदपि तवोचितमौचितुं विधातुम् ।
 विजनेषु महीधरेषु गुर्वीं सलिलमुचो रचयन्ति किं न वृष्टिम् ॥१०॥
 त्वयि मयि न नाम कोऽपि भेदो यदि कृपां कुरुषे कृपास्पदेषु ।
 सवितुर्ग्रहचन्द्रतारकाभ्यो भुवनविकासविलासतो विशेषः ॥११॥
 व्रतमसिनिशितं चिरं दधानेष्वपि विकृतिं कचिदीश ! वीक्ष्य काश्चित् ।
 दिशतस्तव मूलनाशमन्ये कथय कथं तु कृपालुतां स्तुवीरन् ॥१२॥
 परिणाममशेषजन्तुवाचां दधदखिलान् सह संशयांश्च भिन्दन् ।
 नहि केवलमेव केवलं ते वचनमपीश्वर ! केवलं तदेवम् ॥ १३ ॥
 विभवलवमदान्धनेत्रपात्रैरवगणितां कचिदर्थितां वहन्तः ।
 तव वचनपवित्रताविरागं दधति वहन्त्यपरेऽपि रोषमुच्चैः ॥१४॥
 धिक् तानि हहा पितंश्च तेषां ये भवतोऽपि विगाह्य तत्त्वसिन्धुम् ।
 घननिगडविशृङ्खलाङ्घ्रिपातं गगननिवेशितनेत्रमर्थयन्ते ॥ १५ ॥
 विरचितगुरुकर्मवर्मभेदे निरवधिशर्मणि शाश्वतावलोके ।
 श्रद्धा यदि जन्मकोटिलक्षैरपि भवति त्वयि किं न नाम लब्धम् ॥१६॥
 पवनः खलु पावनो जडोऽपि द्विषतस्त्वां विबुधादपि ध्रुवं सः ।
 सततं तव यः पदाब्जपीठीमनुकूलत्वमुपेयिवानुपास्ते ॥ १७ ॥
 विभवैः समयप्रभावकत्वादपि हृदयेन्द्रियसंवरो वरीयान् ।
 तदिदं तव तत्त्वसूत्रकत्वं द्विषमपि क्लृप्तं चिरं चमत्करोति ॥ १८ ॥

शक्तिर्यदि मानसं विजेतुं किमखिलदुःखगृहस्थचिन्तनेन ।
जनकजनककर्मणो वचोभिः किमिह परैर्विभवार्जनावबोधैः ॥ १९ ॥
प्रवचनपरिधारिणोऽप्यमी ये विदधति कर्मसु तामसेषु वृत्तिम् ।
खलु तेषु बहिश्चरित्रमुख्यः सुगतिमपोहत एव ते निदेशः ॥ २० ॥
निवसति स जडेषु या न नाम श्रीलोलेषु दधाति नास्पदं च ।
शिवभूमीसखीं विना न सा श्रीः पदयुगली तव लभ्यते महद्भिः ॥ २१ ॥
विसदृशमपि भावजातमेतद् युगपदशेषविशेषमीश ! बिभ्रत् ।
समवसृतिमही च शासनं च द्वयमपि सोदरतां ध्रुवं ददाति ॥ २२ ॥
मयि शोकधनी प्रवासनी च प्रभवपराभवभारविह्वस्य ।
भवति खलु जनस्य सौमनस्यं तव वचनामृतविप्रुषां निषेकैः ॥ २३ ॥
अवर्त्मनि वचःपतेरपि गिरामसौ मादृशां
मलीमसदृशां ध्रुवं त्वयि क एव देवस्तव ।
तथापि सफलो मम स्तवनसम्भवोऽयं श्रमः
फलन्ति नहि देवताः किमुत भावनाः स्वाः सताम् ॥ २४ ॥

[५५]

उपमाभिः

जिनस्तुतिद्वात्रिंशिका ।

आंस्ते समस्तभुवनेष्वपि नोपमा ते
स्तुत्यै पुनर्जिनपते ! प्रयतस्तयास्मि ।
उदामदामरचना मम तत्त्वपुण्यैः
सैषा न साध्यमिह वा तव किं महिम्नः ॥ १ ॥

नीलोत्पलासितवपुर्विपुलप्रसर्पद्धानानलः प्रदहतादुरितानि देवः ।
 यस्मिन्नकुण्ठकमठाभ्रमुवा तदानीं ततायसीव पयसां प्रलयः प्रपेदे ॥२॥
 वैरोचनेन रचितं दनुजेन्द्रजैत्रे तन्निग्रहोद्यतमताविव भूमिदानम् ।
 तज्जीवनं खलु वृथा कमठेन वृष्टं यस्मिन्नभीष्टघटनाय जिनः स वोऽस्तु ॥
 आग्राविते जगति मेघजलैरपारकासारतां वसुमतीवलये प्रपन्ने ।
 यन्मूर्तिराप तुलनां नलिनीवनस्य वामाङ्गजः स जगतां मुदमादधातु ॥
 येनाधरीकृतलसत्कमठप्रतिष्ठासुचैः क्षमां गुरुतमां दधता तदानीम् ।
 काचित् कुलाचलकला कलयाम्बभूवे भूयादमेयमहिमा स विभूतये वः ॥
 पार्श्वस्य जन्ममहमज्जनजागरूकास्ताः पान्तु दुग्धजलधेर्जलविण्मृषो वः ।
 गात्रे प्रभोः पुटकिनीदलवालमित्रे मुक्ताप्र....करकान्तिमुपासते यः ॥६॥
 भूत्यै वपुर्भवतु वा भुजगध्वजस्य विश्वश्रियो मरकतोद्भवकुट्टिमाभम् ।
 यत्र प्रवालसखपाणिनखांशुजालं संलग्नतच्चरणयावकवच्चकास्ति ॥ ७ ॥
 उत्तमजात्यतपनीयविनिद्रभद्रपीठप्रतिष्ठितविनीलतनुः सभायाम् ।
 चामीकराद्रिशिखरस्थितनीलरत्नसापत्नकं दधदयं जयताजिनेन्द्रः ॥८॥
 आकर्ण्य गर्जिमिव यस्य गिरं गभीरां सानन्दमुद्विदुरपुण्यकलापभाग्भिः ।
 जज्ञे शिखण्डिभिर्वाङ्मभृतां मनोभिः पाथोदसोदरतनुः स मुदेऽस्तु देवः ॥
 व्योम्नः सखी तनुमयूखसखी सुखाय श्रीअश्वसेनकुलसिन्धुकलानिधेर्वः ।
 व्याख्याविधौ दशनदीधितिरुज्जिहाना ज्योत्स्नेव यत्र किल निर्वृत्तये न कस्य ॥
 उत्कर्षिपार्षदमहर्षिजनापनिद्रज्योतिर्मयान्तरदृशः सततप्रकाशैः ।
 सिद्धाञ्जनस्वजनतां जिनपार्श्वभर्तुर्व्यातन्वती तनुरुचिस्तनुतां श्रियं वः ॥
 संसारसिन्धुकुहरे हरिसेव्यलक्ष्मीसम्पादकः सुमनसाममृतप्रदाता ।
 मन्थाचलेन्द्रतुलनां कलयन्नजन्नं जीयाद् भुजङ्गपतिविभ्रमभृज्जिनेशः ॥

पार्श्वप्रभोः परिलसत्पुरतस्तमांसि तद्गर्मचक्रमचिरान्मुकुलीकरोतु ।
 प्राच्याचलेन्द्रशिखरस्य पुरस्सरं यद् बिम्बं विडम्बयति वारिजबान्धवस्य ॥
 सम्यक्त्वरत्नविभवं जिनपुङ्गवो वः क्खालोदसोदरवपुर्विपुलीकरोतु ।
 यस्मिन्नशोकदलपाटलपाणिजांशुजालं प्रवालवनविभ्रममाविभर्ति ॥१४॥
 कुर्यादुदञ्चदहिरत्नमहास्तडित्वदम्भोद....वथुमेष कथावशेषम् ।
 यस्थोन्नतिर्भुवि न कस्य समस्तकामवल्लीः सपल्लवभराभरणाः करोति ॥
 विभ्रत् क्षमां स नरकक्षयबद्धकक्षः पायादलकुवलयधुतिभृजिनो यः ।
 रत्नत्रयीतिलकितां स्वतनुं दधानः प्रादुश्चकार करणिं पुरुषोत्तमस्य ॥
 पुन्नागभङ्गिसुभगालिविनीलमूर्तिरुत्तुङ्गभूरिशिखरश्रियमादधानः ।
 भूयादशोकतरुभूषितभूमिभागः श्रीमान् वसन्त इव सम्भृतसिद्धिरागः ॥
 व्याक्रोशमेचककुशेशयकाननश्रीर्वामाङ्गभूर्जिनपतिर्जगतीं पुनातु ।
 उन्मीलदुत्पलदलश्रुतिमेति यस्मिन्नालायितस्ववपुषः फणिनः फणाली ॥१८
 विश्वं पवित्रयतु पार्श्वजिनः स यस्य चन्द्रोत्पलः कतकचूर्ण इवोपदेशः ।
 अन्हाय निर्मलयति स्म रजःप्रशान्तिं सम्पाद्य कस्य हृदयं न जलाशयस्य ॥ १९
 देवः स दूरयतु वो दुरितोपतापं विन्व्यावनिध्र इव सम्भृतभद्रयूथः ।
 देवेव यद्वपुरुदञ्चिमरीचिमालाव्यालोकनादपि जनः परितः पुनीतौ (ते) ॥ २०
 देवः सदा सिततनुः सुमनोजनानां पौरन्दरद्विरदवत् प्रमदं प्रदत्ताम् ।
 स्वर्णाचले कलयति स्म कलां यदीयालानस्य मन्दिरमदः सहिरण्यकुम्भम् ॥
 निस्सीमनिःसमतमप्रशमैकसौख्यसख्यं सः जागरयतादिह वीतरागः ।
 लाक्षेव यस्य हृदि तत्क्षणमिध्यमानध्यानानले विलयमापः विलासचापः ॥
 रत्नैकदीपक इवाखिलविश्वकेलिवेगमोदरे स्फुरति यः सततप्रवृत्तः ।
 निःस्नेहतां दधददधदशौज्ज्वलश्रीः सस्मेरमुक्तिरमणीस्तथे सतां स्तात् ॥

आशाकरीन्द्रकरिणिं दधदश्चसेनगोत्रोद्भवः स भवनीरधितारिधामा ।
चातुर्यतश्चरणजादलयन् रजांसि जीयात् क्षमाधरणानित्यधुरीणवृत्तिः ॥२४॥
नीलोत्पलन्ति सुरलोकसदां शिरस्तु भालाङ्गणेषु मृगनाभिविशेषकान्ति ।
प्रोदञ्चिकूर्चचिकुरन्ति मुखेषु यस्य पादत्विषः फलतु सैष मनीषितानि ॥
रूपं च रूपमिव यस्य हृदि क्षमा च भाति क्षमेव करुणा करुणेव सा च ।
स्वस्मिन्नसंशयसमाप्तनिजोपमानः पार्श्वः स पार्श्व इव विश्वजनं पुनीताम्
श्रेयो लताः स्तवकितास्तनुतां सदैव कान्तिः कलिङ्गतनयैव यदङ्गयष्टेः ।
तत्त्वोपदेशविकसदशनांशुगङ्गासङ्गान्न कस्य कृतिनः शिवमाततान ॥२७॥
वैरायमाणकमठोल्बणदृष्टिसृष्टौ छत्रीभवद्भुजगराजफणासमाजः ।
शालस्तमाल इव बालदलप्ररोहचेतोहरस्थितिररोचत यः स वोऽव्यात् २८
त्रैलोक्यमाङ्गलिकभूप इवेन्द्रनीलप्रोन्मीलदंशुचयमेचकितः स पार्श्वः ।
चूलावलम्बिसहकारलतानुकारप्रोत्फुल्लपन्नगफणः फलतु श्रियं वः ॥२९॥
पायादपायसरितः परितस्तमालबालप्रवालरुचिराङ्गरुचिर्जिनो वः ।
विभ्राजते भवमहाजलधौ जनानां यः सेतुदण्ड इव शैवलजालनीलः ३०
कल्याणभूधरविभूषण ! तीर्थलक्ष्मीमल्लीमयैकमुकुटे शशिशुभ्रधाम्नि ।
कृष्णाभ्रकप्रियसखीं द्युतिमुद्रहन् वस्तीर्थङ्करः सकलमङ्गलकेलयेऽस्तु ॥

जन्मान्धेनाऽमृतकर इव त्वं मया नाथ ! दृष्टो

दुःस्थेन स्वर्विटपिन इव प्रापि ते पादसेवा ।

तन्मे प्रीत्यै भव सुरभिवत् पञ्चमोदाममात्या

तन्वानस्य श्रुतिमधुमुचं कोकिलस्येव वाचम् ॥ ३२ ॥

[५६]

जिनस्य

दृष्टान्तगर्भस्तुतिद्वात्रिंशिका ।

दृष्टान्तभूमिः किमिवाऽस्ति वस्तुतो स्वर्भूवोऽनन्यसमानवैभवम् ।
 तेन स्तुतिं कल्पयितुं तथापि यत् प्रागल्भ्यमभ्येमि कला तवैव सा ॥
 विश्वेश ! विश्वज्ञ ! तव प्रसादनादैरन्यो विशुद्धासु ममात्र का त्रपा ? ।
 अभ्युन्नतेऽम्भोमुचि दीनवक्त्रकः किं चातकः कूजति नाऽमृताशया ? ॥
 स्वामिन् ! न संसारमिमं दुरुत्तरं मन्दोऽपि मन्ये त्वयि कामवर्षिणि ।
 सत्सार्थवाहं प्रतिपद्य हेलया दुःस्थोऽप्यतिक्रामति वा महाटवीम् ॥३॥
 श्रीवीतराग ! त्वयि मे प्रभौ सति स्वान्तं क हत्वा विषयैः स्फुरिष्यते ।
 प्रावीण्यपुण्ये पदिकेऽनुगतरे किं वा प्रागल्भ्येत सलोपूत्रदस्युभिः ? ॥४॥
 मीमांस्यमानं जगदीश ! शासनं चेतो हरत्यामुखदुर्गमं तव ।
 सञ्चर्यमाणो ह्यसकृन् किं सतां पुष्पाति रागं खदिरः कटुमुखे ? ॥५॥
 सन्त्येव देवास्त्वमिह क्षितौ पुनः कल्याणकन्दः सुमनोमनोहरः ।
 भूमीभृतस्ते कति नाऽश्मराशयः सैकः परं कश्चन काञ्चनाचलः ॥६॥
 शान्तामुदात्तां च जिन ! त्वदाकृतिं दृष्ट्वाऽऽर्द्रतां कः कठिनोपि नो भजेत् ? ।
 मूर्त्या सुधास्निग्धतनोः कलानिधेर्निःप्यन्दमिन्दोर्दृष्टोऽपि बिभ्रते ॥७॥
 पादौ तवाऽऽसद्य गुरो ! क्षमाभृतां विश्वं मनो मे न तृणाय मन्यते ।
 उत्तुङ्गधात्रीधरशृङ्गसङ्गतः सर्वं हि खर्वं मनुतेतरां न कः ? ॥८॥
 त्वद्गोः प्रबन्धे त्रिजगद्धितेऽप्यहो मोहव्यपोहो न भवाभिनन्दिनाम् ।
 विश्वप्रकाशत्रतमाजि भास्करे किं मान्वमास्कन्दति कन्दरातमः ? ॥९॥

ज्योतिर्मयाव्याजतनौ जिन ! त्वयि प्राप्तेऽस्तु दूरे न तु दैवतं परम् ।
 हस्तस्थितिं बिभ्रति रत्नकङ्कणे किं दर्पणेनाऽर्पितभस्मकान्तिना ॥ १० ॥
 यत् किञ्चिद्बुधश्चतुरं परेऽप्यसौ देवाधिदेव ! प्रभुता तव ध्रुवम् ।
 सा स्वामिनः कापि किल प्रगल्भता सौभाग्यमायान्युपजीविनोऽपि यत् ११
 दुर्वारभावारिपराबुभूषया निर्मूलितं नाथ ! बलान्मनस्त्वया ।
 आक्रम्य सम्यक्कष (?) ने यतः क्षितेः कौतस्कुती स्याद् द्विषतां समुन्नतिः १२
 त्वत्पादपद्मद्वयसौरभोर्मयः कुर्वन्त्यकल्याणघटाविघट्टनम् ।
 गन्धे हि वा केसरिणः प्रसृत्वरे स्युः कान्दिशीकाः किमु नाम न द्विपाः १३
 निःकाञ्चनत्वं कलयन्नपि प्रभो ! मध्यस्थभावेन मनो धिनोषि नः ।
 दारिद्र्यमुद्रामुदरं ददद्यतः क्षामोदरीणामधिकं न किं मुदे ? ॥ १४ ॥
 मूर्तिर्जिनेन्दो ! तव दारुणोष्मणः पीयूषवर्षेण पुनाति देहिनः ।
 ज्वालाजटालांस्तपनोपमान किं ज्योत्स्नाम्भसा शीतलयत्यहो शशी १५
 श्रेयः फलयेव महाभयागमक्लान्तात्मनामप्यनुचिन्तनं तथा ।
 मूढक्षुतानां हि निरीक्षणं क्षणात् किं नाम नामोघमहो रवेर्भवेत् ॥ १६ ॥
 सन्त्येव भूयांस्यधिदेवतान्यहो नैतानि तु त्वं जिन ! सर्वकामदः ।
 भूयस्तरैः स्यात् तरुभिः स कल्पितः श्रीस्थूललक्षः किमु कल्पपादपः १७
 हित्वा प्रभो ! त्वां प्रविजृम्भिवैभवं मुग्धः परं ध्यायति देवतां पराम् ।
 सन्त्यज्य चिन्ताफलमीप्सितप्रदं सस्याधिदेवीं श्रयते कृषीबलः ॥ १८ ॥
 काङ्क्षामि लक्ष्मीमपि नान्यदैवतात् तत्तः समीहे जिन ! दुःस्थतामपि
 स्याद्दुर्जनान्नेह महेभ्यता मुदे दारिद्र्यमुद्रापि शिवाय सज्जनात् ॥ १९ ॥
 लोकोत्तरः कोऽप्यसि देवदेव ! तत् कस्ते महिम्नः कलने प्रगल्भताम् ।
 को वा दवीयः स्थमहामहीधरोत्सेधं परिच्छेत्तुमनुच्छसाहसः ॥ २० ॥

प्रौढप्रतापोष्मभृता प्रभो ! त्वया मिथ्यादृशां कापि कला व्यलीयत ।
 उदामधान्ना हि निदाघभानुना दीर्घं न नीहारशिलावतिष्ठते ॥२१॥
 त्वां देव ! सन्त्यज्य कलौ जनोऽन्वगान्मुण्डावलीमण्डनमन्यदैवतम् ।
 प्रायो रजःपर्वणि भूतिराजितं के नैव राजानमनुव्रजन्ति वा ॥ २२ ॥
 रागो गलत्यैव मनोगतः सतां नीरागवैराग्यरसोक्तिभिस्त्व ।
 विसंसमेवाश्रयते यदैन्दवैः शोफालिकानां कुसुमोत्करः करैः ॥ २३ ॥
 मौलौ तवाऽयं शमधातुवादिनः फुल्लत्फणास्फारमणीरुचारुणः ।
 विश्वस्य कल्याणकृते प्रकल्पते स्यान्नागरङ्गो हि महार्थसिद्धिदत् ॥२४॥
 स्याद्वादमुद्रान्युदयादभुतप्रदं लोकेश्वर ! त्वं नयवादमादिशः ।
 न्याय्यस्थितिं बिभ्रति वा प्रजापतौ किं दुर्लभा स्याज्जयवैजयन्तिका ? २५
 त्वं पालयस्येव विलीनमत्सरः स्वामिन् ! विपक्षादपि संसृतं जनम् ।
 निश्छिन्नसक्ता प्रणयी महाशयैः पुत्रोऽपि शत्रोरपि रक्ष्यतेऽथवा ॥२६॥
 कामान् सदा ध्यानवतां फलल्यहो श्रीपार्श्वनामस्मरणाद्वरस्त्व ।
 यत् सिद्धमन्त्रेण समस्तसिद्धयः प्रादुर्भवन्तीह कुतूहलं न तत् ॥२७॥
 त्वद्वीक्षणेन क्षपिते रजस्यहो व्यञ्जन्ति बाष्पं प्रमदस्पृशां दृशः ।
 अभ्युद्भूते धूलिभिरेव हन्ति किं न श्रोतसां सैकतभूमयः पयः ॥२८॥
 ज्योतिर्मयत्वं हरसे हृदि स्फुरन्नहाय मोहं खलु निर्मलात्मनाम् ।
 बद्धास्पदो ह्यभ्रकमन्दिरोदरे दीपाङ्कुरः कुङ्कुमलयात्यलं तमः ॥२९॥
 उल्लङ्घयत्यापदमाश्रितः सुखं त्वत्पादसेवारसमुत्थमानसः ।
 द्वैपं पयः प्राप्य पतिं हि यादसां सांयात्रिकः को न तरल्यनाकुलम् ॥३०॥
 कारुण्यपीयूषप्रणयःस्पृशा दृशा सम्भावय त्वं शठमप्यमुं जनम् ।
 वात्सल्यतान्छित्यनिधे ! प्रसीद मे न स्यात् कुमाता हि भवेत् कुजातकम् ३१

भवह्लेशावेशाङ्कुश ! विशदलोकंपृणगुण—

कृपासिन्धोरन्यं क इव जिन ! जागर्ति भवतः ।

स्फुरद्भीष्मग्रीष्मलपितजगतां कालजलदो

विदम्भप्रारम्भः स परमगदङ्कारमहिमा ॥ ३२ ॥

[५७]

श्रीयुगादिदेवद्वात्रिंशिका.

युगादिदेवाय युगादियोगिने युगादिराजाय युगादिशिखिने ।

अपारसंसारपयोधिसेतवे नमो नमस्ते जिन ! मुक्तिहेतवे ॥ १ ॥

अलोकमाक्रामति यः सलीलया विशीर्णसीमार्गलमेकङ्गम्पया ।

स एव ते वृत्तविशेषवर्णनाविधानसंरम्भपरः परं नरः ॥ २ ॥

बलिं ब्रजामः कतिशः स्वयं वयं सुमेधसस्तस्य महेश ! वेधसः ।

भवद्गुणग्रामसमृद्धिशंसिनीं चकार वाणीं विदुषां मुखेषु यः ॥ ३ ॥

अजानतां मेदमुषर्बुधांभसोः स्वयं स येषामभवद् भवान् गुरुः ।

अशेषसम्पत्तिविलाससम्पदां त्रिसन्ध्यमेषामहमानतस्त्रिधा ॥ ४ ॥

इमामशेषां प्रविमज्य काश्यपीं यथायथं पुत्रशताय कल्पयन् ।

विधातुकामो विषयोषसंहतिं व्यधत्त भूम्ना विषयान् कथं भवान् ॥ ५ ॥

बभूव नैकोऽपि समुद्रमाश्रयन्नमुं प्रचेताश्च्युतपाशवैशसः ।

भवन्तमाराध्य समुद्रशेखरं पुनर्विपाशाः कति न प्रचेतसः ॥ ६ ॥

नमोऽस्तु तस्मै भुवनोपकारिणे मनःप्रयत्नाय यथाप्रवृत्तये ।

सदाऽप्यनासादिततत्त्वविप्रुषो यतस्तवोक्तं स्पृहयन्ति जन्तवः ॥ ७ ॥

तपोभिरुग्रैः करणोपरोधनैरकृत्रिमैरादधतस्तव स्थितिम् ।
 विपश्चितः के न भवन्ति हेतुना सचेतसोऽपि प्रविलीनचेतसः ॥८॥
 तमःप्रणष्टामलदृष्टिर्वर्त्मनि प्रबद्धमिधे (?) प्रभवद्वि कर्मणि ।
 रवेरिवोन्मीलितभाववैभवस्तवावतारं जिन ! भारतेऽभवत् ॥९॥
 तवांग्रिसेवारसिकैः कुटुम्बितामिह प्रपन्नैरवनौ सुरासुरैः ।
 कृताश्विरं यामिकमात्रदेहिनो (त) रसातलस्वर्गनिवासिनो ग्रहाः ॥१०॥
 अमुं प्रमथन्ति न ये जडाविलं तवाध्वमन्थेन भवोदधिं बुधाः
 भवन्ति सर्वेन्द्रियशान्तवेधसो न ते नवीनाऽमृतसम्पदां पदम् ॥११॥
 निवासमर्हन्ति न ये महोदधे (?) मलीमसा मुक्तिपुरे वपुःस्पृशः ।
 कृता भवग्रामतलेषु ते त्वया विपन्तृपाणां करदाः कुटुम्बिनः ॥१२॥
 महाहंसां दुर्नयशूरचेतसां विमोहमूर्खालुदृशां च मादृशाम् ।
 शरण्य ! को नाम सकर्णमानसो ध्रुवं त्वदन्यः शरणं भवे भवेत् ॥१३॥
 बृहन्न किञ्चिद् गगनाङ्गणात् परं न चाऽपरं मुक्तिपदात् प्रियङ्करम् ।
 न बीजमन्यद् व्यसनस्य कामतः परो न कश्चिद् भवतो यथार्थवाक् १४
 अहंयवो ये किल रोषतोषजैः परे प्रबन्धै रिपुमित्रवार्द्धिभिः ।
 उपासितैस्तैर्मनसापि मादृशाश्चिरं त्रपन्ते तव किङ्करा अपि ॥१५॥
 वसुन्धरामश्नुवतां नृपाचिता भवन्तु शास्त्रैरपि सन्तु विश्रुताः ।
 सुखोन्मुखे चेत् पथि सोत्सवाः परे तदा भुजिष्यैस्तव मादृशैर्जितम् १६
 अखण्डिताखण्डलवन्दितश्रिया त्वया त्यजन्तः सह साम्यविप्लवम् ।
 सुधामयीं तामपि मुक्तिभूमिकां मनीषिणो न स्पृहयन्ति चेतसि ॥१७॥
 त्रिलोकरक्षाभिरिहाभिमन्त्रितः प्रियङ्कराभिस्तव सूक्तिपङ्क्तिभिः ।
 दृढानुबन्धैरपुनर्ग्रहं ग्रहैश्चिरं गृहीतोऽपि न कोऽपि मुच्यते ॥१८॥

व्रतं विहाय स्पृहयन्ति ये श्रियं व्रजन्ति ते पूज्यतमां परे दशाम् ।
 त्वया पुनर्देव ! विमुञ्चतां व्रतं स्थितिः प्रकल्प्ता मलिनानुरूपिणी ॥१९॥
 तदेव नास्त्यस्ति तदेव चेत्ययं चलाचलस्ते वचनस्य डम्बरः ।
 शिवाय कस्याप्यशिवाय कस्यचिन्मुदेऽथ कस्याप्यमुदेऽथ कस्यचित् २०
 अमुत्र यत् किञ्चिदचिन्त्यवैभवं सनातनं शर्म न तत्र साक्षिणः ।
 इहापि गच्छंस्तव देव ! वर्त्मना भवत्यवाच्यस्य न भाजनं जनः ॥२१॥
 गुणैकरूपा गमभङ्गशालिनी चकास्ति येयं तव वाक्यवागुरा ।
 स एव दूरं विनियन्त्यते न या य एव बन्धैरचिराय मुच्यते ॥२२॥
 प्रसीद सीदन्तममुं जगज्जनं नियोजय कापि महार्थकर्मणि ।
 क्षमाभृति त्वय्यपि शासति प्रजामजातदैत्याः कथमीश ! नाङ्गिनः ॥
 क्रतुक्रियाभिर्विषयोपदेशनां निशम्य वाचो हृदयङ्गमा जनः ।
 विरोधिनीर्वैषयिकस्य शर्मणः क एव ते सूक्ष्मगिरोऽनुरुध्यते ॥२४॥
 विशृङ्खलैर्योऽमृतपोऽपि लज्जते प्रियाप्रणामप्रमुखैर्विकर्मभिः ।
 परां परेतैरपि यान्ति पूज्यतामहो विमोहान्धलमानसं जगत् ॥२५॥
 प्रसादमासाद्य कुतार्थिनां जनः स लाघवोऽपि ध्रुवमेत्य गौरवम् ।
 तव प्रासादा (न्) न पुनर्मुहुर्मुहुः स गौरवोऽप्यञ्चति लाघवं परम् २६
 अकल्पवृक्षा विबुधप्ररोहिणी विशीर्णदोषा गुरुराजराजिनी ।
 समुत्थितज्योतिरकृष्णवार्त्मिका त्वयि प्रभो ! सारतमूरभूदियम् ॥२७॥
 शुभाशुभं बाह्यमथान्तरं भवत्प्रणीतसंज्ञादि विलोकयन्नपि ।
 प्रशान्तिवन्धैर्ग्रहीताभिरुक्तिभिः प्रतार्यते पश्य परैः कथं जनः ॥२८॥
 सतां न तत् कौतुकमस्तु विप्लुते यदेष भूयांस्तव गौरवोदयः ।
 कृपाद्विषः कामजुषः परां परे यदञ्जितिं यान्ति तदेव कौतुकम् ॥२९॥

पटूनि चाटूनि कियन्ति कुर्महे महेश ! युष्माकमपारसम्पदाम् ।
 विना न यः शर्म सतां सदोदयं वचोभिरेभिः किल किं न पूर्यते ॥ ३० ॥
 विघटय कलुषाणि मुर्मुवःस्वर्घटय घटां शिवसम्पदामपाराम् ।
 उपनय गुरुकर्ममर्मभेदं नय भवभीतिमसम्भवामवस्थाम् ॥ ३१ ॥
 माहात्म्यं तव परिमातुमीहते यः सख्यातुं जगदणुसञ्चयं स लोलः
 साफल्यं तदपि सुमेधसः स्ववाचामाधातुं विदधति ते गुणप्रशस्तिम् ॥ ३२ ॥

तां पुण्यपापजयिनीं कनकाभिराम-

चन्द्रांशुपुञ्जविशदामधिगम्य भूमिम् ।

आत्यन्तिकीमनुभवामि यथा मुदं मे

श्रीनाभिनन्दन ! तथा प्रथय प्रसादम् ॥ ३३ ॥

श्रीशीलवर्द्धनगणिवोग्यं सं. १४९९ ॥

(५८)

शान्ति-द्वात्रिंशिका.

(अपूर्णा)

सदोदितानन्दमनन्तदर्शनं निरन्तरालोकमशोकविस्मयम् ।
 अवैरसौहार्दमपुण्यकल्मषं स्मरामि शान्तिं दुरितोपशान्तये ॥ १ ॥
 शुभाशुभान्तःकरणैकसाक्षिणे जगद्विपत्तिप्रतिघातकाङ्क्षिणे ।
 यथार्थबोध [प्रविधान] वेधसे नमोऽस्तु ते तीर्णभवार्णवाभसे ॥ २ ॥

क्लमानुविद्धेषु भिदेलिमेषु च स्पृहा कुतो वैषयिकेषु कर्मसु ।
 भवद्वचःप्रीतिविलीत (न)चेतसः पदे परेऽपि क्रमशो विराशिषः ॥३॥
 यदि प्रभावो व्यसनोपशान्तये विचेतनानामुपलास्थिवीरुधाम् ।
 अनश्वरज्ञानमयस्य किं ततो न ते प्रभावः प्रभविष्णुरापदः ॥४॥
 कुतीर्थिनां कापि कृतार्चि(र्थि)ता गिरः क्वचित्तु जीवानुविघातपिच्छिलाः ।
 त्रिलोकलोकामयदानदीक्षिता जिनेन्द्र ! सर्वत्र तु सूक्तयस्तव ॥५॥
 प्रतीपमेतां भवकृत्यनिम्नगां विगाढुमाजीवितवृत्ति यः क्षमः ।
 प्रवेशतीव्रामवसानशीतलां स एव वीर्थो तव यातुमर्हति ॥ ६ ॥
 गिरं परेषां भवतन्त्रसूत्रणीं कृताञ्जलिः को न शृणोति सोत्सवः ।
 वचः पुनस्ते भवतन्त्रसूदनं सकामधीरुद्विजते ततस्ततः ॥ ७ ॥
 न विस्मयोऽसौ यदमी सुधाभुजो भुजिष्यतां यान्ति नदीणचेतसः ।
 स विस्मयो यद्विनमन्ति ते स्वयं विवेकदुःस्था अपि मेदिनीरुहः ॥८॥
 विसम्पदो ये सरुजश्च ये परैस्तिरस्कृता ये न च ये सुमेधसः ।
 स्मृता न हास्यादपि नाथ ! तैर्भवत्पदद्वयी जातु युगान्तरेष्वपि ॥९॥
 न कौतुकं यद् भवतोऽपि शासनाद् गानाः पराश्चो जगदीश ! कोटिशः
 गरीयसी सा ननु भाग्यभूमिका यया त्वमीशो भगवानवाप्यसे ॥१०॥
 महौजसश्चेत् प्रलयप्रसादयोस्तथा सतां काममधीश्वराः परे ।
 अरोषतोषः परमार्थदृष्टानां त्वमेव देवः शिवकाङ्क्षिणां पुनः ॥११॥
 प्रियाप्रणामश्रमखिन्नमौलयः परे क्व च त्वं क्व च वीतविल्वः ।
 भवनिरासेन भवेच्छिवार्थिनस्तथापि तान् केचिदुपासते जडाः ॥१२॥

महर्द्धयो यस्य विषेण घूर्णिताः स्मरन्त्यकृत्यानि न ते हरादयः ।

असुप्य कन्दर्पसदर्पभोगिनस्त्वमेव नाथ ! ध्रुवमाहितुण्डिकः ॥१३॥

कुटुम्बभाजां विषयार्तचेतसां कुतीर्थिनां वृत्तिमवेक्ष्य पेशलाम् ।

जनो जडः स्निह्यति कामकर्मसु क्रियां हि सर्वोऽप्यनुयाति शासितुः १४

ररक्ष पारापतमात्तसाध्वसं यदात्मसांसैर्तृपतिर्भवन् (?) भवान् ।

कृपालुतां ते भुवनेषु घोषयन्नयं न विश्राम्यति कीर्त्ति*दिण्डिमः ॥१५॥

त्रिधानिरुद्धाखिलभूतविप्रियाक्रियासु वृत्तिर्यदि नाम दुष्करा ।

हितैषिणो नाथ ! मनीषिणः पथा तथापि ते मुक्तिपुरीं यियासवः १६

जिघांसितारं महितारमेकतो दृशाऽभिषिञ्चन् करुणार्द्रपक्ष्मणा ।

विशेषदृष्टिं स्वपरेषु हेलया प्रशासितारं जितवान् न किं भवान् ॥१७॥

यमर्थयन्ते मखकल्मषैः परे शतक्रतुश्रीपरिरम्भणोत्सवम् ।

स एव ते वाक्यसुधासुमेधसां विभाति हालाहलतोऽपि दुस्सहः १८

अवाप्तनिर्वाणमतापनोदयं निरञ्जनं स्नेहनिरासभास्वरम् ।

प्रदीपमेकं जगतां विपश्चितः श्रयन्ति के त्वां न तमोजिघांसवः ॥१९॥

तपश्च तीव्रं विषमश्च संयमो द्वयं त्वया देव ! शिवाय पश्यता ।

कुशावलम्बेन शिवाधिरोहिणः परे कृताः कस्य न हास्यभूमयः ॥२०॥

रहस्यधाम्नां विपदामथोर्मिभिर्न ये विषीदन्ति विगीतकर्मसु ।

अवाप्य ते त्वामपि देवदेवतं चिरं सहिष्यन्ति चतुर्गतिक्लमान् ॥२१॥

तव प्रणीतेरनुकूलमाचरन्निहैव लोकः शुभमश्नुते फलम् ।

तदप्यगाधैः स्थगिताः कुकर्मभिर्भवत्यतीपं विचरन्त्यमेधसः ॥२२॥

निषिद्धलोलाविहितार्थविद्विषोऽसमञ्जसज्ञानकरालचक्षुषः ।
 उपेक्षिताश्चेद् भवताऽपि मादृशास्ततो भवेयुर्विपदां कुटुम्बिनः ॥२३॥
 प्रसाध्य ते शर्म हठेन देहिनो निकृत्य जिवातु जिनेन्द्र ! को न यः ।
 पलादमुख्यैः स्वपरौ मुखाध्वना तदप्यगाधं प्रतिलम्भितौ तमः ॥२४॥
 इदं कृपापात्रमतल्लिका जगद् भवान् पुनर्विश्वकृपालुकुञ्जरः ॥
 तदौचित्तीं स्वस्य परस्य चिन्तयन् प्रतिक्रियां कामपि कर्तुमर्हसि २५
 तथा त्वया तत्त्वमधीश ! सूत्रितं यथा सुरश्रीरपि भाविविप्लवः ।
 ततः श्रुतेर्वर्त्मनि भोगसाधने कियत् प्रवृत्तं ग्रहिलेन्द्रियं जगत् ॥२६॥
 पराशयेभ्यः परभागवासिनः स्थितिक्रमाः सन्तु परेऽपि लक्ष्मणः ।
 अखण्डवृत्त्या बत तत्त्वपद्धतेर्जिनेन्द्र ! सन्तः कृपयैव विस्मिताः ॥२७॥
 नवं नवं धाम नवा नवा रुचिर्नवो नवो वैभवगौरवोदयः ।
 तव प्रसाद प्रणयाञ्जितात्मनां नवं नवं शम नवा नवा रतिः ॥२८॥
 कियद् यशो धाम कियत् कियन्मही रसात × × × ×

[५९]

भक्त्यतिशयद्वात्रिंशिका ।

एकातपत्रामिव शासनस्य लक्ष्मीं दधानः फणभृतफणाभिः ।
 आरूढजाबालिपुराद्रिहस्ती श्रियेऽस्तु वः पार्श्वजिनाधिराजः ॥१॥
 सर्वज्ञ ! विज्ञप्यमिहास्ति यत्तन्न वेदनातीत ! भवान्न वेद ।
 तथापि माध्यस्थ्यमिदं त्वदीयं किमप्यहो मां मुखरीकरोति ॥ २ ॥

महीभृतोऽमुष्य महाप्रभावः प्रासादवर्यस्तिलकीभवंस्ते ।

नेत्रातिमे मेरुगिरौ व्यक्तं युक्तं सुवर्णाचलराजलक्ष्मीम् ॥ ३ ॥

मात्राधिकश्रीभवता सनाथः प्रासाद एष प्रभुपार्श्वनाथ ।।

सतां हृदि स्फूर्तिमियर्त्ति चेत्तदन्तः प्रविष्टस्तव स प्रसादः ॥ ४ ॥

त्वद्विम्बरत्नाञ्चितचूलदण्डं नीलं नभश्छत्रमुपर्यवाप्य ।

व्यनक्तु साम्राज्यमयं जिनेश ! निःशेषशैलेषु सुवर्णभूभृत् ॥ ५ ॥

बुलोकलक्ष्मीप्रणयं परत्र कल्याणमत्रापि च दातुकामः ।

शङ्के प्रभोऽभ्रंलिहचारुचूलं चामीकरक्षमाधरमध्यरोहः ॥ ६ ॥

रक्षोरगासङ्गतिरङ्गिताङ्गः प्रोत्सर्पदित्यद्भुतवृत्तभूमिः ।

त्रिलोकलक्ष्मीनिधिकुम्भशोभां बिभ्रत् प्रभो ! पार्श्व ! पुनासि विश्वम् ॥ ७ ॥

निरूपितं तावकमुख्यरूपं जायेत सिद्धचै खलु युक्तमेतत् ।

दृष्टा जिनेन्द्र ! प्रतिमापि यत्ते धत्ते परेषामुपकारमेषा ॥ ८ ॥

त्वं नन्दतात् पार्श्व ! चिरं शरण्यशिरोमणिः कश्चन यदधासि !

जनस्य निःशेषभियां भियेव पलायनायोरगमुत्तमाङ्गे ॥ ९ ॥

श्रीपार्श्व ! पुत्राग ! विपन्निरासन्नतं यदात्तं भवता पुराऽभूत् ।

अद्यापि जागर्त्ति तवाहतं तन्महाशया हि प्रतिपन्नसाराः ॥ १० ॥

जिनाधिनाथ ! प्रतिमा यथा ते कल्याणजन्माकरतां दधाति ।

चामीकराद्रिप्रतिमस्तथैष मन्येऽस्ति जाबालिपुराचलोऽपि ॥ ११ ॥

सङ्क्रान्तसिद्धोज्ज्वलसंविदेव निष्पादितं सिद्धशिलादलेन ।

त्वदीयमेतज्जिनचन्द्र ! बिम्बं ज्योतिर्मयत्वेन चमत्करोति ॥ १२ ॥

श्रीअश्वसेनक्षितिभृत्कुमार ! सुवर्णधात्रीधरमौलिस्तन ! ।

अमोघवाचस्तव पार्थिवत्वं सम्प्रत्यनन्यप्रतिमं चकारित ॥ १३ ॥

वितन्वती कामपि कामपुष्टिं तुष्टिं नयन्ती कृतिनां मनांसि ।
 त्वत्पादसेवादवधुं जिनेन्दो ! युक्तं निवृत्तत्यमृतैकहेतुः ॥ १४ ॥
 दुःस्थात्मनोऽस्याः कलिकालसिन्धौ रूपान्तरेणोद्धरणे धरित्र्याः ।
 जगत्पते ! श्रीपुरुषोत्तम ! त्वं गदाधरत्वं किरसीति युक्तम् ॥ १५ ॥
 दुःकाललीलायितदुःस्थलोककल्याणसम्पत्तिपवित्रसत्रम् ।
 सुवर्णगोत्रे तिलकः स कोऽपि सद्वृत्त ! भासन्न ! चिराय जीयाः ॥ १६ ॥
 कामान् निकामं तनुताज्जनानां पतिर्जिनानामविपन्नगाङ्कः ।
 नावन्ध्यचक्षुर्मुदमाप वीक्ष्य यत्तीर्थलक्ष्मीमविपन्नगाङ्कः ॥ १७ ॥
 कृतार्थतां नाथ ! समेत्य तावदशेषसत्त्वेषु बहुर्युपेक्षाम् ।
 त्वद्भक्तिकल्पद्रुमकन्दलीयं तदप्यहो यच्छति वाञ्छितानि ॥ १८ ॥
 एकातपत्रा जिन ! शासनश्रीर्जाताऽधुनेयं भवता जिनेश ! ।
 तच्छायया स्वास्थ्यजुषां जनानां भवोऽस्तमभ्येतु स तापहेतुः ॥ १९ ॥
 रत्नार्चिरुन्मञ्जरिभङ्गियोगिफणौघपर्णं सुमनोचिताङ्गम् ।
 गाङ्गेयभूम्भुवि सुप्रतिष्ठं श्रीपार्श्वकल्पद्रुममाश्रिताः स्मः ॥ २० ॥
 देव ! त्वदीयं वदनं विलोक्य कृतार्थतां मेऽद्य दृशौ प्रपन्ने ।
 धत्तः समस्तेन्द्रियमण्डलेऽपि बाष्पाभिषेकस्फुटराज्यलक्ष्मीम् ॥ २१ ॥
 सन्तापकेऽस्मिन् भवधर्मकाले तव प्रणामावसरे ममाद्य ।
 भालस्थलेऽजायत भूरजोऽपि सत्कन्दलः पुण्यकदम्बशाखी ॥ २२ ॥
 त्रातस्तवाङ्घ्री शरणं श्रितस्थ ममाङ्गतः सम्प्रति निःसरन्तु ।
 धर्मापिंतिं द्वारमवाप्य साक्षाद् भियाऽन्तरङ्गा इव कण्टकास्ते ॥ २३ ॥
 संस्नाप्य पञ्चामृतपूर्णकुम्भैर्भवन्तमभ्यर्चनमल्लिकाभिः ।
 स्वामिन् ! मयात्मा विमलीकृतोऽयं चित्रं त्रिलोक्यां सुरभीकृतश्च ॥ २४ ॥

भवप्रभूतासुखसन्निपातकदर्थितस्य स्तुवतो भवन्तम् ।
 भवागदङ्कार ! चिराय जिह्वा सुधामयी मेऽद्य कलां दधाति ॥२५॥
 आपीय कर्गाञ्जलिसम्पुटेन प्रभाववृत्तानि तवाद्भुतानि ।
 करालखेलकलिकालदुःखकलान्तं चिरान्निवृत्तिमेति चेतः ॥ २६ ॥
 वैडूर्यरत्नाङ्कुरसोदराणि तवाङ्गवल्लिद्युतिडम्बराणि ।
 विपच्यमूसंहरणैषिणो मे प्रयान्तु कालायसकङ्कटत्वम् ॥ २७ ॥
 आज्ञेश्वरस्त्वं जगदेकनाथ ! विज्ञातनिःशेषमनोविशेषः ।
 तवाज्ञया तन्मयि वर्त्तमाने गतावसादः किमु न प्रसादः ? ॥२८॥
 श्रीअश्वसेनान्वयपूर्णचन्द्र ! विश्वैककारुण्यसुधासमुद्र ! ।
 कुलप्रभुस्त्वं चिरसेवकोऽहं मयि प्रसादस्तव युज्यते तत् ॥ २९ ॥
 महाप्रभावोऽसि महेश ! मह्यं प्रभावलेशं कमपि प्रयच्छ ।
 त्वद्गर्भदासोऽहमिति प्रसिद्धिरन्योन्यलभ्या भुवने ममास्ताम् ॥३०॥
 स्वामी त्वमेकः खलु मे जिनेश ! चिरेण वा सम्प्रति वा प्रसीद ।
 तावत्त्वदीयाङ्घ्रिसरोजसेवा....रामलीनं हृदयं मदीयम् ॥ ३१ ॥
 मामेकमेव व्यवसायसारमनन्तरायं दधतो द्विधापि ।
 यत्किञ्चिदस्तीह तदस्तु नान्यदभ्यर्थये त्वां भुवनैकनाथ ! ॥३२॥

[६०]

प्रसादद्वात्रिंशिका ।

पायात् पार्श्वेऽभिभुवनपतिर्यत्प्रसादोजितानां

निःसामान्यं स्फुरति परमप्रीतिहेतुः फलं तत् ।

धन्याः सिद्धिप्रणयिनिपुणा (?) नर्धरत्नत्रिकात्मा

भावं लब्ध्वा दधति यदहो विश्वलोकाग्रभूषाम् ॥ १ ॥

संसारार्ब्धौ प्रकृतिविषमावर्त्तदुर्देशमूर्त्तौ

श्रेयः किञ्चित् कचन भविनां यत् कदाचित् कथञ्चित् ।

निःसन्देहं तदिह भुवनामेय ! वामेय ! देव !

त्वत्पादाब्जप्रणयकाणिकाक्रीडितानां विवर्त्तः ॥ २ ॥

संभेदेन प्रसृमरनिजस्रोतसां तीर्थभूताः

क्रीडापूताखिलवसुमतीमण्डलाः केऽप्यमोघाः ।

मोक्षाय स्युर्भुवि तनुभृतामाश्रितानां यदेषां

योगीश ! त्वच्चरणयुगलीपांशुसंसर्गलीलाः ॥ ३ ॥

यजिह्वाप्रोज्झितजललवासङ्गतः कुष्ठशान्ति—

र्यन्मूत्राम्भःपरिमलतया हेमतामेति लोहम् ।

अक्षीणत्वं दधति निधयो यत्करन्यासयोगात्

त्वद्योगश्रीपरिचयमृते तादृशस्ते कथं स्युः ? ॥ ४ ॥

यद् गाहन्ते तरणिकिरणालम्बनेनाम्बराग्रं

यद्वर्षास्वप्यसलिलजुषः क्षमातले सञ्चरन्ति ।

मध्येज्वालागहनदहनं यत् समार्धिं दधन्ते

धन्याः केचित् तदखिलमदः खेलितं त्वत्प्रसक्तेः ॥ ५ ॥

अन्तःक्रीडाविपिनवसुधं बद्धकेलिक्रमो यत्

यत्सन्मुक्ताप्रकरमरजः पुष्पवर्षं दधानः ।

स्वःश्रीसङ्गं प्रथयति हरिः साप्सरः सन्निधानः

स्वामिन् ! सोऽयं लवणिमकणस्त्वापदद्वन्द्वभक्तेः

वृत्तेनोर्व्यां शशिमदमुखापीतशौयोष्मणेव

क्ष्माभृद्वशैरिव च कलितैः स्वप्रतापामिना च ।

एकच्छत्रं विरचयति यत्कोऽपि मर्त्याधिपत्यं

सोऽयं वामातनुभव ! भवत्पादपद्मप्रसादः ॥ ७ ॥

गीतश्लोकः शशिशुचिगणोदश्चिरोमाञ्चसूचि-

स्यूतिक्रीडानिबिडतरदलकञ्चुकं पन्नगाभिः ।

यत्पातालं भुजगतिलकः शास्ति विश्वेश ! पार्श्व !

त्वत्पादाब्जद्वयपटलिमोह्लासलीलायितं तत् ॥ ८ ॥

यद्वैताढ्यं रजतवपुषं स्वं यशोराशिमुच्चैः

पिण्डीभूतं किल विलभते कोऽपि विद्याधरेन्द्रः ।

त्रैलोक्यश्रीतिलक ! भवतः स्मेरपादारविन्द-

द्वन्द्वासेवारसपरिणतेः स्फूर्जितं किञ्चिदेतत् ॥ ९ ॥

शृङ्गारस्याखिलरसमहाराज्यलक्ष्मीभिरुच्चै-

रभ्यर्च्यन्ते नयननलिनस्राविणीभिर्वधूभिः

केचिन्मल्यां मदनजयिनो यन्महीमण्डपान्तः

श्रीमत्पार्श्व ! स्फुरति भवतः सैष सेवाप्रभावः ॥ १० ॥

राज्यप्राप्तिक्षणसमुदितामन्दनान्दीनिनादैः

कर्णस्फोटादिव न वचनं श्रूयते कस्यचिद् यैः ।

भूपाः पुंसो यदिह सुधियां यान्ति वाग्वश्यतां ते-

ऽप्येष स्वामिंस्तव पदरजःसङ्गमङ्गेर्विलासः ॥ ११ ॥

गोष्ठीबन्धं विदधति मिथो निर्विरोधानुबन्धा-

स्त्वद्ग्याख्यानाङ्गणधरणिषु प्राणिनो वैरिणोऽपि ।

तन्नाश्वर्यं जिन यदधिकं स्निह्यतन्वन्निवास—

स्त्वान्ते पुंसि प्रमदविशदाश्रीख (श्व) वागीश्वरी च ॥ १३ ॥

हेमक्ष्माभृत्तिलक ! तव यः प्रापितः पादनम्र—

स्तां कस्तूरीस्तबकरचनां मेचकाङ्गप्रभाभिः ।

व्यक्तं पीताम्बरमिव नरां कृष्णतां तं वहन्तं

प्रौढप्रेमासवपरवशाः संश्रयन्त्याशु लक्ष्मीः ॥ १२ ॥

शश्वन्नामाक्षरपरिचयश्चेतमासञ्चितस्ते

सेकः सत्यं स्फुरति परमः कामदः कोऽपि मन्त्रः ।

नव्यं केषामपि तदपि तं व्याकरोषि प्रतीमः

प्रीत्यै विद्याशतलिपिकरस्याहिमर्तुः श्रितस्य ॥ १४ ॥

साक्षात्कारः सकलजगतां स्याद् यतः केवलं त—

चक्षुः किञ्चिदिशति कृतिनां देव ! युष्मत्प्रसादः ।

अन्धानां तन्नियतविषयां शृष्टिसृष्टिं दधानः

केषामेष स्तवनवचसां गोचरे सञ्चरिण्युः ॥ १५ ॥

मित्रीभावं भजति तपनः सोमनामेति दोषा—

धीशः शश्वद् भवति विलसन्मङ्गलश्रीः सवक्रः ।

सान्वर्थत्वं बुधगुरुगवी न त्यजत्येव मन्द—

स्थाना य स्यादिति जिन ! तवाऽनुग्रहे सद्ग्रहाः स्युः ॥ १६ ॥

भूताः स्यूताः स्वमनसि भिया राक्षसाः कातराक्षा

यक्षाः कक्षां दधति विधुरां स्युः पराचः पिशाचाः ।

दुःखप्राप्ते प्रशमपदवीपान्थतामावहन्ते

सेवाहेवाकिनि तव जने निर्विरामं जिनेश ! ॥ १७ ॥

श्रीवामेय ! त्वयि विहरति प्रौढरूढप्रभावे

प्रादक्षिण्यप्रवणगतयः पक्षिणः प्राग् बभूवुः ।

तत् किं चित्रं वससि हृदये त्वं यदीयेऽधुनापि

स्यादेतस्याऽध्वनि न शकुनप्रातिकूल्यं कदाचित् ॥ १९ ॥

कारागारं विविशुरवशाः कण्ठपादप्रतिष्ठा—

माविभ्राणाः कुपितनृपतौ शृङ्खलामायसीं ये ।

तां सौवर्णीं सपदि दधतस्ते निरीयुः करीन्द्र—

स्कन्धासीनास्तव जिनवर ! ध्यानबद्धावसानाः ॥ १९ ॥

मैत्रीं प्राप्य प्रष्टमरमरुत्कलितां धूमकेतु—

र्यः स्वं तेजः प्रथयति समित्सङ्गलब्धाधिकश्रीः ।

पादन्यासं शिरसि तरसा ते नदीयेऽपि कुर्यु—

र्ये देव ! त्वाममृतमदुरं मानसे धारयन्ति ॥ २० ॥

स्वर्णक्षोणीधरवरशिरःशेखर ! श्रीजिनेश !

व्यक्तं सेयं परमहिमता काचिदुञ्जृम्भते वः ।

पुंसां पादास्थितिसमुचिता यत्तडागापगाम्भः—

सम्भाराणां परमहिमता स्यादनुद्वेगहेतुः ॥ २१ ॥

दुर्वर्णत्वं दधदपि रसाविद्वनिःशेषधातु—

श्रयोत्कृष्टग्लपितवपुषां सिद्धनाथाऽधुनापि ।

सद्यः पिण्डं भवति विकसत्सौरभं यत्सुवर्ण

स्फूर्तिः कापि स्फुटमनवधेस्त्वत्प्रसादौषधस्य ॥ २२ ॥

तन्वन्नामस्मरणवशतः प्राणिनां पोतमाजा—

मम्भोराशेर्जलभरभृतो लङ्घनं दुर्दिनेऽपि ।

नूनं नाथ ! प्रथयसितरां सुप्रसन्नान्तरात्मा

संसारान्धेरपि तटमुवः प्रापणे नैपुणत्वम् ॥ २३ ॥

सर्पद्विर्पोत्फणमभिसरन्नागलोकाधिराज—

स्फूर्जच्चूडाभरणधरणस्याज्ञयेव स्थिरात्मा ।

कालव्यालः स्थलकुवलयोल्लासलीलामुपैति

श्रीमत्पार्श्व ! त्रिभुवनपते ! त्वत्पदाम्भोजभाजाम् ॥ २४ ॥

कोपाटोपज्वलनजनितैस्तैः स्फुलिङ्गैरिवोग्रै—

रक्षणां पातैः कृतदवथुभिर्भिड्यैर्निरुद्धे ।

अम्भःप्राप्तिर्यदि भयभवस्वेदमूर्यत्र सत्रं

दिष्टया युष्मच्चरणशरणास्ते लघूलङ्घयन्ति ॥ २५ ॥

स्थानेवात.....मज्जिन ! कृपास्तन्द्रपीयूषवृष्ट्या

दृष्ट्या दिष्ट्या तव नृपतयस्तापनिर्वापमापुः ।

यस्मादेषां समुदयिसमित्सङ्गमैरुष्मलश्री—

वैरित्रातः प्रकटदहनः शान्तिमाशु प्रपन्नः ॥ २६ ॥

मूर्त्तं तेजः प्रकटयति यः केसरैः स्वैः कडारैः

किञ्च स्वीयं यश इव नखैर्मुक्तमुक्ताफलौघैः ।

विख्यातारिद्विरदविजयः सोऽपि राजा मृगाणां

न स्याच्चित्रार्पित इव भिया जाग्रति त्वत्प्रतापे ॥ २७ ॥

स्फूर्जद्गर्जिः स्फुटमदपयोवृष्टिमृचीनपिष्ट—

व्यासक्रीडानिबिडतमतीदृदन्तवलाद्वलाकः ।

मत्तव्यालः प्रलयसमयाम्भोदमूर्त्यन्तरश्री—

स्तं त्वदध्यानाङ्कुशितमनसां स्यात्कृतातङ्कपङ्कः ॥ २८ ॥

सङ्ग्रामाब्धिं प्रबलविलसद्वाहिनीसन्निपातो—

वत्कीलालाकुलितसकलप्राणिवर्गं क्षणेन ।

निर्मथ्यान्तः सपदि बलिना भूसृता बाहुनैव

श्रीकान्तत्वं दधति कति न त्वत्प्रसादामृताद्राः ॥ २९ ॥

प्रौढोत्पाता अपि विदधते.....क्षमाकम्पनाशा—

प्लोषप्रायाः ग्रशममचिरा....राष्ट्रेषु तेषाम् ।

ये निःस्यन्दीकृतमिजहदा निःप्रकम्पक्षमं त्वा—

मासावल्लीस्तवकनधनं निर्विरामं स्मरन्ति ॥ ३० ॥

स्फूर्तिं बिभ्रत् परशुभरतो भद्रकुम्भाधिकश्री—

र्विघ्नश्रेणीहरणनिपुणः क्रोऽपि देवोऽयमेकः ।

श्रेयः कर्मोद्गससमुचितारम्भसरम्भभाज—

स्तद् भोरेनं समयतितमां निष्प्रमादं प्रसादम् ॥ ३१ ॥

भालं कृत्वाञ्जलिमुकुलितं सोऽहमन्यर्थये त्वां

तृष्णार्त्तिं वा कथयतु जनो मामथो न्यस्ततृष्णाम् ।

यद् यत् किञ्चिज्जाति परमानन्दसम्पत्तिकन्द—

स्तत्तन्मह्यं वितर वितर त्वं प्रसीद प्रसीद ॥ ३२ ॥

[६१]

षोडशिकाः

साधारण्यजिनस्तवाः

सकलसमयोपबृंहकसमयस्थितिजन्तुमखिलतुल्यगिरं ।

गतपापं गतपुण्यं पुण्यकृते जिनपतिं स्तोमि ॥ १ ॥

दुरितानि हरसि जनयसि भद्राणि ततोषि मङ्क्षु दिक्षु यशः ।
 किमपरमुपतयसि शिवं त्वमेव जिन ! दृष्टमात्रोऽपि ॥ २ ॥
 नृत्यत्पुरन्दरवधूसिन्दूरपरागपिञ्जरदिगन्तम् ।
 तव समवसरणमशरणशरणं शङ्केऽस्मि न गतोऽहम् ॥ ३ ॥
 अपविस्मयविगतस्मयविश्वत्रयरूपदर्शनादर्श ! ।
 गिरमिव सर्वपथीनां न दृष्टवानस्मि तव मूर्तिम् ॥ ४ ॥
 पुरुहूतपाणिसञ्चार्यमाणकनकाम्बुजाङ्गविश्रान्ता ।
 न भुवि न वियति गतिर्या तव समजनि सानमे साक्षात् ॥ ५ ॥
 तव पथि वितमसि विरजसि सच्छाये सामृते महासरले ।
 अपरपक्षाधिगमकरे कृतवानहमीश ! नास्मि प्रदम् ॥ ६ ॥
 आजन्मरुचां रुचिधामगुरुतिरस्कारसारभारखनिः ।
 दुःखग्रामकुटुम्बी त्रातस्तेनाऽस्म्यहं जातः ॥ ७ ॥
 लङ्घयति यस्तवाज्ञात्मात्मन्ययमीश ! वैरमुद्रहति ।
 यः स्वात्मन्यपि वैरी कृपालुरन्येषु स कथं स्यात् ? ॥ ८ ॥
 लक्ष्मीप्रभवे पुरुषोत्तमाश्रये सत्वधाम्नि निस्तापे ।
 यस्तत्र समयोदन्वति मज्जति स परं व्रजति पारम् ॥ ९ ॥
 जम्भारिचक्रकृतसेव ! देवदेवस्त्वमेव खलु विदुषाम् ।
 ये पुनरपरे देवास्ते देवाः कल्पलसतीनाम् ॥ १० ॥
 तव वचनसुधारसपानप्रावनीभूतकर्णप्रथकुहरः ।
 कलुषविषगर्भिताभिर्मुह्यति को जाग्रपरप्रेषाम् ॥ ११ ॥
 अमरामुरारिलक्ष्मीः सौभाग्यं वहति तावदेवेयम् ।
 भवदुःखदेशसङ्कर्षेण वीक्ष्यते चापलं यावत् ॥ १२ ॥

विषयविषयपूर्णनावेगमङ्गुरस्तुत्यकृत्यमार्गाणाम् ।

अमृतप्रवेशकुशलं तव शासनमेव जाङ्गुलिकः ॥ १३ ॥

अभवनिरस्तु शिवस्य स्वर्गस्य द्मश्रियश्च नित्यमपि ।

यदि भवति भवति तुष्टे स्वातन्त्र्यं मे सदा भवतु ॥ १४ ॥

अर्हन्ननन्तसुख ! शाश्वतिकावलोक !

विश्वोपकारिकरुणागृह ! मुक्तिनाथ ! ।

निःक्लेश ! निर्मम ! निरामय ! निःस्वभाव !

देवाधिदेव ! कृतसेव ! नमो नमस्ते ॥ १५ ॥

भवसङ्क्लेशसन्तप्ताराम चन्द्रांशुरोचिषि ।

प्रसीद यच्छ संवासं तस्यां मे निर्वृत्तिक्षितौ ॥ १६ ॥

[६२]

अनास्पद ! मनोवाचामिन्द्रियाणामगोचर ? ।

श्रद्धाविशुद्धिविज्ञेय ! श्रीमन्नर्हन् ! नमोऽस्तु ते ॥ १ ॥

पात्रं न वाचां सद्रूपं यत् पात्रं तदसत् पुनः ।

अवास्तवात् ततः सर्वे संस्तवास्त्वयि वस्तुतः ॥ २ ॥

सामान्यात्मा विशेषात्मा सर्वश्चेद् वस्तुविस्तरः ।

अन्यगीर्भ्यः किमेकान्तविशिष्टा भवतो गिरः ॥ ३ ॥

कस्यचिन्नागदङ्कारस्तामसस्य भवानपि ।

उल्लकलोचनस्थस्य तिमिरस्येव भानुमान् ॥ ४ ॥

त्वयि श्रद्धोद्गमनाथ ! जानाम्यात्मनि भव्यताम् ।

कुतः सौदामिनी वारिवाहवन्ध्ये विहायसि ॥ ५ ॥

तस्यावश्यं पुरो मुक्तियोऽध्वनीनस्तवाध्वनि ।
 वृष्टौ प्रकाशमानस्य तिग्मांशोरिव कार्मुकम् ॥ ६ ॥
 सद्यः पुष्यन्ति ये योषित्पादघातमहोत्सवैः ।
 अशोकगोत्रिणो देवास्ते पुरस्ते तृणं तृणम् ॥ ७ ॥
 मञ्जुसिञ्जानमञ्जीरं निःस्वनदम्बुजकङ्कणम् ।
 अग्रतस्ते शचीलास्यं दृश्यं धन्यस्य कस्यचित् ॥ ८ ॥
 स श्लाघ्यस्तुम्बुरोर्वीणाप्रपञ्चस्वरसञ्चयः ।
 त्वद्गणाद्घोषणोत्कण्ठैर्योगीन्द्रैरपि यः स्तुतः ॥ ९ ॥
 कर्ममर्मभिदि श्राद्धो यः स्याल्लालाटिकस्त्वयि ।
 असौ जायेत विश्वश्रीवक्त्राम्भोजललाटिका ॥ १० ॥
 भवतोऽचिन्त्यतेजांसि वचांसि सहजान्यपि ।
 यथाधरं यथाम्भांसि परिणाममुपासते ॥ ११ ॥
 सा ते सचेतसः कस्य विस्मयाय न जायते ।
 अवाचः कुर्वती वाणी गतिश्च भुवि कण्टकान् ॥ १२ ॥
 त्वत्प्रणामकिणश्रेण्या भालभूर्यस्य सिध्मला ।
 दन्तुरा शक्रकोटीरभाभिस्तस्याङ्घ्रिपीठिकाः ॥ १३ ॥
 हास्यादपि भवत्पादाः कापि तैर्वीक्षिता ध्रुवम् ।
 दुर्नयैकनिषण्णानामपि येषां शुभोदयः ॥ १४ ॥
 तवाङ्घ्रिनखरज्योत्स्नाशिखाचूडालभूमिषु ।
 जङ्घालोत्कण्ठवैयाल्यात् कामुक्री मुक्तिकामिनी ॥ १५ ॥
 स्वामिन्ननन्तफलकल्पतरो ! ऽभिराम—
 चन्द्रावदातचरिताञ्चितविश्वचक्र ! ।

शक्रस्तुताङ्घ्रिसरसीरुह ! दुःस्थसार्धे
देव ! प्रसीद करुणाङ्कुरु देहि दृष्टिम् ॥ १६ ॥

[६३]

अनन्तदर्शनज्ञानसुखवीर्यमविस्मयम् ।
अशोकहर्षाप्रत्यूहकल्याणं संस्तुवे जिनम् ॥ १ ॥
रजो हरन्तु ते धर्मदेशनासरितः सताम् ।
मज्जनपि जनो यासु न जाड्यमधिगच्छति ॥ २ ॥
त्वत्पादपाटलज्योतिःकडारकवरीजुषि ।
नम्राणां मांसला मूर्ध्नि कटाक्षा निर्वृतिश्रियः ॥ ३ ॥
लघुस्त्वदञ्चिनां देव ! भवाभोधर्महानपि ।
सर्वज्ञसंविदो व्योम निरन्तमपि मुष्टिगम् ॥ ४ ॥
असान्तापिकसिद्धान्तविदुचन्द्रकितश्रुतिः ।
हिंसापिच्छलवेदोक्तिशूनां को नाम संस्पृशेत् ? ॥ ५ ॥
विसारिसौरभोल्लासमिलितालिकुलास्तुतः ।
दिव्यपुण्योपहारस्ते पञ्चवर्णोऽपि मेचकः ॥ ६ ॥
पुरस्ते भान्ति विश्वस्य वन्दारोः प्रति यातनाः ।
देशनां श्रोतुमायाताः पातालादिव नारकाः ॥ ७ ॥
विबुधाध्वन्यपि प्राप्ता ये नीचगतयो जनाः ।
ते प्रयान्त्येव पातालं नाथ ! पाथो यथान्नजम् ॥ ८ ॥
अक्षिगेणाऽपि निःशेषदोषकाननलाविना ।
ब्रह्मादीनामशेषाणां त्वया मूर्ध्नि कृतं षट् ॥ ९ ॥

अवस्थीनो भवाम्भोधिसमुत्तारस्त्वदञ्चिनाम् ।
 अवप्रातीनमेवेशं सिद्धिसौधाधिरोहणम् ॥ १० ॥
 वैहासिकः कथं न स्यादसौ निर्वाणकुट्टिमे ।
 यः स्याद् भवद्गुणोदघोषवाचाटुश्चाटुकर्मभिः ॥ ११ ॥
 निर्लूनकिन्नरीगीतगन्धारग्रामसौरभैः ।
 मेरीमुखोदरोदगीर्णैर्व्याकुलशानि भाङ्कृतेः ॥ १२ ॥
 प्रचलच्चामरोदबुद्भगन्धवाहविशृङ्खलैः ।
 धौतदिग्गजगण्डाङ्कदानाम्भांसि जलोर्मिभिः ॥ १३ ॥
 चारीप्रचारनिर्घातपतद्भिः शैलसानुभिः ।
 कम्पमानावनीव्यग्रनागराजशिंसांसि च ॥ १४ ॥
 त्वज्जन्म मज्जनारम्भसंरम्भोत्कर्षहर्षणैः ।
 हरन्तु डिम्बषण्डानि ताण्डवानि बलविविधः ॥ १५ ॥
 स्वामिन्ननन्तफलकल्पतरो ! ऽभिराम—

चन्द्रावदातचरिताञ्चितविश्वचक्र ! ।

शक्रस्तुताङ्घ्रिसरसीरुह ! दुःस्थसार्थे

देव ! प्रसीद करुणां कुरु देहि दृष्टिम् ॥ १६ ॥

[६४]

अर्हते देवदेवाय शीर्णसंसारहेतवे ।

पर्याप्ताशेषकृत्याय ज्योतिर्मात्रात्मने नमः ॥ १ ॥

वन्दारुशक्रकोटीरत्नच्छायाच्छटाच्छिदः ।

तमो मुष्णन्तु विश्वस्य भवत्पादनखाशिवः ॥ २ ॥

तव क्रमनखादर्शरङ्गात्सङ्गाप्रनर्त्तकीम् ।
 स्वस्य पश्यन्ति ये मूर्तिं कस्यास्ते नास्पदं श्रियः ॥ ३ ॥
 विशीर्णाशिषदोषस्य कामाहङ्कारहारिणः ।
 भवता देवदेवोऽस्तु को नामैकधुरः पुरः ॥ ४ ॥
 पथा तवापि गच्छन्तः सारम्भा यान्ति दुर्गतिम् ।
 यादांस्यपि जिनाधीश ! दह्यन्ते जातवेदसा ॥ ५ ॥
 स्वयम्भुशम्भुवैकुण्ठैः शिल्पनाट्यच्छलोद्भटैः ।
 यदा क्षिप्तमिदं विश्वमर्वाकृदष्टि तदौचिती ॥ ६ ॥
 हर्षाश्रुक्षालिता दृष्टिर्या न पश्यति ते सुखम् ।
 सा पश्यति मदोत्तानचक्षुषां विद्विषां क्रमौ ॥ ७ ॥
 त्वदुक्ततत्त्वयोग्यायामलङ्कर्मणिचेतसाम् ।
 किमस्मिन्न षडक्षीणं त्रिलोकेऽस्तु सुमेधसः ॥ ८ ॥
 तेजस्तेषां यशस्तेषां तेषां गौरवडम्बरम् ।
 स्वर्गस्तेषां शिवं तेषां येषां त्वयि मनो रतम् ॥ ९ ॥
 तव प्रसादैरानन्दं जिघृक्षोः स्थावरं परम् ।
 यायावरेषु कः कामोद्यावाक्ष्माजन्मशर्मसु ॥ १० ॥
 भवद्वाक्यसुधासारैः कर्णाः पूर्णा न ये मुहुः ।
 आकस्मिकरुषो मन्तुस्ते पूर्यन्ते वचोविषैः ॥ ११ ॥
 कामव्यालविषोच्छालमूर्छालमनसां नृणाम् ।
 नरेन्द्रवृन्दवन्वाङ्मिर्भवानेवाहितुण्डिकः ॥ १२ ॥
 यादसामिव पाथांसि स्वर्गो दिविषदामिव ।
 विश्वम्भरेव मर्त्यानां विरतेरिव मर्त्यता ॥ १३ ॥

सुखानामिव सन्तोषो दुःकीर्तेरिव दुर्णयः ।
 आत्मैव पुण्यपापानां प्रशमस्येव संवरः ॥ १४ ॥
 प्रेष्यतेव महाधीनामारम्भ इव दुर्गतिः ।
 क्षेत्रं त्वमेव देवेश ! सर्वज्ञ ! ज्ञानसम्पदः ॥ १५ ॥
 स्वामिन्ननन्तफलकल्पतरो ! ऽभिराम-
 चन्द्रावदातचरिताञ्चितविश्वचक्र ! ।
 शक्रस्तुताङ्घ्रिसरसीरुह ! दुःस्थसार्थे
 देव ! प्रसीद करुणां कुरु देहि दृष्टिम् ॥ १६ ॥

[६५]

आनन्दमर्हतः पादास्ते देयासुरनश्वरम् ।
 ये नरवेन्दुप्रभाजालैः कुर्वन्ति वितमो जगत् ॥ १ ॥
 विद्वानपि यथा हास्यः परकाव्यैः कविर्मवन् ।
 तथा भक्तोऽप्यहं स्तोत्रं पात्रं कुर्वन् भवद्गुणान् ॥ २ ॥
 त्वद्वाक्यश्रवणादेव देव ! अश्रयन्ति दुर्ग्रहाः ।
 धूमरीशीकरासिक्ता माकन्दमुकुरा इव ॥ ३ ॥
 द्विषोऽपि गमयत्येव त्वन्मूर्तिं सौहृदं क्षणम् ।
 पिचुमन्दफलानीव पाकः कामधुरं रसम् ॥ ४ ॥
 शतपत्रपुष्पाणीव वचसा शिशिरेण ते ।
 द्विषतामपि चेतांसि रक्तिमानमुपासते ॥ ५ ॥
 उच्चं प्राप्याऽपि ते (मं)स्थानं ये न निश्चलवृत्तयः ।
 पातालं ते प्रयास्यन्ति पादा वटतरोरिव ॥ ६ ॥

क्षेमङ्करा भद्रकरास्तव पादाः प्रियङ्कराः ।
 सर्वङ्कषा विपत्तीनां किञ्च नाडिन्धमा द्विषाम् ॥ ७ ॥
 प्रातः कुतीर्थिनां चण्डजाड्यपिण्डालपमेधसाम् ।
 वचांस्यवास्तवान्येव रागद्वेषजुषामिव ॥ ८ ॥
 वराकः किमलम्भूष्णर्विज्ञातुं तां भवद्रवीम् ।
 यां श्रुत्वा स्वर्गनाथोऽपि भिक्षुकत्वाय सोत्सवः ॥ ९ ॥
 निर्वाणविमुखा हिंसाः सर्वज्ञज्ञानविद्विषः ।
 श्रुतयोऽपि प्रमाणं चेज्जितं देव ! तदाहंसा ॥ १० ॥
 कुतीर्थिनां स्तवेन स्यात् कृपालुरपि निष्कृपः ।
 अम्भांस्यपि दहन्त्येव देव ! पावकसङ्गमात् ॥ ११ ॥
 स मेघः पुष्करावर्त्तो जडात्मा ते कुतः समः ? ।
 युज्यते येन संसिक्ता कन्दलैश्च तृणैश्च भूः ॥ १२ ॥
 परप्रसादैरुदगर्वा ये वहन्तः शिरोधराम् ।
 न लज्जन्ते ध्रुवं तैस्ते न पीतं वचनामृतम् ॥ १३ ॥
 रजोगृहिरसावात्मा यथा विरजसीभवेत् ।
 तथा स्वदृष्टिपीयूषच्छटाभिरभिषिञ्च माम् ॥ १४ ॥
 स्थास्त्रवः कीर्तयस्तेषां म्लास्त्रवो दुरितादयः ।
 निराकरिष्णवो येषामघानि तव दृष्टयः ॥ १५ ॥
 स्वामिन्ननन्तफलकल्पतरोऽभिराम—
 चन्द्रावदातचरिताञ्चितविश्वचक्र ! ।
 शक्रस्तुताङ्घ्रिसरसीरुह ! दुःस्थसार्थे
 देव ! प्रसीद करुणां कुरु देहि दृष्टिम् ॥ १६ ॥

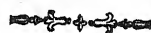
[६६]

जगन्ति तीर्थनाथस्य पान्तु पादनखांशवः ।
 अगाधे रज्जवो येऽस्मिन् भवाम्भोधौ निमज्जताम् ॥ १ ॥
 दत्तपद्मोदयाः क्लृप्तकलावत्कान्तिडम्बराः ।
 जाड्यं हरन्तु ते पादा वसन्तदिवसा इव ॥ २ ॥
 कल्पते नाथ ! घाताय स्वीकृतोऽपि कुतीर्थिकः ।
 विध्यापयन्ति पाथांसि गाढोष्णान्यपि पावकम् ॥ ३ ॥
 संयमैकधुरीणानामात्मनीनेकचेतसाम् ।
 नाकेऽपि नरकास्थैव त्रातस्त्वन्मार्गदृष्टनाम् ॥ ४ ॥
 नम्ररम्भालकोत्सङ्गसङ्गिकर्पूरेणवः ।
 त्वदङ्घ्रिपङ्कजे देव ! विभ्रतां ते परागताम् ॥ ५ ॥
 जल्पाकास्त्वद्गुणौघस्य ये न स्युर्मन्दमेधसः ।
 सौख्यप्रसुप्तिकास्तेषां कथं स्युर्जम्भविद्विषः ॥ ६ ॥
 श्रियः कीर्तेश्च लुण्टाका ध्रुवं ते देव ! विद्विषाम् ।
 कर्माचलस्य कुट्टाकास्त्वद्वाक्यकुलिशेन ये ॥ ७ ॥
 भवक्लेशाग्निसन्तताः पारदा इव पाथसि ।
 शुद्धात्मानो निमज्जन्ति शीतलासु तवोक्तिषु ॥ ८ ॥
 भवत्प्रणीतसिद्धान्तसुधास्नानं सुमेधसाम् ।
 परोपनीतो मोक्षोऽपि नरकादतिरिच्यते ॥ ९ ॥
 तव सूक्तिसुधासारैः परब्रह्माभिलाषुकाः ।
 कामुका निर्वृत्तिश्रीणां न के कर्माणि घातुकाः ॥ १० ॥
 ईश ! त्वत्पादपद्मस्य पांसुरा ये रजःकर्णैः ।
 ईशते स्वःशिवश्रीणामुदरम्भरयोऽपि ते ॥ ११ ॥

अन्तर्निःसारमापातरम्यं ग्राम्यानुस्रजकम् ।
 चित्रकाव्यमिवान्येषां वचः पर्यन्तनीरसम् ॥ १२ ॥
 मनीषिपरितोषिण्यो मनःश्रोत्ररसायनम् ।
 सत्काव्यानीव ते देव ! परमार्थपरा गिरः ॥ १३ ॥
 निष्फला भोगिसंसेव्या जाड्यनिर्माणकार्मणम् ।
 मिथ्यादृशां गिरो देव ! श्रीखण्डतरुसोदराः ॥ १४ ॥
 वचस्वी च यशस्वी च तेजस्वी च क्षणेन सः
 मल्लीविलासिनी यत्र खेलतस्तव लोचने ॥ १५ ॥
 स्वामिन्ननन्तफलकल्पतरोऽभिराम-

चन्द्रावदातचरिताञ्चितविश्वचक्र ! ।

शक्रस्तुताङ्घ्रिसरसीरुह ! दुःस्थसार्थे
 देव ! प्रसीद करुणां कुरु देहि दृष्टिम् ॥ १६ ॥

[६७]

नमो निर्द्वेननिश्शेषदोषसन्तानवीरुघे ।
 देवाय वीतरागाय प्राप्तनिर्वाणशर्मणे ॥ १ ॥
 मनसा यत् परोक्षोऽसि हृदये निवसन्नपि ।
 तत्ते चरित्रवैचित्र्यमवैति यदि केवलम् ॥ २ ॥
 मलीमसदृशो जाड्यकण्डूलास्तुन्दिलांहसः ।
 विशुद्ध्येयुः कथं विश्वजनीनः स्यान्न चेद् भवान् ॥ ३ ॥
 प्रकाशयति वस्तूनि प्रत्याशं ज्योतिषा त्वयि ।
 कुतोऽन्येषां प्रभा चन्द्रे ताराणामिव पार्वणे ॥ ४ ॥

रक्तोद्भेदं पयांसीव मृदून्यपि वचांसि ते ।
 विद्रावयन्ति जन्तूनामेनांसि प्रचितान्यपि ॥ ५ ॥
 नखेन्दुमण्डलीज्योत्स्नावितानपरमांसलाम् ।
 त्वत्पादपादपच्छायां श्रयन्ति परितापिनः ॥ ६ ॥
 श्रेयांसि पशुघातेन शंसतामपि पूज्यता ।
 येषां तेषां प्रशास्तारो नाथ ! मात्स्यिकसौनिकाः ॥ ७ ॥
 तत्त्वस्पृशोऽपि वाचस्ते मुधा दुर्मेधसं प्रति ।
 दिवाऽपि जनुषान्धस्य तमिस्रासोदरोदयम् ॥ ८ ॥
 यः सर्वाङ्गीणरोमाञ्चपक्ष्मलः स्तौति ते गुणान् ।
 सर्वकर्माणविज्ञानः स स्यात् सर्वपथीनवाक् ॥ ९ ॥
 रिपुश्रीवन्हिना दृष्टिर्येषामाजन्म दह्यते ।
 तैः कदाचिन्न दृष्टोऽसि पूजितोऽसि स्तुतोऽसि च ॥ १० ॥
 सन्ताप्यते यथा लोकः क्रूरैर्निःसत्त्वराजकः ।
 त्वद्वियुक्तस्तथा नाथ ! मिथ्यात्वान्धैश्चरित्रवान् ॥ ११ ॥
 चक्रासिचापदम्भोलिभाजो यस्य त्वदङ्घ्रयः ।
 सहायाः सोऽभ्यमित्रिणः किं न स्याद् भावशत्रुषु ? ॥ १२ ॥
 ये पराञ्चस्तबोपास्तेर्नास्तिकाः स्वस्तिवेश्मनः ।
 वैभवान्धविरोध्यन्तरासंसारं वसन्ति ते ॥ १३ ॥
 ते सिद्धिसुन्दरीवक्षःपर्यङ्कोत्सङ्गशायिनः ।
 त्वत्पादपङ्कजक्रोडे ये रज्यन्ति मनीषिणः ॥ १४ ॥
 अभङ्गुरामनाबाधामन्दानन्दमेदुराम् ।
 मुक्तिं त्वदञ्चिनो यान्ति भासुरज्ञानमूर्तयः ॥ १५ ॥

स्वामिन्नन्तफलकल्पतरोऽभिराम-

चन्द्रावदातचरिताञ्चितविश्वचक्र ! ।

शक्रस्तुताङ्घ्रिसरसीरुह ! दुःस्थसार्थे

देव ! प्रसीद करुणां कुरु देहि दृष्टिम् ॥ १६ ॥

[६८]

स्वयम्भुवं भुवो नाथं लक्ष्मीनाथं कलानिधिम् ।

समन्तभद्रं भास्वन्तं तीर्थनाथमुपास्महे ॥ १ ॥

पापास्तवाङ्घ्रिप्रीठोपकण्ठं नैव लुठन्ति ये ।

वैरिवेश्माङ्गणक्षोणौ पांसुरायां लुठन्ति ते ॥ २ ॥

जगत्त्रयैकमित्रस्य ये तत्राऽपि विरोधिनः ।

भृत्या भृत्यद्विषो भर्तुर्भूयासुः प्रतिजन्मनि ॥ ३ ॥

किं ते रजोभिराक्रीर्णामुद्रहन्ति वपुःस्थलीम् ।

भवत्पादनखज्योत्स्नाच्छटाभिः स्नान्ति येऽन्वहम् ॥ ४ ॥

मार्गतां यत्नतो देव ! त्वदाराधनसाधनम् ।

नास्ति वैजग्रिकादन्यत् किञ्चिदौषयिकं सताम् ॥ ५ ॥

वाचालोऽपि तव स्तोत्रैः पत्याहंयुरपि त्वया ।

कैः कैर्न पूज्यते....देवदैव्यनरेश्वरैः ॥ ६ ॥

आत्मद्विषो द्विषन्ति त्वां ये पापीयोमतल्लिका ।

अष्टमं तरुणं श्रान्ति पारवश्यमिहैव ते ॥ ७ ॥

असौ किं गौर्न वोढा यः किं राजाऽसौ न पाति यः ।

असौ देवेश ! किं देवो यः कुटुम्बविसंस्थुलः ॥ ८ ॥

देवाश्चेत् कामिनीपादप्रणामानम्रमौलयः ।

ततोऽस्तु स्वस्ति भण्डेभ्यः संस्तुमो विटपेटकम् ॥ ९ ॥

नमो लीलाविलासाय पानशौण्डकलाय च ।

वन्दामहे भुजङ्गाङ्घ्रीन् निर्वाणप्राप्तिहेतवे ॥ १० ॥

उद्गायन्तः प्रनृत्यन्तो विनिघ्नन्तश्च नित्यशः ।

यद्युपास्याः शिवश्राद्धैस्ततो योगजुषो हताः ॥ ११ ॥

पाणौ शङ्खं प्रिया श्रोणौ शिखी भाले गले फणी ।

सायं नृत्तं वृषो यानमहो ध्येयस्य साधुता ! ! ! ॥ १२ ॥

आदिशन्तः परं ब्रह्म मृतकुशाम्नितिलोदकैः ।

त्वदन्ये कस्य हास्याय न जायन्ते विबुद्धयः ॥ १३ ॥

येऽमलस्यान्तरस्यापि खानेन ब्रुवतेऽत्ययम् ।

तेऽपि ग्राह्यगिरः पश्य लोकस्यापानमत्तताम् ॥ १४ ॥

स एव वाग्मी स श्राद्धः स प्रज्ञालः स मेधिरः ।

त्वत्प्रणामकिणैर्यस्य शुभंयोः पत्रलं शिरः ॥ १५ ॥

स्वामिनन्तफलकल्पतरोऽभिराम-

चन्द्रावदातचरिताश्रितविश्वचक्र ! ।

शक्रस्तुताङ्घ्रिसरसीरुह ! दुःस्वसार्थे

देव ! प्रसीद करुणां कुरु देहि दृष्टिम् ॥ १६ ॥

[६९.]

उपास्महे जिनेन्द्रस्य शङ्खपद्माञ्चितौ क्रमौ ।
 शाश्वतीमस्तसङ्कलेशां सम्पदं स्पृहयालवः ॥ १ ॥
 यथा षण्ढस्य सौभाग्यमुपहासाय योषिताम् ।
 तथा त्वयि मम स्तोत्रसंरम्भोऽयं सुमेघसाम् ॥ २ ॥
 प्रमोदोद्विन्नरोमाञ्चव्याजेन नवपल्लवान् ।
 त्वदञ्चनपवित्राणां प्रसूते पुण्यपादपः ॥ ३ ॥
 व्याकुलस्यापि यामिन्यां यथा निद्रा प्ररोहति ।
 विशृङ्खलेन्द्रियस्यापि त्वदुपास्तौ तथा शुभम् ॥ ४ ॥
 तस्य सौस्नातिकः सोऽपि जम्भारिः प्रोषितारये ।
 नमस्करोति यस्तुभ्यमभ्यर्णशिववैभवः ॥ ५ ॥
 स्तौति या न भवद्वीर्थौ त्रैलोक्यत्राणदीक्षिताम् ।
 सन्त्रासकाहला स्तौति सा वाणी द्विषतां यशः ॥ ६ ॥
 प्रयत्नेऽपि यथा मूको नालम्भूष्णुः प्रजल्पितुम् ।
 त्वत्पदानि तथा देव ! क्रोधक्लिन्नोऽपि हिंसितुम् ॥ ७ ॥
 त्वन्मार्गनिर्मलात्मानः पूर्णेऽपि निमृत्तं जडैः ।
 निस्तुषाणीव शस्यानि न रोहन्ति भवे जनाः ॥ ८ ॥
 प्रसाधितोऽपि रागाणां न यथा प्रवयाः प्रियः ।
 तथा प्रख्यातिभाभोऽपि ब्रह्माद्या भवदञ्चिनाम् ॥ ९ ॥
 सौनिकानां पथा येन भूयते विश्वगर्हितैः ।
 किं कुर्मः केऽपि तेनापि प्राप्ताः पूज्यतमां दशाम् ॥ १० ॥
 कोऽप्यनेहाः स ते देव ! प्रसादेन भवे भवेत् ।
 चेतो जुगुप्सते यत्र योषित्प्रेम्णो मिदेलिमात् ॥ ११ ॥

योषितां न यथा कोऽपि स्वकीयः कुटिलात्मनाम् ।

तथा विरक्तचित्तस्य त्रातरस्तु ममान्वहम् ॥ १२ ॥

दृष्ट्याऽप्याजन्म सर्वेषां यथा भ्रान्तिर्नभो नतिः ।

तथा कालं प्ररूढापि तत्त्वकृतिः कुतीर्थिनाम् ॥ १३ ॥

मम त्यक्तान्यकृत्यस्य नासाग्रन्यस्तचक्षुषः ।

अस्तु पूर्वाह्णमध्याह्णसायाह्नेषु त्रयि क्षणः ॥ १४ ॥

किञ्चित् कारुण्यमास्थाय प्रसीद जगतां पते ! ।

पचेलिमानि जायन्ते यथैनांसि चित्तान्यपि ॥ १५ ॥

स्वामिन्ननन्तफलकल्पतरोऽभिराम—

चन्द्रावदातचरिताञ्चितविश्वचक्र ! ।

शक्रस्तुताङ्घ्रिसरसीरुह ! दुःस्थसार्थे

देव ! प्रसीद करुणां कुरु देहि दृष्टिम् ॥ १६ ॥

[७०]

अनाधेयमनाधारमसहायमनायकम् ।

अशात्रवममित्रं च नमस्यामो जिनेश्वरम् ॥ १ ॥

केवलं स्तोत्रमर्हन्ति दैवतेषु हरादयः ।

सर्वथा कुत्सिताचारैरपि यैर्मोहितं जगत् ॥ २ ॥

शासितारः स्वयं येषां रागान्धमनसः सदा ।

विषयेषु विरज्यन्ते यत् ते तन्नाथ ! नौचितो ॥ ३ ॥

उपालभामहे यद्वा त्वदन्याराधिनो मुधा ।

अयं हि पन्थाः सिद्धो यन्न देवचरितं चरेत् ॥ ४ ॥

दधानो यामिमां मुद्रामन्त्यजोऽपि विलज्जते ।

देवस्य पूजयन्तस्तां विलीयन्ते न किं जनाः ? ॥ ५ ॥

हराकारोऽपि चेद् याति पूज्यतां महतामपि ।

उपस्थाच्छादनक्लेशस्ततो लोकस्य दुर्जनः ॥ ६ ॥

निमील्य नेत्रे विद्वांसो द्वयं निश्चिन्वतामिदम् ।

मुक्तेरुपायास्त्वनीतौ परनीतौ तु संसृतेः ॥ ७ ॥

देव ! यद्यस्ति देवस्य भवतोऽन्यस्य कस्यचित् ।

देवलक्षणलेशोऽपि प्रमाणं जगती तदा ॥ ८ ॥

पन्थानौ द्वाविमौ देवनरकाव्यभिचारिणौ ।

अन्येषु प्रीतिलेशोऽपि द्वेषलेशोऽपि तु त्वयि ॥ ९ ॥

कृपाऽपि कल्पते दिष्ट्या त्वदन्यैः पापजन्मने ।

दहन्ति वीरुधोऽम्भांसि चित्रासु घनजान्यपि ॥ १० ॥

सर्वस्यात्मा महांस्तेन शम्भुः स्त्रीशस्त्रवानपि ।

देवत्वमन्यतामन्ये मन्यन्ते तस्य किं पुनः ॥ ११ ॥

प्रतीक्ष्य नृत्यतो वीक्ष्य विलज्जेऽन्तः परानपि ।

स्वयं तु केऽपि नृत्यन्ति देवाः सन्तोऽपि कौतुकम् ॥ १२ ॥

न सूत्रयसि विश्वानि न नृत्यसि न गायसि ।

किञ्चिन्न दत्से नादत्से ततः किं मन्यसे जडैः ? ॥ १३ ॥

चाक्षुषानपि पश्यन्ति न ये भावान् यथास्थितान् ।

अतीन्द्रियं भवन्तं ते कथं पश्यन्तु तामसाः ॥ १४ ॥

स्त्रीशस्त्रगीतवृत्तादि यत् कुत्सायै महात्मनाम् ।

तदेव येषां पूजायै तेभ्यो भद्रं हितं नमः ॥ १५ ॥

स्वामिन्ननन्तफलकल्पतरोऽभिराम—

चन्द्रावदातचरिताश्रितविश्वचक्र ! ।

शक्रस्तुताङ्घ्रिसरसीरुह ! दुःस्थसार्थे

देव ! प्रसीद करुणां कुरु देह दृष्टिम् ॥ १६ ॥

[७९]

यथावस्थितबोधस्य यथावस्थितवादिनः ।

अरागद्वेषमोहस्य देवस्य पथमाश्रये ॥ १ ॥

उपेक्षावान् जगद् रक्षन् कृपावान् निर्जयन् परान् ।

मध्यस्थः परमाक्रामन् दत्से कस्मै न विस्मयम् ? ॥ २ ॥

प्रशान्तश्चेत् किमन्येषां मर्माणि तुदसे गिरा ।

निराकाङ्क्षोऽसि चेद् विश्वं केनोपकुरुषेऽधुना ॥ ३ ॥

प्रत्यूहं जयतात्मानमशेषं रक्षता परम् ।

निर्जिता यत् त्वया त्रातः ! परे चित्रं न कस्य तत् ? ॥ ४ ॥

न सैन्यानि न दुर्गाणि नोपाया न च हेतयः ।

एवमेव द्विषोऽशेषान् जयतस्ते नवो नयः ॥ ५ ॥

सर्वत्र मुदिता मैत्री कृपोपेक्षा च जन्तुषु ।

इयं वागपि नान्येषामनुष्ठाने तु का कथा ? ॥ ६ ॥

आत्मैकनिष्ठे निःशेष.....चिन्तापराङ्मुखे ।

न जानीमः कुतोऽप्यर्थादर्थिनस्त्वयि तात्त्विकाः ॥ ७ ॥

उदास्व यदि वा कुप्य प्रसीद यदि वा मयि ।

अहं पुनः शिवायापि प्रपद्ये नार्थितां त्वयि ॥ ८ ॥

आकृष्य पाल्यमानानां विषयैर्न्यसनाम्बुधौ ।

स्वामी त्रिलोकलोकस्य त्राणं देव ! त्वमेव नः ॥ ९ ॥

न विस्मयो यदर्थन्ति त्वादृशो वीतविप्लवाः ।

यदिन्दुः पार्वणो रम्यस्तत्र किं नाम कौतुकम् ? ॥ १० ॥

इयन्तं कालमुदण्डजाड्यपिण्डान्धमानसः ।

त्रातभ्रान्तोऽस्मि संसारकान्तारे सत्यपि त्वयि ॥ ११ ॥

पुण्यनैपुण्यसम्प्राप्यः साक्षात्कारः कुतस्त्वयि ।

स्वप्नेऽपि देव ! भूयान्मे त्वदर्शनमहोत्सवः ॥ १२ ॥

क्षीयन्तां नाम पापानि भवत्पादसपर्यया ।

पुण्यान्यपि यदायान्ति क्षयं तेनाऽस्मि विस्मितः ॥ १३ ॥

प्रसीद सीदते मह्यमेधि दीने मयि प्रभुः (भो !) ।

समाधिव्याधिविध्वस्तं.....देव ! पालय ॥ १४ ॥

मादृशां पापबीजानां स्थानं कापि न विद्यते ।

वयं पूकुर्महे तेन भूयो भूयस्तवाग्रतः ॥ १५ ॥

स्वामिन्ननन्तफलकल्पतरोऽभिराम-

चन्द्रावदातचरिताञ्चितविश्वचक्र ! ।

शक्रस्तुताङ्घ्रिसरसीरुह ! दुःस्थसार्थे

देव ! प्रसीद करुणां कुरु देहि दृष्टिम् ॥ १६ ॥

[७२]

क्षमाभृतेऽर्हते तस्मै नमो विस्मयवेश्मने ।

जाड्यतापहरी यस्मात् प्रादुरास सरस्वती ॥ १ ॥

विस्मयाय परं तेषां येषां त्वं नासि संस्तुतः ।

चित्राय तारकास्तेषां साक्षाद् येषां न भानुमान् ॥ २ ॥

मिथ्यात्वान्धमनाः कालमियन्तं नाथ ! सर्वथा ।

कोऽस्मि कुत्रास्मि कस्यास्मि नेदमस्मि प्रपन्नवान् ॥ ३ ॥

त्वद्वाक्यभानुभिर्देनसान्द्रमोहतमः स्थितिः ।

इदानीं स्वं परं स्थानमस्थानं चास्मि बुद्धवान् ॥ ४ ॥

विषं तैर्भक्षितं मूर्ध्नि पातितः स्वे महाशनिः ।

झम्पा प्रदत्ता कल्पाग्नौ नासि यैर्देव ! सेवितः ॥ ५ ॥

सैन्यानि सम्पदः पूजा वैभवानि महोत्सवाः ।

तेषां हर्षाय कल्पन्तां ये देव ! भवतो द्विषः ॥ ६ ॥

जातास्ते किं प्रवृद्धाः किं मर्त्याः किं सचक्षुषः ? ।

वीतसंसारसञ्चार ! त्रातर्यैर्नासि वीक्षितः ॥ ७ ॥

येषामन्हाय देहेऽपि परित्यागोत्सुकं मनः ।

तेषां त्वदञ्चिनां नाथ ! का नामास्था धनादिषु ? ॥ ८ ॥

गुणिनोऽपि रजोदेश्या न्यायिनोऽपि तिरस्कृताः ।

वयं तथापि विरज्यामो न पाप्मनः ॥ ९ ॥

पाप्मानः केऽपि वैरस्यं त्वद्वाग्भिरपि बिभ्रते ।

कूपोद्भवानि यादांसि क्लाम्यन्ति क्षीरनीरधौ ॥ १० ॥

त्वत्प्रसादेन जानीमः सन्तोषसुखसौरभम् ।

तथापि चेतोऽसन्तोषं दधाति करवाम किम् ? ॥ ११ ॥

द्विषन्तस्त्वां निमज्जन्तु कामं पापेषु कर्मसु ।

तव भृत्या निमज्जामो यद्वयं तत्र कौतुकम् ॥ १२ ॥

भ्राम्यन्तु नाम संसारे पराञ्चस्तव शासनात् ।

शासनं ते समारूढा भ्राम्यामः किं वयं हताः ? ॥ १३ ॥

त्वदाज्ञां नानुतिष्ठन्ति यद् द्विषस्ते तदौचिती ।

यद् वयं नानुतिष्ठामस्त्वद्भुजिस्थ्याः स को नयः ? ॥ १४ ॥

अर्हअर्हन्निति त्रातस्त्रातुं पूत्कुर्वतो मम ।

समं समन्ततः कण्ठः पापं पुण्यं च शुष्यतु ॥ १५ ॥

स्वामिन्नन्तफलकल्पतरोऽभिराम-

चन्द्रावदातचरिताञ्चितविश्वचक्र ! ।

शक्रस्तुताङ्घ्रिसरसीरुह ! दुःस्थसार्थे

देव ! प्रसीद करुणां कुरु देहि दृष्टिम् ॥ १६ ॥

[७३]

सजन्मानमजन्मानं स्थावरं नश्वरात्मकम् ।

विश्वरूपमरूपं च देवं जिनपतिं स्तुवे ॥ १ ॥

सतामुन्मीलयन् दृष्टिं पापपङ्कं त्वशोषयन् ।

भानुमान् भवतः कोऽन्यो लोकस्यास्य तमस्वतः ? ॥ २ ॥

कषायबहिना विश्वे ज्वलत्यस्मिन् समन्ततः ।

त्वमेव पुष्करावर्त्तो देशनासारमावहन् ॥ ३ ॥

कुतीर्थयायिनां नाथ ! संसारापारवारिधौ ।

निर्यामको भवानेव नृणां सर्वपथीनदृक् ॥ ४ ॥

त्वदाधारमिदं येन विश्वं विश्वं चराचरम् ।

त्वमेव देव ! मन्यन्ते ततस्तत्त्वस्पृशो वियत् ॥ ५ ॥

अनन्तरत्नभाजोऽपि रत्नत्रयवतो मम ।

समुद्रास्ते जडात्मानः प्रकृष्यन्तां कुतः प्रभो ! ॥ ६ ॥

त्वत्तः समुद्रतः प्राप्तं रत्नत्रयमिदं मम ।

प्राणालयेऽपि नो शक्यं हर्तुमिन्द्रियदस्युभिः ॥ ७ ॥

त्वन्नीत्या कण्टकान् सोढुं गाढोत्कण्ठो यथास्म्यहम् ।

तथा न सम्पदो भोक्तुं भूर्भुवःस्वःसमुद्भवाः ॥ ८ ॥

तथा त्वयि न मे रागो मोक्षदानैकदीक्षिते ।

त्वदन्येषु यथा द्वेषो नाथ ! नारकवर्त्मसु ॥ ९ ॥

भवत्सिद्धान्तपीयूषपानसौहित्यसोत्सवः ।

लज्जते गर्हते विद्वान् ब्रह्मादीनां विचेष्टितैः ॥ १० ॥

दैन्यं मर्त्येषु कुर्वन्ति मादृशाः किं सति त्वयि ।

ककुभो भासयत्यन्हां पत्यौ दीपेषु का स्पृहा ? ॥ ११ ॥

देव ! त्वन्मार्गसंवादिदुःखं प्राप्यापि ये हताः ।

न पापेषु विषीदन्ति पशवस्ते न मानवाः ॥ १२ ॥

शुभोदकां क्रियां कर्तुं नास्मि लब्धामपि क्षमः ।

त्वन्निश्चयः फलं किञ्चित् कुर्यात् कुर्यान्न वा न वा ॥ १३ ॥

निषिद्धाधानसोत्कण्ठान् मादृशो विहितद्विषः ।

त्वत्तत्त्वानैकहेवाकान् को नामाद्रियतां परः ? ॥ १४ ॥

शाधि नः कश्मलाचारानेधि नः शाश्वतः पतिः ।

आन्तरान् जहि नः शत्रून् देहि नः स्थिरमन्तिकम् ॥ १५ ॥

स्वामिन्ननन्तफलकल्पतरोऽभिराम—

चन्द्रावदातचरिताञ्चितविश्वचक्र ! ।

शक्रस्तुताङ्घ्रिसरसीरुह ! दुःस्थसार्थे

देव ! प्रसीद करुणां कुरु देहि दृष्टिम् ॥ १६ ॥

[७४]

क्षीणापायोऽपि निःशेषविशेषोपेयसिद्धिभाक् ।

देव ! पुष्पातु विश्वस्य वीतरागो विरागताम् ॥ १ ॥

न पाप्मनो विरज्यन्ते शासकेन त्वयाऽपि ये ।

राज्येऽपि भास्वतस्तेषां ध्वान्ताभोगभृतैव भूः ॥ २ ॥

शाम्यन्नपि भवद्वाह्यः शमं नायाति तादृशम् ।

न सा कूपोदकैश्चछाया वीरुधां या घनोदकैः ॥ ३ ॥

तपस्यन् शाश्वतं ज्योतिः श्रद्धधानोऽपि पश्यति ।

मर्मभेदिषु घर्मेषु वर्षास्वपि घनोदकम् ॥ ४ ॥

उपसर्गान् स्वयं सोढा बाध्यते न भवोर्मिभिः ।

हिमानीं बाधितुं देव ! नाम्भोमग्ना तरस्विनी ॥ ५ ॥

आकालं यैर्न लब्धोऽसि ते शोच्या एव जन्तवः ।

लब्ध्वापि यैः पुनस्त्यक्तः कस्तेषां ब्रूहि निर्णयः ? ॥ ६ ॥

निधीनालोक्य जाताः स्म सद्यस्तद् वयमन्धलाः ।

यदासाद्य भवान् भर्ता समीचीनं न सेवितः ॥ ७ ॥

महान्तो हन्तकारेऽपि यद् वैरिमुखवीक्षिणः ।

त्वदाज्ञालोपकोपस्य स ध्रुवं दण्डडिण्डिमः ॥ ८ ॥

प्रसीद कुरु कारुण्यं दीनचूडामणौ मयि ।

एनांसि बिभ्रतां नाशमेधांसीव कृशानुना ॥ ९ ॥

सम्पदो विपदः सर्वा विशीर्यन्ते यथा मम ।

तथा प्रतिक्रियां काञ्चित् कर्तुं संरम्भमुद्वह ॥ १० ॥

भूयसीभिः समुद्रेणं याञ्चाभिर्नाथ ! मा कृथाः ।

पाल्यपालनकष्टा हि महीयःपदसम्पदः ॥ ११ ॥

संवरीतुं हृषीकाणि स्वस्वगोचरवर्त्मनः ।

ततो भवान् भवानेव ज्ञातुमौपयिकं क्षमः ॥ १२ ॥

तैस्तैः स्वकर्मभिर्यान्तं कृतान्तवदनोदरे ।

स्वं स्वकीयं च शोचन्ति भवन्मार्गबहिर्मुखाः ॥ १३ ॥

पथा केन भवस्यास्य स्तोत्रमाधातुमुत्सहे ।

भ्राम्यतो यत्र लब्धोऽसि दुरापस्त्वं मया पतिः ॥ १४ ॥

अनेहसे नमस्तस्मै सर्वकल्याणसंसदे ।

त्रातः ! स्यां यत्र निःशेषसङ्गभङ्गसमुत्सुकः ॥ १५ ॥

स्वामिन्ननन्तफलकल्पतरोऽभिराम—

चन्द्रावदातचरिताञ्चितविश्वचक्र ! ।

शक्रस्तुताङ्घ्रिसरसीरुह ! दुःस्थसार्थे

देव ! प्रसीद करुणां कुरु देहि दृष्टिम् ॥ १६ ॥

[७५]

रत्नत्रयनिदानाय दोषत्रयविनाशिने ।

जगत्त्रयनमस्याय देवाय प्रणिदध्महे ॥ १ ॥

स नाम कां गतिं यायात् यस्ते हास्यादपि द्विषन् ।

सोऽपि वा कां गतिं यायात् यस्ते हास्यादपि स्मरेत् ॥ २ ॥

समूलकापं कषतः स्वस्यान्यस्य च शात्रवम् ।

तवैव परमां प्राप्नुः प्रवृद्धिं शमसम्पदः ॥ ३ ॥

परम्यस्ते विशेषोऽरितक्षणीयो जडैरपि ।

विवेकिमानिनोऽप्येतं लक्षयन्ति न केऽपि किम् ? ॥ ४ ॥

अन्यशिष्याः प्रतिष्ठातुं स्वपुष्पमपि वाग्मिनः ।

तव शिष्या पुनर्देव ! स्वरत्वमपि नो वयम् ॥ ५ ॥

त्वया प्रपञ्चिताः सर्वे पन्थानः स्यात्पदाङ्किताः ।

भारती भवतोऽन्येषां किमेकान्ता त संसती (?) ॥ ६ ॥

अन्तर्बहिश्च वस्तूनि भवन्मार्गानुगानि चेत् ।

तदा प्रपद्यतां लोकः का याञ्चा वास्तवे पथि ? ॥ ७ ॥

अन्यायैकजुषो मन्दान् वीक्ष्य मङ्गलशालिनः ।

भवान्तरं भवन्तं च पुण्यं चास्मि प्रपन्नवान् ॥ ८ ॥

पापैकबद्धकक्षोऽपि लक्ष्म्या यत्कोऽपि वर्द्धते ।

त्वदङ्घ्रिभक्तिलेशस्य विलासः स विजृम्भते ॥ ९ ॥

त्वयि भक्तेस्ततः शक्तिर्यदन्यायेऽपि सम्पदः ।

भिषजः कोऽनुभावोऽस्तु पथ्यलेहिनि देहिनि ॥ १० ॥

भवद्भक्त्यैकनिष्ठेन बाह्यानुष्ठानविद्विषा ।

तदकृत्यं कृतं किञ्चित् प्रकम्पे यत् स्मरन्नपि ॥ ११ ॥

प्रकाशनं पुरोऽन्येषु कथाऽपीयं महीयसी ।

स्वस्य दुश्चरितान्यस्मि विज्ञातुं नात्मनाप्यलम् ॥ १२ ॥

श्रोत्रशूलं महापापकारि यद्वाऽन्यदुच्यते ।

अस्मत्पापप्रकाराणां विदुरो न भवानपि ॥ १३ ॥

त्वद्भक्तिलेशमात्रेण काचिद् यदि परंगतिः ।

अन्यथा नित्यमग्नोऽस्मि देव ! सन्तमसाम्बुधौ ॥ १४ ॥

स्वतन्त्रो देव ! भूयासं सारमेयोऽपि वर्त्मनि ।

मा स्म भूवं परायत्तखिलोकस्यापि नायकः ॥ १५ ॥

स्वामिन्ननन्तफलकल्पतरोऽभिराम—

चन्द्रावदातचरिताञ्चितविश्वचक्र ! ।

शक्रस्तुताङ्घ्रिसरसीरुह ! दुस्थसार्थं

देव ! प्रसीद करुणां कुरु देहि दृष्टिम् ॥ १६ ॥

[७६]

मैत्री-प्रमोद-कारुण्यमाध्यस्थ्यमहितोदयम् ।

स्मरामि क्लेशनाशाय जिनेशस्य पदद्वयम् ॥ १ ॥

भवामि दीनः प्रत्यर्थं भूयसामीश ! जन्मिनाम् ।

निश्शेषहेतोरेकस्य हताशो न पुनस्तव ॥ २ ॥

लक्ष्मीलेशकृतो नीचानप्युपासितुमुत्सहे ।

तवोपास्तौ पुनर्मन्दः सर्वसम्पद्विधायिनः ॥ ३ ॥

त्वत्पथेनास्तु मैत्री मे पूर्णमन्यैर्जगज्जनैः ।

प्रमोदो विरतौ भूयाद् दूरे तिष्ठन्तु सद्गुणाः ॥ ४ ॥

भीतार्त्तदीनैः किं लोकैः कृपा स्वात्मनि जृम्भताम् ।

कृतं क्रूरैरुपेक्षास्तु कामिनीनेत्रकर्मसु ॥ ५ ॥

पत्तिस्तेऽहं पतिस्त्वं मे सैषा मे भावना सदा ।

एकत्वभावना तेषां येषां त्वं नासि नायकः ॥ ६ ॥

त्रिलोकैकपतिर्नाथ ! यस्य मे शरणं भवान् ।

सोऽहं हास्यः कथं न स्यां नास्ति मे शरणं ब्रुवन् ॥ ७ ॥

विश्वस्माद्विश्वतोऽन्यत्वं त्वत्तः पुनरनन्यताम् ।

य एव भावयेन्नाथ ! स एव शिवमश्नुते ॥ ८ ॥

अहं ममेति सम्मोहो येषां जीर्णस्तवोक्तिभिः ।

कृतिनस्ते न बाध्यन्ते स्वस्वकीयविपत्तिभिः ॥ ९ ॥

स्वाम्यं स्वतां च गच्छन्तस्ते विषीदन्ति किं बुधाः ।

भवद्वावाक्यमुधासारैर्येषामार्द्रं सदा मनः ॥ १० ॥

यत्पूर्वं पूजितो नासि न ध्यातो न च संस्तुतः ।

तेनास्मि पाप्मना प्राप्तस्त्रातः ! क्रूरेषु दासताम् ॥ ११ ॥

नास्म्यलं याचितुं किञ्चिच्छ्रजमानः स्वपाप्मभिः ।

तथापि बोधिमाधेयाः कथञ्चित् कापि जन्मनि ॥ १२ ॥

तत्कर्म न कृतं किञ्चिदत्र जन्मनि शोभनम् ।

बोधिमात्रेऽपि येनाशां हताशः करवाण्यहम् ॥ १३ ॥

न नाम संयमं प्राप्य न कृतं संयमोचितम् ।

तत् किञ्चन कृतं देव ! यत्पापस्यापि नोचितम् ॥ १४ ॥

एकोऽहं देव ! दोषाणामशेषाणां महाखनिः ।

निवेदिते यथावस्तु साम्प्रतं यद् विधेहि तत् ॥ १५ ॥

स्वामिन्ननन्तफलकल्पतरोऽभिराम-

चन्द्रावदातचरिताञ्चितविश्वचक्र ! ।

शक्स्तुताङ्घ्रिसरसीरुह ! दुःस्थसार्थे

देव ! प्रसीद करुणां कुरु देहि दृष्टिम् ॥ १६ ॥

[७७]

स्वातन्त्र्यश्रीपवित्राय परमब्रह्ममूर्तये ।

साधिताशेषसाध्याय नमो भगवतेऽर्हते ॥ १ ॥

त्रातस्त्वं त्राणमाधारः सम्पत्तिः प्राभवं गतिः ।

त्वमेव देव ! विश्वस्य विश्वस्याप्यस्य जीवितम् ॥ २ ॥

प्रशान्तपावनाकारे त्वयि येषामदेवधीः ।

येषां हुताशसङ्कल्पः पार्वणे श्वेतरोचिषि ॥ ३ ॥

न प्रसीदसि रागान्वे न कुप्यसि विरागिणि ।

शुभाशुभे तथापिस्तस्त्वत्तो रक्तविरक्तयोः ॥ ४ ॥

इदं ध्यानमयं योगः सा श्रद्धा सा च भावना ।

यदन्तः सततं त्रातस्त्वदाज्ञापालनव्रतम् ॥ ५ ॥

कामधेनुर्वशे तस्य कल्पद्रुस्तस्य किङ्करः ।

त्वं भवाम्भोधिमग्नस्य यस्य हस्तावलम्बनम् ॥ ६ ॥

कामाः कामममी तस्य पांशुदेश्याः सुमेधसः ।

शाश्वतानन्दमाशंसुर्यस्यासि त्वमधीश्वरः ॥ ७ ॥

तस्यास्य जन्मनः कुर्मो निजस्य कतिशो बलिम् ।

एकान्तश्रद्धतां प्राप यत्र नस्त्वयि मानसम् ॥ ८ ॥

तव स्तवनयोग्यायां यदि किञ्चित् फलं ततः ।

त्वदन्यस्य गुणान् स्तोतुमाकाले स्यामवागहम् ॥ ९ ॥

तथा न चूडारत्नस्य जङ्घालैः किरणाञ्चलैः ।

शोभते भालभूर्भूम्ना त्वत्प्रणामकिणैर्यथा ॥ १० ॥

(१९०)

जैनस्तोत्रसन्दोहे [श्रीविजयसिंहा-

अमूर्द्धा तत्र भूयासं वासवस्यापि जन्मनि ।

प्रणामः क्रियते यत्र भवतोऽन्यस्य कस्यचित् ॥ ११ ॥

जानामि यद् विधाताऽसि नोपकारापकारयोः ।

त्वामेव सेवितुं देव ! स्पृहयालुस्तथाप्यहम् ॥ १२ ॥

न ते कोऽपि न कस्यापि महेश ! स भवान् भवान् ।

भूर्भूवःस्वस्तथाप्येतत् त्वत्पादाङ्कितमानसम् ॥ १३ ॥

ममाऽपवित्रो मूर्द्धाऽयं त्वदन्यनतिकल्मषैः ।

त्वत्प्रणामहुताग्नेन विशुद्धिं लभतां मुहुः ॥ १४ ॥

मुक्तिशुक्तिनिपेयस्य परब्रह्मरसस्य नः ।

सौहिल्यसम्पदं देव ! प्रसीद भव दक्षिणः ॥ १५ ॥

स्वामिन्ननन्तफलकल्पतरोऽभिराम-

चन्द्रावदातचरिताश्रितविश्वचक्र ! ।

शक्रस्तुताङ्घ्रिसरसीरुह ! दुःस्थसार्थे

देव ! प्रसीद करुणां कुरु देहि दृष्टिम् ॥ १६ ॥

[७८]

श्रीविजयसिंहाचार्यविरचितं

श्रीनेमिजिनस्तवनम् ।

नेमिः समाहितधियां यदि दैवयोगा-

च्चित्ते परिस्फुरति नीलतमालकान्तिः ।

तेषां कुठार इव दूरनिबद्धमूल—

दुष्कर्मवह्निगहनं सहसा च्छिनन्ति ॥ १ ॥

जय त्वं देवेश ! त्रिभुवनपते ! शान्तहृदय !

त्रिलोकीसङ्कल्पद्रुमवरकृपाकार ! वरद ! ।

समुद्रतुं मिथ्याजलधिलहरीतः क्षणमितो

मयि द्रोणीदीर्घां जिन ! सकरुणां निक्षिप दृशम् ॥ २ ॥

पूजापत्रचयैर्निरन्तरलसत्पत्रावलीमण्डितो

नानावर्णसुगन्धिपुष्पनिकरैः सर्वत्र यः पुष्पितः ।

पादान्ते परिणामसुन्दरफलैः सम्भूषितः सर्वतो

नेमिः कल्पतरुः सतामविकलं देयात् तदग्यं फलम् ॥ ३ ॥

आश्चर्यं भुवनैकभूषण ! भवान् कल्पद्रुमः पण्डितैः

सित्तो भक्तिजलेन तो(ते)षु कुरुते थो(क्षे)माङ्कुरं यत् किल ।

एतस्मादपि चित्रमेतदपरं नेमे ! दुरापं सुरै—

रुचैर्यत् तदपि प्रशान्तमतिभिर्नधैः फलं प्राप्यते ॥ ४ ॥

उद्यन्मोहमहान्धकारतरणिखैलोक्यचिन्तामणि—

नित्यानन्दपदक्रयाणविपणिर्लोकाग्रभूषामणिः ।

निर्वाणैकपुरप्रयाणसरणिः सज्ज्योतिरेकारणी

दिश्यान्नेमिजिनः स किङ्करसुरश्रेणिः सतां मङ्गलम् ॥ ५ ॥

धन्यैः कैश्चन धीरसंस्तुतगुणः पापैः पुनर्नन्दित—

स्तुल्या तेषु तव प्रवृत्तिरिति ते श्लाघ्यैव नीरागता ।

तेषां यत् तु शुभाशुभेन घटना तत्रासि हेतुः कथं

को जानात्यथवा जगत्त्रयपते ! तत्त्वं जिन ! त्वादृशम् ॥ ६ ॥

देव ! त्वं गतबन्धनः प्रविदलनिःशेषकर्मस्थितिः

पूर्वस्वीकृतभग्नदुष्टफलकः पोतस्तथाप्यद्भुतम् ।

त्वामाश्रित्य गतागतैर्विरहितं संसारवारांनिधिं

तीर्णाः केऽपि तरन्ति केचन पुनश्चित्रं तरिष्यन्ति च ॥७॥

रामाक्रान्ततनुस्तथा बहुमरुत्संसर्गतश्चञ्चलः

किञ्चान्तर्ज्वलति प्रकाममपरं कुग्राहसत्त्वाकुलः ।

अम्भोधिश्चलुकाकृतिः कथमसौ त्रैलोक्यविस्तारिण—

स्ते साम्यं लभते सुवृत्तविलसन्मुक्तालयो यद्यपि ॥ ८ ॥

मूर्तिस्ते जगतां महार्त्तिशमिनी मूर्तिर्जनानन्दिनी

मूर्तिर्वाञ्छितदानकल्पलतिका मूर्तिः सुधास्यन्दिनी ।

संसाराम्बुनिधिं तरीतुमनसां मूर्तिर्दृढा नौरियं

मूर्तिर्नेत्रपथं गता जिनपते ! किं किं न कर्तुं क्षमा ? ॥९॥

किं तत्रास्ति निरन्तरं न भवतः सङ्गः कुरङ्गीदृशां

किं वा तत्र विभो ! पयोधरपरिष्वङ्गोऽपि नाल्हादकः ? ।

यन्मामत्र विहाय निर्वृत्तिमना नाथोजयन्ते गतः

पायाद् वोऽमिहितः स भोजसुतया देवः शिवानन्दनः ॥१०॥

अत्यन्तं यदि जीवितादपि विभो ! नीरागता वल्लभा

तत् किं सिद्धवधूसमागमविधौ त्वं खिद्यसेऽहर्निशम् ? ।

यद्येतद् द्वितयं प्रियं वद मया कस्तेऽपराधः कृतो ?

जल्पन्ती गणितोग्रसेनतनया नो येन सोऽस्तु श्रिये ॥११॥

श्रीमन्नीलतमालकजलधनच्छायः सुधाशीतलो

व्यालोलक्षणदीर्घिकः प्रतिपदं हेमांम्बुजैः पूजितः ।

त्वं संसारमरौ निरन्तरमहादुःखाकुले देहिनां

मार्गः स्वर्गपुरस्य नाथ ! विततः किंवाऽपवर्गस्य च ॥१२॥

शुक्लध्यानसरो विनीलनलिनाकारोऽपवर्गद्रुम—

च्छायाबन्ध इवैककेवलिदृशोर्मध्ये स्फुरत्तारकः ।

नीलाशमप्रभवत्तदेकममलं पात्रं परं ज्योतिषः

कुर्याद् योगबलच्छविः सुकृतिनां नेमिर्विशुद्धं पदम् ॥१३॥

आकर्णायतयोर्विनीलनलिनश्चेताम्बुजात्तश्रियोः

किञ्चिन्मन्थरयोर्मनाग् मसृणयोरुद्धृतसत्तारयोः ।

कारुण्यामृतसारिणीसरलयोः संसन्धयोः सर्वदा

नेमेर्यामि बलिं दृशोऽस्तु वसुधाश्चेत्छटाच्छाययोः ॥१४॥

त्रैलोक्यालम्बदण्डः परमपदगृहारोहनिःश्रेणिदण्डः

कन्दर्पाघातदण्डो भवजलधिपतेर्देहिनां सेतुदण्डः ।

दोर्दण्डः पातु नेमेर्नरकपुरमहाद्वाररोधैकदण्डः

सद्धर्माधारदण्डो हरिनिबिडकरात् कर्षणान्दोलदण्डः ॥१५॥

एते मूढधियो ब्रुवन्ति किमपि स्वामिन् ! मदीयं मन—

स्त्वेवं कल्पयते त्वमेव भुवने देवाधिदेवः परम् ।

यत्रैतानि जगन्ति जातविविधव्यावर्त्तनोद्धर्त्तन—

व्यापाराणि परिस्फुरन्ति सततं विज्ञानरूपे त्वयि ॥१६॥

रागद्वेषविसंस्थुलेन मनसा यत्किञ्चिदासेवितं

जन्मन्यत्र परत्र वा गतिवशात् तैस्तैरुपायैः स्तुमः ।

तत् सर्वं जिनचन्द्र ! सर्वगमहाज्योतिःस्वरूपे त्वयि

प्रत्यासत्यमुपागते हृदि कथं ब्रूनाति नित्यस्थितिम् ॥१७॥

यस्यते शशिभास्करप्रभृतयः सूक्ष्माणुगः सर्वगं

यल्लोकत्रयभास्करबुति पुनः सूक्ष्मं न यद्वीक्ष्यते ।

यत्कर्मेन्धनदाहदारुणमिदं निर्वाणगं देहिनां

तज्ज्योतिर्जगदेकबन्ध ! गुणिभिस्त्वं योगिभिर्गीयसे ॥१८॥

यत्रैष स्मरभिल्लभल्लिनिकरः कल्पान्तकालानल—

स्पर्द्धिक्रोधदवानलः पुनरियं यस्मिन् जरा राक्षसी ।

यत्रायाति पुरो महाभयकरः पञ्चत्वपञ्चानन—

स्तेषां तद् भवकाननं भयकरं त्राता न येषां भवान् ॥१९॥

देवाकृष्य करेण केसरिपदं दन्ती कपोलस्थलीं

कण्डूयत्यहिरेश बभ्रुपुरतो मार्गं निरुध्य स्थितः ।

व्याघ्रं व्यात्तविशालवक्त्रकुहरं जिघ्रत्यजस्रं मृगो

यत्रैवं पशवः प्रशान्तमनसस्तामर्थ्ये त्वदभुवम् ॥२०॥

चेतस्तावदपारनिर्मलगुणाम्भोधौ निमग्नं मुदा

चक्षुस्त्वद्वदनावलोकनवशाद् बाष्पाम्बुपूरप्लुतम् ।

नो वाचामिह मादृशमहरहः प्रातोऽप्यनल्पैरसा

न ध्यातो न विलोकितो न च जिन ! स्तोत्रैः स्तुतः स्वेच्छया २१

निःसङ्गोऽपि निरुत्सुकोऽपि निरहङ्कारोऽपि निर्वागपि

त्यक्त्वा शेषममत्वबुद्धिरपि यत्त्वं वीतरागोऽपि सन् ।

त्वं स्वामित्वमनिन्दितो गुरुरसि त्वं मे पिता जीवितं

मिथ्यास्मिन्नपि चेन्ममास्ति गदिते त्वन्मे प्रमाणं भवान् ॥२२॥

सम्यग्ज्ञानविहीनमूढमतयस्तत्त्वानभिज्ञा वयं

तत्त्वप्रीतिमतो नरस्य नियतं मुक्तिश्चरित्रात्मनः ।

हेतुः सर्वसमीहितस्य भवतः पादप्रसादः परं
 तस्माद् देव ! भवे भवे मम भवेत् त्वत्पादसेवासुखम् ॥२३॥
 इति जगति दुरापाः कस्यचित् पुण्यभाजो
 बहुसुकृतसमृद्ध्या सम्भवन्त्येव वाचः ।
 जिनपतिरपि यासां गोचरे विश्वनाथो
 दुरितविजयसिंहः सोऽस्तु नेमिः शिवाय ॥ २४ ॥

[७९]

श्रीजिनवल्लभसूरिप्रणीतं ✓
 श्रीपार्श्वजिनस्तोत्रम् ।

पायात् पार्श्वः पयोद्वुतिरुपरि फणिस्फारफुल्लफणालीं
 बिभ्रद् विस्फूर्जदूर्जस्वलमणिकिरणासूत्रितेन्द्रायुधां वः ।
 संरूढप्रौढकर्मदुमवनगहनप्लोषपुण्यद्विशुद्ध—
 ध्यानाग्निज्वालमालानुकृतिसकृतया सप्तधा प्रोल्लसन्ती ॥१॥
 सद्भक्तिव्यक्तियुक्तत्रिदशपतिनमन्मौलिमन्दारदाम—
 श्चोतत्किञ्चलकल्कव्यतिकरकबरोदारपादारविन्द ! ।
 दृष्ट्या पीयूषसृष्ट्या दधदखिलजनव्रातमातङ्गमुक्तं
 भव्यान्भव्याजमव्याद् भवदवदवधून्मन्थितान् पार्श्वनाथः ॥२॥
 सम्पत्पूर्णं तु किन्तु प्रमदमयमथो निर्मितं शर्मणे हो
 रोहत्कल्याणवल्लिप्रचयमुत भवन्नाकिलोकावतारम् ।

इत्थं सन्देहदोलां दधदधिकमभात् पञ्चकल्याणकेषु

त्रैलोक्यं यस्य स स्याज्जिनपतिरपतिः सर्वकल्याणकृद् वः ॥३॥

श्रीमान् यः पापतापप्रशमहिमरुचिः सप्तभिः पद्मगेन्द्र-

स्फारोत्फुल्लस्फटाभिः स्फुटफलितमणिप्रांशुरश्मिच्छटाभिः ।

भाति भ्रान्तिच्छिदायै जगति सुनयसत्तत्त्वसत्सप्तभङ्गी-

सङ्ख्याव्याख्यानवद्वक्षण इव स जिनः श्रागनिष्टं पिनष्टु ॥४॥

भक्तिप्राग्भारनप्रामरविसरशिरःश्रेणिचञ्चत्किरीट-

स्पष्टोच्चैःकोटिकाषोऽज्ज्वलचलननखादर्शसङ्क्रान्तकायम् ।

सेवासज्जं यदग्रे त्रिजगदपि विभात्युग्रसंसारशत्रु-

त्रासानिर्भीतदेशश्रितमिव स विभुर्यस्यतु व्यापदं वः ॥५॥

उन्मीललीलमुद्यललितमुदियदस्तोकविब्वोकमुच्चैः

साचिप्राञ्चत्कटाक्षच्छटमधिकभवद्विभ्रमारेचितभ्रु ।

स्वःत्रैणं नाक्षिपद्यं स्मरपरिचिदिति व्यक्तशृङ्गारभावं

भव्याधिब्याधिबन्धं हरतु स भगवान् भग्नकन्दर्पदर्पः ॥६॥

दैन्यादन्योन्यवृत्त्यानुकृतपरतया त्रासतो हासतो वा

देव ! प्राहुर्नमस्ते इति पदमपि ये केऽपि तेऽपि क्रमेण ।

स्वःकान्तोन्मुक्तमुक्तावलिललितकटाक्षच्छटालक्ष्यलक्ष्या

मङ्क्षुःस्युर्मोक्षलक्ष्मीकुचकलशतटीतारहारप्रकाशः ॥७॥

स्फूर्जन्मोहप्ररोहच्छिदुरपरशुना सब उदामधाम्ना

नाम्नाम्नातेन यस्य त्रिजगति निखिलोपद्रवा विद्रवन्ति ।

नन्वाद् वन्दारुष्टन्दारकनिकरनमन्मस्तकस्तोमशस्त-

श्रस्तास्तोकप्रसूनस्तवकितचरणोपान्तपार्श्वः स पार्श्वः ॥ ८ ॥

दृब्धं विमुग्धमतिना जिनवल्लभेन

ये स्पष्टमष्टकमदः समुदः पठन्ति ।

भूयोऽनुभूय भवसम्भवसम्पदं ते

मुक्त्यङ्गनास्तनतटे सततं लुठन्ति ॥ ९ ॥

[८०]

श्रीअभयदेवसूरिविरचितं

श्रीमहावीरस्तोत्रम् ।

जइजा समणो भयवं महावीरे जिणुत्तमे ।

लोगनाथे सयंबुद्धे लोगंतिअविबोहिए ॥ १ ॥

वच्छरं दिण्णदाणोहे संपूरियजणासए ।

नाणत्तयसमाउत्ते पुत्ते सिद्धत्थराइणो ॥ २ ॥

चिच्चा रज्जं च रिट्ठं च पुरं अंतेउरं तहा ।

निक्खमिच्चा अगाराओ पव्वइए अणगारियं ॥ ३ ॥

परीसहाण नो भीए भैरवाण खमाखमे ।

पंचहा समिए गुत्ते बंभयारी अकिंचणे ॥ ४ ॥

निम्ममे निरहंकारे अकौहे माणवज्जिए ।

अमाए लोभनिम्मुक्को पसंते छिन्नबंधणे ॥ ५ ॥

पुक्खरं व अलेवे अ संखो इव निरंजणे ।

जीवे वा अण्णडिग्घाए गयणं व निरासए ॥ ६ ॥

वाएवा अपडिबद्धे कुम्भो वा गुत्तइंदिए ।
 विप्पमुक्को विहंगुव्व खगिगसिगव्व एगगे ॥ ७ ॥
 भारंढे वाऽपमत्ते य वसहेवा जायथामए ।
 कुंजरो इव सोंडीरे सिंहो वा दुद्धरिस्सए ॥ ८ ॥
 सागरो इव गंभीरे चंदो वा सोमलेसए ।
 सूरु वा दित्ततेउल्ले हेमं वा जायरूवए ॥ ९ ॥
 सव्वंसहे धरित्ति व्व सायरिंदु व्व सच्छहे ।
 सुहु हुअहुआसव्व जलमाणे य तेयसा ॥ १० ॥
 वासी चंदणकण्णे य समाणे लेहुकंचणे ।
 समे पूयावमाणेसु समे मुखे भवे तहा ॥ ११ ॥
 नाणेणं दंसणेणं च चरित्तेणमणुत्तरे ।
 आलएणं विहारेणं महवेणज्जवेण य ॥ १२ ॥
 लाघवेणं च खंतीए गुत्तीमुत्ती अणुत्तरे ।
 संजमेण तवेणं च संवरेणमणुत्तरे ॥ १३ ॥
 अणेगगुणमयाइण्णे धम्मसुक्काण झायए ।
 खाइक्खएण संजाए अणंतवरकेवली ॥ १४ ॥
 वीयरए य निगंथे सव्वन्नू सव्वदंसणे ।
 देविंददाणविंदेहिं निव्वत्तियमहामहे ॥ १५ ॥
 सव्वभासाणुगाए य भासाए सव्वसंसए ।
 जुगवं सव्वजीवाणं छिंदिउं भित्तगोयरे ॥ १६ ॥
 हिए सुहे अ निस्सेसकारए पाव्वपाणिणं ।
 महव्वयाणि पंचेव पण्णवित्ता सभावणे ॥ १७ ॥

संसारसायरे बुद्धुजंतुसंताणतारए ।
 जाणव्व देसियं तित्थं संपत्ते पंचमिं गइं ॥ १८ ॥
 सेसिवेआयले मिच्चे अरुये अयरामरे ।
 कम्मप्पवंचनिम्मुक्के जए वीरे जए जिणे ॥ १९ ॥
 से जिणे वद्धमाणे अ महावीरे महायसे ।
 असंखदुक्खस्विण्णाणं अम्हाणं देउ निव्वुइं ॥ २० ॥
 इअ परमपमोआ संथुओ वीरनाहो
 परमपसमदाणा देउ तुल्लत्तणं मे ।
 असमसुहदुहेसुं सग्गसिद्धीभवेसुं
 कणयकयवरेसुं सत्तुमित्तेसु वा वि ॥ २१ ॥
 पयडीव सइ पहाणं
 सीसेहिं जिणेसराण सुगुरूणं
 वीरजिणथयं एवं
 पढउ कथं अभयसूरिहिं ॥ २२ ॥

[८१]

श्रीजिनदत्तसूरिविरचितं
 श्रीअजितशान्तिजिनस्तवनम् ।

शक्रः सहस्रनयनोऽपि गुणावसानं
 द्रष्टुं क्षमोऽस्ति न ययोर्जगदेकपत्योः

वाचस्पतिप्रभृतयोऽपि ययोरशेषान्

वक्तुं गुणानिह नहि प्रमविष्णवः स्युः ॥ १ ॥

स्तोतुं तयोर्जडमतिः किमहं क्षमोऽस्मि

निर्मेरनिर्मलगुणानसमानशेषान् ।

त्वत्पादकम्पितफलप्रदपादप्राप्तेः

पूर्वं प्रसूनमिति भाविफलं तदग्रे ॥ २ ॥

अजितमजितं रागेणागःप्रणाशनपण्डितं

स्फुटमनिकटीभूतः श्रीणां सं यो न विनौति तम् ।

सुरजनबन्धूनेत्रानन्दक्षणक्षणादाकरं

करणवशागो न स्वं नान्यं प्रवेत्ति स मूढधीः ॥३॥

विनमदमरराजीमौलिमालाप्रभाग-

प्रवरमरकतालीभृङ्गसंसर्गशोभि ।

यदमलपदपद्मद्वन्द्वमद्वन्द्ववन्द्यं

प्रतिदिनमनवद्यं मौलिनाऽहं वहामि ॥ ४ ॥

जिनवरमजितं करोमि भक्त्या-

कृतकृतिविनुतिं कृपाकृपाणी ।

कृतकुमतभिदं हृदन्तराले

नयविनययुतोऽहमेव देवम् ॥ ५ ॥

वन्दे शान्तिं दत्तविश्वैकशान्तिं

भ्रान्तं भूयस्तैर्न यैराश्रितोऽसौ ।

संसारेऽस्मिन् दुर्निवारान्तरारि-

च्छेदच्छेकं मूर्तिमत्कल्पवृक्षम् ॥ ६ ॥

कासश्वासाङ्गहासादशननस्वमुखाक्षिष्यग्रन्थिशोषा—

तीसारश्लेष्मापित्तज्वरपवनकटीकण्ठविष्टाग्रहाश्च ।

ज्वालावालेयद्धताश्रवणजठरजाऽपानकुष्टाङ्गदाहा—

न स्युस्तस्यामया योऽजितमतिविनयान्नौति शान्तिं च भक्त्या॥७॥

तृष्णोष्णे न पयो न मारिरपि न द्वीपी न दन्ती च नो

सिंहो न ज्वलनो न पन्नगमवा भीतिर्न भूतास्तु न ।

शाकिन्यो न विनायका न तु विषं नारातयो नाजयो

न क्षेत्राधिपगोत्रपाः प्रतिभयं कुबन्ति तोस्तौति यः ॥८॥

यज्जन्मस्नात्रकृत्यक्षणमिलदमरश्रेणिराजैः सहर्षं

कुम्भैः सच्छातकुम्भैर्मृतघृतपयःपूरपूर्णैरपूर्णम् ।

स्वर्णाद्रौ कर्ममुद्राभिदभिमतपदप्राप्तुमेवात्कामैः

स्नात्रं चित्रं पवित्रं निजनिजपरिषत्सङ्गतैः संव्यधायि ॥९॥

स्नात्रं विधाय विधिना सुकृतार्थतानः

स्वर्गाधिपत्यपदवी सुरता च नीताः ।

इत्थं प्रमोदभरनिर्भरभाज्यमान—

गात्रा मुदा नटुतिन्द्रगणाः सदाराः ॥ १० ॥

शुचिसमयगमुत्थस्थूलकालाम्बुदाली—

स्तनितमधरयन्तो ध्वानतः किञ्चिदुच्चैः ।

मदमलिनकपोलालीनमत्तालिमाल—

द्विरदपतितुरङ्गकाणमेके च चक्रुः ॥ ११ ॥

उत्फुल्ललोचनलसल्लघुलास्यलीला—

सस्मेरसस्मरमुखप्रजिताब्जभासः ।

पीनोन्नतस्तनधुरैर्विन्ताङ्गभागा—

श्वञ्चद्वलित्रयविराजिततुच्छमध्याः ॥ १२ ॥

त्रिदशपतिपुरन्ध्यो हावभावाङ्गभङ्ग—

प्रभवकिरणकेलीकीलिताशेषलेखाः ।

यदतिरुचिररूपं प्रेक्षणाक्षेपवत्यः

सदृग्गभिनयनृत्यं यत्पुरो हीत्यकार्षीः(र्षुः) ॥ १३ ॥

अमानवाधारहितं जिनाजित—

ममानवाधारहितो जनोऽजितः ।

विनत्य शान्तिं भवतीरराजितं

विनत्य शान्तिर्भवतीरराजितः । ॥ १४ ॥

इत्युदाममकामकामितफलान्यादातुकामः शमी

सानन्दं पठति स्तवं शमशठोऽकुण्ठः सदा कर्मठः ।

या व्याजेन विनाऽनयोस्स जिनयोः पक्षादिपर्वस्वमुं

स्वर्लब्ध्या जिनदत्तनम्रजनता शर्मास्तकर्मा भवेत् ॥ १५ ॥

इति श्रीमदजितशान्तिजिनस्तवनम् ।

वाचनाचार्यधुर्यस्मर्यश्रीश्रीश्रीज्ञानविमलगणिप्रवराणां पं०

श्रीवल्लभगणिनाऽलेखि । श्राविकायशोदापठनार्थम् ।

[८२]

श्रीधर्मसूरिप्रणीतं

श्रीपार्श्वजिनस्तवनम् ।

कस्तूरीतिलकं भुवः परिभवत्राणैककल्पद्रुमः

श्रेयःकन्दनवाम्बुदस्त्रिजगतीवैडूर्यरत्नाङ्गदः ।

विघ्नान्भोजमतङ्गजः कुवलयोत्तंसः स्ववंशश्रिया

नेत्राणाममृताञ्जनं विजयते श्रीपार्श्वनाथः प्रभुः ॥ १ ॥

उत्सर्पन्नयमङ्गलैकनिलय ! त्रैलोक्यदत्ताभय !

प्रध्वस्तामय ! विश्वविश्रुतदय ! स्याद्वादविद्यालय ! ।

उदामातिशय ! प्रसिद्धसमय ! प्रक्षीणकर्मोच्चय !

प्रोन्मुक्तस्मय ! भव्यकैरववनीचन्द्रोदय ! त्वं जय ॥ २ ॥

ये मूर्तिं तव पश्यतः शुभमयीं ते लोचने लोचने

या ते वक्ति गुणावलीं निरुपमां सा भारती भारती ।

या ते न्यञ्जति पादयोर्वरदयोः सा कन्धरा कन्धरा

यत्ते ध्यायति नाथ ! वृत्तमनघं तन्मानसं मानसम् ॥ ३ ॥

किं स्नात्रैरलमङ्गरागविधिभिः कार्यं किमभ्यर्चनैः

पर्याप्तं स्तुतिभिः कृतं प्रणतिभिः पूर्णं कलोदगीतिभिः ।

वक्त्रेन्दौ तव चेच्चकोरयुवतिप्रीतिं दृशोर्बिभ्रति

स्वान्तं चेत्तव पादपङ्कजयुगे धत्तेऽलिलीलयायितम् ॥ ४ ॥

कान्तिः कापि कपोलयोर्विमलयोः श्रीः कापि सौम्ये मुखे

च्छाया कापि विशालयोर्नयनयोर्भा काऽपि कण्ठेऽनघे ।

शोभा काऽप्युरसि स्थिरे सरलयोर्बाह्वोः किमप्यूर्जितं

त्रैलोक्यैकशरणयोश्चरणयोस्ते देव ! किं ब्रूमहे ॥ ५ ॥

किं पीयूषमयी किमुन्नतिमयी किं कल्पवल्लीमयी

किं सौभाग्यमयी किमक्षरमयी किं विश्वमैत्रीमयी ।

किं वात्सल्यमयी किमुत्सवमयी किं लब्धिलक्ष्मीमयी

दृष्ट्वैतं विमृशन्ति ते सुकृतिनो मूर्तिं जगत्पावनीम् ॥ ६ ॥

स्वामिन् ! दुर्जयमोहराजविजयप्राविण्यभाजस्तव

स्तोत्रं किं कमठोरुदर्पदलने श्रीपार्श्व ! विश्वप्रभो ! ।

तिग्मांशोर्यदि वा स्फुरद्ग्रहमहःसन्दोहरोहद्गुहः

खद्योतद्युतिसंहतिश्रुतिपदे वर्त्तत किं कोविदः ॥ ७ ॥

सश्रीकान् तव वक्त्रदुग्धजलधेरुद्भूतमत्यद्भुतं

मोहोच्छेदकतत्त्वसप्तकवचः पीयूषमित्यादृतः ।

विश्वेभ्यः फणमृद्विभुः फणिमणिव्याजात् प्रफुल्लत्फणा—

पात्रीभिः पृथुभिर्विभाति परितः स्वामिन् ! प्रयच्छन्निव ॥ ८ ॥

किं मन्त्रैर्मणिभिः किमौषधगणैः किं किं रसस्फातिभिः

किं वा संवननैः किमञ्जनवरैः किं देवताराधनैः ।

जन्तूनामिह पार्श्वनाथ इति चेन्नित्यं मनोमन्दिरे

कल्याणी चतुरक्षरा निवसति श्रीसिद्धविद्याऽद्भुता ॥ ९ ॥

भास्वन्तं परमेष्ठिनं स्मररिपुं बुद्धं जिनस्वामिनं

क्षेत्रज्ञं पुरुषोत्तमं गणविभुं सौम्यं कलाशालिनम् ।

योगीन्द्रं विबुधाधिपं फणपतिं श्रीदं गिरामीश्वरं

ज्योतीरूपमनन्तमुत्तमधियस्त्वामेव संवेदते ॥ १० ॥

रूपादौ विषये विदन् विगुणतां त्वं न्यायविद्यागुरु—

ब्रह्माद्वैतमुदाहरन्निह भवान् मीमांसकप्रामणीः ।

भावानां परिभावयन् क्षणिकतां बौद्धाधिपस्त्वं विदं—

स्त्वं कर्मप्रकृतीः पृथक् पुरुषतः कैवल्यमाशिश्रयः ॥ ११ ॥

त्वं कारुण्यनिधिस्त्वमेव जनकस्त्वं बान्धवस्त्वं विभु—

स्त्वं शास्ता त्वमचिन्त्यचिन्तितमणिस्त्वं देवता त्वं गुरुः ।

त्वं प्रत्यूहनिवारकस्त्वमगदङ्कारस्त्वमालम्बनं

तत् किं दुःस्थमुपेक्षसे जिनपते ! श्रद्धालुमेनं जनम् ॥ १२ ॥

शिष्यस्ते तव सेवकस्तव विभो ! प्रेभ्यो भुजिष्यस्तव

द्वाः स्थस्ते तव मागधस्तव शिशुस्ते देव ! सौस्नातिकः ।

पत्तिः पार्श्वजिनेश ! ते नुत(ननु) तवायत्तोऽस्मि मामादिश

स्वामिन् ! किं करवाणि पाणियुगलीमायोज्य विज्ञापये ॥ १३ ॥

स्वःश्रीरिच्छति चक्रवर्तिकमलाम्ब्येति स्थितिः सेवते

कीर्तिः श्लिष्यति संस्तुते सुभगतापीशाति नीरोमता ।

नित्यं वाञ्छति खेचरत्वपदवी तीर्थेशलक्ष्मीरपि

त्वत्पादाब्जरजःपवित्रिततनुः सप्रश्रयं वीक्षते ॥ १४ ॥

नो कीर्तिं त्रिदिवाधिपस्यमपि नो नो चक्रवर्तिश्रियं

सौन्दर्यं न तु पादवं न विभवं नो विष्टपप्राभवम् ।

नो सर्वौषधिमुख्यलब्धनिबहं नो मुक्तिमभ्यर्थये

किं तु त्वचरणारविन्दयुगले भक्तिं जिन ! स्थेयसीम् ॥ १५ ॥

इत्थं भूमिभृदश्चसेनतनय ! श्रीपार्श्व ! विश्वप्रभो ! ।

श्रीवात्मात्मज ! सुप्रवर्त्तितनय ! श्रीधर्मसूरिस्तुत ! ।

ये कुर्वन्ति तव स्तवं नवनवं प्रीत्युल्लसन्मानसा—

स्तेभ्यस्त्वं नतवत्सलो निजपदं दद्याखिलोकीविभो ! ॥ १६ ॥

[८३]

श्रीजिनपतिसूरिप्रणीतं

यमकमयं

श्रीचतुर्विंशतिजिनस्तवनम् ।

श्रीनाभेय । जिनेश ! त्वं नन्दायतशितांशुकः ।

यथा कुमुद्वतीनेता नन्दायतशितांशुकः ॥ १ ॥

उपाध्वमजितं भक्त्या कं दधानमनेकपम् ।

प्रणतोद्बोधितज्ञानकन्दधानमनेकपम् ॥ २ ॥

श्रीसम्भव ! प्रपन्ना ये समयं ते सदादरात् ।

ते संसारवनान्मुक्तिं समयन्ते सदा दरात् ॥ ३ ॥

येऽभिनन्दन ! ते तीर्थराज ! पादसभाजनाः ।

विलसन्ति चिरं तेऽत्र राजपादसभाजनाः ॥ ४ ॥

पूजिताङ्घ्रिद्वयी मुक्त्यै कान्ता राजीवमालया ।

सुमते ! तव द्वनाहःकान्तारा जीवमालया ॥ ५ ॥

पद्मप्रभः सुदृष्टीनां भूरिशोभातपोदयः ।

हन्यात् तमांसि पूषेव भूरिशो भातपोदयः ॥ ६ ॥

सुपार्श्व ! त्वच्छ्रुतं श्रुत्वा दर्पकोपकमानकम् ।

मुञ्चन्ति जन्तवः शान्तदर्पकोपकमानलम् ॥ ७ ॥

भवांश्चन्द्रप्रभेन्द्रेण यैरभाजि समुन्नतः ।

तैः कर्मपादपः प्राप्तायैरभाजि समुन्नतः ॥ ८ ॥

सुविधे ! त्वद्विधिं प्राप्य प्रनायन्त्यसमाहिताः ।

ये ते श्रेयःश्रियं श्रस्तप्रमाद्यन्ति समाहिताः ॥ ९ ॥

सेवन्ते शीतल ! त्वां ये देव ! सम्पन्नकेवलम् ।

अपि मुक्तिर्भवेत् तेषां देवसम्पन्न केवलम् ॥ १० ॥

श्रीश्रेयांस ! तनूभाजां परमोक्षगतिर्भवान् ।

अनन्तान् हन्त्वविश्रान्तं परमोक्षगतिर्भवान् ॥ ११ ॥

वासुपूज्य ! नवस्वर्णनीरजारूढसत्क्रमः ।

हर त्वं विहरन्मोहं नीरजा रूढसत्क्रमः ॥ १२ ॥

विमल ! त्वां प्रति स्वं ये रञ्जयन्ति मनो भवम् ।

अपि दुर्जयमुच्चैस्तेऽरं जयन्ति मनोभवम् ॥ १३ ॥

जग्मिवांसमनन्त ! त्वां नमस्यन्ति महापदम् ।

ये ते विश्वत्रयीलक्ष्मीनमस्यन्ति महापदम् ॥ १४ ॥

नाश्रितस्तव सिद्धान्तो येनावीतनयस्ततः ।

वरं धर्माजिनधर्मा ये नावीतनयस्ततः ॥ १५ ॥

श्रीशान्ते ! देहिनां देहि सारङ्गविदधदधृतिम् ।

शर्मकर्मततेरङ्कुसारङ्ग ! विदधद् धृतिम् ॥ १६ ॥

कुन्थुनाथः सुपन्थानं विधुतारो वृषादृतः ।

पुंसा तन्यात् पिनाकीव विधुतारो वृषादृतः ॥ १७ ॥

येन त्वं नाश्रितः कर्मबन्धवैश्वानरोपमः ।

सोऽरनाथः कुधीर्भव्यावन्वैश्वानरोपमः ॥ १८ ॥

नाङ्घ्रिपद्मस्तुतः सिद्धिप्रतिपन्नसदारुणः ।

येन ते भिद्यते मल्ले ! प्रतिपन्नसदाणः ॥ १९ ॥

श्रीसुव्रतजिनाधीशमक्षमालोपशोभितम् ।

विरञ्चिमिव सेवध्वमक्षमालोपशोभितम् ॥ २० ॥

देव्योऽपि तद्गुणोद्गानासहा मन्दरसानुगाः ।

गायन्ति त्वां नमो ! भक्त्या सहामन्दरसानुगाः ॥ २१ ॥

तृष्णातापा त्वया वर्षं शमिता दानवारिणा ।

श्रीनेमो ! जिन ! ताराध्यशमितादानवारिणा ॥ २२ ॥

पार्श्व ! देव्यः सदाक्लृप्तमहाहारतरङ्गिताः ।

नाटयन्ति चरित्रं ते महाहारतरङ्गिताः ॥ २३ ॥

वोरो जिनपतिः पातु तन्वानः काञ्चनश्रियम्

बिभ्रन्नग्रेषु निःसीर्मा तन्वा नः काञ्चन श्रियम् ॥ २४ ॥

गर्भजन्मव्रतज्ञानश्रेयःकल्याणकेष्वयम् ।

जिनश्चिनोतु भव्यानां श्रेयः कल्याणकेष्वयम् ॥ २५ ॥

भूत्यै भवन्तु जन्तूनां सत्पक्षाहितमानसाः ।

*हंसा इव जिनोत्तंसाः सत्पक्षाहितमानसाः ॥ २६ ॥

श्रयध्वं शासनं जैनं प्रौढपाठीनधीवरम् ।

वोढारमिव गङ्गायाः प्रौढपाठीनधीवरम् ॥ २७ ॥

डिम्बमम्बा ह्रियादुद्यत्कलकण्ठीरवासिता ।

सिद्धबुद्धासिता कीर्त्या कलकण्ठीरवासिता ॥ २८ ॥

स्तवस्तव जिनैकोऽपि तनोति सुरसम्पदम् ।
 पुंसां नाथ ! प्रतिक्षितातनोऽतिसुरसं पदम् ॥ २९ ॥
 वासवस्तुतपदो महामहा भक्तदत्तविलसं (यं) महापदः ।
 वागपोहिततमस्तमा जिनस्वामिनो विदधतां सुखश्रियम् ॥ ३० ॥
 इति श्रीचतुर्विंशतिजिनस्तुतयः । कृतिरियं जिनपतिसूरीणाम् ॥

[८४]

श्रीदेवेन्द्रसुरिप्रणीतं श्रीयुगादिजिनस्तवनम् ।

जय देवाधिदेवाऽऽधिव्याधिवैधुर्यनाशन ! ।
 सर्वदा सर्वदारिद्र्यमुद्राविद्रावणक्षम ! ॥ १ ॥
 अगण्यपुण्यकारुण्यपण्यापण ! वृषध्वज ! ।
 जय सन्देहसन्दोहशैलदम्भोलिसन्निभः ॥ २ ॥
 स्फुरत्कषायसन्तापसन्तापशमनामृत ! ।
 जय संसारकान्तारदावपावकपावन ! ॥ ३ ॥
 सदा सदागमाम्भोजविबोधनदिनप्रभो ! ।
 नत्वा न त्वा भवे भावि भाविनः पतनं खलु ॥ ४ ॥
 ये देवदेव ! गम्भीरनाभे ! नाभेय ! भूरिभिः ।
 त्वद्गुणैः स्वं नियच्छन्ति ते मुक्ताः स्युर्महाद्भुतम् ॥ ५ ॥

देव ! त्वन्नामसन्मन्त्रो येषां चित्ते चकास्ति न ।
 मोहसर्पविषं तेषां कथं यातु क्षयं क्षणात् ? ॥ ६ ॥
 परिस्पृशन्ति ये नित्यं त्वदीयं पदपङ्कजम् ।
 तेषां तीर्थेश्वरत्वादिपदवी न दवीयसी ॥ ७ ॥
 नमः सदृशज्ञानवीर्यानन्दमयाय ते ।
 अनन्तजन्तुसन्तानत्राणप्रवणचेतसे ॥ ८ ॥
 एवं युगादितीर्थेशं ये स्तुवन्ति सदा नराः ।
 देवेन्द्रवृन्दवन्द्यास्ते प्राप्नुवन्ति महोदयम् ॥ ९ ॥

~*~*~
[८५]

श्रीजिनेश्वरसूरिप्रणीतं
 यमकाङ्कितं
 श्रीचतुर्विंशतिजिनस्तवनम् ।

—♦♦♦—

ऋषभनाथ ! भनाथनिभानन ! प्रसृतमोहतमोहननक्षम ! ।
 दिश सुवर्णसवर्णसुवर्णरुक् परमकाममकामवि र्णरुक् ॥ १ ॥
 सुरुचिरं रुचिरं रुचिरञ्जितैर्वरसुरैरसुरैश्च यदर्चितम् ।
 अजितदेव ! तदेव तव क्रमद्वयमधीशमधीशमनस्तवै ॥ २ ॥
 सुमनसं भवसम्भवसम्भवत्सुमहसं महसंहतिकारणम् ।
 स्तुत जितारिजितारिष्टपाङ्गजं सुमहितं महितं जिनसम्भवम् ॥ ३ ॥
 त्वमभिनन्दन ! नन्दन ! संवरक्षितिभृतोऽतिभृतोऽतमसंवर ! ।
 वितर मङ्गलमङ्गलसत्प्रभ ! प्लवगलक्षण ! लक्षणशोभितम् ॥ ४ ॥

सुजिनपञ्चम ! पञ्चमरागजिन्मधुरनिःस्वनं ! निःस्वनरार्थकृत् ।
 इन ! नमो न न मोहमपास्यते वसुमते सुमते ! सुमतेऽत्र ते ॥५॥
 अरुणसुप्रभसुप्रभ ! सुप्रभो ! भुवि नतामर ! तामरसाङ्कभृत् ! ।
 धरधराधिपनन्दन ! नन्दनस्तनु सुखानि सुखानिरसि श्रियः ॥६॥
 शिवसुपार्श्वसुपार्श्व ! तमस्तमस्तपनकल्प न कल्पविलङ्घनः ।
 कनककेतकविग्रह ! विग्रहच्छिदुर ! मेदुरमेधय मे सुखम् ॥७॥
 अपरिदेवन ! देव ! नदे वनस्फुरदघस्मरघस्मर सेवनः ।
 किरत मोहतमोह शशिप्रभस्मिततुषारतुषारकरप्रभः ॥८॥
 अनवमं नवमं नवमङ्गलं विदधतं दधतं च रुचिं शुचिम् ।
 जिनमिह स्मरत स्मरतक्षणं सुविधिमार तमारततक्षणम् ॥९॥
 दृढरथाङ्गज ! नन्दजनं दरप्रशमनं शमनं शमनस्तमः ।
 दशमतीर्थप ! रागपरागतशमव शीतल ! शीतलले शमम् ॥१०॥
 देवः श्रीमद्विष्णुविष्णुप्रसूतः कामं कामं ध्वंसमानः समानः ।
 धर्मं दद्याद् धाम धामव्रजस्य श्रीश्रेयांसः श्रीसनाथः सनाथः ॥११॥
 विद्यां दद्यादप्रमादप्रमादकृतव्याधिक्षप्रसादप्रसाद ! ।
 शोणाश्मश्रीसप्रभाव प्रभावस्तीर्थस्वामी वासुपूज्यः सुपूज्यः ॥१२॥
 त्वममदा मम दारितसन्नमन्त्रमवलक्षवलक्षवलक्षमः ।
 शिवरमां वरमां कृतवर्मभूः (१) नय विमो ! विमलो विमलोज्ज्वलाम् १३
 अमदनं मदनमसुरासुरव्रजनविभ्रमविभ्रमविभ्रमाम् ।
 जिनमनन्तमनन्तमनन्तकप्रभुमनन्तमनङ्गजमर्चितः ॥१४॥
 कुलिशविद्रुममन्दममन्दिरं पिदधतं दधतं महिमाद्भुतम् ।
 महत धर्ममधर्ममतच्छिदं गुरुमहोदमहोदमभूषितम् ॥१५॥

भदनशासनंशासनंशासनः

x x x x

सुषमधीश्वर शान्तिरशान्तिहृद् रचयतादचिरादचिरासुतः ॥१६॥

रुचिरजातिरजातिमृत्तिकृतिः क्षममनाममनाममनागपि ।

विबुधबन्धुरबन्धुरसौ रजः किरतु कुन्थुरमन्तुरमं तुद (तु !) ॥१७॥

प्रवररोचिररोचिररोचितप्रवरमोक्षरमोक्षतकेवलः ।

विसमदः समदः समदः परं नतिमतोऽतिमतो नयतु प्रभुः ॥१८॥

वरतमालतमालदलप्रभासततमा नतमानवदानवा ।

हरतु मल्लिरमारमारजखिजगतः शरणं शरणं श्रियः ॥१९॥

निबिडमञ्जनमञ्जनसप्रभ ! क्षपदमोक्षदमोक्षदयामृतैः ।

सुमुनिसुव्रत ! सुव्रतसज्जनान्बुजसुमित्रसुमित्र ! सुमित्रभूः ॥२०॥

अकलिलः कलिलक्षविलक्षणः सकलमुत्पलमुत्पललक्षणः ।

गवि पदं विपदं विपदन्तकृन्मिरमन्दरमं ददतां जिनः ॥२१॥

सुकविराजिविराजितसंसदा श्रुतमसन्तमसन्तमसं तदा ।

अशिवदं शिवदंव शिवाङ्गजं महत वै हतवैरनुपाङ्गजम् ॥२२॥

कलिकुमार्गकुमार्गनिरर्गल—द्विपरिपो ! ऽपरिपो ! परिपोषक ! ।

सुमहसोमहसोज्झित ! पार्श्व ! मां त्वमय विस्मय ! विस्मयकृद्वचः २३

भृशमदभ्रमदभ्रमदभ्रमप्रथमनः सुमनःसुमनः स्तुतः ।

असुमतः सुमतः सुमतोऽवदातपरमः परमश्चरमो जिनः ॥२४॥

सुमहितानि हितानि वितन्वतां जिनपतेरमृतेरमृतेरेशितुः ।

च्युतिजनित्रतकेवलकेवलप्रमदमोक्षदमोक्षमहांसि नः ॥२५॥

अवतु सज्जनसज्जनयप्रदस्थिरतरा गतरागारिपुर्जिनाः ।

प्रभवतो भवतो भवतोऽवतो तमतरो मतरो मतरोदकृत् ॥२६॥

त्वमसमानसमानसमापयन् जिनसमक्षयमक्षयमक्षयः ।

दलितमानतमानवदानवाक्षतमवाय भवाय मे ॥२७॥

इति जिनेश्वरसूरिभिराद्रितैर्जिनवरा नवरागभिदः स्तुताः ।

प्रपठतां शठतां त्यजतां सतां स्तवमिमं ददतां वरसिद्धिताम् ॥२८॥

*भुवि भविक्रमविक्रमदं जिनव्रजमदम्भमदम्भमदं भजे ।

कमतमानसमानसमानसपरमहंसमहंतसमहंसदा ॥२९॥

परमभङ्गमभङ्गमहःप्रदं नमत रङ्गतरङ्गततेः पदम् ।

गमसुधामसुधाम सुधामयं श्रुतमुदारमुदारमुदा रदम् ॥३०॥

सुकमलाकमलाकमलाशिनी तमतमामतमामतमाशिनी ।

शिवरदावरदावरदायिनी सतनुभातनुभा तनु भारति ! ॥३१॥

[८६]

श्रीजिनेश्वराचार्यसूत्रितं

यमकालङ्कारमयं

श्रीपार्श्वजिनस्तवनम् ।

देववर्माङ्गजं पिष्टदुष्टाङ्गजं कृष्णरम्याङ्गजं कर्मवल्ल्या गजम् ।

निर्जरैः संस्तुतं श्रेयसे संस्तुतं भीतिनिर्दारकं स्तोमि निर्दारकम् ॥१॥

देहिकां लोचनं पाप्मतो मोचनं कामसङ्कोचनं कायगोरोचनम् ।

दुर्गतित्रोटकं दुर्मतिच्छोटकं धूतविस्फोटकं व्यापदां स्फोटकम् ॥२॥

नीलरत्नावलीविग्रहं विग्रहं च्वंसमानं स्फुरत्कुग्रहं कुग्रहम् ।

पार्श्वनाथं स्तुवे कामदं कामदं देवदेवं मुदा मामदं मामदम् ॥३॥

उत्करं यो व्रते दत्तविद्रावणं सर्वदा सर्वदारिद्र्यविद्रावणम् ।
 तं महामो महामोहसंत्रासकं त्रासकं विद्विषां पार्श्वमत्रासकम् ॥४॥
 शर्मदं कर्मदन्तीन्द्रपञ्चाननं स्तौमि राकाशशाङ्कावजैत्राननम् ।
 श्रीजिनं श्रीजिनं नादिनां वादिनां शुद्धबुद्ध्या सुराचार्यसंवादिनाम् ॥४॥
 सारवक्षस्तटं रत्नराजिस्फुटं सद्गुणैरुद्भूतं तेजसाऽत्युत्कटम् ।
 कीर्त्तिभाजं नमामो नमामोदकं तीर्थराजं स्मराम स्मराम प्रभुम् ॥६॥
 नागराजध्वजं प्रहृशक्रव्रजं देहिनां दर्शितप्राञ्चमुक्तिव्रजम् ।
 संश्रयामो जिनं सन्मतं सन्मतं श्रचश्वसेनस्य वाऽऽनन्दनं नन्दनम् ॥७॥
 मोहनं मोहनद्या वहं भिन्दते दर्पकन्दर्पकन्दं समुच्छिन्नते ।
 साध्वसं साध्वसं तोषदं शोषदं विघ्नते विघ्नतेस्त्वा नमस्तीर्थराट् ॥८॥
 जीवराजीवराजीवराहस्करो पुष्पकोदण्डकोदण्डनिर्जित्वरः ।
 धूततीर्थाधितीर्थाधिनाथः सुखं रात्वसौ भाग्यसौभाग्यवृद्धिप्रदः ॥९॥
 भीमदं भीमदं संहरन्तं नृणां सत्कमं सत्कमं विक्रमं बिभ्रतम् ।
 सूरसं सूरसङ्काशतेजःपदं शुभ्रभाः शुभ्रभाः कीर्त्तिमर्चं जिनम् ॥१०॥
 यो विजिग्ये तपःकामठं कामठं दुर्गतिद्वारसम्पातकम्पातकम् ।
 तं नमामो मुनीपावनं पावनं तीर्थपं क्रोधविध्यापनं ध्यापनम् ॥११॥
 जगद्भावलक्षं वलक्षं यशोभिः प्रभाराशिवाशंशिवासं जिताशम् ।
 सुधामाङ्गमव्याधिमाधिच्छिदं नमामोऽनमामोदमीशं दमीशम् ॥१२॥
 वरीयःसमाधिः समाधिप्रमोषखिलोकीमहोदो महोदोषशोषः ।
 नमबुक्षमेशक्षमेशः स पार्श्वस्तनोतु प्रमोदं प्रमोदञ्चितं नः ॥१३॥
 शमीशः शमीशः कुबोधान्यकान्ते महीयोमहीयो भृशं व्यातनोतु ।
 समेऽतः समेतः श्रिया कष्टकूपप्रपातात् प्रपातात् प्रभुः पार्श्वनाथः ॥१४॥

मलानामलानाय बोभूयमानः शमानाशमानाय मालोयमानः ।

घनानां घनानां रुचिं प्रास्यमानः स्वकान्त्या स्वकान्त्या

नितोऽव्याजिनो माम् ॥१५॥

सुखाने ! सुखानेकधाम्नां कधाम्नां भवाने भवानेतृकोऽपि च्छिदेऽर्हन् ।

प्रमाद प्रमादक्षयाय क्षयाय व्रजस्य व्रजस्य प्रधानस्य लब्ध्यै ॥१६॥

क्षमाद क्षमादस्वपादप्रसादभ्रमादभ्रमादप्रणाश प्रणादम् ।

महाना महानागदंकार ! सार ! प्रभो ! मे प्रभोमे दिश त्वं जिनेन्द्र ॥१७॥

मनोभूषणं भूषणं विश्वविश्वे महःपूषणं पूषणं मोहवृत्ते ।

समध्यासितं ध्यासितं नम्रदेवं रमाराजितं राजितं नौमि देवम् ॥१८॥

बुसन्मौलिसन्मौलिवृष्टाङ्गप्रपन्नः सुकल्याणकल्याणसिंहासनस्थः ।

समाधानमाधानदक्षो मतक्षो रमा रातु मारातुरत्वच्छिदेऽर्हन् ॥१९॥

योगतो योगतो निवृत्तिं निवृत्तिं नीरतो नीरतोषप्रदस्तीर्थपः ।

साधितः साधितव्याधिनाशोऽवतादानतो दानतोशाब्धिभिर्वै बुधैः ॥२०॥

इति जिनेश्वरसूरिनुतो गुणै-

रमलसत्कम ! देहि शिवालयम् ।

त्वमिह पार्श्व ! कृतप्रणतप्रभा

रम ! लसत्कम ! देहि शिवालयम् ॥२१॥

[८७]

श्रीजिनप्रभसूरिप्रणीतः

श्रीचतुर्विंशतिजिनस्तवः ।

(श्लेषमयः)

यं सततमक्षमालोपशोभितं सेवतेऽमरालीशः ।

कमलासनः स्वयम्भूः स श्रीमान्नाभिभूर्जयति ॥ १ ॥

अहितासननिष्णातः पुरुषोत्तमसंश्रितः ।

विनतानन्दनो विश्वविनेताऽवतु वो जिनः ॥ २ ॥

श्रीजयचन्द्रसूरिकृता

अवचूरिः ।

कमलासनो...सनोति-ददाति । 'षण्णयी दाने' इत्यस्य । इन्द्रः ।
 सर्वातिशयसूचनी प्रथमार्यापक्षे स्वयम्भूः-ब्रह्मा । कमलासनं यस्य स
 तथा । हंसः । सेवत इति सण्टङ्कः ॥ १ ॥

हिंसादिप्ररूपणपराणां परेषां शाक्य-साहस्र्याऽक्षणपादादीनां
 अहितानां असने-निराकरणे निष्णातः-निपुणः । विनतानां-प्रणतानां
 आनन्दनः-मोददः । विश्वं विनयति-शास्त्रीत्येवंश्रीलो विश्वविनेता ।
 पक्षे अहीनां-सर्पाणां तासने-क्षयनयने दक्षः । पुरुषोत्तमं-विष्णुं
 संश्रितः । विनता-सुपर्णा तस्या नन्दनो-गरुड इत्यर्थः । विश्वेषां
 सर्वेषां बीनां-पक्षिणां नेता-प्रभुः ॥ २ ॥

श्रीमान् कैरवबन्धुरविलोचनो गारुडच्छविपुर्वः ।

शम्भवजिनोऽस्त्वहीनस्थितिभाक् ताक्ष्यध्वजः प्रीत्यै ॥ ३ ॥

मुदेऽभिनन्दनः स्ताद् वः सुभद्राभोगभाजनम् ।

सद्धर्मसंयुगरतो भवजैत्रः कपध्वजः ॥ ४ ॥

हर्षितकोकविनिवहस्तुत्योदयजनयितः कृतान्तस्य ।

श्रीसुमते ! जीयाश्चिरमिन ! त्वमुच्चैरुषाहन्तः ! ॥ ५ ॥

अवचूरिः ।

कैरवबन्धुरे विलोचने-नयने यस्य स तथा सुवर्णच्छविशरीरः ।

समां स्थितिः-आचारं चैत्यतरु-प्रदक्षिणां-सङ्घप्रणामादिकां भजते

यः स तथा । ताक्ष्यः-अश्वः ध्वजो-लाञ्छनं यस्य । पक्षे श्रियः पतिः ।

कैरवबन्धुरवी-चन्द्रसूर्यौ विलोचने यस्य स तथा । मरकतकान्तिकायः ।

अहीनां इनः-शेषनागराजः तत्र स्थिति-स्थानं भजते यः स तथा ।

ताक्ष्यौ-गारुडो ध्वजः-वाहनं यस्य ॥ ३ ॥

शोभनानां-भद्राणां यः आभोगः-विस्तारः तस्य भाजनं-

आस्पदम् । सन्तम्-शोभनम् । देशविरतिरूपं धर्मं संयुक्तं इति

सद्धर्मसंयुक् जनेषु इति गम्यते । अविद्यमानं रतं-कन्दर्पो यस्य स

तथा । उद्धमुखादिस्वात् विद्यमानलोपः संसारजेता । वानरलाञ्छनः ।

पक्षे सुभद्रा-अर्जुनभार्या तस्या यो भोगः-सेवनं तस्य स्थानं तत्का-

रित्वात् पुत्रं उक्तिः । सद्धर्मणा-प्रधानधनुषा व्याप्यवाभिधानेन

संयुगे-सङ्ग्रामे रतो-रतिमान् । हरजेता-किरातरूपधारिणः शम्भोः

तेन रणे पराजितवान् अर्जुनः ॥ ४ ॥

हर्षिता-हर्षं प्रापिता कुः-पृथ्वी येन स तथा । तस्यामन्त्रणम् ।

“राक्षसिद्धकृतेभ्योऽन्तः” (अभि. का. २ श्लो. १५६) इति

निघण्टुवचनात् । कृतान्तः-सिद्धान्तः तस्य हे जनयितः !-निष्पादकः ।

पक्षे हर्षितः कोकसंज्ञानां वीनां-पाक्षिणां निवहो येन । कृतान्तस्य-

यमस्य प्रितः !-सूर्य ! रात्रिनिनाशक ! ॥ ५ ॥

पद्मप्रभः सौमनसं धर्मं विभ्रत् सदाशये ।

उमाविभूषितः पातु प्रद्युम्नः श्रीधराङ्गजः ॥ ६ ॥

विधुरविधिषणस्नेही पृथ्वीतनयः सुवर्णवर्णतनुः ।

भवतु सुपाश्र्वो भयदप्रतीपचर्यः श्रिये वक्रः ॥ ७ ॥

चन्द्रप्रभ ! श्वेतरुचे ! तावकी मूर्तिरस्यति ।

तापं प्रजाया विश्वस्यास्ततमादधती *शशम् ॥ ८ ॥

अवचूरिः

सुमनसां अयं सौमनसः शुद्ध इति यावत् तं धर्मं सदाशये-
चित्ते धरन् । यशोऽलङ्कृतः । प्रकृष्टं द्युम्नं-बलं यस्य स तथा ।
श्रीधरः-प्रभोः पिता । पक्षे पौष्पं चापं धरन् । सदा-निरन्तरम्-
शये-करे हस्ते । उमाविभुना-ईश्वरेण उषितः-दग्धः । ' ऊषू दाहे '
इत्यस्मात् के । ' ऊष हजायाम् ' इत्यस्मात् के उषितः । कन्दर्पः ।
विष्णुतनयः श्रीनन्दनत्वात् ॥ ६ ॥

मन्देषु-विशिष्टमतिषु च स्नेही तत्कृपाकारित्वात् भगवतः ।
पृथ्वी भगवतो माता । भयदानां रोगादीनां प्रतीपा-प्रतिकूला चर्या-
विहारो यस्य स तथा । तस्मिन् विहरति तेषामभावात् । पक्षे
चन्द्रसूर्यवृहस्पतीनां मित्रम् । ज्योतिःशास्त्रप्रसिद्धत्वात् । मङ्गलः ।
कुङ्कुमवर्णः । भयकारिणी वक्रा चर्या यस्य स तथा । वक्रगामित्वाद्
वक्रः ॥ ७ ॥

सितकान्ते ! निराकृताज्ञाना । तन्वती शम् ।-सौख्यम् ।
पक्षे चन्द्रः ध्वस्तान्धकारा । शशं-लान्छनं धरन्ती ॥ ८ ॥

* आदधती शशम् । पक्षे आदधती हे ईश ! शम् ।

नारीणां हृदि निवसस्यनिरुद्धगुरुप्रथोज्ज्वलशरीर ! ।

रामेय ! मकरकेतो ! सुविधे ! वृषभासनविदग्ध ! ॥ ९ ॥

जनतापापहृत्कुल्याञ्चितश्रीरमृतप्रदः ।

हरिस्तोमाभिनन्दो वः शीतलोऽव्याद् घनागमः ॥ १० ॥

अवचूरिः

अरीणाम्-भगवदाज्ञालोपकारित्वात् मिथ्यादृष्टीनां हृदि निवासं न वितनोषि । अस्खलितप्रौढकीर्ते ! शुक्लवर्णत्वात् श्वेतकाय ! । रामाभगवन्माता तस्या अपत्यम् । ' ह्याप्स्यूकः ' (सिद्ध ७ ६।१। ७०) इत्यनेन एयणि रामेय ! । मकरलाञ्छन ! । पुण्यप्रकटननिपुण ! । एतान्यामन्त्रणपदानि । पक्षे स्त्रीणां चित्ते निवससि । अनिरुद्धो-
-ऽनङ्गसुतः । ' अनिरुद्धः सुतस्तस्य ' ()
ततस्तस्य गुरुः पितृत्वात् । ततो निरुद्धगुरुरिति प्रथा-कीर्तिर्यस्य स तथा । अथवा अनिरुद्धेन गुर्वी पृथा यस्येति तस्य सम्बोधनम् ।
उज्ज्वलः-शृंगारो रसः स शरीरं यस्य स तथा मन्मथत्वात् ।
तस्य । श्रीनन्दनः । मकरध्वजः । वृषभासन-ईश्वरस्तेन विशेषेण
दग्धः ॥ ९ ॥

प्रजापापहारकः । कुलीनैः पूजित !-स्तुत ! । अष्टमहाप्राति-
हायार्दिका श्रीर्यस्य स तथा । ' महानन्दोऽमृतं सिद्धिः ' (अभि०
का. १, श्लो० ७४) इतिवचनात् अमृतप्रदः-सिद्धिदः । इन्द्रसमूहस्य
पूज्यः । घनः परतीर्थः छेत्तुमशक्यत्वात् । निबिडः आगमः-समयो
यस्य स तथा । पक्षे लोकतापविनाशकः । कुल्यासु-नदीषु अञ्जिता
समवथा उदकरूपा श्रीर्यस्य । कुल्याभिः अञ्जिता-अङ्गीकारतः
पूजिता श्रीर्यस्येति वा स तथा । नोरदायकः मण्डूकगणस्पृहणीयः
वर्षाकालः ॥ १० ॥

प्रीयाद् वः काञ्चनरुचिराजीवाध्यासिनी नलिनहस्ता ।

विष्णुं प्रमोदयन्ती श्रीश्रेयांसस्य सा मूर्तिः ॥ ११ ॥

तिरस्कुर्वन् कायकान्त्या सिन्दूरं महिषध्वजः ।

समवर्ती वासुपूज्यः सूर्यानन्दी सुरवाय वः ॥ १२ ॥

विमलः सौम्योऽशं मे भोगासक्तः स हेलया हन्यात् ।

हरितालसमानरुचिर्यः श्यामापतिमतोषयत ॥ १३ ॥

अवचूरिः ।

सुवर्णवर्णा । जीवानां आधि मनोव्यथां अस्यति इति-क्षिपतीत्ये-
वंकीला या सा तथा । कमलं हस्ते लक्षणत्वेन यस्याः सा । तथा विष्णुं
भगवत्पितरं नन्दयन्ती । प्रसिद्धा । काञ्चनकान्तिकमलोपवेशिका ।
कमलकामलकरा नारायणं श्रीः ॥ ११ ॥

अतिशायिरत्नकान्तित्वात् सिन्दूरमधःकुर्वन् इत्यर्थः । महिषला-
ञ्छनः । मध्यस्थः । सूरिणां-विदुषां आनन्दनशीलः । पक्षे भृशं असि-
तकान्तित्वेन अस्मिन्-कृपाणं क्षिपन् । महिषवाहनो-यमः सूर्यसुतत्वात्
सूर्यानन्दनशीलः ॥ १२ ॥

अभीमः दुःखं मम सांसारिकसौख्येष्वसक्तः । प्रसिद्धः । वेगेन ।
हन्तु । हरितालेन पीतत्वेन समाना रुचिर्यस्य स तथा, सुवर्णकान्ति-
रित्यर्थः । श्यामाख्या भगवतो माता तस्याः पतिः-भर्ता श्रीकृतवर्मा
तं निजपितरमित्यर्थः । पक्षे बुधः-सौमस्यापत्यमिति व्युत्पत्तेः । फला-
भिधया निजप्रियया सह-साकं सौख्यासक्त इत्यर्थः । हरिता नीला ।
आ-समन्तात् 'लस श्लेषणे' इत्यस्मात् शाने लसमाना-लसनशीला
रुचिर्यस्य सः तथा । कौऽर्थः ? 'साहित्ये कालनीलयोरैक्यम्, इति-
कृत्वा श्यामाङ्ग इत्यर्थः । श्यामा-रात्रिस्तस्याः पति चन्द्रमसम् तत्पु-
त्रत्वात् तदानन्दकारित्वं बुधस्य ॥ १३ ॥

वयां जनसुहृद्रूपः पातु वो धारयन् क्षमाम् ।

भूरिभोगविरोचिष्णुरनन्तो विष्णुना श्रितः ॥ १४ ॥

पाठान्तरे—

मञ्जुलाङ्गलसच्छायश्चन्द्रगौरसुरादतः ।

जीयादनन्तः श्रीज्येष्ठो भीमतालोपलक्षितः ॥ १५ ॥

अवचूरिः ।

प्रधानाम् । प्रशस्यः सुहृत् सुहृद्रूपः प्रशस्तार्थे रूपम् प्रत्ययः । ततः षष्ठीसमासः । क्षान्तिम् ॥ अनेकभोगविमुखः । इन्द्रेण श्रितः । पक्षे—प्रधानाङ्गनसमानरूपः । ननु सिततरकान्तित्वान् शेषनागराजस्य इदं विशषणमनुपपन्नम् । नैवम् । सितत्वेनाऽसितत्वेन च तस्य द्विधापि शास्त्रे प्रसिद्धत्वात् । कथमेतद् ? इत्युच्यते ‘स च श्यामोऽथवा शुक्लः सितपङ्कजलाञ्छनः’ (अभि. कां. ४, श्लो. ३७४) इति निघण्टुवचनप्रामाण्यात् इति । पृथिवीम् । अनेकफणविराजमानः । शेषा-
हिः नारायणेन श्रितः तत्पृष्ठशायित्वात् तस्यैवमुक्तिः ॥ १४ ॥

मञ्जुला-मनोरमाऽङ्गस्य लसन्ती छाया-कान्तिर्यस्य । नन्वेतावता भगवतः कान्तिः शोभनत्वमवगतम् सामान्येन । परं अहंतां पञ्चवर्णसम्भवेन च वर्णविशेषावगतिः । इत्याह ‘चन्द्रगौर’ इति ‘चन्द्रो’ स्वर्णकर्पूरो’ () इति वचनात् चन्द्रगौरः—कनककान्तिरित्यर्थः देवाश्रितः—कमलाप्रधानः रौद्रताभावराजितः । पक्षे चारुहलसोभः ‘अवदातगौरशुभ्रवलक्षधवलार्जुनाः’ प्रकार्याः (अभि. का. ६ श्लो. २९) इतिवचनात् चन्द्र इव गौरः सितः—धेतवर्ण इत्यर्थः । मदिरासक्तः प्रियमश्रुत्वात् तस्य । बलभद्रः—कृष्णाग्रजत्वात् श्रियो ज्येष्ठः भीमो यस्तालः स ध्वजे यस्य स तथा ॥ १५ ॥

सदयो ध्यानगरीयानमोदयददीपयच्च भानुकुलम् ।

यो वैदेहीहितकृत् स श्रीरामो जयति धर्मः ॥ १६ ॥

नयज्ञपुरुषाधारो वहन्नवसुधाधरम् ।

अहीनः कोऽपि पायाद्वः श्रीशान्तेर्विस्तरो गिराम् ॥ १७ ॥

रुचिताम्रं सद्वात्रीधवनतमाश्रितमशोकपुन्नागैः ।

विभ्राजिभृदुलताढ्यं स्तुवेऽवनं पदयुगं कुन्थोः ॥ १८ ॥

अवचूरिः ।

दयासाहितः । ध्यानेन गरीयान् । भानुसंज्ञितस्य निजपितुः कुलं प्रमोदितवान् दीपितवांश्च । वै-निश्चितम् । देहिनां ईहितकारकः । श्रियाभिरामः । पक्षे प्रधानाऽयोध्यासंज्ञा नगरी । तत्सम्बन्धिनो जनान् प्रमोदयन् अदीपयच्च सूर्यवंशं, सूर्यवंशित्वात् तस्य । वैदेही-सीता तस्या हितकारी ॥ १६ ॥

गणधरादीनां विभ्रामभूमित्वात् आधारः, प्रधानसुधासादृश्यं वहन् । सर्वगुणसम्पूर्णः काश्चिदपूर्वः वाणीप्रपञ्चः । पक्षे अहीनः-शेषस्तस्य नवीनत्वमाह 'नयज्ञपुरुषाधारः' विष्णुविभ्रामभूमिः । न धारयन् वसुधाधारम् ॥ १७ ॥

कान्त्यारुणम् । प्रधानपरिवृद्धैर्नतम् । गतशोकपुरुषकाण्डैराश्रितम् । शोभनशीलम् । सौकुमार्येण समृद्धम् । रक्षकम् । पक्षे रुचिरचूतम् । शोभनामलकीधवानां नतत्वात् वनमपि नतमुच्यते 'अक्ष्णा काणः' इतिवत् । अशोकपुन्नागैः वृक्षविशेषैः साहितम् । पक्षिविराजमानम् । मृद्वोभिर्लताभिराढ्यम् । वनमिति विशेष्यम् ॥ १८ ॥

अवामनतरङ्गौको गभीरस्तिमिराजितः ।

श्रिये समकरो वः स्तादरनाथो महोदधिः ॥ १९ ॥

मल्लिर्महाबलोऽनलसख्यातिप्रथित उच्चकै रयवान् ।

विदधदहिंसोपचयं पुनातु हरिणादृतो भव्यान् ॥ २० ॥

कृतभूतनयादेश उच्चैरक्षोभयावहः ।

सौमित्रिर्नन्दतात् पद्मानन्दनो मुनिसुव्रतः ॥ २१ ॥

अषच्चरिः ।

अनुकूलः सन्तो ये नतास्तेषां भक्तिरागस्य स्थानम् । अनुच्छः ।
अज्ञानेन अजितः । निरुपमहस्तः—सभीहस्तः आविषमहस्तो वा । तेजो
धारयन् । महानां—उत्सवानां उदाधिर्वा । पक्षे उच्चकलालानां स्थानम् ।
पर्वतभीक्षेपकः । मत्स्यशोभितः । मकरैः सहितः । महान् समुद्र इति
विशेष्यम् ॥ १९ ॥

अतिशायिबलः । अमदकीर्त्तिप्रख्यातः । भाग्यवान् । कुर्वन् जीव-
दयापोषम् । इन्द्रेण प्रतिपन्नः । पक्षे वायुः अग्निमैत्र्या अतिविख्यातः ।
वेगवान् सर्पं सपोषम् । मृगं प्रतिपन्नम् तस्य हरिणवाहनत्वेन, पृष-
दश्वत्वात् ॥ २० ॥

सम्पादितसद्भूतनयोपदेशः, कृतजन्तुनयादेशो वा । स्थिर-
लक्ष्म्यावहः । सुमित्रस्य राज्ञोऽपत्यम् । पद्मा भगवतो जननी । पक्षे
कृतसीतादेशः । रक्षसां भयावहः । सुमित्राया अपत्यं लक्ष्मण इति
विशेष्यम् । पद्मोऽष्टमबलदेवः ॥ २१ ॥

असमाननक्रमकरं समाश्रयं जलपतत्रिवर्गाणाम् ।
 नमिनाथं सज्जनदत्तरङ्गमानमत भुवनपतिम् ॥ २२ ॥
 श्रेयः संवरदस्य श्रीनेमेलीला तनोतु वः ।
 पिप्रतो जगति गोभिर्यादवोह्लासवर्द्धिनी ॥ २३ ॥
 अमृतकरः पार्श्वजिनो हरिणाङ्कितविग्रहः कलानिलयः ।
 नन्धात् तमालसत्तमरुचिरच्छविरोषधीभर्ता ॥ २४ ॥
 धत्ते योजनलक्षोच्चैर्मानं योगधुरन्धरः ।
 कल्याणगोत्रः श्रीवीरः सोऽस्तु सन्नन्दनः श्रिये ॥ २५ ॥

अवचूरिः ।

निरुपममुखचरणपाणिम् उपलक्षणत्वात् सर्वाङ्गसुभगम् । जडेषु
 पततां होयमानानाम् धर्मार्थकामानां आधारम् । राजाद्यवस्थायां
 युक्त्या तन्निषेवणात् । सत्प्राणिकलसानुरागम् । जगत्पतिम् । पक्षे
 महान्तो विसदृशा वा नक्रमकरा-जलचरजन्तुविशेषा यत्र । जलप-
 क्षिसमूहानां आधारम् । अमन्दाः स्वनन्तः कङ्कोला यत्र । भुवन-
 जलं तत्पतिं समुद्रमिति विशेष्यम् ॥ २२ ॥

शिवसुखं कर्म । पालयन्तीति । विश्वम् । वाग्भिः । पक्षे
 शम्बर-जलम् तद्दोऽम्बुदस्तस्य । पूरयन्ती भुवं जलैः या दवानलवृद्धि-
 च्छेदिनी ॥ २३ ॥

शिवकरः । अहिना लाञ्छितवपुः कलानां स्थानम् । तमालौ
 वृक्षविशेषस्तद्गुचिरच्छविः । अच्छा-स्वच्छा विगतरोगा धीर्यस्य स
 तथा । भर्ता-स्वामो । पक्षे चन्द्रः-सृगाङ्किततनुः । षोडशोऽंशः-
 कला । रजता-लसत्तमा रुचिरा च्छविर्यस्य । औषधीनां पतिः-
 भर्ता इति तत् कर्मणि द्वितीया शस् ॥ २४ ॥

रोचनविषयग्रामा समुद्रसहिता समानगोपचिता ।

अवनी पारगतानां पुनातु वः पञ्चकल्याणी ॥ २६ ॥

मुक्तिश्रीमृगलोचनास्तनघनाश्लेषक्रियालङ्कृताः

श्लेषालङ्क्रियया स्तुता इति मया सार्वार्थचतुर्विंशतिः ।

भीरुत्वोद्भवमाजिनप्रभवति कूरापि दूरान् महा-

मोहद्वामभृदनीकिनी मयि यथा कुर्युस्तथानुग्रहम् ॥ २७ ॥

*वभूव भद्रैकरतोऽस्तमन्युः शिवालयं प्राप्य महासुखी यः ।

महेश्वरस्तीर्थकृतां समूहः सना कपालादृत एष जीयात् ॥ २८ ॥

अवचूरिः ।

यो भगवान् जनलक्षकृतं मानं-पूजां धत्ते । योगे-रत्नत्रये
धुरन्धरः । उत्तमान्वयः । कल्याणं सुकृदभिधानो वा । सतामानन्दनः ।
पक्षे योजनलक्षप्रमाणम् । उच्चैर्मानं धत्ते । यः अगेषु धुरन्धरः ।
कल्याणं-सुवर्णं गोत्रः-पर्वतः सुवर्णाचलो-मेरुरिति विशेष्यम् ।
शोभननन्दनवनः ॥ २५ ॥

रोचन इति कर्तर्यमः विषयग्रामः-शब्दादिगणः रुच्यः स
यस्याम् । सहर्षरसाहिता भक्ता असमाना गोपा-इन्द्रास्तैश्चिता-
व्यासा । यद्वा समुदिति पृथग् विशेषणम् । जगतां हर्षदायकत्वात्
रसेभ्यो हिता तत्समये तद्वृद्धिभवनात् असमानगोपचितेति पृथग्-
प्रीतिरक्षणादिकारिणी । पक्षे रुचिरस्थानदेशग्रामा । आन्ध्रियुक्ता । समा-
समग्रा नगैः-शैलैः उपचिता ॥ २६ ॥

सुखैकनिरतः राजाद्यवस्थायाम् भद्रा एकरता यस्येति वा सुखा-
दित्वात् कस्य परनिपातः निरस्तक्रोधः । सिद्धिं सम्प्राप्य महा-
सुखीवभूवेति सण्डहः । महास्वामो नाकपालः-इन्द्रस्तेनादृतः । पक्षे

सत्तारकं मेघविरुद्धमस्तु सन्मङ्गलं सद्बुधजीवकाव्यम् ।
 मोहारिमज्जिणुपदं जिनेन्द्रश्रुतं मुदे मन्दतमोवियुक्तम् ॥२९॥
 जगद्ब्रह्ममृद्धिभरस्य दाता शयस्फुरद्भासुरह्रादिनीकः ।
 प्रकर्षदो मोरसभावितानां पिपर्तु वंशं वरदो महेन्द्रः ॥३०॥

अवचूरिः ।

भद्रो-वृषभो भद्रा-गङ्गा वा तत्र रतः । ध्वस्त ऋतुस्तन्निरासक-
 स्वात् । शिवा-गौरी तस्यां लयं-रतिम् । महेश्वरः-शम्भुरिति विशे-
 ष्यम् । सदा कपालं प्रतिपन्नः ॥२८॥

सतां तारकम् । मे-मम अघं-विरुद्धं तद्ध्वंसित्वात् । सद्भिः
 बुधैर्जीवैः काव्यं वर्णनीयम् । मोहरिपुमञ्जनशीलानि पदानि यस्य ।
 अमन्दाऽज्ञानवियुक्तम् । पक्षे शोभनतारकम् । मेघैः विशेषेण रुद्धम् ।
 मङ्गल-बुध-जीव-काव्या ग्रहाः जीवकाव्यौ-गुरुशुक्रौ । चन्द्रमसा-
 चन्द्रेण हारीणि भानि यस्मिन् । जिणुपदं-व्योमेति विशेष्यम् ।
 शनिराहुभ्यामवियुक्तं-सहितम् ॥ २९ ॥

विश्वद्रोहिणां ऋद्धिभरस्य छेदकः 'दांबक् लवने' ()
 इतिधातुः शये-हस्ते स्फुरन्ती-भासुरा ह्रादिनी-वज्रं यस्य
 स तथा । प्रहर्षदा वमा-कीर्तिः कान्तिर्वा यस्य । भक्तिमतां वासवः ।
 पक्षे जगद्ब्रह्म-वृक्षाः । 'अदीर्घाद् विरामकव्यञ्जने' (सिद्ध० १।३।३२)
 इति वस्य द्वित्वम् । आशये लक्षणया मध्ये-स्थाने वा । ह्रादिनी-
 विद्युत् । मोरा-मयूराः उणादौ ओरप्रत्ययान्तो मोरकन्दः । तेषां
 सभायां आविताः-प्राप्ताः । शम्बरदो-जलदः । स पिपर्तु-पाल-
 यतु ॥ ३० ॥

॥ इति श्री जिनप्रभसुरिकृतस्तवावचूरिः श्रीजयचन्द्रसुरिकृता ॥

[८८]

श्रीजिनप्रभसूरिप्रणीतः
श्रीऋषभदेवाज्ञास्तवः ।

नयगमभंगपहाणा विराहिआराहिआवि सपमाणा ।
भवसिवदाणसमाणा जिणवरआणा चिरं जयतु ॥१॥
इक्कु चिय तुह आणा दुहं सुहं देइ सामियाणंतं ।
इक्कावि मेहवुट्ठी विसं व अमिअं व पत्तगुणा ॥२॥
भमिओ भवो अणंतो तुह आणाविरहिएहिं जीवेहिं ।
पुण भमियव्वो तेहिं जेहि न अंगीकया आणा ॥३॥
जो न कुणइ तुह आणं सो आणं कुणइ तिहुअणस्सावि ।
जो पुण कुणइ जिणाणं तस्साणा तिहुअणे देव ! ॥४॥
तं पुण्णं पडिपुण्णं तं मइनिउणं अणोवमं सामि ! ।
जेण जिणनाह ! सम्मं जाणिज्ज जहट्ठिआ आणा ॥५॥
नरयगई वि हु सगो तुह आणाभाविआण भविआणं ।
सगोवि नरयअहिओ जिणवरआणाविमुत्ताणं ॥६॥
तुह आणाभट्ठाणं तिलोयलच्छीइ नाह ! न हु सुक्खं ।
आणाजुत्ताण पुणो न देइ दुक्खं दरिदपि ॥७॥
तुह जिणवरिद ! आणा विराहिआ जं पमायदोसेण ।
भवं भमंतेण मए तं मिच्छा दुक्कडं होउ ॥८॥
निउणमईगम्माणा ववहारेणं न निज्जाए सम्मं ।
निच्छयओ पुण नियमा तुह जिण ! भणिअं पमाणं मे ॥९॥

मिच्छतावततो पत्तो तुह आणतरुवरच्छायं ।

ता तत्थ कुण पसायं सामी विस्सामदाणेण ॥१०॥

इइ विण्णत्तो जिणपहु !

जिणपहसूरीहि जगगुरू पढमो !

विण्णत्तीइ पसायं

निब्बिग्घं कुणउ अम्हाणं ॥११॥

[८९]

श्रीजिनप्रभसूरिप्रणीतः

श्रीपार्श्वनाथलघुस्तवः ।

(नवग्रहश्लेषः)

दोसावहारदक्खो नालीयायरवियासगोपेसरो ।

र्येणत्तयस्स जणओ पासजिणो जयउ जयचक्खू ॥१॥

अवचूरिः ।

दोषादीनां-भूतादीनां अपहारे-दूरीकरणे दक्षः-समर्थः ।

‘ नाली० ’ न अलीके-असत्यवचने आदरं विकाशयितुं गोप्रसरः-
वाक्समूहो यस्य स तथेति । ‘ रय० ’ रत्नत्रयस्य-ज्ञानदर्शन-चारित्र्य-

टिप्पनकम्

१ गौः-वाणी किरणं च । २ पक्षे रत्नात्मजः-यमः । ३ पक्षे
जगच्चक्षुः-सूर्यः ।

कयकुवलयपडिबोहो हरिणं कियविगहो कलानिलओ ।

विहिआरविंदमहणो दिअराओ जयइ पासजिणो ॥२॥

अवचूरिः ।

रूपस्य जनकः— उत्पादकः इत्यर्थः । पार्श्वजिनो जयतु ' जयचक्रू ' जगच्चक्षुः—विश्वलोचन इत्यर्थः । अथ जगच्चक्षुः—आदित्यः प्रथमग्रहो जयतु । क्रियासम्बन्धः । स च कथम्भूतः ? ' दोसा, ' इति पदम् । दोषायाः—रात्रेः अपहारे दक्षः रात्रिच्छेदकत्वात् इति । ' नाली० ' नालीकाकरविकाशी—कमलखण्डविकाशी गोप्रसरः—किरणप्रचारो यस्येति । तथा ' रयण० ' इति रत्नात्मजस्य—रत्नादेवीसूनोः यमस्य जनकः—पिता जयति ॥ १ ॥

कृतः कुवलयस्य—पृथ्वीमण्डलस्य प्रतिबोधो येन स तथेति । ' हरि० ' हरिणा—सर्पेण अङ्कितो विग्रहो—देहो यस्य स तथा । सर्प-लान्छनधारित्वात् । ' कलानिलओ ' इति स्पष्टम् । ' विहि० ' विहितं—कृतं अरिवृन्दस्य—वैरिसमूहस्य मथनं येन स तथा ' दिअराओ ' इति दितरागः—खण्डितरागः इत्यर्थः । जयति पार्श्वजिनः । अथवा ' दिअराओ ' द्विजराजः—चन्द्रः स च कृतकुवलयप्रतिबोधः हरिणाङ्कितविग्रहः कलानिलयः विहितारविन्दमथनो जयति ॥२॥

कांत्या निर्जयन्—तिरस्कुर्वन् असिम्—खङ्गलताम्, दूरम्—अत्यर्थम् । पृथ्वीनन्दनः—पृथ्वा आनन्दकृत् । अकूरः—स्वच्छतरात्मनः परिणामधारकत्वात् । ' जय० ' जगज्जन्तूनां अमृतमिव वाक्यं यस्य स तथेति । सुमङ्गलः—शोभनकल्याणवान् जयति प्रभुपार्श्वजिनः ।

३ हरिः—सर्पः तेनाङ्कितः । ५ आरं—अरिसम्बन्धि वृन्दम् । ६ छिन्नरागः । पक्षे द्विजराजः—चन्द्रः ।

कंतीई णिजिणितो^१ सिंदूरं^२ पुहइनंदणो कूरो ।

जयजंतु अमयवक्रो सुमंगलो जयइ पासजिणो ॥३॥

उप्पलदलनीलरुई हरिमंडलसंथुओ इलाणंदो ।

रयणिअरदारओ मह बुहो पसीइज्ज पासपह् ॥४॥

अवचूरिः ।

अथवा सुमङ्गलः-शोभनो मङ्गलग्रहः, कान्त्या शरीरेण निर्मयन्
सिन्दूरं रक्तवर्णत्वात् । ' पुहविनंदणो ' वसुधासुतः । क्रूरग्रहत्वात् ।
' जयजन्तुअमय० ' इति जगज्जन्तूनां अमतो विश्वजनानां अनभीष्टः,
वक्रः वक्रगतित्वात् ॥ ३ ॥

नीलनीरजकान्तिः हरिमण्डलैः संस्तुतः-इन्द्रमण्डलैः कृतः संस्तवः
यस्य सः इन्द्रविहितवर्णनः । इलाया-धराया आनन्ददायित्वात्
' आयुर्वै धृतम् ' इति यावत् ' कारणे कार्योपचारात् ' इति । रजो-
निकरदारकः-पापप्रकरप्रदलनः ' महबुहो ' महाबुधः सर्वज्ञत्वात् ।
प्रसीदतु पार्श्वप्रभुः ।

अथवा ' मह ' इति मम बुधो-ग्रहभेदः प्रसीदतु-प्रसादपरो
भवतु । ' उप्पल० ' इति नीलवर्णत्वात् । ' हरिमण्डल० ' हरिमण्ड-
लेन सूर्यमण्डलेन सह संस्तवः-परिचयो यस्येति सदा दिनकरमण्डल-
स्थाणित्वात् इति भावः । अथवा उचितो नित्यसंहितत्वात् । इला-
नंदो ' इत्या नामेति बुधस्त्री तस्या आनन्दः प्रायवत्, रजनीकरः-
चन्द्रः तस्य दारकः-सुत इत्यर्थः ॥४॥

टिप्पणकम् ।

१ कान्त्या-शरीरदीप्त्या । २ असिम्-खड्गम् । ३ दूरम्-अत्यर्थम् ।
नन्दनः हर्षदः । ४ अक्रूरः-स्वच्छान्तरात्रिम् । ५ जगज्जन्तवमृतवाक्यः ।
६ कल्याणवान्

नाहिअवायविअड्ढो नायत्थो नायरायकयपूजो ।

सिरिपासनाहदेवो देवायरिओ सिवं दिसउ ॥५॥

रायावट्समुज्जलतणुप्पहामंडलो महाभूर्ह ।

असुरेहिं नमिज्जंतो पासजिणिंदो कई जयउ ॥६॥

अवचूरिः ।

न अहितवादविदग्धः, ज्ञायस्थः—सदाचारे स्थितः (ज्ञातार्थः) नागराजकृतपूजः इति पदं व्यक्तम् । श्रीपार्श्वनाथदेवो देवैः आवृतः—पूजितः देवावृतः सुखं दिशतु । अथवा देवाचार्यो—गुरुः सुखं दिशतु, स च नास्तिकवादविदग्धः तदुपयोगित्वात् लोकायतमतस्य । नाके—स्वर्गे आकाशे वा तिष्ठतीति वा नाकस्थः, नागराजपूज्यः—शक्राक्षित इत्यर्थः ॥ ५ ॥

राजावर्त्तः—अत्र नीलोत्पलविशेषः तद्वत् समुज्ज्वलं तनुप्रभा-

टिप्पनकम् ।

अथो मङ्गलः ग्रहः काम्ब्या सिन्दूरम् । रक्तवर्णत्वाग्मङ्गलस्य । जग-
ज्जम्बूनां अमतः—अनभीष्टः वक्रो यस्य सः । 'ओमे वक्त्रे
वपुष्कवाः स्युः' ।

रजोनिकरनिवारकः । महाबुधः । सूर्यमण्डलासन्नः । इला—बुधपत्नी
तन्वद्वनः । उत्पलदलनीलरुचिः । उभयोरपि साम्यम् नीलवर्णत्वात्
श्रीपार्श्वजिनस्य बुधस्य च । रजनिकरः—चन्द्रः तस्य दारकः—पुत्रः ।

नास्तिकानां । अहित । नाकस्थः न्यायस्थः नाको—नागः ।
देवाचार्यः देवैराहृतः । राजावर्त्तः—नीलोत्पलविशेषः रावटो मणिर्वा ।
रौप्य इवोज्ज्वलः । महर्दिकः । कं—ज्ञानं वेत्तीति कवित् । पक्षे कविः—
शुक्रः । सद्भाजन्मा 'शुक्रो मन्त्राभक्तः काव्यः' (अभि० का० २ श्लो० ३३)
इति हिमः ।

तिमिरासिसमारूढो संतो दुःखावहो जयम्मि थिरो ।
 बहुलतमासरिससिरी जयचक्खुसुओ जयउ पासो ॥७॥
 कवलीकयदोसार्यैरमायंडरहं अहोतैणुविमुक्कं ।
 लोआभरणीभूअं पासजिणं सत्तमं सरह ॥८॥

अवचूरिः ।

मण्डलं यस्य स तथा । महाभूतिः—महार्चिः करः । असूरैः उपलक्ष-
 णत्वाद् भवनपतिभिर्नम्यमानः पार्श्वजिनेन्द्रः कविर्जयतु । कं—ज्ञानं
 वेत्तीति कवी । अथवा कविः—शुक्रः, स च राज्ञो रूप्यस्य आवर्त्तो—
 द्रवः तद्वत् समुज्ज्वलं तनुप्रभामण्डलं यस्य स तथा । यतः ‘कवि-
 स्त्वत्यन्तधवलः’ (भुवनदीपके श्लो. ३४) अथ कविना कथं राज्यशब्देन
 रूप्य—चन्द्रपर्यायवाचित्वादिति ब्रूमः । मघाभूतिः—मघासु भूतिः—जन्म
 यस्य स तथा । असूरैः—दैत्यैः नमस्यमानो यतोऽसुरगुरुत्वात् इति
 स जयति ॥ ६ ॥

तिमिरं—अज्ञानं अस्याति—क्षिपतीति शीलं—स्वभावं शं—सुखं
 अर्थाद् अत्र मोक्षसुखलक्षणं तत्र आरूढः—प्रपन्नः सन्तोऽत्र शमी
 अष्टादशदोषरहितत्वात् । ‘दुःखावहो’ दुःखापहः शरीरिणां शरीरमा-
 नसदुःखविघातीति । ‘जयम्मि थिरो’ जगति—लोके स्थिरः—स्थैर्यवान् ।
 बहुलतमा—अतिशयेन प्रचुरा असदृशी—निरूपमा श्रीः—ज्ञानादिका
 लक्ष्मीर्यस्य स तथा ‘जयचक्खू’ जगच्चक्षुरिव चक्षुः । श्रुतं—सिद्धान्तो
 यस्य स तथा । जयति पार्श्वः । अथवा स्थिर इति शनैश्चरः स च
 तिमिराक्षिः—मीनराशिस्तं समारूढः सन् दुःखावहो भवति । जगति
 बहुलतमा कृष्णपक्षनिशा तया सदृशी श्रीः अत्र श्रीः—शोभा यस्य स
 तथा । तथा जगच्चक्षुः—सूर्यमुज्जयति ॥ ७ ॥

दोषानी आकरा दोषाकरा एवंविधा माया सा कवलीकृता—
 प्राप्तीकृता येन स तथा तं क० । ‘डरहं’ भयत्रं समस्तभया-

दुरिआइं पासनाहो सिहावमालिअनहो भुवणकेऊ ।

दूरं तमरासीओ सत्तमठाणट्ठिओ हरउ ॥९॥

१ दोषाणां आकराः माया च, पक्षे चन्द्रसूर्यमण्डलम् ।
२ सम्बोधने

अचचूरिः ।

पहारित्वात् । अहो इत्यत्र स्मरणवर्ता सम्बोधने 'तनुविमुक्तं'-औदारिकशरीरम् । राद्यगपञ्चकरहितम् 'लोपेति' लोकस्य चतुर्दशरज्ज्वात्मकस्य आभरणीभूतं-अलङ्कारभूतं पार्श्वजिनसत्तमं सर्वजिनोत्तमत्वात् । अथवा हे लोकाः ! सत्तमं शोभनं राहुग्रहं स्मरत । किंविशिष्टम् ? 'कवलीकृतं' प्राप्तीकृतचन्द्रसूर्यमण्डलमित्यर्थः । 'अहोतणुविमुक्तं' अधस्तनुविमुक्तं शिरोमात्रधारकत्वात् । भरणीभूतं-भरणीनक्षत्रजातम् ॥ ८ ॥

दुरितानि-पापानि पार्श्वनाथो हरतु-दूरीकरोतु । किंवि० ? शिखाभिः किरणैः 'वमालि' त्ति व्याप्ता नखा यस्य स तथोक्तः । तथा भुवनकेतुः-जगतो ध्वजप्रायः । पुनः किं०? दूरं-दूरवर्ती । कस्मात्? तमोराशितः' मिथ्यादिमोहादितमःपुत्रात् अत एव सत्तमे-श्रेष्ठे स्थाने-अक्षये स्थितः । अथवा भुवने-जगति केतुः-नवमग्रहो भुवनकेतुः स विघ्नानि-दुरितानि दूरं यथा भवति तथा हरतु । स च शिखाया-चूडया 'अवमालिय'त्ति व्याप्तम् नमो येन सः । तथा स हि शिखायान् उदयते तथा तथा तमोराशितो-राहुसंश्रितराशेः सप्तमे स्थाने स्थितः । तथा ज्योतिषां सप्तमगृहगो यो विषुवत्पदाक्रान्तवेदमनः केतुः इति गमयन्नाह ॥ ९ ॥

इति नवग्रहस्तुतिगर्भे जिनभस्मसूरिभिर्गुम्फितं स्तवनं तव पार्श्व ! पठति यः तमशुभा अपि ग्रहा न पीडयन्ति । चन्द्रादीनां शुभ-

इअ नवसाहस्रगन्धं जिणपहसूरिहिं गुंफिअं थवणं ।

तुह पास ! पढइ जो तं असुहा वि गहा न पीडंति ॥१०॥

अवचूरिः ।

त्वेऽप्यथाष्टमद्वादशादिस्थानवशादशुभत्वं, शुभस्तु, तृतीयएकादशादि-
स्थानवशात् पीडयन्त्येवेति अशुभा इत्युक्तमिति । इति स्तवावचूरिः॥

लिखितेये श्रीविक्रमपुरे वरे संवत्सराकमुनिरतिशशिवर्षे फागुण-
वदि ८ दिने ॥

टिप्पनकम् ।

तिमिर-अज्ञानं अस्यतीति तिमिरासी-मोक्षः तस्य शं-सुखं
आरूढः । शान्तः । अतिशयेन प्रबरा-असदृशी श्रीः-जिनलक्ष्मीरूपा
यस्य सः । जगच्चक्षुरिष श्रुतं-शास्त्रं यस्य सः । पक्षे स्थिरः-शान्तिः।
शेषोक्तः मीनराश्यारूढः सन् दुःखावहः स्यात् । कृष्णपक्षनिशासम-
देहः । सूर्यसुतः ॥ ७ ॥

कवलीकृतो दोषाणां आकरो माया च येन । दरघ्नम् । अहो
सम्बोधने । देहमुक्तं-श्रेष्ठम् । पक्षे हे लोकाः ! सत्तमसं-राहुम् । भर-
ण्या जातम् । प्रस्तचन्द्ररविरथम् । अधःशरीरविमुक्तम् ॥ ८ ॥

किरणीर्व्याप्तनखः । पक्षे चूडाव्यासाकाशः भुवनस्य भवजप्रायः
दूरवर्ती तमोराशितः सप्तमः । अत एव मोक्षे स्थितः । एवं भुक्ते
केतुः-नवमो ग्रहः दुरितं हरतु इति । राहुसंभ्रितराशेः सप्तमस्थानस्थितः

‘राहुच्छाया स्मृतः केतुर्यत्र राशौ भवेदयम् ।

तस्मात् सप्तमके केतू राहुः स्याद् यत्र चांशके ॥

इति ज्योतिषसार-भुवनदीपक (श्लोक २२)वचनप्रामाण्यात् ॥९॥

‘इयं’ सुयोगम् ।

[९०]

श्रीजिनप्रभसुरिप्रणीतं

श्रीगौतमस्तोत्रम् ।

जम्मपवित्तियसिरिमगहदेस अवयंसगुन्वरगामं ।

गोयमगुत्तं सिरिइंदभूइगणहारिणं नम्मिमो ॥ १ ॥

वसुभूइकुलविभूसण ! जिट्ठाउड्डुजाय ! कंचणच्छाय ! ।

पुहवीउअरसरोरुहमराल ! तं जयसु गणनाह ! ॥ २ ॥

समचउरंसागिइमय ! संघयणं वज्जरिसहनारायं ।

कलयं ते कावि सिरी देहे तुह सत्तकरतुंगे ॥ ३ ॥

सह दसदिएहिं जण्णं मज्झिमपावाइ तुह कुणंतस्स ।

माणो बि हु बोहिफलो अहेसि तुह वीरदंसणओ ॥ ४ ॥

वेयपयत्थे तुह जीवसंसए जिणवरेण विच्छिन्ने ।

निक्खंतो तं पहु ! लहु पंचहिं सह खंडिअसएहिं ॥ ५ ॥

वइसाहसुद्धइकारसीइ पुव्वण्हदेसकालंमि ।

महसेणवणे पण्णासवच्छरंत्ते सि पव्वइओ ॥ ६ ॥

गिहिभावे जं तुमए सम्मं आराहिओ महावीरो ।

तेणन्भासेण तमेव सेवसे समणभावेवि ॥ ७ ॥

पण्णासलिले सिक्खो जिणेण तिपइकतिल्लविद्ध ते ।

वित्थरिओ तह तक्खणा दुवालसंगापणयणेण ॥ ८ ॥

इगवीससयक्खरसूरिमंतसवणाउ झत्ति संजाया ।

आमोसहि—विप्पोसहिपमुहा तुह लद्धिरिंछोली ॥ ९ ॥

तुह अंगं फरिसिय जं फासइ पवणो जलासयाण जलं ।

तं पीऊण मणुस्सा उर्विति छम्मासमारुगं ॥ १० ॥

तंबं पि होइ हेमं निट्ठीवणकाइआविलित्तं ते ।

तिहुयणअच्छेरकरं जयइ अहो जोगमाहप्पं ॥ ११ ॥

नूणं विसिट्ठफलं थावरतित्थाउ जंगमं तित्थं ।

इअ अट्ठावयमुज्झिय ते रिसिणो तं चिअ छीणा ॥ १२ ॥

कोडिन्नदिन्न—सेवालि—तावसा तिजुअ पनरस सया य ।

अप्पा य तप्पिआ पहु ! इग पायसपडिगहेण तए ॥ १३ ॥

अक्खीणमहाणसलद्धिणो अ तुह नामगहणमित्तेण ।

अज्जवि लहंति भविआ मणुंबिअरिद्धिसिद्धीओ ॥ १४ ॥

पहु ! अन्ने दायारा संतं चिअ वत्थु विअरित्तं पइणो ।

तं पुण सदिक्खिआणं विअरसि केवलमसंतं पि ॥ १५ ॥

परिसाइ तिसट्ठिअहिअतिसयपासंडिवयणविण्णासा ।

तुह वयणनीरपूरे इक्कंमिव तणमिव तरंति ॥ १६ ॥

इअरल्लउमत्थसुअमयपसमत्थं चेव वत्थुवित्तीए ।

आणंदोहिवइअरे तुह खलिअं सुव्वए नूणं ॥ १७ ॥

अम्हारिसावि विगुणा जं गणहरसइमुव्वहंति जए ।

सो तुम्ह कहिअगणहरमंतनिवेसस्स महिमल्लो ॥ १८ ॥

तीसं वरिसंते पहु ! केवललच्छि सयंवरमुर्विति ।

तमुविक्खित्था तं वीरभत्तिभंगप्पसंगमया ॥ १९ ॥

सिद्धे जिणंमि केवलमिओहरीहिं जिणुब्ब तं महिओ ।
 दीवा पवत्तिओ किं न दीवओ तप्पहं भयइ ? ॥२०॥
 कत्तिअसिअपाडिवए केवलमहिमा सुरेहि तुह विहिआ ।
 तेणज्जवि तम्मि दिणे दीसइ ऊसवमई पुहई ॥२१॥
 तुह छत्ततलं अप्पं सित्तं जो झाइ अमयविंदूहिं ।
 सो संतिपुट्टिकिक्कीण भायणं होइ अणुदिअहं ॥२२॥
 मोहतमोहं हरिउं बारसवरिसाइ केवलपहाहिं ।
 अणुगहिअ जणं मुणिमणकमलाइं पयासिय रविब्ब ॥२३॥
 बाणवइवासजीवी निसिरिअ सगणं सुहम्मसामिम्मि ।
 मासं पाओवगओ रायगिहे तं गओ सिद्धिं ॥२४॥
 नमिरसुररायसेहरचुंविअपय ! संथुओसि इअ भयवं ! ।
 जिणपह ! मुणिंद ! गोयम ! मह उवरिं पसीअ अविस्सामं ॥२५॥

[९१]

श्रीजिनप्रभसुरिप्रणीतं

मन्त्रगर्भितं

श्रीगौतमस्वामिस्तोत्रम् ।

उनमस्त्रिजगन्नेतुर्वीरस्याग्रिमसूनवे ।

समप्रलब्धिमाणिक्यरोहणायेन्द्रभूतये ॥ १ ॥

पादाम्भोजं भगवतो गौतमस्य नमस्यताम् ।

वशीभवन्ति त्रैलोक्यसम्पदो विगतापदः ॥ २ ॥

तव सिद्धस्य बुद्धस्य पादाम्भोजरजःकणः ।
 पिपर्तिं कल्पशाखीव कामितानि तनूमताम् ॥ ३ ॥
 श्रीगौतमाऽक्षीणमहानसस्य तव कीर्तनात् ।
 सुवर्णपुष्पां पृथिवीमुच्चिनोति नरश्चिरम् ॥ ४ ॥
 अतिशेषेतरां धाम्ना भगवन् ! भास्करां श्रियम् ।
 अतिसौम्यतया चान्द्रीमहो ते भीमकान्तता ॥ ५ ॥
 विजित्य संसारमायाबीजं मोहमहीपतिम् ।
 नरः स्यान्मुक्तिराज्यश्रीनायकस्त्वत्प्रसादतः ॥ ६ ॥
 द्वादशाङ्गीविधौ वेधाः श्रीन्द्रादिसुरसेवितः ।
 अगण्यपुण्यनैपुण्यं तेषां साक्षात्कृतोऽसि यैः ॥ ७ ॥
 नमः स्वाहापतिज्योतिस्तिरस्कारितनुत्विषे ।
 श्रीगोतमगुरो ! तुभ्यं वागीशाय महात्मने ॥ ८ ॥

इति श्रीगौतम ! स्तोत्र—

मन्त्रं ते स्मरतोऽन्वहम् ।

श्रीजिनप्रभसूरेस्त्वं

भव सर्वार्थसिद्धये ॥ ९ ॥

[९२]

श्रीसोमतिलकसुरिकृतं

ज्ञानपञ्चमीस्तवनम् ।

श्रीशैवेयं यादवविशालकुलकुवलयैकहिमरश्मिम् ।
 गौसम्भारविमासितवस्तुस्तोमं नमस्कृत्य ॥ १ ॥

विश्वप्रकाशकारणतरणिज्ञानस्तवेन संयुक्तम् ।

भक्तिभरभावितात्मा वक्ष्येऽहं पञ्चमीस्तवनम् ॥ २ ॥

क्रमतो मतिश्रुतावधिसुमनःपर्यायकेवलारव्यानि ।

ज्ञानानि पञ्च केवलिकथितानि सुदुर्लभानि नृणाम् ॥ ३ ॥

यस्मादेतेषु पुनश्चिकालमुपकारकरणकौशल्यत् ।

तद्वेदिभिर्गुरुतरं श्रुतं स्मृतं भव्यसत्वानाम् ॥ ४ ॥

तस्मादनवरतमिदं श्रयणीयं शुद्धबुद्धिभिः सम्यक् ।

अविशिष्टज्ञानानामवाप्तिहेतोर्विशिष्टानाम् ॥ ५ ॥

उत्पत्त्यादित्रिपदीरूपं त्रिजगद्धितं त्रिजगदीशैः ।

गदितं तृतीयनेत्रोपमं श्रुतं प्रकटितत्रिजगत् ॥ ६ ॥

प्रकृतिपरोपकृतिभरैः प्राकृतमयमिदमकारि गणभृद्भिः ।

नहि जलधिर्विपुलतरस्तरीतुमलमन्तरेण तरीम् ॥ ७ ॥

सर्पत्सदर्पकन्दर्पसर्पगरलोर्मिभिर्धूमि याद्विः ।

अमरत्वमभिलषद्भिर्यदमृतमिव पीयते भविकैः ॥ ८ ॥

किञ्च यदोमित्यक्षरमिवाक्षरं लिप्सवः पदं विशदम् ।

करणत्रितयविशुद्ध्या विधिवद् ध्यायन्ति शुद्धधिषः ॥ ९ ॥

सुहृदयहृदयाकाशप्रचारिणा स्वरसमीरणेनेव ।

येनाहन्यन्त घनान्यधानि घनमण्डलानीव ॥ १० ॥

स्वस्वचरित्राकर्णनरसिकाश्चलितासनाश्चलाभरणाः ।

यस्मै विस्मितहृदयाः स्पृहयन्ति सुराः कृताञ्जलयः ॥ ११ ॥

यस्मात् समुल्लासास्तुल्यफलमिव कल्पपादपादवनौ ।

भर्मः कर्मक्षयकृन्निरुपमशर्मप्रदानपटुः ॥ १२ ॥

यस्य पुरो नमतां परभावाः स्फूर्तिं भजन्ति भूवलये ।

अभिशरमं राभसिका मदोत्कटाः करटिनो ननु के ? ॥ १३ ॥

शिवमौलिरनुत्तरमुखकमलग्रीवेयकानयग्रीवः ।

सुरदशनोदरहृदयः पर्यन्तार्णवविशालकटिः ॥ १४ ॥

सुरगिरिनाभिश्च नभो वलयाञ्चितभुजपदादिकावयवः ।

यत्र त्रिभुवनपुरुषः सङ्क्रामत्यात्मदर्श इव ॥ १५ ॥

भवतस्तदवतु भवतो भजन्तु भव्याश्च तदभवन्तोऽपि ।

कृत्यानि तेन कुर्वन्त्यनिशं तस्मै नमस्यन्तु ॥ १६ ॥

जानीत ततः स्वहिताहितं विहायाहितानि कृत्यानि ।

तस्य स्मरताजस्रं तस्मिन् यूयं यतध्वं च ॥ १७ ॥

यन्मनसीदं ज्ञानं मिथ्यात्वं नैव तं पराभवति ।

किं रविविमानमभितः प्रसरन्ति तमांस्यपि कदाचित् ? ॥ १८ ॥

श्रयत श्रुतप्रवहणं यद् यत् संस्मृत्य संसृतिसमुद्रम् ।

अतिलङ्घ्य लेभिरे प्राक् परमपदं द्वीपवदनेके ॥ १९ ॥

यस्येदं हृदि वसति प्रकटितविकटप्रभावसम्भारम् ।

मन्त्र इव तस्य न पुरः स्फुरन्ति विपदः कदाचिदपि ॥ २० ॥

जगति तदस्ति न किञ्चिन्न साध्यते.....स्त्रिकालविदः ।

वचनैर्विरोधरहितैरासिद्धेर्वीतरागस्य ॥ २१ ॥

तस्मादाराधयताध्ययनेनाऽध्यापनेन वाचनया ।

धर्मकथया तथाऽनुस्मरणेनाऽन्वहं तपसा ॥ २२ ॥

कर्मापनयत पुस्तकपुस्तिकाकारणैस्तदर्चाभिः ।

तद्गोपनोपकरणध्यानविधानैर्भवोपचितम् ॥ २३ ॥

एवं श्री नेमिनाथं मनसि सुमनसः संस्तुवन्तः स्मरन्तः

पञ्चम्यां पञ्चबाणाखिलविशिखमुखध्वंसवज्रोपमानम् ।

ज्ञानस्तोत्रं पवित्रं सुतपसि निरता ये पठन्ति प्रकामं

तेषां ज्ञानं न दूरे निवसति सुगतिः पञ्चमं पञ्चमी वा ॥२४॥

[९३]

धर्मघोषसूरिविरचितः

भाविचतुर्विंशतिजिनस्तवः ।

देवेन्द्रवन्दितान् भाविचतुर्विंशतिमर्हतः ।

भाविशं धर्मकीर्त्तिश्रीविद्यानन्दशिवान् स्तुवे ॥ १ ॥

प्रथमः पद्मनाभोऽर्हन् जीवः श्रेणिकभूपतेः ।

जीयाजीवः सुपार्श्वस्य द्वितीयः सूरदेवकः ॥ २ ॥

तृतीयोऽर्हन् सुपार्श्वारव्यो जीवः पोट्टिलकस्य तु ।

तुर्यः स्वयम्प्रभाभिरव्यो जीवो जीयाद् दृढायुषः ॥ ३ ॥

पञ्चमः कार्तिकजीवः सर्वानुभूतिनामकः ।

जिनो देवश्रुतो नाम जीवः शङ्खस्य षष्ठकः ॥ ४ ॥

उदयाख्यो जिनो भावी नन्दजीवस्तु सप्तमः ।

जिनो जीवः सुनन्दस्याऽष्टमः पेढालनामकः ॥ ५ ॥

जयतात् केकल(शी)जीवो नवमः पोट्टिलो जिनः ।

जीवो रेयलिनामुस्तु (?) शतकीर्त्तिर्दशमोऽर्हन् ॥ ६ ॥

१ मतान्तरमिदं प्रवचनसारोद्धारादितः

जीवः सत्यकिसंज्ञस्यैकादशः सुव्रतो जिनः ।
 कृष्णस्य शार्ङ्गिणो जीवोऽममाख्यो द्वादशो जिनः ॥ ७ ॥
 बलदेवस्य जीवोऽर्हन् निष्कषायस्त्रयोदशः ।
 रोहिणीश्राविकाजीवो निष्पुलाकश्चतुर्दशः ॥ ८ ॥
 निर्ममः सुलसायास्तु जीवः पञ्चदशो जिनः ।
 रेवतीश्राविकाजीवश्चित्रगुप्तस्तु षोडशः ॥ ९ ॥
 जीवो गवालिनानामाऽस्ति समाधिः सप्तदशोऽर्हन् ।
 जीवो मार्गलिसंज्ञस्याष्टादशः संवराभिधः ॥ १० ॥
 जीवो द्वैपायनस्यैकोनविंशोऽर्हन् यशोधरः ।
 जीवः कर्णस्य विंशस्तु विजयाख्यो जिनेश्वरः ॥ ११ ॥
 जीवस्तु नारदस्यैकविंशो मल्लाभिधो जिनः ।
 अम्बडस्य तु जीवोऽर्हन् द्वाविंशो देवनामकः ॥ १२ ॥
 त्रयोविंशो जिनोऽनन्तवीर्योऽव्यादमरस्य तु ।
 जीवः स्वातेर्जिनो जीयाच्चतुर्विंशोऽत्र भद्रकृत् ॥ १३ ॥
 इत्याख्या जीवसंज्ञाभिः संस्तुता भाविनो जिनाः ।
 विश्राणयन्तु मे शीघ्रं श्रेयः संश्रेयसीं श्रियम् ॥ १४ ॥

[१४]

श्रीपार्श्वनाथस्तवनम् ।

जय जय जिणिद ! तिसिंदविंदविंदअपयारविंदजुअ ! ।

सिरिपासनाह ! मणवंछिअत्थसंपायणसमत्थ ! ॥ १ ॥

सामि ! न याणामि अहं अहेसि तुह कित्तिअं न लायणं ।
 नयणाइं ठंति तुह नामधारण पत्थरेवि परं ॥ २ ॥
 नयणा निरत्थया ते जयदमयंजण ! न जेहि दिट्ठोऽसि ।
 वायावि वंचिआ सा सुरसंथुअ ! जेहि न हु थुणिओ ॥ ३ ॥
 हिअयं हिअयाणंदं न हिअयाणंदं न जं तुमं झाइ ।
 सवणा वि असवणा ते न हु तुह गुणाण पवणा जे ॥ ४ ॥
 नाह ! सिरं तं असिरं तिहुअणनमिअस्स जं न ते पणयं ।
 भालं पि भग्गभग्गं तुह पयपीढे न जं लग्गं ॥ ५ ॥
 अकयत्था ते हत्था जे तुह कमकमलसेवअसमत्था ।
 पायावि बहुअपाया गंतूण न वंदिआ जेहिं ॥ ६ ॥
 जम्मो वि सो अरम्मो न जम्मि सम्माणिओ तुमं सामि ! ।
 लच्छी वि सा अलच्छी तुहुच्छवे जा न सुँच्छाहा ॥ ७ ॥
 किं बहुणा नाह ! इहं तुह सेवावज्जिअस्स जं किंचि ।
 तं सव्वं पि निरत्थयमणत्थसत्थप्पयाणाओ ॥ ८ ॥
 ता विण्णत्तो ससिकरसधम्मकित्तिभर ! पास ! तित्थयर ! ।
 तुह सेवाए सहलाणि हुंतु मह लोअणाईणि ॥ ९ ॥

[९५]

श्रीपार्श्वनाथस्तवनम् ।

पूर्वं पामरपुङ्गवेन सकलं साम्राज्यमासादितं
 यस्माद् भोगपरंपरापरिचयो जातो बहूनामपि ।

सोऽयं सर्वजनीनकल्पविटपी चिन्तामणिः कामधुक

श्रीपाश्र्वो भवतादजागृहगतो नित्यं मुदे देहिनाम् ॥१॥

कासश्वासभगन्दरोदरगलप्रन्थिव्यथाविहला

दुष्टाष्टादशकुष्टजातिगलितक्षेत्रा अपि प्राणिनः ।

यन्नामाक्षरकीर्तनामृतरसैः कल्या भवन्ति ध्रुवं

श्रीपाश्र्वं तमहं नमामि तरसा शङ्खेश्वरावस्थितम् ॥२॥

नष्टा कष्टपरम्परा परिभवो दूरे न दैन्यं कचिद्

रोगः शान्तिमुपैति याति कुमतिर्नैवास्ति तेषां भयम् ।

निर्वाणाध्वनि सार्थवाहमसमं ध्यायन्ति ये मानवा

वामेयं प्रकटप्रभाववसतिं श्रीस्तम्भनावस्थितम् ॥ ३ ॥

भूपाला भुवि पार्श्वनाथ ! भगवन् ! राज्योन्नतिं सेवकाः

स्वामित्वं सकलार्थसाधककृतमं निःस्वा धनानि प्रभो ! ।

रोगार्तास्तदभावमापुरपरे सर्वार्थकामान्नरा—

स्त्वत्तः साधुजनाः शिवं प्रशमिनो जावालिदुर्गस्थितेः ॥४॥

यः पूज्यो जगतां नमन्ति सुधियो यं येन मोहो जितो

यस्मै संस्पृहयन्ति चारुमतयो यस्माच्छुभं देहिनाम् ।

यस्यानन्तचतुष्टयं निरुपमं यस्मिन् स्थितं सद्गुणैः

स श्रीपाश्र्वजिनेश्वरो वितरताच्चारूपसंस्थः शिवम् ॥ ५ ॥

भोगिस्कन्धनिबद्धपादयुगलं स्फूर्जत्फणाडम्बरं

कायोत्सर्गजुषं शिरीषनगरप्रासादलब्धोदयम् ।

ध्यानस्थं कमठोपसर्गविगमे कैवल्यलक्ष्मीयुतं

श्रीपाश्र्वं जगतां विदारितरुजं पश्यन्ति धन्या जनाः ॥६॥

अद्यापि प्रकटप्रभावभवनं पञ्चालदेशक्षिते—

श्चूडारत्नपदे सुरेश्वरनतं श्रीवर्द्धमाने पुरे ।

वन्दे पार्श्वजिनेश्वरं जितरिपुं भिन्नेन्द्रनीलद्युतिं

चैत्ये वीरविभोर्भवार्त्तिशमनं श्रीजैत्रमल्लाह्वयम् ॥ ७ ॥

कामक्रोधमदाविवेकविषयव्यासङ्गलुप्तात्मनां

नोत्तारो भववारिधेस्तनुभृतां श्रीपार्श्वनाथप्रभोः ।

पादाः स्युर्यदि यानपात्रमनघं नोऽनन्तकालेष्वपि

द्वीपस्थस्य फणीन्द्रशेखरशिखारत्नप्रभाभासिनः ॥ ८ ॥

देव ! श्रीकलिकुण्डमण्डनमणिर्वाणारसीभूषण !

स्वामिन् ! श्रीमथुराधिनाथ ! भगवन् ! नागहृदालङ्कृते !

कामान् श्रीफलवर्द्धिबद्धवसते ! सम्पूरय प्राणिनां

शश्वच्छ्रीजिणहाधिमन्त्रिवसतिश्रीपुण्ड्रपार्श्वप्रभो ! ॥ ९ ॥

श्रीनागाष्टकुलावचूलतिलकं पद्मावतीसेवितः

यः पार्श्वं प्रणवादिबीजसहितं ह्रींकारसंवेष्टितम् ।

नित्यं ध्यायति निश्चलेन मनसा वीतस्पृहो मानव—

स्तस्यै....वमेव यान्ति विपदः सिध्यन्ति सर्वाः श्रियः १० ।

इत्थं भक्तिवशीकृतेन रचितं स्तोत्रं पदं सम्पदां

मिथ्यात्वद्रुमभङ्गकुञ्जरपते ! रोलम्बरामद्युतेः ।

श्रीपार्श्वस्य विभोर्मयापि कुधिया कल्याणकामैर्मुदा

भग्यैधर्मवैरैः सदैव गुरुणा घोषेण पापठ्यताम् ॥ ११ ॥

[९६]

श्रीवीरजिनस्तवनम् ।

जय श्रीसर्वसिद्धार्थ ! सिद्धार्थचपनन्दन ! ।
 सुमेरुधीर ! गम्भीर ! महावीर ! जिनेश्वर ! ॥१॥
 योऽप्रमेयप्रमाणोऽपि सतहस्तप्रमोपितः ।
 पूर्णेन्दुवर्ण्यवर्णोऽपि स्वर्णवर्णसवर्णकः ॥२॥
 सदृशं कौशिके सके सर्पे च क्रमसंस्पृशि ।
 पीयूषवृष्टिसृष्ट्या यं दृष्ट्या दिष्ट्या विदुर्बुधाः ॥३॥
 विष्टपत्रितयोत्सङ्गरङ्गदुत्तुङ्गकीर्तिना ।
 सनाथं येन नाथेन विश्वं विश्वम्भरातलम् ॥४॥
 यस्मै चक्रे नमः सेवाहेवाकोत्सुकमानसैः ।
 वीराय गतवैराय मर्त्यामर्त्यासुरेश्वरैः ॥५॥
 यस्माद् द्वेषादयो दोषाः क्षिप्रं क्षीणाः क्षमाखनेः ।
 दोषा पृषमयूखेभ्य इव हर्यक्षलक्षणात् ॥६॥
 यदेहद्युतिसन्दोहसन्देहितवर्षुदधौ ।
 रविः खद्योतपोतद्युत्याडम्बरत्रिडम्बनाम् ॥७॥
 भविनां यत्र चित्तस्थे स्युर्धीवृद्धिसिद्धयः ।
 तं वर्द्धमानमानौमि वर्द्धमानसुभावनः ॥८॥
 इति यस्ते वास्तवं पठति वीर ! जिनचन्द्र ! जातरोमाञ्चः ।
 यात्यपवर्गं स द्रुतमखर्वगर्वारिवर्गजयी ॥९॥

[९७]

सर्वजिनस्तवनम् ।

नम्राखण्डलमौलिमण्डलमिलन्मन्दारमालोच्छलत्—

सान्द्रामन्दमरन्दपूरसुरभीभूतक्रमाम्भोरुहान् ।

श्रीनाभिप्रभवप्रभुप्रभृतिर्काँस्तीर्थङ्करान् शङ्करान्

स्तोष्ये साम्प्रतकाललब्धजननान् भक्त्या चतुर्विंशतिम् १

नन्दान्नाभिमुतः सुरेश्वरनतः संसारपारं गतः

क्रोधाद्यैरजितं स्तुवेऽहमजितं त्रैलोक्यसम्पूजितम् ।

सेनाकुक्षिभवः पुनातु विभवः श्रीशम्भवः शम्भवः

पायान्मामभिनन्दनः सुवदनः स्वामी जनानन्दनः ॥२॥

लोकेशः सुमतिस्तनोतु नमति श्रेयःश्रियं सन्मतिं

दम्भद्रौ कलभं मदेभशरभं संस्तौमि पद्मप्रभम् ।

श्रीपृथ्वीतनयं सुपार्श्वमभयं वन्दे विलीनामयं

श्रेयस्तस्य न दुर्लभं शशिनिभं यः स्तौति चन्द्रप्रभम् ३

बोधिं नः सुविधे ! विधेहि सुविधे ! कर्मद्रुमौघप्रधे !

जीयादम्बुजकोमलक्रमतलः श्रीमाञ् जिनः शीतलः ।

श्रीश्रेयांस ! जय स्फुरद्गुणचयः श्रेयःश्रियामाश्रयः

सम्पूज्यो जगतां श्रियं वितनुतां श्रीवासुपूज्यः सताम् ४

मोक्षं वो विमलो ददातु विमलो मोहाम्बुवाहानिलो

ऽनन्तोऽनन्तगुणः सदा गतरणः कुर्यात् क्षयं कर्मणः ।

धर्मो मे विपदं छ्यताच्छिवपदं दद्यात् सुखैकास्पदं

शान्तिस्तीर्थपतिः करोत्विभगतिः शान्तिं कृतावक्षितिः ५

कुन्थुर्मेधरवो भवादवतु वो मानेभकण्ठीरवो

भक्त्या नम्रनरामरं जिनवरं प्रास्तस्मरं नौम्यरम् ।

श्रीमल्लेखनतक्रमोज्झिततमो मल्लेऽस्तु तुभ्यं नमो

विश्वाचर्यो भवतः स पातु भवतः श्रीसुव्रतः सुव्रतः ॥६॥

लोभान्भोजतमेश्वरोपम ! नमो ! धर्मे धियं धेहि मे

वन्देऽहं वृषगामिनं प्रशामिनं श्रीनेमिनं स्वामिनम् ।

श्रीमत्पार्श्वजिनं स्तुवेऽस्तवृजिनं दान्ताक्षदुर्वाजिनं

नौमि श्रीत्रिशलाङ्गजं गतरुजं मायालतायां गजम् ॥८॥

इत्थं धर्मवचोवितानरचितं वर्यं स्तवं मुदयुतः

सद्गर्भदुमसेकसंवरसुचां भक्त्याऽर्हतां नित्यशः ।

श्रेयःक्रीर्त्तिकरं नरः स्मरति यः संसारमाकृत्य सो-

ऽतीतार्त्तिः परमे पदे चिरमितः प्राप्नोत्यनन्तं सुखम् ॥८॥

(कमलबन्धकाव्यं कविनामगर्भम्)

[९८]

यमकमयाः

चतुर्विंशतिजिनस्तुतयः ।

जिनं यशःप्रतापास्तपुष्पदन्तं समं ततः ।

संस्तुवे यत्क्रमौ मोहं पुष्पदन्तं समन्ततः ॥ १ ॥

अवचूरिः ।

सामान्येन जिनसिद्धान् स्तौति-अर्हन्तं पुंडरीकादिसिद्धं वा
सभं-सश्रीकं भक्ताभक्तेषु तुल्यं वा ततः तम् 'आद्यादिभ्यः' (७-२
-८४) इति द्वितीयार्थे तत्प्रत्ययः । सम्यग् बध्नीत ॥ १ ॥

प्रातस्तेऽङ्घ्रिद्वयी येन सरोजास्य ! समा नता ।
 त्वयाऽस्तु जिनधर्माब्जसरोऽजाऽस्य ! समानता ॥ २ ॥
 वन्दे देव ! च्युतोत्पत्तिव्रतकेवलनिर्वृतिम् ।
 विश्वार्चित ! च्युतोत्पत्तिव्रतके बलनिर्वृतिम् ॥ ३ ॥
 चतुरास्थं चतुःकायं चतुर्द्धा वृषसेवितम् ।
 प्रणमामि जिनाधीशं चतुर्धावृषसेऽवितम् ॥ ४ ॥
 जिनेन्द्रानञ्जनश्यामात् कल्याणाब्जहिमप्रभान् ।
 चतुर्विंशतिमानौम्यकल्याणाब्जहिमप्रभान् ॥ ५ ॥
 विलोक्य विकचाम्भोजकाननं नाभिनन्दनम् ।
 द्रष्टुमुत्कायते कोऽपि काननं नाभिनन्दनम् ॥ ६ ॥
 भवानीश ! सदा यस्याजित ! निष्कोप ! नाथति ।
 अहितो न हि तं स्वाभिजितनिष्कोपनाथति ॥ ७ ॥

अवचूरिः ।

सह मया-श्रिया या सा समा । हे अज !-अजन्मन् ! । त्वया
 समानता ॥ २ ॥ च्युतोत्पत्तिः-गतजन्मा । व्रतस्य कं-सुखं तस्य ई-
 श्रीः यस्य । वला-पुष्टा निवृत्तिर्यस्य । ततो द्वन्द्वः । च्युतम्-च्यवनम्
 ॥ ३ ॥ वृषभैः-इन्द्रैः, देवानां चतुर्धात्वेन तत्स्वामिनामपि चातु-
 र्विध्यम् । यद्वा देवानां वृषाणः 'ति लुग् वा' (३-२-१०८) इति
 देवपदलोपः । सह इया-श्रिया यः स से, अवितः-कान्तिमान् ततो
 द्वन्द्वः ॥ ४ ॥ अब्ज-रक्तोत्पलमत्र ग्राहम् । चन्द्रः ॥ ५ ॥ अमण-
 मावत्वेन लुब्धितकेशम् । विकसितं वा । कनति वा-शोभते यत् तत्
 अम्भोजं कन् ततो बहुव्रीहिः ॥ उत्सुकः स्यात् ॥ ६ ॥ नाथ इव
 आचरति-योगक्षेमकारी भवति । दहेप्रभया । पीडयति ॥ ७ ॥

सनातनाय सेनाङ्गभव ! शं भव शम्भव ! ।

भगवन् ! भविकानामभव ! शम्भवशम्भवम् ॥ ८ ॥

दुष्कृतं मे मनोहंसमानस ! स्याऽभिनन्दन ! ।

श्रीसंवरधराधीशमानसस्याभिनन्दन ! ॥ ९ ॥

अज्ञानतिमिरध्वंसे सुमते ! सुमतेन ! ते ।

क्रियते न नमः केन सुमतेऽसुमतेन ते ॥ १० ॥

त्वां नमस्यन्ति येऽङ्कस्थपद्म ! पद्मप्रमेश ! ते ।

त्रैलोक्यस्य मनोहारिपद्म ! पद्मप्रमेशते ॥ ११ ॥

सद्भक्त्या यः सदा स्तौति सुपार्श्वमपुनर्भवम् ।

सोऽस्तजातिमृतिर्याति सुपार्श्वमपुनर्भवम् ॥ १२ ॥

सहर्षा ये समीक्षन्ते मुखं चन्द्रप्रभाऽङ्ग ! ते ।

विदुः सकलसौख्यानां मुखं चन्द्रप्रभाङ्ग ! ते ॥ १३ ॥

सदा स्वपादसंलीनं सुविधे ! सुविधेहि तम् ।

येन ते दर्शनं देव ! सुविधे सुविधेहितम् ॥ १४ ॥

अवचूरिः ।

शाश्वताय सुरवाय । प्लुतविवक्षणात् अकाराभावे मलुक् । हे
अजन्मन् ॥ ८ ॥ छिन्धि ॥ ९ ॥ शुद्धमते !-शोभनमते ! । रविरिवा-
चरति ॥ १० ॥ मनोहारिणी पद्मा-श्रीः यस्या नाथो भवति ॥ ११ ॥
न पुनः भवः संसारस्य जन्मनो वा यस्य । मोक्षम् ॥ १२ ॥ अङ्ग
इति कोमलामन्त्रणे । मुखं-उपायं चारित्र्याद्यात्मकं, तन्मूलत्वात् स्व-
र्गापवर्गादिसौख्यानाम् ॥ १३ ॥ शोभनविधे ! सुष्ठु विधया-प्रका-
रणे ईहितं वाञ्छितं-चेष्टितं वा क्रियाद्वारेण समाचरितम् ॥ १४ ॥

यथा त्वं शीतल ! स्वामिन् ! सोमः सोमो मनोऽहरः ।

भव्यानां न तथा भाति सोमः सोमो मनोहरः ॥ १५ ॥

तं वृणोति स्वयंभूष्णश्रेयांसं बहु मानतः ।

जिनेशं नौति यो नित्यं श्रेयासं बहुमानतः ॥ १६ ॥

वाक्यं यस्तव शुश्राव वासुपूज्य ! सनातनम् ।

भवे कुर्यात् तमोदाववाः सुपूज्य ! सनाऽतनम् ॥ १७ ॥

कस्य प्रमोदमन्यत्र विमलात् परमात्मनः ।

हृदयं भजते देवाद्विमलात् परमात्मनः ॥ १८ ॥

दृष्ट्वा त्वाऽनन्तजिद् ! भावपराजितमनो भवम् ।

भविनां नाथ ! नोऽभ्येत्यपराजितमनो भवम् ॥ १९ ॥

श्रीधर्मेण क्षमारामप्रकृष्टतरवारिणा ।

सनाथोऽस्मि कृच्छ्रवर्ह्णं प्रकृष्ट तरवारिणा ॥ २० ॥

त्वया द्वेधारिवर्गो यत् पदौ श्रीशाऽऽन्ति नाथते ।

शरणं तदभवी ध्वस्तापदौ श्रीशान्तिनाथ ! ते ॥ २१ ॥

अवचूरिः ।

सोमः-शीतलः । सह उमथा-कीर्त्या । सोमः-अरौद्रः । सोमः-
गौरशरीरयुक्तः ॥ १५ ॥ अप्रार्थितमपि स्वयं भवनशीलम् श्रेयः-
भद्रम् यस्य तम् । बहु-अत्यर्थम् । मा-लक्ष्मीः । नतो-नम्रः । आन्तर-
प्रीतितः ॥ १६ ॥ सनातनं-नित्यम् अतनं-गमनम् ॥ १७ ॥
परं-प्रकृष्टम् । आत्मनः ॥ १८ ॥ भावपरैः-आन्तरवैरिभिः हरम् ॥ १९ ॥
प्रकृष्टेन-प्रकर्षेण । प्रकृष्ट-विनाशाय इत्यर्थः । तरवारिः-खड्गविशेषः
॥ २० ॥ बाह्य आन्तरश्च । आन्ति-बबन्धे । नाथते-इच्छति ॥ २१ ॥

वीतरागं स्तुवे कुन्थुं जिनं शम्भुं स्वयम्भुवम् ।
 सरागत्वात् पुनर्नान्यं जिनं शम्भुं स्वयम्भुवम् ॥२२॥
 विजिग्ये लीलया येन प्रद्युम्नो भवताऽदरः ।
 भविनां भवनाशाय प्रद्युम्नो भवतादरः ॥२३॥
 स स्यान्मल्ले ! नमल्लेखो मल्लस्य प्रतिमल्लते ।
 क्रमौ मनसि यो मोहमल्लस्य प्रतिमल्ल ते ॥२४॥
 विधत्ते सर्वदा यस्ते समुन्नत ! समुन्नतिम् ।
 समास्वादयति स्वामिन् ! स सुन्नत ! समुन्नतिम् ॥२५॥
 दृष्ट्वा समवसृत्यन्तर्नमीशं चतुराननम् ।
 पश्येत् कोऽजितखं धीमानमीशं चतुराननम् ॥२६॥
 श्रीनेमिनाथमानौमि समुद्रविजयाङ्गजम् ।
 हेलानिर्जितसम्प्राप्तसमुद्रविजयाङ्गजम् ॥२७॥

अवचूरिः ।

जिनं-विष्णुम्, शम्भु-शिवम्, स्वयम्भुवं-ब्रह्माणम् ॥ २२ ॥
 कामः । अदरः-निर्भयः । प्रकृष्टेन त्यक्तं धुम्नं-द्रव्यं येन स त्वम् ।
 भवतात्-भव । हे अर !-जिन ! ॥ २३ ॥ नमस्तः-नमनशीला
 लेखा-देवा यस्य स तथा 'मदैच्च हर्षे' मदनं-मत् 'कुत्सम्पदादिभ्यः'
 किप्प्रत्ययः । मदं-हर्षं लाति-ददाति 'कचित्' (५ । १ । १७१)
 मल्लस्य-हर्षदस्य । यद्वा मल्लस्य-अहङ्कारलावकस्य प्रतिमल्लते-धार-
 यति ॥ २४ ॥ सह शोभनैः सः । समुत्-सहर्षः ॥ २५ ॥ जितखं
 जितेन्द्रियम् । अजितखं-अजितेन्द्रियम् । अं-विष्णुम्, ईश-हरम्,
 चतुराननं-प्रजापतिम् ॥ २६ ॥ सम्प्राप्तः आसमुद्रं विजयो येन
 अङ्गजेन स हेलया निर्जितो नेमिना ॥ २७ ॥

शिवार्थी सेवते ते श्रीपार्श्व ! नालीककोमलौ ।

न क्रमावनिशं नम्रपार्श्व ! नाऽलीक ! कोऽमलौ ॥२८॥

वरिवस्यति यः श्रीमन्महावीरं महोदयम् ।

सोऽश्नुते जितसम्मोहमहावीरं महोदयम् ॥२९॥

श्रीसीमन्धरजिनस्तुतिः—

श्रीसीमन्धरतीर्थेशं सादरं नुतनिर्जरम् ।

योऽज्ञानं विदधे भस्मसादरं नुत निर्जरम् ॥३०॥

पञ्चदशक्षेत्रजजिनस्तुतिः—

ये वन्दन्तेऽर्हतो भारतैरावतविदेहकान् ।

प्राप्यते प्रवरोदर्का तै रा बत विदेहकान् ॥३१॥

सप्ततिशतजिनस्तुतिः—

सप्ततिशतं जिनानामुत्कृष्टपदवर्तिनाम् ।

वन्दे मनुष्यलोकेऽहमुत्कृष्टपदवर्तिनाम् ॥३२॥

अवचरिः ।

नम्रः पार्श्वो यस्य सः सं० । असत्यरहित ! अमलौ-निर्मलौ ॥ २८ ॥ महान् उदयो यस्य तम् । अश्नुते-प्राप्नोति । महोदयं-चिर्वाणम् ॥ २९ ॥ नुत-स्तुत । निर्जरं-जरारहितम् । नुतनिर्जरं-प्रणुतसुरम् ॥ ३० ॥ भरतैरावतविदेहकेषु भवान्, भरतैरावतविदेहकेषु नाकान्ति-शोभन्ते 'क्वचित् डः' () प्रवरोदर्का-शुभायतिफला पुण्यानुबान्धिपुण्यफला इत्यर्थः । रा-लक्ष्मीः । बत इत्यामन्त्रणे । विदेहकान्-विदेहान् ॥ ३१ ॥ सर्वोत्कर्षतो युगपत् एककालभाविनाम् । उत्कृष्टपदे-प्रधानपदे ॥ ३२ ॥

नन्दीश्वरद्वीपचैत्यस्तुतिः—

श्रीमन्नन्दीश्वरद्वीपेऽप्रतिमाः प्रणुताऽच्युताः ।

द्विपश्चाशति चैत्येषु प्रतिमाः प्रणुताऽच्युताः ॥३३॥

शाश्वताऽशाश्वतबिम्बस्तुतिः—

यद्यात्मनिच्छसि स्थानमकृत्रिममकृत्रिमम् ।

जैनबिम्बव्रजं तद्धेऽम कृत्रिमकृत्रिमम् ॥३४॥

त्रिकालजिनस्तुतिः—

ये जिनेन्द्रान् नमस्यन्ति साम्प्रतातीतभाविनः ।

दुष्कृतात् ते विमुच्यन्ते साम्प्रतातीतभाविनः ॥३५॥

साधारणजिनस्तुतिः—

परात्मानो जिनेन्द्रा यैर्नीयन्ते मानसं प्रति ।

पदं यान्ति जगन्माननीयं ते ऽमानसं प्रति ॥३६॥

आगमस्तुतिः—

सोऽस्तु मोक्षाय मे जैनो नयसङ्गत आगमः ।

अपि यं बुध्यते विद्वानयसङ्गत आगमः ॥३७॥

अवचूरिः ।

अप्रतिमाः—प्रधानाः । प्रणुताच्युताः—नतेन्द्राः । अच्युताः—
शाश्वताः । प्रणुत—स्तुत ॥ ३३ ॥ अकृत्रिमं—कौटिल्यरहितम् प्रशस्त-
भावमित्यर्थः । 'अम शब्दभक्त्योः । भज—सेवस्व ॥ ३४ ॥ परमात्म-
स्वरूपाः । ते भव्याः अमा—निश्रीका न सम्प्रत्यपि । अपिर्गम्यः ।
यद्वा अमाना—अपरिमिता सा—लक्ष्मीर्यत्र तद् अमानसं पदं तत् प्रति-
यान्ति ॥ ३५ ॥ नयैः—नैगमादिभिः सङ्गतः समन्वात् अनुगतः ।
गमाः—सदृशपाठाः यत्र स आगमः । अपिः भिन्नक्रमे । विद्वानपि—
सुधीरपि । अयः—शुभावहं देवं तस्य संयोगात् ॥ ३७ ॥

श्रुतदेवतास्तुतिः—

त्वन्नामाऽज्ञानभिद् धर्मकीर्त्तये श्रुतदेवते ! ।

यन्न कोऽपि तदग्रे स्वकीर्त्तये श्रुतदेवते ॥३८॥

सर्वसम्यग्दृष्टिदेवदेवतास्तुतिः—

यक्षाम्बाद्याः सुराः सर्वे वैयावृत्यकरा जिने ।

भद्रं कुर्वन्तु सद्भाय वै यावृत्यकराजिने ॥३९॥

[९९]

श्रीपार्श्वदेवस्तवनम् ।

विध्वस्ताखिलकर्मजालविलसत्सज्ज्ञानसद्दर्शनं

ज्योतीरूपमरूपगन्धमरसं स्पर्शादिभिर्वर्जितम् ।

सिद्धावस्थमवस्थितातुलसुखं वर्यैकवर्यात्मकं

निस्सीमातिशयप्रभावभवनं श्रीपार्श्वनाथं स्तुवे ॥१॥

काऽयं ते जिनराज ! राजकिरणग्रामाभिरामः स्तवः

काऽहं प्रातिभसौरभस्फुरदुरुप्रज्ञाविहीनः प्रभो ! ।

अवचूरिः ।

अज्ञानभेदस्वभावं कीर्त्तये समुत्कीर्त्तयन्तं प्रयुजे-ग्राहयामि ।

अवते-वदते न कोऽपीति योगः स्वकीर्त्तये-निजस्फूर्त्तये ॥ ३८ ॥

या-भ्रीः तस्या वृत्यं-आश्रयणं तस्य कं-सुखं तेन राजिते ॥ ३९ ॥

१ त्रिलोकोत्सवः ।

किन्तु त्वद्गुणराशिरक्तहृदयस्तत्र प्रवृत्तोऽस्म्यहं

शक्याशक्यविचारणासु विकलः प्रायो हि रागी जनः ॥२॥

विध्वस्तामय ! निर्जितेन्द्रियहय ! प्रक्षीणकर्माश्रय !

श्रीलीलालय ! निर्मितस्मरजय ! स्याद्वादविद्यामय ! ।

मिथ्यात्वप्रलय ! प्रहीणविषय ! स्फूर्जेत्रिलोकीदय !

श्रीपार्श्व ! स्मयरोषदोषकुनयध्वंसिन् ! सदा त्वं जय ॥३॥

किं कारुण्यमयी किमुत्सदमयी किं विश्वमैत्रीमयी

किं वाऽऽनन्दमयी किमुन्नतिमयी किं सौख्यरेखामयी ? ।

इत्थं यत्प्रतिमां समीक्ष्य भविनश्चेतश्चिरं तन्वते

स श्रीपार्श्वजिनस्तनोतु विशदश्रेयांसि भूयांसि नः ॥४॥

आधिव्याधिविरोधिवारिधियुधि व्यालस्फटालोरोगे

भूतप्रेतमलिम्लुचादिषु भयं तस्येह नो जायते ।

नित्यं चेतसि 'पार्श्वनाथ' इति हि स्वर्गापवर्गप्रदं

सन्मन्त्रं चतुरक्षरं प्रतिकलं यः पाठसिद्धं पठेत् ॥५॥

त्वं देवः शरणं त्वमेव जनकस्त्वं त्वं गुरुस्त्वं सुहृत्

त्वं बन्धुस्त्वमसि प्रभुस्त्वमसवस्त्वं मे गतिस्त्वं मतिः ।

तत् किं पार्श्वविभो ! पुरःस्थितमपि त्वं सेवकं किङ्करं

मामद्यापि लसदयारसिकया दृष्ट्यापि नो वीक्षसे ? ॥६॥

शस्योऽयं समयः क्षणोऽयमनघः पुण्या त्वियं शर्वरी

श्लाघ्योऽयं दिवसो लवोऽयममलः पक्षोऽयमर्चास्पदम् ।

मासोऽयं विशदः समाः स्फुटमिमाः श्रीपार्श्व ! विश्वप्रभो !

यत्र त्वद्वदनं व्यलोक्यत मया निःशेषसौख्यावहम् ॥७॥

घन्योऽहं कृतकृत्य एष नृभवस्तीर्णो भवाम्भोनिधि-

र्विध्वस्तान्तरवैरिवारविषयो लब्धस्त्रिलोकोदयैः ।

श्रीमत्पार्श्वविभो ! सदा त्रिजगतीविश्राममूरप्यहो

यस्त्वं हंस इवाऽधुना विदधसे मन्मानसे संस्थितिम् ॥८॥

इत्थं त्वा सितधर्मकीर्तिभवनं स्तुत्वेदमभ्यर्ह्यते

श्रीमत्पार्श्वजिन ! त्वयापि हितदा यस्मै कृते तत्तजे ।

प्राज्यं राज्यमनिर्बला च कमला शुद्धान्तबन्धादिकं

विद्यानन्दपदाय स स्पृहयति त्यस्मै मदीयं मनः ॥९॥

[१००]

श्रीमहावीरकलशः ।

(अपभ्रंशमयः)

यस्तेजोऽस्तरवी रेखपवी रेकाद्रिभेदने !

महावीरेऽत्र सम्मोहजयवीरे नतोऽस्म्यहम् ॥१॥

पुण्णिमचंदसधम्मकित्तिवरविजाणंदं

नमिअ जिणिंदं भत्तिजुत्तपणमिरदेविंदं ।

पयडिस्सं सिरिवद्धमाणजिणजम्मणमहिमं

जिम्ह सुरगिरिसिरउवरि रइअ सुरवरिहि सुरम्मं ॥२॥

अत्थित्थ स्वत्तिअकुंडगामे मणभिरामे पुरवरे

वरसिद्धत्थराओ पवरकाओ सुरवरो विव सुरपुरे ।

१ त्रिलोकोत्सवः

तस्सासि तिसूला केलिकुसला कोमलंगि सुगेहिणी
 जियरूवदेवी सव्वदेवीलोअमाहि सिरोमणी ॥३॥
 अह पाणयाओ सुहलयाओ चविउ वीरजिणेसरो ।
 आसाढविअसे छट्ठिदिवसे नाणतेअदिणेसरो ।
 अवयरिउ गब्भे सुहपगब्भे तीइ चउदस सुविणए
 गयसीहपमुहे लच्छिभिमुहे दरिसयंतो रमणए ॥४॥
 ता तिजयसामिणि हंसगामिणि वहइ गब्भ सुहरिसिआ
 जिम साइसलिलह बिंदु निम्मलसुत्तिमुत्तिअसरिसिआ ।
 चित्तमासह सुद्धतेरसि लहिय मज्झिमरत्तयं
 पसवेइ नंदणु सीलसंदणु सकललोअपवत्तयं ॥५॥
 अह उड्डुलोअह पुव्वदाहिणपच्छिसुत्तररुअगओ
 अट्ठट्ठ कुमरिअ चउरविदिसिहि चउर मज्झिमरुअगओ ।
 आवित्तु विरयहि जम्मि वीरह सूइकम्म सुद्धिक्खिआ
 पवणब्भदप्पणकलसवीअणचमरदीवयरक्खिआ ॥६॥
 अह ओहिनाणिण जम्मु जाणिण जिणह आसण उट्ठिओ
 चउरंगनामं तिअपणामं करिवि जाणुदुगाट्ठिओ ।
 पंजलिअ कहियं सक्कथययं सक्क हरिणिगमेसिणं
 जिणमहिमकारणि घंटताडणि आइसइ निद्वेसिणं ॥७॥
 पालाविहियविमार्णि लक्खजोयणपमाणि
 आरूहिउ आगम्म थुणवि जणणि बहुमार्णि ।
 अवसोअणि पडिसुत्ति मुत्तु करि गहिउ जिणेसरु
 इगरूविण धारित्तु छत्तु अवरेण सुरेसरु ।

ढालितउ दोहिं चमरु सुरवरु गंतु कुलिसकरु अमरगिरि,

अइपंडुअकंबलि आसणि निविसइ वीरु उच्छंगि धरि ॥८॥

त्रिघंटां त्रिघंटां त्रिवाइतु घंटां विमाणं विमाणं प्रती धुटुघंटां ।

मिहं चलिहो चलिहो उच्चरंता समं देवदेवीगणेहिं तुरंता ॥९॥

नवणे सुरिंदा दुवे सूरचंदा गिरिंदम्मि वीसं गया दाणविंदा ।

सविंदा दुतीसं दुहा वंतरिंदा चउस्सट्ठि सव्वेवि मिलिआ सुरिंदा १०

अहो भव्वसत्ता ! वहं एगचित्ता सुमिल्लेवि रोलं पियह अमियघोलं ।

सुरिंदेहि विहियं कयं तुम्ह सहिअं महावीरजम्मे महं जं सुरम्मे ११

कय रुप्पहेमं मणीमट्ठिमइअं सहरसं कलस्साण अट्ठु अहिअं ।

जिअ कखीर खीरोअहिक्खीरभरिअं सुकप्पूरपूराइ गंधेहि सहिअं १२

ति पंचाइपुफंजलीमोअपुव्वं सुकालागरुप्पवरसइदिण्णधूवं ।

विअसंतसव्वत्तुपुप्फाइमहिअं सदेवेहि देवीहि हथेहि गहियं १३

अह उट्ठिअम्मि अच्चुअइंदे न्हवणत्थ भणइ सुहमिंदो ।

किं सुइअजलपभारं लहु सहिसइ एस जिणचंदो ? ॥१४॥

वरओहिनाणिण एहु जाणिण वामपयअंगुट्ठए

चंपेइ आसणु दुरिअनासणु वीरु वीरु पहिट्ठए ।

टलटल्लिअ सुरगिरि झडिय कुलगिरि खडहडियदिग्घट्टया

झलझलिय सायर पडिय कायर फडिय मेइणिवट्टया ॥१५॥

अडवडिरदेहं झडिरनेहं विहडियं अच्छरगणं

निविडं विड्डजा करइ करिजा तडतडिर कोडि....स्सणं ।

रोसाणलउडी भीमभिउडी लउडि भीसणभालओ

प्रभणेइ आल्ल विसि विआल्ल करइ कोणु विआल्लओ ॥१६॥

ता नाउ सिग्धं गलिअविग्धं विक्रमं परमिट्ठिणो
 पाएसु लग्गिवि झत्ति मग्गिवि पुग्गहं पहुदिट्ठिणो ।
 कारइ सहरिसं गलिअमरिसं मज्जणं जिणसामिणो
 तेसट्ठिइंदिहिं मुक्कमंदिहिं सायरं सिवगामिणो ॥१७॥
 ता व्रकटिट्ठैकटिट्ठैग्गट्ठै दक्क त्रंबकडाहला
 वजइ फहिं भहिंति भौंभभौंभौंभेरुभंगुलकाहला !
 घघवहिंघहिंति घौंघघौंघौं घोरवक्कियघक्कणा
 नमिवि भंगे चंगरंगे नच्चुनच्चिहि नच्चणा ॥१८॥
 दददौगदौदौ धधगघौंघौं धुमधुमंतमदला
 छछछफल छछफल बहिं बहिंति छौंछछं कंसला ।
 क्रमक्रमकि क्रमकटि झगटि झगटि झल्लरीझंकारए
 गाइतु उँउँ हौंहहुंहुं इअ थुणंति सुतारए ॥१९॥
 देव ! निखिलनयननलिननिकरबोधनविधिदिनकर !
 करणनिकरवनगहनदहनभास्वरवैश्वानर ! ।
 नरपतिततिनतचलनकमलयामल ! रजनीकर—
 करसंहतिसितशीलभारधरणैकधुरन्धर ! ॥२०॥
 धरणीधरवरधीर ! विगतदुष्टाष्टमहामद !
 मदनहुताशनविपुलतापतापितजननीरद ! ।
 रदनवसनरक्तत्वविजितनागजवर ! सुविहित—
 हितकर ! जिनवर ! दलितकल्लष ! जय जय जगदीश्वर ! २१
 ईसाण सुरेसरि अंकि निवेसरि वीरजिणेसरि हरिसभरे
 इमरूवि तिसूलं रिउसिरिसूलं दाहि उ चमरे सिअचिहुरे ।

इगि आतपुवारणु सुमहिमकारणु धारंतउ जिणजम्ममे
 सोहम्मसुराहिवु वरवसहाहिवु चउर विउज्जइ वरककुहे ॥२२॥
 त उ ता हसिअं गिरितुंगह सिंगह निस्सरिअं रयजिअनिलं
 वरखीरसरिच्छा अच्छअतुच्छा गच्छहि धारा गयणयलिं ;
 निवडंती सोहइ सुरगण मोहइ कयजिणजम्मणमहिमगुणा
 तं जाय सु तण्हा अडदिसि जुण्हा अहमहमिग विहिआगमणा२३
 तउ नच्चइ अच्छर गच्छिरमच्छर नवनवरंगसुरंगभरे
 गुणगुमिरमृदंगिं ममरवसंगिं उल्लति उल्लति उल्लसिरे ।
 गायंति अ किन्नर वरस्सर सुरकयतारवितारह एव झुणी
 वायंती वीणा वेणिपवीणा वंस सुवंसा आलविणी ॥२४॥
 सुरतरुनिस्संदिणी हिमयरचंदिणी घुसृणिविलेविणु जिणधवले
 कंकणकंटुल्लय धडिवरघुल्लय हारविराइअवच्छयले ।
 सुरकुसुमह माला मउलि विसाला आलइ आलइ उंतिअले
 सहजललवणत्तिगु किउ आरत्तिगु मंगलिककु मंगलनिलए ॥२५॥
 पडिबिंबवसोअणि विज्जवहराणि मिह्लिचि जिणजणणिपासि जिणं
 तह मणिलंबूसय कुंडलदूसइजुअल्ल जिणंते पवरगुणं ।
 जिणजणणीरक्खं सुरपच्चक्खं उग्घोसाविय तत्थ गओ
 नंदीसरमहिमा विहिउ सुहम्माहिवु सक्कि हिंसिउ सग्गि गओ ॥२६॥
 विहिअमज्जण विहिअमज्जणमहिम सुरवरिहिं
 जिम सुरगिरिसिरउवरि वीरजिणह सुरगिरिसुधीरह ।
 तिम तुमिहवि अविअज्जण ! कुणह इत्थ तेल्लक्कवीरह

न्हवणविलेवणपूअ तह आरत्तिअ मंगलिकु
जिम पामउ निच्चंपि इह आरत्तिउ मंगलिकु ॥२७॥

[१०१]

जीवविचारस्तवनम् ।

संसारजिएसु जहा विणु जिण ! तुह दंसणेण मोहवसा ।
इह थावरतसजाईसु भमिओ तह विण्णवे किंपि ॥१॥
पुढवाउतेउवाऊ वणस्सई थावरा पण इगिंदी ।
चउह तसा बेइंदितेइंदिचउरिंदिपंचिंदी ॥२॥

पृथ्वीकायभेदाः—

रुप्पयसुवण्णसीसयतउतंबयलोहधाउधाउडिआ ।
मणिरयणफलिहविदुमसक्करपाहाणबहुजाई ॥३॥
पारयरसम्भगंधयहिंगुलहरिआलमणसिलपळेवा ।
द्धणीस खडी वण्णी खारी तूरी उ वेद्ध अ ॥४॥
सिंधुव—सुंचल—टंकण—सोवीरंजण—सिलाजउ—कसीसं ।
अरणिइय कलउट्टी मट्टीमाई पुढविभेआ ॥५॥

अपूकायभेदाः—

भोमागासजलाई ओसा—हरितणुअ—हिम—करा—महिआ ।
घयखीरसरुच्छुषणोदहाइ भेया उ आउस्स ॥६॥

तेजःकायभेदाः—

ईगाल—जाल—मुम्सुर—कलिआ—बिज्जुक कणयजोइगी ।

मणि—अरणि—अयसवज्जगिमाइआ तेउकायजिआ ॥७॥

वायुकायभेदाः—

उब्भामय—उकलिआ मंडलि—मुह—सुद्ध—गुंज—वायाई ।

पिहुणाइ वाय घण—तणुवायाइ वाउजिअमेआ ॥८॥

वनस्पतिकायभेदाः—

वणसइकाइअजीवा दुविहा साहारणा य पत्तेया ।

जेसिमणंताण तणू एगा साहारणा ते ऊ ॥९॥

साधारणवनस्पतिप्रकाराः—

कंदा—अंकुर—किसलय—उगंता सव्वकोमलफलं च ।

सेवाल—पणय—भूरूह गूढसिराई सिणाइदले ॥१०॥

भणियं चः—

गूढसिरसंधिपव्वं समभंगमहीरागं च छिन्नरुहं ।

साहारणं सरीरं तन्विवरीअं च पत्तेयं ॥११॥

अनंतकायभेदाः—

अदअ—सूरण—मूलअ—गज्जर—गिरिमा—हलिद—कच्चूरो ।

मुत्था—थेग—बिराली क्वरिसुआ—लोढ—खिल्लुहडा ॥१२॥

पिंडालु—आलु—पिंडी ल्हसणं वजाइ—कंद विरुहाई ।

वंस—करीराई करल कोमलंबिली सुअरवल्ली ।

सत्तावरि—पल्लंको टक्काइम—वत्थुलो अमयवल्ली ।

॥ छणी कुंआरि—थोहरि—द्वणय—तरु—छलि—गिरिकणी ॥१४॥

गुग्गुलि-गलोअमाई छिण्णरुहा कट्ठओ बहुलछल्ली ।

इच्चाइ खल अणेगे भेया उ अणंतकायाणं ॥१५॥

प्रत्येकवनस्पतेर्लक्षणं प्रकाराश्चः—

जेसिकिकि सरिरे इक्किक्कु जिउ उ ते उ पत्तेआ ।

फल-फुल्ल-मूल-पत्ता तण-कट्ठा हरिअबीअकुली ॥१६॥

सिअवत्ताई पिहु पंखुडीअजिआ जाइमल्लिआइ पुणो ।

नालिअबद्धेगजिआ दुजिआ संघाडधनाई ॥१७॥

अवस्थितिः—

पत्तेअवणे मुत्तुं पण पुदवाई दुहा सुहुमथूला ।

सुहुमा उ सव्वलोए संति निलागणिजलअगिज्झा ॥१८॥

द्वीन्द्रियप्रकाराः—

चंदण-संख-कवड्डय-लहकालस-सुत्ति-जल्लअ-गंडोला ।

मेहर-इअरकायर किमिमाइ वहाइ वेइंदी ॥१९॥

त्रीन्द्रियजीवभेदाः—

मंकुण-जूआ-पिसुआ कुंथुदेहिअ-पिपीलि-मंकोडा ।

गइहय-चोरकीडा चंचड-गोगीड-धण्णाडा ॥२०॥

गुम्मिय-गोमयकीडा इल्ली धियवल्ली जा उ अ महल्ला ।

तिण-गोवालिअ-इलिआ तेइंदिअ इंदगोवाई ॥२१॥

चतुरिन्द्रियजीवप्रकाराः—

चउरिंदि मच्छु-कुत्तिअ वंस-मसा-सलभ-कोकिला कविला ।

कंसारि-डोडि-विंलिअ-ढंकण-भमरी-भमर-तिडा ॥२२॥

चतुर्धा पञ्चेन्द्रियास्तत्र सप्तविधा नारकाः—

पंचिंदिया उ चउहा नारय—तिरिआ—मणुस्स देवा य ।

नेरइआ सत्तविहा नेया नरयणुढविनामा ॥२३॥

रेयणपह—सक्करपहा बालुअपह पंपकह अ धूमपहा ।

तमपह—तमतमपहा सत्त अहोऽहो नरयणुढवी ॥२४॥

तिर्यग्जीवभेदाः—

जलयर—थलयर—खयर तिविहा ओहेण तिरिअपंचिंदी ।

सुसुमार—मच्छ—कच्छव—गाहा—मगराइ जलचारी ॥२५॥

चउपय उरपरिसप्पा भुयपरिसप्पा य थलयरा तिविहा ।

इगखुर—दुक्खुर—निखुरा चउपय खर—गो—गय—सुणार्ई ॥२६॥

उरपरिसप्पय साली—दिइ गोणस—गोर—कसिण—सप्पार्ई ।

भूअपरिसप्पय धिरोलय नउलुंदर—गोह—सरडाई ॥२७॥

खयर रोमयपक्खी चम्मयपक्खी य पायडा चेत्र ।

नरलोगाओ बाहिं समुग्गपक्खी विययपक्खी ॥२८॥

सव्वे जल—थल—खयर सम्मुच्छिम—गम्भया दुह नरा य ।

कम्माकम्मगमहिया अंतरदीवा तिहा मणुआ ॥२९॥

देवनिकायभेदाः—

भवणवइ—वाणमंतर—जोइस—वेमाणिआ चउह देवा ।

दस—अट्ट—पंच—दुविहा बोद्धवा उवरुवरि कमसो ॥३०॥

भवनपतीनां १० भेदाः—

असुरा नाग—सुव्रण्णा विज्जु—गी—दीव—उदहि—दिसि—वाऊ ।

थणिअ कुमारा जोअणसहसाहो भवणवइ दसहा ॥३१॥

व्यन्तराणां भेदाः—

पिसाय—भूअ—जक्खा य रक्खसा किन्नरा य किंपुरिसा ।

महोरगय गंधव्वा वणट्ठ रयणाइसयहिट्ठा ॥३२॥

अणपण्णी पणपण्णी इसिवाई भूअवाईअे कंदे ।

महकंदे कोहंडी पयगे रयणाइमसयंतो ॥३३॥

ज्योतिष्क—वैमानिकप्रकाराः—

पंचविहा जोइसिआ ससि—रवि—गह—रिक्ख—तारयाभेआ ।

बारसहा कप्पसुरा ऽकप्पाइआ दुदसविहा उ ॥३४॥

सोहम्मीसाण—सणंकुमार—माहिंद—बंभ—लंतयया ।

सुक—सहत्साराणय—पाणय—आरण—अचुअकप्पा ॥३५॥

सुदरिसण—सुपडिबद्धे मणोरमे सव्वभद—सुविसाले ।

सुमाणस—सोमणसे विअ पिअंकराइच्चणुत्तरया ॥३६॥

प्राणाः—

इग-बि-ति-चउरिंदिअ सन्नि असन्नि चउ छग सगट्ठ नव दस य ।

पाणा ऊसासाउग पर्णिदि तणु—वइ—मण—बलित्ति ॥३७॥

पूरंतो इअ भमिओ तुमे अदिट्ठम्मि नाह ! दिट्ठोऽसि ।

संपइ मुत्तिजिअत्तं देहि जहि पनरविह सिद्धा ॥३८॥

पंचदशसिद्धभेदाः—

तित्थात्तिथ जिणाजिण गिहि—अण्ण—सलिंग—थीनर—नपुंसा ।

पत्तेअ—सयंबुद्धा बुद्धबोहिकणिगसिद्धा ॥३९॥

ते साइअणंतठिई अकाय—तणु—भवठिई अ कम्मवई ।

दितु अजोअणिकुलठिईणंतविरिअधम्मकित्तिठिई ॥४०॥

सूरिविरचितम्] पञ्चत्रिंशज्जिनवाणीगुणस्तवनम् । (२६७)

[१०२]

पञ्चत्रिंशज्जिनवाणीगुणस्तवनम् ।

जोअणगमद्धमागह सव्वभासाणुवाइणिं वाणिं ।
पणतीसपवरगुणकित्तणेण थुणिमो जिणिंदाणं ॥ १ ॥
मेहमणोहरसुगुहिरनिग्घोसं^१ वंसधंससोहिल्लं^२ ।
महुमहुरमालओसियपमुहरायरायं भवविरायं^३ ॥ २ ॥
सकयपमुहसलक्खण सकारजुअप्फुडक्खरपयाई ।
गामाण चा....चाउवचारपरं^४ उदात्तसरं^५ ॥ ३ ॥
पडिरवपूरिअगयणं^६ सरलणुकूलत्तओ सुदक्खिण्णं^७ ।
इअ सत्तसदअइसय.....सामि जिणवयणं ॥ ४ ॥
तह अत्थासय अडवीसअइसयं अप्पगंथसुमहत्थं^८ ।
अव्वाहयाभिधेयं पुव्वावरचक्क अविरोहा^९ ॥ ५ ॥
सिद्धत्थसूइसिट्ठं सिट्ठं व.....उत्तमाविकखं^{१०} ।
परदूसणाविसयओ अवहरिन्नुत्तराइसया^{११} ॥ ६ ॥
संसय असंभवेणा संदिद्धं सोअजणमणाइहरं^{१२} ।
देसद्दाई पत्थावुचिअं^{१३} उदिअत्थतत्तपरं^{१४} ॥ ७ ॥
अविकिण्णपसरिअमसंदिद्ध धिकारातिवित्थरविओगा ।
वरसंबंधपसरणा^{१५} मिहपइवक्काइ साकंखं^{१६} ॥ ८ ॥
अइमिद्धमहुरिमगुणं सुहियं सव्वेसि घयगुडाइव्वं^{१७} ।
नियविसए कयसोआरलोअवित्थिण्णअच्छरिअं^{१८} ॥ ९ ॥

जमगाइगुणविसेसो अतुच्छ अभिधेअओ वुदारत्थं^{१३} ।
 अप्पयपरभूमि अणुसारि देसणार्हिं अभिजायं^{१४} ॥ १० ॥
 तिहुअणपरसंसणिज्जं^{१५} परमंमावेहयं^{१६} च अविलंबं^{१७} ।
 सथुइपरनिंदरहिअं^{१८} धम्मत्थव्भासपडिबद्धं^{१९} ॥ ११ ॥
 लिंगवयणकालतिए परुक्खपच्चक्खकारगाज्जत्थो ।
 उवणयवयणचउक्के अविपरीअत्थं^{२०} अतुरिअं^{२१} च ॥ १२ ॥
 पत्थिअवत्थिसरूवा वण्णणाणेगजाइ सुविचित्तं^{२२} ।
 चत्तपयवणवक्कं^{२३} वयणंतरओ विसेसजुअं^{२४} ॥ १३ ॥
 अभिधेएमणमंती अविब्भमोणादरो अविक्खेवो ।
 किलिर्किंचिय मिच्छाभय रोसायसुजुगवमसइकरणं च^{२५} ॥ १४ ॥
 इअ विब्भमाइमणदोसविरहिअं सत्तसाहसोवेअं^{२६} ।
 आ अत्थसिद्धिमच्छिण्णहेउ^{२७} मायासरहिअं च^{२८} ॥ १५ ॥
 इअ सव्ववयणपणतीसइसयसाहिअवओ जिणो थुणिओ ।
 सद्धम्मकित्तिविज्जाणंदयरं.....हेउगिरं ॥ १६ ॥

[१०३]

निकाचित्तीर्थकृत्तामकर्मणां जिनानां
 भवत्रयीस्तवनम्

रिसहाइ जिणवरिंदे चउवीस पुणामि पणयदेविंदे ।
 जिणभतीइ सुत्तित्थे तित्थयरसुनामत्तिमवेहिं ॥ १ ॥

पुंडरिगिणि वजनाहो^१ सव्वट्ठे^२ 'रिसह' जिणु विणीआए^३ ।
 सुस्सीम विमलवाहण^१ विजए^२ उज्झाइ 'अजिअजिणो^३ ॥ २ ॥
 विउलबल सुतपुरीए^१ सत्तमगेविज^२ 'संभु' सवित्थी^३ ।
 रयणसंचय महाबल^१ जयंति^२ अभिनंदणु 'विणीआए^३ ॥ ३ ॥
 पुंडरिगिणी अइबलो^१ जयंति^२ उज्झाइ 'सुमइ' अ सुसीमा^३ ।
 अवराइअनिवु^१ नवमे गेविज^२ कोसंबिए 'पउमपहो^३ ॥ ४ ॥
 नंदीसुभाइ^१ अट्टमगेविज^२ बाणारसी 'सुपासजिणो^३ ।
 पउमनिवु रयणसंचय^१ विजयंति^२ चंदपुरि 'चंदपहो^३ ॥ ५ ॥
 पुंडरिगिणि महपउमो^१ आणइ^२ कायंदिआइ 'सुविहि'जिणो^३ ।
 पउमु सुसीमा^१ पाणइ^२ भदिलपुरि 'सीअल' नरिंदो^३ ॥ ६ ॥
 नलिणीगम्मुसभाए^१ अच्चुइ^२ 'सिज्जंस' नाहु सीहपुरे ।
 पउमतरु रयणसंचय^१ पाणइ^२ चंपाइ 'वसुपुजो^३ ॥ ७ ॥
 पउमस्सेणु महापुरि^१ सहसारे^२ 'विमल' नाहु कंपिल्ले^३ ।
 रिट्ठपुरे पउमरहो^१ पाणइ^२ उज्झाइ गंतजिणो^३ ॥ ८ ॥ x

[१०४]

श्रीदुःषमाकालस्तवनम् ।

विरजिणभुवणविस्सुय पवयणगयणिक्कदिणमणिसमाणे ।
 वइंतसुअनिहाणे थुणामि सूरी जुगपहाणे ॥ १ ॥

x एतावदेवोवल्लब्धं स्तोत्रमिदं, अग्रतो नोपलब्धेः पत्राणाम् ॥

वीस^१ तिवीस^२ द्ठनवइ^३ अडसयरी^४ पंचसयरि^५ गुणनउई^६ ।
 सयओ^७सगसी^८पणनउई^९सगसी^{१०}छरसयरि^{११}अडसयरी^{१२} ॥२॥
 चउनवइ^{१३}अट्ठ^{१४}तीय^{१५}सग^{१६}चउ^{१७}पनरुत्तरसयं^{१८}तितीससयं^{१९} ।
 सयउ^{२०}पणनवइ^{२१}नवनवइ^{२२}चत्त^{२३}तेवीसुदयसूरी ॥३॥

प्रथमोदयः—

अह उंदयाणं पढमे जुगपवरे पणिवयामि तेवीसं ।
 सिरिसुहम—वयर—पडिवय—हरिस्सहं नंदिमित्तं च ॥४॥
 सिरिसूरसेण—रविमित्त—सिरिप्पहं मणिहरं च जसमित्तं ।
 धणासिंह—सव्वमित्तं धम्मिहं सिरिविजयणंदं ॥५॥
 वंदामि सुमंगलं—धम्मसिंह—जयदेवसूरि—सुरदिन्नं ।
 वइसाहं कोडिन्नं मामाहुर—वणियपुत्त—सुरदिन्नं ॥६॥
 उदयाणंतिमसूरी पुसमित्त—अरिहमित्त—वइसाहं ।
 वंदे सुकित्तिथावर—रहसुअ—जयमंगलमुणिंदं ॥७॥
 सिद्धत्थं ईसाणं रहमित्तं भरणिमित्त—दढमित्तं ।
 सिरिदेवइमित्तं सिरिधरं च मागहममसूरि ॥८॥
 सिरिसंगइमित्तं कित्तिमित्त—सुरमित्त—फग्गुमित्तं च ।
 कल्लाणदेवमित्तं नमामि दुप्पसहमुणिवसहं ॥९॥
 वंदे सुहम्म—जंबू पभवं सिज्जंभवं च जसभदं ।
 संभूइविजय—सूरि भदबाहुं सिरिथूलभदं च ॥१०॥
 महगिरि—सुहत्थि—गुणसुंदरं च सामज्जखंदिलायरियं ।
 रेवइमित्तं धम्मं च भदगुत्तं च सिरिगुत्तं ॥११॥

सिरिवयरमज्जरक्खिअसूरिं पणमामि पूसमित्तं च ।

इअ सत्तकोडिनामे पढमुदए वीसजुगपवरो ॥१२॥

द्वितीयोदयः—

बीए तवीस—वयरं नागहत्थि च रेवईमित्तं ।

सीहं नागज्जुण—भूअदिन्नयं कालयं वंदे ॥१३॥

सिरिसव्वमित्तं—हारिल—जिणभइं वंदिमो उमासाई ।

पूसमित्तं संभूअं माढरसंभूअ—धम्मरिसिं ॥१४॥

जिट्ठं च फग्गुमित्तं च धम्मघोसं च विणयमित्तं च ।

सिरिसीलमित्तं—रेवइसूरिं सुमिणमित्तं—रहमित्तं ॥१५॥

इअ सव्वोदयजुगपवरसूरिणो चरणसंजुए वंदे ।

चउरुत्तरदुसहस्से दुप्पसहंते सुहम्माई ॥१६॥

इअ सुहम—जंबू तब्भवसिद्धा एगावयारिणो सेसा ।

सड्ढदुजोअणमज्जे जयंतु दुब्भिक्खडमरहरा ॥१७॥

जुगपवरसरिससूरी दूरीकयमवियमोहतमपसरो ।

वंदामि सोलसुत्तरइगदसलक्खे सहस्से अ ॥१८॥

पंचम अरम्मि पणपन्नलक्खं पणपन्नसहस्स कोडीणं ।

पंचसयकोडिपन्ना नमामि सुचरण सयलसूरी ॥१९॥

तित्ती संलक्खाओ चउर सहस्साइं × × × × (?)

इग नवइ दूसमाए सूरीणं मज्झिमगुणाणं ॥२०॥

पंचावनं कोडी लक्खाणं हुंति तह सहस्साणं ।

चउपन्नं कोडिसया चउचालीसाउ कोडीओ ॥२१॥

तह सतरकोडिलक्खा नवकोडि सहस्सकोडिसयमेगं ।
 इगवीसकोडि इगुलक्खा सट्ठिसहस्सा सुसाहूणं ॥२२॥
 समणीण कोडिसहसा दस नव कोडी सयकोडीओ ।
 छप्पन्नलक्ख छत्तीस सहस्स एगूण दुन्निसया ॥२३॥
 तह सोलकोडीलक्खा तिअ कोडिसहस्स तिन्नि कोडिसया ।
 सत्तरस कोडी चुलसी लक्खा सुस्सावयाणं तु ॥२४॥
 पणतीस कोडिलक्खा सुसाविआ कोडिसहस्स बाणउई ।
 पण कोडिसया चत्ता सकोडि तह बारसम्भहिआ ॥२५॥
 एवं देविंदणयं सिरिविजाणंदधम्मकित्तिमयं ।
 वीरजिणपवयणठिअं दूसमसंधं नमह निच्चं* ॥२६॥

* वासाण बीससहसा नव सय तिम्मास पंचदिणपहरा ।

इका घडिआ दोपल अक्खर इगयाल जिणधम्मो ॥१॥

युगप्रधान २००४ ॥ १६ गाथाया अर्थः—श्रीयुगप्रधानसमाचार्याः

११११०००, सुचारित्रसूरयः ५५५५५५००००००००, मध्यमसूरयः
 ३३०४४४९१, पाठान्तरे तु ५५५५५४४४३३२६४९१ एतावन्ती
 मध्यमगुणसूरयः । साधवः १७०९१२१०१६००००, साध्वी १०९२३
 ९६३२१९९ । श्राद्धाः १६०३३१२८४००००००, श्राविकाः ३५९२
 ५२२००००१२, सर्वाचार्याः ५५५५५५०००००००००, प्रधानतरराजानः
 ११११६०००० 'पुण्वस्स उ परिमाणं' अनया सङ्ख्याया मध्यमराजानः
 ७०५६००००००००० ।

[१०५]

ऋषिमण्डलस्तवः ।

सकलसकलचक्रवर्त्ति—पण्डितोत्तमपण्डित—

श्रीबुद्धिविमलगणिगुरुभ्यो नमः ।

भक्तिभरनमिरसुरवरकिरीटमणिपंतिकंतिकयसोहे ।

उसभाइजिणवरिंदाण पायपंकेरुहे नमिमो ॥ १ ॥

निज्जिय परीसहचमुं संभग्गुवसग्गवग्गरिउपसरं ।

संपत्तकेवलसिरिं सिरिवीरजिणेसरं वंदे ॥ २ ॥

अवचूरिः ।

वयं श्रीऋषभादिजिनवरेन्द्राणां पादपङ्केरुहान्—चरणकमलान्
नमामः—नमस्कुर्मः । किंविशिष्टान् पादपङ्केरुहान् ? भक्तिभरनमिरसुरवर-
किरीटमणिपङ्क्तिक्कान्तिकृतशोभान् ॥ १ ॥

अहं श्रीवीरजिनेश्वरं वन्दे । किंविशिष्टं श्रीवीरजिनेश्वरम् ? नि-
र्जितपरीषहचमुम् । पुनः किंविशिष्टम् ? :सम्भग्गोपसर्गवर्गगिरिपुत्रसरम्।
पुनः कथम्भूतम् ? सम्प्राप्तकेवलश्रियम् ॥ २ ॥

अर्थः ।

अम्हे ऋषभादिक जिनवरेन्द्र तणा यरलुक्कमल नमस्करुं. किंसा छह
यरलुक्कमल ? भक्ति तण्ण भरि करी नम्र-नमता सुर-हेव तणा, वर-प्रधान
किरीट-मुकुट तेह तण्णी ने भण्णि तेह तण्णी पंक्ति-अण्णी तेह तण्णी ने कान्ति
तिण्ण कृत-श्रीधी शोभा छह. ॥१॥

हं श्रीमहावीर जिनेश्वर वांदुं. किंसा छह ? निर्जित-जती परीषह
इपिण्णी यमू-सेना छह तण्ण. संभग्ग-सागळ उपसर्गइपिया रिपु-वधरी
तेहनं वर्ग-समूहनं प्रसर-व्याप छह. सम्प्राप्त-पामी :केवलज्ञानइपिण्णी
श्री छह. ॥ २ ॥

निम्मविय बारसंगे निहयअणंगे विमुक्कभवसंगे ।

करुणामयजलनिहिणो नमामि गणधारिणो सव्वे ॥३॥

भरहमहारायरिसिं गिहिवेसुप्पन्ननाणवररयणं ।

दसहिं सहस्सेहि समं निक्खंतं वंदिमो सिरसा ॥४॥

हत्थिविलगस्स न केवलं ति सोऊण वरिसपडिंमंते ।

पयपउमसमुप्पाडियनाणवरो जयउ बाहुबली ॥५॥

अवचूरिः ।

अहं सर्वान् गणधारिणो नमामि । कथम्भूतान् गणधारिणः ?
निर्मितद्वादशाङ्गान् । पुनः कथम्भूताम् ? निहतानङ्गान् । पुनः
कथम्भूतान् ? विमुक्तभवसङ्गान् । पुनः कथम्भूतान् ? करुणामृत-
जलनिधोन् ॥ ३ ॥

वयं भरतमहाराजर्षिं शिरसा वन्दामहे । किं विशिष्टं भरतम् ?
गृहिवेषोत्पन्नज्ञानवरत्नम् । पुनः कथम्भूतम् ? दशभिः नृपसहस्रैः
समं-संयुक्तं निःक्रान्तम् ॥ ४ ॥

बाहुबलिनामा मुनीन्द्रो जयतु । किंविशिष्टो बाहुबलिः ?

अर्थः ।

हं सधर्माद्य गणधर नमस्करोति, किंसा छठ गणधर ? निपन्नविद्यां आर-
भ्यं छठ, निहत-हस्तिं अन्तर्गत-कर्म छठ. वली किंसा छठ गणधर ?
विमुक्त-मेदिहतिं अव-संसारनष्ट संग छठ. कश्चा इति अमृत तेह तल्लं
समुद्र छठ. ॥३॥

अमहे भरत महाराज ऋषीश्वर भूतकिं करी वांछितं-नमस्करोति. किंसा
छठ भरत ? गृहवेषे उत्पन्न-हृत्पन्न वर-प्रधान ज्ञान-केवलरूपी छठ. रत्न छठ.
वली किंसा छठ भरत ? दश सहस्र राय सहित दीक्षा दीधी छठ ॥४॥

आहुबलि ऋषीश्वर जयतु वर्तते. किंसा छठ आहुबलि ? पञ्चरूपीयां

તં જાયમઝ્જાણ તવસ્વસિલાવિસયપવ્વહ્યં ।

વંદે બાહુબલિરિસિં નિવ્વુયમદ્ધાવણ સેલે ॥ ૬ ॥

સુરવણ્ણા અહિસિત્તા ભરહવણ અદ્ધભરહવરપણ્ણો ।

આહચ્છજસપ્પમુહા અદ્ધુવિ સાસયસુહં પત્તા ॥ ૭ ॥

અન્નેવિ પુહવિવણ્ણો ઉસમસ્સ પઠપ્પણ અસંસિવજ્જા ।

જાવ જિઅસત્તુરાયા અજિયજિણપિયા સમુપ્પન્નો ॥ ૮ ॥

અથચ્ચરિઃ ।

પદપદ્મસમોત્પાદિતજ્ઞાનવરઃ । કિં કૃત્વા ? વર્ષપ્રતિમાન્તે હસ્તિવિ-
લગ્નસ્ય-હસ્તિન આરૂઢસ્ય ન કેવલજ્ઞાનં હતિ શ્રુત્વા ॥ ૫ ॥

આદિત્યયશઃપ્રમુખા અઘૌ રાજાનઃ શાશ્વતસૌલ્યં પ્રાપ્તાઃ ।
કથમ્ભૂતા અઘૌ રાજાનઃ ? સુરપતિના-ઇન્દ્રેણ ભરતપદે અભિષેક્તાઃ-
અનુક્રમેણ રાજ્યે સ્થાપિતાઃ । પુનઃ કથમ્ભૂતાઃ ? અર્ધભરતવરપ્રભવઃ ॥ ૭ ॥

અન્યેઽપિ શ્રીભરતેશ્વરાત્ આદિત્યયશઃપ્રમુખેભ્યઃ અષ્ટાભ્યઃ
સન્તાનિકેભ્યઃ અપરે-અન્યે કૃષ્ણમસ્ય પદાત્ પદે-પદાનુક્રમેણ અસહ-
ચ્ચેયાઃ પૃથ્વીપતયો-રાજાનોઽભવન્ યાવત્ અજિતજિનપિતા જિતશત્રુ-
રાજા સમુત્પન્નઃ ॥ ૮ ॥

અર્થઃ .

કમલ તેહ બિહુ સમકાલ ઉત્પાદિત-ઉપાડે ઉપનહં જ્ઞાન-કેવલજ્ઞાન તિલ્લુઈ
કરી વર-પ્રધાન છઠ. કિસિઈ કરીનઈ ? વર્ષ દિવસના કાઠસગ્ગનઈ પ્રાંતિ
હાથીઈ ચરિયાં કેવલજ્ઞાન નહી ઇસિઈ સાંભલીનઈ ॥ ૫ ॥

આદિત્યયશ પ્રમુખ આઠ રાજા શાશ્વતાં-સૌખ્ય પામ્યા. કિસા છઠ
આઠ રાજા ? સુરપતિ-ઈદિઈ ભરતેશ્વરનઈ પાટિ અભિષેકિયા-અનુક્રમેઈ પાટિ
અઈસારિયા. વલી કિરયા છઈ ? આઠઈ અર્ધભરતસ્યેત તણા-સોલ સહસ્રદેશ
તણા વર-પ્રધાન કાકુર છઈ. ॥ ૭ ॥

અનેરાઈ ભરતતઈ આદિત્યયશઃ પ્રમુખ આઠ સંતાનીયા તઈ અપર-
અનેરા શ્રીકૃષ્ણમદેવ તણાઈ પદાનુક્રમેઈ અસંખ્યાતા પૃથ્વીપતિ-રાય તાં

उज्झितु रजल्लिख पव्वइया केवि सिवपुरं पत्ता ।

सव्वट्ठपत्थडवरे अवरे ते वंदिमो सव्वे ॥ ९ ॥

तिणमिव भरहपहुत्तं चइत्तु ननरइसहस्सपरियरिण ।

निकस्वन्ते नरनाहे नमामि नवसगरपामुक्खे ॥ १० ॥

विमलजिणेसरतित्थे थेराणं अंतियम्मि पव्वइओ ।

चउदसपुव्वी पत्तो महव्वलो पंचमे कप्पे ॥ ११ ॥

अवचूरिः ।

ते सर्वेऽपि राज्यलक्ष्मीं त्यक्त्वा प्रव्रजिताः तेषां मध्ये केचित् शिवपुरं प्राप्ताः अपरे सर्वार्थप्रस्तरे वरे-सर्वार्थविमाने वरे प्राप्ताः अहं तान् सर्वान् वन्दे ॥ ९ ॥

अहं नवसगरप्रमुखान् नरनाथान् सार्वभौमान्-चक्रवर्तिनौ नमामि । कथम्भूतान् ? तृणमिव भरतप्रभुत्वं त्यक्त्वा नरपतिसहस्र-परिकरितान् निष्क्रान्तान्-प्रव्रजितान् ॥ १० ॥

महाबलः पञ्चमे कल्पे प्राप्तः । कथम्भूतो महाबलः ? विमल-

अर्थः.

वगर्थं वृत्त्या. नं वगर्थं श्रीअञ्जतनाथ-भीमवृत्ति तीर्थंकर तेहनव पिता जित-शत्रु राज् उच्यते. ॥८॥

ते सधवाध राजन्यवक्ष्मी छांसी प्रव्रजित-व्रतधारी वृत्त्या-दीक्षा दीधी तेहमांछी डेठवाध मुक्तिधं पुहता. अपर-अनेरा मुक्तिगामी, तु भीम वर-प्रधानि सवार्थसिद्ध विमानि पुहता. हुं ते सधवाध ऋषीश्वर वांछते ॥९॥

हुं नवसगरप्रमुखनरनाथ-चक्रवर्ति नमते. कीसा छं नवसागर प्रभुअ-तृणा-तिलुअवाणी परिधं भरतक्षेत्र तलुधं प्रभुत्व-राज्य त्यज्जनधं सहस्रराथे परिवरिथा निष्कांत-दीक्षा दीधी छं ॥१०॥

महाअव राजऋषीश्वर पांचमधं देवलोके पुहत्तु. इसिद्धं छं महाअव ?

तत्तो चइत्तु जाओ वाणियगामे सुदंसणो सिद्धी ।

वीरसगासे पुणरवि चउदसपुव्वी गओ सिद्धि ॥ १२ ॥

पयरयमिव रज्जसिरिं उज्झिय गहियव्वए अयलपमुहे ।

अट्टवि बलदेवरिसी थुणामि निव्वाणमणुपत्ते ॥ १३ ॥

अवचूरिः ।

जिनेश्वरतीर्थे स्थविराचार्यसमीपे प्रव्रजितः । पुनः कथम्भूतो महाबलः ?
चतुर्दशपूर्वा-चतुर्दशपूर्वधरः ॥ ११ ॥

ततो ब्रह्मदेवलोकात् महाबलजीवञ्च्युत्वा वाणिज्यग्रामे सुद-
र्शननामा श्रेष्ठो जातः पुनरपि श्रीमहावीरसमीपे दीक्षां लात्वा चतु-
र्दशपूर्वधरः सन् सिद्धिं गतः ॥ १२ ॥

अहं अष्टावपि अचलप्रमुखान् बलदेवान्-बलदेवऋषीन् नमामि
कथम्भूतान् अष्टौ बलदेवान् ! पदरज इव राज्यश्रियं त्यक्त्वा गृहीत-
व्रतान् निर्वाणं-मोक्षं अनुप्राप्तान् ॥ १३ ॥

अर्थः ।

विमलनाथ-तेरभट् तीर्थंकर तेहुनछ तीर्थि-तेहुनछ शासनि स्थविर आचार्य
तेहुनछ समीपे दीक्षा लीधी छह. वही किसीछ छह महाबल ? चतुर्दशपूर्वधर
छह ॥११॥

ते पांचमा देवदोह तह महाबलनछ छव यिनी वाणिज्यग्रामि सुदर्शन
छसिछ नामिछ श्रेष्ठि हुकह. ते सुदर्शन श्रेष्ठि पुन-वही श्रीमहावीरनछ
समीपे दीक्षा लह चतुर्दशपूर्वधर होछ सिद्धिछ-मुक्तिछ जिह ॥१२॥

हुं आछि अचलप्रमुख जणदेव ऋषीश्वर नमस्करह, किस्मा छह
आछह जखदेव ऋषीश्वर ? पणि दागा रजनी परिछ राज्यवक्षसी छोरी दीक्षा
लीधी छह. वही किसी छह ? निर्वाण-मोक्ष प्राप्तिछ छह. ॥१३॥

जेणुगगतवं तत्त्वं अवराहं ददु निययरूवस्स ।

तुंगियगिरिवरसिहरे सो राममहामुणी जयउ ॥ १४ ॥

रामो तवप्पभावा सुपत्तदाणाउ झत्ति रहकारौ ।

अणुमोअणाइ हरिणो संपत्ता बंमलोगम्मि ॥ १५ ॥

इक्खागरायवसहो षडिबुद्धो नाम कोसलासामी ।

तह नेया अंगाए चंदच्छाए निरुवमाए ॥ १६ ॥

अवचूरिः ।

स राममहामुनिर्जयतु, येन रामऋषिणा तुङ्गिकगिरिवरशिखरे
उग्रं तपस्तप्तम् । किं कृत्वा ? निजरूपस्य अपराधं दृष्ट्वा ॥ १४ ॥

रामः तपःप्रभावात्, रथकारः—सूत्रधारः झटिति—शीघ्रं सुपात्र-
दानात् । मृगो—हरिणः अनुमोदनायाः त्रयोऽपि ब्रह्मदेवलोकं
प्राप्ताः ॥ १५ ॥

इक्ष्वाकुराजसु वृषभः—श्रेष्ठः कौशालायाः—अयोध्यायाः स्वामी
प्रतिबुद्धनामा, तथा अङ्गाया नगर्याः स्वामी चन्द्रच्छायः कथम्भू-
ताया अङ्गायाः ? निरुपमायाः ॥ १६ ॥

अर्थः ।

ते रामऋषीश्वर नयवत् वर्तते, निष्ठुं रामि ऋषीश्वरिणं तुंगिया
पर्वततटे शिखरी इव तप तपिते । किसिद्धं करी नई ? निरु—आपणा इव
तल्लु अयराध देभीनई ॥१४॥

राम तपना प्रभावतटे, रथकार—सूत्रकार जटिती—शीघ्र सुपात्रदानतल्लु
प्रभावतटे, मृगवत् अनुमोदना तटे—भावना तटे, ये त्रिन्नुह पायभट् थल्ल-
देवलोक पाय्या ॥१५॥

ईक्ष्वाकुवंशीय राय भांछि वृषभ—श्रेष्ठ कौशला तल्लु स्वामी प्रतिबुद्ध
ईसिद्ध नामिद्ध राज (१) तथा—तिम अंगानगरी तल्लु नेता—स्वामी यद्ध-
छाय राज (२) कीसी छट् अंगानगरी ? निरुपद्ध छट्—अनोपम छट् ॥१६॥

સંઘે કાસીરાયા કુળાલદેસાહિવો તહા રુપી ।

કુરુવદ્ અદીણસત્તૂ પંચાલપદ્મ અ જિયસત્તૂ ॥ ૧૭ ॥

સંજાયજાઈસરણા પવ્વદ્ આ છપ્પિ મલ્હિજિણપાસે ।

ચત્તદસપુવ્વી એ જયંતુ અપુણભવં પત્તા ॥ ૧૮ ॥

સદ્ધિં વાસસયાઈ જેણં છદ્ધેણ ભાવિઓ અપ્પા ।

બહુવિહલદ્વિસમિદ્ધં વિણ્હું વંદામિ અણગારં ॥ ૧૯ ॥

અવચૂરિ ।

કાશ્યા-વાનારસ્યાઃ શક્યે રાજા, તથા કુળાલદેશસ્ય અધિપતિઃ
-સ્વામી રુક્મી । રાજા, કુરુમંડલસ્યાધિપતિઃ અદીનશત્રુઃ ચ-અન્યત્ ।
પંચાલદેશસ્ય પ્રભુઃ-જિતશત્રુઃ ॥ ૧૭ ॥

એ તે જયન્તુ । કથમ્ભૂતાઃ ? સજ્જાતજાતિસ્મરણાઃ પુનઃ કથ-
મ્ભૂતાઃ ? એ તે ષડપિ શ્રીમાલ્હિજિણપાર્થે પ્રવ્રજિતાઃ । પુનઃ કથમ્ભૂતાઃ ?
ચતુર્દશપૂર્વિણઃ । પુનઃ કથમ્ભૂતાઃ ? અપૂનર્ભવં પ્રાપ્તાઃ ॥ ૧૮ ॥

અહં વિણ્હું-વિષ્ણુકુમારં નમામિ, ઘો વિષ્ણુકુમારો વૈક્રિયદેહ-

અર્થ.

કાશી-વાણાસી નગરી તણ્હિ સ્વામી શંખ રાજ (૩) કુણાલ દેશ
તણ્હિ અધિપતિ-સ્વામી રુક્મી ઇસિઈ નામિઈ (૪) કુરુમંડલ દેશ તણ્હિ
સ્વામી અદીનશત્રુ રાજ (૫) પંચાલદેશ કાપિલ્યપુરપાટણ તણ્હિ સ્વામી-
રાજ નિતશત્રુ (૬) ॥૧૭॥

એ છદ્ધ રાજ નયવંત વર્તુ, એ તે કિસા છઈ ? સંનત-ઉપનાં નતિ-
સ્મરણ છદ્ધ, વલી કિસા છઈ છઈ ? શ્રીમલ્હિનાથનઈ સમીપ દીક્ષા લીધી
છઈ, વલી કિસા છદ્ધ ? ચલ્હ પૂર્વધર છઈ, વલી કિસા છઈ એ છઈ ? અપુન-
ર્ભવ-મોક્ષ પામિયાં છઈ ॥૧૮॥

હું તે વિષ્ણુકુમાર નમઈ. નિણ્હ વિષ્ણુકુમારિ વૈક્રિયદેહલબ્ધિઈ કરી

જો તિથિસ્સ પ્પમાવળમકાસિ વેઝવિવેહલદ્વીપ ।

તં વિપ્પહં ગયતિપ્પહં નમામિ પત્તં સિવપુરંમિ ॥૨૦॥

એગૂણે પંચસણે સ્વંદગસીસાળ કુંભકારકડે ।

પાલયકયવસગ્ગે પત્તે પળમામિ અપવગ્ગે ॥ ૨૧ ॥

વટ્ટૂળ અળ્ળાતિથિયપરામવં ભવસયાઝ નિવિવળ્ળો ।

નેગમઅટ્ટસહસ્સેળ પરિવ્વુઢો કિત્તિઓ સિટ્ટી ॥ ૨૨ ॥

અવચૂરિઃ ।

લઙ્ઘ્યા તીર્થસ્ય પ્રભાવનાં અકાર્ષીત્વ । કિંવિશિષ્ટં વિષ્ણુ ? ગતતૃષ્ણમ્
પુનઃ કથમ્ભૂતં વિષ્ણુ ? શિવપુરે પ્રાસમ્ ॥ ૨૦ ॥

અહં સ્કન્ધકાચાર્યશિષ્યાણાં ઇકોનાનિ પઞ્ચશતાનિ પ્રળમા-
મિ । કથમ્ભૂતાનિ ઇકોનાનિ ? કુમ્ભકારકડે પાલકપુરોહિતેન પ્રાણા-
તકૃતોપસર્ગાનિ અપવર્ગ-મોક્ષ પ્રાપ્તાનિ ॥ ૨૧ ॥

કાર્તિકશ્રેષ્ઠી નૈગમાનાં-વળિક્કપુત્રાણાં અષ્ટોત્તરસહસ્રેળ પરિવૃતઃ
મુનિસુવ્રતસ્વામિસમીપે પ્રવ્રજિતઃ-દીક્ષિતઃ । કિંવિશિષ્ટઃ કાર્તિક-

અર્થ.

તીર્થ તથા પ્રભાવના કીધી. કિસિહ છઈ વિષ્ણુકુમાર ? તૃષ્ણા રહિત છઈ.
નિર્લોભ છઈ. વલિ કિસિહ છઈ ? શિવપુરિ-મોક્ષનગરિ પુહતહ છઈ. ॥૨૦॥

હું ખંધકસૂરિ તથા શિષ્ય એકઈ હણાં પાંચસઠ નમસ્કરહં, કિસા
છઈ ? કુંભકારકટિ નગરિ પાલક કૃત પ્રાણાન્તહપસર્ગ છઈ. વધી કિસ્યા છઈ ?
અપવર્ગ-મોક્ષ પામિયા છઈ. ॥૨૧॥

કાર્તિકશ્રેષ્ઠી-વળિક્કપુત્ર અષ્ટોત્તર સહસ્ર પરિવરિયાં શ્રીમુનિસુવ્રતસ્વામિ
નઈ સમીપે દીક્ષા લીધી. કિસિહ છઈ કાર્તિકશ્રેષ્ઠી ? અન્ય-અનેરા તીર્થિક-
કુલિગિ તેહનહ પરાભવ દેખી સંસારના ભયતહ નિવિન્નહ-ભક્ષનહ છઈ, તે

पव्वइओ मुणिसुव्वयसामिसगासम्मि वारसंगधरे ।

वारससमपरिआओ सोहम्मे सुरवई जाओ ॥ २३ ॥

मुगिलगिरिम्मि सुकोसलेन वग्घीकओवसग्गेण ।

पत्तं परमं ठाणं कित्तिधरेण वि परं नाणं ॥ २४ ॥

काउं गुणरयणतवं अट्ट उ अक्खोहसागरप्पमुहा ।

विण्हुसुआ संपत्ता सिद्धिं इक्कारसंगधरा ॥ २५ ॥

अवचूरिः ।

श्रेष्ठो ? अन्यतीर्थिकस्य पराभवं दृष्ट्वा भवभयात् निर्विण्णः । अवसन्नः ।

पुनः कथम्भूतः कार्तिकश्रेष्ठो ? द्वादशाङ्गवित् द्वादशसमपर्यायः—

पालितव्रतः सौधर्मसुरपतिः—इन्द्रो जातः ॥ २२-२३ ॥

सुकोशलेन मुनिना मग्निलगिरौ—चित्रकूटपर्वते परमं पदं मोक्ष-
स्थानं प्राप्तम् । कथम्भूतेन सुकोशलेन ? व्याघ्रोद्धतोपसर्गेण । कीर्ति-
धरेणापि तत्पित्रा वरं ज्ञानं—केवलज्ञानं प्राप्तम् ॥ २४ ॥

अष्टौ अक्षोभ्यसागरप्रमुखा वृष्णिमुताः सिद्धिं सम्प्राप्ताः । किं
कृत्वा ? गुणरत्नतपः कृत्वा । कथम्भूता अष्टौ अक्षोभाद्याः ? एका-
दशाङ्गधराः ॥ २५ ॥

अर्थः ।

कार्तिक श्रेष्ठो आर वरस पावित दीक्षा हूँ तड सौधर्म देवलोकि सुरपति-
र्ह्यहं हूँ ॥ २३ ॥

सुकोशसि महात्मा मग्निलगिरिं चित्रकूटि पर्वते परमस्थानक—मोक्ष
पात्रिणं, इसिड छध सुकोशसि ऋषीश्वर ? वाघिल्लिणं कृत—कीधध उपसर्ग
छध, अनर्थ कीर्तिधरिण—ते सुकोशसिनर्थ पिताध वर—प्रधान केवलज्ञान
पात्रिणं ॥ २४ ॥

आठ अक्षोभ्यसागर वृष्णिमुत—अधकवृष्णिरायना मुत—जेठा सिद्धि-
मुक्तिं पुढता. इसिड करीनध ? गुणरत्न धसिधं नाभिधं तप करीनध. इसा
छध ते आठध ? धग्गार अंग धरध छध. ॥ २५ ॥

તં વંદે રહનેમિં ચરો વચ્છરસયાઈં જસ્સ ગિહે ।

જો વરિસં છુમત્થો પંચસણ કેવલી જાઓ ॥ ૨૬ ॥

જાલિ-મયાલિ-ઉવયાલિ-પુરીસસેણે ય વારિસેણે ય ।

પજ્જુન-સંબ-અનિરુદ્ધ-સચ્ચે નેમી ય દહનેમી ॥ ૨૭ ॥

પન્નાસં પન્નાસં મજ્ઞાઓ ચઈય વારસંગધરા ।

સોલસસમપજ્ઞાયા સિદ્ધા સિત્તંજણ દસવિ ॥ ૨૮ ॥

અવચૂરિઃ ।

અહં તં રથનેમિં વન્દે । યસ્ય ચત્વારિ વર્ષશતાનિ ગૃહવાસે-
મવન્ । યો વર્ષં છદ્ધસ્થો જાતઃ, યઃ પન્ચ વર્ષશતાનિ કેવલી જાતઃ॥
॥ ૨૬ ॥

જાલિઃ ૧ મયાલિઃ ૨ ઉપજાલિઃ ૩ પુરિસસેનઃ ૪ વારિષેણઃ ૫
પ્રહુમ્નઃ ૬ શામ્બઃ ૭ અનિરુદ્ધઃ ૮ સત્યનેમિઃ ૯ દહનેમિઃ ૧૦ એતે-
દશાપિ પન્ચાશત્ પચ્ચાશત્ માર્યાઃ ત્યક્ત્વા પ્રવ્રજિતાઃ । કથમ્ભૂતા
એતે દશ ? દ્વાદશાઙ્ગધારિણઃ ॥ ૨૭ ॥

પુનઃ કથમ્ભૂતા દશ ? દ્વાદશસમપર્યાયા-દ્વાદશવર્ષપાલિતવ્રતાઃ ।
પુનઃ કથમ્ભૂતા દશ ? દશાપિ શત્રુજયે સિદ્ધાઃ ॥ ૨૮ ॥

અર્થઃ.

હું તે રથનેમિ કૌશીશ્વર વાંદઉં. જે રહનેમિઠો ત્યારિસઈં વરિસ
ગૃહસ્થ વાસિ હઉંયાં, જે રહનેમિ વર્ષ નાથુ એક વરિસ છદ્ધસ્થ હઉંઉ.
અનહ જે પાંચસઈં વરિસ કેવળજ્ઞાની હઉંઉ. ॥૨૬॥

નાલિ, મયાલિ, ઉપનાલિ, પુરિસસેન, વારિસેન, પ્રહુમ્ન, શાંબ, અનિ-
રુદ્ધ, સત્યનેમિ, દહનેમિ, એ દશઈં પંચાસ પંચાસ કલત્ર છાંડી દીક્ષા
લીધી. કિસા છઈં એ દશઈં ? દ્વાદશાંગ ધરઈં છઈં. ત્યક્ત્વા પૂર્વધર છઈં. ॥૨૭॥

વળી કિસા છઈં તે દશ ઇ ? બાર વરિસ પાળી દીક્ષા છઈં, વલી કિસા
છઈં દશઈં ? શ્રી શત્રુજય પર્વતિ સિદ્ધા-મુક્તિઈં ગિયા. ॥૨૮॥

वत्तीसपुरंधिवई देवइपुता अणीयजसपमुहा ।

छप्पिय नेमिसुसीसा चतुदसपुव्वी गया सिद्धिं ॥ २९ ॥

जो गेविजाउ चुओ आयाओ तह कुले विसालम्मि ।

तं देवईअवच्चं गजसुकुमालं नमंसामि ॥ ३० ॥

वन्दामि नेमिसीसं वयदिणगहिअगराइवरपडिमं ।

सोमिलकयउवसगं पत्तं पणमामि अपवगं ॥ ३१ ॥

अवचूरिः ।

अनीकयशःप्रमुखाः षडपि देवकीपुत्राः श्रीनेमिसुशिष्याः
चतुर्दशपूर्विणः सिद्धिं गताः ॥ कथम्भूताः षडपि ? द्वान्निशत्पुर-
न्ध्रीपतयः—गृहवासे द्वान्निशद्भार्यापतयः ॥ २९ ॥

अहं गजसुकुमालं नेमिशिष्यं वन्दे । कथम्भूतं गजसुकुमालम् ?
व्रतदिने एव गृहिता वरा एकरान्निप्रतिमा—कायोत्सर्गविशेषा तम् ।
पुनः कथम्भूतं गजसुकुमालम् ? सोमिलकृतोपसर्गं शिवं प्राप्तम् ॥३०॥

अर्थः ।

अनीकयशः प्रमुखा श्रीदेवकीना छठ पुत्र, श्रीनेमिनाथना सुशिष्य
हुंता. यडदपूर्वधर छठ मुक्तिछ गिया, किसिआ छठ ? गृहस्थवासि अनीस
कक्षत्रना पति छठ. पुरंधी-कक्षत्र कछीछ ॥२९॥

हूं गजसुकुमाव श्री नेमिनाथनछ शिष्य वांछै, किसिछ छठ गज
सुकुमाव ? अनछ व्रतछ दिहाउछ गृहीत-दीधी वर-प्रधान प्रतिमा-कडिसग
विशेष छठ, वली किसिछ छठ गजसुकुमाव ? सोमिलकद्विछ-ससरछ कृत-
उपसर्ग हूतछ सिद्धिं गिछ छठ ॥३०॥

જો વાસુદેવપુરઓ પસંસિઓ દુકરં કરેડ ત્તિ ।

સિરિનેમિજિણવરેણં તં ઢંઢગરિસિં નમંસામિ ॥ ૩૨ ॥

ઈન્મકુલબાલિયાઓ સુપરિચ્છતાઓ જેણ વત્તીસં ।

જસ્સ ય નિક્સમળમહં દસારકુલનંદણો કાસી ॥૩૩॥

જો પુરિસસહસ્સજુઓ પવ્વઈઓ નેમિપાયમૂલમ્મિ ।

સો થાવચ્છાપુત્તો ચડદસપુવ્વી સિવં પત્તો ॥ ૩૪ ॥

અવચ્છૂરિઃ ।

અહં તં ઢંઢગઋષિં નમસ્કરોમિ । યઃ ઢળ્ઢગઋષિઃ વાસુદેવ-
પુરતઃ-અગ્રતઃ શ્રીનેમિજિનવરેણ દુષ્કરં કરોતીતિ પ્રશંસિતઃ-વ્યાખ્યાતઃ
॥ ૩૨ ॥

યેન ઇન્મકુલબાલિકાઃ-વ્યવહારિણાં બાલિકાઃ પરિણીતાઃ, સુષ્ટુ
-અતિશયેન દ્વાત્રિંશત્સહસ્રાઃ પરિત્યક્તાઃ, યંસ્ય નિક્સમળમહોત્સવં
દીક્ષામહોત્સવં દસારકુલનંદનો-વાસુદેવોઽકાર્ષીત્ ॥ ૩૩ ॥

યઃ પુરુષસહસ્રયુતઃ શ્રીનેમિનાથપાદમૂલે અવ્રજિતઃ શ્રીનેમિના-
થ પાદમૂલે પ્રવ્રજિતઃ સ થાવચ્છાપુત્રઃ-થાવચ્છાઃ-સાર્થવાહપત્ની તસ્યાઃ
પુત્રઃ ચતુર્દશપૂર્વી સિદ્ધિં ગતઃ ॥૩૪॥

અર્થ.

હું તે ઢંઢણકુમાર ઋષી નમસ્કરઉં, જે ઢંઢણ ઋષીશ્વર વાસુદેવ
આગદિ શ્રીનેમિજિનવરેંદ્રિયું દુઃકર કરય ધતિ-ધસિઈ-પ્રસંસિઈ-વખાણીઈ.
॥ ૩૨ ॥

જિણ્ઠ ધનવંત વ્યવહારીયા તણી બાલિકા પરિણી બત્રીસ સમકાલ
આંડી, જેહ તણુક દીક્ષામહોત્સવ દસારકુલનંદનિ-વાસુદેવે ઓધઈ. ॥૩૩॥

જે સહસ્રપુરુષ સહિત શ્રીનેમિનાથ તણ્ઠ પાયમૂલિ દીક્ષા લીધી,
થાવચ્છા સાર્થવાહની કલત તેહનઈ બેઠઈ, ચઈદ પૂર્વધર હુંતઈ સિદ્ધિ જિઈ
॥ ૩૪ ॥

सहसजुओ तस्सीसो चउदसपुव्वी सुओ गओ सिद्धिं ।

इक्कारसंग सुअसीस सेलओ तहय पंचसए ॥ ३६ ॥

जो उ परक्कमइ तवं छिन्नं ल्हं च देहममाणंतो ।

सिद्धिं विहूयरयमल सेलगपुत्तं तयं नमिमो ॥ ३७ ॥

असुरसुरपन्नगिंदा जं तं पडिमागयं नमंसंति ।

उज्जितसेलसिहरे तं सिरसा सारणं वंदे ॥ ३८ ॥

वारसभिक्वूपडिमा जेण ण चत्ता महाणुभावेण ।

वारससया नियमेणं अट्टमच्छट्ठाणि जो कासी ॥ ३९ ॥

तं खवियपेमदोसं वंदे जरमरणसोगमुत्तिणं ।

अचलसुहसागरगयं निव्वाणमणुत्तरं पत्तं ॥ ४० ॥

अवचूरिः ।

तच्छिष्यः तस्य-थावचापुत्रस्य शिष्यः शुकः सहस्रशिष्ययुतः
चतुर्दशपूर्वधरः सिद्धिं गतः । तथा शुकस्य शिष्यः शैलकः सिद्धिं
गतः । कथम्भूतः शैलकः ? एकादशाङ्गी । पुनः कथम्भूतः शैलकः ?
पञ्चशतशिष्यसाहितः ॥ ३६ ॥

अर्थः ।

ते थावन्था पुन तेषु शिष्य शुक षसिष्ठं नाभिधं, सहस्रशिष्य परि-
वरिष्ठ, चतुर्दशपूर्वधर सिद्धिं गिष्ठ, तेष्ठ शुकनष्ठ शिष्य शैलक तथा-तिष्ठ सिद्धिं
गिष्ठ, किस्तिष्ठ छठ ते शैलक ? अन्थाय अंग धरष्ठ छठ, वदी किस्तिष्ठ छठ ते
शैलक ? पांथसष्ठ शिष्य सद्धिष्ठ छठ ॥ ३६ ॥

સુચા જિર્ણિદવયણં સચ્ચં સોઽં તિ પમણિઓ હરિણા ।

કિં સચ્ચં તિ પવુત્તો ચિંતંતો જાહસરણાઓ ॥ ૪૧ ॥

સંબુદ્ધો જો પઢમં અજ્ઞયણં સચ્ચમેવ પળવહ ।

કચ્છૂલનારયરિસિં તં વંદે સુગહમણુપત્તં ॥૪૨॥

નારયરિસિપામુઝ્ઞે વીસં સિરિનેમિનાહતિત્થમ્મિ ।

પળ્ળરસ પાસતિત્થે દસ સિરિવીરસ્સ તિત્થમ્મિ ॥૪૩॥

પત્તેયબુદ્ધસાહૂ નમિમો જે માસિઝં સિવં પત્તા ।

પળયાલીસં રિસિમાસિયાઈ અજ્ઞયણપવરાઈ ॥ ૪૪ ॥

અવચૂરિઃ ।

અહં તં કચ્છૂલનારદક્ષિણં વન્દે । યો જિનેન્દ્રવચનં ‘સત્યં શૌચમ્’ इति श्रुत्वा हरिणा-वासुदेवेन किं सत्यं इति पृष्टः ? उत्तरमलब्धवान् सन् चिन्ताप्रपञ्चितः सन् जातिस्मरणप्राप्तः सन् प्रबुद्धः केवलज्ञानमयो जातः । पुनर्यः सत्यमेवाध्ययनं प्रज्ञप्तवान् । कथम्भूतं नारदम् ? सद्गतिं प्राप्तम् ॥ ४१-४२ ॥

અર્થ.

હું તે કચ્છૂલ ઇસિઈ નામિઈ નારદઋષિ વાંદઉં, જે નારદ જિનેન્દ્રનઉં વચન ‘સત્ય શૌચમ્’ ઇતિ સાંભળી, વાસુદેવિઈ કિસિઈ સત્ય ઇસિઈ પૂછિઈ ઉત્તર અણુપામતઉં ચિંતાપ્રપંચિત-બહાપોહ કરતઉં નતિસ્મરણ પામિઉં હુતઉં તત્કાલ પ્રયુક્ત હૂઉં-કેવલજ્ઞાન સંયુક્ત હુઉં, અનધ વલી જીણી પહિ-લઉં સત્ય જ ઇસિઈ અધ્યયન પ્રરૂપિઉં, કિસિઉં છધ નારદ ? સુગતિ-મુગતિ તીણી પહુતઉં છઈ ॥ ૪૧-૪૨ ॥

પહરિજ્જંતો દુજોહણેણ તહ પંડવેહિ થુવંતો ।

સમસત્તુમિત્તભાવો દમદંતમહામુણી જયત ॥ ૪૫ ॥

જલણાઽ નેમિસીસુ ત્તિ મળંતો જંમણ્હિ ઉક્ષિત્તો ।

સિરિકૂયવાયરમુણી રામસુઝો જયત સિદ્ધિગઝો ॥ ૪૬ ॥

અવચૂરિઃ ।

નારદઋષિપ્રમુખા વિંશતિઃ પ્રત્યેકબુદ્ધાઃ શ્રીનેમિનાથતીર્થેઽભવન્,
એવં પચ્ચદશ પ્રત્યેકબુદ્ધાઃ શ્રીપાર્શ્વનાથતીર્થે, દશ પ્રત્યેકબુદ્ધાઃ શ્રીમહા-
વીરતીર્થેઽભવન્ । વયં તાન્ પચ્ચત્વારિંશત્ પ્રત્યેકબુદ્ધાન્ ઋષીન્ નમામઃ ।
યે સાધવઃ પચ્ચત્વારિંશદ્ ઋષિભાષિતાનિ અધ્યયનાનિ ભાષિત્વા
શિવં-મોક્ષં પ્રાપ્તાઃ ॥ ૪૩-૪૪ ॥

સ દમદન્તમહાઋષિર્જયતુ । યો દમદન્તઃ દુર્યોધનેન પ્રહાર્ય-
માણઃ તથા પાણ્ડવૈઃ સ્તૂયમાનઃ સમશત્રુમિત્રભાવો જાતઃ ॥ ૪૫ ॥

સ રામસુતઃ કુબ્જવારકમુનિર્જયતુ । યો દ્વારિકાયા દાવે જ્વલ-
નાત્ અહં નેમિશિષ્યઃ ઇતિ મળન્ જૃમ્ભકદેવૈઃ ઉક્ષિત્તઃ-ઉત્પાદિતઃ નેમિ-
સમીપં સમવસરણે મુક્તઃ પ્રવ્રજિતશ્ચ । કથમ્ભૂતઃ મુનિઃ ? સિદ્ધિ ગતઃ ॥ ૪૬ ॥

અર્થઃ ।

નારદ ઋષિપ્રમુખ વીસ પ્રત્યેકબુદ્ધ શ્રીનેમિનાથનંદી તીર્થે હૂંઆ, પંદર
પ્રત્યેકબુદ્ધ શ્રીપાર્શ્વનાથનંદી શાસનિ હૂંઆ, દશ પ્રત્યેકબુદ્ધ શ્રીમહાવીરનંદી
શાસનિ હૂંઆ, અમ્હે તે પંચિતાલીસ પ્રત્યેકબુદ્ધ ઋષીશ્વર વાંદઈ-નમસ્કરઈ.
જે સાધુ પંચિતાલીસ ઋષિભાષિત અધ્યયન ભાષી-પ્રરૂપી મોક્ષિ પુહતા. ॥
૪૩-૪૪ ॥

તે દમદંત ઋષીશ્વર જયવંત વર્તઈ, જે દમદંત દુર્યોધનનંદી પ્રહરિતક-
પ્રહાર દીજતઈ, અનંદ પાંડવે સ્તુવીતઈ સમશત્રુમિત્રસ્વભાવ હૂઈ ॥ ૪૫ ॥

તે રામ-બલદેવ તણ્હિ એટલે કુબ્જવારણક ઇસિઈ નામિઈ મહાત્મા
જયવંતુ વર્તઈ. જે દ્વારિકા નગરીનંદી દાધિ જ્વલન આગદિ તઈ વીહતઈ
હૂં નેમિનાથનંદી શિષ્ય ઇસિઈ ભણ્ણતઈ જૃમ્ભકદેવે ભાષાઈ શ્રીનેમિનાથનંદી
સમીપિ સમવસરણિ મેલિહૂઈ, શ્રીનેમિનાથનંદી સમીપિ દીક્ષા લીધી, કિસિઈ
ઈઈ મહાત્મા ? સિદ્ધિ ગિઈ ॥ ૪૬ ॥

पंचवि निवपंडुसुआ चउदसपुन्वी जुहिद्विलप्पमुहा ॥

दोमासियसंलेहणपुण्वं सित्तुंजए सिद्धा ॥ ४७ ॥

पडिबोहियप्पएसिं केसिं वंदामि गोयमसमीवे ।

वियलियसंसयवग्गं अंगीकयचरमजिणमग्गं ॥ ४८ ॥

कालियपुत्तो मेहलि थेरे आणंदरक्खिए तइए ।

कासव एए य चउरो पासावच्चिज्ज मुनिपवरा ॥ ४९ ॥

अवचूरिः ।

पञ्चापि पाण्डुनृपसुताः युधिष्ठिरप्रमुखाः गृहितव्रताः द्विमासी-
संलेषणापूर्वं शत्रुञ्जये सिद्धाः । कथम्भूताः पाण्डुसुताः चतुर्दशपूर्विणः ४७

अहं केशिकुमारं-केशिकुमारगणधरं वन्दे । कथम्भूतं केशिगण-
धरं ? प्रतिबोधितप्रदेशिम् । पुनः कथम्भूतम् ? गौतमसमीपे-
गौतमपार्श्वे विदलितसंशयवर्गं । पुनः कथम्भूतं गणधरम् ? अङ्गी-
कृतचरमजिनमार्गम् ॥ ४८ ॥

कालिकापुत्रः मेखलि १ स्थविरः २ आणंदद्रुषिः तृतीयः का-
श्यपः एते चत्वारः श्रीपार्श्वनाथसन्तानिनः मुनिप्रवराः ॥ ४९ ॥

अर्थः ।

पांचथ पांडुरायना पुत्र युधिष्ठिरप्रमुख दीक्षा दीधी हूँती, अभिसवाडा
संभेदनापूर्वक-साहि दिन अनशन पावन पूर्वक शत्रुंजय तीर्थे सिद्धा-
मुक्तिष्टं गिया. इसा छठ पांचथ पांडव ऋषीधर ? यद्विपूर्वधर छठ ॥ ४७ ॥
हूँ केशिकुमार गणधर वाहं. इसिह छठ केशीगणधर ? प्रतिभोधित
प्रदेशि राज छठ. इसिह छठ केशी गणधर ? गौतम गणधर नथ समीपि
विदलित-निर्दलित-क्रेडिह सदेह तल्ल-समूह छठ. वही डिरथो छठ गणधर ?
अंगीकरिह चरमज्जन-श्रीमहावीर तेहनठ भार्ग छठ ॥ ४८ ॥

कालिकापुत्र मेखलि, थविर २, आलुंइ ऋषि त्रीनठ, काश्यप ये व्या-
सथ श्रीपार्श्वनाथना संतानीया, मुनिप्रवर-मुनि महात्मा मांहि अत्रेसर ॥ ४९ ॥

अर्हिसु जयजाओ सरागतवसंजमेहिं समणावि ।

कम्मावसेसपडिबंधओ अ देवा हविज्जन्ति ॥५०॥

जं तं तिण्वचरित्तं पाओवगयं तु खायइ सियाली ।

मुग्गिह्लसेलसिहरे वंदे कालासवेसरिसिं ॥५१॥

धम्मे दढसन्नाहो जो निच्चं मंदरो इव अकंपो ।

इहलोगनिप्पिवासो परलोगगवेसओ धीरो ॥५२॥

कालासवेसियसुओ आया सामाइयं ति थेराणं ।

वयणं सोउं पडिवन्नपंचजामो गओ सिद्धिं ॥५३॥

अबचूरिः ।

तुङ्गिकानगर्या इति अकथयन् । इतीति किम् ! श्रमणा अपि सरागतपः—संयमैः कर्माविशेषप्रतिबन्धतः देवा भवन्ति ॥५०॥

x

x

x

x

कालस्य वैशिकसुतः प्रतिपन्नपञ्चयामः—पञ्चमहाव्रतरूपगृहीत-
व्रतः सन् सिद्धिं गतः । किं कृत्वा ? आत्मा एव सामायिकं इति
स्थविराणां वचः श्रुत्वा ॥५३॥

अथ ।

पुंगियानगरीयं धसिडं कडिडं, धसिडं डिसिडं ? श्रमण-महात्मा सराग
तप संयमि करी कर्मविशेषना प्रतिबन्धतः देव भूयं, अथ सराग तप संयम
न भूयं नहि मुक्तिर्धं नहि ॥५०॥

x

x

x

x

काव तण्डु वैशिक धसिडं नामधं षेट्ठ, पडिवन्नण्डं गृहीत-दीधण्डं
पञ्चमहाव्रत धसिडं हूतडं सिद्धिं गिडं, डिसिडं करी नष्ट ? आत्मा धनि
सामायिक धसिडं स्थविर-वडानडं वयन सांभवी नर्थ ॥५३॥

पुक्खलवईइ विजए सामी पुंडरिगिणीइ नयरीए ।

दट्ठुण कंडरीयस्स कम्मदुव्विलसियं घोरं ॥ ५४ ॥

सिरिपुंडरीयराया निक्खंतो काउ निम्मलं चरणं ।

थोवेण वि कालेणं संपत्तो जयउ सव्वट्ठे ॥ ५५ ॥

वीरजिणपुव्वपियरो देवानंदा अ उसभदत्तो अ ।

इक्कारसंगविउणो होऊणं सिवसुहं पत्ता ॥ ५६ ॥

अवचूरिः ।

पुष्कलावत्यां विजये पुण्डरीकिण्या नगर्याः स्वामी श्रीपुण्डरी-
कराजा निष्क्रान्तः-प्रव्रजितः । किं कृत्वा ? 'दट्ठुण' लघुभ्रातुः-कण्ड-
रीकस्य कर्मदुर्ललितं घोरं चारित्रत्यागरूपं दृष्ट्वा । कथम्भूतः पुण्ड-
रीकः ? निमलं चारित्रं कृत्वा स्तोकेनापि कालेन सर्वार्थं गतो
जयतु ॥५४॥५५॥

वीराजिनस्य पूर्वपितरौ देवानन्दा ऋषभदत्तश्च एकादशाङ्ग-
विदौ भूत्वा शिवसुखं प्राप्तौ ॥५६॥

अर्थः ।

पुष्कलावतीविजय पुण्डरीकिणी नगरी तल्ल स्वामी श्रीपुंडरीक राज
निष्क्रान्त-दीक्षा दीधी. किसिठं करी नई? वहुउठ बाध कुंडरिक तेह तल्ल
ईर्द्धित-घोर चारित्रत्यागरूप-प्रतपरिहाररूप कर्म देभीनई. ॥५४॥

किसिठ छई पुंडरीक मुनि? निर्मल चारित्र पावी थोडा कालमांडी
सर्वार्थ सिद्धि गिह हूतई नयवत वर्तई. ॥५५॥

श्रीमहावीर देव तल्ल पूर्व-पहिलां पितर-मात्र देवानंदा अनई
ऋषभदत्त दीक्षा लेख ईश्वर अंग तल्ल नल्ल होई मोक्षसुख पाव्या. ॥५६॥

દદૃળં સંબુદ્ધો રિદ્ધિં વસહસ્સ જો અરિદ્ધિં ચ ।

સો કરકંઙ્ક રાયા કલિંગજનવયવર્દ જયત ॥ ૫૭ ॥

પંચાલદેસઅહિવો પૂઅમપૂઅં ચ ઇંદકેઊસ્સ ।

દદૃળં વિરત્તકામો પવ્વહ્ઓ દોમુહંનરિંદો ॥ ૫૮ ॥

સુચ્ચા બહૂળ સદં વલયાળમસદહં ચ ઇગસ્સ ।

બુદ્ધો વિદેહસામી સક્કેળ પરિક્ષિવઓ અ નમી ॥૫૯॥

અવચૂરિઃ ।

સ કરકણ્ડુરાજા કલિંગજનપદપતિર્જયતુ । યઃ કરકણ્ડુર્ગો-
કુલે વૃષભસ્ય રૂપાદિ-લક્ષ્મીં દૃષ્ટ્વા, વાર્ધકે રૂપાદિ અનાર્દિ-રૂપાદિ-
હાર્મિ દૃષ્ટ્વા સંબુદ્ધઃ-પ્રતિબુદ્ધઃ ॥૫૭॥

એવં પશ્ચોલદેશાધિપતિઃ દ્વિમુખનરેન્દ્રઃ પ્રવ્રજિતઃ કથમ્ભૂતઃ
દ્વિમુખઃ ? ઇન્દ્રકેતોશ્ચન્દનકુસુમાદિપૂષાં ચ-અન્યત્ તિર્યક્પતેઃ-
તિર્યક્પતિતસ્ય-ભૂમૌ પતિતસ્ય પાદઘર્ષણાદિ અપૂજાં દૃષ્ટ્વા વિર-
કકામઃ ॥૫૮॥

વિદેહસ્વામી રાજા નમિઃ બહુનાં વલયાનાં શબ્દં શ્રુત્વા એક-
સ્યાશ્રુત્વા ચ બુદ્ધઃ । કથમ્ભૂતો નમિઃ ? શક્તેળ પરીક્ષિતઃ ॥૫૯॥

અર્થ

ને કરકંડુરાજા ગોકુલમાંહિ તરૂણ વૃષભ તણી રૂપતણી ઋદ્ધિ દેખી,
ઘડપણિ રૂપતણી અરિદ્ધિ-હાનિ દેખી પ્રતિભાધ પામીઓ. ॥૫૭॥

પાંચાલદેશ-કાંપિલ્યપુરપાટણ તણકિ સ્વામી દ્વિમુખ રાજા પ્રવ્રજિત
હૃદ-દીક્ષા લીધી. કિસિહ છધ દ્વિમુખ ? ઇંદ્રસ્તંભ રહઈ ચંદન પુષ્પાદિક
દેખીનઈ, લુઈ પડિયાં પગ ઘસવાદિક અપૂળ-અવજ્ઞા દેખી વિરક્ત કામ
હૃદ-વૈરાગ્યવંત હૃદ ॥૫૮॥

વિદેહ સ્વામી રાજા નમિ વલયનો શબ્દ અણસાંભલી-એકનક શબ્દ
ન હૃઈ ઇસિઈ નળી પ્રતિભાધ પામિહ. કિસિહ છધ નમિ ? શક્-ઈદ્ધિ
પરિખિહ. ॥૫૯॥

उफुल्लपल्लवं विगयपल्लवं तह ददूण चूअतरं ।

गंधारायवसभो पडिवन्नो नग्गई मग्गं ॥ ६० ॥

नयरम्मि खिइपइद्वे चउरोवि परुप्परं समुल्लावं ।

अकरिंसु तत्थ जाओ जक्खो भत्तीइ चउवयणो ॥ ६१ ॥

पुप्फुत्तराउ चवणं पव्वज्जा तह य तेसि समकालं ।

पत्तैयवुद्धकेवलि सिद्धि गया एगसमएणं ॥ ६२ ॥

अवचूरिः ।

गन्धारराजवृषभः नगय इति नाम्ना मार्ग—मोक्षमार्गं
चारित्ररूपं प्रतिपन्नः । किं कृत्वा ? चूततरुं—आम्रवृक्षं उत्फुल्ल-
पल्लवं—विकस्वरमञ्जरीकं दृष्ट्वा, तथा विगतपल्लवं—पल्लवरहितं सह-
कारं दृष्ट्वा ॥ ६० ॥

क्षितिप्रतिष्ठितनगरे पुरवाहिःस्थचतुर्द्वारयक्षचैत्ये चतुर्दिग्भ्य
आगताः चत्वारोऽपि मिलिताः परस्परं समुल्लापं अकार्षुः, तत्र
तेषां निरीहत्वं दृष्ट्वा भक्त्या यक्षश्चतुर्मुखो जातः ॥ ६१ ॥

तेषां चतुर्णां दशम—प्राणतदेवलोकात्—पुष्पोत्तरविमानात्

अर्थः.

गंधारदेश तल्ल रान्, रानवृषभ राय भांछि अग्नेसर नग्गय धसिधं
नामिध मोक्ष मार्ग—चारित्ररूप पडिवज्जिण्ठि. छिसिड करी नध ? चूततरु-
आंभड उट्टुद्ध-विकस्वरपल्लव-भंजरी धसिड हेभी, अनध विगत-जियां
पल्लव-पल्लव रहित सलुकार हेभी नध ॥ ६० ॥

क्षितिप्रतिष्ठित नगरिं नगर आछारि चतुर्द्वार यक्षनध प्रासाहिं चिह्नं
दिसि थडी आंया—मित्या परस्परिणं सभुल्लाप-विचार वात कीधी ॥ ६१ ॥

तेहे चिह्नंनध दशमादेवलोकात् पुष्पोत्तर विमानतड सभकाव

વીરજિનકહિયસત્તમપુઢવીસવ્વટ્ટસિદ્ધિગઙ્ગોગો ।

નંદુ પસન્નચંદો તત્કાલં કેવલં પત્તો ॥ ૬૩ ॥

પિતૃતાવસરવગરણં પમજ્ઞયંતસ્સ કેવલં નાણં ।

ઉપ્પન્નં જસ્સ કણ વલ્લલ્લીરિસ્સ તસ્સ નમો ॥ ૬૪ ॥

જં ચેવ ય જાણામિ તં ચેવ ન વ ત્તિ મણિય પવ્વહ્સો ।

અદ્ધમુત્તરિસી સિરિવીરઅંતિણ ચરમદેહધરો ॥ ૬૫ ॥

અવચૂરિઃ ।

સમકાલં ચ્યવનમ્ । તથૈવ તેષાં સમકાલં પ્રવ્રજ્યા, પ્રત્યેકબુદ્ધાઃ સન્તઃ, એકસ્મિન્ સમયે સિદ્ધિં ગતાઃ ॥૬૨॥

સ પ્રસન્નચંદ્રો જયતુ । યો વીરજિનકથિતસમપૃથ્વી-સર્વા-ર્થસિદ્ધિગતિયોગ્યઃ સન્ ક્ષપકશ્રેણ્યા તત્કાલં કેવલજ્ઞાનં પ્રાપ્તઃ ॥૬૩॥

તસ્મૈ વલ્લલ્લીરિણે નમઃ । જગતિ-વિશ્વે યસ્ય-વલ્લલ્લીરિણઃ પિતૃતાપસોપકરણં વલ્લલાદિ વસ્ત્રાચ્છલેન પ્રમાર્જયતો ગૃહવેપેઽપિ કેવલજ્ઞાનં ઉત્પન્નમ્ ॥૬૪॥

અતિમુક્તક ઋષિઃ । યદેવ જાનામિ ઇતિ મળન્ જનનીજન-

અર્થ.

ચ્યવન હુઈ, તથા-તિમ જિઈ તેહનઈ સમકાલ પ્રવ્રજ્યા-દીક્ષા પ્રત્યેક બુદ્ધ હોઈ એકઈ જિ સમઈ આરિ સિદ્ધિ-મુક્તિઈ ગ્યા. ॥૬૨॥

તે પ્રસન્નચંદ્ર ઋષિ જયવંત વર્તે, જે પ્રસન્નચંદ્ર શ્રીમહાવીર કહી સાતમી નરક-પૃથ્વી અનઈ સર્વાર્થ સિદ્ધિ ગતિ યોગ્ય ઇસિહ હૂતઈ ક્ષપક શ્રેણિ તઈ તત્કાલ કેવલજ્ઞાન પામિહ. ॥૬૩॥

તેહ વલ્લલ્લીરીનઈ નમસ્કાર હુઈ. જે વલ્લલ્લીરીનઈ જગ-વિશ્વ માંહિ પિતા તાપસ તણાં ઉપકરણુ-વાકલાં વસ્ત્રાંચહિ પરિલેહતાં ગૃહસ્થ નઈ વેપિ થકાં કેવલજ્ઞાન ઉપનઈ ॥૬૪॥

અધમુત્તક ઋષીશ્વર રાયનઈ એટલે આઠ વરસનઈ પ્રાપ્તપ્રતિબોધ હૂંતઈ

કુમરં સત્થવાહવહું મંતિ મિઢં ચ જો ઉ પવ્વાવે ।

સંબુદ્ધો ગીર્ણે તં વંદે સુહૃદ્યં કુમરં ॥ ૬૬ ॥

ધન્નો સો લોહજો સંતિસ્વમો પવરલોહસરિવણ્ણો ।

જસ્સ જિણો પત્તાઓ ઇચ્છહ પાણીહિં મુત્તું જે ॥ ૬૭ ॥

અવચૂરિઃ ।

કામ્યાં કિં જાનાસિ ? કિં ન જાનાસિ ? इति पृष्ठः सन् मृत्युं
જાનામિ પરં કદા ભવિષ્યતિ इति न जानामि इति भागित्वा जन-
નીજનકયોરનુમત્યા શ્રીવીરસ્યાન્તિકે પ્રવાજિતઃ । કથમ્ભૂતઃ અતિમુક્તકઃ ?
ચરમદેહધરઃ ॥૬૫॥

અહં તં ક્ષુલ્લકકુમારં વન્દે । યઃ પૂર્વં ગુરુ-ઉપાધ્યાય-પ્રવર્તિની-
માતૃભિઃ દ્વાદશ વર્ષાણિ યાચયિત્વા રક્ષિતોઽપિ નિર્ગતઃ સન્ ગીતિ-
કયા-૯કયા ગાથયા સમ્બુદ્ધઃ સન્ કુમારં, સાર્થવાવધૂં, મન્ત્રિણં
મિઢં ઇતાન્ ચતુરઃ પ્રબુદ્ધાન્ પ્રાત્રાજયત્ ॥૬૬॥

સ લૌહિત્યમુનિર્ઘન્યઃ, કથમ્ભૂતઃ લૌહિત્યમુનિઃ ? ક્ષાન્ત્યા

અર્થઃ.

‘ જં જાણઝ તં ન જાણઝ ’ ઈસિઈ ભણ્ણતઈ માવિત્તે પૂહિઈ હૂતઈ મૃત્યુ
બળ્ણઈ હુસિઈ પણ્ણિ ન બળ્ણઈ કહિઈ હૂસિઈ, ઇસિઈ ભણ્ણી માવિત્ત મનાવી
શ્રીમહાવીર નઈ સમીપિ દીક્ષા લીધી. કિસિઈ છઠ અઇમુત ? છેહલિક દેહ
ધરઈ છઈ-તદ્ભવ મોક્ષગામી છઈ. ॥૬૫॥

હું તે ક્ષુલ્લક કુમાર મહાત્મા વાંદઈ, જે પહિલઈ દીક્ષા લીધા પૂહિઈ
શુરએ, ઉપાધ્યાયે પ્રવર્તિનીએ, માઈ બાર બાર વરસ માંગી રાખિઈ થિકક
નિસરિઈ, નર્તિથી તણી ગીતિકાં એકઈ ગાથાઈ પ્રતિ સંયુજિત્તઈ હૂતઈ.
કુમાર, સાર્થવાહવહૂં, પ્રધાન, પુતાર એ ચ્યારઈ પ્રતિયુદ્ધ હૂતા
દીક્ષા લીધી ॥૬૬॥

તે લૌહિત્ય મુનિ ઘન્ય, કિસિઈ છઠ લૌહિત્ય મુનિ ? ક્ષમા ઈનિ કરી

જો કમ્મસેસવલ્લિં અદ્ધુવિહં છિંદિડં નિરવસેસં ।
 સિદ્ધિવસહિમુવગ્ગો તમહં લોહં નમંસાસિ ॥ ૬૮ ॥
 જેનેગરાદ્યાએ ચડદસ અહિઆસિયા ડ ઉવસગ્ગા ।
 વોસદ્ધુચત્તદેહં તમહં વંદે સમણમદં ॥ ૬૯ ॥
 મોગેસુ ય રજ્જંતો ધમ્મં સોઝ્ઞ વદ્ધમાણસ્સ ।
 સો સમણો પવ્વહો સુપહ્ધુરિસિં નમંસામિ ॥ ૭૦ ॥
 જો વાગરિઝ્ઞ વીરેણ સિંહનિક્કીલિએ તવોકમ્મે ।
 ઉસ્સપ્પિણીહ મરહે અપચ્છિમો સત્તિતં વંદે ॥ ૭૧ ॥
 ધનકળગરયણપરો જેણ ય સંસારમમણમીણ ।
 મુક્કો કુટુંબવાસો તં સિરસા સુવ્વયં વંદે ॥ ૭૨ ॥
 જેણ કયં સામણ્ણં છમ્માસે જ્ઞાણસંજમરણં ।
 તં મુણિમુદારકિત્તિં ગોમદરિસિં નમંસામિ ॥ ૭૩ ॥

અવચૂરિઃ ।

એવ સહતે-ક્ષમતે ઇતિ ક્ષાન્તિક્ષમઃ, પુનઃ કથમ્ભૂતઃ લૌહિત્યમુનિઃ ?
 પ્રવરલોહસદ્શર્વણઃ, યસ્ય પાત્રાત્ જિનઃ-શ્રીમહાવીરઃ પાણિભ્યાં-
 મોક્તું ઇચ્છતિ ॥૬૭॥

x

x

x

x

અર્થ.

ક્ષમતઃ-સહિત છઈ, વલી કિસિહ છઈ મુનિ? પ્રવરલોહ તેહ સરીપહ દેહનહ
 વર્ણ એતલઈ શામ-કાલહ વર્ણ છઈ. નેહના પત્રતહ જિન-શ્રીમહાવીર,
 પાણિ-હાથે કરી જિમવા-આહાર કરિવા વાંછઈ ॥૬૭॥

वारित्तपुरे जायं सोहम्मवडंसिया च पत्ताणं ।

सिद्धिं विह्वयरयमलं चारित्तरिसिं नमंसांमि ॥ ७४ ॥

छट्टेणं छम्मासे सहित्तु अक्कोसताडणाईणि ।

अज्जुणमालागारो खवित्तु परिनिव्वुओ कम्मे ॥ ७५ ॥

माहणमहिलं सपयं सगब्भ विच्छित्तु पत्तवेरगो ।

घोरागारं च तवं काउं सिद्धो दढप्पहारी ॥ ७६ ॥

जाइसरं रायसुअं खंतिजुअं कूरगड्डुअं वंदे ।

चउरोऽवि तहा खवगे पंचवि सिवमयल्लमणुपत्ते ॥ ७७ ॥

अवचूरिः ।

×

×

×

×

अर्जुनो नाम आरामिकः षष्मासान् यावत् षष्ठेन तपसा
लोकानां आक्रोशताडनादीनि सहित्वा कर्माणि क्षिप्त्वा परिनिवृत्तः-
मुक्तिं गतः ॥७५॥

×

×

×

×

द्रढप्रहारः ब्राह्मणं ब्राह्मणीं सभर्तृकां सगर्भां छित्त्वा घोराकारं
अतिघोरं तपः कृत्वा सिद्धः-मुक्तिं गतः ॥७६॥

अहं जातिस्मरणसहितं राजसुतं क्षमायुक्तं कूरगड्डुकं वन्दे ।

अर्थः.

अर्जुन मावागारी छ भास नल्लु छडु तपिथिं लोक तल्लं आक्रोश
वयन-डुष्ट वयन अनर्थ ताडना प्रहारादिक सहीनर्थं कर्म क्षपी परिनिवृत्ति-
मुक्तिं गिडि ॥७५॥

द्रढप्रहार आह्वण भडिवा स्त्री-आह्वणी लतार सहित सर्गसा छेनी-
छल्ली घोराकार-अतिहिं घोरा तप करी सिद्धि-मुक्तिं गिडि ॥ ७६॥

हं नतिस्मरण सहित राजपुत क्षमायुक्त धसिडं कूरगड्डुक मडात्मा

कोडिन्नदिनसेवाल-नामए पंचपंचसयकलिए ।

पडिबुद्धे गोयमदंसणेण पणमामि सिद्धे य ॥ ७८ ॥

एगस्स रवीरभोयणहेऊ नाणस्सया मुणेयव्वा ।

बीयस्स य परिसाए दिट्ठाए जिणम्मि तइअस्स ॥ ७९ ॥

अवचूरिः ।

तथा चतुरोऽपि क्षपकान्-साधून् वन्दे । कथम्भूतान् पञ्चापि मुनीन् ? अवलं शिवं प्राप्तान् ॥७७॥

कोडिन्नदिनसेयालिनामानः अहं प्रणमामि । कथम्भूतान् एतान् ? पञ्चपञ्चशततपस्विकलितान् । पुनः कथम्भूतान् ? गौतमदर्शनेन प्रति-
बुद्धान् । पुनः कथम्भूतान् ? सिद्धान् ॥७८॥

एकस्य ज्ञानोत्पादः क्षीरभोजनहेतुर्ज्ञातव्यः, द्वितीयस्य परिषदि दृष्टायां ज्ञानोत्पादे हेतुर्ज्ञातव्यः, तृतीयस्य जिने दृष्टे केवलज्ञानो-
त्पादहेतुः ॥७९॥

अर्थः ।

वांछितं, तिम अथारथ क्षपकं महात्मा वांछितं । किंया छर्थ पांयथ महात्मा ?
अथय-निश्चय शिव-भोक्ष पांयथा छर्थ ॥७७॥

कोडिन्न दिन सेवाल छसिर्थ नामिर्थ चिहुं नर्थ हुं प्रणमई, किंया
छथ ये त्रिन्हुथ ? (अथारथ ?) पांयसर्थ तपस्वीये परिवरिया छथ, वली किंया
छथ ? श्री गौतम तथुर्थ दर्शनि प्रतियुद्ध छथ-प्रतिभोध पांयथा छथ, वली
किंया छथ ? सिद्ध छथ-मुक्तिथ पुहुता छर्थ ॥७८॥

येकनर्थ ज्ञान उपलविवानई क्षीर भोजन हेतु नलिवई, भीजनर्थ
परिषदा दीदीर्थ-समोसरणि दीठर्थ केवणज्ञाननई हेतु नलिवई, त्रीजनर्थ श्री
उन महावीर दीठर्थ केवलज्ञान नई हेतु-कारण नलिवई ॥७९॥

विष्पडिवडियविभंगो संबुद्धो वीरनाहवयणेण ।

सिवरायरिसी इक्कारसंगवी जयउ सिद्धिगजो ॥ ८० ॥

चउसट्ठि करिसहस्सा चउसट्ठि सअट्ठदंतअट्ठिसरा ।

दंते य एगमेगे पुक्खरिणीओ अ अट्ठ ॥ ८१ ॥

अट्ठट्ठलक्खपत्ताइं तासु पउमाइ हुंति पत्तेयं ।

पत्ते पत्ते बत्तीसपत्तनाडयविही दिव्वो ॥ ८२ ॥

अवचूरिः ।

शिवराजऋषिर्जयतु, कथम्भूतः ? श्रीमहावीरवचनेन सम्बुद्धः-
प्रतिबोधं प्राप्तः, पुनः कथम्भूतः ? तदनन्तरं विप्रतिपत्तितविभङ्गः,
पुनः कथम्भूतः शिवराजऋषिः ? एकादशाङ्गवित् सिद्धिं गतः ॥ ८० ॥

चतुःषष्टिकरिसहस्राः, कथम्भूताः ? चतुःषष्टिरष्टगणाङ्कशिरसः,
कथम्भूतानि मुखानि ? अष्टाष्टदन्तानि एकैकस्मिन् दन्ते अष्टौ
पुष्करिण्यः ॥ ८१ ॥

पुष्करिणीषु अष्टौ अष्टौ पद्मानि भवन्ति, कथम्भूतानि पद्मानि ?
प्रत्येकं प्रत्येकं लक्षपत्राणि, पत्रे पत्रे द्वार्त्रिंशद्बद्धनाटकविधिः,
कथम्भूतो नाटकविधिः ? दिव्यः-देवकृतः ॥ ८२ ॥

अथ.

शिवराज ऋषि जयवंत वर्तते, किसिद्धि छई शिवराज ऋषि ? श्री-
महावीरनथ वयनि प्रतिषोष पाभिद्ध छई, तिवार पूडिछ-प्रतिषोष पाभ्या
पूडिछ विशेपिछ प्रतिपत्तित-पडिवळिछ विभंग ज्ञान छई, वकी किसिद्धि छई ?
धम्म्यार अंग लण्णी-लण्णी सिद्धिं गितु ॥ ८० ॥

यडसट्ठि सडस करि-डाथीयाछं कीधा, किर्या छई ते डस्ती ? यड-
सट्ठी आठ गल्ला जेतवा डुछं तेतवछं डकेका डाथीयानछं मुण, यडसट्ठि आठ
गल्ला कीज्ज तड पांयसछं आरोत्तर डुछं, अतवछं डकेका डाथीयानछं पांय
सछं आरोत्तर मुण लण्णियां, किर्या छई मुण ? आठ आठ इंसव छई,
डकेकई इंसवडि आठ पुङ्कनिण्णी-वावी. ॥ ८१ ॥

डकेकी पुङ्कनिण्णी आठ आठ कमव, किर्या छई पद्म ? प्रत्येक-जुल्लुछ

એગેગકણિયાએ પાસાયવડિંસિઓ અ પડપડમં ।

અગમહિસીહિં સદ્ધિં ઉવગિજ્ઞ સો તયં સક્કો ॥ ૮૩ ॥

એયારિસદ્ધીએ વિલગમેરાવળમ્મિ દદ્ધુ હરિં ।

રાયા દસન્નભદ્દો નિક્કલંતો પુણ્ણસપહ્ણ્ણો ॥ ૮૪ ॥

રાયગિહમ્મિ પુરવરે સમ્મદિટ્ઠી કયાઈ હિંડંતો ।

સંપત્તો તસ્સ ઘરે સુવણ્ણગારસ્સ પાવસ્સ ॥ ૮૫ ॥

અવચૂરિઃ ।

પ્રતિપદ્ય-કમલં કમલં પ્રતિ કર્ણિકાર્યા કર્ણિકાર્યા એકૈકઃ
પ્રાસાદાવતંસકઃ પ્રધાનપ્રાસાદઃ, તત્ર પ્રાસાદે પ્રાસાદે અગ્રમહિષીભિઃ
સાર્દ્ધં દેવૈઃ શક્રે-ઈન્દ્રે ઉપગીયમાને ॥૮૩॥

એતાદશક્રદ્વયા એરાવળે ગજે વિલગ્ન-આરુઢં હરિં-ઈન્દ્રં દ્વદ્વા
રાજા દશાર્ણભદ્રઃ નિષ્ક્રાન્તઃ, કથમ્ભૂતો રાજા? પૂર્ણસ્વપ્રતિજ્ઞઃ ॥૮૪॥

× × × તં મેતાર્ય-મેતાર્યઋષિં અહં નમસ્કરોમિ । યો નવ-

અર્થ.

લાખ લાખ પાંખુડીમય છંદ, પત્રિ-પાનિ પાનિ અત્રિસળજ્ઞ નાટકવિધિ,
કિસિહ છંદ નાટકવિધિ ? દિવ્ય-દેવતાકૃત છંદ ॥૮૨॥

પ્રતિપદ્ય-કમલ કમલ પ્રતિષ્ઠ કર્ણિકાં એકૈકૈઃ પ્રધાન પ્રાસાદ તત્ર-
તેહ પ્રાસાદિ અગ્રમહિષી-ઈદ્રાણી સહિત દેવે-શક્રે-ઈન્દ્રે ગાર્હતર્થ ॥૮૩॥
ઇસી રિક્ષિધ એરાવણિ ગળેદ્રિ ઇદ્ર આરુઢ-ચઢિહ દેખી દશાર્ણભદ્ર
રાજા નિષ્ક્રાન્ત-દીક્ષા લીધી. કિસિહ છંદ રાજા ? પૂરી સ્વ-આપણી
પ્રતિજ્ઞા છંદ ॥૮૪॥

×

×

×

×

તે મેતાર્ય ઋષીશ્વરનંદ હું નમસ્કરહ, ને મેતાર્ય અપરાધિહ કૈંય
પક્ષિહ સોનારનંદ દયા લગઈ ન કહિહ, કિસિહ છંદ મેતાર્ય ? નિબ-આ.

निष्फोडियाणि दुन्निवि सीसावेढेण जस्स अच्छीणि ।
 न य संजमाउ चलिओ मेयज्जो मंदरगिरि व्व ॥ ८६ ॥
 नवपुव्वी जो कुंचगमवराहिणमवि दयाइ नाइक्खे ।
 तं नियजियनिरविक्षं नमामि मेअज्ज अंतगडं ॥ ८७ ॥
 अभिरूढो वंसगो मुणिपवरे दट्ठु केवलं पत्तो ।
 जो गिहिवेसधरो वि हु तमिलापुत्तं नमंसामि ॥ ८८ ॥
 उवसमदिवेगसंवरपयर्चित्तणवज्जदलियपावगिरी ।
 सोढुवसगं पत्तो चिलाइपुत्तो सहस्सारे ॥ ८९ ॥

अवचूरिः ।

पूर्वज्ञाता अपराधिनमपि क्रौञ्चं सुवर्णकारस्य दयया नाचरव्यौ ।
 कथम्भूतं मेतार्यम् ? निजजीवितनिरपेक्षम् । पुनः कथम्भूतम् ?
 अन्तकृतम् ॥८७॥

अहं तं इलापुत्रं नमस्करोमि । यो गृहस्थवेषधरोऽपि वंशाग्रे
 अभिरूढः सन् मुनिप्रवरं दृष्ट्वा केवलज्ञानं प्राप्तः ॥८८॥

चिलातीपुत्रः सहस्रारनामानं अष्टमदेवलोकां प्राप्तः, कथम्भूतः ?

अर्थः.

पक्षुः अवितनं विषयं निरपेक्ष-वांछारहितं छह. वली किसिड छह मैतार्थे ?
 अंतगड केवली छह ॥८७॥

इत्तं ते इलापुत्रं नमस्करोमि, जे गृहस्थनड वेध धरतड वांसनठ अग्रि
 यरियां इत्तां मुनिप्रवर हेभी-मुनीश्वर हेभी केवज्ज्ञान पाभिड ॥८८॥

चिलातीपुत्रं सहस्रार देवलोका-आठमड देवलोका पाभिड, किसिड छह
 चिलाती पुत्र ? डपशम-विषेक-संवर पदवितन तेडज लल्लुवाइय वज्जा तील्लुठ

ચાલણગંઠિ વ મયવં સમંતઓ સો કઓ ય કીડાહિં ।
 ધોરં સરીરવિયણં તહવિ હુ અહિસાસણ ધીરો ॥ ૧૦ ॥
 અડ્ઢાઈજ્જેહિ રાઈંદિણિં પત્તં ચિલાઈપુત્તેણં ।
 દેવિંદામરભવણં અચ્છરગણસંકુલં રમ્મં ॥ ૧૧ ॥
 દટ્ટૂણ સમણમણહં સરિત્તુ જાઈં ભવવિરત્તમણો ।
 અણુચરિયં મિયચરિયં મુક્કલં પત્તો મિયાપુત્તો ॥ ૧૨ ॥
 સુચ્ચા બહુપંડિય ઇગપંડિઓ દટ્ટમિચ્છઈ તુમં તિ ।
 જાઈં સરિત્તુ બુદ્ધો સિદ્ધો તહ ઇંદનાગમુણી ॥ ૧૩ ॥

અવચૂરિઃ ।

ઉપશમવિવેકસંવરપદચિન્તનવજ્રદલિતપાપગિરિઃ । કિં કૃત્વા ? ઉપ-
 સર્ગાન્ સહિત્વા ॥૮૧॥

મૃગાપુત્રઃ મૃગવત્ એકાકિત્વેન વનાદૌ અનુચર્ય—માસિકાનશનેન
 મોક્ષે પ્રાપ્તઃ, કથમ્ભૂતઃ ? અનર્થ-નિઃપાપં શ્રમણં દૃષ્ટ્વા જાતિં સ્મૃત્વા—
 પૂર્વભવં સ્મૃત્વા ભવવિરક્તમનાઃ ચારિત્રં જગ્રાહ ॥૯૨॥

તથા ઇન્દ્રનાગમુનિઃ સિદ્ધઃ । યઃ ઇન્દ્રનાગમુનિઃ ઇતિ શ્રુત્વા

અર્થઃ.

દલિત-દલિત ચૂર્ણ કીધલ પાપરૂપિલ ગિરિ પર્વત છઈ. કિસિલ કરી નથ ?
 ઉપસર્ગ કીડીનલ સહીનઈ ॥૮૧॥

મૃગાપુત્ર મૃગ-હિરણ્મી પરિઈ વનિં એકલલ હુંઈ માસ દિન અન-
 શન પાલી મોક્ષ પામિલ. કિસિલ છઈ મૃગાપુત્ર ? અનર્થ-નિઃપાપ શ્રમણ-
 મહાત્મા દેખી ભતિશ્મરણ પામિલ ભવ-સંસારનઈ વિષય વિરમિલ હૂતલ
 દીક્ષા લીધી. ॥૯૨॥

તથા-તત્તમ ઇન્દ્રનાગ ઇસિઈ નામિઈ મુનિ-મહાત્મા સિદ્ધલ, જે

અમ્હાળમળાડટ્ટી જાવજ્જીવં તિ સોડ મુણિવયણં ।

ચિંતંતો ધમ્મરૂઈ જાઓ પત્તેઅબુદ્ધજઈ ॥ ૧૪ ॥

પુક્કલવઈણ પુંડરીગિણીઈ રાયા અહેસિ મહપડમો ।

ચડસપુન્વી સંલેહળાણે પત્તો મહાસુક્કે ॥ ૧૫ ॥

અવચ્ચારિઃ ।

જાર્તિ સ્મૃત્વા બુદ્ધઃ । इतीति किम् ? हे बहुपण्डित ! एकपण्डितः
त्वां दृष्टुं इच्छति ॥૧૩॥

ધર્મરુચિસ્તાપસઃ ઇતિ મુનિવચનં મનસિ સ્મરન્ પ્રત્યેકબુદ્ધો
જાતઃ ઇતીતિ કિમ્ ? અસ્માકં યાવજ્જીવમનાકુટિઃ ॥૧૪॥

પુક્કલાવત્યાં વિજયે પુણ્ડરીકિણ્યાં નગર્યાં મહાપદ્મો રાજા
આસીત્ । સ રાજા પ્રાપ્તવ્રતઃ ચતુર્દશપૂર્વધરઃ સન્ સંલેખનયાડનશનેન
મહાશુક્રે-સપ્તમદેવલોકે પ્રાપ્તઃ ॥૧૫॥

અર્થઃ.

ઈન્દ્રનાભ મુનિ ઇસિઈ વચન સાંભલી બતિસ્મરણ ઉપનયં પ્રતિષ્ઠાધ
પામિઈ, ઇસિઈ કિસિઈ ? હે બહુ પંડિત તુજ નયં એકપણ્ડિત બોધવા
વાંછઈ ॥૧૩॥

ધર્મરૂચિ તાપસ મુનિ-મહાત્મા તણ્હં ઇસિઈ વચન સાંભલી મન-
માંહિ ધ્યાતઈ-ચિંતવતઈ હૂતઈ પ્રત્યેકબુદ્ધ હૂઈ, ઇસિઈ કિસિઈ ? અમ્હારઈ
બવબળપ અનાકુટ્ટી ॥૧૪॥

પુક્કલાવતી વિજયિ, પુંડરીકિણીઈ નગરીઈ મહાપદ્મ ઇસિઈ નામિઈ
રાબ હૂઓ, જે રાબ પ્રાપ્ત-પામિઈ વ્રત ઇસિઈ હૂતઈ ચતુર્દશપૂર્વધર હૂતઈ
અનશનિ કરિ મહાશુક્રિ-સાતમઈ દેવલોકિ પુહતઈ ॥૧૫॥

तत्तो तेयलिपुत्तो वयणेणं पुट्टिलाइ जाइसरो ।

केवलनाणी भासइ तेअलिनामं सुअज्जयणं ॥ ९६ ॥

जियसत्तू पडिबुद्धो सुबुद्धिवयणेण उदयनायम्मि ।

ते दोवि समणसीहा सिद्धा इकारसंगधरा ॥ ९७ ॥

उववण्णो जो अणज्जेसु दट्ठमुसमस्स समजडिं पडिमं ।

पव्वइओ जेण पुणो चरणावरणे उइन्नम्मि ॥ ९८ ॥

अवचूरिः ।

ततः-तस्मात् शुक्रदेवलोकात् च्युतः, तेतलीपुत्रः पुट्टिलाया-
वचनेन जातजातिस्मरणः प्रतिबुद्धः गृहीतव्रतः केवलज्ञानी जातः ।

तेतलीपुत्रत्वात्, तुः-पुनः । प्रधानं तेतलीनाम अध्ययनं भाषते ॥ ९६ ॥

सुबुद्धिप्रधानवचनेन यो जितशत्रुराजा प्रतिबुद्धः, कथम्भूतः ?
उदकदृष्टान्ते मूलतस्तत्सम्बन्धं ज्ञात्वा तत्त्वतः । तौ द्वावापि श्रमण-
वृषभौ एकादशाङ्गधरौ सिद्धौ ॥ ९७ ॥

आर्द्रकुमारः अनार्यदेशेषु उत्पन्नः समजटा-जटासहितां ऋषभस्य

अर्थः ।

तेह सातभा देवलोअ थडी अविड तेतलीपुत्र इह, तेतलीपुत्र पोट्टि-
वा तण्णं वयनिं करि नतिस्मरणं पाभिड, प्रतियुद्धं इत्तं द्दीक्षा वेध
केवदज्ञानं पाभिड. तेतलीना पुत्र तड तिवार पुटीय प्रधान-इह तेतली
ईसिड नाभिड अध्ययनं भाषथ ॥ ९६ ॥

सुयुद्धि प्रधान तेहने वयनि करि जितशत्रुराज प्रतिभाष पाभिड,
किमिड छर्थ राज ? उहक-पाणी तण्ण द्दधांति भूवतड तेहनु संअंध नणी
नध ज्ञात-नणिड तत्त्व-पदमार्थं छर्थ, तिवार पुटी राज प्रधानि भिडु द्दीक्षा
दीधी ते भिन्डध श्रमणवृषभ धय्यार अंधधर इत्ता सिद्धा-मुक्तिं ग्या. भा. द्दजा
आर्द्रकुमार अनार्य देशभां डपनो अनध नटासहित श्रीऋषभदेवनी

अप्पावि मोइओ अ भावबंधणा दव्वबंधणाउ करी ।

लद्धजओ परतिथिणसु सो अहरिसी सिवं पत्तो ॥ ९९ ॥

न दुक्करं वारणपासमोयणं गयस्स मत्तस्स वणम्मि राया ! ।

जहा उ चत्ता बालएण तंतुणो तं दुक्करं मे पडिभाइ मोयणं १००

नालंदाए अद्वतेरस कुलकोडीकयनिवासाए ।

पुच्छिय गोयमसामिय सावयवयपच्चक्खाणविहिं ॥ १०१ ॥

अवचूरिः ।

प्रतिमां दृष्ट्वा प्रबुद्धः-प्रव्रजितः । येन आर्द्रकुमारेण पुनः चरणावरणे कर्मणि उदीर्णै-उदयं प्राप्ते दीक्षा मुक्ता ॥९८॥

पुनर्येन आत्मा भवबन्धनाद् मोक्षितः । येन द्रव्यबन्धनात् करी मोक्षितः स आर्द्रऋषिः परतीर्थेषु लब्धजयः शिवं प्राप्तः ॥९९॥

हे राजन् ! श्रेणिक ! वने-वनमध्ये मदोन्मत्तस्य गजस्य वार-
णपाशमोचनं न दुष्करं मे प्रतिभाति यथा बालकेन तन्तवो वेष्टिताः
तेषां मोचनं मे-मम हृदये सुदुष्करं प्रतिभाति ॥१००॥

नालन्दायां गौतमेन स्वामिना श्रावकव्रतप्रत्याख्यानविधिं पृष्टः,
कथम्भूतायाम् ? अर्द्धत्रयोदशकुलकोटीकृतवासायाम् ॥ १०१ ॥

अर्थः.

प्रतिमा देवी प्रतिष्ठायां पात्रिणं हूतव्यं दीक्षा दीधी, निष्पुष्ट आर्द्रकुमारिणं
पुनः-वही यात्रिणावरणीय कर्म कृत्वा अपि हूतव्यं दीक्षा मेहली॥९८॥

निष्पुष्ट पुनः-वही क्षीणकर्म शिष्ट आत्मा सावयवधनतः मेहलाविष्ट
दीक्षा दीधी, अनन्यं लक्ष्यं द्रव्यबन्धनतः करी-हृत्वा मेहलाविष्ट ते आर्द्र-
कुमार ऋषीश्वर परतीर्थी बन्धनय हूत शिव-मोक्षि पुष्टतः ॥९९॥

हे श्रेणिक राजन् ? वनमांछि मदोन्मत्त हाथीया तल्लं बन्धनोन्मत्त ते
मेहलाविष्टः दुःकरं नही, यथा-निम्न आलक्ष्यं तांतल्ला वीटया ते मेहलाविष्टा
ते दुःकरं भाडुरध लीयध दीपध ॥१००॥

नालन्दा पाशेण गौतमस्वामिणं श्रीमहावीर श्रावक व्रत-प्रत्याख्यान

जो चरमजिणसमीवे पडिवन्नो पंचजामियं धम्मं ।
 पेढालपुत्तमुदयं तं वंदे मुणियसयलनयं ॥ १०२ ॥
 आसी सुरसाणिज्जा सीलं रूवं च जस्स जयपयडं ।
 तं निक्खंतं वंदे सिद्धिं पत्तं सुजायरिसिं ॥ १०३ ॥
 खंतिखमं उगगतवं दुक्करतवतेयनाणसंपन्नं ।
 किन्नरगणेहि महियं सुदंसणरिसिं नमंसामि ॥ १०४ ॥

अवचूरिः ।

तं पेढालपुत्रं उदकं मुनिं वन्दे । य उदकमुनिः चरमजिनस-
 मीपे-श्रोवोरान्तिके चतुर्यामं धर्मं त्यक्त्वा पञ्चयामिकं-पञ्चमहाव्रत-
 रूपं धर्मं प्रतिपन्नः । कथम्भूतो मुनित (ज्ञात) सकलनयः ॥१०२॥
 तं सुजातनामानं ऋषिं निष्क्रान्तं वन्दे । यस्य ऋषेः सुरसा-
 न्निध्यात् सीलं च-अन्यत् रूपं जगतः प्रकटं आसीत् । कथम्भूतं
 ऋषिम् ? सिद्धिं प्राप्तम् ॥१०३॥

अर्थः ।

विधि पूछिउ, कीसी छथ नावंहो पावडी ? तेरभां कुव कोडिनई अर्द्ध-साडा
 आर कुव कोड कृत-कीधउ निवास छथ-साढाआर कुव कोडी वसथ छथ ॥
 ॥१०१॥

ते पेढाल तणुउं पुत्र उदक धसिधं नामिध मुनि-महात्मा वांइउं,
 जे उदक मुनि श्रीमहावीरनथ समीपि आरि महाव्रतइय धर्मं त्यज पंच
 महाव्रतइय धर्मं पडिवजिउ, किसिउ छथ मुनि ? मुनित-मण्डिउ सकल-
 सधवउथ नय-ज्ञाय छथ ॥१०२॥

ते सुजत नामा ऋषि दीक्षाधर हूतउ वांइउं, जे महात्मा ऋषि
 तणुं शीव अनर्थ इय देवताना सानिध्यतउ जगविश्रुत-प्रगट हूआ. किसिउ
 छथ ऋषि ? सिद्धि-मुक्तिथ गिउ छथ ॥१०३॥

गिहिणोवि सीलकणयं निव्वडियं जस्स णसणकसवट्ठे ।
 तं नमिमो सिवपत्तं सुदंसणमुणिं महासत्तं ॥ १०५ ॥
 जीवाणुववायपवेसणाइं पुच्छित्तु वीरजिणपासे ।
 गिण्हित्तु पंचजामे गंगेओ जयउ सिद्धिगओ ॥ १०६ ॥
 इक्कारसंगधारी सीसो वीरस्स मासिएण गओ ।
 सोहम्मे जिणपालियनामा सिञ्जिस्सइ विदेहे ॥ १०७ ॥

अवचूरिः ।

तं सुदर्शनमूर्ध्नि महालत्वं नमामः, यस्य सुदर्शनस्य गृहिणोऽपि
 सतः शीलकनकं व्यसनकषपट्टे निर्व्यूढम् । कथम्भूतं सुदर्शनमुनिम् ?
 शिवप्राप्तम् ॥ १०५ ॥

स गङ्गेयनामा मुनिः पञ्चयामं-पञ्चमहाव्रतरूपं व्रतं गृहीत्वा
 सिद्धिं गतो जयतु । किं कृत्वा ? श्रीमहावीरजिनपार्श्वे जीवानां
 निगोदादिषु प्रपातः, तथा जीवानामव्यवहारराशौ वा-अथवा ।
 चतुर्गतिषु कथं प्रवेशना इत्यादि पृष्ट्वा ॥ १०६ ॥

जिनपालितनामा मुनिः श्रीमहावीरस्य शिष्यः एकादशाङ्गधरः
 मासोपवासैः सौधर्मे गतः महाविदेहे सेत्स्यति ॥ १०७ ॥

अर्थः ।

ते सुदर्शन मुनि महासत्त्ववतं नमुं. जेह सुदर्शन तण्ठं गृह्णथि
 थिक्कं शील इपीठं सुवण्णं व्यसन-कष स'कट इपिणीठं कमुणीठं निर्वडिठं-
 कसिं पुडुतठं. सिद्धि-मुक्तिठं गिड्ठं ॥ १०५ ॥

ते गङ्गेय नामा मुनि पंचमहाव्रतइय व्रत लेध सिद्धिं गिड्ठं जयव'तु
 वर्तठि. डिसिठं करी नध ? श्रीमहावीरनर्थं समीपि अवतण्ठं निगोदादिक
 स्थानठे डपणवठं अनर्थ-तथा-तिम अव्यवहार राशि तु व्यवहार राशिं
 अथवा थिहुं. गतिमांठि पधसिवठं धत्यादिक पूछी नध ॥ १०६ ॥

जनपालित नामिधं महात्मा श्रीमहावीरनठे शिष्य धन्यार अ'गधर

तीयद्वाए चंपाइ सोमपत्तीइ जस्स कडुतुंबं ।

दाउं नागसिरीए उवज्जिओणंतसंसारो ॥ १०८ ॥

सो धम्मघोससीसो तं भुच्चा मासखमणपारणए ।

धम्मरुई संपत्तो विमाणपवरम्मि सव्वट्टे ॥ १०९ ॥

पालिय मंसनियमं विज्जेहिं पमणिओवि गेलन्ने ।

पव्वइओ सिद्धिपुरिं संपत्तो जयउ जिणदेवो ॥ ११० ॥

अवचूरिः ।

तीताद्वायां-अतीतकाले चम्पानगर्यां यया सोमदेवपत्न्या-
नागश्रिया अनन्तः संसार उपाजितः । किं कृत्वा ? यस्य धर्मरुचि-
मुनेः कटुकतुम्बकं दत्त्वा ॥१०८॥

स धर्मरुचिमुनिः-धर्मघोषसूरिशिष्यः सर्वार्थसिद्धिः इति नाम्नि
प्रवरे विमाने सम्प्राप्तः, किं कृत्वा ? तं कटुकतुम्बकं मासक्षपणपारणके
भुक्त्वा ॥१०९॥

स जिनदेवो जयतु, यो जिनदेवः ग्लानत्वे वैद्यैः अत्यन्तं-
प्रकृष्टेन भणितोऽपि मांसनियमं पालयित्वा प्रव्रजितः च-अन्यत्
सिद्धिं गतः ॥११०॥

अर्थः ।

इतः मास उपवासि करी सौधर्मं देवलोकि गिह, ते देवलोकि इति
महाविदेह क्षेत्रिं सिद्धिसिद्धि-मुक्तिं लब्धसिद्ध ॥१०८॥

अतीतकालि-आगच्छ कृष्णं कालि यथा नगरीं सोमदेव तस्य
पत्नीं नागश्रीं अनन्त संसार उपाजितं, किं कृत्वा करी नरं? नेह धर्मरुचि
मुनिर्न कडू तं भुज्जेह न ॥१०९॥

ते धर्मरुचि महात्मा श्रीधर्मघोषसूरिनः शिष्य सर्वार्थसिद्धि
सिद्धिं नामिधं प्रवर-गुरुं विमानि पुहत्त, किं कृत्वा करी, ते कडू तं भुज्जेह
मासभक्षणं न पारणं आहारी न ॥११०॥

ते जिनदेव आह नयव तु वर्तते, ने जिनदेव ग्लानत्वि-भक्ष्यादि
आविध वैद्यै अतिरुद्धि कलीह इतः मांसनः नीम पादो दीक्षाधर इह, य-
अनर्ह सिद्धिं गिह ॥११०॥

दोमासकणयकज्जं कोडीए वि हु न निट्ठिअं जस्स ।

छम्मासे छउमत्थो विहरिय जो केवली जाओ ॥ १११ ॥

बलभद्रप्पमुहाणं उक्कडदासाण पंच य सयाइं ।

जेण पडिबोहियाइं तं कविलमहारिसिं वंदे ॥ ११२ ॥

वट्ठूण तवोरिद्धिं पडिबुद्धा माहणा पउट्ठा वि ।

जस्स अइसेसनिहिं हरिएसबलं तयं नमिमो ॥ ११३ ॥

अवचूरिः ।

यस्य कपिलस्य द्विमासकनककार्यं कोट्यापि न निष्ठितम् ।
स कपिलो जातवैराग्यः दीक्षां गृहीत्वा षण्मासान् छद्मस्थावस्थायाम्
विहृत्य केवली जातः ॥ १११ ॥

तं कपिलं महाऋषिं वन्दे, येन कपिलेन बलभद्रप्रमुखाणां
चोराणां पञ्च शतानि प्रतिबोधितानि । कथम्भूतानां चोराणां ?
उत्कटदासानाम् ॥ ११२ ॥

तदानीयं-तं हरिकेशबलं वयं नमामः, यस्य मुनेः तपसः ऋद्धिं

अर्थः ।

जेह कपिल तएहं भिमास-सुवर्णं तएहं कार्यं कोडिहो नीडिहं
नही, ते कपिल वैराग्य उपनय दीक्षा लेई छ भसवाडा छद्मस्थ हुतई विहार
करी इववज्ञानि हुइ ॥ १११ ॥

ते कपिल महाऋषीश्वर वांइहं, जएहं-कपिलहं अवलभद्रप्रमुख योर
तएहां पांचसठ प्रतिबोधिआं। किंसा छ योर ? उक्कट दास धसी संज्ञा
छ ॥ ११२ ॥

तिवारं तं हरिकेशबल माहात्मा अभ्हे वांइहं, जे माहात्मा तएहि

पलिओवमाइ चउरो भोअे भोत्तूण पउमगुम्मम्मि ।
 छप्पिय पुव्ववियंसा इसुआरपुरे समुप्पन्ना ॥११४॥
 इसुआरे पुहइवई देवी कमलावईइ तस्सेव ।
 भिगुनामाइ पुरोहिय पवरा भज्जा जसा तस्स ॥११५॥
 दुन्नियपुरोहिय सुआ संजाया बोहिकारणं तेसिं ।
 ते सव्वे पव्वइआ पत्ता अयरामरं ठाणं ॥११६॥

अबचूरिः ।

द्वद्वा प्रदुष्टा अपि ब्राह्मणाः प्रतिबुद्धाः । कथम्भूतस्य यस्य ? अति-
 शयनिधेः ॥११३॥

षडपि पूर्ववयस्याः इषुकारपुरे समुत्पन्नाः । किं कृत्वा ?
 पद्मगुल्मविमाने चत्वारि पत्न्योपमानि भोगान् भुक्त्वा ॥११४॥

इषुकारे पृथिवीपतिः च-अन्यत् देवी कमलावती तस्यैव
 राज्ञः भृगुनामा पुरोहितः, तस्य पुरोहितस्य जसा इति नाम्ना
 प्रवरा भार्या ॥११५॥

द्वौ पुरोहितसुतौ जातौ तेषां तौ प्रतिबोधकारणं जातौ, अतः
 सर्वे ते प्रव्रजिताः सन्तः अजरामरं स्थानं प्राप्ताः ॥११६॥

अर्थः.

ऋद्धि हेभी अतिहिं दुष्ट हूता ब्राह्मण प्रतिबोध पाभिया, किसिया ? अति-
 शय तथा निधान ॥११३॥

छध पूर्व-पडिबड मित्र हूता छषुकारपुरि-नगरि डपना. किसिई करी
 नई ? पद्मगुल्मविमानिं च्यारि पटयोपम भोगवीनई ॥११४॥

छषुकार छसिई नाभिई राज, अनछ कमलावतीदेवी-पट्टराणी तेडन्नि
 रायनई भृगु छसिई नाभिई पुरोहित, तेड पुरोहितनई जसा छसिई नाभिई
 प्रवर-गुईध भार्या कवत्र. ॥११५॥

भि पुरोहित तथा भेटा हूया, तेड सविहूनई ते प्रतिबोधतण्ड
 कारण हूया, तिवार पूंठीई ते सधवा दीक्षा धारी हूता अजरामर-भोक्ष
 स्थानक पाभ्या. ॥११६॥

खत्तियमुणिणा कहियाइं जस्स चत्तारि समवसरणाइं ।

तह पुव्वपुरिसचरियाइं संजओ सो गओ सिद्धिं ॥११७॥

सेणियपुरउज्जाणे परूविअं अवितहं अणाहत्तं ।

तं वंदे हयमोहं अमोहचरियं नियंउमुणिं ॥११८॥

वज्झं नीणिज्जंतं दट्ठु विरत्तो भवाउ निक्खंतो ।

निव्वाणं संपत्तो समुदपालो महासत्तो ॥११९॥

अवचूरिः ।

स संयतो मुनिः सिद्धिं गतः । यस्य मुनेः पुरः क्षत्रियमुनिना चत्वारि समवसरणानि कथितानि । समवसरणशब्देन परदर्शनावतरणं ज्ञेयम् । तथा पूर्वपुरुषचरित्राणि कथितानि ॥११७॥

तं निर्घ्रन्थनामानं मुनिं वन्दे । येन मुनिना श्रेणिकस्याग्रे स्वस्य अवितथं-सत्यं अनाथत्वं प्ररूपितम् । कथम्भूतं मुनिम् ? हतमोहम् । पुनः कथम्भूतं मुनिम् ? अमोघचरितम् ॥११८॥

समुद्रपालः महासत्त्वो निर्वाणं सम्प्राप्तः । कथम्भूतः समुद्रपालः ? कमपि नरं वध्यं-वधस्थानं नीयमानं दृष्ट्वा भवाद् विरक्तः सन् निष्क्रान्तः ॥११९॥

अर्थः.

ते संयत ईसिं नानिध महात्मा सिद्धिं-मुक्तिं गिह. जेह संयत मुनि आगलि क्षत्रियमुनिं चत्वारि समवसरण-परदर्शनावतार कहिया, तथा तिम आपणुइ यरित्र अनध पूर्व पुत्र तणां यरित्र कहियां. ॥११७॥

ते निर्ग्रन्थ हसिं नानिध मुनि-महात्मा वांइ, जणुइ महात्मा श्रेणिकनाथ आगलि स्व-आपणुइ अवितथ-सायइ अनाथपणुइ प्ररूपिइ-कहिइ. किसिइ छह मुनि ? हत-हणुइ मोह छह, वही किसिइ छह मुनि ? अमोघ-सक्षय यरित्र छह ॥११८॥

समुद्रपाल हसिं नानिध व्यवहारीइ महासत्त्ववत् मुक्तिं गिह, किसिइ छह समुद्रपाल ? ओक भनुष्य वधस्थानकि दीनतइ देणी लव-संसार तइ विरक्त हूतइ वीक्षा दीधी ॥११९॥

जयघोसेण पडिबोहिऊण पव्वाविओ विजयघोसो ।

कासवगुत्ता ते दोवि समणसीहा गया सिद्धिं ॥१२०॥

जायं पयागत्तिथं देवेहिं कयाइ जस्स महिमाए ।

गंगाए अंतगडं तं वंदे अणियापुत्तं ॥१२१॥

गुट्ठीभत्ते मासस्स पारणए रोहिणीइ कडुतुबं ।

दिण्णं दयाइ भुत्तं धम्मरुई मुत्तिमणुपत्तो ॥१२२॥

अवचूरिः ।

जयघोषेण प्रतिबोध्य विजयघोषः प्रव्राजितः, तौ द्वावपि का-
श्यपगोत्रौ श्रमणसिंहौ सिद्धिं गतौ ॥१२०॥

तं अन्निकापुत्रं वन्दे । गङ्गायां यस्य देवैः कृतेन महिम्ना
प्रयागतोर्थं जातम् । कथम्भूतं अन्निकापुत्रम् ? 'अंतगडं' अन्तकृतम् ॥१२१॥

धर्मरुचिमुनेः गोष्ठिकभक्ते ग्रामे मासक्षणपारणके रोहिण्या
कटुकतुम्बकं दत्तम् । च-अन्यत् । मुनिना दयया तत् कटुकतुम्बकं
भुक्तम् । स धर्मरुचिर्भुक्तिं अनुप्राप्तः ॥१२२॥

अर्थः ।

जयघोषनामा गुरिर्धं विजयघोष प्रतिभाषि दीक्षा वीधी ते जिन्दध
काश्यपगोत्र श्रमणसिंह-श्रमण-महात्मा मांढि सिंह सिद्धिं गिया ॥१२०॥

ते अन्निकापुत्र धसिर्धं नामिर्धं आन्यार्थं वांढे, गंगामांढि नेढनध
देवताये मढिमा कीधर्धं हूतध गंगानर्धं कांढध प्रयाग तीर्थं हूढ, डिसिड
छर्ध अन्निकापुत्र ? अंतगडकेवली छर्ध ॥१२१॥

गोष्ठिकभक्ति ग्रामिं धर्मरुचि महात्मानध मासक्षणनध पारणध
रोहिणीध कडुडं दयाइ दीधढ, मुनि-महात्माध दया दगध ते आहारिड
ते धर्मरुचि भुजिध पुढतड ॥१२२॥

उज्जुअ अंगे पत्तेयबुद्ध रुदे य कोसिज्जे ।

उज्जाए तव्भज्जा जयंति चउरो वि सिद्धाईं ॥१२३॥

भवियव्वं खलु सव्वं कामं विरण्ण एवमज्झयणं ।

भासित्तु देवलासुय रायरिसी सिवं पत्तो ॥१२४॥

दोरयणिपमाणतणू जहण्णओगाहणाइ जो सिद्धो ।

तमहं तिगुत्तिगुत्तं कुम्मापुत्तं नमंसामि ॥१२५॥

अवचूरिः ।

ऋजुअंगः प्रत्येकबुद्धः, रुदोकः, तथा कौशिकाचार्य उपाध्यायः
तद्वार्या एते चत्वारोऽपि सिद्धा जयन्ति ॥१२३॥

देवलासुतः राजा ऋषिः एवं अध्ययनं भाषित्वा शिवपदं
प्राप्तः । किम् ? भोजनाः !-लोकाः ! कामं विरतैर्भाष्यम् ॥१२४॥

अहं तं कूर्માपुत्रं नमामि । यः कूर्मापुत्रः द्विरत्निप्रमाणतनुः
जघन्यावगाहनया सिद्धः-सिद्धिं प्राप्तः ॥ कथम्भूतः कूर्मापुत्रः ?
त्रिगुसिगुप्तः ॥१२५॥

અર્થ.

હે ઋજુઅંગ પ્રત્યેકબુદ્ધ, રુદોક, તથા કૌશિક ઉપાધ્યાય અનંદ તેહ
ઉપાધ્યાયની ભાર્યા એ ચારે સિદ્ધા જયવંત વર્તે ॥૧૨૩॥

દેવલાપુત્ર રાજા ઋષિ એવં-મણ્ડ પ્રકારે અધ્યયન ભાષી શિવપદ-
મોક્ષપદ પામિલ, કિસિલ ભાષીનંદ ? ભો જન !-લોક ! સવિહ્વં વિષય તણ્ડ
વિરમણશીલ હોયલ મણિ ભાષીનંદ ॥૧૨૪॥

હું તે કૂર્માપુત્ર નમકે-નમસ્કરકે, જે કૂર્માપુત્ર બિહસ્ત પ્રમાણ તનુ-દેહ
જઘન્ય અવગાહનાથ સિદ્ધ-મુક્તિ થિલ ! કિસિલ છંદ કૂર્માપુત્ર ? ત્રિગુપ્તે
શુભ છંદ ॥૧૨૫॥

જો સાસયસુહૃદ્ જાઓ ગુરુણો વિ ઉવસમસહાવો ।
તં ચંદ્રરુદ્ધસીસં વંદે સેહં પિ વરનાણિ ॥૧૨૬॥
વત્તીસદ્ જુવદ્વર્ધ જો કાયંદીપુરીદ્ પવ્વદ્ધો ।
છટ્ટસ્સ સયા પારણમુઙ્ગિયમાયંબિલં તસ્સ ॥ ૧૨૭ ॥
વીરપસંસિઅતવરુવલચ્છિ નવમાસસુકયપરિઆઓ ।
સો ધન્નો સવ્વદ્દે પત્તો દ્ધકારસંગવિઝ ॥ ૧૨૮ ॥

અવચૂરિઃ ।

તં ચણ્ડરુદ્ધશિષ્યં વન્દે । યઃ ચણ્ડરુદ્ધશિષ્યઃ શાશ્વતસુખહેતો-
ગુરોઃ ઉપશમસહાયો જાતઃ । કથમ્ભૂતમ્ ? શૈક્ષમપિ વરજ્ઞાનં-કેવ-
લજ્ઞાનં જાતમ્ ॥૧૨૬॥

યો ધન્યઃ દ્વાત્રિશદ્યુવતિપતિઃ કાકન્દીપુર્યાં પ્રવ્રજિતઃ ।
યસ્ય ધન્યસ્ય સદા વદ્ધતપસઃ પારણકે ડઙ્ગિતયા ભિક્ષયા આચામ્લં
આસીત્ ॥ ૧૨૭ ॥

સ ધન્યઃ એકાદશાઙ્ગવિત્ સર્વાર્થે પ્રાપ્તઃ । યસ્ય મુનેઃ શ્રીમહા-
વીરેણ તપોરુપલક્ષ્મીઃ પ્રશંસિતા । કથમ્ભૂતો મુનિઃ ? નવમાસ-
સુકૃતપર્યાયઃ ॥ ૧૨૮ ॥

અર્થઃ.

તે ચંડરુદ્ધ આચાર્યનહ શિષ્ય વાંદક, જે શિષ્ય શાશ્વતાં સુખ
હેતુનહ ઉપશમસખાધક હૂક. કિસિહ છઈ શિષ્ય ? શિષ્ય જિ હૂતાં વર-
પ્રધાન કેવલજ્ઞાન હૂક. ॥૧૨૬॥

જે ધન્ય મહાત્મા બત્રીસ યુવતિ-સ્ત્રી તણ્હ પતિ-સર્તાર હોઈ કાકન્દી
નગરીઈ દીક્ષા લીધી, જેહ ધન્ય મહાત્માનઈ સદાધ છટ્ટ તપનઈ પારણક
ઉન્નિત-નાંખીતી ભિક્ષયાધ આંખિલ હૂક ॥ ૧૨૭ ॥

તે ધન્ય ઋષિ ધન્યાર અંગનહ જાણ સર્વાર્થ સિદ્ધિઈ પુહતહ. જે મુનિ
તણી શ્રી મહાવીરિ તપરૂપ તણી લક્ષ્મી પ્રશંસી, કિસિહ છઈ મુનીશ્વર ?
નવ મસવાડા સુકૃત-ચારિત્રતણ્હ પર્યાય-કાલ પ્રમાણ છઈ ॥ ૧૨૮ ॥

સો જયત સીલસૂરિ કેવલનાગીણ ભાયણિજાણં ।
 દિંતેણ ભાવવંદણમુવજ્જિયં કેવલં નાણં ॥ ૧૨૯ ॥
 પિયદંસગો મુળીણધિ જો મુણિદાણપ્પભાવઓ જાઓ ।
 વીરસુસીસો પત્તો માસં સંલિહિય સોહમ્મે ॥ ૧૩૦ ॥
 માણુસ્સં સામણ્ણં ચ પપ્પ કપ્પે સણંકુમારમ્મિ ।
 ઉવવજિત્સહ્ એવં બંમે સુક્કે ય આગયય ॥ ૧૩૧ ॥

અવચૂરિઃ ।

સ શીલસૂરિનામા ગણધરો જયતુ । એન ગણધરેણ ભાગિને-
 યાનાં ભાવવન્દનકં દદતા કેવલજ્ઞાનં ઉપાર્જિતમ્ । કથમ્ભૂતાનાં
 ભાગિનેયાનામ્ ? કેવલજ્ઞાનિનામ્ ॥ ૧૨૯ ॥

યો મુનિવાનપ્રભાવતઃ મુનીનાં પ્રિયદર્શનો જાતઃ સ શ્રીમહા-
 વીરસુશિષ્યઃ માસસલેખનાયાં સૌધર્મ પ્રાપ્તઃ ॥ ૧૩૦ ॥

તતશ્રુત્વા માનુષ્યં શ્રામણ્યં ચ પ્રાપ્ય સનત્કુમારે કલ્પે ઉત્પત્સ્યતે ।
 એવં પુનઃ પુનઃપુનુષ્યો ભૂત્વા શ્રામણ્યં પ્રાપ્ય બ્રહ્મે શુક્રે આનતે ચ ઉત્પ-
 ત્સ્યતે ॥ ૧૩૧ ॥

અર્થઃ.

તે શીલસૂરિ ઈસિઈ નામિઈ ગણુધર નયવંત વર્તક, જણુધ શીલસૂરિઈ
 આરિ ભાણેજનઈ ભાવવાંદણું દેયતાં દેવલજ્ઞાન ઉપાર્જિત, કિસિયા છઠ
 આરઈ ભાણિજ ? દેવલજ્ઞાની છઠ ॥ ૧૨૯ ॥

જે મુનિ-મહાત્માનઈ દાનતણા પ્રભાવતક મહાત્મા રહઈ પ્રિય-વક્ષસ
 દર્શન હૂઉ તે શ્રીમહાવીરનક સુશીષ્ય માસ દીસ સંલેખના-અનશન પાલી
 સૌધર્મઈ દેવલોકિ પુહતક ॥ ૧૩૦ ॥

તિહાં હૂતક ચિવી મનુષ્ય ભવ આવી શ્રામણ્ય-આરિત્ર પામી સન-
 ત્કુમાર દેવલોકિ ઉપનિસિઈ, એવં-છણુઈ પ્રકારિઈ વધી વધી મનુષ્ય હોઈ
 શ્રામણ્ય-આરિત્ર પામી બ્રહ્મદેવલોકિ શુક્રદેવલોકિ આનતિ દેવલોકિ ઉપનિસિઈ
 ॥ ૧૩૧ ॥

आरण्यं सव्वट्ठे तत्तो सिञ्जिस्सई विदेहेसु ।

तमहं सुबाहुसाहुं नमामि इक्कारसंगधरं ॥ १३२ ॥

अन्नेवि भदनंदिप्पमुहा नवनिवकुमारमुणिवसहा ।

संपत्तलुहविवागा सुबाहुगमएण नायव्वा ॥ १३३ ॥

अवचूरिः ।

पुत्रमनुक्रमेण आरण्ये सर्वार्थसिद्धे उत्पत्स्यते । मानुष्यं प्राप्य
महाविदेहे सेत्स्यति, अहं तं सुबाहुसाहुं-सुबाहुमुनिं एकादशाङ्गधरं
नमस्करोमि ॥ १३२ ॥

भद्रनन्दिप्रमुखा नवनृपकुमाराः सुबाहुसदृशपाठेन ज्ञातव्याः ।
कथंभूतास्ते ? मुनिवृषभाः । पुनः कथम्भूतास्ते ? सम्प्राप्तसुख-
विपाकाः ॥ १३३ ॥

वैधर्मिकेण रोहकेण श्रीवीरसमीपं समेत्य श्रीवीरः इत्यादिदृष्टः

अर्थः ।

अयं-छलिं प्रक्षरिं छलुं अनुकमिं मनुष्यस्य वही दीक्षा वर्य आरण्ये
देवलोकि सर्वार्थं सिद्धिं छपल महाविदेहि क्षेत्रे सिद्धिं लक्षसिद्धिं, ते हं
सुबाहु महात्मा छग्यार अंगधर हुतुं नमस्करोमि ॥ १३२ ॥

भद्रनन्दि प्रमुखा अनेराध नव नृप-रायना कुमार सुबाहु महात्मा
तेहनी परिध-तेहनी गति लखिवा, निम सुबाहु मनुष्यस्य, आमण्य
सौधर्मिं वही मनुष्य, आमण्य, सनत्कुमार, आरण्य सर्वार्थसिद्धिं अनि
अनुकमं नवनं लखिवड, किंसा छध ते नवर्ध ? मुनि-महात्मा मांछि
वृषभ समान छध, वही किरया छध ? संप्राप्त-पामिया सुभना विपाक-
छध छध ॥ १३३ ॥

वैधर्मिक रोहर्ध श्रीमहावीरसमीपि आवी श्रीमहावीर ! छत्यादिक

લોષ વ અલોષ વા પુર્વિં ર્સાઈ પુચ્છિઓ વીરો ।
 રોહા ! સાસયભાવાળ નાણુપુર્વિ ત્તિ અકર્હિસુ ॥ ૧૩૪ ॥
 સંતે વ અસંતે વા લોષ ર્ચાઈ પિંગલગમુણિણા ।
 પુટ્ટો નિવ્વાગરણો વીરસગાસમ્મિ પવ્વરૂઓ ॥ ૧૩૫ ॥
 ર્કારસંગધારી ગોયમસામિસ્સ પુવ્વસંગરૂઓ ।
 વારસ વાસે વારસ પઢિમાઓ તવં ચ ગુણરયણં ॥ ૧૩૬ ॥

અવચ્છરિઃ ।

ર્ત્યાદિ કિમ્ ? હે શ્રીમહાવીર ! 'પૂર્વલોકો વા' ર્ત્યાદિ, અથ શ્રી-
 મહાવીરઃ એવમુત્તરમદાત્ હે રોહક ! શાશ્વતાનાં ભાવાનાં આનુપૂર્વી-
 અનુક્રમો નાસ્તિ ॥ ૧૩૪ ॥

તત્ર સ્થિતેન પિંગ્લમુનિના સ રોહક ર્ત્યાદિ પૃષ્ઠઃ, ર્તીતિ
 કિમ્ ? હે રોહક ! લોકઃ સાન્તઃ અનન્તો વા ? અસ્મિન્ પ્રશ્ને સ
 રોહકો નિર્વ્યાકરણો-નિરુત્તરો જાતઃ સન્ પ્રતિબુદ્ધઃ વા-અન્યત્ શ્રી-
 વીરસમીપે પ્રવ્રજિતઃ ॥ ૧૩૫ ॥

ર્કારસંગ૦, ફાસિત્તુ૦, એતયોર્ગાથાદ્વયોરેકા ઝક્તિઃ

અર્થ.

પૂર્ણિ, ઈત્યાદિ કિસિઈ ? હે શ્રીમહાવીર ! પૂર્વ-પહિલઈ લોક કિરિ અલોક ?
 શ્રીમહાવીરિઈ એસિઈ ઉત્તર દીધઈ, હે રોહક ! શાશ્વતા ભાવ-પદાર્થની આ-
 નુપૂર્વી-અનુક્રમ નથી, અમુક પહિલઈ અમુક પછઈ ઉપજઈ એ વિચારણા
 નથી. ॥ ૧૩૪ ॥

તિહાં રહિઈ ચિકઈ પિંગલમુનિઈ તે રોહક ઇસિઈ પૂર્ણિ, ઇસિઈ
 કિસિઈ ? હે રોહક લોક-સાંત-અંતસહિત, ઈત્યાદિક કિરિ અંતરહિત ? ઈત્યાદિક
 ઇણં પ્રશ્નિઈ તે રોહક ઉત્તર રહિત રૂઢ પ્રતિબોધ પામિક શ્રીમહાવીરનઈ
 સમીપે દીક્ષા લીધી ॥ ૧૩૫ ॥

ર્ તે સ્કંદક મુનિવર વાંદઈ, જે ઇચ્છાર અંગધર, શ્રીગૌતમસ્વામિ નઈ

फासित्तु अच्युए जो मासं पाउवगमेण संपत्तो ।

सिञ्जिस्सई विदेहे तं खंदगमुणिवरं वंदे ॥ १३७ ॥

चरमजिणसीस तीसयमुणी तवं छट्टमट्टवरिसाई ।

काउं मासं संलिहिय सक्कसामाणिओ जाओ ॥ १३८ ॥

अवचूरिः ।

अहं तं कस्द कमुनिवरं वन्दे । यः एकादशाङ्गधारी श्रीगौतम-
स्वामिनः पूर्वसङ्गतिकः, कथम्भूतः ? मासिकपादोपगमनेन अच्युत-
देवलोके प्राप्तः । किं कृत्वा ? द्वादशवर्षैर्द्वादश साधुप्रतिमाः, वा-
अन्यत् गुणरत्नतपः स्पृष्ट्वा । विदेहे स्तरयति ॥१३६-१३७॥

श्रीमहावीरशिष्यः तिष्यनामा मुनिः मासं संलेखनां कृत्वा शक-
सामानिको जातः । किं कृत्वा ? अष्टौ वर्षाणि षष्ठतपः कृत्वा पारणे
आचारम्भं कृत्वा ॥१३८॥

अर्थः ।

पूर्व-पण्डित परिचिह्ण, किसिह्ण छर्छ मुनीश्वर ? मास द्विस पाइपोपगमन
अनशन पावी अच्युत देवलोका पुढतह्ण, किसिह्ण करी नर्थ ? आरे वरिसे
आर महात्माना प्रतिमा अनध गुणरत्न संवत्सर तप वहीनध, अनर्थ
देवलोका हूतह्ण अवीनर्थ महाविदेहि क्षेत्रि मुक्तिर्छ नधसिध ॥ १३६-१३७ ॥

श्रीमहावीरनह्ण शिष्य तिष्य हसिध नाभिधं मास न्णु संलेखना.
करीनर्थ-अनशन पावी शकसामानिक सौधर्मधं समानदेव हूह्ण, किसिह्ण करी
नध ? आठ वरिस छक्क तप पारणुध आंभिध करी. ॥१३८॥

कुइहत्तमुनि मासार्ध-पनरदिन संलेखना-अनशन पावी हशानेद
समानदेव हूह्ण, किसिह्ण करी ? छमसवाडा न्णु अष्टमतपः आंभिधिधं
पारणुह्ण करीनध ॥१३८॥

કુરુદત્તસુઓ છમ્માસમટ્ટમાયવળં પારણાયમં ।

કાઉં ઈસાણસમો જાઓ સંલિહિય માસદ્વં ॥ ૧૩૯ ॥

છટ્ટટ્ટમમાસો અદ્વમાસં વાસાઈ અટ્ટછમ્માસા ।

તીસગ કુરુદત્તાળં તવમત્તપરિણપરિયાઓ ॥ ૧૪૦ ॥

પવ્વહ્ઓ જો માયાસમણિઓ વીરપાયમૂલમ્મિ ।

સો અમયકુમારમુળી પત્તો વિજયં વરવિમાણં ॥ ૧૪૧ ॥

અવચૂરિઃ ।

કુરુદત્તસુતો મુનિર્માસાર્ધં સંલિખ્ય-સંલેખનાં કૃત્વા ઈશાનેન્દ્ર-
સમો જાતઃ । કિં કૃત્વા ? ષમ્માસાન્ યાવત્ પ્ષટ્તપઃ આતપ આચા-
મ્લેન પારણં કૃત્વા ॥૧૩૯॥

તિપ્યકુરુદત્તમુન્યોઃ તપઃમત્તપરિણ-પ્રવ્રજ્યાકાલપ્રમાણસંકુલ્યા
તિપ્યમુનેઃ અઘૌ વર્ષાણિ પ્ષટ્તપઃ આચામ્લપારણેન માસસંલેખના ।
કુરુદત્તમુનેઃ ષમ્માસાન્ વ્રતં અષ્ટમત્તપઃ આચામ્લેન પારણં, માસાર્દ્ધ-
પશ્ચદશદિનાનિ સંલેખના ॥૧૪૦॥

સ અમયકુમારમુનિઃ વિજયવરપ્રધાનં વિમાનં પ્રાપ્તઃ, યોઽમય-
કુમારમુનિર્જનન્યા સમન્વિતઃ શ્રીવીરપાદમૂલે પ્રવ્રજિતઃ ॥૧૪૧॥

અર્થ.

તિપ્પ મુનિઈ અનઘ કુરુદત્ત મુનિતણી તપ-અનશન દીક્ષાકાલ સંખ્યા-
તિપ્પમુનિનઈ છકૃતપ પારણુઘ આખિલ, આઠ વરિસ દીક્ષા, માસ અનશન.
॥ ૧૩૯ ॥

કુરુદત્તમુનિનઈ છમાસ દીક્ષા, અષ્ટમતપ, આખિલઈ પારણુઈ, પખવાડક
લકત પરિહાર અનશન. ॥૧૪૦॥

તે અમયકુમાર મુનિ વિજય ઇસિઈ નામિઈ વર-પ્રધાન વિમાન પામિક,
જે અમયકુમાર જનની-માતા સહિત શ્રીમહાવીર તણુઈ પગ તલિ દીક્ષિ-
દીક્ષા લીધી ॥૧૪૧॥

रायवरकन्नगाओ अवगणिय अट्ट गहियपव्वज्जो ।

पुव्वभवगहणपुव्वं वीरेण थिरीकओ धम्मो ॥१४२॥

भिक्खूपडिमा बारस फासिय गुणरयणवच्छरं च तवं ।

पत्तो मेहकुमारो विजये इक्कारसंगधरो ॥१४३॥

सामिस्सवयं संसत्ति चत्तवेरा सुराइसाहरिया ॥

सेयणाए रयणाए उववन्ने हल्लविहंल्ला ॥१४४॥

अवचूरिः ।

रायवर०, भिक्खूपडिम० गाथाद्वयोरुक्तिः--

मेघकुमारमुनिः एकादशाङ्गधरः सन् विजये-विजयविमाने प्राप्तः
कथम्भूतः ? अष्टौ राजदरकन्यकाः अवगणय-परित्यज्य गृहीतप्रवज्यः,
पुनः कथम्भूतः ? व्रतविषये भग्नमनाः सन् श्रीमहावीरेण पूर्वभव-
कथनपूर्वकं धर्मे-चारित्रधर्मे स्थिरीकृतः किं कृत्वा ? द्वादश भिक्षुप्र-
तिमाः च-अन्यत् गुणरत्नसंवत्सरं च स्पृष्ट्वा ॥१४२-१४३॥

हल्लविहल्लौ सेचनकेन खातिकायाः परितः क्षिप्तौ आवां श्री-

अर्थः.

मेघकुमार मुनि धन्यार अंगधर हूतु विनय-अनुत्तरविमानि पुढतु,
किसिउ छु मुनि ? आठ वर-प्रधान रान-महानरेंद्र तेहनी कन्या अवगणु-
परिहरी गृहीत-दीधी प्रनन्या-दीक्षा छु, वही किसिउ छु ? व्रत तणु
विषय लग्नमन हूतु श्री महावीरि पाछिवा अवकथनपूर्वक चारित्रधर्मन
विषय स्थिर छीधु छु ॥१४२॥

किसिउ करीनछु ? आठ महात्मान्नी प्रतिमा अनछ गुणरत्नसंवत्सर
तपः स्पृष्टी-वहीनछु ॥१४३॥

हल्लविहल्ल श्रेष्ठिकरायना पुत्र सेयन कहाथीछु आठ परछ नांभ्या अग्गे

કયગુણરયણા ઇક્કારસંગિણો સોલ વીસપરિયાયા ।

હલ્લુ (તે) જયંતે પત્તો અવરો અવરાઇય વિમાણે ॥૧૪૫॥

ધમ્માયરિયાણુરાણ ચત્તજીયંપડિચીણ જાણવયં ।

સન્વાણુમૂઢમેગાવયાર સહસારગં વંદે ॥ ૧૪૬ ॥

અવચૂરિઃ ।

વોરસમીપે નીતૌ-ગૃહીતૌ । કથમ્ભૂતૌ ? ત્યક્તવૈરૌ । સેચનકઃ રત્ન-
પ્રમાયાં ઉત્પન્નઃ ॥૧૪૭॥

તૌ હલ્લવિહલ્લૌ ક્રમેણ ષોડશ દ્વાદશ સમપર્યાયૌ જયન્તવિમાને
પ્રાપ્તૌ । કથમ્ભૂતૌ તૌ ? કૃતગુણરત્નસંવત્સરૌ એકાવતારિણૌ એકાદ-
શાઙ્ગધારિણૌ ॥૧૪૮॥

તં સર્વાનુભૂતિં વન્દે । કથમ્ભૂતં સર્વાનુભૂતિમ્ ? ધર્માચાર્યાનુ-
રાગેણ શ્રીમહાવોરે અનુક્રમેણ ત્યક્તજીવમ્ । પુનઃ કથમ્ભૂતમ્ ? પ્રતી-

અર્થ

શ્રીમહાવીરના શિષ્ય ઇસિઠં બોલતા શાસનદેવતાઈ સંહરિયા શ્રીમહાવીરનઈ
સમીપિ દીક્ષા લીધી. કિસા છઈ ? ત્યક્ત-છાંડીયા કોણિક ઉપરિ વચર
ઇસિયા છઈ, સેચનક હાથિક રત્નપ્રભા-પહિલી નરકપૃથ્વીઈ ઉપનક
॥ ૧૪૪ ॥

તે હલ્લવિહલ્લ અનુક્રમિઈ સોલ વરસ, બાર વરસ પર્યાય-દીક્ષા પાલી
ન્યંતવિમાણિ પુહતા, કિસા છઈ તે એ ? કૃત-કીધઈ ગુણરત્ન સંવત્સર તપ
અનઇ એકાવતારી-એકવાર સંસાર માંહિ અવતરિસિઈ ઈચ્ચાર અંગ ધરઇ
છઈ ॥ ૧૪૫ ॥

હું તે સર્વાનુભૂતિ મહાત્મા વાંદઈ, કિસિક છઈ ? ધર્માચાર્ય શ્રી
મહાવીરનઈ અનુરાગિ-ભક્તિઈ કરીનઇ ત્યક્ત છાંડી છવ છઈ, પશ્ચિમદિશિઈ

जो तेयपरिगयणू कासी मुणिखामणाइ तं नमिमो ।
कोसलजाणवयं अच्चुयंमि पत्तं सुनक्खत्तं ॥ १४७ ॥
मिंदियगामे रेवई पडिलाभियमोसहं भुवणगुरुणो ।
पाणिम्मि निट्ठियं जेण वंदिमो तमिह सीहमुणिं ॥ १४८ ॥

अवचूरिः ।

चीनजानपदम् । कथम्भूतं मुनिम् ? एकावतारकम् सहस्रारदेवलोकं-
गतम् ॥ १४६ ॥

अहं तं सुनक्षत्रं मुनिं वन्दे । यः सुनक्षत्रः तेजोलेइयापरिगत-
तनुः क्लिष्टतनुः कौशलजनपदे—कौशलदेशे क्षामणादिकामन्त्यां
आराधनामकार्षीत् । कथम्भूतं—सुनक्षत्रम् ? अच्युतदेवलोकं प्राप्तम्
॥ १४७ ॥

इह विधे तं सिंहमुनिं वन्दे । येन सिंहमुनिना मिंदिका-
ग्रामे रेवत्या श्राविकया औषधं प्रतिलाभितम्, भुवनगुरोः—श्रीवीरस्य
पाणौ निष्ठितं—आनीय अर्पितम् ॥ १४८ ॥

अर्थः ।

जनपद—देशि उपनठ छर्थ, वही डिसिठ छर्थ महात्मा ? एकावतारी—सहस्रार
देवलोकि जिठ छर्थ ॥ १४६ ॥

इं ते सुनक्षत्र महात्मा वांइठं, जे महात्मा तेजोलेइया डिवइ—देह-
व्याप्त—पीडित देह हूतठ कोशलदेशि मुनि—महात्मानर्थ क्षामणादिक
आराधना कीधी, डिसिठ छर्थ महात्मा ? अच्युत देवलोकि पुहुतठ छर्थ
॥ १४७ ॥

धण्ठं विधि तेह सिंह मुनि वांइठं, निण्ठं सिंह मुनिं मिंदिका-
ग्रामि रेवती श्राविका औषध प्रतिलाभितं—विहराविठं भुवनगुर
वीर तेहनर्थ हाथि आणी—आपिठं ॥ १४८ ॥

અજ્ઞવિ અટ્ટિનિવેસા જેસિં અચ્છેરયં વ દીસંતિ ।
 વૈભારપવ્વયવેરે જમલસિલારૂવસંથારે ॥ ૧૪૯ ॥
 તે ધન્ના સાલ્લિભદ્દા અણગારા દોવિ તવમહિદ્ધીયા ।
 માસં પાઓવગયા પત્તા સવ્વટ્ટસિદ્ધિમ્મિ ॥ ૧૫૦ ॥
 ચંપાઓ વીયમણ્ ગંતુ વીરેણ દિક્ખિવઓ જાઓ ।
 સંપત્તો પરમપયં ઉદાયણો ચરમરાયરિસી ॥ ૧૫૧ ॥

અવચૂરિઃ ।

યયોર્ધન્યશાલિભદ્રયોઃ વૈભારપર્વતે-ગિરૌ અદ્યાપિ અસ્થિનિ-
 વેક્ષા આશ્ચર્યમિવ દૃશ્યન્તે । કથમ્ભૂતૌ તૌ ? યમલશિલારૂપસંસ્તારકૌ
 ॥ ૧૪૯ ॥

તૌ ધન્યશાલિભદ્રૌ માસં પાદોપગમનૌ સર્વાર્થસિદ્ધિં પ્રાપ્તૌ ।
 કથમ્ભૂતૌ તૌ ? અનગારૌ । દ્વાવપિ તપોમહર્દિકૌ ॥ ૧૫૦ ॥

સ ઉદાયનશ્ચરમરાજક્રાવિઃ પરમપદં-મોક્ષં પ્રાપ્તઃ, ય ઉદાયનઃ
 શ્રીમહાવીરેણ ચમ્પાપુર્યા વીતભયપત્તને ગત્વા દોક્ષિતઃ ॥ ૧૫૧ ॥

અર્થ.

જે ધન્ના શાલિભદ્ર તથા વૈભારપર્વતિ અજ-આજ લગત અસ્થિ તથા
 નિવેશ આશ્ચર્યની જિમ દીસઈ, કિસા છઈ તે જે ? જમલી શિલારૂપ
 સંથારા છઈ. ॥ ૧૪૯ ॥

તે ધન્તુ શાલિભદ્ર માસ દિવસ પાદોપગમન અનરણ પાલી સર્વાર્થ
 સિદ્ધિ પુહતા, કિસા છઈ જે ? અનગાર-જંઘીશ્ચર તપિ કરી મહર્દિક-
 મહાકર્દ્ધ સહિત છઈ ॥ ૧૫૦ ॥

તે ઉદાયન ચરમ-છહિલક ઇણઈ ચકવીસઈ રાજજંઘીશ્ચર પરમપદ-
 મોક્ષ પામિઈ, જે ઉદાયન શ્રીમહાવીરિ ચંપા નગરીતક વીચંલક પાટણ
 નક દીક્ષિઈ. ॥ ૧૫૧ ॥

જસ્સ ય અભિનિસ્વમણે ચોરા સંવેગમાગયા સ્વિપ્પં ।
 તેણં સહ પન્વહ્આ જંબૂં વંદામિ અળગારં ॥ ૧૫૨ ॥
 સિંહત્તા નિસ્વંતો સીહત્તા ચેવ વિહરિઓ મયવં ।
 જંબૂ પવરમુણિવરો વરનાળચરિત્તસંપન્નો ॥ ૧૫૩ ॥
 જો નવજુવ્વળપસરે વિયલિયકંદપ્પદપ્પમાહપ્પો ।
 સો જંબૂ પરમરિસી અપચ્છિમો કેવલી જાઓ ॥ ૧૫૪ ॥
 સિરિજંબુદંસણેણં પહિબુદ્ધો પરિવ્વુહો પરિજણેણં ।
 ગુણમણિપમવો પમવો ચડદસપુન્વી દિસડ મદં ॥ ૧૫૫ ॥

અવચૂરિઃ ।

× × × ×

સ જમ્બૂઃ પરમઋષિઃ અપશ્ચિમકેવલજ્ઞાની જયતુ । યો જમ્બૂ-
 સ્વામી નવયૌવનપ્રસરે વિગલિતકન્દર્પદર્પમહાત્મ્યઃ ॥૧૫૪॥

પ્રમવનામા ગળધરશ્ચતુર્દશપૂર્વધરઃ મદ્રં દિશતુ । યઃ પ્રમવઃ શ્રી-
 જમ્બુદર્શનેન પરિજનેન પરિવૃત્તઃ પ્રતિબુદ્ધઃ । કથમ્મૂતઃ પ્રમવઃ ગુણ-
 મણિપ્રમવઃ ॥ ૧૫૫ ॥

અર્થઃ.

× × × ×

જે જંબુસ્વામી પરમ ઋષીશ્વર અપશ્ચિમ છેલ્લેલક કેવલજ્ઞાની નયવંત
 વર્તે, જે નવયૌવનનદ પ્રસરે વિગલિત-ગલિલ કંદર્પનક જે દર્પ તેહનક
 મહાત્મ્ય-પ્રભાવ છઈ ॥૧૫૪॥

પ્રભવનામા ગળધર ચતુર્દશપૂર્વધર ભદ્ર-કલ્યાણ ઉપદિશક.

જે પ્રભવ જંબુકુમારનક દર્શન પરિવારિ પરિવરિક પ્રતિબોધિક-પ્રતિ-
 બોધ પામિક, કિસિક છઈ પ્રભવ ? ગુણરૂપિયાં મણિ તેહનક પ્રભવ-ઉત્પત્તિ
 સ્થાનક છઈ ॥૧૫૫॥

સિજ્જંમવં ગણહરં જિણપહિમાદંસણેણ પહિબુદ્ધં ।
 મણયપિયરં દસકાલિયસ્સ નિજ્જૂહગં વંદે ॥ ૧૫૬ ॥
 ચઉદસપુવ્વિસ્સ નમો જસમદસ્સાસિ જસ્સ દો સીસા ।
 સંભૂયવિજયનામા થેરે તહ મદ્દવાહુ ય ॥ ૧૫૭ ॥
 દસકપ્પવ્વવહારા નિજ્જૂહા જેણ નવમપુવ્વાઓ ।
 વંદામિ મદ્દવાહું તમપચ્છિમસયલસુયનાણિ ॥ ૧૫૮ ॥

અવચૂરિઃ ।

અહં શય્યંભવં ગણધરં વન્દે । કથમ્ભૂતં શય્યમ્ભવમ્ ? જિનપ્ર-
 તિમાદર્શનેન પ્રતિબુદ્ધમ્ । પુનઃ કથમ્ભૂતમ્ ? મનકપિતરમ્, પુનઃ
 કથમ્ભૂતમ્ ? દેશવૈકાલિકસ્ય નિર્વ્યૂહકમ્ ॥ ૧૫૬ ॥

અહં યશોભદ્રસૂરેઃ ગણધરસ્ય ચતુર્દશપૂર્વિણો નમામિ । યસ્ય
 યશોભદ્રસ્ય દ્વૌ શિષ્યૌ એકઃ સમ્ભૂતિવિજયનામા, દ્વિતીયઃ સ્થાવિરઃ
 ભદ્રવાહુઃ ॥ ૧૫૭ ॥

તં ભદ્રવાહું અપશ્ચિમસકલશ્રુતજ્ઞાનિનં વન્દે । એન ભદ્રવાહુના

અર્થઃ.

હું શય્યંભવ ગણધર વાંદઉં, કિસિહ છધ શય્યંભવ ? જન-શ્રીશાંતિ-
 નાથની પ્રતિમા દેખી પ્રતિખાધ પામિહ છધ, વલી કિસિહ છધ ? મનક
 ચેલાનહ પિતા છધ, વલી કિસિહ છધ ? દશવૈકાલિક તણ્હ કાઠણ્હાર
 છધ, અપર-ખીન અંથતણ્હ સંખેપિઇં દશવૈકાલિક અંથતણ્હ કરણ્હાર
 છધ ॥૧૫૬॥

હું યશોભદ્રસૂરિ ગણધર થહિપૂર્વધર રહઇ નમઉં, જેહના બિ ચેલા
 છધ, એક સંભૂતિવિજય ઈસિઇં નામિઇં, તથા-તિમ ખીનહ થવિર
 ભદ્રવાહુ ॥૧૫૭॥

હું અપશ્ચિમ-છેહિલહ સકલ શ્રુતજ્ઞાની ભદ્રવાહુ વાંદઉં જણઇ ભદ્રવાહુ

एकौ गुहाएँ हरिणो बीओ दिद्विविसस्स सप्पस्स ।

तइओ वि कूवफलए कोसघरे थूलिभद्रमुणी ॥ १५९ ॥

सीहो वा सप्पो वा सरीरपीडाकरा मुणेयव्वा ।

नाणं वा दंसणं व चरणं वा न पच्चलं भेतुं ॥ १६० ॥

अवचूरिः ।

नवमपूर्वात् दश कल्पव्यवहारा निर्व्यूढाः-निष्कासिताः ॥ १५८ ॥

एकः साधुः सिंहस्य गुहायां चतुर्मासमस्थात् । द्वितीयो दृष्टि-
विषय बिले-मुखे, तृतीयः कूपफलके, स्थूलिभद्रमुनिः कोशागृहे
अस्थात् ॥ १५९ ॥

सिंहः वा सर्पः एतौ शरीरपीडाकरौ ज्ञातव्यौ, तौ द्वौ ज्ञानं
वा चारित्र्यं भेतुं प्रति न अलं-न समर्थौ ॥ १६० ॥

अर्थ.

સ્વામિઈ નવમા પૂર્વતઈ દશાશ્રુત રકથ ૧, ૬૯૫ ૨, વ્યવહાર એ ત્રિનિ
ગ્રંથ નિષ્કાસયા-નૂનૂયા ક્રીધા-કાલીયા ॥૧૫૮॥

એક મહાત્મા સિંહની ગુફાઈ કાઠસગ્ગિ ચઢેમાસિ રહિઉ, ાબીજઈ
દૃષ્ટિવિષ સર્પ તણઈ બિલ-બારણુઈ, ત્રીજઈ કૂયાનઈ પાટિ ચઢેમાસિ કાઠસગ્ગ
રહિઉ, થૂલિભદ્ર મુનિ કોશાનઈ ઘરિ ચઢેમાસિ રહિઉ ॥૧૫૯॥

સિંહ અથવા સર્પ એ બે શરીરઈ જિનઈ પીડાકારીયા બલિવા,
પણિ તે બે જ્ઞાન અનઈ દર્શન અનઈ ચારિત્ર બેદિવા પ્રતિઈ અલ-
સમર્થ નહી. ॥૧૬૦॥

न दुक्करं अंबयलुंबितोडणं न दुक्करं सिक्खियनच्चियाए ।
 तं दुक्करं तं च महाणुभावं जं सो मुणी पमयवणम्मि वुच्छे ॥ १६१ ॥
 निच्चं पि तस्स नमिमो कमकमलं विमलसीलकलियस्स ।
 अइदुक्करकारयस्स सिरिथूलिभदस्स ॥ १६२ ॥
 जो हावभावसिंगारसारवयणेहिं अणेगरूवेहिं ।
 वालगंपि न चलिओ तस्स नमो थूलिभदस्स ॥ १६३ ॥
 कोसाइ लवंतीए पुराणभोआइं सहस्स भणियाइं ।
 जो मणयंपि न खुभिओ तस्स नमो थूलिभदस्स ॥ १६४ ॥
 जो अच्चम्भूअलावण्णपुण्णपुण्णेसु मज्जअंगेसु ।
 दिट्ठेसु नाहिखुभिओ तस्स नमो थूलिभदस्स ॥ १६५ ॥
 जो महकडक्खविक्खेसु तिक्खसरधोरणीहिं नो विद्धो ।
 मेरु व्व निप्पकंपो स थूलिभदो चिरं जयउ ॥ १६६ ॥
 भयवं पि थूलिभदो तिक्खं चंक्रम्मिओ न उण विच्छिन्नो ।
 अगिसिहाए कच्छो वाम्मासं न वि य सो दड्ढो ॥ १६७ ॥

अवचूरिः ।

भगवानपि श्रीस्थूलिभद्रः तीक्ष्णचङ्क्रमितः पुनर्न लिङ्गः
 अग्निशिखायां चतुर्मासकमुषितः परं नैव दग्धः ॥ १६७ ॥

अर्थः ।

भगवंतश्च श्रीस्थूलिभद्रश्च तीक्ष्ण-तीक्ष्णार्थं शस्त्रादिक उपरि आदित् पश्चि
 यरश्चादिकि दिङ्मां छेदाण्ड नही. अग्नि शिखाउपरि यडभासि रहित पश्चि
 न दाध ॥ १६७ ॥

अक्खलियमरट्टकंदप्पमदणे लद्धजयपडागस्स ।

तिक्कालं तिविहेणं नमो नमो थूलिभदस्स ॥ १६८ ॥

कोसाए संसग्गी अग्गीए जो तथा सुवण्णस्स ।

उच्छलियवहुल्लतेओ स थूलिभदो मुणी जयउ ॥ १६९ ॥

वंदामि चलणजुअलं मुणिणो सिरिथूलिभदसामिस्स ।

जो कसिणमुयंगीए पडिओ वि मुहे न निङ्गसिओ ॥ १७० ॥

पणमामि अहं निच्चं पयपउमं तस्स थूलिभदस्स ।

अद्धच्छिपिच्छियाइं कोसाइ न जेण गणियाइं ॥ १७१ ॥

धनो स थूलिभदो मयरद्धयकुंभिकुंभनिम्महणो ।

निम्महियमोहमल्लो जो गुरुणा वण्णिओ अहियं ॥ १७२ ॥

न खमो सहस्सवयणो वि वण्णिउं थूलिभदज्ञाणग्गि ।

तिजयदमणो वि मयणो (जेण) खयं गओ तत्थ मयणं व ॥ १७३ ॥

पणमह भत्तिभरेणं तिक्कालं तिविहकरणजोएणं ।

सिरिथूलिभदपाए निहणियकंदप्पमदवाए ॥ १७४ ॥

अवचूरिः ।

श्रीभद्रबाहुस्वामिनः चतुरः शिष्यान् नमस्करोमि । कथम्भूतान्
शिष्यान् ? चतुर्भिः रजनोयामैः शीतेन कृत्तलोपसर्गेण कृतनिजकार्यान्
॥ १७५ ॥

अर्थः ।

हूं व्याधि श्रीभद्रबाहु स्वामिना शिष्य नमस्करुई, किंसा छई व्याधि
शिष्य ? यिहु रात्रिने प्रहुरि शीत-तादि तथुई उपसर्गि-परीसहि करी कृत-
श्रीधां निज-आपणां कार्य छई ॥ १७५ ॥

चउरो सीसे सिरिभइबाहुणो चउहिं रयणिजामेहिं ।

रायगिहे सीएणं कयनियकज्जे नमंसामि ॥ १७५ ॥

जिणकप्पपरीकम्मं जो कासी जस्स संथवमकासी ।

सिद्धिघरम्मि सुहत्थी तं अज्जमहागिरिं वन्दे ॥ १७६ ॥

कोसंबीए जेणं दमगो पन्वाविओ मओ जाओ ।

उज्जेणीए संपइ रायसुओ नंदउ सुहत्थी ॥ १७७ ॥

अवचूरिः ।

अहं तं आर्यमहागिरिं वन्दे । यः श्रीआर्यमहागिरिः जिनक-
ल्पतुलनामकार्षीत्, श्रेष्ठिगृहे आर्यसुहस्तिस्वरिर्यस्य संस्तवमकार्षीत्
॥ १७६ ॥

स आर्यसुहस्तिर्नन्दतु । येन कौशभ्यां द्रमकः प्रवाजितः
ततो मृत्वा उज्जयिन्यां स द्रमकः संप्राप्तिराजा जातः ॥ १७७ ॥

अर्थ.

हूँ ते आर्यमहागिरि वांछई, जे आर्य महागिरि लतकल्पनी तुलना
क्रीधी, श्रेष्ठितल्लुध धरि आर्य सुहस्तिस्वरिध जेहनइ संस्तव क्रीधइ
॥ १७६ ॥

ते आर्य सुहस्ति थिरकाव नंदइ, लल्लुध आर्य सुहस्तिध कौशांभी
नगरीध द्रमक-बिक्षाथर दीक्षिइ ते भरी तिहुं हूतई कलेशी नगरी संप्रति
रान्न हूइ ॥ १७७ ॥

સોઠ્ઠ ગુણિજ્જંતં સુહૃત્થિના નલિનગુમ્મમજ્જયણં ।

તક્કાલં પવ્વહ્ઓ ચહ્સુ મજ્જાઠ વત્તીસં ॥ ૧૭૮ ॥

તિહિ જામેહિ સિવાણ્ અવચ્ચસહિયાહ્ વિહિયઠવસગ્ગો ।

સાહિયકજ્જે નિયગેહિં પૂહ્ઓઽવંતિસુકુમાલો ॥ ૧૭૯ ॥

નિજ્જૂઢા જેણ તયા પન્નવણા સવ્વભાવપન્નવણા ।

તેવીસહ્મો પુરિસો પવરો સો જયઠ સામજ્જો ॥ ૧૮૦ ॥

અવચ્ચૂરિઃ ।

અવન્તિસુકુમાલઃ સુહૃસ્તિસૂરિના નલિનીગુલ્માધ્યવનં ગુણ્યમાનં શ્રુત્વા
દ્વાત્રિશદ્ ભાર્યાઃ ત્યક્ત્વા તત્કાલં પ્રવ્રજિતઃ ॥ ૧૭૮ ॥

અવન્તીસુકુમાલઃ રજન્યાઃ ત્રિભિર્યામૈઃ સાધિતકાર્યઃ સન્
ત્રિદશૈઃ પૂજિતઃ નલિનીગુલ્મં જગામ । કથમ્ભૂતઃ ? અપત્યસહિતયા
શિવયા કૃતોપસર્ગઃ ॥ ૧૭૯ ॥

સ શ્યામાર્યઃ પરમઃ—પ્રકૃષ્ટો જયતુ । યેન શ્યામાર્યેણ ગુરુણા
તદા—તસ્મિન્ પ્રસ્તાવે પ્રજ્ઞાપના સર્વભાવાનાં જ્ઞાપયિત્રો પ્રજ્ઞાપના

અર્થઃ.

અવન્તીસુકુમાલ સુહૃસ્તિસૂરિર્થે નલિનીગુલ્મ અધ્યયન શુણીતું સાંભલી
અત્રીસ ભાર્યા—કથત્ર પરિહરી—ત્યજી તત્કાલ દીક્ષા લીધી ॥ ૧૭૮ ॥

અવન્તીસુકુમાલ ત્રિહુ રાત્રિને પ્રહરે સાધિત કાર્ય હૂતક દેવતાએ
પુજિત નલિનીગુલ્મ ગિહ, કિસિહ છઠ ? અવન્તિ સુકુમાલ ? અપત્યસહિત
શિવા કૃત—કીધક ઉપસર્ગ છઠ ॥ ૧૭૯ ॥

શ્યામાર્યાર્ય પરમ—ઉત્કૃષ્ટ ન્યવત વર્તક, જીજ્ઞાસ શ્યામાર્યિર્થે તીજ્ઞ

पदमणुओगे कासी जिणचकिदसारपुण्वभवे ।

कालासूरी बहुअं लोगणुओगे निमित्तं च ॥ १८१ ॥

अज्जसमुदगणहरे दुब्बलिण् धिप्पण् पिहू सव्वं ।

सुत्तत्थचरमपोरिसिसमुट्ठिण् तिण्णि किइक्कम्मा ॥ १८२ ॥

अवचूरिः ।

निर्व्यूढा । प्रज्ञापनाग्रन्थः कृत इत्यर्थः । स श्यामार्थः त्रयोविंशति-
तमः पुरुषः ॥१८०॥

कालिकसूरिः प्रथमानुयोग १ लोकानुयोग २ रूप ग्रन्थद्वयं
चकार । प्रथमानुयोगे ग्रन्थे जिनवराणां चक्रवर्तिनां दशाराणां चरि-
त्राणि पूर्वभवांश्च अकार्षीत् लोकानुयोगग्रन्थे बहु निमित्तं उक्तवान्
॥१८१॥

आर्यसमुद्रे गणधरे दुर्वले-कृशे सति साधुभिः सर्वं भक्तपाना-
दिकं पृथक् गृह्यते । तथा सूत्रार्थचरमपौरुषीतः समुत्थिते गुरौ
श्रीणि कृतिकर्माणि क्रियन्ते । एकै सूत्रपौरुषीत उत्थिते यदा

अर्थः.

आदि प्रज्ञापना सर्वं भाव ज्ञप्तावती प्रज्ञापना नुष्ठ कीधी, -प्रज्ञापना अर्थ
कीधे, धसिड अर्थ, ते श्यामार्थ त्रेवीसधेड पुत्र ॥ १८० ॥

आदिकसूरिणं प्रथमानुयोग अनध लोकानुयोग अे णि अर्थ कीधा.
प्रथमानुयोग अर्थ जिन-तिर्थकर, चक्रवर्ति दशाह-वासुदेव तेहनां अरिन्
अनध पूर्व भवांतर कीधां, लोकानुयोगि नुष्ठ-धसिड निमित्त-आदि ॥
१८१ ॥

आर्यसमुद्रेगणधरि कृश-कृशव शरीर हूतध साधु महात्माये सर्व-
सहस्र भक्तपान गुत्रेयान् नूड कीनध, तथा सूत्र पोरिस, अर्थपोरिसी,

सङ्काणगतिं भंडयपमुहे दिदुंतमेगमित्तस्स ।

मंगुस्स न किइकम्मं नय वीसुं धिप्पण किंपि ॥ १८३ ॥

जाइसरे सीहगिरी वरसीसा जस्स आसि-मे चउरो ।

घणगिरिथेरे समीए वयरे तह अरिहदिने या ॥ १८४ ॥

अवचूरिः ।

गुरवः सूत्रवाचनां कारयित्वा निर्विण्णा उत्तिष्ठन्ति तदा मुनेर्यं वैया-
वृत्तिं कुर्वन्ति । एवं अर्थपौरुष्यां चरमपौरुष्यां संस्तारकपौरुष्यां
ज्ञेयम् ॥१८२॥

मङ्गसूरैर्विश्वक्-पृथग् भक्तादिकं न गृह्यते कतिकर्माणि न क्रियन्ते
कथम्भूतस्य मङ्गसूरैः ? आद्यानामन्ते-आद्यानामग्रे गन्त्री सण्डक-
प्रमुखान् दृष्टान्तान् आगमयतः-ज्ञापयतः ॥१८३॥

जातिस्मरः सिंहगिरिभूत, यस्य सिंहगुरोः इमे चत्वारि वर-

अर्थः.

यरमपोरिसि तु ठे ठे हूते कृतकर्मासिद्धं कहीध, वीसामण्णादिक सुश्रूषा, अक
जिवारधं गुर सूत्र पोरिसि सूत्रवायना करावी याका नवीना गुर ठेठ तिवा-
रधं मढात्ता वैथावन्थ-विश्रामण्णा करधं, धम अर्थ पोरिसिध अनध यरम-
पोरिसि-संधारा पोरिसिध जल्लिपठि ॥ १८२ ॥

मंगुसूरिनधं पृथक् नूठं अशनादिक न वीजध, कृतिकर्म-विश्रामण्णादिक
न कीजध, किसिध छध मंगुआयार्थ ? आक्ष आगवि गन्त्री-वाहुनि, तण्णा
दृष्टांतं सांडक-साज्जन तण्णां दृष्टांतं जल्लापठि छध, यथा-ज्जम दठवाहुनि
सुदुदसाज्जन संस्कारादिक कीधा पाजध न निर्वहध, तिभ सुदुद दठ परि-
अर्था पाजध न निर्वहध ॥ १८३ ॥

जतिस्मरण सहित सिंहगिरि सूरि हठ्ठ्या, जेह सिंहगिरिनध अ

सुमिणे पयपरिपुण्णपडिग्गहो जस्स हरिकिसोरेणं ।

सिरिवयरसमागमणे तं वंदे भद्दगुत्तगुरुं ॥ १८५ ॥

कन्नाछिन्नंतरदीववासिणो तावसा वि पव्वइआ ।

जस्साइसयं ददुं तं समियं वंदिमो समियं ॥ १८६ ॥

अवचूरिः ।

शिष्या आसन्, प्रथमो धनगिरिः १ द्वितीयः स्थविरसमितः २
तृतीयो वज्रः ३ चतुर्थस्तथा अरिहदत्तश्च ॥१८४॥

यस्य भगवतः श्रीभद्रगुप्तस्य स्वप्ने श्रीवज्र आगमने पयःपूर्णपतद्-
ग्रहः हरिकिसोरेण पीतः अहं तं भद्रगुप्तगुरुं वन्दे ॥१८५॥

तं समितं गुरुं वयं वन्दामहे । कर्णा विकर्णा इति नदीद्वयं
वर्तते । तत्र तयोर्नद्योरन्तराले द्वीपो वर्तते तत्र निवासिनस्तापसा
यस्य समितस्य अतिशयं दृष्ट्वा प्रव्रजिताः ॥१८६॥

अर्थ

१-प्रधान आरि शिष्य हूया, ओह माहि ः पडिक्क धनगिरि, ओह
स्थविर समित, ओह वज्र, यक्क अरिहदत्त ॥ १८४ ॥

यथर स्वाभिनर्ध आगमनि ओह भगवन्त श्रीभद्रगुप्त तल्लुक्क हूयि
अरिहं पडिक्क सुहल्ला माहि हदि अल्लिध-सीह तेहनर्ध किशोरध-आवकिध
पीधक्क हू ते भद्रगुप्त गुर् वांइह ॥१८५ ॥

समितगुर् समितक्क अम्हे वांइह, कल्लुक्क विकल्लुक्क ओ भि नही वर्तर्ध,
तत्र-तेहं ओ भि नही वियावी तत्र-तल्लुक्क द्वीपि निवसता तापस ओह
समित सूरिनक्क अतिशय देभी दीक्षा दीधी ॥१८६॥

वेसमणस्स उ सामाणिओ चुओ वग्गवरविमाणाओ ।
 जो तुंबवणे घणगिरीअजसुनंदासुओ जाओ ॥ १८७ ॥
 तुंबवणसंनिवेसाउ निग्गयं पियसगासमल्लीणं ।
 छम्मासियं छसुजुयं माऊणइ समन्नियं वंदे ॥ १८८ ॥
 जो गुज्झगेहि बालो निमंतिओ भोयणेण वासंते ।
 निच्छइ विणीयविणओ तं वयररिसिं नमंसामि ॥ १८९ ॥
 उज्जेणीए जो जंभगेहिं आणक्खिऊण थुअमहिओ ।
 अक्खीणमहाणसियं संहगिरिपसंसियं वंदे ॥ १९० ॥
 जरस्स अणुण्णाइ वायगत्तेणं दसपुरम्मि नयरम्मि ।
 देवेहि कया महिमा पयाणुसारिं णमंसामि ॥ १९१ ॥
 जो कण्णाइ धणेण निमंतिओ जुव्वणंमि गिहिवइणा ।
 नयरम्मि कुसुमनामे तं वयररिसिं नमंसामि ॥ १९२ ॥
 जेणुद्धरिया विज्जा आगासगामिणी महापरिण्णाओ ।
 वंदामि अज्जवइरं अपच्छिमो जे सुयहराणं ॥ १९३ ॥

अवचूरिः ।

वैश्रमणो-धनदस्तस्य सामानिकः सुरो बलनामा वरविमानात्-
 च्युतः, यो वक्रस्तुम्बवने सन्निवेशे धनगिरिः आर्यासुनन्दाभार्या तयोः
 सुतो जातः ॥ १८७ ॥

अर्थः ।

वैश्रमण्य-धनद तेहनठ सामानिक देव अथ एसिधं नामिधं वर-प्रधान
 तिहां हूतठ शिविठ, के वयर तुंणवन एसिधं सन्निवेश तिहां पूण्य-युइठ
 धनगिरि अनठ तेहनठ आर्या सुनंदा तेहनठ अठठ हूठ ॥ १८७ ॥

मणियं आहिंङिजा जंवूदीवे इमाइ विज्जाए ।
 गंतूण माणुसणगं विज्जाए एसमो विसओ ॥ १९४ ॥
 माहेसरीउ सेसा पुरियं नीय हुयासगेहाओ ।
 गयणयलमइवइत्ता वयरेण महाणुभावेण ॥ १९५ ॥
 जस्सासी वेउव्विय-नहगमण-पयाणुसारिलद्धीओ ।
 तं वंदे जाइसरं अपच्छिमं सुयहरं वयरं ॥ १९६ ॥
 नाणविणयप्पहाणेहिं पंचहि सएहिं जो सुविहियाणं ।
 पाओवगओ अप्पा तं अज्जवयरं नमंसामि ॥ १९७ ॥
 करुणाइ वयरसामी जं उज्झिय उत्तमट्टमल्लीणो ।
 आराहियं ल्हुं तेण खुड्डएणं पि संतेणं ॥ १९८ ॥

अवचूरिः ।

अहं तं अपश्चिमं श्रुतधरं जातिस्मरणसहितं श्रीवज्रस्वामिनं
 वन्दे । यस्य वज्रस्वामिनः वौक्रीयलब्धि-नभोगमन-पदानुसारिलब्ध-
 य आसन् ॥ १९६ ॥

वज्रस्वामी करुणया क्षुल्लकं पुरान्तः त्यक्त्वा उत्तमार्थं आलीनः

अर्थः

हूं ते अपश्चिम-छेदित श्रुतधर नतिस्मरण सहित श्रीवयर स्वामि
 वांछित, जेह वयर स्वामिनर्थ वैडिय, नभ-आकाशगमनलब्धि, अनध पदा-
 नुसारिणी लब्धि हूं ॥१९६॥

वयरस्वामी इया करी लहुउठ येवडे नगरमांहु मेवही उत्तम अथ

तस्स य सरीरपूअं जं कासी रहेहि लोगपालाओ ।

तेण रहावत्तगिरी अज्जवि सो विस्सुओ जाओ ॥ १९९ ॥

सोवारयम्मि नयरम्मि वयरसाहा विणिग्गया तत्तो ।

सिरिवयरसामिसीसं तं वन्दे वयरसेणरिसिं ॥ २०० ॥

अवचूरिः ।

अनशनं आश्रितः । च-अन्यत् तेन क्षुल्लकेनापि शान्तेन—शमितेन
आत्मकार्यं लघु-शीघ्रं अनशनसाधनया आराधितम् ॥१९८॥

यतस्तस्य क्षुल्लकस्य शरीरपूजां लोकपालाः रथा इति रथा-
रूढा अकार्षुः, तेन अद्यापि स रथावर्तगिरिरिति विश्रुतो जातः
॥ १९९ ॥

अहं तं वज्रस्वामिक्षिप्यं वज्रसेनऋषिं वन्दे । यो वज्रसेनो
ऽमा-दुर्मिक्षे श्रीवज्रस्वामिना सोपारके प्रेषितः तस्माद् वज्रशाखा
निर्गता ॥ २०० ॥

अर्थः.

आदिग्युं-अनशन आश्रित्युं, अनश तीर्णं यैवर्धं समितं इतं लघु-शीघ्र
आपणुं अनशन साधना करी आराधितं ॥ १९८ ॥

नेह यैवाना शरीरनी पूज लोकपालि रषि यैसी क्षीधी तीर्णु करण्णि
अण-आण लण्ण ते रथावर्त गिरि ईसं नमिं विश्रुत-प्रसिद्धं इह
॥ १९९ ॥

इं ते वज्र स्वामिनं शिष्य वयरसेन ऋषीश्वर वांछं ने वयरसेन
श्रीवज्रस्वामिं महादुर्मिक्षि आविध सोपारं पाठण्णि मोक्षिक्क वयरसाहा
विशेषिं नीसरी ॥ २०० ॥

નાઝળ ગહણધારણહાળિં ચઝહા પિહીકઓ જેણ ।

અળુઓગો તં દેવિંદવંદિયં રરિકયં વંદે ॥ ૨૦૧ ॥

નિપ્પાવકુડસમાળો જેણ કઓ અઝરવિસ્વઓ સૂરી ।

સુત્તથ્થતદુભયવિઝ તં વંદે પૂસમિત્તગણિં ॥ ૨૦૨ ॥

અવચૂરિઃ ।

અહં તં દેવેન્દ્રવન્દિતં આર્યરાક્ષિતે વન્દે યેન આર્યરાક્ષિતગુરુણા
પ્રહણધારણાહાળિં જ્ઞાત્વા ચતુર્ધાઽનુયોગઃ પૃથક્ કૃતઃ ॥૨૦૧॥

અહં પુષ્પમિત્રગણિં વન્દે, યેન પુષ્પમિત્રગણિના-પુષ્પમિત્રસૂરિણા
શ્રીઆર્યરાક્ષિતસૂરિઃ સૂત્રં પ્રતિ, અર્થં પ્રતિ, તદુભયં પ્રતિ નિષ્પાવકુટ-
સમાનઃ-વલ્લઘટસમાનઃ કૃતઃ ॥૨૦૨॥

અર્થ.

હું તે દેવેન્દ્રધં વંદિઉ આર્યરાક્ષિત વાંદઉં, જીણુધ આર્યરાક્ષિત ગુરુધં
ગ્રહણ-ધારણા તણી હાણી નાણી ચઢથઉ અનધ ચિહ્ન પ્રકારે અનુયોગ
નૂનુઓ કીધઉ, ઇસિઉ અર્થ આગધ સિદ્ધાંતની એકેકી ગાથા ચિહ્ન અર્થે
વખાણાની, પાછિલા ધારણા રહિત જીવ નાણી ધર્મનઉ અર્થ નૂનુઓ કીધઉ,
અનધ બીનધ અનુયોગ અર્થ નૂનુયા કીધા ॥ ૨૦૧ ॥

હું તે પુષ્પમિત્રગણિ પુષ્પમિત્રસૂરિ વાંદઉં, જીણુધ પુષ્પમિત્રસૂરિધં શ્રીઆ-
ર્યરાક્ષિતસૂરિ સૂત્ર પ્રતિધં, અર્થ પ્રતિધં, તે બહુપ્રતિ નિષ્પાવકુટસમાન-વલ્લઘટ
સમાન કીધઉ, જિમ વાલિ ધડઉ ભરી ઉરેવીધ ધડધ એકધ વાલ ન રહધં
તિમ જેતલઉ સિદ્ધાંત શ્રીઆર્યરાક્ષિતસૂરિ કન્હધ હૂતઉ તે સધલઉ સૂત્ર
અનધ અર્થતઉ જીણુધ લીધઉ ॥ ૨૦૨ ॥

ગહિયનવપુઞ્વસારો દુઞ્વલિયાપૂસમિત્તગણિવસમ્મો ।

વિજ્ઞો અવંજપાઠો ન સ્વોહિઓ પરપવાર્ણિ ॥ ૨૦૩ ॥

દુઞ્મિક્ષ્મિ પળદ્વો પુનરવિ મેલિતુ સમણસંઘાઓ ।

મહુરણ અણુઓગો પવિત્તિઓ સ્વંદિલેણ તયા ॥ ૨૦૪ ॥

સુત્તથરયણમરિયે સ્વમદમદવગુણેહિ સંપુણે ।

દેવદિસમાસમણે કાસવગુત્તે પણિવયામિ ॥ ૨૦૫ ॥

અવચૂરિઃ ।

દુર્બલિકાપુષ્પમિત્રો ગૃહીતનવપૂર્વસારઃ પરપ્રવાદેન ન ક્ષોભિતઃ,
વિન્ધ્યઃ અવન્ધ્યપાઠો જાતઃ ॥૨૦૩॥

મથુરાયાં સ્કન્દિલાચાર્યેણ તદા-તસ્મિન્ પ્રસ્તાવે શ્રમણસંઘાત્
પુનરપિ મેલયિત્વા અનુયોગઃ પ્રવર્તિતઃ । ક્વ સતિ ? દુર્મિક્ષે પ્રમૃદ્ધે
સતિ ॥૨૦૪॥

અહં શ્રીદેવદિક્ષમાશ્રમણાન્ ગણધરાન્ કાશ્યપગોત્રાન્ પ્રણિપ-
તામિ । કથમ્ભૂતાન્ દેવદિક્ષમાશ્રમણાન્ ? સૂત્રાર્થરત્નમૃતાન્, પુનઃ

અર્થઃ.

દુર્બલિકા પુષ્પમિત્ર આચાર્ય ગૃહીત-લીધક નવપૂર્વનકં સાર-રહસ્ય
ધસિક્ષ હૂતક પરપ્રવાદિ-બૌદ્ધનક વાદિ ક્ષોભિત નહીં, નયવાદી હૂક, વિન્ધ્ય
અવન્ધ્ય પાઠ હૂતક સંઘ પાઠ હૂક ॥ ૨૦૩ ॥

મથુરા નગરીઈ તીર્ણ સમઠ સ્કન્દલિચાર્યિઈ શ્રમણસંઘતક પુનરપિ-
વલી સૂત્ર અર્થ સંઘ મેલી અનુયોગ પ્રવર્તાવિક-વાચના આધી ચલાવી,
કિસિક્ષ હૂતક ? દુર્મિક્ષ નાકઈ હૂતક-ટલિક્ષ હૂતક ॥ ૨૦૪ ॥

હું શ્રી દેવદિક્ષિગણિ ક્ષમાશ્રમણ ગણધર કાશ્યપગોત્ર નમસ્કરક કિસા-
કથ દેવદિક્ષિગણિ ? સૂત્ર અનઈ સૂત્રનક અર્થ તેહ નિ રત્ન તીર્ણ ભરિયા

ફગ્ગુસિરિસમણિ-નાયલ સાવય-સચ્ચસિરિસાવિયાથુણિયં ।

ઓસપ્પિણીઙ્ગ ચરિમં વંદે દુપ્પસહં મુણિવસહં ॥ ૨૦૬ ॥

ए ए अने वि रिसी तीए असे अ वट्टमाणे अ ।

भरहेरवयविदेहे पणमामि सयावि तिविहेणं ॥ २०७ ॥

અવચૂરિઃ ।

કથમ્ભૂતાન્ ? સૂત્રાર્થરત્નમ્ભૂતાન્ પુનઃ કથમ્ભૂતાન્ દેવર્દિક્ષમાશ્રમણાન્ ?
ક્ષમદમમાર્દવગુણેઃ સમ્પૂર્ણાન્ ॥ ૨૦૫ ॥

અહં દુઃપ્રસન્નં મુનિવૃષભં વન્દે । કથમ્ભૂતં દુઃપ્રસન્નમ્ ? ફલ્ગુ-
શ્રીશ્રમણી-સાધ્વો, નાહ્લ શ્રાવક-સત્યશ્રી શ્રાવિકા એભિઃ સ્તુતમ્ ।
પુનઃ કથમ્ભૂતમ્ ? અવસર્પિણ્યાં ચરમં ગણધરમ્ ॥ ૨૦૬ ॥

एतान् पूर्वकथितान् ऋषीन् अन्याश्च ऋषीन् अतीतान् भवि-
ष्यान् वर्तमानान् ऋषीन् भरतैरवतविदेहेषु सदापि त्रिविधेन वन्दे
॥ २०७ ॥

અર્થ

છઈ ? ક્ષમા દમ-પાંચઈ ઇન્દ્રિય તણ ઉદય, માર્દવ-મૃદુતા ઇત્યાદિક ગુણે
કરી સંપૂર્ણ-પૂરા છઈ ॥ ૨૦૫ ॥

હું દુઃખસહ આચાર્ય 'મુનિવૃષભ' -મુનિ-મહાત્મા મોહિ (ચારિત્ર
ભારતઠ) -વિષઈ વૃષભ ઈસિહ વાંદઉ, કિસિહ છઈ દુઃખસહ આચાર્ય ?
ફાલ્ગુની-શ્રમણી-સાધ્વી, મહાસતી, નાઈલ શ્રાવક, સત્યશ્રીશ્રાવિકા, એહે
સ્તુતીતહ છઈ, વધી કિસિહ છઈ ? ઇણઈ અવસર્પિણિ-પડતઠ કાલિ છેહિલહ
ગણધર છઈ ॥ ૨૦૬ ॥

એ પૂર્વ-પહિલઈ કહિયા ઋષીશ્વર, અને રાઠ ઋષીશ્વર, અતીત ને
હયા, ભવિષ્ય ને હૂંસિઈ, વર્તમાન છઈ ઋષીશ્વર ભરતક્ષેત્રિ, ઐરવતક્ષેત્રિ
મહાવિદેહે ક્ષેત્રિ તે સઘલાઈ ઋષીશ્વર સદાઠ ત્રિધા શુદ્ધ વાંદઉ ॥ ૨૦૭ ॥

અજ્ઞા વિ બંધિ-સુન્દરિ-રાઈમઈ ચંદનાપમુસ્વાઓ ।

કાલતણ વિ જાઓ તા ઓ ય નમામિ ભાવેણં ॥ ૨૦૮ ॥

જો પઢઈ ગુણઈ નિસુણઈ ઇણમો ગુણસંથવં મહરિસીણં ।

સિરિધન્મઘોસમણહં કાઠં સો લહઈ સિદ્ધિસુહં ॥ ૨૦૯ ॥

इति ऋषिमण्डलस्तवः । ग्रन्थाग्रं २५९ श्लोकसङ्ख्या ॥

સંવત્ ૧૬૯૮ વર્ષે ફાલ્ગુનાસિતપ્રતિપદાદિને રવૌ વોસરે

લિપીકૃતં ગણિ ન્યાનવિમલેન સ્વવાચનાય ।

યાદશં પુસ્તકં દૃષ્ટં તાદૃશં લિખિતં મયા ।

યદિ શુદ્ધમશુદ્ધં વા મમ દોષો ન દીયતે ॥

શ્રેયોઽસ્તુ । કલ્યાણમસ્તુ ॥

અવચ્છરિઃ

બ્રાહ્મી-સુન્દરી-રાજિમતી-ચન્દનાપ્રમુખાઃ કાલત્રિકેઽપિ યા
આર્યાઃ-સાઞ્ઞ્યો જાતાઃ તાશ્ચ ભાવેન નનામિ ॥ ૨૦૮ ॥

ય इदं महर्षीणां गुणस्तवं पठति, गणयति, शृणोति, स श्री-
धर्मघोषं अनघं कृत्वा-धर्मस्य उद्घोषणं अनघं-निःपापं कृत्वा,
यद्वा धर्मघोषगुरुं अनघं-निःपापं कृत्वा सिद्धिसुखं लभते ॥ २०९ ॥

અર્થ

બ્રાહ્મી, સુન્દરી, રાજમતી, ચંદનાપ્રમુખા, પ્રમુખ ત્રિભુવં કાલે જે
મહાસતી હૃદ તે સધલીઈ ભાવનાઈ નમઈ ॥ ૨૦૮ ॥

જે જીવ-પુરુષ સ્ત્રી એ મહાઋષિ તણે ગુણસંસ્તવ-ગુણવર્ણન ભણઈ,
સંભવઈ, તે ધર્મતણે ઉત્-પ્રાપ્તિઈ ધોષિઈ અનઘ-નિઃપાપ સાચઈ
કરી અથવા બીજઈ અર્થે શ્રીધર્મધોષ ગુરુ અનઘ-નિઃપાપ કરી મુક્તિ-
સિદ્ધિ તણાં મુખ લઈઈ ॥ ૨૦૯ ॥

[१०६]

श्रीमेरुनन्दनोपाध्यायविरचितं
श्रीसीमन्धरजिनस्तवनम् ।

अतिरसहरिसरसेण विहसियलोयणमणवयणु ।
 थुणिसु भावि नियसामि सिरिसीमंधरु जिणरयणु ॥१॥
 जो कप्पूरदलेहिं निम्मइ निम्मल्लु जिणभवणु ।
 जो नियपायबलेहिं हारावइ चंचल्लु पवणु ॥२॥
 ससहरकिरण करेण धरवि जो य हिंडइ गयणि ।
 अह नियसत्तिवसेण करइ दिवसु फेडिवि रयणि ॥३॥
 जइवि हु सो वि समत्थु न हु तुह गुणगणसंकलणि ।
 कवणमत्त नीसत्तु हूउं मूरषसिरि मउडमणि ॥ ४ ॥
 तहवि हु भत्तिभरेण तरल्लिउ विरचिसु संथवणु ।
 जिणि कारणि जिणभत्ति बंछिउं साहइ नवि कवणु ? ॥५॥
 भास—तं जंबुयदीवह मंडणउ गिरिवरमेरुपवित्तु
 त तसु निवसइ जो पुब्बदिसि महाविदेहु सुखित्तु ।
 त तसु विसिट्ठ अट्ठमविजउ पुक्खलवइ इय नामि
 त तहं विहरइ किरि भुवणगुरो सिरि सीमंधर सामि ॥६॥
 त कणयवण्णतणु पंचसयधणुहपमाणसरीरु
 त चउत्तीसइं अइसयसहिउ सायर जेम गंभीरु ।
 त पइदिणु पयपंकयल्लिलयचउविहदेवनिकाउ
 त धण्ण ति जे पिक्खहिं नयणि सीमंधरु जिणराउ ॥७॥

त (कु)लहलहंतु पागार तउ वरतोरणु चउबार
 त सुरजोयणपिहुलत्तण ए उंचउं वलयाकारु ।
 त मणिकंचणघणुरुप्पमउ समवसरणु अइचारु
 त सुरसंधिहिं मिलि निम्मविउ कलसदंडधयसार ॥ ८ ॥

त तसु अंतरि रयणिहिं घडिउ सिंहासणु झलकंतु ।
 त पायपीढु तसु तलि विमलो मणि निम्मिउ दिप्पंतु ।
 त तह सीमंधरु जिणपवरो पउमासणउवविट्ठु
 त सहसकिरण जिम उदयगिरि पुण्ण ति जेहिं सुदिट्ठु ॥ ९ ॥

त बार गुणउ जिणदेहतउ फिउ असोगतरु तुंगु
 त कुसुमवुट्ठि चामरदलणु छत्तत्तउ सिरि चंगु ।
 त भामंडलु दिणयरुसरिसो अंवरि भेरिनिनाउ
 त गज्जइ किरि जिणु भंजि करि मोहरायभडवाउ ॥ १० ॥

त रणउणंतकिंकिणिरयणि ऊगगमंत सुविमाण
 त सपरिवारसुररमणिगणि लवणिमरूवनिहाण ।
 त बहुलभत्तिउल्लसियहिय दसदिसि घणु पसरंत
 त समवसरणि आवइं सयल सामिय गुण गायंत ॥ ११ ॥

त मणहरगणहरसाहुजण साहुणि गयरयलेव
 त वासुदेव जुगबाहुमुह माणवदाणवदेव ।
 त गयगामिणि कामिणि मिलिय इणपरि उत्तम वंस
 त समवसरणि पविसंति सवि जेम सरोवरि हंस ॥ १२ ॥

धाता—

तत्थ पिक्खहिं तत्थ पिक्खहिं तयणु चउवयणु चउरूव चउगइहरणु
चउविहेहिं अमरेहिं वंदिउ सिरिकेवललच्छिवरो ।

कंतकंति तियलोनंदिउ

सिरि सीमंधरु तिजयगुरु वरु पंचंगपणामि ।

पुण पुण पणमिउं रंगभरि चिट्ठइ नियनिय ठामि ॥१३॥

मास—

अह घणूए चउविहधम्ममम्मपयासणि सुहकरणि

जोयणए गामिणि वाणि तिहुयणमणसंसयहरणि ।

जिणवर ए म्हुसररेण विहसियकोमलमुहकमलो

सुलल्लिउ ए करइ वषाणु नवरसो सुंदरो अइविमलो ॥१४॥

निम्मल ए गंगतरंगचंगु पणासियसयलतसु

भवदव ए संभवदाह फेडणअमियपवाहससु ।

सामिय ए तणउ वषाणु जिम जिम गाजइ मेह जिम

तिम तिम ए भवियण चित्त नाचइ फरफर मोर जिम ॥१५॥

मुणिवर ए सावयधम्मपयडणु विहडणु भूरिभय

सायर ए रूपसंसारतारणु कारणु परमपय ।

धन धन ए ते नरनारि सिरिसीमंधर जिणवयणु

मेल्हइं ए नहु हियडाह जे दालिदिय जिम रयणु ॥१६॥

धाता—

मुत्ति पुरवर मुत्तिपुरवरसरणि वरतरणि

पणतीसइं अइसयलसियविसमसोगदोहग्गवारिणि

देवासुरतिरियगगमणुयलोयभासाणुकारिणि
एवंविहवक्खाणञ्जुणि सामि विसज्जइ जाम
सज्जइ सुरसुंदरि मिलवि जिणगुणकित्तिणि ताम ॥१७॥
भास—

जय जिणवर ! ससहरहारिवयण !

जय कोमलकमलविसालन्यण ! ।

जय सरसअमियरससरिसवयण !

जय महिममहियह देवरयण ! ॥१८॥

जय विउलमिउलक्खणिनिहाण !

दीहरकरपल्लवमलियमाण ! ।

मणवंछियपायवरायपाय !

लवणिमभरभंजियमयणसय ! ॥१९॥

जय मोहनरिंदगइंदसीह !

नीराग ! निरंजण ! जिण ! निरीह ! ।

गुरुदुरियतिमिरभरहरणदीह !

तियलोयसिरोमणिलद्वलीह ! ॥२०॥

विलसंतअणंतगुणाण ठाण !

संवच्छरमिच्छियदिन्नदाग ! ।

भवसिंधुतरणतारणसमत्थु !

पडियहं आलंबणु देहु हत्थु ॥२१॥

अइउत्तमखत्तियवंसजाय !

सिवसुंदरिसुक्खनिबद्धराय ! ।

करुणारससायरपुण्णचंद !

सीमंधर ! सामिय ! नंद नंद ॥२२॥

भास—

अइघणुपरउवयारपरायणु नागचरणदंसणगुणभायणु ।

जिणवरआगविहागपरेसु पुंडरगिरिपुरिपसुहपुरेसु ॥२३॥

सुरइएसु ठवंतु नवेसु पायकमलु कंचणकमलेसु ।

चउविहसुविहिसंधपरिवारो सिरिसीमंधरु करइ विहारो ॥२४॥

नमिरसुरतरुवरसिहरिसमुच्चउ धयवडु लहलहइ अइउच्चउ ।

धम्मचक्कु गयणंगणि सोहइ इणिगुणि जिणु महिमंडलु मोहइ ॥२५॥

चउगइ रायभवभमणु निरोहइ गामि नयरि भवियण पडिबोहइ ।

तारायणि ससहर जिम राजइ केसरि जिम जिणेसरु गाजइ ॥२६॥

भास—

आज हुयउं सुविहाणु आजु पवित्तु मुहुत्तुमहो ।

जं नियमणरंगेण राससबंधि संथुणिउ पहो ॥२७॥

रोमंचिउ महु देहु हियडउं हरिसिहिं उल्लसइ ।

नयणे लद्धु विकासु जं सज्जिउ जिणकित्तणए ॥२८॥

जिम महुयरु वणराइ रायहंसु जिम सरु विमलो ।

मेहागसु जिम मोरु ज्ञायइ हुं तिम पयकमलो ॥२९॥

दीणु हीणु अन्नाणु माणविवज्जिउ विन्नवउं ।

हिव तिम करिसु पसाउ लुइउं जेम दुहाउ हउं ॥३०॥

इय भक्तिसत्तिभरेण निर्म्मिउं सत्थसंथवगोयरो
 अक्खीणधारिम 'मेरुनंदणु' मुत्तिसरिसीमंधरो ।
 सग्गाइकामियचित्तकामियकप्पपायवु जंगमो
 महु ज्ञाणगाणगुणाणुराइण देउ नियपयसंगमो ॥३१॥

[१०७]

अष्टोत्तरशतनामगर्भितं
 श्रीसरस्वतीस्तोत्रम् ।

धिषणा धीर्मतिर्मैधा वाग् विभावा सरस्वती ।
 गीर्वाणी भारती भाषा ब्राह्मणी मागधिप्रिया ॥ १ ॥
 सर्वेश्वरी महागौरी शाङ्करी भक्तवत्सला ।
 रौद्री चाण्डालिनी चण्डा भैरवी वैष्णवी जया ॥ २ ॥
 गायत्री च चतुर्बाहुः कौमारी परमेश्वरी ।
 देवमाताऽक्षया चैव नित्या त्रिपुरभैरवी ॥ ३ ॥
 त्रैलोक्यस्वामिनी देवी माङ्गा कारुण्यसूत्रिणी ।
 शूलिनी पद्मिनी रौद्री लक्ष्मी पङ्कजवासिनी ॥ ४ ॥
 चामुण्डा खेचरी शान्ता हुङ्गारा चन्द्रशेखरी ।
 वाराहा विजयाऽन्तर्द्धा कर्त्री हर्त्री सुरेश्वरी ॥ ५ ॥

चन्द्रानना जगद्धात्री वीणाम्बुजकरद्वया ।

सुभगा सर्वगा स्वाहा जम्भिणी स्तम्भिनीश्वरा ॥ ६ ॥

काली कापालिनी कौली विज्ञा रात्री त्रिलोचना ।

पुस्तकव्यग्रहस्ता च योगिन्यमितविक्रमा ॥ ७ ॥

सर्वसिद्धिकरी सन्ध्या खड्गिनी कामरूपिणी ।

सर्वसत्त्वहिता प्रज्ञा शिवा शुक्ता मनोरमा ॥ ८ ॥

माङ्गल्यरुचिराकारा धन्या काननवासिनो ।

अज्ञाननाशिनी जैनी अज्ञाननिशिभास्करी ॥ ९ ॥

अज्ञानजनमाता त्वमज्ञानोदधिशोषिणी ।

ज्ञानदा नर्मदा गङ्गा शीता वागीश्वरी धृतिः ॥ १० ॥

ऐकारमस्तका प्रीतिः ह्रींकारवदना हुतिः ।

क्लींकारहृदया शक्तिरष्टबीजा निरक्षरा ॥ ११ ॥

निरामया जगत्स्था निःप्रपञ्चा चञ्चला चला ।

निरुत्पन्ना समुत्पन्ना अनन्ता गगनोपमा ॥ १२ ॥

पठन्त्यमूनि नामानि अष्टोत्तरशतानि यः ।

वत्सं धेनुरिवायाति तस्मिन् देवी सरस्वती ॥ १३ ॥

त्रिकालं च शुचीभूत्वा अष्टमासान् निरन्तरम् ।

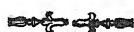
पृथिव्यां तस्य सम्भ्राम्यत्यानन्दकवयो यशः ॥ १४ ॥

द्रुहिणवदनपद्मे राजहंसीव शुभ्रा

सकलकलुषवल्लीकन्दकुदालकल्पा ।

अमरशतनताद्धिः कामधेनुः कवीनां

दहतु कमलहस्ता भारती कल्मषं नः ॥ १५ ॥

[१०८]

वैरोट्यादेवीस्तवः ।

नमिऊण पासनाहं असुरिंदसुरिंदवंदिअं देवं ।

वइरुट्टाए थुत्तं अहयं समरामि भत्तीए ॥ १ ॥

जा धरणोरगदइआ देवी पउमावई य वइरुट्टा ।

सप्पसहस्सेहि जुआ देवा किर किंकरा जाया ॥ २ ॥

नागिणि नागारूढा नागकरा नागभूसियसरीरा ।

नागेहिं सिरमाला नागमुहा सा जए जयउ ॥ ३ ॥

धरणिंदपढमपत्ती वइरुट्टानाम नागिणी विज्जा ।

सप्पकरंडगहत्था सप्पाभरणा य जा निच्चं ॥ ४ ॥

वासुगि १ अणंत २ तक्खग ३ कंकोलय नाम ४ पउम ५

महपउमा ६ ।

संखकुलि ७ ससिनामा ८ अट्ट कुलाइं च धारेइ ॥ ५ ॥

विंलिअ—कन्न—सिआली—कंकाही—गोरसप्प सप्पे अ ।

मोहे उंदुर चित्ती किक्किड्डअ हिंडु अ वसे अ ॥ ६ ॥

वंतर—गोणस जाई सत्तवडा अहिवडा य परडा य ।

भमरसिराहि धिरोलिय धिरोलियाणं च नासेइ ॥ ७ ॥

हुंकारंतं च विसं अविसट्ट विसट्टपल्लवे चरइ ।

पारस नाम श्री हूँ पउमावइ धरणराएणं ॥ ८ ॥

सप्प ! विसप्प सरीसव ! धरणिं गच्छाहि जाहि रे तुरिअं ।

जंभिणि थंभिणि बंधणि मोहणि हुं फुट्टकारेणं ॥ ९ ॥

जो पढइ जो अ निसुणइ वइरुट्टामंतसंथवं पुरिसो ।

तस्सासेसविसाई कायं न फुसंति भत्तिजुत्तस्स ॥ १० ॥

घयगुलखीरविमिस्सं महुरं पउरं च जो बलिं देइ ।

साहूण भत्तपाणं वइरुट्टा तं परिकखेइ ॥ ११ ॥

इअ धरणोरगदइआ अन्नेहि वि निअकुलेहि विउलेहिं ।

देवी करेउ रक्खं वइरुट्टा भविअलोअस्स ॥ १२ ॥

नागिणि नागलोइ वइरुट्टा सरावी जो तसु नाम लेइ तसु असुहनिवारी

अज्जाणंदिलेण संदिट्ठं एहिं थंडिलिनाहिवसेवं ॥ १३ ॥

अहववसेवं नाहिउ सेवं जाहि जाहि आसीविसमंडल ! ।

नागिणिपुत्तह एह कहिज्जउ एह आण म न लंघिज्जउ ॥ १४ ॥

जीवउ नागिणि नागलोउ अहव अलंजरवाउ ।

जिणि अणाह सणाह किउ नेउरि छुटउ पाउ ॥ १५ ॥

दिसि बंधउ अह दिसि बंधउ बंधउ नह पायालु ।

अम्हि अरिहंत दिक्करा वोळउ खंधिहि जालु ॥ १६ ॥

देवदेवस्स जं छत्तं तस्स छत्तस्स जो झओ ।

तेण छाएमि अप्पाणं मा मे हिंसंतु पन्नगा उँ ठः ठः ठः

स्वाहा । एवं ॥ १७ ॥

देवदेवस्स जं छत्तं तस्स छत्तस्स जो झओ ।

तेण छाएमि अप्पाणं मा मे हिंसंतु भूखगा ॥ १८ ॥

देवदेवस्स जं छत्तं तस्स छत्तस्स जो झओ ।

तेण छाएमि अप्पाणं मा मे हिंसंतु रक्खगा ॥ १९ ॥

देवदेवस्स जं छत्तं तस्स छत्तस्स जो झओ ।

तेण छाएमि अप्पाणं मा मे हिंसंतु जाइणी ॥ २० ॥

देवदेवस्स जं छत्तं तस्स छत्तस्स जो झओ ।

तेण छाएमि अप्पाणं मा मे हिंसंतु साइणी ॥ २१ ॥

देवदेवस्स जं छत्तं तस्स छत्तस्स जो झओ ।

तेण छाएमि अप्पाणं मा मे हिंसंतु डाइणी ॥ २२ ॥

देवदेवस्स जं छत्तं तस्स छत्तस्स जो झओ ।

तेण छाएमि अप्पाणं मा मे हिंसंतु चोरगा ॥ २३ ॥

देवदेवस्स जं छत्तं तस्स छत्तस्स जो झओ ।

तेण छाएमि अप्पाणं मा मे हिंसंतु बालगा ॥ २४ ॥

देवदेवस्स जं छत्तं तस्स छत्तस्स जो झओ ।

तेण छाएमि अप्पाणं मा मे हिंसंतु हिंसगा ॥ २५ ॥

देवदेवस्स जं छत्तं तस्स छत्तस्स जो झओ ।

तेण छाएमि अप्पाणं मा मे हिंसंतु मूसगा ॥ २६ ॥

देवदेवस्स जं छत्तं तस्स छत्तस्स जो झओ ।

तेण छाएमि अप्पाणं मा मे हिंसंतु मुगगला ॥ २७ ॥

देवदेवस्स जं छत्तं तस्स छत्तस्स जो झओ ।

तेण छाएमि अप्पाणं मा मे हिंसंतु गुज्जगा ॥ २८ ॥

पास सामि जो नमइ तिसंझं हल्लिसहि जम्मवि जाइ अवंझं ।

कमठमहासुरकयउवसगं झाडिअकोवं वंझं हंसं ॥ २८ ॥

मुहि चंदप्पह हियइ जिणु मत्थइ पारिसनत्थ ।

इणि मुदिहिं मुदिउ को फेडणइ समत्थ ? ॥ ३० ॥

उरि मुद्रि सिरि मुद्रि पाय मुद्र ।..... ।

इणि मुद्रि मुद्रिउ हिंडइ चारि समुद्र ॥ ३१ ॥

संखिहि तूरिहि आहविअ सामिअ ! दिन्निअमुद्र ।

एअ दुलंघी कोइ न लंघइ पारसनत्थिअ मुद्र ॥ ३२ ॥

इति वैरोव्यास्तवः ।

[१०९]

स्तम्भपुरावतंस—

श्रीपार्श्वजिनस्तवनम् ।

रमाकरो यो जगतो रमाकरो रुगावलीनां हरणे रुगावली ।
 सदैव तं पार्श्वजिनं सदैवतं समाहितं नौमि हतासमाहितम् ॥१॥
 सुखावली नारिभवा सुखावली रजद्वयं ते पदनीरजद्वयम् ।
 सुभावतो वृत्तिसमैः सुभावतो महामहिम्नां भवनं महामहि ॥२॥
 सुवर्णतेजोनिभया सुवर्णं ते प्रभूतया कान्तनखप्रभूतया ।
 पदारविन्दं रुचि सम्पदा रविं सदानवं द्वेष्टि सदा सदानवम् ॥३॥
 कुलं भवग्रीष्मसमाकुलं भवन्मुखं विशान्तिं शरणान्मुखं विशाम् ।
 सुधाम योगीश ! यथा सुधामयोऽभयानकः प्रीणयतीभनायकः ॥४॥
 व्रतो महात्तायक ! विघ्नतो महाननारतं तावकमाननारतम् ।
 रमासमासेवितनारमासदालिनीव नन्देन मृणालिनी वनम् ॥५॥
 दरं हरन्तं समसुन्दरं हरं मनोभवे त्वं शिवकामनो भवे ।
 अमन्त्रवापं मनसो भ्रमं नवा शयाधुनानं शुभगाशयाऽधुना ॥६॥
 इत्थं श्रीस्तम्भन पुरवरे × × × ×

[११०]

श्रीगिरनारमंडन-नेमिजिनस्तवनम् ।

श्रीउज्जयन्तरैलेशतुङ्गश्रृङ्गविभूषण !

श्रीमन्नेमिजिनाधीश ! जयश्रीकलमंदिर ! ॥ १ ॥

दृष्टः पुण्येन येन त्वं दुर्लभोऽपि मया भवे ।

दर्शनेन स्वकीयेन तत् पुषाण ममाधुना ॥ २ ॥

कन्दर्पमत्तमातङ्गघातसिंहोपमाय ते ।

नमोऽस्तु जगदानन्दकारिणेऽघनिवारिणे ॥ ३ ॥

त्वं माता त्वं पिता देव ! त्वं त्राता जगदीश ! मे ।

भवाम्भोधौ पतन्तं मां पाहि पाहि कृपानिधे ! ॥ ४ ॥

सृतं देवतया देव ! सृतं मानुषिकैः सुखैः ।

श्रीनेमे ! सततं मेऽस्तु सुलभं तव दर्शनम् ॥ ५ ॥

[१११]

श्रीशुभसुन्दरगणिप्रणीतः

यन्त्रमन्त्रमेषजादिगर्भितः

श्रीयुगादिदेवस्तवः ।

जय सुरअसुर नरिंदविंदवंदिअपयपंकय !

जय देलउलापुरवयंस ! सेवयकयसंपय ! ।

किंपुणभूअ सुमंततंति तुह जगआणंदण !

थुत्त करिसु बहुभत्तिजुत्त मरुदेवीनंदण ! ॥ १ ॥

हरदह अंचलरत्तवायरुअनासणतप्पर !

सूईभाइणि नीरजोगि कोइलवरवीर ।

डाइणि साइणि खित्तवाल नरसोसिअसारा

कालूमंतिइ शक्ति हुंति आरुग्गसरीरा ॥ २ ॥

अवचूरिः ।

कियदनुभूतमन्त्रयन्त्रैः स्तोत्रं करिष्ये ॥ १ ॥

“ ॐनमो कोइलवीर ! अंचलवाय छिन्नउ, कोइलवीर ! रत्तवाय छिन्नउ, कोइलवीर ! हलिद्रउ छिन्नउ इणि मंत्रि न जाइ तु श्रीअजयपाल चक्रवर्त्ति बहुनी साडी चूकइ ”

अनेन मन्त्रेण सूचीद्वयं करसम्पुटे लात्वा ३०८ नीरेण प्रक्षाल्य भाजने । तद्भाजनं च गुरुकथितस्थाने स्थाप्यं हरिद्रवायनिवृत्तिः । अञ्चल-वाये पुनर्दर्भेण उञ्ज्यते । “ ॐनमो कालुआ काल ! श्रीमहादेव तणउं प्रजाल, पगि कोरु माथइ झाल, लिउ नाम फेडउं ठाम बाप ! वीरकाल ! तोरी शक्ति फुरु मोरी चाड सरु ” पूर्वं दश सहस्राणि गुणयित्वा रक्त-चन्दनगुग्गुलकणवीरपुष्पैः १०८ होमं कृत्वा रक्तचन्दनेन इमं मन्त्रं विलिख्य कण्ठे ध्रियते शैवं गुरुगम्यम् । शाकिन्यादिदोषनाशः ॥ २ ॥

बिन्दुं नवपइसट्टिजंति तह भैरवमंतिइं

कणयपुष्फमंतेवि धाणि पागडि हुआ जंतिअ ।

अवचूरिः ।

“ ॐ नमो माहामाया बाळकुंजारी, करइ सेत सणगार । सुवर्णपा-
लखि बइठी करइ सार । ला देवदत्त मनुं चितवइ तेहनइं करइ :संहार
संतोष स्वाहा ही ठः ” अनेन मन्त्रेण अभिमन्त्र्य एतद् यन्त्रं दीयते ।

ॐ नमो सेत्री सात्री सिद्धवडि
कुण कुण छइ ? च्यारि वीर, कुण
कुण ? नारसिंह, चतुर्भुज, त्रैलोक्य-
डंबर, कालभैरव तेहनी हाक वाजी
एकवीसमइं ब्रह्माण्ड गाजी, चेडळ
मार करइ, पइसार करइ, हिइं पइसइंतु

२२	३	९	१५	१६
१४	२०	२१	२	८
१	७	१३	१९	२५
१८	२४	५	६	१२
१०	१७	११	२३	४

हांस लिइं, नाभिकमल पइभइंतु परमहंस लिइं, धूणइ धूणावइ, न धूणइ तु
श्रीभैरवनी आज्ञा फुरइ ” इणइं मंत्रिइं कणवीर पुष्प २१ वार २१ अभि-
मंन्त्री नासिकाइं घ्राण लेवराविइं दोष प्रगट हुइं बोलइं । दोष टालवा
भणी धूप लखिइं छइं—

४	९	२
३	५	७
८	१	६

गुग्गल, गोरोचन, सरिसव, राई, हिंग,
मीड, मिरी, सुंठि, निगुडि पान, लिंब-
पत्र, सर्पकांचली, धूसऊ, ईश्वरनी माल,
हनुमाननी माल, रविवार गृहीत गादह
लीडु, चहूवटानी धूलि, वंशलोचन,
जारीना कुकसा, मार्जारनी विष्टा, श्वाननी
विष्टा, वांसनी गांठि, सममात्रा एकत्र
करी श्रीपञ्चाङ्गुलीनइं, मन्त्रइं रविवारइं

१०८ वारइं अभिमंन्त्रीइं दिन ३ त्रिकाल धूणी दिजइं सर्वदोष छांड़ी जाइं ॥

पंचंगुलि अभिमंतिऊण धूणिइ साइणी-

दोष देलुलोदेवदेव ! तुह नामिण तक्खणि ॥३॥ युगम् ।

तक्खणि चाविणिदेविमंति जह गंठिअरोगा

असुरचउक्खरि गली मली पुण तत्थ विलग्गा ।

अवचूरिः ।

“ ॐ नमो भैरवाय शाकिन्यादिरूप आकर्षय आकर्षय दर्शय दर्शय स्वाहा ” वार २१ नीरे तैले क्षिप्ते दोषज्ञानमिदमनुक्तमपि ॥ ३ ॥

अनुक्तमपि परीक्षार्थं लिख्यते—

“ ॐ ह्रीं ह्रीं हहाहिशीहुहूहेहैहोहौहंहः हंसः परमहंसः स्वाहा ” वार २१ पाणी अभिमंत्री पाइइ ।

जइ जीवी हुइ तु पेठि रहइ नहि तु न रहइ सहि । अथ प्रति-
काराः—“ ॐ नमो स्वर्गाथी आवी चाविण हाथी काती वलि सल्लिखलि
बहुविलि लाइ अंगुठइ दीधइ जाइ बिहु घराइ ” १०८ वार भणित्वा
वस्त्रमाप्रेष्यते ग्रन्थिर्याति । सचीरिकं वारि एभिरक्षरैर्वारिमध्ये क्षिप्ते रोगिणः
पाय्यते ग्रन्थिर्यात्येव । गुलिकाभ्राष्ट्रकारककडहिलाऽधो मृदं एवं सम्मील्य
ग्रन्थिस्थाने लेपः क्रियते ग्रन्थिर्याति ।

“ ॐ नमो भगवते पार्श्वनाथाय विश्वचिन्तामणीयते श्रीधरणेन्द्रपद्मा-
वतीसहिताय अष्टे मष्टे क्षुद्रविघटे क्षुद्रान् स्तम्भय स्तम्भय स्वाहा ॥ अनेन मन्त्रेण
वार १०८ वार चन्दनमभिमन्त्र्य मध्ये दीयते तत्र लेपः क्रियते ग्रन्थिर्याति ।

(एतन्मन्त्रविदर्भितः श्रीपार्श्वजिनस्तवो यथा—

ॐ नमो भगवते श्रीपार्श्वनाथाय ह्रींजुषे ।

धरणेन्द्रपद्मावतीसहिताय सदा श्रिये

॥ १ ॥

अष्टे मष्टे तथा क्षुद्रविघटे क्षुद्रमेव हि ।

क्षुद्रान् स्तम्भय स्तम्भय स्वाहान्तैरैभिरक्षरैः

॥ २ ॥

पद्ममष्टदलोपेतं मायाङ्कं जिनलाञ्छितम् ।

पद्ममध्यान्तरालेषु पत्रोपरि यथाक्रमम्

॥ ३ ॥

तिहुअगमंतभिर्मतिऊण चंदणलेवेण य

नासइ तह तुह देव ! देवसमरियपयपंकय ! ॥४॥

अइघणदाढादंतपंतिवेयणविहुरीकय-

लोअलक्खसुहकरणपवणसत्तक्खरसंपय ! ।

अत्तिं नित्तह हंति तं न रविकूकडडुंबह

तह तुह नामिण टलइ नाह ! तक्खणि जप्पंतह ॥५॥

अवचुरिः ।

अद्यावद्यौ तथैवाद्यौ विन्यस्याक्षरमण्डलम् ।

तथाष्टशतजापेन ज्वरमेकान्तरादिकम् ॥ ४ ॥

रिपु-चोर-महिपाल-शाकिनी-भूत-स्तम्भवाम् ।

अरण्य-पशुजां भीतिं हन्ति बद्धं भुजादिषु ॥ ५ ॥

पुष्पमालां जपित्वा च मन्त्रेणाष्टशतेन च ।

प्रक्षिप्ता पात्रकण्ठेषु भूतादीन् स्तम्भयेद् ध्रुवम् ॥ ६ ॥

गुग्गुलस्य गुटीनां च शतमष्टोत्तरं हुतम् ।

दुष्टमुच्चाटयेत् सद्यः शान्तिं च कुहते गृहे ॥ ७ ॥

देवस्याजितसिंहस्य नीलवर्णस्य संस्तवात् ।

लभन्ते श्रेयसीं सिद्धिं कवयो वाञ्छितैः सह ॥ ८ ॥

श्रीअश्वसेनपदपङ्कजभास्करस्य

पद्मावतीधरणराजनिषेवितस्य ।

वामाङ्गजस्य पदसंस्तवनाल्लभन्ते

भव्याः श्रियं सुभगतामपि वाञ्छितानि ॥ ९ ॥

अनुक्तमिदमक्षरं वारत्रयं ताम्बूलदले श्रीखंडेन लिख्यते, लिखित्वा
रविवारे विंटी कृत्वा कनिष्ठांतरेण कृत्वा ग्रन्थिर्याति ॥ ४ ॥

“ ॐ समयलूणी ” अनेन सप्तवारं सूची-

शकलमभिमन्य भित्त्यादौ क्षिप्यते दंतपीडा याति ।

“सूर्यद्वंबकूकडु एक भाणइं जीमइं आंखि रोग टल-

इ ।” अनेन वार २१ उज्यते नेत्रपीडा याति ॥५॥

३	१	४	३
+६	५	६	५
१३	६	९	५

रविदिण सोवणदेविमंति कुसमुट्टिभिमंतिय

छिंदिय छिंदिय सत्तवार रंघिणि जह जंति अ ।

तिणिण तेल मेलेवि तुल्ल मारिअ जण बाणिहिं

मंतिअ तह पुण आदिनाह ! निमुणिअ तुह बाणिहिं ॥ ६ ॥

नवमीदिण गुरुदिनपवर हाहू नवमंतिइं

त्रिगड् टंकणखार गयणवल्ली गद श्चत्तिइं ।

सैधव हरडिलुदवचारिंहू जह नासइ

विसहरविष तह आदिदेव ! तुह नामिइ नासइ ॥ ७ ॥

अवचूरिः ।

“ॐ सर्गद्वारे तिहां छइ मांडवी कटमांडवी सोवन्नाची भिराडीःरूपाची कुहाडी
अमुकातणी रांघिणी तोडि घालि बडइ वेगि जः जः जः रांघिणी बडइ वेगि जः
बापुसुवर्णदेव्याकी शक्ति फुरइ ” गोमयगुंहलिकायां पादौ धारयित्वा दर्भमुष्ट्या-
वार ७ उंजित्वा तीक्ष्णकुठारिकयाऽप्रतोऽप्रतो वार ७ दर्भः छिद्यते रवौ
रांघिणी निवर्तते ॥ एरंडितैल, तिल तैल, सरसवतैल, समभाग
मेलिजे, बाण कुणहनइ लागुं हुइ तेणइ बाणइ ते तैल अभिमंत्री
तिहां खरड कीजइ रांघिणिर्याति । अभिमंत्रण मन्त्र ए जाणिवो ॥ ६ ॥
' हाहू नबहितनु स्तेफातनुरक्तनयः हनूसकेनी तई नस्म स्वाहा ' रजोहरणेन
२१ ऊंज्यते विषधरविषं यात्येव । वृश्चिकादीनामपि । सुंठि, पीपरि, मिरी,
टंकणखार, धूसउ ए सघलां समभागे मेली जिहां डंक हूइं तिहां दीजइं
अथवा दसमइं दुआरिं गंदचारिइं सर्पविषं याति । सैधव, हरडइं, लोद्र,
दक्षिणी हिंग, वज ए समभागि मेली पुरुष मूत्रिइं, अथवा व्याघ्रमूत्रइं
नास दीजइ सर्पविष जाइ, अनुक्तमपीदम् । कविष्टवटिका पानीयेन डंकै
दीयते खर्जूरकविषं यात्येव ॥ ७ ॥

रक्खसदंडमनाममंति जर जाइ दुरुत्तर
पाळूतंतिइ रत्ति जह चेव सउत्तर ।

ईसरनेत्त भुअंगवळ्ळि वायसमल रक्खणि
तीयजरं तेणेक्क सत्तमिरि अंजणि नित्तणि

॥ ८ ॥

तुलळीदलनवमिरिअयोगि एगंतर नासइ
पुण पूगीफलभंगराजि नवि आयइ पासइ ।

सीसकवेअण दूरि जंति धवली एकक्खरि

तह तुह कामिअकामकुंभ ! पयतलि जगभित्तिरि ॥ ९ ॥

‘ ॐ नमो जूनलिअजारि ’ इअ मंत पहाविइ

मीणइ मीणिअ टोर होइ नीरोगि सहावइ ।

अवचूरिः ।

“ ॐ रत्नमध्यस्थितो द्योतदंडमो नाम राक्षसः ।

तस्यैकाहिकद्वयाहिक-त्रयाहिक-चतुर्थक-विषमज्वरं विकटज्वरं, वेला-
ज्वरं तेन बन्धेन बन्धामि येन वासुदेवेन बलिर्बद्धः रक्ष रक्ष महाबल
स्वाहा ” २१ वार जापः ३, ३, वार एकैक गांठि बान्धिइ ७ गांठि देइ
पछइ त्रिणि वार कही दोर बांधिइ काकेऽनुत्थितेषु ज्वरगृहीतेन गुरोराह्वानं
कार्यं, पाछउ राउल ! राउल ! । गुरुर्भणति कउण छइ ? स कथयति
गुरु गोसामि ! एकांतरादि । गुरुर्वक्ति ज्या, ज्या, इति पश्चाद् ज्वरगृ-
हीतेन गम्यते । पश्चादनवलोकनपूर्वं दिवसोदयं (ज्वरवेलां) यावद-
मिलनं च । अडागरपत्रत्रयवीटिकां कृत्वा चूर्णकस्थाने द्विकसकृत् क्षिप्त्वादीपा-
लिकादिने दीयते तृतीयज्वरो यात्येव । रवौ कृतद्वयैकैकटंकं विष्टां सप्त
मरिचानि संमील्य गुटिकांजनेन तृतीयज्वरो याति ॥ ८ ॥

तुलसीपत्र ३ मरीच ९ भक्षणे वेलाज्वरो याति । पक्कपूगीफलखण्ड-
भक्षणे भंगरापत्रभक्षणे वाऽपि ज्वरनाशः । खटिकया भाले ५ । ९ । ७ ए-
तल्लिखने सीसका यान्ति ॥ ९ ॥ ॐ नमो जूनली जारिमालि मूल
प्रसरंति अमीअ शंरती राम सीता एहवी प्रीति जाइ रे विसट्टि ”

ईलीमंतभिमंतिऊण चाउलजलपानइं

हरिसा जंति तिसंक्षि बीअगुणणेणं मानइं

॥ १० ॥

‘ ॐ नमो हनुमंत ’ मंति बरहल्लि पणासइ

गोल्हामूलिइं कंठमाल तह चीरिअ पासइं ।

आमल आरण तुल्ल भागि गयमुत्ति भाविइं

नासइ कस तुह पायकमलि सेवइ निअभाविइं ॥ ११ ॥

अवचूरिः ।

इणइ मंत्रि २१ वामकर्णे कथ्यते मीणक उत्तरति । ॐ नमो ईअले पीअले हेमवंतनिवासिनी निजजलगंधा वसरिसगंधा नासा हरिया वाता हरिसा होता कृष्णा होता नंदिका सिणगारी सुभटकरा मोरो पीठ जो न प्रकाशइ चतुर्बाह्मण प्रघात कालकालो महाकालः पत्राणि हां हौ फुद फुद स्वाहा ” वार २१ जलचुलुक ३ मंत्री पीयते हरिषा यांति । ‘ ॐ नमो ईली तेली नीली हेमपंथनिवारिणी नाका हरिसा वाता हरिषा कृष्णा नर धोंधका मोरी विद्या न प्रकाशइ चतुर्बाह्मणघातक कालि ! २ महाकालि ! व्यंतरि ! स्वाहा ” मोरी विद्या प्रकाशइ ते कुलि हरिस नही ’ २१ गुणयेत् त्रिसंख्यां हरिषा यांति ॥ १० ॥

“ ॐ नमो ब्रह्मा कुपुत्र काटंत कुटंत तरकु हनुमंत लंक छोडी पदो लंक जाइ, माणस छोडी भंडिआ खाइ खाइ ” एनं मंत्रं भणित्वा उदरोपरि विंगणं सुक्त्वा ७ चीर्यते सप्तवारं पश्चात् यथेष्टं चीर्यते बरहलं याति । शेषं गुरुगम्यम् ॥ गोल्हामूलं संघृष्य दीयते मध्ये लेपश्च कंठमाला याति । ‘ ॐ नमो जत्ता विचिता सर्वरोगविसंभविपत्ता समरंती सुइ संति करंता इठइ रोग मूल सवि टालंती, तिहुयणमेहल सुनि करंती शंझावाइ तक्खणि जाइ नामेण न जाइ तु विसविसण्णं ’ चीरिकायामयं मन्त्रो लिखित्वा गले बन्धनीयं कंठमाला याति ॥ आमलां काचां आणी कलिया काडी सूकवीइं, वाटी चालीइं, आरणां छाणानी राख बाली नान्ही सूक्ष्म कीजइ सममात्रा ए बे वानां एकठां कीजइ, गजमूत्र भावना २१ तदभावे मानवमूत्र, पश्चात्तेनौषधेन नासो दीयते कसुरोगा याति ॥ ११ ॥

गवरिमंति घणपीड टळइ कारण अभिमंतिअ

घटितक्किपयपउर हवइ रविदिण भोअंतिअ ।

कनकबीअपूइकन सुणह विसवेग विणासइ

भीनमहादेविमंति श्चत्ति ण वाउ पणासइ

॥ १२ ॥

कणयरिमणसिलअक्कामूलकुंकुमगोरोअण-

गोली निम्मिय तिलयजोअ जणमाणसमोहण ।

अवचूरिः ।

“ ॐ नमो गवरी कंति इक पास महादेवनइ दोरडा जाप गंठि अंचलि पीड महादेव पासि महादेव करि करि कलकली जाए गंठि अंचलि गली ” अडीआ छाणानी राख वार ७ अभिमंन्य स्त्री पाहिं अंचल चंपाविइं राखसि-यदि तस्या दक्षिणस्तदात्मीयवामाञ्चलोपरि रक्षा ध्रियते । यदि तस्या वामस्तदात्मीयदक्षिणः पीडा याति । “ ॐ कारणि प्रसव ठः ठः ठः स्वाहा ” वार २१ अभिमन्त्रि घसि छासि सीरामण दीजइं रविवारि, स्तन्यमायाति निश्चयेन । कनकबीजान्येकैकवृद्धया ५० दिनानि यावत्तदन्वेकैकहान्या ५० दिनैः सर्वाणि मुच्यन्ते एतावताऽलर्कश्चा शृगालविषं याति । वन्ध्याकर्कोटिका ढंके दीयते । उत्तुंग तोरण सर्व-कुंकूडलंगोर ढालइ महादेवना हइ कसण ढलि जाइ बलि छिनु मुसल छिनु काखबिलाइ छिनु ऊगत छिनु पाठु छिनु भामर छिनु काला होडी छिनु वाय छिनु गड छिनु गुंबड छिनु चोरासीसो दोष छिनु अष्टोत्तरसो व्याधि छिनि २ भाग महादेव मंत्रेण विष्णुक्रेण रुद्रहस्तेन छिनि २ पालिकया उंज्यते ॥ १२ ॥

कुंकुम-गोरोचन-कणयरी-मणसिल-श्वेतार्कमूलानि समभागेन सम्मील्य गुटिकां कृत्वा मेवायातवेलायां १०८ वर्द्धमानविद्ययाभिमंन्य तिलर्कं क्रियते राजवश्यम् । ऋजुमत्स्त्रीइचकसिचयकज्जलकारिकार्थकादि माही घाली गुटिका करी पतिभक्षणे पतिवश्यम् । गोरोचन टांक २ पोटली बांधी ऋजुसमये द्वारे त्रिदिनीं यावत् स्थाप्यते । नीतिकालं विमुच्य तदन्वय

धम्मि नारिअ सूईवत्थकजलसंयोगिइं

पइवस जइ विहु दुट्ट चित्त कावालिपयोगिइं

॥ १३ ॥

चउवडिमंति अ वाविसत्तककरि लहु विक्कय

होसो दोलकनंदकुट्टि लिहिऊणय वालय ।

अवचूरिः ।

वस्त्रेण बद्ध्वा वर्तयित्वा गुर्वभिमन्त्रितवासादि क्षिप्त्वा लपनश्रीमध्ये पतिभक्षणे पतिवश्यम् । अनुक्तमिदम् ॥ श्वेतदुर्वावचाकुष्ठं मांसी तगरमेव च । एष कापालिको योगो नरनारीवशंकरः ॥ स्त्रीणां शिरसि दातव्यः पुरुषाणां तु पानतः (पादयोः) । अदासो दासतां याति यावज्जीवं न संशयः ॥ षट्पदीयम् ॥ दंताभ्यां गृहीत्वा मस्तकोपरि उच्छात्य स्मशानघटसत्कपाधरी ठिक्कारिका चूर्णमध्ये क्षेप्याः स्तोकाः उपराठी ठिक्कारिका मर्दयित्वा छटा क्षिप्यते विप्रयोगः परस्परम् ॥ १३ ॥ “ ॐ नमो अरि-हंताणं ॐ नमो सिद्धाणं, ॐ नमो अणंतसिद्धाणं सिद्धयोगधराणं सव्वेसिं विज्जाहरपुत्ताणं कयंजलि इमं विज्जाहिरायं पउंजामि इमं मे विज्जा सिज्जउ । अरे काल बाल कालि तुं सरवर रेआवत्तो चोवडि स्वाहा ” वापीपानीयहारिदंडगस्तककर्कर ७ रवौ अनेन मंत्रेणाभिमन्त्र्य क्रयाणो-परि मुच्यते ततः शीघ्रं विक्कयो भवति । लाभश्च ।

८	१५	२	७
६	३	१२	११
१४	९	८	१
४	५	१०	१३

हो	सो	दो
ल	ल	ल
क	क	क

इदं यंत्रं लिखित्वा वालुकोपरि मध्यलकारं तन्मुखे कृत्वा इदमेव द्वितीयं यंत्रं कागदे लिखित्वा नन्दप्रमिततन्तुभिर्दवरकं कृत्वा वालुकोपरि बध्यते तदुपशमः । दृष्टप्र-

त्ययः ॥ “ ॐ नमो ब्राह्मणानुं रक्त क्षत्रियानुं रक्त चंडालानुं

चच्चरि धूलिभिमंतिऊण जह साभिणि मंतिणि

खग्गपहारविआर जंति तह तुह जिण! नामिणि ॥ १४ ॥

ॐ तवीवरमंतलद्वजवकक्खणसुद्धी

नरगोसामी मंत पत्त घड विसहरलद्धी ।

गोलाइ अ महदिव्वभीइनित्रासणतप्पर

अज्जुणमंतपहावि हुज्ज तुह जिण ! नामक्खर ॥ १५ ॥

सिरिवरकुकरि खित्तवाल बलमंत भयंकर-

दुट्ट कढिणहिअवेरवग्ग खय जंति अ तक्कर ।

अवचूरिः ।

रक्त पावइ पच पचइ पीडा करइ तु स्वामी देवतानी आज्ञा छइ ”

६४ चच्चर धूलिमभिमंन्य खड्गप्रहारं विकाश्य त्रियते शस्त्राघातोपशमः ॥ १४ ॥

“ ॐ नमो तवी चक्री चडी श्रीमहादेव भरडानइ कन्हइ गइ चीखली थांभार्विकादची घा मुद्रिकादि कथ्यते परं ताप्याकरो न लगति तथा क्रियते आस्ये पुनः पुनर्भण्यते दिव्यस्तम्भः । “ ॐ नमो कालो कूकडो थालि उघाडइ आज स्वामी छडी चडवडइ आरडइ चुंहुक्या जाइ पराणा डावु फाडइ तु-गोस्वामीनी आण ” १३ भणित्वा घटे करः क्षिप्यते फूत्करोति, न परं द-शति । “ ॐ नमो अर्जुन काठइ अर्जुन प्रज्वलइ कंठरंधा भारसोवन्न भिराडी व्यंतरी चीखला कादवी सर्पतणी वीस कोहली खाइ ” इणि मंत्रि बावन्न-पल तैल थंभउ बावन्नपल लोह थंभुं श्रीकमल ओल्हाइ फुरउ श्रीदातारनी आज्ञा ॥ ” अंबर महिअल सो पायारु, झंपा मन्दिर करी ज्ञाल । पत्र-पूतक हनुमंत वीर सती सीता देखइ अग्नि बलइ अग्नि पग्नि तुं पायसे जेही महुं पाणी ७ सर्वदिव्यस्तम्भः ॥ १५ ॥

“ ॐ नमो कूकरा क्षेत्रपाल कणयरीवर्ण रुद्र विकराल, अम्ह सिउ करइ आलमाल, तेह सिरि उठइ ब्रह्मजाल, अम्ह सिउ करइ ते मरइ प्रभु

अदुत्तर सय द्दणखंड हणुमंतिभिर्मंतिअ

हवणि समय अरिजुंतु जाय तुह नाह ! सरंतिअ ॥१६॥

गवरीपुत्तयमंतजोगि तह मूसगपंती

रविदिण दूरि पलाइ इत्ति तिवलदि स्वायंती ।

अंजणिनंदणमंति लगि तक्खणि पुण गच्छह

हर हरमंतिण वुट्ठिहाणि वच्छह जण इच्छह ॥१७॥

अवचूरिः ।

तोरो आज्ञा फुरइ ” चच्चररजो रिपुवाम ७ पदधूली श्मशानभूतिं सम्मील्य
श्यामांशुके पोष्टलिका अनुभूतनिम्बे बन्धः । अर्युच्चाटः ॥ “ ॐ लंका
महिधर हरइ हणुओ इम भणइ हुं बिहुं तस माणसह जो जलि होम करेइ
स्थाले लवणखंडे नारीनाम लिखित्वा उपरि जलेन भाजनमापूर्य १०८
लवणखण्डानि करे कृत्वा एनं श्लोकं भणित्वा शत्रुनाम मनसि संचित्य
होमः क्रियते द्विषत्सानुकूलो भवति । दृष्टप्रत्ययः ॥ १६ ॥

“ गवरीपुत्त विनायक वाहण, तसु चंडिआ मूसे साहण । अलुपट-
पाटि, एह भुइं छोडी अवर भूइं काटि ॥ ” अनया गाथया ६४ अभिमंत्र्य
तिलपट्टी मूषकागमनस्थाने रवौ मुच्यते तदुपद्रवो न भवति । “ ॐ नमो
हनुमताय अंजणापुत्र बालब्रह्मचारित्रिणाय काचा लागि छिन्नि २ कट्य
२ स्वाहा ॥ ” वार २१ तैलमभिमंत्र्य जले मुक्त्वा चीर्यते । लागिचीरणमन्त्रः
“ ॐ हरहुंहः हतांशुके १०८ । यत्सत्यं त्रिषु लोकेषु ० ” ॐ सच्चं भासइ
अरिहा सच्चं भासेइ केवली भयवं । एएण सच्चवाएण एअं निमित्तं मा
विभचरउ स्वाहा ” वार ७ “ ॐ ह्रीं ” वज्रप्रान्ते लिखित्वा अनेनैव मन्त्रेण
अक्षरद्वयरूपेणाभिमन्त्र्यते वज्रम् ॥ १७ ॥

नयरपयाहिण चिरनिवास सप्पह निव्वासण

आधामंतयसत्थ जोअ पेद्वचीसारण ।

मीटुं राउलमंत सत्थि सुहपसवह कारण

तइ तुह सामिअ ! नामजाण संसारह तारण ॥ १८ ॥ जुअलम् ॥

पारसपीपलसुंठिनागकेसरवद्धारह

संदेसरि हरधरणिपत्त आसंदिअखंडह ।

दारू हलदह एगवन्नि तंवाघयलेहणि

सूइअ भूआ वच्छसेणि पावइ निरुकारणि ॥ १९ ॥

अवचूरिः ।

६४	२	३	६१	६०	६	७	५७
९	५५	५४	१२	१३	५१	५०	१६
१७	४७	४६	२०	२१	४३	४२	२४
४०	२६	२७	३७	३६	३०	३१	३३
३२	३४	३५	२९	२८	३८	३९	२५
४१	२३	२२	४४	४५	१९	१८	४८
४९	१५	१४	५२	५३	११	१२	५६
८	५८	५९	५	४	६२	६३	१

“ ॐ पंचमी देवो यस्य गृहं न
त्यजति तस्य गृहे रक्षार्थं रवौ ग्रामं
प्रदक्षिणापूर्वं चतुष्ककानि यानि समा-
गच्छन्ति तेषां धूलिर्गृह्यते तथा छिद्यते
स्वसौधं पश्चात् स प्रयाति ॥ “ ॐ
नमो आघा माघा पाघा कहिं खरका-
टउ खरकरपटउ खर न विष आधारि
ॐठः ठः स्वाहा ॥ ” २१ वार कया-
रिकया चूरिमकमत्रिमन्त्र्य पद्मासनोपविष्ट-
स्य पुंसो दीयते पेद्वची स्थाने समायाति ॥

“ मीउउं राउल मीठउ तेल, नीकल पोइआ माघा पेल ” १०८ छुरिकया
तैलमभिमन्त्र्य तदुदरे पृष्ठे वस्त्रप्रान्ते अभिमन्त्र्यते अभ्यंगे सुखप्रसवः ॥ १८ ॥

संदेसरानां पान तुलसीपान नागकेशर १२ टांक पारसपीपल फल
१२ टां आसंधि १२ टां खांड टां. १२ वृद्धदारु टां. १२ सुंठि टां.
१२ दारुहलद्र टां. १२ एकवर्णगायना घीसिउ अवलेही कीजइ टां. ३
प्रमाण अपत्यप्राप्ति हुइं, ऋतुस्नानानन्तरं प्रारभ्यते ॥ १९ ॥

विहिकयविम्बिहमंततंत महरोगपणासण

हिमवंतमंतिहि नीरपाण तह सूलनिवारण ।

उत्तरवारुणिमूल देव ! कज्जलनित्तंजणि

दाढंतरि संठावणे अत्तणि वस तुह कित्तिणि ॥ २० ॥

अवचूरिः ।

ॐ ह्रीं ऐं क्रौं नमः एषा ब्राह्मी पञ्चांगुली ।

७१	६४	५९	८	१	६४४	३७	४२
६६	६८	७०	३	५	७३९	४१	४३
६७	७२	६५	४	९	२४०	४५	३८
२६	१९	२४	४४	३७	४२	५३	४६
२१	३३	२५	३९	४१	४३	४८	५०
२२	२७	२०	४०	६५	३८	४९	५४
३५	२८	३३	८०	७३	७८	१७	१५
३०	३२	३४	७५	७७	७९	१२	१४
३१	३६	२९	२६	८१	७४	१३	१८

ॐ हिमवंतस्योत्तरे पार्श्वे अर्धकणो
महाद्रुमः । तत्रैव शूलमुत्पन्नं तत्रैव
निधनं गतं स्वाहा । अनेन उज्ज-
नम् । कालापानीयादि क्रियते रोग-
निवृत्तिः ॥ अनया गाथया २१ वार
पानीयमभिमन्त्र्य पाठ्यते शूलं याति ॥
उत्तरवारुणीमूलं जिनप्रतिष्ठाञ्जनमे-
कत्र मीलयित्वा नेत्राञ्जने दंष्ट्राम-
ध्यस्थापने च नृपवश्यम् ॥ २० ॥

सिद्धककयन्त्रस्तु पञ्चमो ज्ञेयः । यन्त्रचतुष्कम् ।

ॐ ह्रीं श्रीं कीर्तिमुखमन्दिरे स्वाहा ॥ एनं मन्त्रं वार २१ जप्त्वा
आस्योपरि हस्तो वाद्यते ।

“ ॐ नमो इन्द्राग्नि अग्नि वज्राग्नि बन्धामि बद्धोऽसि वैश्वानर !
मा चल मा क्रम ठः ठः ठः स्वाहा ॥ वार २१ अथवा ७ कांजिक-
मिममन्त्र्य धारावटी दीयते अग्निस्तम्भः ॥

ॐ नमो इंदुगि मंति पुण पासह मंतिण
 अभिमंतिअ सोवीरनीर पसमइ जह वन्दिण ।
 अरिहदहक्खरिजाव होइ लच्छी कुलमंदिर
 पायपसाइ तुह जिणिंद ! नरवंछियसुंदर ! ॥ २१ ॥
 पण जंती वक्खालनीर अंबिल इक्वीसा
 निअकुलवंतरदोस दमइ तक्खणि निस्सेसा ।
 'मुहमंदिर' अभिमंतिऊण मुहमंदिर मंतिइ
 सयल सहाजणरंजणिक्क वयणुक्करसत्तिइ ॥ २२ ॥
 अटुत्तरसयगयणजड्डी विळ्ठीतरुकंटय
 खित्तिभिमंतिय वार सत्त नालयधुअसंगय ।

अवचूरिः ।

“ ॐ नमो भगवते श्रीपार्श्वनाथाय ज्वल २ प्रज्वल २ महार्गि
 स्तम्भय २ स्वाहा ॥ ॐ कौं ठः ठः स्वाहा ॥ वार २१ अभिमंत्र्य
 धारा दीयते आगि उल्हाइ ॥ २१ ॥

“ ॐ ह्रीं यं रं लं वं अर्हं हंसः ” जिनार्चनसमये १०८ जापे
 लक्ष्मीप्राप्तिर्भवति । ॐ ह्रीं श्रीं कीर्तिमुखमन्दिरे स्वाहा ॥ ” ॐ ह्रीं
 ऐं क्लीं महालक्ष्म्यै नमः स्वाहा ॥ ” दिनप्रति वार १०८ जापेन
 लक्ष्मीप्राप्तिर्भवति ॥ २२ ॥

खेजडी कांटा १०८, बीलीना कांटा १०८, एक त्र कृत्वा मन्त्रेण
 सप्तवारमभिमन्त्र्य करवडामुखं मुद्रीयते, नालुअधूमो गुह्ये यथा याति तथा
 क्रियते । अभिमन्त्रणमन्त्रोऽयम्—

ॐ नमो खोडिया क्षेत्रपाल ! हाथिं कपाल बाबर केश गलइं
 रुंडमाल अहूइसार मोहतणा आभरण, वज्रांगि बेसण निश्वास आसण,

तह अडसय कणवीर पुष्पि निअठाणा जलणिइं

तह सगवारि पहे गिहम्मि जायइ तुह झाणिइं ॥२३॥

अवचूरिः ।

कलिकलित चालइ, फेत्कार मेलिह आवंतु, किसी परि जाणइ, गाजंति गडगडंति, मेघजिम धडकंति, वीज जिम झबकंति, गात्र भिरडंति भीडंति, हाड गूड करडंति, शोषंति, मूआ मडां चबडंति, चाटंति, बाडंति, चउद भवन फोडंति, गिरिशिखर त्रोडन्ति, कोपिं ज्वाला प्रज्वलंति, कानिं कुण्डल झिमगिंति, कांति झबकंति, सात समुद्र सोसंति, चूचक्र चालंति, बहु दोष निग्रहंति, चालि हो स्वामी ! खोडिया खेत्रपाल ! ईश्वर जगन्नाथ तणा पुत्र क्षण वार एक तिहां हुंता चालि उज्जेणीनगरी अहूठ पीठ हरि, सिद्धदेवी सिद्धवड, सिद्धखेत्र, तिहां हुं तु उमी चावलि चालंति, घुघरि वाजंति, अरहठ माला पावडी पाडंति, शाकिनी शीहारी तणा गर्भ गालंति, भोगा मारंति, बाप वीर वीराधि वीर हाकिउ बली प्रसं-शिओ, बोलि लाइउ, लागि चलाविउ, चालि ८४ दोषनिग्रह, मनपवनवेगिं चालि दुष्ट दोष जाणि पातालि, घालि उलकरि, छिदम करि, जाण करि, विन्नाण करि, वेध करि, अपवेध करि, चाचरि जइ, मंडल जइ घालि, रूप परावर्त करि हामि, रोइ, छल जोइ, छिदम जोइ, डाकिनी बांधि, शाकिनी बांधि, मोगू बांधि, मोगी भूत बंधि, बांधि करि तोरा पाय तलि घालि बाप प्रचंड वीर खोडिया खेत्रपालनी शक्ति फुरइ ॥

प्रथम १०८ होमः पश्चाद् वार २१ कणयरी, २१ गुग्गलक गोली २१ उडद तेल चोपडी कृष्णचतुर्दशीदिनेऽभिधानं गृहीत्वा पात्राग्रे होमः । चउदशी सात लगइ होमः क्रियते क्षेत्रपालादयो यांति ।

तथा १०८ कणवीर रविदिने उपरि रहो मुंकाविइं ते सर्व पाकमव्ये क्षिप्यते दोषनाशः । १०० कूपवारि-थोबीनुं वारि, चर्मकारनुं वारि, कुंभारनुं वारि, सिराणियानुं वारि सूत्रधारनुं वारि, एभिः स्नानं कार्यते दोषनाशः ॥ २३ ॥

सेअवण्ण रविकणयकंदि कंधेरीकंदय

एगवन्नगोखीरपाणिकामिणिसि सुसंपय ।

वरपंडुरखुरसाणरई जडजोगिहिं सत्तह

नेमिपबंघह होइ नाह ! तह तुह गुणथुत्तह ॥२४॥

इत्थं भेषजयन्त्रतन्त्रकलितैः सन्मन्त्ररत्नैश्चितां

कृत्वा श्रीमुनिसुन्दरस्तुत ! नुतिं देलुल्लनेतस्तव ।

लक्ष्मीसागरनामधेय ! करुणाम्भोधे ! युगादिप्रभो !

दुस्थोऽहं शुभसुन्दराङ्घ्रियुगलीसेवासुखं प्रार्थये ॥२५॥

इतिश्री युगादिदेवस्तोत्रं संपूर्णम् ।

मु. रूपसागरलिखितम् ॥

अवचूरीः ।

श्वेतार्कमूल, श्वेतरिंगणीमूल, कंधेरीमूल, एकवर्णगोदुग्धेन घर्षयित्वा पाने अपत्यप्राप्तिः । श्वेत खुरसाणीआमूलं पार्श्वे स्थितं धारबन्धं करोति ॥

“ इत्थं ” सुगमम् ॥ २५ ॥

इतिश्रीआदिदेवस्तवस्यावचूरिः ॥

उपाध्यायश्रीभानुचन्द्रगणेशिष्यभक्तिचन्द्रगणिना लिखिता ॥

[११२]

पञ्चकल्याणककलितैकविंशतिस्थानगर्भितं

श्रीमल्लिजिनस्तवनम् ।

पण्यजणकप्पवल्लिं नियठाणविराजमाणसिवपल्लिं ।

कित्तियजियधवल्लमल्लिं थुणामि भावेण जिणमल्लिं ॥ १ ॥

घात—सायरत्तित्तीसयठिइपमाण जिणु चविउ जयंतविमाणठाण ।

दीवाइमजंबुयदीवनामि भरहे मिथिलापुरि पवरगामि ॥ २ ॥

अवयरिय कुम्भनरिंदलच्छि गुणतुल्लपभावइदेविकुच्छि ।

फागुणसियचउत्थि जिणाहिराज पयपंकयविल्लियदेवराज ॥

जिणमाया पिक्रवइ दह चियारि गयपमुह सुमिण वरगिहमझारि ।

अवयरियउ जाणिय जिणवरिंदु विहसियतणुलोयणआणणिंदु ॥

जिण गब्भिहि ऊणय नवय मास पालिय तिहि नाणिहि घणपयास ।

सिएगारसि मग्गसिरम्मि मासि जायउ जिणु अस्सणिमेसरासि ॥ ५ ॥

चलियासण जाणवि जिणह जम्मु दिसिकुमरिय निम्मइ निययकम्मु ।

जिण सविधिहिं सुविधिहि गुणह गातु निम्मइ हरिसिहि किरि अभिय पातु ॥

जाणवि जिणजम्मणु ओहिनाणि सुरगिरि सुर आवइ पवरठाणि ।

तित्थोदइ ण्ववइ मणह रंगि पूइवि जिणु गाइहि विविहभंगि ॥ ७ ॥

जम्मोच्छवु निम्मइ कुम्भराउ मग्गणजण पामइ घणपसाउ ।

पुरि धिरि धिरि मंगल गाइ बाल मणरंगिहि भंगिहि बहु विसाल ॥

पूरवभवकम्मह समणुसारि संजाउ जिणेसरु पवरनारि ।

संठाविउ नामिहि देवु मल्लि कुम्भंकिय नालसु देहवल्लि ॥ ९ ॥

सुरगिरि जिम वाधइ कप्पवल्लि दिणि दिणि तिम जिणवरु गुणहि मल्लि ।
कमि जोवणलच्छि विरायमाणु पणवीसधणूसियदेहमाणु ॥१०॥

कुमरत्तणि वरिससयं करेवि पाणिग्गहउच्छवि परिहरेवि ।
विन्नत्तउ लोयंतियहि देवि तित्थेसरु वरसियदाणु देवि ॥११॥
सिएगारसि मग्गसिरस्स सामि अट्टमतवि विसहियउ जम्मठामि ।
वररायपुरिस तिहि सयहि जुत्तु पव्वज्जिउ जिणवरु सुपवित्तु ॥

छउमत्थ दिणेगय चाउनाणु असोयतले उववन्नु नाणु ।
अट्टम अंतिहि जिणु विस्ससेण पाराविउ खीरिहि सुहरिसेण ॥१२॥
अडवीसय गणहर मुणिमणीग चालीस सहस्स तह वरमणीण ।
पणपण्ण सहस्स य साहुणीण परिवारिहि सोहइ जिणधुरीण ॥१४॥
वइरुद्ध देवि कुबेर जक्खु संसेविय जिणपयकप्परुक्खु ।
चउवन्न सहसवरणिहि विसालि पणपण्ण सहस्स सब्बाउ पालि ॥
सम्मेयसिहरि जिणु मासिएण फागुणसियवारसि सुहदिणेण ।
अरसिद्धिहि कोडि सहस्स सिट्ठु मुणि पंच सयहि संजुत्तु सिट्ठु ॥
जय विहडियकम्मकठोरजाल ! जय परिणीयअविहडसिद्धिबाल ! ।
नीराग ! निरंजण ! गुणनिवास ! संपाइयसेवयवंछियास ! ॥ १७ ॥

इच्चेवं नमिरासुरेसरसुराधीसावलीसेहरे

माणिक्कोज्जलकतकंतिनिवहे नीरायमागक्कमो ।

जो संखित्तचरित्तकित्तणतया विण्णत्तओ भावओ

सो मल्ली मुणिरायसंथुयगुणो दिज्जासु बोहिं सया ॥१८॥

[११३]

नन्दीश्वरद्वीपस्तोत्रम् ।

बंदिय नंदियलोयं जिणविसरं विमलकेवललोयं ।

नंदीसरचेइयसंथवेण थोसामि तं चेव ॥ १ ॥

जोयणकोडिसय तिसट्टु चउरसी लक्खवलयविकखंभो ।

अट्टमदीवो नंदीसरु त्ति सइविलिसिरसुरोहो ॥ २ ॥

तत्थ हु मज्झे चउरो दिसासु अंजणगिरी धवलवण्णा ।

जोयण सहस्स चुलसीइ सूसिया सहस्समवगाढा ॥ ३ ॥

भूमितले दससहसा चउणवइसयसहस्समुवरितले ।

पिहुला अडवीसं सतिगं व दंसो उ खयवुद्धी ॥ ४ ॥

पुव्वदिसि देवरमणो निच्चुज्जोओ य दाहिणदिसाए ॥

अवरदिसाए उ सयंपभ—रमणिज्जो उत्तरे पासे ॥ ५ ॥

अंजणगाण चउदिसि जोयणलक्खंमि लक्खविकखंभा ।

पुक्खरिणीओ सहस्सवेहा निम्मच्छसच्छजला ॥ ६ ॥

नंदिसेण अमोहा य गोतुमा य ३ सुदंसणा ४ ।

नंदुत्तरा य नंदा सुनंदा नंदिकव्वणा ॥ ७ ॥

भद्दा विसाला कुमुद्या बास्सी पुंडरीणिणी ।

विजया य वैजयंती जयंती अपराजिया ॥ ८ ॥

पुव्वा य कमा नाना पुक्खरिणीणं तओ य पंचसए ।

गंतूण लक्खदीहा वणसंडा पंचसयपिहुला ॥ ९ ॥

पुब्बेण असोगवणं दाहिणओ ताण सत्तिवणिणवणं ।

चंगमवणमवणुत्तरेण सव्वाणुभूअवणं ॥ १० ॥

पल्लसमा जोअणदससहस्स पिहुला सहस्समोगाढा ।

चउसट्टिसहस्सुच्चा फलिहमया पुक्खरिणमज्झे ॥११॥

सोलसदहिमुहगिरिणो अंजण दहिमुहनगोवरितलेसु ।

जोयणसयदीह तयद्ववित्थडा दुगसयरिमुच्चा ॥१२॥

बहुविविहरुवरुवगविचित्तविच्छित्तभित्तिसयकलिया ।

पत्तेयं जिणभवणा तोरणझयमंगलाइजुया ॥१३॥

देवासुरनागसुवण्णनामगा नामसरसुरा रक्खा ।

दारा सोलद्धुव पिहुप्पवेसाइ चउरोसिं ॥१४॥

पइदारं कलासाई मुहुमंडवपिच्छमंडपक्खाडा ।

मणिपीढथूम पडिमा चियतरुझयपुक्खरिणिओ य ॥१५॥

अट्टुच्च सोलसाई पिहुला मणिपीडिया जिणहरं तो ।

तदुवरि देवच्छंदा रयणमया साहियपमाणा ॥१६॥

तत्थुसभवद्दमाणय—चंदाणण—वारिसेण—नामाणं ।

सासय जिणपडिमाणं पलियंकनिसण्णदुसयं ॥१७॥

पइपडिमपुरो दो दो नागपडिमजक्खभूअकुंडधरा ।

दहओ दो चमरधरा पिट्ठे छत्तधरपडिमेगा ॥१८॥

तह घंटा वंदण घड भिंगारायरिसयाइ सुपइट्ठा ।

पुप्फाइणेगचंगिरि पडिलच्छत्तासणा एय ॥१९॥

इअ सुत्तवुत्तमाए सुय दुपुक्खरिणि अंतरे दो दो ।

रइकरग नगावत्तीसमेसु पुव्वं व जिणभवणा ॥२०॥

वदंत-नमंत-अभियुणंत-पूयंत-इंत-जंतेहिं ।

खयरसुरेहि य रहिआ पुण्णि तिहिमहामह करेहिं ॥१॥

तय जोयणदहसुचा विक्खंभायामसमदससहस्सुचा ।

अल्लरिनिभा रइकरा रयणमया विदिसिदीवंते ॥२॥

तेसि चउण्ह दिसासुं जोयणलक्खंमि जंबुदीवसमा ।

अदुट्ठ रायहाणीसु सक्कीसाणग्गमहिसीणं ॥३॥

विमलमणिसालवणयाण ताण मज्झे पुढो जिणाययणा ।

जिणपडिमा पुव्वमिवेह अणुवमा परमरमणिज्जा ॥४॥

इय वीसं बावण्णं य जिणहरे गिरिसिरेसु संथुणिमो ।

इंदाण रायहाणीसु बत्तीसं सोलसय वंदे ॥५॥

[११४]

सर्वजिनचतुर्विधदुःषमासङ्घस्तोत्रम् ।

वंदित्त सिरि उसहाइ जिण वट्टमाण चउवीस ।

तीआणागयकालतिग विहरमाण जिण वीस ॥१॥

दुरिअविहंडन पुंडरीअ-गोयमपमुह नमामि ।

चउदस सय बावन्नजुअ जिणगणहर सिवगामि ॥२॥

उसभसेण अइमुत्तमुह वंदउ लक्खडवीस ।

सहसड चित्तचरित्तजुअ जिणकरदिक्खिअ सीस ॥३॥

बंभीचंदणवालवर जिणसमणी नमी भव्व । ।

लक्ख चउ चत्त छ चत सहसा चउ सय सव्व ॥४॥

सेयंसाणंदप्पमुह सावय वयसंजुत्त ।

समरह मणि पणपण लक्ख सहस तिपण ससत्त ॥५॥

सावि सुभद्दा सुलसमुख एगकोडी चउलक्ख ।

नवनवई सहसा तिसय सट्ठ थुणइ गुणदक्ख ॥६॥

तेवीसुदय जुगप्पवरगुरु दस सहस्स चउजुत्त ।

निच्च नमउ सुहमप्पमुह दुप्पसहंत सुचित्त ॥७॥

नमि सूरी जुगपवरसम पंच य अरइ अराय ।

सोलस सहस लक्खेगदस तत्तिय सावय राय ॥८॥

सहस चउत्तम आयरिय कोडिलक्ख पणपन्न ।

कोडिसहस तह कोडिसय पंच सपन्न सुपन्न ॥९॥

कोडिलक्ख सतरस सहस नव सुसाहु भवभीअ ।

कोडि सउ इगवीस इग लक्ख सहस सट्ठी अ ॥१०॥

समणी कोडि सहस्स दस नव सय कोडी बार ।

सहस छतीस छप्पन्न लक्ख दूसय गुणप्रचार ॥११॥

सोल लक्ख कोडी सहस तिण्णि तिण्णि सय कोडि ।

सावय सतरस कोडि लक्ख चुलसी नमि कर जोडि ॥१२॥

कोडि लक्ख पणतीस थुणि सट्ठ बाणवई सहस्स ।

दूसम सावि अ बारहि अ कोडि बत्तीस अ संस ॥१३॥

इअ चउविह संघ रंग तरंगं जो समरइ सुह भावठिउ ।

जिणनाइ पणीयं जिण नमणीअं चउगइदुह सो हाण जिउ

[११५]

श्रीविविधतीर्थस्तुतयः ।

महंति जे भावजुआ तिसंझं जिर्णिदरायं गयरायदोसं ।
 लीलाइ ते मुत्तिसिरीविवाहं करंति भावारिनिवारणेण ॥१॥

जइ अत्थि सिद्धित्थिसुहे मणो ता उसहाइ वीरंतजिणे थुणेह ।
 हेमिंदुनीलंजणरत्तवण्णे नित्थिण्णावित्थिण्णभवण्णवे अ ॥२॥

सट्ठी अ लक्खा गुणनऊ अ कोडी भवणेषु कोडीण सयाइं तेर ।
 असंख्या जोइवणेषु बिंबे नमेह भत्तिभरनिभरंगा ॥३॥

नई-वास-वेअडू-वक्खार-कुण्ड-गयदंत-मेरु-दहमाइठाणे ।
 बिंबाह वंदे तिरिअं तिलक्खा सहसेगनउआ सयतिणिण वीसं ॥४॥

पडिमाण कोडीण सयं च एगं बावन्नकोडी चउनउअ लक्खा ।
 चउचत्त सहसाइं सयाइ सत्ता सद्दा विमाणेषु नमामि उडुं ॥५॥

सव्वगकोडी पनरस्सयाइं दुचत्त कोडी अडवण्ण लक्खा ।
 छत्तीस सहस्सा असीआइ निचं बिंबाइ वंदे भुवणत्तयंमि ॥६॥

नंदीसरे अट्टमए सुदीवे निच्चेसु बावन्नजिणालएसु ।
 सिरिवद्धमाणोसहचारिसेणचंदाणणक्खे पणमामि नाहे ॥७॥

निम्मावियम्मी भरहेण रण्णा भत्तीइ अट्ठावयनामतित्थे ।
 वण्णप्पमाणंकमणुन्न बिंबे रिसहाइ चउवीसजिणे थुणामि ॥८॥

अजिआइवी जिणचन्दनाहा सिवं गया जत्थ निसिद्धभत्ता ।
 सुपव्वकयथूभगणाभिन्नंदो नंदउ स सम्मेअगिरी सयावि ॥९॥

जयउ चिरं तं भुवणंमि तित्थं सित्तुंजयं सव्वभिहापहाणं ।

जहि संथुओ आइजिणो जणाणं दुहा महाणंदसिरिं करेइ ॥१०॥

वयनाणसिद्धिप्पमुहूसवेहिं जं पाविअं नेमिजिणेसरस्स ।

तं भव्वजीवा सिवसुक्खहेउं झाएह उज्जितगिरिं सुतित्थं ॥११॥

जंबूविदेहम्मि नमामि सीमंधरं च जुगमिंधरनामधेयं ।

बाहुं सुबाहुं च चउप्पयारं पयासयंतं भवियाण धम्मं ॥१२॥

चंदाणणं सूरपहं सुजायं वसहाणणं वज्जहरं विसालं ।

अणंतविरिअं च सयप्पहं च वंदे जिणे धाइअसंडि अट्ट ॥१३॥

नेमिप्पहं ईसरचंदबाहुं महभइदेवासणदेवकित्तिं ।

अजेअविरिअं च भुअंगनाहं थुणे जिणे अट्टवि पुक्खरत्ते ॥१४॥

वंदे सयं सत्तरिसंजुअं च उक्किट्टकाले जिणनायगाणं ।

विदेहभरहेरवयाभिहाणं दसपंचकम्मावणिमंडणाणं ॥१५॥

गयसंपयाणा गयलोगनाह जिणाण चऊवीसित्तिगं सरणं ।

चारित्तसदंसणनाणरूवरयणाण हेउं हिअए धरेमि ॥१६॥

चउग्गाईदुक्खनिवाररूवं धम्मं दिसंतं चउरूवएणं ।

जिणं जियाणं वरपाडिहेरं सुरेहि रइओसरणम्मि सेवे ॥१७॥

तित्थाइमेएण परंपराए सिद्धा य जे कम्मखएणणंता ।

सिरिपुंडरीअप्पमुहा मुणी ते अणोवमं सिद्धिसुहं दिसंतु ॥१८॥

दिणमासनक्खत्तगहाइएहिं जं तुल्लयं सव्वजिणाण निच्चं ।

जं नारायाणंपि सुहप्पयंतं जिणिंदकल्लाणगपंचगं थुणे ॥१९॥

- सिरिआइनाहं मणलोअणाणमाणंदयारिं भुवत्तयस्स ।
 सोहग्गसारं सिरिनेमिनाहं नमामि तित्थेसरि अब्बुअम्मि ॥२०॥
- उत्तुंगपासायवडिंसरूवं कुमाररण्णो किर मुत्तपुण्णं ।
 सिरिअजिअसामी पयसुप्पवित्तं तित्थं जयउ तारणदुग्गयंमि ॥२१॥
- नाभेयदेवं सिरिसंतिनाहं नेमिं जिणं पासजिणं च वीरं ।
 अणंतनाणाइगुणाण ठाणं सरेमि आरासणनयरतित्थे ॥२२॥
- निच्चोअएणं उइआणि निच्चानिच्चाणि तित्थेसु जयम्मि जाइ ।
 जिणिंदविंबाणि नयाणि ताणि हरंतु मे मोहमहंधयारं ॥२३॥
- नमंसई जो जिणविंदमेवं लद्धूण सो बोहिसुजाणवत्तं ।
 *भवं भवं भूरिकिलेसजालं तरिउं सुहेणं सिवदीवमेइ ॥२४॥
- भत्तीइ नामागिइदव्वभावजिणा थुआणंतगुणाभिरामा ।
 नराण तारंतु भवोअहीओ बोहिप्पयाणा जगबंधवा य ॥२५॥
- जो अत्थओ वीरजिणेण वुत्तो अणुग्गहत्थं गणहारिबद्धो ।
 जो आगमो तत्तपयत्थदंसी हवउ जियाणं जयदीवउ व्व ॥२६॥
- विग्धोवसंतिं च समाहिदाणं कुणंतु देवा जिणपायभत्ता ।
 सम्मत्तचित्ता जिणचंदआणारयाण धम्मावसम्मि सम्मं ॥२७॥
- दुवीसबत्तीसदसिंदिएहिं मेरुम्मि जम्मस्स कओभिसेओ ।
 नेमिस्स जीए सुअपंचमीए तवेण तं नाणकए निसेवे ॥२८॥

[११६]

श्रीमन्त्राधिराजस्तोत्रम् ।

सर्वातिशयसम्पूर्णान् ध्यात्वा सर्वजिनाधिपान् ।

पञ्चवर्णान् पञ्चरूपविषयद्रुमकुञ्जरान् ॥१॥

चतुर्गात्राँश्चतुर्वक्राँश्चतुर्विंशतिसञ्ज्ञितान् ।

जैर्नो सर्वाङ्गेषु रक्षां कुर्वे दुःखौघनाशिनीम् ॥२॥

शिरो मे वृषभः पातु भालं श्रीवजितः प्रभुः ।

पातां मे श्रीजिनौ नेत्रे शम्भवश्चाभिनन्दनः ॥३॥

सुमतिः सुसीमजन्मा च श्रवणौ मम रक्षताम् ।

सुपाश्वौ रक्षतु घ्राणं मुखं चन्द्रप्रभः प्रभुः ॥४॥

रसनां सुविधिः पातु कण्ठं श्रीशीतलो जिनः ।

स्कन्धं श्रेयांसः श्रीवासुपूज्यश्च विमलो भुजौ ॥५॥

अनन्तश्रीधर्मनाथौ पातां मे करपल्लवौ ।

शान्तिर्मे हृदयं रक्षेन्मध्यं नाभिं च कुन्ध्वरौ ॥६॥

मल्लिः कटी सत्किर्नो (?) च रक्षतान्मुनिसुव्रतः ।

नमिर्जानुद्वयं पायान्नेमिर्जङ्घाद्वयं पुनः ॥७॥

श्रीपाश्वौ वर्द्धमानश्च रक्षतान्मे पदद्वयम् ।

चतुर्विंशतिरूपोऽव्यादर्हन्मे सकलं वपुः ॥८॥

एतां जिनबलोपेतां रक्षां यः मुकृती पठेत् ।

स चिरायुः सुखी पुत्री निर्व्याधिर्विजयी भवेत् ॥९॥

पातालभूतलव्योमचारिणश्छिन्नकारिणः ।

न द्रष्टुमपि शक्तास्तं रक्षितं जिननामभिः ॥१०॥

जिनेति जिनभद्रेति जिनचन्द्रेति वा स्मरन् ।

नरो न लुप्यते पापैर्भुक्तिं मुक्तिं च विन्दते ॥११॥

जगज्जैत्रैकेमन्त्रेण जिननाम्नैव रक्षितम् ।

लिखित्वा धारयेद् यस्तु करस्थाः सर्वसिद्धयः ॥१२॥

वज्रपञ्चरनामेदं यो जैनकवचं पठेत् ।

अन्याहताङ्गः सर्वत्र लभते जयमङ्गलम् ॥१३॥

ललाटे दक्षिणस्कन्धे वामस्कन्धे करेऽपि च ।

वामकक्षौ वामकट्यां जानौ पदतलेऽपि च ॥१४॥

नाभौ गुह्ये दक्षिणाङ्घ्रि—तले दक्षिणजानुके ।

कटी कक्षे हस्ततले स्तनेषु दक्षिणेषु च ॥१५॥

वामस्तने चेति मन्त्रवर्णान् सप्तदश स्मरेत् ।

ॐ ह्रीं प्रमुखास्तस्य स्युर्मनीषितसिद्धयः ॥१६॥

यश्चैनां दृष्टवान् स्वप्ने जैनरक्षामिह प्रभुः ।

जिनेन्द्राख्य गुरुः प्रातः प्रबुद्धस्तां तथाऽलिखत् ॥१७॥

ॐ ॐ हा ह्रीं ह्रूं ह्रै ह्रौं ह्रूं ह्रः यः क्षः फुट् स्वाहा ए पै ॥

अस्य स्तोत्रस्य मन्त्रम् ।

मन्त्राधिराजाक्षरवर्णयुक्तं तेषां जिनाङ्गेषु निवेशिताङ्गी (?) ।

वक्ष्ये यथा तत् प्रथमं च तत्र ओमक्षरं नीलरुचिं ललाटे ॥१८॥

ॐ दक्षिणाङ्गे पुनरेव शोणं वामांसकं ह्रीं भज पञ्चवर्णम् ।

सिन्दूरभं ह्रीं स्मर वामहस्ते ह्रूं धूम्रवर्णं भण वामकुक्षौ ॥१९॥

ह्रूः कृष्णवर्णं कटिवामदेशे यः सव्यजानुस्थितधूम्रवर्णम् ।

क्षंः पीतभं पादतले च वामे ह्रीः पञ्चवर्णं पुनरेव नामौ ॥२०॥

ह्रूः धूम्रवर्णं कथयन्ति गुह्ये फट्पञ्चनं पादतलेऽपसव्यः ।

फूः दक्षिणे जानुनि धूम्रवर्णं ह्रूः दक्षिणायां च कटौ नु कृष्णम्

स्वा कृष्णभं दक्षिणकुक्षिलक्षं हा दक्षिणे हस्ततले विनीलम् ।

ए स्फाटिकं दक्षिणवक्षसोऽन्ते ऐवामवक्षोऽन्तगतं सितांशु ॥२२॥

इति दशाक्षराणि साक्षान्निवेश्य पुरस्तु जैनमूर्ती ।

ध्यायति विजया जया स भवति नित्यं वशीकृतार्थसिद्धिः ॥२३॥

इह हि भवति तुष्टो यस्य मन्त्राधिराजः

स भवति भुवि विद्वान् खेचरश्चक्रवर्ती ।

सदतिशयसमृद्धः सर्वकल्याणतुष्टो

धृतिरतिमतिकीर्तिश्रीपतिध्येयसत्त्वम्

॥२४॥

॥ इति मन्त्राधिराजस्तोत्रम् ॥

[११७]

वाचकश्रीयशोविजयविरचितं

श्रीशङ्खेश्वरपार्श्वजिनस्तोत्रम् ।

अनन्तविज्ञानमपास्तदोषं महेन्द्रमान्यं महनीयवाचम् ।

गृहं महिम्नां महसां निधानं शङ्खेश्वरं पार्श्वजिनं स्तवीमि ॥१॥

महानुभावस्य अनुर्जनुष्मतां गुणस्तवैरेव दधाति हृद्यताम् ।

धनं वनं कान्तवसन्तसम्पदा पिकीरवैरेव समृद्धमीक्ष्यते ॥२॥

वाचकविरचितम्] श्रीशङ्खेश्वरपार्श्वजिनस्तोत्रम् । (३८१)

अवर्ण्यसंवर्णनकश्मलाविलः स्वकार्यरक्तस्य कवेर्गिरां रसः ।

गुणस्तवैर्देव ! तवातिनिर्मलो भवत्यवश्यं कतकोत्करोपमैः ॥३॥

गुणास्त्वदीया अमिता इति स्तुता—बुदासते देव ! न धीधना जनाः ।

मणिष्वनन्तेषु महोदधेरहो न किं प्रवृत्तेरुपलम्भसम्भवः ? ॥४॥

भवद्गुणैरेव न चेदवेष्टयं स्वयं गिरं चित्रकवल्लिमुच्चकैः ।

तदा न किं दुर्जनवायसैरसौ क्षणाद् विशीर्येत निसर्गभीषणैः ? ॥५॥

न जानते नाथ ! यथा पथःस्थितिं प्रगल्भमानाश्च नृपानुपासते ।

श्रियं लभन्ते च विशृङ्खलाः खला इतीदमुच्चैः कलिकालचेष्टितम् ॥६॥

अमीषु तीर्थेश ! खलेषु यत् पटुर्भवद्भुजिष्यस्तदिहासि कारणम् ।

हविर्भुजां हेतिषु यन्न दह्यते करः परस्तत्र गुणो महामणेः ॥७॥

कलौ जलौघे बहुपङ्कसङ्करे गुणव्रजे मज्जति सज्जनार्जिते ।

प्रभो ! वरीवर्ति शरीरधारिणां तरीव निस्तारकरी तव स्तुतिः ॥८॥

खलैः किमेतैः कलिकालललितैर्विपश्चितां नाथ ! यदि प्रसीदसि ।

पराक्रमः कस्तमसां महीयसां तनोति भासं महसां पतिर्यदि ॥९॥

अमूढलक्ष्यत्वमिहेश ! दुर्जने न सम्यगब्धाविव तत्त्वचालनम् ।

कथा नु कोलाहलतां विगाहते ततः कथं नाथ ! बुधः प्रवर्तताम् ॥१०॥

यथा पथा यात्युपमृष्ट कण्टकान् जनो मनोऽभीहितवद्बलालसः ।

त्वदाज्ञया देव ! निहत्य दुर्जनान् तथा विधेयैव कथा विपश्चिता ॥११॥

संवादसारा भवदागमा यज्जगच्चमत्कारकराः स्फुरन्ति ।

उच्छृङ्खलानां नियतं खलानां मुखे मषीलेपमहोत्सवोऽसौ । ॥१२॥

भवन्तमुत्सृज्य विलीनरागं परं भजन्ते स्वहितार्थिनो ये ।

तेषां वयं देव ! सचेतनानां विद्मो विशेषं किमचेतनेभ्यः ॥१३॥

मोहावृतानामपि शास्त्रपाठो ह हा महानर्थकरः परेषाम् ।
 रागैकलुब्धस्य हि लुब्धकेभ्यो वधाय नूनं हरिणस्य कर्णौ ॥१४॥
 शमो दमो दानमधीतिनिष्ठा वृथव सर्वं तव भक्तिहीनम् ।
 भावक्रियां नैव कविप्रबन्धो रसं विना यच्छति चारुबन्धः ॥१५॥
 अन्तर्मुहूर्तं विहितं तपोऽपि त्वदाज्ञया देव ! तमस्तृणेदि ।
 विना तु तां हन्त ! युगान्तराणि कथापि न क्लेशकृतां शिवस्य ॥१६॥
 अज्ञानजं बन्धनमङ्गभाजां ज्ञानं विना देव ! कथं व्यपैति ।
 अधर्मजं जाड्यमुपैति नाशं न धर्मरस्मेहिं विना प्रतापम् ॥१७॥
 न ज्ञानमात्रादपि कार्यसिद्धिर्विना चरित्रं भवदागमेऽस्ति ।
 अपीक्षमाणः पदवीं न पङ्क्तुर्विना गतिं हन्त ! पुरं प्रयाति ॥१८॥
 संसारसिन्धाविह नोस्ति किञ्चिदालम्बनं देव ! विना त्वदाज्ञाम् ।
 तथा विहीनाः परकष्टलीना इहा महामोहहताः पतन्ति ॥१९॥
 महोषधी जन्मजरामयानां महार्गला दुर्गतिमन्दिरस्य ।
 खानिः सुखानां कृतकर्महानिराज्ञा त्वदीयास्ति जिनेन्द्रचन्द्र ॥२०॥
 रागं च क्रोधं च न नाथ ! धत्से स्तुत्यस्तुतीनां च फलं प्रदत्से ।
 लोकोत्तरं किञ्चिदिदं त्वदीयं शीलं समाशीलितविश्वलीलम् ॥२१॥
 त्वद्ध्यानवद्भादरमानसस्य त्वद्योगमुद्राभिनिविष्टबुद्धेः ।
 तवोपदेशे निरतस्य शश्वत् कदा भविष्यन्ति शमोत्सवा मे ॥२२॥
 अकुर्वतः सम्प्रति लब्धबोधिं समीहमानस्य परां च बोधिम् ।
 न साम्प्रतं किञ्चन साम्प्रतं तद् दयस्वं दीनं परमार्थहीनम् ॥२३॥
 निर्वेदमुल्लं च भवन्तमेव नाथन्ति नाथं यतयो न चान्यम् ।
 सुधार्थमुच्चैर्विबुधाः सुधांशुं नाथन्ति नान्यं ग्रहमप्युदारम् ॥२४॥

वाचकविरचितम्] श्रीशङ्खेश्वरपाश्र्वजिनस्तोत्रम् । (३८३)

त्वत्तो न तीर्थेश ! परः कृपालुर्मतः कृपापात्रमपीह नान्यः ।

अतोऽस्ति योग्योऽवसरः कृपाया ब्रुवे किमन्यजगदीशितारम् ॥२५॥

अथास्ति चेदेष जनः समन्तुस्तथाप्यहो ! ते किमुपेक्षणीयः ? ।

सकण्टकं किं न सरोजखण्डमुन्मीलयत्यंशुभिरंशुमाली ॥२६॥

कृपावतां न स्वकृतोपकारे सदोषनिर्दोषविचारणास्ति ।

समं घनः सिञ्चति काननेषु निम्बं च चूर्तं च घनाभिरद्भिः ॥२७॥

मुखं प्रसन्नं हसितेन्दुबिम्बं नेत्रे कृपार्द्रं जितपद्मपत्रे ।

पद्मासनस्था च तनुः प्रशान्ता न योगमुद्राणि तवाप्युतान्यैः ॥२८॥

त्वद्योगमुद्रामपि वीक्षमाणाः प्रशान्तवैराः पुरुषा भवन्ति ।

विशिष्य वक्तुं कथमीशमहे तत् तवान्तरङ्गं प्रशमप्रभावम् ॥२९॥

मूर्तिस्तव स्फूर्तिमती जनार्तिविध्वंसिनी कामितचित्रवल्ली ।

विश्वत्रयीनेत्रचक्रोरकाणां तनोति शीतांशुरुचां विलासम् ॥ ३० ॥

फणामणीनां घृणिभिर्भुवीश ! मूर्तिस्तवाभाति विनीलकान्तिः ।

उद्भिन्नरक्ताभिनवप्रवालप्ररोहमिश्रेव कलिन्दकन्या ॥ ३१ ॥

तवेश ! मौलौ रुचिराः स्फुरन्ति फणाः फणीन्द्रप्रवस्स्य सप्त ।

तमोभरं सप्तजगज्जनानां धृता निहन्तुं किमु सप्त दीपाः ॥३२॥

त्वन्मौलिविस्फारफणामणीनां भाभिर्विनिर्यत्तिमिरासु दिक्षु ।

स्वकान्तिकीर्तिप्रशमात् प्रदीपाः शिखाभिषात् खेदमिवोद्गिरन्ति ॥

ध्यानानले सप्तभयेन्धनानि हुतानि तत्रामयभावनाभिः ।

इतीव किं शंसितुमीश ! दध्रे मौलौ त्वया सप्तफणी जनेभ्यः ॥३३॥

अष्टापि सिद्धीर्युगपत् प्रदातुं किमष्ट मूर्त्तीस्त्वमिहानतानाम् ।
 सप्तस्फुरदीप्तफणामणीनां क्रोडेषु सङ्क्रान्ततनुर्दधासि ॥ ३५ ॥
 यद्येकनालानि समुल्लसेयुः सरोवरे कोकनदानि सप्त ।
 तदोपमीयेत तवेश ! मौलौ तैरुच्चकैः सप्तफणी प्रदीप्रा ॥ ३६ ॥
 भवेषु तीर्थेश ! चतुर्षु सारं मानुष्यकं यत्र तवास्ति सेवा ।
 श्लाघ्यो हि शैलेषु सुमेरुरेव यत्राप्यते कल्पमहीरुहश्रीः ॥ ३७ ॥
 नृजन्म दुःखैकगृहं मुनीन्द्रैः प्रशस्यते त्वत्पदसेवयैव ।
 सौरभ्यलोभात् सुधियः फणीन्द्रैरप्यावृतं चन्दनमाद्रियन्ते ॥ ३८ ॥
 अवाप्य मानुष्यकमप्युदारं न येन तेने तव देव ! सेवा ।
 उपस्थिते तेन फले सुरन्द्रोः करार्पणालस्यमकारि मोहात् ॥ ३९ ॥
 जनुर्मानुष्यस्य दिवः शतेन क्रीणामि चेन्नास्मि तदाप्यविज्ञः ।
 यत्र त्वदाज्ञाप्रतिपत्तिपुण्यादमुत्र तज्जैत्रमहोदयाप्तिः ॥ ४० ॥
 स्तोमैः सुमानां तव देव ! पूजा पूज्यत्वहेतुर्जगतां जनानाम् ।
 भवत्तनौ स्नात्रजलाभिषेकः साक्षादयं पुण्यसुरद्रुसेकः ॥ ४१ ॥
 गुणैस्त्वदीयैर्प्रेथितां स्तुतिस्रजं स्वयं च ये कण्ठगतां वितन्वते ।
 अभङ्गसौभाग्यवशीकृता इव श्रियो वरीतुं परितो भ्रमन्त्यमुम् ॥
 विनोदवत् त्वन्नुतिगोचरं मनो घनोत्सवे मन्त्रयने त्वदीक्षिणी ।
 त्वदङ्घ्रिप्रमो मम मौलिरालयः श्रियः प्रियस्त्वज्जपविस्तरः करः ॥ ४३ ॥
 त्वदास्यसंवीक्षणशर्मवञ्चिते नयोज्जितानां नयने निरर्थके ।
 भवत्कथाकर्णनरागहीनयोर्न भारतोऽन्यत् फलमस्ति कर्णयोः ॥ ४४ ॥
 पुष्पाणि पाणिर्न ललौ यदीयस्त्वदीयपूजाविधये प्रमादात् ।
 अमुष्य दूरे भवदुःखहानिर्भाग्योज्जितस्येव सुवर्णखानिः ॥ ४५ ॥

वाचकविरचितम्] श्रीशङ्खेश्वरपार्श्वजिनस्तोत्रम् । (३८५)

भूयासमिन्द्रार्च्य ! भवद्भुजिष्यस्तव क्रमाम्भोजमधुव्रतः स्याम् ।
वहेय मौलौ परमां त्वदाज्ञां स्तवे भवेयं तव सावधानः ॥ ४६ ॥
त्वमीशिताहं तव सेवकश्चेत् ततः परा का पदवी विशिष्टा ? ।
समेधमानेऽत्र हि सन्निकर्षे पुरन्दरद्विः प्रथते पुरस्तात् ॥ ४७ ॥
परेषु दोषास्त्वयि देव ! सद्गुणा मिथोऽवलेपादिव नित्यमासते ।
स्फुरन्ति नेन्दावपतन्द्रचन्द्रिकास्तमोभरा वा किमु सिंहिकासुते ? ॥ ४८ ॥
विशङ्कमङ्के दधते विलासिनीर्विशिष्टमिच्छन्ति च देवतायशः ।
परे तदेते ज्वलता हविर्भुजा वितन्वते तापसमापनार्थिताम् ॥ ४९ ॥
कुट्टिभिर्देवतैया श्रितेषु वा परेषु दोषोऽस्ति न नाम कश्चन ।
न मूढरूप्यभ्रमभाजनेष्वपि प्रवर्तते रङ्गगणेषु दुष्टता ॥ ५० ॥
सरागता चेज्जिनदेवमाश्रयेत् तमस्तदा तिग्मरुचं पराभवेत् ।
विरागता वा यदि तं न संश्रयेत् तदा प्रकाशोऽपि न भानुमालिनम् ॥
गवां विलासस्तव देव ! भास्वतस्तमोभरं ध्वन्ति भुवि प्रसृत्वरम् ।
अशेषदोषोपशमैकवृत्तयः प्रकाशमन्तः परमं प्रकुर्वते ॥ ५२ ॥
इदं महच्चित्रमहीनजातिजोऽप्युदग्रभोगप्रसरात् पराङ्मुखः ।
जनार्दनायोगकृतप्रसिद्धिभाग् न वैनतेयश्रियमातनोऽसि न ॥ ५३ ॥
जिनाऽसहायेन विनिर्जितक्रुधा विना जिगीषां च विना रणोत्सवम् ।
त्वया जितं यद् द्विषतां कदम्बकं जगज्जनानन्दकरं न किन्तु तत् ॥

१ सिंहिकासुते-राहौ । २ तापस्य समापना-पूर्तिः तस्याः अर्थितां
-प्रार्थितां परे हविर्भुजा वितन्वते । ३ देवबुद्ध्या । ४ नास्ति सहाया
यस्य तेन असहायेन । ५ निजता कृत-क्रोधो येन तेन त्वया ।

उपेक्षमाणोऽप्युपकृत्य कृत्यविज्जगत्त्रयीं यद् दुरिताददीधरः ।
 परः सहस्रा अपि हन्त ! तत्परे यशो न शोद्धुं निरताः प्रतारकाः ५५
 हरेः समीपे हरिणा यदासते स्फुरन्ति नागाः पुरतो गरुत्मतः ।
 अयं प्रभावस्तव कोऽप्यनुत्तरो विपश्चितां चेतसि हर्षवर्षदः ॥५६॥
 अलौकिकी योगसमृद्धिरुच्चकैरलौकिकं रूपमलौकिकं वचः ।
 न लौकिकं किञ्चन ते समीक्ष्यते तथापि लोकत्वधिया हताः परे ॥
 विनैव दानं तैतदानकीर्तये विना च शास्त्राध्ययनं विपश्चिते ।
 विनानुरागं भवते कृपावते जगज्जनानन्दकृते नमो नमः ॥ ५८ ॥
 स्मरापहस्याप्यभवस्य विस्फुरत्सुदर्शनस्याप्यजनार्दनस्य च ।
 न नाभिजातस्य तवातिदुर्वचं स्वरूपमुच्चैः कमलाश्रयस्य ॥५९॥
 चतुर्मुखोऽङ्गीकृतसर्वमङ्गलो विराजसे यन्नरकान्तकारणम् ।
 विरञ्चिगौरीशमुकुन्दसञ्जिता सुरत्रयी तत् त्वयि किं न लीयते ॥६०॥
 वृथा कथासौ परदोषघोषणैस्तव स्तुतिर्विश्वजनातिशायिनः ।
 प्रसिद्धिहीनादनपेक्ष्य तुल्यतां भवेदलीकातिशयान्न वर्णना ॥६१॥
 अलं कलङ्कैर्मणितैः परेषां निजैर्गुणैरेव तवास्ति शोभा ।
 महोभैरेव तव प्रसिद्धिः पतङ्गनिन्दानिकरैः किमस्य ? ॥ ६२ ॥

१ दुरिताद् उद्धरणरूपं तद् यशः शोद्धुं लब्धुं (रोद्धुं) दूरीकर्तुं
 वा परे सहस्राणि तीर्थिकाः प्रतारका न निरताः—तत्परा भवन्ति ॥
 २ विस्तृता—महती वा कीर्तिर्यस्य तस्मै ॥ ३ चतुर्दिग्मुखः ब्रह्मा वा ।
 नरकाख्यस्य गतेर्विनाशकः महादेवश्च । किं न लीयते ? अपि तु सा त्रयी
 त्वयि अन्तर्भवति । ४ प्रसिद्धिहीनात् पदार्थात् तुल्यतामपेक्ष्य वर्णना भवेत् ।

वाचकविरचितम्] श्रीशङ्खेश्वरपार्श्वजिनस्तोत्रम् । (३८७)

कृतप्रसर्पद्रथचक्रचूर्णितक्षमारजःकैतवपापचूर्णनैः ।

अनारतं त्वं जिन ! सङ्घनायकैरुपास्यते (से) मङ्गलनादसादरैः ॥६३॥

स्त्रियैः प्रियध्वानमुपेत्य तन्वते तथा पुरस्ते जिन ! सङ्घसङ्गताः ।

यथा तदाकर्णनजातविस्मया भवन्ति सर्वाः स्तिमिताः सुरप्रियाः ॥

प्रियस्वैनैः सङ्घजनैस्त्वदालयप्रदक्षिणादानपरायणैर्धनैः ।

महान्तरीपं परितः प्रसृत्वा अनुक्रियन्ते जलधेर्महोर्मयः ॥ ६५ ॥

मृदङ्गवेणुध्वनिभिर्विसृत्वरैः समुच्छलत्पञ्चममूर्छनाभरैः ।

अनारतं सङ्घवृते त्वदालये शिवश्रियो नृत्यविधिर्विजृम्भते ॥६६॥

जगज्जनानन्दन ! चन्दनद्रवैस्त्वदङ्गमभ्यर्च्य ससान्द्रकुङ्कुमैः ।

कथं भजन्ते भुवि सङ्घमानवाः समग्रतापप्रशमेन निर्वृतिम् ? ॥६७॥

अवेक्ष्य धूमं तव चैत्यमूर्धनि प्रसर्पिंकृष्णागुरुधूपसम्भवम् ।

समुन्नमन्मेघधिया कलापिनामुदेत्य विश्रान्तमकाण्डताण्डवम् ॥६८॥

वनं यथा पुष्पभरेण पावनं ग्रहैर्ब्रजैर्वा गगनं प्रकाशिभिः ।

तथा सदा सङ्घजनैरलङ्कृतैर्विराजते त्वद्भवनं श्रिया घनम् ॥६९॥

प्रसारयेत् कः पुरतः स्वपाणी कल्पद्रुमस्य त्वयि दानशौण्डे ? ।

काष्ठत्वसंसर्गजदोषजास्य श्रुता हि लीनालिमिषात् कुकीर्तिः ॥७०॥

१ कृतं प्रसर्पत्-चलत् रथस्य चक्रं तेन चूर्णितक्षमारजः तस्य मिषात् पापस्य चूर्णनं यैस्तैः सङ्घनायकैः । २ प्रियगीतानि स्त्रियः तथा तन्वते यथा तानि श्रुत्वा सुरप्रियाः स्तिमिताः स्तब्धा मुग्धा वा भवन्ति । ३ धनैः प्रिय-स्वनैः सङ्घजनैर्महान्तरीपं-द्वीपं इव त्वां जलधेः प्रसृत्वा ऊर्मयोऽनुक्रियन्ते । ४ यथा ग्रहसमूहैस्तारादिभिः व्योम तथा श्रिया-शोभया घनं पूरितं त्वद्भवनं विराजते ॥

लब्ध्वा भवन्तं विदितं वदान्यं याचेत चिन्तामणिमादृतः कः ? ।
 विधोरिवाङ्गेन महस्विनोऽपि पाषाणभावेन दितं यशोऽस्य ॥७१॥
 अभ्यर्थनीयाऽपि न कामधेनुः प्रसद्य सद्यो ददति त्वयीश ! ।
 इयं पशुर्नाकिमनो धिनोतु पयोभरैरेव न दानक्रीत्या ॥७२॥
 न पाटवं कामघटस्य दाने भिदेलिमस्योपलतः क्षणेन ।
 सदा प्रदानोत्सवकान्तकीर्तिं विहाय तत्त्वां सजतीह को वा ? ॥७३॥
 त्वत्तः प्रसीदन्ति हि कामधेनुकल्पद्रुचिन्तामणिकामकुम्भाः ।
 त्वदप्रसक्तौ च तदप्रसत्तिरिति त्वमेवासि बुधैर्निषेव्यः ॥७४॥
 कायप्रयासेन निषेव्यमाणाश्चिरं नृपाः स्वल्पकृपा भवन्ति ।
 भवांस्तु भक्त्यैव तनोति सर्वमनोरथान् इत्यखिलतिशायी ॥७५॥
 स्वर्गापवर्गार्पणसावधानं त्वां याचते वैषयिकं सुखं कः ? ।
 कल्पद्रुमं को बदरीफलानि याचेत वा चेतनया विहीनः ॥७६॥
 त्वदीयसेवा विहिता शिवार्थं ददाति भोगानपि चानुषङ्गात् ।
 कृषीबलाः शस्यकृते प्रवृत्ताः पललजालं त्वनुषङ्गसङ्गि ॥७७॥
 सितोपला त्वद्वचसा विनिर्जिता तृणं गृहीत्वा वदने पलायिता ।
 क्षणादसङ्कुच्यत हारहरया ततस्त्र(त्र)पानिर्गतकान्तिपूरया ॥७८॥
 रसैर्गिरिस्ते नवभिर्मनोरमाः सुधासु दृष्ट्वा बहुधापि षड् रसाः ।
 अतोऽनयोः कः समभावमुच्चरेद् वरेण्यहीनोपमितिर्विडम्बना ॥७९॥
 तृणैकजात्येषु यदल्पसारता विचक्षणैरिक्षुषु दिक्षु गीयते ।
 समप्रसारा तव भारती ततः कथं तदौपम्यकथाप्रथाऽसहा ॥८०॥
 भवद्वचःपानकृतां न नाकिनां सुरद्रुमाणां फलभोगनिष्ठता ।
 द्विधाप्यमीषां न ततः प्रवर्तते फलैस्त्रयामिश्च न भारनम्रता ॥८१॥

वाचकविरचितम्] श्रीशङ्खेश्वरपार्श्वजिनस्तोत्रम् । (३८९)

प्रकाममन्तःकरणेषु देहिनां वितन्वती धर्मसमृद्धिमुच्चकैः ।

चिरं हरन्ती बहु पङ्कसङ्करं सरस्वती ते प्रथते जगद्धिता ॥८२॥

स्फुरन्ति सर्वे तव दर्शने नयाः पृथग् नयेषु प्रथते न तत् पुनः ।

कणा न राशौ किमु कुर्वते स्थितिं कणेषु राशिस्तु पृथग् न वर्तते ॥

स्वतः प्रवृत्तैर्जिन ! दर्शनस्य ते मतान्तरैश्चेत् क्रियते पराक्रिया ।

तदा स्फुलिङ्गैर्बहतो हविर्भुजः कथं न तेजः प्रसरत् पिधीयते ? ॥८४॥

स्फुरन्त्यावर्तमभङ्गभङ्गतरङ्गमुद्यत्पदरत्नपूर्णम् ।

महानुयोगहृदिनीनिपातं भजामि ते शासनरत्नराशिम् ॥८५॥

तवोपदेशं समवाप्य यस्माद् विलीनमोहाः सुखिनो भवामः ।

नित्यं तमोराहुसुदर्शनाय नमोऽस्तु तस्मै तव दर्शनाय ॥८६॥

न नाम हिंसाकलुषत्वमुच्चैः श्रुतं न चानाप्तविनिर्मितत्वम् ।

परिग्रहो नो नियमोज्झितानामतो न दोषस्तव दर्शनेऽस्ति ॥८७॥

‘महाजानो येन गतः स पन्था’ इति प्रसिद्धं वचनं मुनीनाम् ।

महाजनत्वं च महाव्रतानामतस्तदिष्टं हि हितं मतं ते ॥ ८८ ॥

समप्रवेदोपगमो न केषुचित् क्वचित् त्वसौ बुद्धसुतेऽपि वृत्तिमान् ।

अशेषतात्पर्यमति प्रसञ्जकं ततोऽपुनर्बन्धकतैव शिष्टता ॥ ८९ ॥

न वासनायाः परिपाकमन्तरा नृणां जडे तादृशतेति सौगताः ।

न कापिलास्तु प्रकृतेरधिक्रियाक्षयं तथा भव्यतयेति ते गिरः ॥९०॥

इहापुनर्बन्धकभावमन्तरा विभर्ति वाणी तव कर्णशूलताम् ।

विना किमारोग्यमतिं ज्वरोदये न याति मिथ्याव्रततिर्विषात्मताम् ॥९१॥

शास्त्राणि हिंसाद्यभिधायकानि यदि प्रमाणत्वकथां भजन्ते ।

हविर्भुजः किं न तदातितीव्राः पीयूषसाधर्म्यमवाप्नुवन्ति ॥९२॥

विधाय मूर्धानमधस्तपस्यया किमुच्चमन्त्रव्रतशीलशीलनैः ।

श्रुतं न शङ्खेश्वरनाम विश्रुतं किमत्र विद्याव्रजबीजमुज्ज्वलम् ॥९३॥

मदाम्बुलभ्यद्भ्रमरारवेण प्रवृद्धरोषं गिरितुङ्गकायम् ।

अश्रान्तमान्दोलितकर्णतालं प्रोन्मूलयन्तं विपिनं विशालम् ॥९४॥

करप्रहारैः कुलिशानुकारैः सन्त्रासयन्तं बहुवन्यजन्तून् ।

अभ्यापतन्तं द्विरदं निरीक्ष्य भियं जनास्त्वच्छरणा न यान्ति ॥९५॥

द्वाभ्यां युग्मम् ॥

विदीर्णदन्तिव्रजकुम्भपीठव्यक्तक्षरद्वरत्तरसप्रसक्तम् ।

गिरिप्रतिध्वानकरैः प्रणादैर्विध्वंसयन्तं करिणां विनोदम् ॥९६॥

अतुच्छपुच्छस्वनवारविभ्यद्वराहमातङ्गचमूरुयूथम् ।

मृगारिसुद्वीक्ष्य न शङ्कते ते नाम स्मरन् नाथ ! नरो नितान्तम् ॥९७॥

द्वाभ्यां युग्मम् ।

तमालहिन्तालरसालतालविशालसालव्रजदाहधूमैः ।

दिशः समस्ता मलिना वितन्वन् दहन्निवाभ्रं प्रसृतैः स्फुलिङ्गैः ॥९८॥

मिथो मिलजालजटालमूर्तिर्दवानलो वायुजवात् करालः ।

त्वदीयनामस्मरणैकमन्त्राद् जलायते विश्वजनाभिवन्द्य ॥९९॥

युग्मम् ॥

स्फुरत्फणाडम्बरभीमकायः फूत्कारभरैरुदयद्विषायः ।

उल्लालयन् क्रूरकृतान्तदंष्ट्राद्व्याभजिह्वायुगलं प्रकोपात् ॥१००॥

पापाणुभिः किं घटितः पयोदस्यामः फणीन्द्रस्तव नाममन्त्रात् ।

भृशं विशंकं व्रजतां समीपे न भीतिलेशं तनुते नराणाम् ॥१०१॥

युग्मम् ॥

भटासिभिन्नद्विपकुम्भनिर्यन्मुक्ताफलैस्तारकिताभ्रदेशे ।
धनुर्विमुक्तैस्तव काण्डवृन्दैः प्रदर्शिताकाण्डतडिद्विलासे ॥१०२॥
रणाङ्गणे धीरमृगारिनादैः पलायमानाखिलभीरुलोके ।
जयं लभन्ते मनुजास्त्वदीयपदाब्जसेवाप्रथितप्रसादाः ॥१०३॥
युगम् ॥

उत्तालभूयः पवमानवेगादुल्लोलकल्लोलसहस्रभीष्मे ।
समुच्छलत्कच्छपनक्रचक्रसङ्घट्टनाभङ्गुरयानपात्रे ॥१०४॥
पतन्महाशैलशिलारवेण गलत्प्रमीलीकृतपद्मनाभे ।
श्रियं लभन्ते भवतः प्रभावात् सांयात्रिका वीतभियः पयोधौ ॥१०५॥
युगम् ॥

जलोदरा दत्तदरा न जातु ज्वराः प्रशान्तप्रसरा भवन्ति ।
न पुष्टतां कुष्ठरुजः प्रमेहा विदीर्णदेहा न समुद्भव(वह)न्ति ॥१०६॥
भगन्दरः प्राणहरः कथं स्यात् क्षणाद् व्रणानां क्षयमेति पीडा ।
ब्रूमः किमन्यत् तव नाममन्त्राद् रुजः समस्ता अपि यान्ति नाशम्
युगम् ॥

आपादकण्ठार्पितशृङ्खलौघा व्रणैर्विशीर्णाः प्रतिगात्रदेशम् ।
व्यथावशेन क्षणमप्यशक्ता उच्छ्वासमुल्लासयितुं समन्तात् ॥१०८॥
दशामवाप्ता भृशशोचनीयां विमुक्तरागा निजजीवितेऽपि ।
नरा जपन्तस्तव नाममन्त्रं क्षणाद् गलद्वन्धभया भवन्ति ॥१०९॥
युगम् ॥

इत्यष्टभीतिदलनप्रथितप्रभावं

नित्यावबोधभरबुद्धसमप्रभावम् ।

विश्वातिशायिगुणरत्नसमूहधाम !

त्वामेव देव ! वयमीश्वरमाश्रयामः ॥११०॥

जिन ! कृपाढ्य ! भवन्तमयं जनस्त्रिजगतीजनवत्सल ! याचते ।

प्रतिभवं भवतो भवतात् कृपारसमये समये परमा रतिः ॥१११॥

प्रणम्रहरिमण्डलीमुकुटनीलरत्नविषां

स्वकीयदशनविषामपि मिथः प्रसङ्गोत्सवे ।

सृजन्निव कलिन्दजा सुरतरङ्गिणीसङ्गमं

भवान् भवतु भूतये भवभृतां भवत्सेविनाम् ॥११२॥

इति जिनपतिर्भूयो भक्त्या स्तुतः शमिनामिन-

स्त्रिदशहरिणीगीतस्फीतस्फुरद्गुणमण्डलः ।

प्रणमदमरस्तोमः कुर्याज्जगज्जनवाञ्छित-

प्रणयनपटुः पार्श्वः पूर्णा यशोविजयश्रियम् ॥११३॥

[११८]

श्रीशमीनपार्श्वस्तोत्रम् ।

....
 ॥१॥

कल्पद्रुमोऽथ फलितो लेभे चिन्तामणिर्मया ।

प्रातः कामघटः सद्यो यज्जातं तव दर्शनम् ॥ २ ॥

क्षीयते सकलं पापं दर्शनेन जिनेश ! ते ।

तृण्या प्रलीयते किं न ज्वलितेन हविर्भुजा ? ॥ ३ ॥

मूर्तिः स्फूर्तिमती भाति प्रत्यक्षा तव कामधुक् ।

सम्पूरयन्ती भविनां सर्वं चेतःसमीहितम् ॥ ४ ॥

लोचने लोचने ह्येते ये त्वन्मूर्तिविलोकिनी ।

यद् ध्यायति त्वां सततं मानसं मानसं च तत् ॥ ५ ॥

सती वाणी च सा वाणी या त्वन्नृतिविधायिनी ।

येन प्रणम्रौ त्वत्पादौ मौलिर्मौलिः स एव हि ॥ ६ ॥

मुखस्फूर्तिं तवोद्दीक्ष्य ज्योस्नामिव विसृत्वरिम् ।

मुखानि कैरवाणीव हसन्ति नियतं सताम् ॥ ७ ॥

घटी पटीयसी सैव तद् गलद्बृजिनं दिनम् ।

समयोऽसौ रसमयो यत्र त्वद्दर्शनं भवेत् ॥ ८ ॥

श्रीशमीनाभिधः पार्श्वः पार्श्वयक्षनिषेवितः ।

इति स्तुतो वितनुतां यशोविजयसम्पदम् ॥ ९ ॥

[११९]

श्रीगोडीपार्श्वस्तवनम् ।

१ ॥ ६ ॥

स्मरः स्मारं स्मारं भवदवधुमुच्चैर्भवरिपोः

पुरस्ते चेदास्ते तदपि लभते तां वत दशाम् ।

रिपुर्वा मित्रं वा द्वयमपि समं हन्त ! सुकृतो—

ज्झितानां किं ब्रूओ जगति गतिरेषास्ति विदिता ॥ ७ ॥

दृशां प्रान्तैः कान्तैर्नहि वितनुषे स्नेहघटनं

प्रसिद्धस्ते हस्ते न खलु कलितोऽनुग्रहविधिः ।

भवान् दाता चिन्तामणिरिव समाराधनकृता—

मिदं मत्वा सत्वा दधति तव धर्मे दृढरतिम् ॥ ८ ॥

स सेवाहेवाकैः श्रित इह परैर्यः शुभकृते

नियन्ता हन्तायं सजति गृहिणीं गाढमुरसा ।

भवेदस्मात् कस्मात् फलमनुचितारम्भभसा—

छतावृद्धिर्न स्याद् दवदहनतो जातु जगति ॥ ९ ॥

प्रदीपं विद्यानां प्रशमभवनं कर्मलवनं

महामोहद्रोहप्रसरदवदाने(ते)न विदितम् ।

स्फुटानेकोदेशं शुचिपदनिवेशं जिन ! तवो—

पदेशं निःक्लेशं जगदधिप ! सेवे शिवकृते ॥ १० ॥

अगण्यैः पुण्यैश्चेत् तव चरणपङ्केरुहरजः

शुचिश्लोका लोकाः शिरसि रसिका देव ! दधते ।

तदा पृष्ठाकृष्टा धृतधृतिरमीषां कृतधिया—

मविश्रान्तं कान्तं त्यजति न निशान्तं जलधिजा ॥ ११ ॥

उदारं यस्तारं तव समुदयत्पूषविलस—

न्मयूषे प्रत्यूषे जिनप ! जपति स्तोत्रमनिशम् ।

प्रसर्पदानाम्भःसुभगकरटानां करटिनां

घटा तस्य द्वारि स्फुरति सुभटानामपि न किम् ? ॥१२॥

महालोभक्षोभव्यसनरसिकं चेतसि यदि

स्फुरेद् वारं वारं कृतभवनिकारं त्वदभिधम् ।

तमोहासादासादितततविकासाय मुनये

तदा मायाकाया न खलु निखिला द्रुह्यति निशा ॥१३॥

स्थलीषु प्रभ्रष्टान् शिवपथपथः सङ्गभविनो

विना त्वामन्यः कः पथि नयति दीपानुकृतिभिः ।

प्रभावादुद्भूतस्तव शुचिरितः कीर्तिनिकरः

करोत्यच्छं स्वेच्छं कलिमलिनमन्हाय भुवनम् ॥ १४ ॥

विलोलैः कलोलैर्जवनपवनैर्दुर्दिनशता—

हतोद्योतैः पौतैर्निकटविकटोद्यज्जलचैरः ।

जनानां भीतानां त्वयि परिणता भक्तिरवना (नौ)

जगद्वन्धो ! सिन्धोर्नयति विलयं कष्टमखिलम् ॥ १५ ॥

अटव्यामेकाकी नतनिखिलनाकीश ! पतितो

वृतायां कीनाशैरयि ! (रिव)हरिकरिव्याघ्रनिकरैः ।

जनस्तत्पूतात्मा भवन इव भीतिं न लभते

मनश्चेत् त्वन्नामस्मरणकरणोत्कं वितनुते ॥ १६ ॥

जपन्तस्त्वन्नाम प्रतिदशमि मन्त्राक्षरमयं

दशानामाशानां श्रियमुपलभन्ते कृतधियः ।

दशाप्याचाम्लैस्तु त्रिदशतरवः सन्निदधते

कृतैः किं वा न स्याद् दशनिरयवासारिर्विलयः ॥ १७ ॥

स्रजं भक्त्या जन्तुर्धनसुमनसां सौरभमयीं

न यः कण्ठे धत्ते तव भवभयार्तिक्षयकृतः ।

कथं प्रेत्याभ्येत्य त्रिदशतरुपुष्पस्रजमहो

शुभायत्तां धत्तां त्रिदशतरुणी तस्य हृदये ? ॥ १८ ॥

पिता त्वं बन्धुस्त्वं त्वमिह नयनं त्वं मम गति—

स्त्वमेवासि त्राता त्वमसि च नियन्ता नतनृपः ।

भजे नान्यं त्वत्तो जगति भगवन् ! दैवतधिया

दयस्वातः प्रीतः प्रतिदिनमनन्तस्तुतिसृजम् ॥ १९ ॥

जगज्जैत्रैश्चित्रैस्तव गुणगणैर्यो निजमनः

स्थिरीकृत्याकृत्याद् भृशमुपरतो ध्यायति यतिः ।

इहाप्यस्योदेति प्रशमलसदन्तः करणिका—

समप्रेमस्येमप्रसरजयिनी मोक्षकरणिका ॥ २० ॥

फणैः पृथ्वीं पृथ्वीं कथमिह फणीन्द्रः सुमृदुभि—

हर्नित्रागा रागात् कथमतिभरक्लान्ततनवः ।

क्व कूर्मो वा धत्तां निभृततनुरेको जलचरः

पटुर्धर्मः शर्मप्रभव ! तव तां धर्तुमखिलाम् ॥ २१ ॥

ज्वलन् ज्वालाजालैर्ज्वलनजनितैर्देव ! भवता

बहिः कृष्टः काष्ठात् कमठहठपूरैः सह दितात् ।

नमस्कारैः स्फारैर्दलितदुरितः सद्गुणफणी

किमद्यापि प्रापि प्रथितयशसा नेन्द्रपदवीम् ॥ २२ ॥

महारम्भा दम्भाः शठकमठपञ्चाग्निजनिता—

स्त्वया दीर्णाः शीर्णाखिलदुरितकौतूहलकृता ।

किमाश्चर्यं वर्यं तदिह निहताः किं न रविणा

विनायासं व्यासं रजनिषु गता ध्वान्तनिकराः ॥ २३ ॥

ज्वलत्काष्ठक्रोडात् फणिपतिसमाकर्षणभवं

यशः कर्षत्युच्चैस्तव परयशःकारणगुणात् ।

इदं चित्रं काष्ठाद् बहिरपसृताज्जातमहितो

न यत् स्पष्टं काष्ठापसरणरसं हन्त ! वहति ॥ २४ ॥

द्विषत्तापव्यापप्रथनपटुभिर्मोहमथनैः

प्रतापैराक्रान्तस्तव न कमठः कान्तिमधृत ।

महोभिः सूरस्य प्रथितरुचिपूरस्य दलित—

द्युतिस्तोमः सोमः श्रयति किमु शोभालवमपि ? ॥ २५ ॥

विलासः पद्मानां भवति तमसामप्युपशमः

प्रलीयन्ते दोषा व्रजति भवपङ्कोऽपि विलयम् ।

प्रकाशः प्रोन्मीलेत् तव जिन ! जगज्जित्वरगुण !

प्रतापानां भानोरिव जगदभिव्याप्तिसमये ॥ २६ ॥

किमु स्पष्टैः कष्टैः किमु परिणतैरासनशतैः

प्रयोगा योगानां नहि भववियोगाय पटवः ।

त्वदाज्ञा चेदेका शिरसि न विवेकादुपहृता

विना वीर्यं कार्यं न भवति नृणां भेषजगणैः ॥ २७ ॥

नराः शीर्षं शेषामिव तव विशेषार्थविदुषः

शतै राज्ञामाज्ञामिह दधति ये देव ! महिताम् ।

अविश्रामैस्तेषामहमहमिकायातनृपति—

प्रणामैरुद्गमैः समुदयति कीर्तिर्दिशि दिशि ॥ २८ ॥

जगत्स्वामी चामीकररजतरत्नोपरचितै—

विंशलैस्त्वं सालैः परमरमणीयद्युतिरसि ।

तव ब्रूते भूतेः समवसरणक्षमाप्यतिशयं

ध्वजव्याजभ्राजत्सरसरसनादुन्दुभिरवैः

॥ २९ ॥

सभायामायाताः सुरनरतिरश्वां तव गणाः

स्फुटाटोपं कोपं न दधति न पीडामपि मिथः ।

न भीतिं नानीतिं त्वदतिशयतः केवलमिमे

सकर्णाः कर्गाभ्यां गिरमिह पिबन्ति प्रतिकलम् ॥ ३० ॥

गिरः पायं पायं तव गलदपायं किमभवन्

सुधापाने जाने नियतमलसा एव विबुधाः ।

तदक्षुद्रा मुद्रा सितमहसि पीयूषनिलये

निजायत्ता दत्ता जठरविलुठल्लक्ष्ममिषतः

॥ ३१ ॥

तनीयानप्युच्चैर्न पटुरशनीया परिभवः

पिपासापि कापि स्फुरति न भवद्गीःश्रवणतः ।

भवेत् साक्षाद् द्राक्षारसरसिकता हन्त ! बहुधा

सुधास्वादः सद्यः किमु समुदयेनाधिवसुधम्

॥ ३२ ॥

ब्रुवाणैर्गिर्वाणैर्जिन ! सितकरं कीर्तिनिकरं

तव प्रत्नै रत्नैर्ज्ञेयैर्घटिता धर्मपरिषत् ।

अमन्दा मन्दारद्रुमकुसुमसौरभ्यसुभगा

न किं चित्ते घत्ते भुवनभविनां मेदुरमुदम् ? ॥ ३३ ॥

‘अशोक’स्ते श्लोकश्रवणजनितोऽयं जयति किं

शिरो धुन्वन् भूयश्चपलदलदम्भादतिमुदः ।

समस्तोदस्तोद्यदुरितपटलस्य प्रतिभुवः

शिवश्रीलाभस्य प्रथितगुणरत्नव्रजभुवः ॥ ३४ ॥

जगद्भानोर्जानोः सममसमसौरभ्यकलितं

पुरः के वा देवास्तव न दधते 'पुष्पनिकरम्' ।

प्रसर्पत्कन्दर्पस्मयमथनमुक्ताश्रव ! भवत्—

प्रभावादस्यापि व्रजति नियतं बन्धनमधः ॥ ३५ ॥

गलद्रोधं बोधं निजनिजगिरा श्रोतृनिकरा

लभन्ते हन्तेह त्वदुदित'गिरा' नात्तभिदया ।

इमां ते योगार्द्धिं न खलु कुशलाः स्पर्द्धितुमहो !

परे धाम कामद् गगनमिव सूर्यस्थ शलभाः ॥ ३६ ॥

मुखेन्दुज्योत्स्नेव स्फुटतनुलसत्कान्तियमुना—

प्रशंसा हंसाली किमु किमुत पुण्यर्द्धिरखिला ? ।

स्मितश्रीः किं लक्ष्म्याः किमुत परमध्यानघटना

प्रभो ! त्वन्मौलिस्था विलसति सिता 'चामरततिः' ॥ ३७ ॥

न किं देवाः सेवां विदधति 'भृगेन्द्रासन' जुष—

स्तव प्रौढाम्भोदप्रतिमवपुषः पुण्यजनुषः ।

प्रदेशे स्वर्णाद्रेः कचन रुचिरे नन्दनवने

प्रियङ्गोः सङ्गोत्काः किमु न सततं षट्पदगणाः ॥ ३८ ॥

अभून्नेन्दुर्भूयःप्रभविमुमुखीभूय न सुखी

तमोग्रासोल्लासस्तदिह ननु मय्येव पतितः ।

इदं मत्वा सत्वात् किमु तव रविमौलिमधुना

श्रितो नेतश्चेतःसुखजनन 'भामण्डल' मिषात् ॥ ३९ ॥

स्फुरत्कैवल्यश्रीपरिणयनदिव्योत्सवमिव

त्रिलोकीलुण्टाकस्मरजयरमाताण्डवमिव ।

सदा धामस्थामप्रसरमिव शंसन्नतितरां

तवाकाशेऽकस्मात् स्फुरति पुरतो ' दुन्दुभिरवः ' ॥४०॥

परं चिन्हं विश्वत्रितयजयदिव्यव्यवसितेः

कृतव्यापत्तापत्रयविलयसौभाग्यनिलयः ।

धृतं हस्तैः शस्तैस्त्रिदशपतिभिः प्रेमतरलै-

र्भवन्मौलौ ' छत्रत्रय ' मतितरां भाति भगवन् ! ॥४१॥

विलासो नारीणामिह खलु पराभूतिरुदिता

प्रसिद्धा चान्येषां तव च परमोहव्यवसितिः ।

इदं सर्वं साम्यं तदपि तव तैर्नैव तुलनां

सहर्षं भाषन्ते परमकवयः कौतुकमदः ॥ ४२ ॥

अपारव्यापारव्यसनरसनिर्माणविलय-

स्थितिक्रीडाव्रीडा न खलु तव विश्वे विलसति ।

न कोपं नारोपं न मदमदिरोन्मादमनिशं

न मोहं न द्रोहं कलयसि निषेव्योऽसि जगतः ॥ ४३ ॥

भवेद् भूतावेशः परतनुनिवेशः कथमहो !

परेषां संक्लेशः स्फुरति हि महामोहवशातः ।

न चेदेवं देवं यदि चपलयेन्नर्मरचना

विलीना दीनासौ तदिह भुवनेऽधीरिमकथा ॥ ४४ ॥

त्वदौपम्यं रम्यं यदि हतधियो ! हन्त ! ददते

परेषामुल्लेखात् प्रकृतहितदानस्य जगति ।

न किं ते भाषन्ते विषतरुषु कल्पद्रुतुलनां

प्रलापाः पापानां सपदि मदिरापानजनिताः ॥ ४५ ॥

निशाम्यः प्रत्यूषे विफलबदरीभ्यः सुरतरौ

विषेभ्यः पीयूषे चुलुकसलिलेभ्यो जलनिधौ ।

गिरिभ्यः स्वर्णाद्रौ करिणि हरिणेभ्यः खलु यथा

तथान्येभ्यो नाथ ! त्वयि गुणसमृद्धेरतिशयः ॥ ४६ ॥

मुखं ते निस्तन्द्रं जितसकलचंद्रं विजयते

कृपापात्रे नेत्रे हसितकजपत्रे विलसतः ।

त्वदङ्को वामाक्षीपरिचयकलङ्कोज्झित इति

प्रभो ! मूर्तिस्फूर्तिस्तव शमरसोल्लासजननी ॥ ४७ ॥

तरी संसाराब्धेर्भुवनभविनां निर्वृतिकरी

सदा सद्यः प्रोद्यत्सुकृतशतपीयूषलहरी ।

जरीजृम्भङ्गिम्भत्रिदशमणिकांतिस्मयहरी

वरीवर्ति स्फूर्तिर्गतभव ! भवन्मूर्तिनिलया ॥ ४८ ॥

इमां मूर्तिस्फूर्तिं तव जिन ! समुदवीक्ष्य सुदृशां

सुधाभिः स्वच्छंदं स्नपितमिव वृंदं ननु दृशाम् ।

कुदृष्टीनां दृष्टिर्भवति विषदिग्धेव किमतो

विना घूकं प्रीतिर्जगति निखिले किं न तरणेः ? ॥ ४९ ॥

इमां मूर्तिस्फूर्तिं तव जिन ! गतापायपटलं

नृणां द्रष्टुं स्पष्टं सततमनिमेषत्वमुचितम् ।

न देवत्वे ज्यायो विषयकलुषं केवलमदो

निमेषं निःशेषं विफलयतु वा ध्यानशुभदक् ॥ ५० ॥

भवद्ध्यानस्नानप्रकृतिसुभगं मे सुहृदयं

पवित्रा चित्रा मे तव गरिमनुत्था भवतु गीः ।

प्रणामैः सच्छायस्तव भवतु कायश्च सततं

त्वदेकस्वामित्वं समुदितविवेकं विजयताम् ॥ ५१ ॥

अहीनत्वख्यातिं वहसि महसा पीनसुषमां

क्षमां बिभ्रद् भूयः फणमणिघृणिध्वस्ततिमिरः ।

तथाप्येतच्चित्रं क्षणमपि न कृ (तृ) ण्याश्रयणकृत्

न बाधो निर्बाधो वसतिमितसिद्धिर्वितनुषे ॥ ५२ ॥

गलत्पोषा दोषास्त्वयि गुणगणाः क्लृप्तशरणा

गतक्षोभा शोभा हृदयमपि लोभादुपरतम् ।

त्विषां पात्रं गात्रं वदनमतिलावण्यसदनं

तवाक्षुद्रा मुद्रामृतरसकिरः पर्षदि गिरः ॥ ५३ ॥

विना बाणैर्विश्वं जितमिह गुणैरेव भवता

विना रागं चित्तं भुवनभविनां रञ्जितमपि ।

विना मोहं मुग्धः श्रितबुधविनाङ्गीकृतशिवो

विरूपाक्षाकारं विगलितविकारं विजयसे ॥ ५४ ॥

गुणास्ते स्पर्द्धन्ते प्रसृमरशरच्चन्द्रनिकरान्

कथं व्यक्तं रक्तं भवति हृदयं तैर्भवमृताम् ।

कठोरं चेतस्ते यदपि कुलिशाद् घोरनियमे

कथं विश्वे विश्वेश्वरवर ! कृपाकोमलमदः ॥ ५५ ॥

मुनीनां ध्यानाब्धौ तव मुखविधोर्दर्शनरसात्

तरङ्गैरिङ्गिद्धिः प्रशमरससंज्ञैः प्रसृमरैः ।

भृशं फेनायन्ते हतमदनसेना गुणगणाः

तवोच्चैः कैलाशवृत्तिमदभिदायां सुनिपुणाः ॥ ५६ ॥

गुणास्ते ते हंसास्त्रिजगदवतंसायित ! चिरं

भजन्ते ये ध्यानामृतरसमृतं मानसमदः ।

भिदां तन्वन्त्येते बत परयशोमौक्तिकगणैः

कृताहाराः स्फारा न किमु पयसोदोषगुणयोः ॥ ५७ ॥

१

.....

विधिः कारं कारं गणयति नु रेखास्तव गुणान्

सुधाबिन्दोरिन्दोर्वियति विततास्तारकमिषाः ।

प्रतिश्यामायामान् व्रजति न विलासोऽस्य निधनं

ततो रिक्ते चन्द्रे पुनरपि निधत्तेऽमृतभरम् ॥ ६३ ॥

महो राहोर्नाहोमलिनमलिपङ्क्तिश्च धवला

बलकामाकारा द्विकवृकपिकानामनुसृताः ।

न शैलाः कैलाशा इव किमभवन्नञ्जनमुखा

भृशं विश्वं विश्वं शिसयति भवत्कीर्तिनिकरे ॥ ६४ ॥

यशोभिस्तेऽशोभि त्रिजगदतिशुभ्रैर्भृशमित-

स्तिथिः सा का राका तिथिरिह न या हन्त ! भवति ।

कुहूर्नाम्नैवातः पिकवदनमातत्यशरणं

श्रिता साक्षादेषा परवदनवेषा विलसति ॥ ६५ ॥

यशोदुग्धाम्भोधौ भवति तव मीनाकृति नभो

ध्रुवं स्फारास्तारा जलकणतुलामीश ! दधते ।

किमावर्तः श्वन्नं गिरिशगिरिगौरीशशशभृत्-

त्रिपिण्डी डिण्डीरधुतिमुपगता नास्ति किमिह ॥ ६६ ॥

प्रयोगेऽस्मिन् विश्वे प्रसरति भवत्कोर्तिरनिशं

रसैस्तुङ्गा गङ्गा गिरिशगिरिशीतांशुविशदा ।

परेषां निःशेषा जिनवर ! कुकीर्तिश्च यमुना

घनाम्भोदश्यामा ननु महसहस्रापतदिह ॥ ६७ ॥^१

....

कथा का ते ख्यातेः कृतविपुलसातेश्वर ! भवत्-

प्रभावादन्येषामपि भवति नो कूटघटना ।

न कः प्राणी वाणीरसहृत्तजगन्मानसतृषं

श्रयेत त्वां नाथं दलितघनमायामृषमतः ॥ ९४ ॥

भवान् चक्री कर्मव्रजविकटवैताढ्यघटितं

कपाटं ग्रन्थ्याख्यं सुपरिणतिदण्डाद् विघटयन् ।

प्रतीर्योद्यदवीर्यो जयति सकलासद्ग्रहजलं

प्रपूर्णेच्छम्लेच्छव्रजसदृशमिथ्यात्वविजयात् ॥ ९५ ॥

मता देवाः सुभ्रूस्तनजघनसेवासु रसिका

महादम्भारम्भाः प्रकृतिपिशुनास्तेऽपि गुरवः ।

दयाहीनो धर्मः श्रुतिविदितपीनोदय इति

प्रवृद्धं मिथ्यात्वं सुसमयघरदैर्दलितवान् ॥ ९६ ॥

परं देव ! त्वत्तो न खलु गणयामि क्षणमपि

त्वदादिष्टादिष्टाद् गुरुमपि पथः प्रच्युतमिह ।

सहे नान्यं धर्मं नृपसदसि जल्पव्रजमहे

महेश ! त्वं तस्मान्मयि कुरु दयां शश्वदुदयाम् ॥९७॥

भयं सर्वं याति क्षयमुदयति श्रीः प्रतिदिनं

विलीयन्ते रोगा लसति शुभयोगादपि सुखम् ।

महाविद्यामूलं सततमनुकूलं त्रिभुवना—

भिराम ! त्वन्नाम स्मरणपदवीमृच्छति यदि ॥ ९८ ॥

नमदमर्त्यकिरीटमणिप्रभापटलपाटलपादनखत्विषे ।

गलितदोषवचोधुतपाप्मने शुभवते भवते भगवन् ! नमः ॥९९॥

सुरतरुः फलितो मम साम्प्रतं विगलतोऽपि च दुष्कृतसञ्चयः ।

सुरमणी रमणीयभवन्नुतेः करतले रतलेपहरालुठत् ॥१००॥

दिशति कर्मणमीश ! शिवश्रियः प्रियसमागमहेतुरनुत्तरः ।

विजयते विहितोक्तसङ्कटव्युपरमा परमा तव संस्तुतिः ॥१०१॥

तव मतं यदि लब्धमिदं मया किमपरं भगवन्नवशिष्यते ? ।

सुरमणौ करशालिनि किं धनं स्थितमुदीतमुदीश ! पराङ्मुखम् ॥

सर्पकंदर्पसर्पस्मयमथनमहामंत्रकल्पेऽवकल्पे

प्रत्यक्षे कल्पवृक्षे परमशुभनिधौ सत्तमोहे तमोहे ।

निर्वाणानंदकंदे त्वयि भुवनरवौ पावना भावना भा—

ध्वस्तध्वांते समग्रा भवतु भवतुदे सङ्गता मे गतामे ॥१०३॥

प्रसीद सद्यो भगवन् ! अवद्यं हरस्व पुण्यानि पुषाण भर्तः ! ।

स्मर्तव्यतामेति न कश्चिदन्यस्त्वमेव मे देव ! निषेवणीयः ॥१०४॥

हरिदंतिसरीसृपानलप्रधनाम्भोनिधिबंधरोगजाः ।

न भियः प्रसरन्ति देहिनां तव नामस्मरणं प्रकुर्वताम् ॥ १०५ ॥

चिदानन्दनित्यद्वन्द्वारुशक्रस्फुरन्मौलिमन्दारमालारजोभिः ।
 पिशङ्गौ भृशं गौरकीर्तिस्तवाङ्घ्री गल्लोभशोभाभिराम ! स्मरामः ॥
 बहुधात्र सुधारुचिरैर्वचनैर्भवता भवतापभरः शमितः ।
 अमितप्रसरद्गुणरत्ननिधे ! शरणं चरणौ तव तेन भजे ॥१०७॥

इति प्रथितविक्रमः क्रमनमन्मरुन्मण्डली-

किरीटमणिदर्पणप्रतिफलन्मुखेन्दुः शुभः ।

जगज्जनसमीहितप्रणयनैककल्पद्रुमो

यशोविजयसम्पदं प्रवितनोतु वामाङ्गजः ॥ १०८ ॥

श्रीभैरवपद्मावतीकल्पः ।

सर्वेषां जैनसाहित्यप्रियाणां मन्त्रयन्त्रादिगवेषिणां तु विशेषेणोपयोगी श्रीबिन्दुषेणसन्दब्धविवरणोपेतो दशाधिकार-विभूषितो यन्त्राणां पञ्चविंशत्या समलङ्कृतः श्रीमल्लिषेणविरचितः श्रीभैरवपद्मावतीकल्पो मुद्राप्यतेऽधुनास्माभिः ।

अस्याधिकारास्त्वेम्—

१ साधकलक्षणम् ।

२ सकलीकरणक्रिया मन्त्राणि च ।

३ देव्यर्चनाक्रमः—अत्र हि सप्रसङ्गं मन्त्राणां सिद्ध-साध्य-सुसिद्ध-शत्रुभेदचतुष्टयं विस्तरेण व्यावर्णितमास्ते ।

४ यन्त्राधिकारः—इह १ जगद्वशीकरण २ आकर्षण ३ मारण ४ विद्वेषण ५ स्तम्भन ६ मोहन ७ उच्चाटन ८ विद्वेषण-९ वशीकरण १० सर्वोपद्रवहारिरक्षा ११ भेदन १२ दुष्टनिग्रह-करणसञ्ज्ञितानि द्वादश यन्त्राणि यथाविधि सचित्रं प्रदर्शितानि विद्यन्ते ।

५ स्तम्भनाधिकारः ।

६ स्त्र्याकर्षणम् ।

७ वश्याधिकारः ।

८ निमित्ताधिकारः—अत्र च जीवन-मरण गर्भागर्भ-दीप-
अङ्गुष्ठ-दर्पणनिमित्तादीनां प्रयोगाणामुल्लेखः ।

९ वश्यतन्त्राधिकारः ।

१० गारुडम्—इह हि नागादीनां विषसङ्क्रामण-नागावेश-
विषहरण-नागसहागमन-विषभक्षणादिनिरूपणमस्ति ।

परिशिष्टे—

षडध्यायमयो व्याख्यासहितोऽन्यः श्रीपद्मावतीकल्पः,
द्वादश यन्त्राणि, यन्त्रोद्धारः, पद्मावतीपूजाविधिः, पद्मावती-
वृद्धपूजनम्, श्रीजिनप्रभसूरिप्रणीता पद्मावतीचतुष्पदिका, रक्त-
पद्मावतीकल्पः, पुनः प्रकारान्तरेण पद्मावतीपूजनम्, द्वारोद्धारः,
मायाबीजसाधनम्, 'अष्टे मष्टे' आम्नायः ।

एवंविधविबुधमनोविनोददायि विविधसामग्र्या समल-
ङ्कृतोऽयं ग्रन्थः सर्वैरपि महाशयैः सङ्गृह्य त्वरया न्यासीकर्तव्य एव
स्वसङ्ग्रहे । नो चेदनन्तरं वेतनाधिक्येनापि दुःप्रापे भविष्य-
तितरां मानसे पश्चातापः । वेतनम् रूप्यकसप्तकम्

प्राप्तिस्थलम् ।

साराभाइ मणीलाल. नवाब,

ठे० नागजी भुदरनी पोळ

मु० अमदावाद

अकाराद्यनुक्रमे गृहीतग्रन्थानां नाम, मुद्रितस्थलं सङ्ग्राह्यम् ।

ग्रन्थनाम.

आत्मानन्दप्रकाशः (मासिक)
ऐन्द्रस्तुतिः सटीका यशोवि०कृता
काव्यमाला (सप्तमगुच्छकः)
काव्यसंग्रहे (भक्तारण्यपदपूर्तिरूपः) प्रथमभागः

द्वितीयविभागः

चमरकारि साक्वर्तिस्तोत्रसंग्रहः
चतुर्विंशतिका वप्पभट्टिसूरिकृता
चतुर्विंशतिजिनस्तुतिः (शीलरत्नसूरिकृता)
चतुर्विंशतिजिनानन्दस्तुतिः (मेरुवि० कृता साक्चूरिः)
जिनेन्द्रनमस्कारादिसंग्रहः
जैनस्तोत्ररत्नाकरः
जैनस्तोत्रसमुच्चयः चतुरविंशत्यसम्पादितः
जनस्तोत्रसन्दोहस्य

मुद्रितस्थानम्.

श्रीजैनशास्त्रानन्दसभा भावनगर
निर्णयसागर प्रेस. मुंबई
आंगमोदयसमितिः सुरत
(क्षान्तिवि. प्रकाशितः)
आगमोदयसमितिः सुरत
श्री जैन आत्मानन्द सभा (भावनगर)
दे. ला. पु. फंड. सुरत.
भातृचन्द्र ग्रन्थमाला अमदावाद (पु. ३१)
(नि. सा. प्रेस मुंबई)
प्रथमभागः (सा. म. तृवाव अमदावाद)

स्तुतिचतुर्विंशतिका	भाषान्तर-धनपालश्रुतिः आगमोदवसमितिः (सुरत)	३१
”	”	३२
स्तुतिसंग्रहः	श्रीयशोविजयजैनपादशाळा (महेसाणा)	३३
स्तोत्ररत्नाकरस्य	”	३४
”	”	३५
स्तोत्रसंग्रहे	” (बनारस)	३६
”	”	३७

पूर्तिः

जिनसहस्रनामस्तोत्रम् विनय वि. कृत	वीरशासन त्रेस अमदावाद	
पार्श्वनाथमहिम्नः स्तोत्रम्	मुद्रितं पुरा काश्याम्	
जेण परुवियमेयं महावीरस्तवनम् (अल्पबहुत्वगर्भितं सटीकं)	१३ समयसुन्दरगणिः	
	आत्मानन्दसभा (भावनगर)	
शुणिमो केवलिवर्यं समवसरणस्तवः (सटीकः)	२४ धर्मघोषसूरिः ”	
देविन्दनयं विज्ञा० श्रीयोनिस्तवः (सावचूरिकः)	१३ ” ”	

क-परिशिष्टम् ।

अद्यावधि प्रसिद्धिमागतानां स्तुतिस्तोत्रादीनां
अकाराद्यनुक्रमः ।

अ ३९

प्रतीकम्	स्तोत्राभिधानम्	पद्यसंख्या	कर्तृनाम
अक्रमसम्पन्नवृत्ती० A(द्वा० ३)	महावीरजिनस्तुतिद्वात्रिंशिका	३२	जयशेखरसूरिः
अगम्यमध्यासविदा०	अयोगव्यवच्छेदद्वात्रिंशिका	३२	श्रीहिमवन्द्वाचार्यः
अजारपार्श्वे स्तुति०	अजारपार्श्वस्तवनम्	५	पद्मसागरः
अजिअं जियसब्बभयं	अजितशान्तिस्तवनम्	४०	नन्दिशेणमुनिः
अद्वावीसवियप्पं	द्धानस्तोत्रम्	६	निर्नामिकम्
अतिरसहरिसरसेण	सीमन्धरजिनस्तवनम् (अप.)	३१	मेरुनन्दनोपाध्यायः
अतिविलुक्कपा० B(नि.सु. २३)	पार्श्वजिनस्तुतिः	४	निर्नामिका
अद्याभवत् सफलता०	अद्याष्टकम्	१०	निर्नामिकम्
अधियदुपपन्नान्तो०	फलवद्भिपार्श्वस्तवः	१३	जिनप्रभसूरिः

A द्वात्रिंशिकाग्रन्थ्याम् । B निर्नामिकस्तुतिचतुर्विंशतिकयाम् ।

अनन्तकान्तिप्रकरणे० C (क्ष०चै०८)	चन्द्रप्रभवचैलवन्दनम्	३	क्षमाकल्याणः	३७
अमन्तदर्शनज्ञान० D (सा. ३)	साधारणजिनस्तवः	१६	रामचन्द्रसूरिः	१३
अनन्तविज्ञानमतीत०	अन्ययोगव्यवच्छेदद्वित्रिशिका	३२	हेमचन्द्राचार्यः	३
अमवरतममर०	जिनस्तवः (केवलाक्षरमयः)	९	भावदेवसूरिः	१३
अनापैयमनाधार० (सा. १०)	साधारणजिनस्तवः	१६	रामचन्द्रसूरिः	१३
अनाद्यैयं सुक्तिः	सिद्धविशिका स्तोत्रम्	२०	दलपतिरायः	१२
अनास्पद ! मनो० (सा. २)	साधारणजिनस्तवः	१६	रामचन्द्रसूरिः	१३
अनाहूतसहायस्त्वं E (वी. १३)	वीत. १३ प्रकाशः	८	हेमचन्द्राचार्यः	२६
अपापदमलघन F (शो० १३)	विमलजिनस्तुतिः	४	शोभनमुनिः २३, ३, २८-३१, ३२	
अभयीकृतभीति० G (ब०स्तु० ४)	अभिनन्दनस्तुतिः	४	बप्पमट्टिः	७१२८
अभिनवानि सुखानि०	चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्	२६	जयशेखरसूरिः	१४
अभिष्टुमः सम्भव०	सम्भवस्तुतिः	४	निर्नामका	१२
अमरगिरिगरीयो०	चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्	१३	रत्नशेखरसूरिः	१२
अमरसरायमहिष०	”	८	निर्नामकम्	१३
अमानमहिमान० H (कृ०चै० २१)	नमिजिनचैलवन्दनं	११	ऋषिवर्द्धनः	१८

C क्षमाकल्याणकृतचैलवन्दनचतुर्विंशतिकायाम् । D षोडशकसाधारणजिनस्तवेषु E वीतरागस्तवे । F शोभनस्तुती । G बप्पमट्टिपूरकृतस्तुतिचतुर्विंशतिकायाम् । H ऋषिवर्द्धनकृतचैलवन्दनचतुर्विंशतिकायाम् ।

अमृतममस० § (श्री. चै. १०)	शीतलजिनचैत्यवन्दनम्	५	शीलरत्नसूरिः	८
अम्मोषिवीचिचय०	घोषामण्डनपार्श्वजिनस्तवः	१६	ज्ञानसागरसूरिः	१२
अरस्य प्रवज्या०	एकादशीस्तुतिः	४	जिनचन्द्रः (?)	२८
अरिहण नमो पूञ्	नवकारस्तवनम् (अर्हणास्तोत्रम्)	३७	निर्नामिकम्	१३
अर्जुदगिरिवरभूषण+ (अ० ४)	अर्जुदमण्डनऋषभस्तवनम्	९	सोमसुन्दरसूरिः	३६
अर्जुदद्रौ गुणधीश	ऋषभजिनस्तवनम्	५	निर्नामिकम्	१४
अर्हत्यश्रुतिपदानां०	नवपदस्तवनम् (गेयमयं)	१५	चन्द्रसूरिः	१०
अर्हते देवदेवाय (सा. ४)	साधारणजिनस्तवः	१६	रामचन्द्रसूरिः	१३
अर्हस्तनोतु स श्रेयः	नन्दीस्तुतिः सटीका	४	गुणसौभाग्यगणिः	३३
अर्हन्नामापि कर्णाभ्यां	अर्हन्नामसहस्रसमुच्चयः	११७	हेमचन्द्राचार्यः	१३
आल्लाहाहि तुराहं	ऋषभजिनस्तवनम् (पारसी)	११	जिनप्रभसूरिः	१२
आशरणधारण० (केवलशरमयं)	नमस्कारचतुष्टयम्	४	निर्नामिकम्	१४
असमशमनिवासं	श्रीमहावीरस्तवनम्	२५	जिनप्रभसूरिः	२४
अस्याभूद् व्रतघाति० * (ऐ. १६)	शान्तिजिनस्तुतिः	४	यशोवि०	२
अस्तु श्रीनाभि० (१० दिग्पालकैः)	ऋषभजिनस्तवनम्	११	जिनप्रभसूरिः	१२-२४
	आ २६			
आदिजिनं वन्दे गुण०	आदिजिनस्तवनम्	६	यशोवि०	२

§ शीलरत्नकृतचैत्यवन्दनचतुर्विंशतिकायाम् । + अस्मच्छब्दनवस्त्याम् । * ऐन्द्रस्तुतौ ।

आनम्रनाकिपति	चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्	२५	जिनप्रभसूरिः	२४
आदिनाथं महीनाथं	आदिजिन स्तवनम्	५	निर्नामकम्	१४
आदीश्वरं स्वस्ति०	” सावचूरिः	१२	चारित्रसुन्दरगणिः	१४
आदीश्वरं स्वाति०	आदिजिनस्तवनम् सावचूरिकम्	२१	चारित्रसुन्दरगणिः	१४
आदौ नेमिजिन्नं नौमि	चतुर्विंशतिजिनस्तोत्रम्	९	जयतिन्त्रसूरिशिष्यः शिवनिधानः	१४
आद्यन्ताक्षरं संलिख्य	ऋषिमण्डलस्तवनम्	९६	गौतमस्वामी(?)	१७-२०-२५
आद्याः श्रीऋषभः	अष्टापदस्तवनम्	४	निर्नामकम्	१०
आद्यहलाधिपति०	रात्रुज्जयस्तुतिः	४	निर्नामका	१८
आद्ये पदे मध्यतरे	सिद्धचक्रप्रथमपदस्तुतिः	४	”	१८
आनन्दकन्दं	गिरनारचैत्यपरिपाटीस्तवनम्	१८	कीर्तिरत्नसूरिः	१२
आनन्ददुर्मयन्दली	शुगादिजिनस्तवनम्	११	निर्नामकम्	१२
आनन्दनम्रसुरनाथक०	चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्	२९	चारित्ररत्नगणिः	१३।१४
आनन्दमन्दकुमुदा०	करहेटुकपाश्र्वजिनस्तवनम्	५	कीर्तिरत्नसूरिः	१०।१२
आनन्दमन्दवनपल्लव०	जेसलमेरुपाश्र्वजिनस्तवनम्	२५	जिनसमुद्रसूरिः	१४
आनन्दमहंतः पादा० (सा. ५)	साधारणजिनस्तवः	१६	रामचन्द्रसूरिः	१३
आनन्दमन्दिरमुपैमिः (जि०स्तु० १)	ऋषभजिनस्तुतिः	४	मेघविजयः	९
आनन्दमेन्दुरेश्वर०	वर्द्धमानदेवस्तवनम्	१३	जयकेशरसूरिः	१४

ः जिनानन्दस्तुती ।

आनन्दं यः परं प्राप०† (जि०स्तो०२०) साधारणजिनस्तोत्रम्	३६	मुनिखुन्दरसूरिः	३७
आनन्दसुन्दर०	२९	निर्नामिकम्	१२
आनन्दाननम्	४	निर्नामिका	१२
आमन्त्रारायण सेलढी०x	१२	साधुराजगणिः	३६
आराधयन्तु भविका०	४	निर्नामिका	१८
आराध्य श्रीजिना०	४८	जितप्रभसूरिः	२२
आर्तनामोदरे	१०	वादिदेवसूरिः	१३
आस्ते समस्ते०	३२	रामचन्द्रसूरिः	१३
	इ ३		
इक्ष्वाकुवंशोद्भव०	७	पार्श्वचन्द्रसूरिः	१०
इन्द्रेभाश्व०	१०	विशालराजः	१४
इन्द्रोपेन्द्रौ पुनर्नत्वा	५	निर्नामिकम्	२८
	ई १		
ईसाणिदसुरासुर०	७	”	१३
	उ ८		
उत्कृष्टकाले विजयेष्व०	४	निर्नामिकम्	१७

उत्तमचैतन० (क्ष०चै०२०)	मुनिसुवर्तचैत्यवन्दनम्	३	क्षमाकल्याणः	१८
उत्पन्नकेवलचित् (अ०३)	वीरजिनस्तवनम्	९	सोमसुन्दरसूरिः	३६
उद्यत्प्रणामुकुट०	नवपल्लवपार्श्वजिनस्तवनम्	५	लक्ष्मीलामः	१४
उपसर्गद्वारस्तवः	पार्श्वनाथस्तवनम्	५	भद्रबाहुस्वामी	११
उपास्महे जिनैन्द्रस्य० (सा. ६)	साधारणजिनस्तवः	१६	रामचन्द्रसूरिः	१३
उल्लासिकमनक्ख०	अजितशान्तिस्तवः	१७	जिनवल्लभसूरिः	**
उवसगगद्वर०	पार्श्वनाथस्तोत्रम् ।	३१	निर्नामिकम्	२०
	क्रु ५			
ऋषभजिन ! भवन्तं	ऋषभजिनस्तवनम्		अपूर्णम्	१४
ऋषभमनम्रगति०	चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्	२९	धर्मसागरः	१४
ऋषभ ! नम्रसुरासुर०	"	२६	जिनप्रभसूरिः	१२१४
ऋषभनाथ ! भनाथ०	"	३१	जिनेश्वरसूरिः	१३
ऋषभदेवमनन्त०	चतुर्विंशतिजिनस्तुतिः	**	**	**
	ए ३			
एकातपत्रामिव	भक्त्यातिशयद्वित्रिशिक्का	३२	रामचन्द्रसूरिः	१३
एनासि यानि जगति (जि०स्तु १२)	वासुपूज्यस्तुतिः	४	भैरवजयनाभिः	९
एकादशी पुण्यतमेति०	एकादशीस्तुतिः	४	निर्नामिका	१८

* * एतच्चिन्हाङ्कितानि निश्चयो न, साधनाभावात् ।

ऐ ५

ऐङ्कारस्यतिसावधानं

ऐन्द्रं तत्परमं ज्योतिः

ऐन्द्रेद्योगसुरङ्गसङ्गं

ऐन्द्रव्रातनतो यथार्थं (ऐ. स्तु. १)

ऐहौ श्रीमन्त्ररूपे

शंखेश्वरपार्श्वस्तवनम्

परमज्योतिः पञ्चविंशतिका

नेमिनाथस्तवनम्

ऋषभजिनस्तुतिः

शारदाष्टकम्

१ निर्नामिकम्

२५ यशोवि०

९ कमलविजयः

४ यशोवि०

८ निर्नामिकम्

ओ ११

औंकारः सकल०

औं चन्द्रप्रभ ! प्रभाधीश०

औं नत्वा जिनमण्डली०

औं नमः पार्श्वनाथाय०

औं नमस्त्रिजगद्धन्दिन०

औं नमस्त्रिजगन्नेतुः

औं नमो देवदेवाय

औं नमो भगवते श्री०

औं नमोऽर्हते परमात्मने

औं ह्रीं अर्हं अर्हद्भ्यो०

औं ह्रीं अर्हन्मुखांमो ज०

युगादिजिनस्तवनम्

चन्द्रप्रभस्तवनम् (महामन्त्रगर्भितम्)

श्रीपार्श्वसप्ततीर्थस्तवनम्

शङ्खेश्वर-पार्श्वजिनस्तवनम्

शारदाष्टकम्

गौतमस्तोत्रम् (मन्त्रगर्भितम्)

श्रीपार्श्वनाथस्तोत्रम्

”

शङ्खस्तवः

जिनपञ्जरस्तोत्रम्

शारदास्तुतिः

१२ सोमसुन्दरसूरिः

१४ निर्नामिकम्

१४ सङ्खविजयः

५ निर्नामिकम्

९ जिनप्रभसूरिः

९ जिनप्रभसूरिः

१४ मेरुङ्गसूरिः

९ अजितसिंहसूरिः (?)

१४ सिद्धसेनदिवाकरः

२० कमलप्रभाचार्यः ११/२०, २५, २९

१२ निर्नामिका

५

क. ४५

कलकक्रान्तिधनुः०	चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्	२९	जिनप्रभसूरिः	३१२२
कमलवल्लपनं तव०	नेमिस्तुतिः	४	निर्नामिका	३६
करोतु नो मल्लि० (ब० १५)	मल्लिजिनस्तुतिः	४	बप्पमट्टिः	७१२८
कलकलशशरादि०	श्रीमद्वावीरजिनस्तवनम्	१४	निर्नामिकम्	१४
कलमरालविहङ्गम०	शारदास्तोत्रम्	१३	बप्पमट्टिः	२०।७।३६
कला काचित् कान्ता	शारदाष्टकम्	९	मुनिसुन्दरसूरिः	५
कला भवन्तं सकला०	सर्वजिनस्तवः	११	देवसुन्दरसूरिः	१३
कलितमोदमनन्तं (ः. ऐ. सु. १४)	अनन्तजिनस्तुतिः	४	यशोवि०	२
कल्पदुचिन्तामणि० (अ० ६)	साधारणजिनस्तवः	६	सोमसुन्दरसूरिः	३६
कल्याणकमला० (ऋ. चै. १३)	विमलजिनचैत्यवन्दनम्	९	ऋषिवर्द्धनः	१८
कल्याणकदिन०+ (यु. ३)	साधारणजिनस्तवनम्	७	सोमसुन्दरसूरिः	३६
कल्याणकारण०	जाउरमण्डनशान्तिजिनस्तवनम्	५	निर्नामिकम्	१२
कल्याणकारं क्रमनीय०	श्रीमगसीपार्श्वस्तोत्रम्	१५	कल्याणविजयः	१४
कल्याणकोटी० (शी. चै. १७)	कुन्धुनाथचैत्यवन्दनम्	५	शीलरत्नसूरिः	८
कल्याणगेहं गुणरत्न०	दादापार्श्वनाथाष्टकम्	९	कल्याणसागरसूरिः	२२

+ शुद्धमच्छब्दनस्तव्याम् ।

कल्याणधोमकरेण	वीरजिनस्तवनम् (भोज्यादिगर्भितम्) १८	मानदुहसूरिः	१२
कल्याणमन्दिरमिमं	जैनधर्मवरस्तवनम्	भावप्रभसूरिः	३६
कल्याणमन्दिरपुरां०	वीरजिनस्तुतिः (पादपूतिः)	निर्नामिका	३६
”	पार्श्वजिनस्तवनम्	सिद्धसेनदिवाकरः	३१११२०
कल्याणमालामणि०	महावीरजिनस्तवनम्	पार्श्वचन्द्रगणिः	३५, ३६
कल्याणलता०	सोमन्धरस्तवाष्टकम्	श्रीलत्तसूरिः	८
कल्याणकर० (क्ष. नै. १०)	शीतलजिनचैत्यवन्दनम्	क्षमाकल्याणः	२८
कल्याणैः पद्मभिः	चतुर्विंशतिजिनस्तवः	निर्नामिकः	१४
कसारिकमनिर्य०	वीरस्तवः (विविधच्छन्दो०)	जिनप्रभसूरिः	३१२२
कस्तूरीतिलक०	पार्श्वनाथस्तवनम्	धर्मसूरिः	१३१८
कामं नमोऽस्तु सततं	सम्भवजिनस्तवनम्	कल्याणसागरसूरिः	२२
का मे वामेय ! शक्तिः०	पार्श्वनाथस्तवः	जिनप्रभसूरिः	३-२४
कामौघकर्तारमशेषदेवा०	सेरीसपार्श्वनाथाष्टकम्	कल्याणतागरसूरिः	२२
किं कृप्यत०	पद्मपरमेश्चिस्तवनम्	जिनप्रभसूरिः	२५
किं कर्पूरमयं	चिन्तामणिपार्श्वस्तोत्रम्	जिनपतिस्सूरिः (?)	१७१२१
किञ्चिद्गुरुणां वदना०	चिन्तामणिकल्पः	धर्मयोषः	*
कुङ्कुमरोलाभिधं पार्श्वं	कुङ्कुमरोलापार्श्वस्तवनम्	माण्डन (?)	१४

कुन्थुनाथमशितो * (क. स्तु. १७)	कुन्थुनाथस्तुतिः	४	कल्याणसागरसूरिः	१८
कुम्भसमुद्भव (क्ष. चै. १९)	मह्विजिनचैत्यवन्दनम्	३	क्षमाकल्याणः	२८
कुर्वन्तसुप्रभं जिनं, (ब. स्तु. ५)	सुमतिजिनस्तुतिः	४	वपभट्टिः	७१२८
कुशलक्राननपुष्टिं (श्री. चै. २)	अजितजिनचैत्यवन्दनम्	५	श्रीलरलसूरिः	८
कुडुमधनुषा० (शो. स्तु. ११)	श्रेयांसजिनस्तुतिः	४	शोभनमुनिः	२३।३।२८।३१।३२
कुडुमबाणचमूभि० (ब. २)	अजितजिनस्तुतिः	४	वपभट्टिः	७।२८
कृतनति कृतवान् यो० (शो. ७)	सुपा०र्जिनस्तुतिः	४	शोभनमुनिः	३, २३, २८, ३१, ३२
कुत्वाष्टमङ्गलिक०	अष्टमीस्तुतिः	४	निर्माका	१८
कृपया प्रवृद्धी (यु. ४)	कृष्णभजिनस्तवः	७	सोमसुन्दरसूरिः	३६
के केवलज्ञानि जिनं० ÷ (हा. २)	हारावलीचित्रस्तवः	१४	जयतिलकसूरिः	३५
केवलज्ञानिनं निर्वाणिनं	त्रिशङ्खतुर्विंशतिकास्तवनं	१२२	देवेन्द्रसूरिः	१३
क्षमाद्युतेऽर्हते तस्मै (सा. ११)	साधारणजिनस्तवः	१६	रामचन्द्रसूरिः	१३
क्षीणपायोऽपि० (सा. १३)	"	१६	"	१३

ख १

ख्याताख्यातामस ! त्वा०	पञ्चजिनस्तुतिः (यमकमया)	८	श्रीलशेखरसूरिः	३२
------------------------	-------------------------	---	----------------	----

* कल्याणसागरसूरिकृतस्तुतिचतुर्विंशतिकथाम् । ÷ चतुर्विंशतिजिनहारावलीचित्रस्तवचतुष्टये ।

ग १३

गयकलहं गयकलहं	महावीरस्तवः (सावचूरिः)	१०	निर्नामकः	३५
गयरायं गयरायं	जिनस्तवः ”	८	शिवश्रीतिलकः	३५
गरीयोयुगश्रेण्परीणं	पञ्चजिनस्तवनम् (हारचित्रम्)	२३	कुलमण्डनसूरिः	१४
गायन्निवालि० (श्री. ५)	वीत० ५ प्रकाशः	९	हेमचन्द्राचार्यः	२६
गाहाजुअलेण	वीरस्तवनम्	४	पादलिप्तसूरिः	##
गुणपुङ्गव ! गौतम	गौतमस्तवनम्	५	गुणसागरः	१२
गुणराजिमनोहर० (श्री. चै. ९)	सुविधिजिनवैयवन्दनम्	५	शीलरत्नसूरिः	८
गुणाभिनन्दा०	अभिनन्दनस्तवनम्	५	समन्तभद्रः	१२
गुणौघमन्दिर० (श्री. चै. ४)	आभिनन्दनवैयवन्दनम्	५	शीलरत्नसूरिः	८
गुरुतरहरिविष्टर०	चतुर्मुखश्रीयुगादिदेवस्तवः	६	निर्नामकः	१४
गोडिपुरप्रभुपार्श्व०	गोडिपुरपार्श्वनाथस्तवनम्	१७	कल्याणसागरसूरिः	२२
गोडीप्राप्ते स्तम्भने	शङ्खेश्वरपार्श्वस्तवनम्	५	निर्नामकम्	१०
गौतमान्वयपवित्र !	गौतमस्तुतिः	४	गुणसागरः	१२

घ १

घणवणं चिह्नद्विय०	मुनिमुत्रत ९ भवस्तवः	१३	धर्मघोषसूरिः	१३
चउक्कसापडिमस्तु०	च १४	२	निर्नामका	##
	पार्श्वजिनस्तुतिः			

चत्वारिंशद्विंशः	१५	देवद्विसूरिः	१४
च्युत्वा यो दशमादि० (नि. स्तु. ८)	४	निर्नामिका	१८
चन्द्रचारुशशा० (ऋ० चै० ८)	९	ऋषिवर्द्धनः	१८
चन्द्रप्रभं जिनवरं (क. स्तु. ८)	४	कल्याणसागरसूरिः	१८
चन्द्रादित्यमराल० (सारङ्गशब्दार्थ०)	१९	गुणविजयः	३७
चन्द्रोपलप्रवर० (शी० चै० ८)	५	शीलरत्नसूरिः	८
चरणकमलं श्री०	१०	गुणवि० शिष्य मानवि०	१२
चिक्षेपोर्जितराजकं (शो० २२)	४	शोभनमुनिः २३।२८।३।१।३२	१०
चित्रैः स्तवीमि०	११	हंसराजगणिः	१०
चित्रैः स्तोष्ये जिन०	२७	जिनप्रभसूरिः	१२।२२
चिदानन्दलीलारसा०	५	उ० मेघराजः	१०
चिरपरिचितलक्ष्मी (ब. २२)	४	वृषभद्विः	७।२८
चिरपरिचिता गाढ० (क्ष. चै. ११)	३	क्षमाकल्याणः	२८
चिरसचिररुचस्ते०	४	निर्नामिका	१४
ज ८४			
जड्ज्वा समणे	२२	अभयदेवसूरिः	१३
जगज्जैत्रा गुणास्त्रात (वी. १५)	९	हेमचन्द्राचार्यः	२६
जगति जडिममजि	२५	सागरचन्द्रः	१४

जगत्ति तीर्थनाथस्य० (सा. ६)	साधारणजिनस्तवः	१६	रामचन्द्रसूरिः	१३
झगझगयीजीवनं (झी० कै० १६)	शान्तिजिनचैत्यवन्दनम्	५	श्रीलालसूरिः	८
झगझगझगं जगदेव	चिन्तामणिपार्श्वस्तोत्रम्	३२	जिनपतिमूरिः	१४
जगद्गुरुं नमस्कृत्य	ग्रहशान्तिस्तोत्रम्	९	भद्रबाहुस्वामी	११२०।२५।२९।३०
जननमृत्युजरा०	शारदास्तोत्रम्	१०	मलयकीर्तिः	५
जनेन येन क्रियते	चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्	२७	सोमप्रभसूरिः	१४
जनयतु कपिकेतो०	अभिनन्दनस्तुतिः	४	निर्नामिका	२८
जममपवित्रिय०	गौतमस्तोत्रम्	२५	जिनप्रभसूरिः	१३
जय जय कुन्धु० (क्ष० चै० १०)	कुन्धुजिनचैत्यवन्दनम्	३	क्षमाकल्याणः	२८
जय जय जगदा०	महानीरस्तोत्रम्	७	लक्ष्मीसागरप्रशिष्यः	
			सोमदेवः	१४
जय जय जयजण०	साधारणजिनस्तवनम्(प्रथमस्वरमयं)	७	मुनिचन्द्रसूरिः	१२
जय जय जिणिद०	पार्श्वनाथस्तवनम्	९	धर्मघषाभूः	१३
जय जय तिहुयण	तीर्थमाल्यस्तवनम्	१११	महेन्द्रसूरिः	१८, ३०
जय जंतुकृष्णपायव०	कृष्णपद्मादिका	५०	धनपालः	३
जयति ब्रह्ममन्त्रप०	साधारणजिनस्तवः	९	कनकप्रभसूरिः	१३
जयति जयति चन्द्रः	पार्श्वनाथस्तवनम्	११	कल्याणसागरसूरिः	२३
जयति भुजगराज०	पार्श्वजिनस्तोत्रम्	९	विलहणकविः	३६

जयति शीतल० (ऐ० स्तु. १०)	शीतलजिनस्तुतिः	४	यशोवि०	२
जयति शीतल० (शो० १०)	शीतलजिनस्तुतिः	२	शोभनमुनिः ३/२३/३१/३२/२८	३१/३२/२८
जयति सुव्रत० (ब० २०)	मुनिसुव्रतजिनस्तुतिः	४	वप्पमट्टिः	७/२८
जय तिहुयण०	स्तम्भनपार्श्वस्तोत्रम्	३०	अभयदेवसूरिः	११/२०
जय देवाधिदेव ! त्वं	ऋषभजिनस्तवनम्	८	देवेन्द्रसूरिः	१३
जय देवाधिदेवाऽधि	युगादिजिनस्तवनम्	९	”	१३
जयन्ति पादा जिन०	वीतरगस्तवनम्	१६	जिनप्रभसूरिः	२२
जयण्डपयावं	चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्	२७	निर्नामिकम् ,	१२
जय प्रभो ! त्वं	नवखण्डपार्श्वस्तवनम्	८	रत्नशेखरसूरिः	१२
जय महायस जय०	स्तम्भनपार्श्वनाथनमस्कारः	१	निर्नामिकः	१९
जयवन्तमनन्त० (क्ष० चै० ७)	सुपार्श्वजिनचैत्यवन्दनम्	३	क्षमाकल्याणः	२८
जय वृषभजिना०	चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्	२८	धर्मयोषसूरिः	१२/३४
जय शरदशकल०	अरनाथस्तवनम् (केवलाक्षरमयम्)	१४	जिनसुन्दरसूरिः	२२
जय श्रियं ज्ञान० (जि. स्तो. १)	२४ जिनाशिवादिस्तोत्रम्	२७	मुनिसुन्दरसूरिः	३७
जयश्रियं प्राप्य (” २)	शत्रुजयमण्डनादिजिनस्तोत्रम्	२७	”	३७
जयश्रियं यः० (” १५)	महावीरस्तोत्रम् (केवलाक्षरमयम्)	२९	”	३७
जयश्रियं विश्वजितं (” ३)	गिरिनारिमण्डननैमिस्तवनम्	३३	”	३७
जयश्रियं सर्वरिपुन् (” ७)	जीरापल्लीपार्श्वस्तोत्रम्	३३	”	३७

जयश्रीसर्वसिद्धार्थ०	श्रीवीरस्तवनम्	९	धर्मघोषसूरिः	१३
जयश्रीसङ्गिनः पृथ्व्यां (जि. स्तो. ४)	सोपारक-ऋषभदेवस्तोत्रम्	२५	मुनिसुन्दरसूरिः	३७
जयश्रीः संश्रयेष्ट० (" १३)	फलवर्द्धिपार्श्वस्तोत्रम्	२४	"	३७
जय श्रीस्तम्भनाधीश० (" ८)	स्तम्भनपार्श्वस्तोत्रम्	२५	"	३७
जय सुर असुर (मंत्रादिगर्भितः)	देउलवाडा० युगादिजिनस्तवः	२५	शुभसुन्दरः	१४
जयाजितजिनाधीशः (ऋ. चै. २)	अजितजिनचैत्यवन्दनम्	९	ऋषिवर्द्धनः	१८
जसु सासणदेवि० (मन्त्रादिगर्भितम्)	स्तम्भनपार्श्वस्तवनम्	३६	अभयदेवसूरिः	**
जस्सासी भवणं०	(पूर्णकलशकृतवृत्तियुतम्)			
जातटुणसुत्थितानल०	चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्	२८	धर्मनिधानः	१२
जिनं निरस्तवृजिनं	ऋषभजिनस्तवनम्	८	रामचन्द्रसूरिः	१३
जिनर्षभ ! ग्रीणित०	साधारणजिनस्तवनम्	७	सोमसुन्दरसूरिः	३७
जिनपतिरमलोऽयं० (क. स्तु. १०)	चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्	११	"	२४
जिनपते ! हुतमिन्द्रिय०	शीतलजिनस्तुतिः	४	कल्याणसागरसूरिः	१८
जिनं प्रणौमीह (क. १२)	सर्वजिनस्तवः	९	निर्भकम्	१०/१३
जिनमुनिसुव्रतः० (शो. २०)	वासुपूज्यस्तुतिः	४	कल्याणसागरसूरिः	१८
जिनं यशः प्रतापास्त०	मुनिसुव्रतजिनस्तुतिः	४	शोभनमुनिः ३।२३।२८।३१।३२	१३
जिनराजमहं मरुदेवि०	चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्	२९	धर्मघोषसूरिः	१३
	ऋषभदेवस्तवः	२३	लक्ष्मीकिञ्चेलः	**

जिनवरं व्रणमाभ्यभि० (क. ४)	अभिनन्दनस्तुतिः	४	कल्याणसागरसूरिः	१८
जिनवर ! भजन० (ऐ० स्तु. ११)	श्रेयासजिनस्तुतिः	४	यशोवि.	२
जिनवरोरविभु० (क. स्तु. १८)	अरजिनस्तुतिः	४	कल्याणसागरसूरिः	१८
जिन ! धीनाभिजात ! त्वां	चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्	११	सोमलिलकसूरिः	१२
जिनाधिपं तं (क. स्तु. १९)	मल्लिजिनस्तुतिः	४	कल्याणसागरसूरिः	१८
जिनेश्वरं सम्भव० (क. स्तु. ३)	सम्भवजिनस्तुतिः	४	कल्याणसागरसूरिः	१८
जीरिकापुरिपतिं	जीरापल्लीपाश्वस्तवनम्	१५	जिनप्रभसूरिः	२२
जे भत्तिजुत्ता जिण०	सिद्धचक्रस्तुतिः	४	निर्नामका	१२
जोयणगमद्वरगाह.	पञ्चविंशद्वाणीगुणस्तवनम्	१६	धर्मघोषसूरिः	१३
ज्ञात्वा प्रशं तदर्थं	सिद्धचक्रस्तुतिः	४	विजयलक्ष्मीसूरिः	३६
ज्ञानोदकन्दं (हे. १२)×	वासुपूज्यस्तवनम्	५	हेमविजयः	१२
त ३०				
तं जयउ जए तित्थं	स्मरणास्तवः	२६	जिनदत्तसूरिः	२९
तत्त्वानि तत्त्वानि	चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्	२८	जिनप्रभसूरिः	२४
तपोऽकूपारपारीणं (क्र. चै. ७)	सुपाश्वजिनवैयवन्दनम्	९	ऋषिवर्द्धनः	१८
तमजितमभिर्नौमि० (शो. २)	अजितजिनस्तुतिः	४	शोभनमुनिः	३१२८३१३२३
तमालनीलच्छवि०	पार्श्वनाथस्तवः	७	जिनपद्ममुनिः	९

× जिनस्तवनचतुर्विंशतिक्रियायां ।

तव गुणकणानुल्यां	वीरजिनस्तवनम्	१२	जयचन्द्रमूरिः	१४
तव चेतसि वतैऽहं० (बी. १९)	एकोनविंशः प्रकाशः	८	हेमचन्द्रार्च्यः	२६
तव जिनवर ! तस्य० (ऐं. २४)	वीरजिनस्तुतिः	४	यशोवि०	२
तव मुनिसुव्रत० (ऐं. २०)	मुनिसुव्रतस्तुतिः	४	”	२
तवाभिवृद्धिं (शो. ९)	सुविधिजिनस्तुतिः	४	शोभनमुनिः	३।२३।२८।३१।३२
तिजयप्पहुत्त०	तिजयप्पहुत्तस्तवनम्	१४	* *	११।२०।१९।२५
तिथिक्रमाञ्जिनेन्द्राणां	कल्याणरक्तोन्नमम्	३२	आशराजः (?)	१४
तिसलासिद्धत्यसुखं	वीर २७ भवस्तवनम्	१०	धर्मघोषमूरिः	१३
तीर्थकरं तं किल० (क.स्तु. २४)	वर्धमानजिनस्तुतिः	४	कल्याणसागरः	१८
तीर्थकराणां प्रभवादि०	पञ्चमीस्तुतिः	४	निर्नामका	१८
तीर्थाधिपानां च्यवना०	एकादशीस्तुतिः	४	”	१८
तुभ्यं चन्द्रप्रभ ! भव० (ऐं. ८)	चन्द्रप्रभस्तुतिः	४	यशोवि०	२
तुभ्यं चन्द्रप्रभ ! (शो. ८)	चन्द्रप्रभस्तुतिः	४	शोभनमुनिः	२३।३।२८।३१।३२
तुभ्यं नमः समय०	वीतरागाष्टकम्	८	कल्याणसागरमूरिः	८
त्रिभुवननि०	जिनस्तुतिः	१०	समयराजः	**
त्रैलोक्यलोका०	ऋषभजिनस्तवनम्	५	उदयसागरः	१२
त्वत्सेवानिरतास्त्वद०	साधारणजिनस्तोत्रम्	२०	हरिभद्रमूरिः	१२
द्वन्मतामृतपानोत्था० (बी. १६)	षोडशः प्रकाशः	९	हेमचन्द्रार्च्यः	२६

४	यशोवि०	२
४	शोभनमुनिः	३।२८।३१।३२।३३
२५	कल्याणसागरसूरिः	२२
१४	* *	**
४	यशोवि०	२
५	समन्तभद्रः	१२
१०	जिनप्रभसूरिः	५।२२

थ

१३	निर्नामकम्	१३
१२	निर्नामका	१२
१९	कल्याणसागरसूरिः	२२
४	कल्याणसागरसूरिः	१८
८	निर्नामकम्	२५, २९
**	सत्यसागरः	**
३	क्षमाकल्याणः	२८
५	हेमविजयः	१२
४	निर्नामका	३७

त्वमभिनन्दन ! (ऐ. ४)
 त्वमभिनन्दनस्तुतिः
 त्वमभिनन्दनस्तुतिः
 सत्यपुरीयमहावीरस्तवनं
 साधारणजिनस्तवः
 त्वं येनाश्वत्थीरिमा० (ऐ. २२)
 त्वं सम्भवः सम्भव०
 त्वं विनुत्य महिम०

शोयामि जिणवसिदे

३४ अतिशयस्तवनम्

द. २२

दद्यादर्हन्
 दद्याच्छ्रीशान्तिदेवो०
 दद्यातु मे धर्मजिने० (क.स्तु. १५.)
 दर्शनं देवदेवस्य०
 दिवादिवा देव विदेव०
 दिव्यगुणधारकं (क्ष. चै. १८)
 दिश सुखमखिलं नः (हे. १)
 दुष्कर्मवारणविदारण०

शान्तिस्तुतिः

शान्तिजिनस्तवनम्

धर्मजिनस्तुतिः

नमस्कारस्तोत्रम्

चतुर्विंशतिजिनस्तुतिः

अरजिनचैत्यवन्दनं

ऋषमजिनस्तुतिः

वीरस्तुतिः (कल्याणमन्दिरपादपूर्तिः)

दृष्टान्तभूमि०	जिनस्तुतिद्वित्रिचिन्ता	३३	रामचन्द्रसूरिः	१३
देवगन्धर्व०	अम्बिकास्तवः	८	जिनेश्वरसूरिः	१२
देवयमाङ्गजं	पार्श्वजिनस्तोत्रम्	२०	जिनेश्वराचार्यः	१३
देवस्तनोतु हरितोत्पल०	मुनियुवतदेवस्तवः	२४	रामचन्द्रसूरिः	१३
देवाधिदेवं कृतपार्श्व०	रावणपार्श्वनाथस्तोत्रम्	९	कल्याणसागरसूरिः	२२
देवाः प्रभो ! यं	साधारणजिनस्तवनम् (सटीकं)	९	जयानन्दसूरिः	३६
देवेन्द्रवन्दितान् भावि०	भावितुर्विशतिजिनस्तवः	१४	धर्मघोषसूरिः	१३
देवेन्द्रवन्दपरिषेवित० (जि. स्तु. २२)	नेमिजिनस्तुतिः	४	मेरुविजयः	९
देवैर्यस्तुष्टुवै तुष्टैः	चन्द्रप्रभजिनस्तुतिः	४	जिनप्रभसूरिः	२२
देहलिषा निर्जित० (हे. १७)	कुन्थुजिनस्तवः	५	हेमविजयः	१२
दोसावहारदक्खो	पार्श्वलघुस्तवः (९ ग्रह-ल्लेखप्रभितः)	१०	जिनप्रभसूरिः	१३।२९
द्वेद्रेकिधपमप०	पार्श्वजिनस्तुतिः	४	जिनकुशलसूरिः	२९
द्वितीये पदे पूर्वाद०	सिद्धचक्रद्वितीयपदस्तुतिः	४	निर्नामका	१८
द्वीपेऽत्र सीमन्धर०	विहरमाणस्तुतिः	४	निर्नामका	१०
धरणोगोन्द्र	पार्श्वजिनस्तवनम्	३९	वादिदेवसूरिः	१२
धर्माधर्मौ बिना नाऽङ्गं (वी. ७)	सप्तमः प्रकाशः	८	हेमचन्द्राचार्यः	२६
धर्माच्यक्षं धर्म० (नि. स्तु. १५)	धर्मजिनस्तुतिः	४	निर्नामका	१८

ध. ६

धर्मार्थकामात्म	अर्थान्तरन्यासद्वात्रिंशिका	३२	रामचन्द्रसूरिः	१३
धर्मोद्यमरामलसद् (शी. चै. १५)	धर्मजिनचैत्यवन्दनम्	५	शीलरत्नसूरिः	८
धिषणा धीर्मतिर्मेधा	सरस्वती १०८ नाम स्तोत्रम्	१५	निर्नामिकम्	५।१३
	न. ६८			
नतनकिनिकाय०	देवपत्तननिवासिजिनस्तवः	७	विजयप्रभसूरिः	१३
नतसुरेन्द्रजिनेन्द्र०	चतुर्विंशतिजिनस्तोत्रम्	९	रविप्रभसूरिः	१४।२५।२८
नत्वा गुरुभ्यः श्रुत०	सिद्धान्तागमस्तवः (सावचूरिः)	४६	जिनप्रभसूरिः	३।२४
नत्वादौ विधिना०	चतुर्विंशतिजिनभवस्तवनम्	२७	गुणविजयः	३७
नत्वा नत्वापवर्ग० (ब० २४)	वीरजिनस्तुतिः	४	वप्पसंहिः	७।२८
नत्वा सर्वपदाब्जुज०	महावीरस्तवनम्	७	निर्नामिकम्	१४
नत्वोपासितचरणं	पार्श्वस्तवः (मन्त्रमयः)	११	कविकुलप्रभः	१३
न परं नाम मृद्वैव (वी. १८)	अष्टादशः प्रकाशः	१०	हेमचन्द्रार्च्यः	२६
नमतामितश्रमित०	वरकाणपार्श्वस्तवनम्	९	गुणरत्नसूरिः	१२
नमदमरशिरोरुह० (शो. २४)	वीरजिनस्तुतिः	४	शोभनमुनिः २३।३।२८।३१।३२	
नमदेवानेन्द्र०	चिन्तामणिपार्श्वस्तवनम्	७	निर्नामिकम्	१०।१२
नमन्नराधीश० (हे. ५)	सुमतिजिनस्तवनम्	५	हेमविजयः	१२
नमस्ते शारदादेवि !	शारदास्तवनम्	१०	निर्नामिकम्	५।१३।१८
नमस्ते समस्तैः सता०	जिनसहस्रनामलघुस्तोत्रम्	१४९	विनयविजयगणिः (वी. शा.)	

नमस्त्रिलोकनाथाय	जिनसहस्रनामलघुस्तोत्रम्	४१	भद्रबाहुस्वामी	१७
नम नमदमरसदमरस० (ऐ. ५)	सुमतिजिनस्तुतिः	४	यशोवि०	२
नमः श्रीधर्म० (शो० १५)	धर्मजिनस्तुतिः	४	शोभनमुनिः ३।२३।२८।३१।३२	
नमामि जिन ! पार्श्व ते (ब० २३)	पार्श्वजिनस्तुतिः	४	वपुभट्टिः	७।२८
नमामि तस्मै ह्यजिताय० (क. स्तु. २)	अजितजिनस्तुतिः	४	कल्याणसागरसूरिः	१८
नमामि श्रीपार्श्व	कलिकुण्डपार्श्वस्तवनम्	१०	मुनिचन्द्रसूरिः	१३
नमाम्यहं	अजितजिनस्तुतिः	४	निर्नामिका	१२
नमिल्लण जिणं अंगण	द्वादशाङ्गीपदप्रमाणकुलकम्	२१	जिनभद्रसूरिः	१३
नमिल्लण पणयसुरण०	भयहरस्तोत्रम्	२४	मानतुङ्गसूरिः	११।२०।२९
नमिल्लण पासनाहं	“वैरोध्यास्तवः	३३	निर्नामिकम्	१३
नमिल्लण जिणं पासं	”	३२	निर्नामिकम्	१३।१७
नमिसुरासुर०	पार्श्वजिनस्तवनम्	२२	जिनवल्लभसूरिः	१३
नमीश ! निर्मलात्म० (क्ष. वै. २१)	नमिजिनचैत्यवन्दनम्	३	क्षमाकल्याणः	२८
नमीशस्याहं० (क. लु. २१)	नमिजिनस्तुतिः	४	कल्याणसागरसूरिः	१८
नमो भुवनशेखरं (ब. स्तु. ३)	शम्भवजिनस्तुतिः	४	वपुभट्टिः	७।२८
नमो महोत्तरेन्द्र०	चन्द्रप्रभस्वामिस्तवनम् (६ भाषा)	१३	जिनप्रभसूरिः	२२
नमो निर्लून० (सा. ७)	साधारणजिनस्तवः	१६	रामचन्द्रसूरिः	१३
नमोऽस्तु वर्द्धमानाय	वर्द्धमानजिनस्तुतिः (सावचूरिः)	३	निर्नामिका	३३

नमो हतरणायते० (ऐ. १३)	विमलजिनस्तुतिः	४	अथोवि०	२
नन्नाखण्डलमौलि०	सर्वजिनस्तवनम्	८	धर्मघोषसूरिः	१३
नन्नाखिलाखण्डल०	साधारणजिनस्तवनम्	३३	कुमारपालः	३६
नन्नामरेश्वरकिरीट०	नमस्वारस्तवनम्	५	निर्माकम्	१३
नन्नेन्द्रमण्डलमणी०	शत्रुञ्जयचैत्यपरिपाटी	२६	निर्माका	१३
नन्नेन्द्रमौलिलालितो० (ब. स्तु.)	ऋषभजिनस्तुतिः	४	वप्पभट्टिः	७।२८
नन्नेन्द्रमौलीप्रपतप०	वीरस्तुतिः (संसार० पादपूतिः)	४	निर्माका	३६
नन्नेन्द्रमौलीप्रपतप० (नि. स्तु. ३)	सम्भवजिनस्तुतिः	४	”	१८
नयगमभंगपहाणा	आज्ञास्तवः	११	जिनप्रभसूरिः	१३
नयनानन्दनं०	नेमिजिनचैत्यवन्दनम्	९	ऋषिवर्द्धनः	१८
नरपतिजितशत्रो० (नि. स्तु. २)	अजितजिनस्तुतिः	४	निर्माका	१८
नरेन्द्रनाभिनन्दनं	युगादिजिनाष्टकम्	८	भुवनभानुः	१४
नवमश्रमणपवर०	द्वीपमन्दिर० नवमजिनस्तवनम् (पञ्चस्वरमयं)	८	गुणविजयः	३७
नवहृत्थं नीलाहं	पार्थ१० भवस्तवनम्	९	धर्मघोषसूरिः	१३
नवीनमेवपर्जिता० (नि. स्तु. १६)	शान्तिजिनस्तुतिः	४	निर्माका	१८
नवीमि सत्त्वान्त० (हि. ६)	पद्मप्रभस्तवनम्	५	हेमविजयः	१२
नाभिनाभनरनाथ०	युगादिजिनस्तवनम् (प्रथमस्वरमयं)	१३	हेमहंसगणिः	१४
नाभिमरुदेवितण्यं	ऋषभ १३ भवस्तवनम्	९	धर्मघोषसूरिः	१३

नाभेयं संभवं तं

निन्नन् परीषह० (वी. ११)

निजमहिमं विजित० (ब. स्तु. १३) विमलजिनस्तुतिः
नित्ये श्रीशुबन्वाधि० सङ्गतस्तोत्रम्

निरवधि रुचिरज्ञानं

निरिति गदवल्ली० (ब. १४) ऋषभदेवस्तवनम् (८ भाषामयम्)

निर्भिन्नश्चात्रुभयम् (शो. ३) अनन्तजिनस्तुतिः

निर्वाणमिन्दुशया (जि. स्तु. ९) शम्भवजिनस्तुतिः

निलिम्पलोकार्थित० सुविधिजिनस्तुतिः

निःशेषसत्त्वपरिपालन० (जि. स्तु. ४) पञ्चकल्याणकस्तवनम्

निस्तर्णीविस्तीर्ण० अभिनन्दनस्तुतिः

निहन्ति पापोपचयं (नि. स्तु. १८) वीरस्तवनम् (लक्षणप्रयोगसचं)

नुदंस्तु प्रविकिर० (शो. २०) मुनिसुव्रतजिनस्तुतिः

नुवामि मेघ० सुमतिजिनस्तुतिः

नुपतिकुम्भसुवशा० (नि. स्तु. १९) मल्लिजिनस्तुतिः

नेमि नाथ नेमिस्तुतिः (द्वयक्षरपदमया)

नेमि राडमङ्गुलं नेमिनाथ ९ भवस्तवः

नेमिः समाहितार्थिना

नेमिनाथचरणाम्बुजो० नेमिजिनस्तवनम्

नेमिनाथस्तुतिः

अकाराद्यनुक्रमः ।

२७

४	निर्नामिका	३३
८	हेमचन्द्राचार्यः	२६
४	वपुमहिः	७।२८
१६	धर्मसूरिः	१२
४०	जिनप्रभसूरिः	२२
४	वपुमहिः	७।२८
४	शोभनसुनिः	३।२८।३।१।३।२।२३
४	मेरुविजयः	९
८	जिनप्रभसूरिः	२२
४	मेरुविजयः	९
१७	जिनप्रभसूरिः	२२
४	निर्नामिका	१८
४	शोभनसुनिः	३।२८।३।१।३।२।२३
८	सागरविः	१०
४	निर्नामिका	१८
४	निर्नामिका	१२
७	धर्मघोषसूरिः	१३
२४	विजयसिंहाचार्यः	१३
४	कल्याणसागरसूरिः	८१

प. ७१

पङ्कषट्हास्याय० (हे. २३)	पार्श्वजिनस्तवनम्	५	हेमविजयः	१२
पङ्क्तिर्नराणां (, २२)	नेमिजिनस्तवनम्	५	"	१२
पञ्चम्यां भुवि०	पर्युषणास्तुतिः	४	निर्नामका	१८
पञ्चानन्तकसुप्रपञ्च०	पञ्चमीस्तुतिः	४	"	२८
पट्टिष्ठष्टकर्मद्वि०	वीरस्तुतिः	४	गुणसागरः	१२
पट्टाभ्यासादरैः (बी. १२)	द्वादशः प्रकाशः	८	हेमचन्द्राचार्यः	२६
पठमो नरेसराणं	चतुर्विंशतिजिनस्तवः	२७	निर्नामकम्	१३
पद्मप्रमेश ! तव० (ऐ. ६)	पद्मप्रभस्तुतिः	४	यशोवि.	२
पणयजणकम्पवह्निं	पञ्चकल्याणक्रमयं मल्लिजिनस्तवनम्	१८	निर्नामकम्	१४
पदे श्रीसिद्धचक्रस्य०	पञ्चमपदस्तुतिः	४	निर्नामका	१८
पथि मथितदुरन्त०	सम्भवजिनस्तुतिः	४	"	२८
पद्मप्रभो जिन० (क. स्तु. ६)	पद्मप्रभस्तुतिः	४	कल्याणसागरसूरिः	१८
पद्मप्रभः प्रतिदिनं	पद्मप्रभस्तुतिः	४	निर्नामका	१२
पद्मरागप्रभः पद्म० (क. जै. ६)	पद्मप्रभचैत्यवन्दनम्	९	ऋषिवर्धनः	१८
पद्मा दुरापा तव० (हा. २)	हारावलीतृतीयस्तवः	१४	जयतिलकसूरिः	३५
पद्मा सुकुक्षि० (क. स्तु. २०)	मुनिसुव्रतस्तुतिः	४	कल्याणसागरसूरिः	१८
पयोजपाणिं द्रुपमं (हे. १)	ऋषभजिनस्तवनम्	५	हेमविजयः	१२

परमात्मस्वरूपाय (ऋ. चै. १)	ऋषभचैत्यवन्दनम्	१८
परमात्मा परं ज्योतिः	परमात्मपञ्चविंशतिका	२
परमेष्ठिनमस्कारं	वज्रपञ्चर (आत्सरक्षा) स्तोत्रम्	१५११७।२५
परसमयतिमिरतरणिं	वीरस्तुतिः	१९
पद्मोल्लासे पटुत्वं (ऐ. १२)	वासुपूज्यस्तुतिः	२
पराक्रमेणेव परा०	महावीरपञ्चकल्याणकस्तवनं	२३
पवित्रचरितं० (ऋ. चै. २०)	मुनिसुव्रतचैत्यवन्दनम्	१८
पहेलु पणमिय देव	ऋषभजिनस्तवनम् (अप०)	१४
पादद्वयीदलित० (शो. ६)	पद्मप्रभस्तुतिः	२६
पादपीठलुठ्ठन्मूर्त्तिं (वी. २०)	विंशः प्रकाशः	५
पादारविन्दमकरन्द०	पार्श्वनाथभक्ताभारस्तवः	२८
पापायां पुरि चारु०	दीपमालिका (वीर) स्तुतिः	१३
पाथात् पार्श्वः पयोद०	पार्श्वनाथस्तोत्रम्	१२
पायात् पार्श्वस्त्रिभुवन०	प्रसादद्वात्रिंशिका	२२
पारावारस्मान० (६ भाषा)	नेमिजिनस्तवनम्	**
पार्श्वं प्रसुं शश्वद०	पार्श्वजिनस्तवनम्	१२
पार्श्वनाथमनघं०	”	२२
पार्श्वः श्रियेऽस्तु०	वामेयस्तवनम्	१२

पार्श्वसुपाश्र्वमिह्यौ	पार्श्वसुपाश्र्वस्तवः	६ सोमसुन्दरसूरिः	३६
पार्श्वस्तीर्थ० (क. स्तु. २३)	पार्श्वनाथस्तुतिः	४ कल्याणसागरसूरिः	१८
पार्श्वनाथो जिनः	पार्श्व १००८ नामस्तोत्रम्	१५० कल्याणसागरसूरिः	१८
फीटे पदो छुठति (जि. स्तु. १८) अरजिनस्तुतिः		४ मेरुविजयः	९
प्रीडनमो न परिले० („ १०) शीतलजिनस्तुतिः		४ मेरुविजयः	९
पुण्ये गिरीशशिरसि.	अम्बिकास्तवनम्	१० वस्तुपालः	१२
पुण्यातिचाह०	(सिद्धचक्रनवपदस्तुतिः)	४ निर्नामिका	१८
पूज्यं सदा नव०	सिद्धचक्रस्तुतिपद्यं	१ ”	१८
पूज्यः श्रीवासुपूज्यः० (शो. १२) वासुपूज्यस्तुतिः		४ शोभनमुनिः ३।२८।३।१।३।२।३	१२
पूज्यार्चितश्चतुर० (जि. स्तु. ८)	चन्द्रप्रभस्तुतिः	४ मेरुविजयः	९
पूर्णचन्द्रकमनीय० (क्ष. चौ. १२)	वासुपूज्यजिनैक्यवन्दनम्	३ क्षमाकल्याणः	२८
पूर्णानन्दमयं	शत्रुञ्जयतीर्थस्तोत्रम्	१० निर्नामिकम्	२५, २८
पूर्वं पामरपुङ्गवेन	पार्श्वनाथस्तोत्रम्	११ धर्मवोषसूरिः	१३
पृथ्वीतनूजार्च्य०	गौतमस्तुतिः	१ निर्नामिका	१२
प्रज्ञावतां तनु (जि. स्तु. १४)	अनन्तजिनस्तुतिः	४ मेरुविजयः	९
प्रणमामि सदा०	पार्श्वजिनस्तवः	***	***
प्रणम्यादिजिनं प्राणी	चतुर्विंशतिजिनस्तुतिः	२८ जिनप्रभसूरिः	२२
प्रणवहृदि शदीयं०	कुस्तुलास्तवनम्	९ वादिदेवसूरिः	१२

प्रमुदितमुदित०	पाश्वजिनस्तवनम्	७	निर्नामकम्	१०
प्रतिष्ठितं तमः पारे	पञ्चपरमेष्ठिस्तवनम्	३३	जिनप्रभसूरिः	२२
प्रबोधशेषधे ! (ऋ. चै. ९)	सुविधिजिनचैत्यवन्दनम्	११	ऋषिवर्धनः	१८
प्रभावप्राप्तव० (" २३)	पाश्वजिनचैत्यवन्दनम्	९	ऋषिवर्धनः	१८
प्रभुं जीरिकापल्लि०	जीरापल्लिपाश्वस्तवनम्	४५	महेन्द्रसूरिः	३०
प्रभुः प्रदद्यान्मुनि०	जिनसिंहसूरिस्तवनम्	१३	जिनप्रभसूरिः	२२
प्रमुदितमुदित०	पाश्वजिनस्तवनम्	७	पाश्ववन्दसूरिः	१०
प्रवर्धमानातिशयं (ऋ. चै. २४)	वर्धमानजिनचैत्यवन्दनम्	११	ऋषिर्द्धनः	१८
प्रशस्तविज्ञानधरं (नि. स्तु. ८)	चन्द्रप्रभजिनस्तुतिः	४	निर्नामका	१८
प्रशस्तपद्माकरवस्तुवृत्तः (शी. चै. ६)	पद्मप्रभचैत्यवन्दनम्	५	शीलरत्नसूरिः	८
प्रशान्तं दर्शनं यस्य	महादेवस्तोत्रम्	४४	हेमचन्द्रसूरिः	१५
प्रहरतु हरिपीठं०	पद्मप्रभस्तुतिः	४	निर्नामका	२८
प्रातरेव समुत्थाय	साधारणजिनस्तवनम्	१३	चन्द्रप्रभसूरिः	१३
प्रातः सदा संस्मर०	शाश्वतजिनस्तुतिः (पार्थनारूपा)	४	निर्नामका	१८
प्रतिहार्यकलिता०	जिनस्तुतिः	६	पाश्ववन्दसूरिः	१०१३
प्रियमदाद् भुवि०	नेमिजिनस्तवनम्	२६	रविशारः	४*
प्रियङ्गुस्फटिकस्वर्ण० (वी. २)	द्वितीयः प्रकाशः	८	हेमचन्द्राचार्यः	२६
प्रोच्यैः प्रभावः प्रसरीसरीति	करहेटकपाश्वस्तवनम्	५	निर्नामकम्	१३

फ. १

फलवर्द्धिपुरीसंस्थं

पार्श्वस्तवनम्

(विविधच्छन्दोनामगणभित्तं)

१३ पार्श्वचन्द्रसूरिः

१०

ब. २

बालत्तणमि

ऋषभजिनस्तवनम्

२१ निर्नामकम्

१०

ब्रह्माद्वैतप्रवर० (शी. चै. २२)

नेमिजिनचैत्यवन्दनम्

५ श्रीलक्ष्मसूरिः

८

भ. ३४.

भक्तामरलघुपसेवन०

नेमिसक्तामरं

४४ भावप्रभसूरिः

४१३४

भक्तामरप्रणतमौलि०

ऋषभजिनस्तुतिः

४४ निर्नामका

४१३६

भक्तामरप्रणत०

भक्तामरस्तोत्रम्

४४ मानवुङ्गसूरिः

११२०

भक्तामरभ्रमर०

सरस्वतीयक्तामरं

४४ धर्मसिंहसूरिः

५१३४

भक्तामरेशगुल्मीत०

श्रीसूरीन्द्रभक्तामरम्

४५ चतुरविजयः

१४

भक्तिव्रजेन विहिता

सुमतिजिनस्तुतिः

४५ मेरुविजयः

९

भक्तिव्यक्ति (६ भाषा)

पार्श्वस्तवः

६ सोमसुन्दरसूरिः

१२

भक्त्या निर्जरनायकैः (नि. स्तु. १७)

कुन्धुजिनस्तुतिः

४ निर्नामका

१८

भक्त्या शशाङ्कध्वज० (हि. ८)

चन्द्रप्रभस्तवनम्

५ हेमविजयः

१२

भक्त्या सर्वजिनश्रेणि०

चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्

२६ श्रीपालकविः

१३

भक्तिभरनमिर

ऋषिगण्डलस्तवः

२०९ धर्मयोषसूरिः

१३

भक्तिभरधमर०

परमेष्ठिस्तवनम्

३५ मानवुङ्गसूरिः

१४

भयत्रियाभा० (हे. ९)	युविधिजिनस्तवनम्	५	हेमविजयः	१२
भवद्गुणानां०	अपन्हुतिद्वात्रिक्षिका	३२	रामवन्मूरिः	१३
भवतु मम मनः (शो. १७)	कुन्धुनाथस्तुतिः	४	शोभनमुनिः २३।३।२८।३१।३२	१८
भवदवभयतो० (क. सु. १४)	अनन्तजिनस्तुतिः	५	कल्याणसागरमूरिः	३६
भवपङ्कपतज्जन्तु०	सीमन्धर-युगन्धरजिनस्तवः	४	सोमखुन्दरमूरिः	१८
भवभयपरिभिन्न० (नि. सु. ५)	सुमतिजिनस्तुतिः	४	निर्नामका	१८
भवार्णवेऽहं भगव० (” ६)	पद्मप्रभजिनस्तुतिः	४	”	१८
भविकाम्बुजभासन०	पार्श्वजिनस्तवनम्	१०	कल्याणसागरमूरिः	२२
भवोद्भववृषा (व. सु. ८)	चन्द्रप्रभस्तुतिः	४	वपमहिः	७।२८
भव्यः श्रावणिके०	पर्युषणास्तुतिः	४	निर्नामका	१८
भव्याङ्गिवारिज० (जि. सु. ६)	पद्मप्रभस्तुतिः	४	मेरुविजयः	९
भव्याः पुण्यं शमगुण०	विंशतिस्थानकतपःस्तुतिः	४	निर्नामका	१८
भव्या ! भजच्यम०	सिद्धचक्रस्तुतिः	४	”	१८
भव्याम्भोजविबोधनैक० (शो. १)	ऋषभजिनस्तुतिः	४	शोभनमुनिः २३।३।२८।३१।३२	१२
भव्याशयो यः (हे. १५)	धर्मजिनस्तवनम्	५	हेमविजयः	१२
भव्यैः कथञ्चिदति० (व. सु. १६)	शान्तिजिनस्तुतिः	४	वपमहिः	७।२८
भावारिवारण०	महावीरस्तोत्रम् (समसं. प्रा.)	३०	जिनवल्लभमूरिः	३
भास्वज्ञानं शुद्धा० (क्ष. चै. १५)	धर्मजिनचैत्यवन्दनं	३	क्षमाकल्याणः	२८

भुवनमोहनरूप०	सुपार्श्वजिनस्तवः	१४	निर्नामकः	१४
भुवने जयवन्त० (नि. स्तु. ७)	सुपार्श्वस्तुतिः	१८	निर्नामका	१८
भृगुष्टुष्टिं (हि. ११)	श्रेयांसजिनस्तवनम्	१२	हेमविजयः	१२
भो भो भव्याः !	बृहच्छान्तिस्तवनम्	५०	वाविवैतालशान्तिस्सूरिः (?)	११
मङ्गलवल्लिनी० (श्री. चै. ५)	सुमतिजिनचैलवन्दनम्	८	शीलरत्नसूरिः	८
मत्प्रसत्तेस्त्वत्प्रसाद० (वी. १०)	दशमः प्रकाशः	२६	हेमचन्द्राचार्यः	२६
मदमदनरहि० (शो. स्तु. ५)	सुमतिजिनस्तुतिः	४	शोभनमुनिः ३।२८।३१।३२।३३	३२
मनसि मनसिजेष्टे	अजितजिनस्तुतिः	४	निर्नामका	४
मनुजजिनमजन्या०	सुमतिजिनस्तुतिः	११	पार्श्वचन्द्रसूरिः	११
मनोऽर्तिहर्त्रे०	स्तम्भनपार्श्वस्तवनम्	२८	हेमचन्द्राचार्यः	२८
मनोवचःकायचेष्टा (वी. १४)	चतुर्दशः प्रकाशः	१०	माणिक्यसुन्दरसूरिः	१०
मनो हरन्तं जगतो०	ऋषभजिनस्तोत्रम्	२६	६ रामविजयगणिः	२६
मन्त्राधिराजाक्षर०	मन्त्राधिराजस्तवनम्	१८	मुनिसुन्दरसूरिः	१८
मन्दारदाममन्द०	अर्जुनदगिरिकल्पः	१७	२७ धर्मसूरिः	१७
महंति जे भतिजुआ	विविधतीर्थस्तुतयः	३३	३४ धर्मधोषसूरिः	३३
महसेणलक्ष्मणसुअं	चन्द्रप्रभ ७ भवस्तवनम्	१४	४ निर्नामका	१४
महसेनमहीपुरन्दर०	चन्द्रप्रभस्तुतिः	१२		१२

म ३६

महानन्ददुग्धोदधौ	९ निर्नामिकम्	१२
महानन्दमहानन्द०	४१ विनयविजयः	१४
महानन्दशुद्धाश्रितं	७ बालचन्द्रः	१०।१२
महाप्रातिहार्यश्रिया	९ भुवनसुन्दरसूरिः	१४
महाभाग्यसौभाग्य०	१६ भुवनसुन्दरसूरिः	१४
महामो व्यामोह० (श्री. चै. २१)	५ शीलरत्नसूरिः	८
महायोगिराजीमनो०	१४ सोमसुन्दरसूरिः	१४
महिन्नः पारं ते	३८ रत्नशेखरसूरिः	२२
महीमण्डणं पुण्ण०	४ निर्नामिकां	३३
महेमोच्चारहारामं	८ निर्नामिकम्	१४
महेमहं सुव्रत०	*** जयशेखरसूरिः	***
महोदयं प्रवित्तुं० (ऐ. स्तु. १९)	४ यशोवि०	२
मां कुन्धुनाथ !० (जि. स्तु. १७)	४ मेरुविजयः	९
मानवदानवदैवत० (श्री. चै. १८)	५ शीलरत्नसूरिः	८
मानेनानून०	९ शालिसूरिः	१२।३५
मालामालानवाहु० (शो. स्तु. २३)	४ शोभनमुनिः	३।२८।३१।३।२।२३
मिथ्यादृशां युगा० (वी. ४)	१४ हेमचन्द्राचार्यः	२६
मुखश्रिया तर्जित० (हे. २)	५ हेमविजयः	१२
द्याणामाडनवीरजिनस्तवनम्		
चैत्यपरिपाटीस्तवनम्		
महावीरस्तवनम्		
पावकदुर्ग० सम्भवजिनस्तवनम्		
कुल्पाक० ऋषभस्तवः		
नमिजिनचैत्यवन्दनम्		
विरमगाम-शान्तिजिनस्तवनम्		
आदिजिनमहिन्नः स्तोत्रम्		
सीमन्धरजिनस्तुतिः		
महावीरस्तवनम्		
मुनिमुव्रतस्तवः		
मल्लिजिनस्तुतिः		
कुन्धुजिनस्तुतिः		
अरजिनचैत्यवन्दनम्		
नेमिजिनस्तवनम्		
पार्श्वजिनस्तुतिः		
चतुर्थः प्रकाशः		
अजितजिनस्तवनम्		

मुदा माहदेवं	शुगादिजिनस्तवः (हारवद्धः)	२३ उदयधर्मः	१४
मुनिततिरपि यं (ऐ. स्तु. २)	अजितजिनस्तुतिः	४ यशोवि०	२
मुनीनां दुस्तक्यः	सिद्धविंशिकास्तोत्रम्	२० दलपतिरायः	१२
मैत्रीप्रमोदकारुण्य० (सा. बो. १५)	साधारणजिनस्तवः	१६ रामचन्द्रसूरिः	१३
मौनेनोर्वी व्यहृत	अर्हदादिस्तवनम्	८ चंद्रप्रभसूरिः	२४
य ३९			
यः कामिताथान्	वासुपूज्यजिनस्तुतिः	४ निर्नामिका	१८
यतो यान्ति क्षिप्रं (ऐ. स्तु. २१)	नमिजिनस्तुतिः	४ यशोवि०	२
यत्राखिलश्री०	चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्	२७ सोमप्रभसूरिः	१२
यत्रालेपेनापि कालेन (वी. ९)	नवमः प्रकाशः	८ हेमचन्द्राचार्यः	२६
यथावस्थितबोधव्य (सा. बो. १०)	साधारणजिनस्तवः	१६ रामचन्द्रसूरिः	१३
यदगमत् परशैल०	गौतमस्तुतिः (सावचूरिः)	४ रविसागरः	९
यदङ्घ्रिन्मनादेव०	वीरजिनस्तुतिः	४ निर्नामिका	२८
यदिह जिन ! सुपार्थ ! (ऐ. स्तु. ७)	सुपार्थजिनस्तुतिः	४ यशोवि०	२
यदिह देवकदम्बकतः	व्यतिरेकद्वान्निशिवा	३२ रामचन्द्रसूरिः	१३
यदीयं प्रभाते स्फुर०	गौतमस्तुतिः	४ गुणसागरः	१२
यदुकुलतिलकः	श्रीनेमिजिनस्तवः	२४ रामचन्द्रसूरिः	१३
यद् गुणस्तवने नालं० (श्रु. ९)	साधारणजिनस्तवः	९ सोमसुन्दरसूरिः	३६

यद्दर्शनमप्राप्ता०	कायस्थितिस्तवनम्	१३ निर्नामिकम्	१४
यद्भक्त्यासक्त० (क्ष. चै. ३)	सम्भवजिनचैत्यवन्दनम्	३ क्षमाकल्याणः	२८
यन्नामापि समा०	चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्	२६ कविकुलप्रभः	१२
यः परात्मा परं ज्योतिः (बी. १)	प्रथमः प्रकाशः	९ हेमचन्द्राचार्यः	२६
यः प्राकृत्यार्थपतिः	२४ जिनभक्तवनम्	२७ सोमशुन्दरसूरिः	१२
यशसा सकलेन्दुमण्डलं (शी. चै. १३)	विमलजिनचैत्यवन्दनं	५ शीलरत्नसूरिः	८
यं प्रास्तवीदतिशया० (जि. स्तु. ७)	सुपाश्र्वजिनस्तुतिः	४ मेरुविजयः	९
यमुपेत्य मुदा धृतव्रताः	सिद्धचक्रचतुर्थपदस्तुतिः	४ निर्नामिका	१८
यं सन्ततमक्षमालाप०	चतुर्विंशतिजिनस्तवः (श्लेषमयः)	३० जिनग्रभसूरिः	१३
यस्तेजोऽस्तरवी	श्रीमहावीरकलशः (अप०)	२७ धर्मघोषसूरिः	१३
यस्ते श्रीशृङ्गभ०	चतुर्विंशतिजिनस्तवः	२९ चारित्ररत्नगणिः	१३
यः स्तौति शान्तिजिन० (जि. स्तु. १६)	शान्तिजिनस्तुतिः	४ मेरुविजयः	९
यस्य ज्ञानदयासिन्धो०	शङ्खेश्वरपार्श्वस्तुतिः (सटीका)	५ निर्नामिका	३५
यस्य प्रभावात्०	अजितजिनस्तवनम्	५ समन्तभद्रः	१२
यस्य भव्यात्मनो दिव्य० (क्ष. चै. १४)	अनन्तजिनचैत्यवन्दनम्	३ क्षमाकल्याणः	२८
यस्यातनोद्देवतति० ऐ. स्तु. ९)	सुविधिजिनस्तुतिः	४ यशोवि०	२
यस्यामरा न विदधुः	चन्द्रप्रभस्तवनम्	५ निर्नामिकम्	१२
यस्यांघ्रिपद्मं समु० (नि. स्तु. ४)	अभिनन्दनस्तुतिः	४ निर्नामिका	१८

यस्यां सुराधिपतयो०	अष्टमीस्तुतिः	४	१८
यः स्वामी काश्यात्०	शान्तिनाथस्तुतिः (टीका-भावप्रभस्य) ४ ललितप्रभः	४	३६
या दुर्लभा भवभृता०	सम्भवजिनस्तुतिः	४	१२
युगादिदेवाय युगादि०	युगादिदेवद्वित्रिशिका	३३	१३
युगादिपुरुषेन्द्राय०	ऋषभजिनस्तुतिः	४	१२
श्रेयामीश ! युगदीश !	आदिजिनस्तवः	५	१४
यो देवमर्या०	फलवर्द्धिपार्श्वजिनस्तवनम्	११	१०
यो मुक्तिलक्ष्मी०	पार्श्वजिनस्तवनम्	८	१०
यो रैवताख्यगिरि० (जि. स्तु. २२)	नेमिजिनस्तुतिः	४	९
२ १३			
रत्नत्रयीनिदानाय (सा. पो. १४)	साधारणजिनस्तवः	१६	१३
रत्नत्रयोपदेशरं (ऋ. कै.)	साधारणजिनचैत्यवन्दनम्	११	१८
स्नं सुपार्श्वजिन०	सुपार्श्वजिनस्तुतिः	४	१८
रचितकरपुट०	चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्	निर्नामकम्	**
रमाकरो यो जगतो	स्तम्भनपार्श्वस्तवः	६	१३
राजते श्रीमती देवता	सरस्वतीस्तवनम्	९	५
राजन्या नवपद्म (शो. स्तु. १६)	शान्तिजिनस्तुतिः	४	४ शोभनमुनिः ३।२८।३ १।३२।३
राज्यर्द्धिद्वद्धि०	वीरभक्तामरस्तोत्रम् (पादपूर्तिः)	४४	४ धर्मवर्द्धनगणिः (स्वोपज्ञा) ४/३४

रिसहृद् जिगवरीदे	निकाचिततीर्थकृत्नामकर्मणां	८ धर्मघोषसूरिः	१३
रोरांरां ररीरीर०	जिनानां भवत्रयीस्तवनम्		
रुचिराजीरुचिराजी०	अराजिनस्तोत्रम् (एकाक्षरविभ्रं)	४ निर्नामिकम्	३५
रैवताचलश्चक्रार	वीरस्तुतिः (यमकमया)	४ रविसागरः	३२
रोगशोकादिभिर्दोषैः	नेमिजिनस्तवनम्	६ सोमसुन्दरसूरिः	३६
	शान्त्युद्घोषणास्तोत्रम्	१० निर्नामिकम्	२७
	ल ९		
लक्ष्मीनिदानं गुरुकर्म०	पार्थल्युस्तवः (सटीकः)	७ क्षमाकल्याणः	३५
लक्ष्मीर्महस्तुल्य०	पार्थजिनाष्टकम् (अवचूरिः—मुनिशेखरस्य)	५ पद्मप्रभदेवः	१०/३६
लसचारुकल्याण०	स्तम्भनपार्थस्तवनम्	७ वत्सराजः	१०
लावण्यगंह०	सूर्यपुरीयस्तम्भनापार्थष्टकम्	९ कल्याणसागरसूरिः	३२
लावण्यपुण्यवपुषि (बी. ६)	षष्ठः प्रकाशः	१२ हेमचन्द्राचार्यः	२६
लोकास्तितानाकिवरा० (अ० ६)	साधारणजिनस्तवः	१० सोमसुन्दरसूरिः	३६
लोकालोकविलोक०	कल्पाकमण्डनयुगादिदेवस्तवः	१३ जयचन्द्रगणिः	१४
लोके पदैरतिमैः	सिद्धचक्रसप्तमपदस्तुतिः	४ निर्नामिका	१८
लोचनानन्दविस्तारि (शी. जै. ३)	सम्भवजिनचैत्यवन्दनम्	५ श्रीलालसूरिः	८
	व ७०		
बंदिद्य नंदिय०	सर्वजिनदुःखमसहस्तोत्रम्	१४ निर्नामिकम्	१४

वंदिउं सिरिउसहाइ	नन्दीश्वरद्वीपस्तोत्रम्	२५	१४
वन्देऽभिनन्दनजिनं	अभिनन्दनस्तुतिः	४	१२
वन्दे तं नृपतिमुमित्रं (नि. स्तु. १९)	मल्लिजिनस्तुतिः	४	१८
वन्दे भरहजिण्दे	द्वासप्ततिजिनस्तोत्रम्	१३	१३
वन्दे वामाननय०	पार्श्वजिनस्तवनम्	६	**
वन्देऽहं शान्तिजिनं	शान्तिजिनस्तवनम्	६	**
वन्देऽहं शीतलाख्यं (नि. स्तु. १०)	शीतलजिनस्तुतिः	४	१८
वयवद्धमाणविज्ञा	वर्द्धमानविद्या	१७	**
वरधर्मकीर्तिविद्या०	गिरनारतीर्थकल्पः	३२	४
वरमन्त्रधर्मकीर्तित०	पार्श्वनाथमालामन्त्रस्तवः	१३	१४
वरमुत्तियहारसुतारगणं	आदिजिनस्तुतिः	४	१८
वरसं वरसं वरसं	पार्श्वनाथस्तवः (सटीकः)	७	३५
वरेण्यशुणवारिधिं० (क्ष. चै. २४)	वीरजिनचैत्यवन्दनम्	३	२८
वर्णेन तुल्यस्वचि० (ब. स्तु. ६)	पद्मप्रभस्तुतिः	४	७।२८
वर्द्धमान ! जिनाधीश !	वीरजिनस्तोत्रम् (क्रियागुप्तं)	१३	१४
वर्द्धमानं स्तुमः सर्वनय०	नयकणिका (वीरस्तवः)	२३	३६
वसुपूज्यराजकुल० (क्षी. चै. १२)	वासुपूज्यचैत्यवन्दनम्	५	८
वसुविरोक०	चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्	२५	१०

वाक् सुधाशीतलं (ऋ. चै. १०)	शीतलजिनचैत्यवन्दनम्	११ ऋषिवद्धनः	१८
वाग्देवतां वाग्विभव	चतुर्विंशतिजिनस्तवनम् (श्लेषमयं)	३० हेमविजयः	१४
वाग्देवते भक्तिभतां०	शारदास्तवनम्	१३ जिनप्रभसूरिः	२३
वामेयं मरुदेश०	गोडीपार्श्वस्तवनम्	११ कल्याणसागरसूरिः	२२
वासये हृदयावासे (ऋ. चै. १२)	वासुपूज्यजिनचैत्यवन्दनम्	९ ऋषिवद्धनः	१८
वासवानत ! देवेन	शान्तिजिनस्तवनम् (सावचूरि)	५ शुभशीलगणिः	१४
विघ्नव्रातविवर्त० (शी. चै. २३)	पार्श्वजिनचैत्यवन्दनम्	५ शीलरत्नसूरिः	८
विघ्नव्रातलतानेमि०	शयनसमयस्मरणीयस्तोत्रम्	४ निर्नामकम्	२७
विजयते वृषभः	चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्	२५ भुवनसुन्दरसूरिः	१४
	(विविधयमकमयम्)		
विजयाजितशत्रुन्दनं	तारणदुर्गभण्डनाजितजिनस्तवनम्	८ लक्ष्मीसागरप्रशिष्यः	१४
विदधतमखिलानां	चन्द्रप्रभजिनस्तुतिः	४ निर्नामिका	२८
विदितावदात० (शी. चै. २०)	मुनिसुव्रतचैत्यवन्दनम्	५ शीलरत्नसूरिः	८
विदेहाख्येषु क्षेत्रेषु	विहरमानजिनस्तुतिः	४ ”	१८
विद्यानां जन्मकन्दः (षड्भाषा)	वीरजिनस्तवनम्	७ सोमसुन्दरसूरिः	१२
विद्ममपद्मोपल०	पद्मप्रभस्तुतिः	८ सागरर्षिः	१०
विधेहि शान्ते० (हे. १६)	शान्तिस्तवनम्	५ हेमविजयः	१२
विध्वस्ताखिल०	पार्श्वदेवस्तवनम्	९ धर्मघोषसूरिः	१३

विनतवासव०	चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्	२८ मुनिशेखरः	१२
विपदां शमनं (ब. सु. २१)	नमिजिनस्तुतिः	४ वप्पमहिः	७।२८
विपुलनिर्मल० (क्ष. चै. १६)	शान्तिजिनचैत्यवन्दनम्	३ क्षमाकल्याणः	२८
विपुलमङ्गलमण्डल०	नवखण्डपार्श्वस्तवनम्	२६ आनन्दमाणिक्यः	१४
विबुधमानवमानस०	महुरपार्श्वजिनाष्टकम्	१० कल्याणसागरसूरिः	२२
विबुधादिराजैर्नत०	कलिकुण्डपार्श्वस्तवनम्	९ ”	२२
विभाति यद् भास्तरुणा०	पार्श्वस्तवनम्	९ सोमसुन्दरसूरिः	४*
विभो ! न नामेय०	चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्	२८ **	४*
विमलकेवलकैलि०	नेमिजिनस्तवनम्	६ निर्नामिकम्	१४
विमलकोमलकोक० (ब. सु. ९)	सुविधिजिनस्तुतिः	४ वप्पमहिः	७।२८
विमलनाथजिनः (क. सु. १३)	विमलजिनस्तुतिः	४ कल्याणसागरसूरिः	१८
विमलितबहुतमस० (ब. सु. ११)	श्रेयांसाजिनस्तुतिः	४ वप्पमहिः	७।३८
विवेककनकाचलो० (सी. चै. १४)	अनन्तजिनचैत्यवन्दनम्	५ श्रीलरत्नसूरिः	८
विशदगुणविचित्रं०	पार्श्वजिनस्तुतिः	४ निर्नामिका	१०
विशदशारदसोम० (क्ष. चै. ४)	अभिनन्दनजिनचैत्यवन्दनम्	३ क्षमाकल्याणः	२८
विशालोचन०	वीरस्तुतिः (प्राभातिका)	३ निर्नामिका	३३
विशुद्धविज्ञानमृता० (क्ष. चै. २२)	नेमिजिनचैत्यवन्दनम्	३ क्षमाकल्याणः	२८
विश्वत्रयैकदर्शन०	जिनस्तवः (सं. ग्रा.)	९ धर्मघोषसूरिः	१३

विश्वव्यापियशः प्रभाव०

विश्वश्रीद्विजच्छिन्दे०

विश्वाभिवन्द्य !० (क्ष. चै. ९)

विश्वे श्रीसिद्धचक्रस्य

विन्वेक्षरं मथित०

विन्वेक्षरं विश्व०

विहरति भुवि यस्मिन् (ब. सु. १०)

वीरजिण्मुवण०

वीरं देवं नित्यं वन्दे०

वीरं विनाशितारिं

वृषभतुल्यगति

वृषश्चवद्वृषभं०

वैराग्यरत्नसुतरङ्ग० (नि. सु. २२)

व्याधितसाधित०

व्यमुचक्कवर्ति०

व्यासानन्तसमस्त०

शक्रः सहस्रनयनो०

पार्श्वजिनस्तवनम्

वीरस्तवनम् (चित्रमयं)

सुविधिजिनवैत्यवन्दनम्

सिद्धचक्राष्टमपदस्तुतिः

अजितजिनस्तवनम्

अन्तरीक्षपाश्चाष्टकम्

शीतलजिनस्तुतिः

दुःषःमाकालस्तवनम्

वीरस्तुतिः (द्वयक्षरपदमया)

”

शीतलजिनाष्टकम्

चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्

नेमिजिनस्तुतिः

जिनस्तवनम् (यमक्रमयम्)

अरजिनस्तुतिः

पठितसिद्धसारस्वतस्तवनम्

श. १२१

अजितशान्तिस्तवः

२३ जिनपुन्दरसूरिः

२१ जिनप्रभसूरिः

३ क्षमाकल्याणः

४ निर्नामिका

३१ जिनप्रभसूरिः

९ कल्याणसागरसूरिः

४ वण्णभट्टिः

२६ धर्मचोषसूरिः

४ निर्नामिका

४ ”

९ यतिमल्लकचन्द्रः

१ निर्नामिकम्

४ निर्नामिका

१० सोमप्रभसूरिः

४ शोभनमुनिः ३।२३।२८।३१।३२

९ निर्नामिकम्

१५ जिनदत्तसूरिः

शत्रुजयशोणिधरा०	शत्रुजयद्वित्रिशिका	३२	निर्नामिका	१४
शम्भव ! सुखदं० (ऐ. स्तु. ३)	शम्भवजिनस्तुतिः	४	यशोवि०	२
शमदमोत्तम०	जेसलमेरुपाश्वर्जिनस्तुतिः	४	निर्नामिका	२८
शरत्पूर्णचन्द्रावदातैः	विमलजिनस्तुतिः	४	..	१८
शर्म प्रयच्छ सुदर्शम०	जयराजपल्लीस्थपाश्वर्जस्तवनम्	११	विजयशेखरः	१४
शशच्छासनवैरि०	जयराजपुरीस्थपाश्वर्जस्तवः	१७	सिद्धान्तरुचिः	१४
शान्ताकारं सकलसुखदं० (नि. स्तु. ११)	श्रेयांसजिनस्तुतिः	४	निर्नामिका	१८
शान्तानाम्नोकरक्षा	श्रीपाश्वर्नाथलघुस्तवः	५	शिवसुन्दरसूरिः	१४
शान्तिं शान्तिनिशान्तं०	लघुशान्तिस्तवनम्	१९	मानदेवसूरिः	१७
शान्तो वैषः शमसुख०	साधारणजिनस्तवनम्	९	बप्पभट्टिसूरिः	१३
शालिब्रताम्मो० (हे. २१)	नमिजिनस्तवनम्	५	हेमविजयः	१२
शिवपू. स्थन्दनं० (क्र. चै. ४)	अभिनन्दनजिनचैत्यवन्दनम्	९	ऋषिवर्द्धनः	१८
शिवरमावरमा०	आदिजिनस्तवनम्	९	दीपविजयः	१४
शुक्लध्यानसुधा०	पञ्चतीर्थस्तवनम्	७	निर्नामिकम्	१२
शुभभावानतः स्तोमि०	सर्वज्ञस्तोत्रम् (सटीकम्)	१०	सोमतिलकसूरिः	३६
शुभशुभसागर०	चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्	७	आनन्दचन्द्रः	१०
शृङ्गारयन्तं गिरि०	गिरिनारस्थनेमिजिनद्वान्निशिका	३२	जयशेखरसूरिः	१६
शैवैयः शङ्खकेतुः०	ज्ञानपञ्चमीस्तुतिः (श्रीनेमिःपादपूतिः)	४	निर्नामिका	३६

अथामि तं जिनं (क्ष. चै. २३)	पार्श्वजिनचैत्यवन्दनम्	३	क्षमाकल्याणः	२८
अथामि तं जिनं (क्ष. चै. २३)	नेमिजिनस्तवनम्	३६	रविसागरः	**
अथामि तं जिनं (क्ष. चै. २३)	महावीरद्वित्रिंशिका	३२	देवप्रभसूरिः	१४
अथामि तं जिनं (क्ष. चै. २३)	पार्श्वजिनस्तवनम्	३१	भुवनसुन्दरसूरिः	१४
अथामि तं जिनं (क्ष. चै. २३)	पार्श्वनाथस्तवनम्	९	मलूकचन्द्रः	१८
अथामि तं जिनं (क्ष. चै. २३)	चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्	२६	सोमदेवः	१४
अथामि तं जिनं (क्ष. चै. २३)	महावीरस्तोत्रम् (महावीरयमकमथम्)	३५	वीरदेवमुनिः	१४
अथामि तं जिनं (क्ष. चै. २३)	जीराउलीपार्श्वस्तवनम्	३४	भुवनसुन्दरसूरिः	१४
अथामि तं जिनं (क्ष. चै. १४)	अनन्तजिनचैत्यवन्दनम्	९	ऋषिवर्द्धनः	१८
अथामि तं जिनं (क्ष. चै. १८)	अरजिनचैत्यवन्दनम्	११	”	”
अथामि तं जिनं (क्ष. चै. १८)	पार्श्वदिजिनस्तवः (त्रयर्थः)	५	रत्नशेखरसूरिः	१२
अथामि तं जिनं (क्ष. चै. १८)	पार्श्वनाथस्तवनम् (यमकमथम्)	९	रविसागरः	१४
अथामि तं जिनं (क्ष. चै. १८)	ऋषभजिनस्तवनम्	१७	सुमतिकल्लोलः	३६
अथामि तं जिनं (क्ष. चै. १८)	गौतमस्तुतिः	४	कल्याणसोगरसूरिः	१८
अथामि तं जिनं (क्ष. चै. १८)	गौतमाष्टकम्	९	दैवानन्दसूरिः	३६।३०
अथामि तं जिनं (क्ष. चै. १८)	गौतमस्तुतिः	४	रविसागरः	**
अथामि तं जिनं (क्ष. चै. १८)	गिरनारस्तवनम्	५	निर्नामिकम्	१३
अथामि तं जिनं (क्ष. चै. १८)	गिरनारजिनद्वित्रिंशिका	३२	”	१४

श्रीऋषभवर्द्धमानौ शुग (अ. ५)	ऋषभवीरस्तवः	१०	सोमसुन्दरसूरिः	३६
श्रीऋषभवर्द्धमानौ	ऋषभवर्द्धमानस्तवनम्	९	लक्ष्मीसागरप्रशिष्यः	१४
श्रीऋषभवर्द्धमानौ चन्द्रा० (अ. ७)	शाश्वतजिनस्तवः	९	सोमसुन्दरसूरिः	३६
श्रीकरं कष्टहर्तरं०	लोढनपार्श्वनाथस्तवनम्	१२	कल्याणसागरः	१८
श्रीकुङ्कुणाख्यविषय०	ऋषभजिनस्तुतिः	४	निर्नामका	१२
श्रीकुन्थुनाथ ! ते (ऋ. चै. १७)	कुन्थुजिनचैत्यवन्दनम्	९	ऋषिवर्द्धनः	१८
श्रीकुम्भभूषाल (हे. १९)	मल्लिजिनस्तवनम्	५	हेमविजयः	१२
श्रीगोडीप्रभुपार्श्व०	गीडीपार्श्वस्तवनम् (शेयमयम्)	१७	शुभसागरः	१४
श्रीचक्रे ! चक्रमीमे०	चक्रेश्वरीस्तोत्रम्	८	निर्नामकम्	१२
श्रीचारुपुपुरप्रधान०	चारुपमण्डनपार्श्वस्तवनम्	१८	”	१४
श्रीजिनर्षभ ! भवन्त०	चतुर्विंशतिजिनस्तुतिः	२९	जिनसुन्दरसूरिः	१२
श्रीणां पदं सपदि०	जीराउलीपार्श्वस्तवः	३२	भुवनसुन्दरसूरिः	१४
श्रीणां प्रीणातु दानैः	ऋषभस्तवनं (६ भाषा)	७	सोमसुन्दरसूरिः	१२
श्रीतीर्थराजः पदपद्म०	साधारणजिनस्तुतिः (चतुर्थी)	१	सोमतिलकसूरिः	९
श्रीत्रैलोक्यः (हे. २)	वीरजिनस्तवनम्	५	हेमविजयः	१२
श्रीदेवार्थ विभवे वर्ये	तीरजिनस्तुतिः	४	निर्नामका	१८
श्रीधर्मनाथ ! दानादि० (ऋ. चै. १५)	श्रीधर्मजिनचैत्यवन्दनम्	११	ऋषिवर्द्धनः	१८
श्रीधर्म ! तव कल्पहु० (ऐ. स्तु. १५)	धर्मजिनस्तुतिः	४	यशोवि०	२

श्रीनाभिनन्दन ! जनैषु	एकादशसन्धाना स्तुतिः (सटीका)	१	विजयदानमूर्तिशिष्यः	६
श्रीनाभिराजतनयं (नि. स्तु. ५)	ऋषभजिनस्तुतिः	४	निर्नामिका	१८
श्रीनाभिसम्भव०	पञ्चतीर्थीस्तवनम्	११	रामचन्द्रः	१०
श्रीनाभिसूनो ! जिन० (हा. १)	हारावलीस्तवः प्रथमः	४	जयतिलकमूर्तिः	३५
श्रीनाभिसूनो ! वस०	आदिदेवस्तुतिः	३०	निर्नामिका	१२
श्रीनाभेय ! जिनेश ! त्वं	चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्	१३	जिनपतिमूर्तिः	१३
श्रीनाभेयं नमन्नाकि	नाभेयजिनस्तवः	४	नयप्रभः	१४
श्रीनाभेयं योगिध्येयं	ऋषभजिनस्तुतिः	४	निर्नामिका	१२
श्रीभेनायं विषुमधु०	जीराउलापार्श्वस्तवनम्	१३	निर्नामिकम्	१४
श्रीनाभेयोपमानो०	चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्	२५	धर्मशेखरमूर्तिः	१२
श्रीनेभिः पञ्चरूप०	ज्ञानपञ्चमीस्तुतिः (टीका कनककुशलस्थ)	४	निर्नामिका	३३
श्रीनेमिस्वामिनं नौमिः	नेमिनाथस्तवनम्	१५	कल्याणविजयः	१४
श्रीनेमीश शमीनेश्री०	नेमिजिनस्तवनम् (गतप्रत्यागतं)	६	शुभशीलगणिः	१४
श्रीपार्श्वनाथं तमहं	पार्श्वजिनस्तवः (समस्यामयः)	१३		३५
श्रीपार्श्वनाथ ! भवतो	पार्श्वनाथस्तोत्रम्	१०	आल्हादमन्त्री	१४
श्रीपार्श्वनाथः स्वगुणैः	हरिशब्दार्थगर्भितं पार्श्वजिनस्तवनम्	१०	नयचन्द्रमूर्तिः	१४
श्रीपार्श्वः पातु वो	मन्त्राधिराज (पार्श्व) स्तोत्रम्	३३	निर्नामिकम्	१११७१२०
श्रीपार्श्वपादानत०	पार्श्वजिनस्तवनम्	८	जिनप्रभमूर्तिः	२२
श्रीपार्श्व भावतः स्तौमि	”	९	”	१४

श्रीपार्श्वक्षयतिना० (जि. स्तु. २३) पार्श्वजिनस्तुतिः	४	मेरोविजयः	९
श्रीपार्श्व ! विश्व०	३३	सूरप्रभः	१२
श्रीपुण्डरीकाचलमौलि०	३२	जयशेखरसूरिः	१६
श्रीप्रतिष्ठितनरनाथ० (सी. जै. ७)	५	शीलरत्नसूरिः	८
श्रीभागनेमिर्बभाषे०	४	निर्नामिका	३३
श्रीमच्चम्पक० (नवरसगर्भितं)	२५	भुवनसुन्दरसूरिः	१२
श्रीमत्पार्श्वः पयोद०	९	जिनवल्लभसूरिः	३६
श्रीमत्पार्श्वजिनेश्वरस्य०	३	निर्नामिकम्	१०
श्रीमत्पार्श्व जिनैन्द्रं०	७	निर्नामिकम्	१०
श्रीमत्स्तम्भन	**	चन्द्रशेखरः	**
श्रीमन्तं मगधेषु गौर्वर०	२१	जिनप्रभसूरिः	३।२२
श्रीमन्तमहैन्त०	२५	जिनसुन्दरसूरिः	३६
श्रीमते वासुपूजयाय (ब. स्तु. १२) वासुपूज्यजिनस्तुतिः	४	वप्यभट्टिः	७।२८
श्रीमद्ग्रीर्वाणचक्र०	२७	निर्नामिकम्	१४
श्रीमदेवेन्द्रवृन्दा०	८	निर्नामिकम्	१४
श्रीमद्बम्भणवाड	९	रत्नसारगणिः	१४
श्रीमद् युगादिजिन०	१०	निर्नामिकम्	१४
श्रीमद् रैवतकामिधान०	१७	"	१४

श्रीमल्लसज्ज्ञान० (हे. १३)	विमलजिनस्तवनम्	५ हेमविजयः	१३
श्रीमल्लिजन्मव्रत०	कल्याणकस्तुतिः	७ सोमसुन्दरसूरिः	१४
श्रीमल्लिनाथ ! शमथ० (जि. स्तु. १९)	मल्लिजिनस्तुतिः	४ मेरुविजयः	६
श्रीमल्लिमल्लिकामोद० (क्र. लै. १९)	” चैत्यवन्दनम्	११ ऋषिविद्वान्	१८
श्रीमद्देवीर ! ०	महावीरस्तवनं (३२ दलकमलं)	११ सोमतिलकसूरिः	१४
श्रीमन् धर्म ! श्रय०	साधारणजिनस्तवः (सावचूरिः)	८ सोमप्रभाचार्यः	१३
श्रीमन्नाभिकुलादित्य०	सर्वजिनमस्कारः	३१ निर्नामिकः	१४
श्रीमन्माणिक्यदेव !	कुल्याकमण्डनयुगादिजिनस्तवनम्	२५ भुवनसुन्दरसूरिः	१४
श्रीमरुदेवीतनुजन्मानं	आदिजिनस्तवनम्	६ विनयविजयः	२१५
श्रीमहासेन०	चन्द्रप्रभस्तवनम्	९ हस्तिवन्धः	१०
श्रीमानाद्यजिनः श्रियं	चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्	२८ जिनसुन्दरसूरिः	**
श्रीमान् पार्श्वप्रभु०	महीशानस्थपार्श्वस्तवनम्	२५ रत्नहोखरसूरिशिष्यः	१४
श्रीमान् शान्तिजिनः	शान्तिनाथस्तवनम् (६ भाषा)	७ सोमसुन्दरसूरिः	१३
श्रीदेवद्वर्नरैद्रमौलि	परमशब्दनिबद्धं साधारणस्तवनम्	२७ लक्ष्मीकल्लोलः	२४
श्रीपार्श्व भावतः स्तौमि०	श्रीपार्श्वनाथस्तवनम्	९ जिनप्रभसूरिः	२४
श्रीपार्श्वः श्रेयसे भूयाद्	श्रीपार्श्वजिनस्तवनम्	४४ जिनप्रभसूरिः	२४
श्रीरैवताचलशिरो०	नेमिनाथस्तवनम्	१३ निर्नामिकम्	१४
श्रीवर्द्धमानयुग०	वर्द्धमानस्तवनम्	५ गुणसागरः	१३

श्रीवर्द्धमानपरि०	वर्द्धमानजिनस्तवनम्	१३	जिनप्रभसूरिः	२२
श्रीवर्द्धमान ! भगवान्०	”	११	रविसागरः	१४
श्रीवर्द्धमानमनघं० (अ. ९)	सुरासुरविह्वतिरूपवीरस्तवः	९	सोमसुन्दरसूरिः	३६
श्रीवर्द्धमानः सुरव०	वर्द्धमानजिनस्तवनम्	९	जिनप्रभसूरिः	२२
श्रीवर्द्धमानशिष्याग्रणि०	गौतमस्वामिस्तुतिः (सावचूरिः)	१०	निर्नामका	१४
श्रीवर्द्धमानं ह्यग्नि०	महावीरस्तवनम् (छत्रवद्धं)	१५	धर्मसुन्दरः	१४
श्रीवर्द्धमानाजित०	षट्सन्धाना स्तुतिः (सटीका)	१	विजयदानसूरिशिष्यः	६
श्रीवर्द्धमानाप्त०	वर्द्धमानजिनस्तुतिः	१	निर्नामिका	१२
श्रीवसुभूतितनूजं०	चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्	११	ब्रह्मर्षिः	१०
श्रीवामेयं विभु०	पार्थनाथस्तवनम्	१३	लक्ष्मीसागरसूरिः	१४
श्रीविजयदेवसूरीश०	विजयप्रभसूरिस्वाध्यायः	७	यशोवि०	२
श्रीविमलगिरेस्तीर्था०	गिरनारकल्पः	२३	भारती	१४
श्रीवीतराग ! भगवन् !	साधारणजिनस्तवः (यमकमयः)	९	सोमप्रभाचार्यः	१३
श्रीवीतराग ! भगवन् !	पुद्गलसंख्या (साधारणजिन)स्तवनम्	११	निर्नामिकम्	३६
श्रीशङ्खेश्वरपुरवर०	पार्श्वजिनस्तवनम् (सटीकं)	१०	पार्श्वचन्द्रः	१०
श्रीशत्रुञ्जयमुख्यतीर्थ०	शत्रुञ्जयादितीर्थस्तुतिः	४	निर्नामिका	१९
श्रीशत्रुञ्जयशैलमासुर०	शत्रुञ्जयस्तवनम्	२१	सुवनसुन्दरसूरिः	१४
श्रीशत्रुञ्जयशैलराज०	पुण्डरीकरणधरस्तवनम्	११	लक्ष्मीसागरसूरिः	३६

श्रीशत्रुघ्नयशैलेऽं	शत्रुघ्नयमण्डनयुगादिजिनस्तवनम्	३२	पुण्यरत्नः	१४
श्रीशान्तिनाथो भगवान्	श्रीशान्तिजिनस्तवनम्	२०	जिनप्रभसूरिः	२४
श्रीशान्तिमङ्गि समवाप०	शान्तिभक्ताभरम्	४५	लक्ष्मीविमलः	५
श्रीशान्तिर्विदधातु०	शान्तिजिनस्तुतिः	४	कल्याणसागरः	१८
श्रीशान्ते ! कृतभीशान्ते ! (ऋ. चै. १६)	शान्तिजिनचैत्यवन्दनम्	११	ऋषिवर्द्धनः	१८
श्रीशैव्यमेय०	नेमिजिनस्तवनम् (सर्वतोभद्रं)	१३	महीसागरोपाध्यायः	१४
श्रीशैवेयं यादव०	ज्ञानपञ्चमीस्तवनम्	२४	सोमतिलकसूरिः	१३
श्रीशैवेयं शिवश्री	नेमिजिनस्तवनं (विविधछन्दोमयं)	४५	सोमतिलकसूरिः	१४
श्रीश्रीपुराभिध०	अन्तरीक्षपार्श्वस्तवनम्	१६	श्रीजिनपतिसूरिः	१४
श्रीसङ्खेवरसाकर०	रणपुरस्थयुगादिजिनस्तवः (भोज्यादि)	११	जिनसागरः	१४
श्रीसम्भवविभो ! (ऋ. चै. ३)	सम्भवजिनचैत्यवन्दनम्	९	ऋषिवर्द्धनः	१८
श्रीसम्भवः सम्भव० (हे. ३)	सम्भवजिनस्तवनम्	५	हेमविजयः	१२
श्रीसर्वज्ञं ज्योतीरूपं०	पार्श्वजिनस्तुतिः	४	निर्नामका	२८
श्रीसर्वज्ञ ! समग्र०	सीमन्धरजिनस्तवनम्	२७	जिनहर्षगणिः	१४
श्रीसर्वक्षोणिपतेः (हे. ४)	अभिनन्दनजिनस्तवनम्	५	हेमविजयः	१२
श्रीसिद्धचक्रस्य पदे तृतीये	सिद्धचक्रतृतीयपदस्तुतिः	४	निर्नामका	१८
श्रीसिद्धचक्रस्य मनोऽभि०	” षष्ठपदस्तुतिः	४	”	१८
श्रीसिद्धाचल०	ऋषभस्तवनम्	१२	ललितक्रीर्तिशिष्यः	१२

श्रीसिद्धार्थकुलाम्बर०	वीरजिनस्तवनम्	१	विनयविजयः	१
श्रीसिद्धार्थनेत्र०	वीरस्तोत्रम् (पञ्चकल्याणकरूपम्)	१२	सोमतिलकसूरिः	३१२
श्रीसिद्धार्थनेत्रेन्द्रवंशकमला०	वीरनिर्वाणकल्याणकस्तवः	१९	जिनप्रभसूरिः	३१२
श्रीसिद्धसेनपु० (नि. स्तु. १४)	अनन्तजिनस्तुतिः	४	निर्माका	१८
श्रीसुव्रत ! भ्राजि (हे. २०)	मुनिखुव्रतजिनस्तवनम्	५	हेमविजयः	१३
श्रीसेठीतटिनीतटे०	स्तम्भनपार्श्वचैत्यवन्दनम्	२	निर्नामकम्	१८
श्रीसोपारक०	सोपारकजिनस्तवनम् (विविधच्छन्दः)	३२	निर्नामकम्	१३
श्रीसोपारकपत्तना०	ऋषभजिनस्तुतिः	४	”	१३
श्रीस्तम्भनं पार्श्वजिनं	स्तम्भनकपार्श्वनाथस्तवनम्	११	जिनसोमसूरिः	१४
श्रीहिकुलहीराकर	नेमिजिनस्तवनम् (क्रियाशुभम्)	२०	जिनप्रभसूरिः	२२
श्रुत्वा श्रद्धाय०	आत्मनिन्दारष्टकम्	१०	जिनप्रभसूरिः	२५
श्रेयसां पद०	युगादिदेवस्तवनम्	६	निर्नामकम्	१४१२४
श्रेयः शालः सहःशाली	वर्द्धमानजिनस्तवः (निर्वर्ग्यः सटीकः)	८	सूतचन्द्रः	३५
श्रेयःश्रियं प्राप विमुच्य०	वीर (१३ क्रियास्थानगर्भ) स्तवनम्	३२	विनयविजयोपा०	१
श्रेयःश्रियां मङ्गल०	रत्नाकरपञ्चविंशतिका (सटीका)	२५	रत्नाकरसूरिः	३३
श्रेयःश्रियां मङ्गल० (पादपूतिः)	पार्श्वजिनस्तुतिः	४	निर्नामका	३६
श्रेयःश्रियां नमतां०	अर्जुनमण्डनयुगादिजिनस्तवनम्	२५	लक्ष्मीसागरसूरिः	१४
श्रेयःश्रियां निधानं०	सीमन्धरजिनस्तवनम्	१९	सहजमण्डनगणिः	१२

श्रेयःश्री श्रेणये० ऋ. चै. ११) श्रेयांसजिनचैत्यवन्दनम्	११	ऋषिवध्नः	१८
श्रेयःश्रेणिनिदानं०	२५	मुनिसुन्दरसूरिः	३६
श्रेयांसनाथं प्रणमामि(क. स्तु. ११)	४	कल्याणसागरसूरिः	१८
श्रेयांसवसा जननी	२२	आनन्दविमलसूरिः	१४
श्रेयांस ! सर्वविदमङ्गि०(जि. स्तु. ११)श्रेयांसजिनस्तुतिः	४	मेशविजयः	९
श्रेयांसि विश्रणयितार०	६	जिनसुन्दरसूरिः	३६
श्रेयोऽभिवृद्धिं विजया०	३४	सुवनसुन्दरसूरिः	१४
श्रेयो दधानं कथला०	१७	निर्नामकम्	३६
श्रेयोमयं ही	७	सूरचन्द्रः	३५
श्रेयोमूलानुकूला (शी. चै. १४)	५	श्रीलरलसूरिः	८
श्रेयोलतापल्लवैक०	७	जिनसुन्दरसूरिः	३६
श्रेयोऽक्षमीराज० (शी. चै. ११)	५	श्रीलरलसूरिः	८
श्रीस्तम्भनं पार्श्वजिनं	११	लक्ष्मीसागरप्रशिष्यः जिनसोमसूरिः	१४
सकलकमलदल	६	चतुरविजयः	१२
सकलकुशलवह्नी०	४	निर्नामका	३६
सकलदेवनेश्वर०	१३	कुशलसागरः	२२
सकलदेवमानव०	७	रामचन्द्रः	१०

स. १११

सकलधौतसद्दासन० (शो, १४)	अनन्तजिनस्तुतिः	४	शोभनमुनिः ३१२३१२८।३१।३२
सकलनाकिनिकाय०	चतुर्विंशतिजिनस्तवः	२५	सोमसुन्दरसूरिः १४
सकलभविकचैतः	गोडीपार्श्वप्रभुस्तवनम्	९	विद्यासागरसूरिः १८
सकलमङ्गल०	श्रीतलजिनस्तवनम्	५	निर्नामिकम् १०
सकलमङ्गलवृद्धि	चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्	२७	देवरत्नसूरिः १२
सकलमङ्गलल्ल	सरस्वतीस्तवः	११	निर्नामिकः ५
सकलवाञ्छित०	पार्श्वजिनस्तवनम्	९	निर्नामिकम् १०
सकलविमलमङ्गल०	चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्	७	आनन्दचन्द्रः १०
सकलविश्वसुसम्पददे०	द्वितीयास्तुतिः	४	निर्नामिका १८
सकलशारद	सिद्धाचलमण्डनऋषभस्तवनम्	७	जयचन्द्रगणिः १०
सकलसुखानिवहदानाय०	अजितशान्तिस्तवः (सावचुरिः)	१७	जयशेखरसूरिः १४
सकलसुखसमृद्धि० (क्ष. चै. २)	अजितजिनचैत्यवन्दनम्	३	क्षमाकल्याणः २८
सकलसुरेश्वर०	जिनस्तुतिपञ्चाशिका	५३	महिमेरुः ३१
सकलसमयोप० (सा. १)	साधारणजिनस्तवः	१६	रामचन्द्रसूरिः १३
सकलगामतत्त्व०	नमिजिनस्तुतिः	४	निर्नामिका १८
सकलार्थसिद्धिसाधन०	ऋषभवीरस्तवनम्	३९	सकलचन्द्रोपाध्यायः २३
सकलार्हत्प्रतिष्ठान०	सकलार्हत्०	२८	हेमचन्द्राचार्यः १५
सजन्मानमजन्मानं (सा. १२)	साधारणजिनस्तवः	१६	रामचन्द्रसूरिः १२

स जयति जिनकुन्धु० (ऐ. १७)	कुन्धुजिनस्तुतिः	४	यशोवि०	२
सततमतिलसन्त्या	सुपार्श्वजिनस्तुतिः	४	निर्नामका	२८
संतिकरं संतिजिणं	शान्तिकरस्तवनम्	१३	मुनिखुन्दरसूरिः	११
सत्वेषु मैत्री गुणेषु०	परमात्मद्वित्रिशिका	३२	रामचन्द्रसूरिः	१३
सत्त्वैकान्तानित्यत्वे (बी. ८)	अष्टमः प्रकाशः	१३	हेमचन्द्राचार्यः	२६
सदा विदानन्द०	युगादिजिनस्तवनम् (सरस्वतीयसंकं)	२९	जिनमाणिक्यमणिः	१२
सदा योगसात्व्या	महावीरद्वित्रिशिका	३२	सिद्धसेनसूरिः	१५
सदा वासना पासना	पार्श्वदेवस्तवनम् (साकचूरि)	१३	जयकीर्तिसूरिः	१४
सदोदितानन्द०	शान्तिद्वित्रिशिका	३२	रामचन्द्रसूरिः	१३
सद्भवत्यानत० (क्ष. चै. १)	ऋषभजिनचैत्यवन्दनम्	३	क्षमाकल्याणः	२८
सद्भावभासुरासुर०	भारतीस्तवः	३३	रत्नवर्द्धनः	५
सद्युक्तिमुक्तिरुणी० (जि. स्तु. २)	अजितजिनस्तुतिः	४	मेरुविजयः	९
सद्धर्म ! धर्म ! भवतु(, १५)	धर्मजिनस्तुतिः	४	”	९
सत्रमत्त्रिदश०	महावीरस्तवनम् (३२ दलकमलं)	१८	उदयधर्मः	१२
सद्भवत्या देवलोकै	तीर्थवन्दना	१०	कल्याणसागरः	१७
समवसरणभूमौ (ब. स्तु. १५)	धर्मजिनस्तुतिः	४	वृषभमहिः	७।२८
समस्तकल्याणनिधान०	राङ्गेश्वरपार्श्वस्तोत्रम्	१०	मुनिचन्द्रसूरिः	१४
समुद्रभूपाल०	नेमिजिन (पञ्चमी) स्तुतिः	४	निर्नामका	१२

समुल्लसद्भक्तिसुरा०	श्रीनेमिजिनस्तोत्रम्	११	ऋषिवर्द्धनः	१८
समुल्लसन्मल्लि० (श्री. चै. १९)	मल्लिजिनचैत्यवन्दनम्	५	शीलरत्नसूरिः	८
सम्पूर्णशीतद्युति०	सरस्वतीस्तोत्रम्	९	दानविजयः	५
सम्मं नमिऊण जिणे०	पञ्चकल्याणकस्तोत्रम्	२६	जिनवल्लभसूरिः	१३
सम्यग्गवस्तुप्रत्यय०	नमस्कारस्तुतिः	९	रामचन्द्रः	१०
सयलाहिवाहिजलहर०	फलवर्द्धिपार्थस्तवनम्	१२	जिनप्रभसूरिः	२२
सरति सरति चैतः	सर्वजिनसाधारणस्तवः	११	नरचन्द्रसूरिः	१३
सरमसमृद्व्यत्०	श्रीवीरस्तवः (सं० प्रा०)	१०	धनपालकविः	१३
सरस्वतिं नमस्यामि०	सरस्वतीस्तोत्रम्	७	निर्नामकम्	३०
सर्वज्ञसर्वोभाराज०	साधारणजिनस्तवः	८	जिनसुन्दरसूरिः	३६
सर्वाभिमुख्यतो नाथ (वी. ३)	तृतीयः प्रकाशः	१५	हेमचन्द्राचार्यः	२६
संसारजिएसु जहा०	जीवविचारस्तवनम्	४०	धर्मद्योषसूरिः	१३
संसारदावानल०	वीरस्तुतिः (टीका ज्ञानविमलसूरिकृता)	४	हरिभद्रसूरिः	३३
संसारसारं शैवश्री०	साधारणजिनस्तवनम्	८	अमरचन्द्रसूरिः	१३
संसारैऽस्मिन् (क्ष. चै. १३)	विमलजिनचैत्यवन्दनम्	३	क्षमाकल्याणः	२८
सद्दसा महसा सहसा०	साधारणजिनस्तुतिः	४	निर्नामका	३५
सा सर्वदा पुण्यतमा०	द्वितीयास्तुतिः	४	निर्नामका	१८
सार्वात् सर्वान् (यु० ७)	साधारणजिनस्तवः	८	सोमसुन्दरसूरिः	३६

सिधमवहरउ विधं	२९	१२	१४	९	१४	२३	१२।१३	१३	१३	१३	९	९	३५	२७	३५	१०	१२
सिद्धं हृदयनिरुद्धं०	३०	१४	१४	४	२३	२३	१३	१३	१३	१३	४	४	१४	३	५	८	४
सिद्धाचलश्रीललना०	१४	१४	१४	४	२३	२३	१३	१३	१३	१३	४	४	१४	३	५	८	४
सिद्धार्थवंशभवने० (जि. स्तु. २४)	१४	१४	१४	४	२३	२३	१३	१३	१३	१३	४	४	१४	३	५	८	४
सिद्धो वर्णसमान्नायः	१४	१४	१४	४	२३	२३	१३	१३	१३	१३	४	४	१४	३	५	८	४
सिरिउसहृदमाणं०	१४	१४	१४	४	२३	२३	१३	१३	१३	१३	४	४	१४	३	५	८	४
सिरि रिसहृजिय	१४	१४	१४	४	२३	२३	१३	१३	१३	१३	४	४	१४	३	५	८	४
सिरि रिसहृनाह	१४	१४	१४	४	२३	२३	१३	१३	१३	१३	४	४	१४	३	५	८	४
सिरिविस्ससेण अइरा०	१४	१४	१४	४	२३	२३	१३	१३	१३	१३	४	४	१४	३	५	८	४
सिंहासने गत० (जि. स्तु. १३)	१४	१४	१४	४	२३	२३	१३	१३	१३	१३	४	४	१४	३	५	८	४
सीमान्तिनीमिव पतिः (" २०)	१४	१४	१४	४	२३	२३	१३	१३	१३	१३	४	४	१४	३	५	८	४
सीमन्धरः पूर्वविदेह० (हा. ४)	१४	१४	१४	४	२३	२३	१३	१३	१३	१३	४	४	१४	३	५	८	४
सीमन्धरं स्तोमि०	१४	१४	१४	४	२३	२३	१३	१३	१३	१३	४	४	१४	३	५	८	४
सीमन्धराधीश०	१४	१४	१४	४	२३	२३	१३	१३	१३	१३	४	४	१४	३	५	८	४
सुखकारण०	१४	१४	१४	४	२३	२३	१३	१३	१३	१३	४	४	१४	३	५	८	४
सुपार्थ ! तीर्थनायक०	१४	१४	१४	४	२३	२३	१३	१३	१३	१३	४	४	१४	३	५	८	४

सुमते सुमते०	सुमतिजिनस्तुतिः	४	निर्नामिका	१२
सुमतेऽसुमता० (ऋ, चै. ५)	सुमतिजिनचैत्यवन्दनम्	९	ऋषिवर्धनः	१८
सुरअसुरखयरमहिंयं	जिनस्तोत्रम् (आभाणगर्भितं)	३३	निर्नामिकम्	१३
सुरकिन्नरनाग०	चतुर्विंशतिजिनचैत्यवन्दनम्	५	निर्नामिकम्	१८
सुरदानवमर्त्य०	पार्श्वजिनाष्टकम्	१०	उत्तमसागरविष्यः	१२
सुरासुराधिनाथ० (जि. स्तु. २२)	नेमिजिनस्तुतिः	४	निर्नामिका	१८
सुरासुराधीश्वरस्त०	ऋषभजिनस्तवनम् (९ रसमयं)	११	गुणसमृद्धः	१४
सुरासुराधीश्वर०	जीरापल्लीपार्श्वस्तवनम्	८	निर्नामिकम्	१०
सुरासुरेन्द्रौ निस्तन्द्रौ० (अ. २)	साधारणजिनस्तवः	८	सोमसुन्दरसूरिः	३६
सुरासुरैर्वन्दित०	महावीरजिनस्तवनम्	२४	निर्नामिकम्	१४
सुरास्तु सम्मील्य०	समवसरणस्तुतिः	४	निर्नामिका	१८
सुलभमरिशतानां	अनङ्गदुर्जयाष्टकम्	८	विनयचन्द्रः	५
सुवर्णवर्णं लयमध्य०	श्रीमायाबीजस्तोत्रम्	१६	महोदयविजयः	१४
सुवर्णवर्णो हरिणा० (क्ष. चै. ५)	सुमतिजिनचैत्यवन्दनम्	३	क्षमाकल्याणः	२८
सुविधिनाथजिनं	सुविधिजिनस्तवनम्	६	कल्याणसागरसूरिः	२२
सुविधिरवधिरैन०	सुविधिजिनस्तुतिः	४	निर्नामिका	२८
सुहृद्युते सुहृद्युते	चतुर्विंशतिजिनस्तवनम्	२६	निर्नामिकम्	१४
सूयेन्द्रं सविमानौ० (अ. ८)	सूर्येन्द्रकुलसस्तुतिरूपः वीरस्तवः	९	सोमसुन्दरसूरिः	३६

सेढीटटस्तम्भनका.	पार्श्वजिनस्तवनम्	१०	जयचन्द्रसूरिः	१०
”	”	१४	जयचन्द्रसूरिः	१४
सेतुं भवाब्धौ० (हे. ७)	सुपार्श्वजिनस्तवनम्	१२	हेमविजयः	१२
सोऽपास्तमोह० (हे. १०)	शीतलजिनस्तवनम्	१२	हेमविजयः	१२
सोलासं चारुचामीकर०	सम्मेतशिखरस्तवः	१४	कल्याणकुमालगणिः	१४
सौधे सौधे रसे स्वैः (ऐ. २३)	पार्श्वजिनस्तुतिः	२	यशोवि०	२
स्त्वमीमि तं पार्श्वजिनं	स्तम्भनपार्श्वजिनस्तवनम् (शृङ्खलाबद्धं)	१४	तरुणप्रभः	१४
स्तुततं येन निर्वृथा (ब. स्तु. १८)	अरजिनस्तुतिः	७।२८	वपुमट्टिः	७।२८
स्तुवे पार्श्व जिनाधीशं	पार्श्वजिनस्तवः	३६	सोमसुन्दरसूरिः	३६
स्तुवे विभो ! त्वां० (हे. १८)	अरजिनस्तवनम्	१२	हेमविजयः	१२
स्तुवे श्रीस्तम्भनाम्भोज०	स्तम्भनपार्श्वजिनस्तवः	१४	निर्नामकम्	१४
स्तौमि जिनेशानवतः	कल्याणकस्तवनम्	१४	कल्याणविजयः	१४
स्नातस्याप्रतिमस्य०	वीरस्तुतिः (सटीका)	३३	बालचन्द्रसूरिः	३३
स्फुरत्केवलज्ञान०	स्तम्भनपार्श्वजिनस्तवनम्	१४	देवसुन्दरसूरिः	१४
स्फुरद्विद्यकान्ते ! (शो. २१)	नमिजिनस्तुतिः	४	शोभनमुनिः ३।२३।२८।३।१।३२	३।२३।२८।३।१।३२
स्फूर्जद्भक्तिनतेन्द्र०	वीरस्तुतिः (स्नातस्था० पादपूर्तिः)	४	निर्नामका	३६
स्मयोद्गुरक्षमाधर० (हे. १४)	अनन्तजिनस्तवनम्	१२	हेमविजयः	१२
स्मृतिनिर्मितजिन०	अजितशान्तिस्तवः	६	सोमसुन्दरसूरिः	३६
स्रस्ताशर्मा वृत०	साधारणजिनस्तुतिः (एक द्विबहुवनतुल्या)	४	धर्मघोषसूरिः	**

स्वकृतं दुष्कृतं गर्हन् (वी. १७)	सप्तदशः प्रकाशः	८	हेमवन्दाचार्यः	२६
स्वयंभुवं भुवो० (सा. ८)	साधारणजिनस्तवः	१६	रामचन्द्रसूरिः	१३
स्वयंभुवा भूत०	ऋषभजिनस्तवनम्	५		
स्वर्णाग्रिमहत्त०	पञ्चपरमेश्विमन्त्रस्तवनम्	५	जिनप्रभसूरिः	११
स्वःश्रियं श्रीमदहन्तः	वीरस्तवनम् (पञ्चवर्गपरिहाररूपं)	२६	"	२२
स्वःश्रेयससत्सीरह०	वीरजिनस्तोत्रम्	२८	विजयसागरगणिः	१२
स्वस्तिश्री परिवेद्य०	चतुर्विंशतिजिनस्तुतिः (३४ अतिशय)	२८	लुम्पकज्ञानचन्द्रः	१४
स्वस्तिश्रीसुखदान०	गर्भिता			
स्वातन्त्र्यश्रीपवित्राय० (सा. १६)	साधारणजिनस्तवः	१६	रामचन्द्रसूरि	१३
स्वामिन्नमन्न०	पार्श्वजिनस्तवनम्	१६	निर्नामिका	१२
स्वामी माणिक्यदेव०	माणिक्यस्वामीस्तवनम्	१८	कल्याणसागरसूरिः	२२
	ह. ६			
हन्तुं महामोहतमो० (ब. स्तु. १७)	कुन्धुजिनस्तुतिः	४	बप्पभट्टिः	७।२८
हन्तं संस्तवीम्यहं (ऐ. १८)	अरजिनस्तुतिः	४	यशोवि०	२
हर्षनतासुरनिर्जर०	पार्श्वजिनस्तुतिः	४	निर्नामिका	२८
ह्रिमिगिरितनयेश०	शान्तिजिनस्तुतिः	९	मल्लकचन्द्रः	१०
हृदयकमलमध्य० (नि. स्तु. ९)	सुविधिजिनस्तुतिः	४	निर्नामिका	१८
हीकारोदरवागुमैवै०	गर्भस्तोत्रम्	१७	निर्नामिका	१४

ख-परिशिष्टम् ।
मुनिचतुरविजयप्रणीता
छन्दोनामगमिता
श्रीवर्द्धमानषट्त्रिंशिका ।

श्रेयःश्रीनिलयं पयोधरधाराशुद्धैविराट्छदच्छविम् ।
छन्दोभिर्विविधैर्जिनेश्वरं श्रीवीरं स्तुतिगोचरं नये ॥१॥
चम्पकमाला तेऽतिविशाला मुक्तिवधूटीसङ्गमशाला ।
कण्ठतटस्था हे जिन ! वर्या पर्षदि हर्ष कस्य न कुर्यात् ? ॥२॥
पद्मोल्लासी सततमुदितो मार्गोन्मार्गप्रकटनपटुः ।
ध्वान्तव्रातं रविरिव रयाद् हंसीश ! त्वं भवितनुमताम् ॥३॥
विधीयमाने जननोत्सवे ते सुरैः पदाङ्गुष्ठहतोऽपि नाथ ! ।
उपेन्द्रवज्रायुधजातभीतिरिव क्षणं स्वर्णगिरिश्चकम्पे ॥४॥
स्याद्वादिदुर्वादिशतैरधृष्यं तीर्थेश ! ते शासनमस्तदोषम् ।
मिथ्यात्वपृथ्वीधरघातनाय दीप्रेन्द्रवज्रायुधतां बिभर्ति ॥ ५ ॥
अनन्यसौगन्ध्यरसैकलीनो नानालताभ्रान्तिविखिलचेताः ।
त्यक्तोर्पजातिभ्रमणः षडङ्घ्रिस्त्वदङ्घ्रिपद्मं श्रयते स्म देव ! ॥६॥

-
- १ शुद्धविराट् छन्दः, लक्षणं-मसौ जगौ शुद्धविराडिदं मतम् ।
 - २ चम्पकमाला-,, ,, चम्पकमाला चेद् भमसाद् गः ।
 - ३ हंसीच्छन्दः, लक्षणं-ज्ञेया हंसी सभनगधुता ।
 - ४ उपेन्द्रवज्रा जतजा गुरु चेत् ।
 - ५ स्यादिन्द्रवज्रा यदि तौ जगौ गः ।
 - ६ अनन्तरोदीरितलक्ष्मभाजौ पादौ यदीयावुपजातयस्ताः ।

ये भक्त्यात्तभ्रमरविलसितास्त्वत्पादाब्जे जिनप ! भविजनाः ।
 तेषां कण्ठे विकिरति सलयं मुक्तिस्त्री स्रक् प्रमुदितहृदया ॥७॥
 उत्फुल्लस्रकशालिनी ते जिनेन्द्र ! मूर्तिस्तप्तस्वर्णरोचिर्वरेण्या ।
 नक्षत्रालीभागिव स्वर्गिशैलो हर्षोत्कर्षायाहहासङ्गिनोऽपि ॥८॥
 देव ! तेऽध्वनि जनप्रतिबोधप्रस्थितस्य तरवोऽपि नदन्ति ।
 भङ्गकोकिलमयूरनिनादैः स्वागतानि विहितप्रणिपाताः ॥९॥
 चक्रिकेशवसुरासुरेशितुस्तं श्रियोऽपरिमिताश्च वृण्वते ।
 वाजिवारणरथोद्धतां द्रुतं देव ! योऽर्चति तव क्रमाम्बुजम् ॥१०॥
 वाद्यगणेन सुकोमलकण्ठ्यो जातमुदो धक्कधौकृतिपूर्वम् ।
 जन्ममहे जिन ! देववधूट्योऽकार्षुरलं तव सदगुणगानम् ॥११॥
 मदनकषायभवार्तिविखिन्नैस्तव पदतामरसं भविजीवैः ।
 त्रिभुवनपूज्य ! नितान्तमुदारं हृदि निदधे सलयं जिन ! शान्त्यै ॥१२॥
 शिवललनाया भविकविवाह इव वरमाला ह्यतिरमणीया ।
 विलसति कण्ठे कुसुमविचित्रा चरमजिन ! स्रक् सुरनिहिता ते ॥१३॥
 भक्तिभरेण प्रमुदितहृदया 'ऽव्याहतनृत्या सततमनुदिनम् ।
 सदगुणराजो भवदवदवथुं गायति नेतस्तव सुरललना ॥ १४ ॥

१ म्मौ न्लौ गः स्याद् भ्रमरविलसिता ।

२ शालिन्युक्ता म्मौ नगौ गोऽब्धिलोकैः ।

३ स्वागतेति रनभाद् गुरुयुगमम् ।

४ रात्रराविह रथोद्धता लगौ ।

५ दोधकवृत्तमिदं भभभाद् गौः ।

६ तदकथि तामरसं नजजैर्यः ।

७ नयनययुक्ता कुसुमविचित्रा ।

८ चेद् भतनैः सो भवति च ललना ।

स्याद्वादिनी सकलभावबन्धुरा तिर्यङ्मनुष्यसुरबोधनक्षमा ।
 वाणी तवेश ! हरतेऽङ्घ्रिशंसयानायोजनं सुललितार्धमागधी ॥१५॥
 स्रग्विणी मण्डली देव ! देवासुराग्रेसराणां नमन्मौलिरिद्धादरा ।
 प्रोल्लसद्भूषणोद्भासितस्वर्धरा पादपीठेऽलुठत् तेऽखिला भासुरा ॥१६॥
 भवारण्यसञ्चारिणामङ्गभाजां भवन्नाममन्त्रस्मृतौ तत्पराणाम् ।
 त्रिलोकीश ! नेतर्धनाहोभुजङ्गप्रयातं कदाचिन्न ही भीतये स्यात् ॥१७॥
 नरेन्द्रवंशस्थमुदारचेतसं विधूतदोषं च समस्तलक्षणम् ।
 भवन्तमासाद्य शिवाङ्गना पतिं मतान्तरीयान् स्पृहयत्यपीश ! नो ॥१८॥
 जिनसूर ! भवोर्जितगाढतमो दलयन् प्रतिबोधितमव्यकजः ।
 नृसुरेन्द्रनतोऽट ककुब्बविदितः प्रकटीकृतमोक्षपथो हृदि मे ॥ १९ ॥
 द्रुतविलम्बितमन्थरयानया चकितया सुरदानवयोषिता ।
 जिनपते ! त्वमशंसि जितस्मरः सुरगिरौ जननस्तपनक्षणे ॥ २० ॥
 प्रमिताक्षरापि जिन ! ते त्रिपदी लघुरप्यहो प्रवरबीजसमा ।
 समपीफलद् गणभृदात्मवने परितृप्तिभाग् जगद्भूदखिलम् ॥२१॥
 विश्वं परिभ्रम्य विषिण्णचेतसः स्थानान्तराभावत एव सद्गुणाः ।
 सिद्धान्तं सिद्धान्तशुभाभिधानकपृथ्वीन्द्रवंशाभरण ! स्थितास्त्वयि ॥२२॥

- १ श्रेया बुधैर्नु ललिता तभौ जरौ ।
- २ रैश्वतुर्भिर्युता स्रग्विणी सम्मता ।
- ३ भुजङ्गप्रयातं भवेद् यैश्वतुभिः ।
- ४ जतौ तु वंशस्थमुदीरितं जरौ ।
- ५ इह तोटकमम्बुधिसैः प्रथितम् ।
- ६ द्रुतविलम्बितमाह नभौ भरौ ।
- ७ प्रमिताक्षरा सजससैरुदिता ।
- ८ स्यादिन्द्रवंशा ततजैरसंयुतैः ।

पद्मोदयेन कुवलयप्रबोधकृत् शान्ता विचित्रमनुदिनं प्रदोषहृत् ।
 मूर्तिर्जिनेश्वर ! तव दोषप्रभावती चण्डद्युतेरिव हरते तमो घृणिः ॥२३॥
 सद्बोधा निखिलजनप्रहर्षिणीश ! वाणी वर्ण्यनयसुधाप्रवर्षिणी ते ।
 माहात्म्याच्छिवललनोपकर्षिणी नः शं दिश्यादपरमतैरधर्षणीया ॥२४॥
 सद्वृत्तपुच्छलतिका नयकेशराढ्या दानादिधर्मचतुरङ्घ्रिमेयशक्तिः ।
 मिथ्यात्वदुर्धरकरीन्द्रमदापहारे सिंहोद्धृता विजयते जिन ! भारती ते ॥२५॥

अमलकमलमालामालिनी ते जिनेन्द्र !

त्रिभुवनजनचेतोहारिणी ध्वस्तदोषा ।

जयति विजितरागद्वेषमोहप्रपञ्चा

सकलसुखनिदानं मूर्तिरुत्फुल्लनेत्रा

॥ २६ ॥

कामक्रीडासक्तोऽप्युद्यत्पापव्यापस्ते भक्त्या-

ऽप्रत्याख्यानो राज्यश्रीभुक् श्रद्धाशाली सच्चेताः ।

तीर्थेशत्वं नामाऽबध्नात् त्रैलोक्यार्थं सद्विम्बि-

सारो भूपः श्रीसिद्धार्थक्षमाभुग्वंशाकारार्क ! ॥ २७ ॥

सुरपतिर्वाणिनीकुचरमापहारिकुम्भैः

स्नपनमकारि यैरमृतसागराम्बुपूर्णैः ।

१ प्राज्ञैर्मता तमसजगैः प्रभावती ।

२ म्नौ जौ गच्छिदशयतिः प्रहर्षिणीयम् ।

३ सिंहोद्धृता भवति चेत् तमजा जगौ गः ।

४ ननमययुतेयं मालिनी भोगिलोकैः ।

५ कामक्रीडा पञ्च स्युर्मा यस्यां वेदत्रिच्छेदा ।

६ नजभजरैः सदा भवति वाणिनी गयुक्तैः ।

तव जननक्षणे सुरगिरौ विशुद्धभावैः

स्वयमपि तैरधीश ! विबुधैरवापि शुद्धिः ॥ २८ ॥

प्रयाति भवति प्रभो ! सुरभवाद् विदेहोदरं

नितान्तमभितः श्रियो ववृधिरस्य पृथ्वीपतेः ।

व्यधत् जिन ! वर्द्धमान इति तेऽभिधां ते न स

ह्यतुच्छतरमुन्महोत्सवविधिं विधायामलम् ॥ २९ ॥

विशुद्धे सिद्धार्थक्षितिपतिकुलेऽपाकृततमा

विराजिष्णुर्भासोदयशिखरिणीवेश ! तरणिः ।

तिरस्कुर्वन् दोषाकरमुदयसागास्ततमहा—

जगच्चक्षुर्वीर ! त्रिभुवनगतार्थान् प्रकटयन् ॥ ३० ॥

अमरहैरिणीनेत्रा देव ! स्फुरन्मणिकाञ्चना—

भरणरुचिरा चेतो जहे न ते स्वकटाक्षितैः ।

प्रलयपवनैः क्षुब्धशेषक्षमाम्बुधिभूधरै—

स्त्रिदशशिखरिप्रस्थः क्षोभं प्रयाति कदापि किम् ॥ ३१ ॥

आधिव्याधिव्यथितहृदया विस्मृतस्वस्वभावा

मन्दक्रान्ता भविजनततिः पापकर्मामयेन ।

नानादोषप्रशमनकृता दायिना पुण्यपुष्टिं

शान्तिं भेजे जिनवर ! भवन्नामन्त्रौषधेन ॥ ३२ ॥

१ जसौ जसयला वसुग्रहयतिश्च पृथ्वी गुरुः ।

२ रसै रुद्रैश्चिन्ना यमनसभला गः शिखरिणी ।

३ रसयुगहयैर्मसौ स्लौ गो यदा हरिणी तदा ।

४ मन्दक्रान्ता मभनततगा गो यतिर्वेदषड्भिः ।

चरम जिनपते ! हिमांशुप्रभाकुन्दरूप्याचल—

तुहिनशिखरिदिग्गजेन्द्रेश्वरक्षीरपाथोनिधीन ।

त्रिदशवरवधूसमूहैः सदा गीयमानं सुदा

त्रिभुवनवलये तदाद्यावधि स्पृहते सद्यशः ॥ ३३ ॥

नानान्याधिगणो न चाव्धिरनलो न क्षुद्रदेवासुर—

त्रातो नीचमहीपतिर्न सबलः प्रत्यर्थिसार्थोऽपि नो ।

भीत्यै स्यात्करिबलितं न भविनः शार्दूलविक्रीडितं

त्वन्नामामलमन्त्रसंस्पृत्तिकृतो देवार्थ ! हे चेतसि ॥ ३४ ॥

विश्वेऽस्मिन् पुत्रपिण्डानसुवत शतशो नार्यस्त्रिशलया

नान्या त्वादृक्षमन्यं तनयनजनयत् काचित् सुवदना ।

आशाः सर्वाः समन्ताद् दधति च सततं भानि प्रतिहत—

ध्वान्तं प्राच्येव सूते जिन ! जनमहितं भासामधिपतिम् ॥ ३५ ॥

इत्थं ते त्रैशल्य ! स्तवनमविकलं शृण्वतोऽधीयतो वा

नानाच्छन्दोऽवद्वं चतुरभविजनस्येदमग्नं त्रिसन्ध्यम् ।

देवी सिद्धाधिकार्या मृगपर्णागमना स्वर्धरा नीलवर्णा

मातङ्गो यक्षराट् च द्विरदकृतगतिः श्यामरुग् रातु सौख्यम् ॥ ३६ ॥

१. नवनिधिविरतिर्मता रैश्वतुभिश्च नाभ्यां प्रभा ।

२. सूर्याश्वैर्मसजस्तताः सगुरवः शार्दूलविक्रीडितम् ।

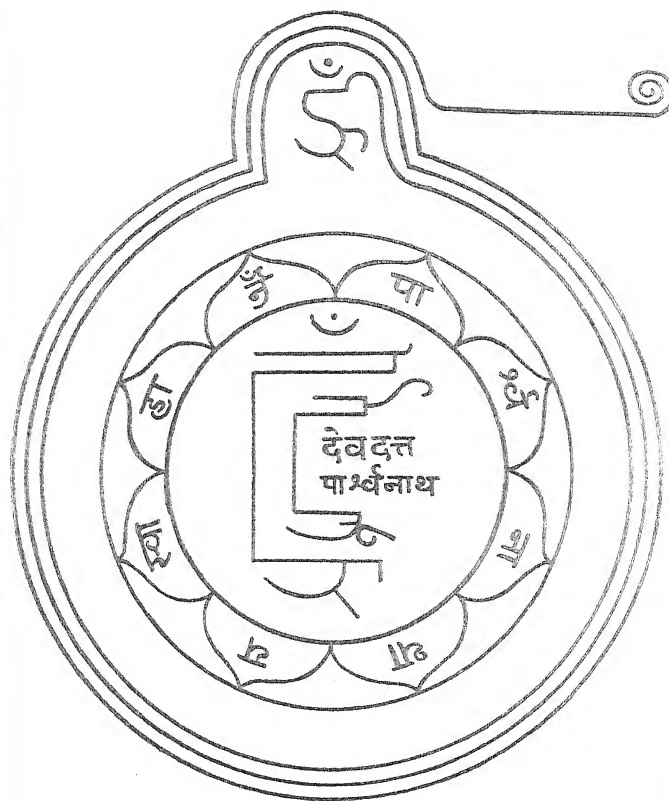
३. ज्ञेया सप्ताश्वषडभिर्मरभनययुता म्लौ गः सुवदना ।

४. अन्नैर्यानां त्रयेण त्रिमुनियतियुता स्वधरा कीर्तितेयम् ॥

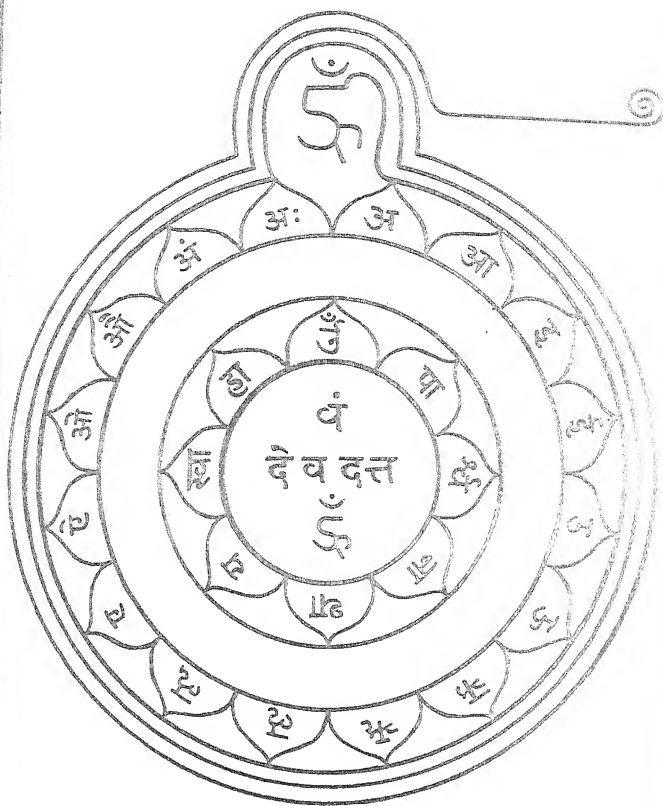
811

811

इदं यन्त्रम् विषनिग्रहकरं तत्तमम् ॥ ७ ॥

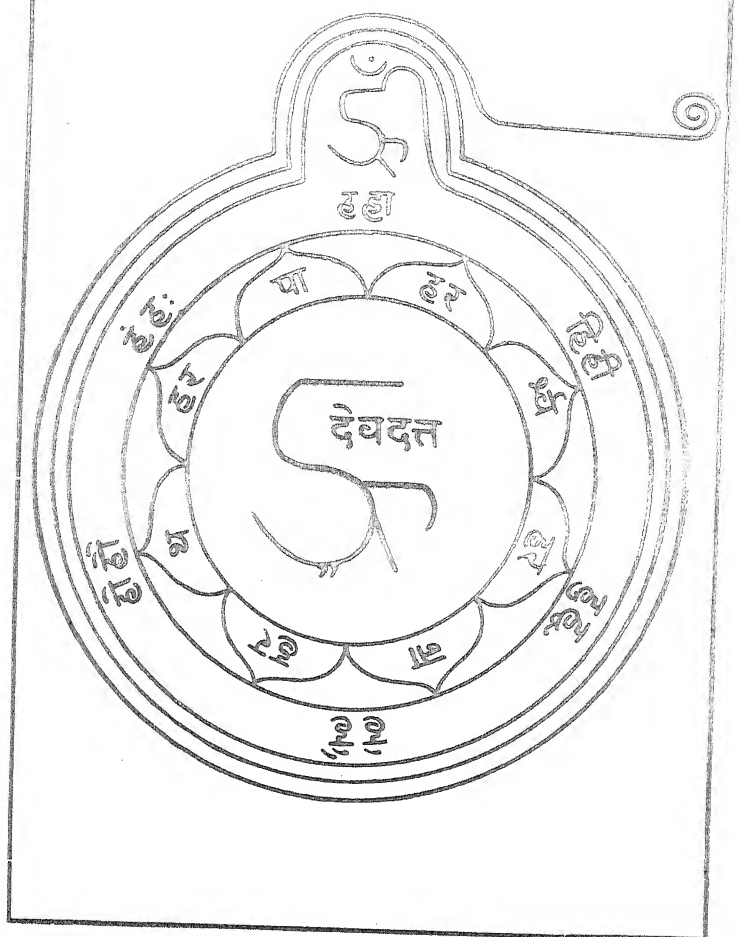

३८२ सावित्री विप्रहृष्टं परमं सत्यम् ॥ ६ ॥

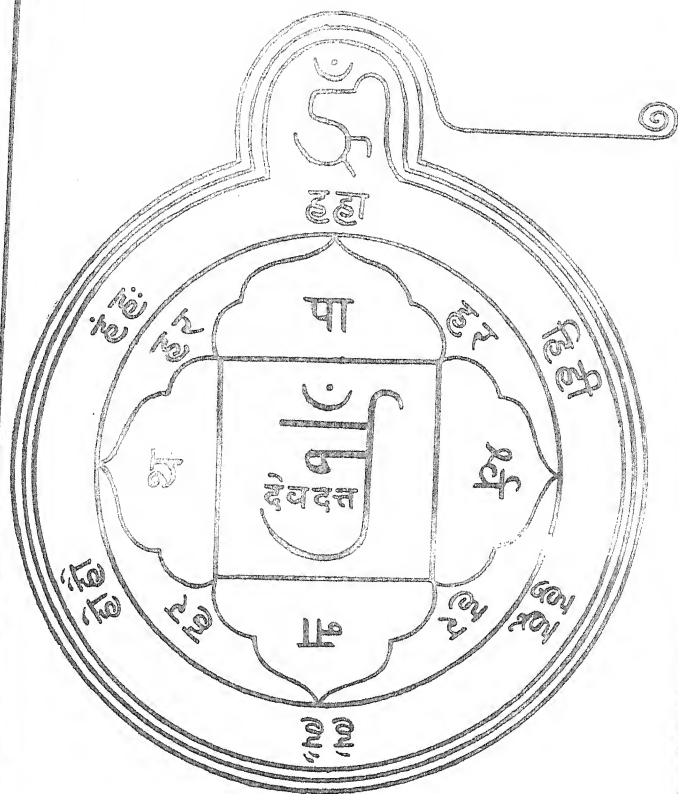

કોપીરાઈટ

द्वितीयं यन्त्रमिदं सौभाग्यदायि ॥ २ ॥

समस्तदेवता नारायण प्रथमं यन्त्रम् ॥ १ ॥

ग-परिशिष्टम् ।
श्रीभद्रबाहुस्वामिप्रणीतं
उपसर्गहरस्तोत्रम् ।

उपसर्गहरं पासं पासं वंदामि कम्मघणमुक्कं ।
विसहरविसनिनासं मंगलकळाण आवासं ॥ १ ॥

श्रीचन्द्राचार्यकृता लघुवृत्तिः ।

श्रीपार्श्वनाथाय नमः ।

नमस्कृत्य परं ब्रह्म सर्वयोगिनमस्कृतम् ।

उपसर्गहरस्तोत्रं विवृणोमि समासतः ॥

‘उपसर्गहरं’ इत्यादि,

उपसर्गहरं पार्श्व-पार्श्वक्षं पार्श्वनाथं च । भगवन्तं किंविशिष्टम् ?
कर्मघनमुक्तम्, मङ्गलकल्याणआवासम्, विषधरविषनिर्नाशं च । इत्यक्ष-
रार्थः । वन्दे इति क्रियापदम् ।

अधुना बृद्धसम्प्रदायः—

प्रणवबीजगर्भे देवदत्तनामालिख्य बहिश्चतुर्दले पद्मे प्रत्येकं पार्श्व-
नाथ इत्येकैकमक्षरं दत्वा दलाग्रे हर हर इत्यक्षरद्वयं न्यसेत्, बाये हहा
हि ही हु हू हे है हो हौं हं हः इत्यक्षरैः सर्वतो वेष्टयेत् । ततस्त्रिगुण-
मायाबीजेन वेष्टयेत् । इत्येकं यन्त्रम् ॥ १ ॥

तथा वंकाराक्षरोदरे नामाक्षरं दत्वा शेषं पूर्वयन्त्रवन् न्यसेत् ।
जगद्बल्लभकरं प्रथमं यन्त्रम् । सौभाग्यकरं द्वितीयं यन्त्रम् ॥ २ ॥

तथा मायाबीजगर्भे नाम कृत्वा बहिश्चतुर्ध्वपि दलेषु पार्श्वनाथ इत्य-
क्षराणि प्रत्येकं स्थापयेत् । तद्वहिः हर हर इत्यक्षरैर्निरन्तरं पूरयेत् ।
बाये च हहा इत्याद्यक्षराणि द्वादश देयात् । ततोऽपि बहिः अकारादि-
क्षकारपर्यन्तैर्मातृकाक्षरैर्वेष्टयेत् । ततस्त्रिगुणमायाबीजेन वेष्टयम् ।

इति लक्ष्मीवृद्धिकरं तृतीयम् ॥ ३ ॥

लघुवृत्तिः ।

तथा हुंकारं नामगर्भं कृत्वा पूर्वोक्तरीत्या शेषं कार्यम् ।

भूतादिनिग्रहकरं यन्त्रं चतुर्थम् ॥ ४ ॥

तथा प्रथमं हुं ततो देवदत्तस्ततः धूं दत्वा पार्श्वनाथ, हर हर पूर्व-
वत् ततः वकारेण संवेष्ट्य बाह्ये षोडशस्वरसंयुतं षोडशादलं पद्मं कृत्वा
ततस्त्रिगुणमायाबीजेन वेष्टयेत् ।

॥ इतिज्वरनिग्रहकरं पञ्चमं यन्त्रम् ॥ ५ ॥

तथा प्रथमं वं ततो नाम हूं दत्वा बहिरष्टदलेषु ॐ पार्श्वनाथाय
स्वाहा इति दत्वा शेषं पूर्ववत् कार्यम्, ततस्त्रिगुणमायाबीजेन वेष्टयेत् ।

इति शाकिनीनिग्रहकरं षष्ठं यन्त्रम् ॥ ६ ॥

तथा हुंकारगर्भं नाम कृत्वा बाह्ये हूंकारेण वेष्टयेत् ततोऽपि ॐ
पार्श्वनाथाय स्वाहा इत्यक्षरैर्वेष्टयेत् ततस्त्रिगुणमायाबीजेन वेष्टयेत् ॥

विषमविषनिग्रहकरं यन्त्रं सप्तमम् ॥ ७ ॥

अमीषां सप्तानामपि यन्त्राणां कुङ्कुमगोरोचनाभ्यां भूर्यपत्रे स्वरूपं
लिखित्वा कुमारीकर्तितसूत्रेण संवेष्ट्य वामभुजधारणेन जगद्वाह्यलक्ष्मी-
वृद्धिभूतादिनिग्रहकरज्वरशाकिनीनिग्रहविषमविषनिग्रहादि यन्त्रसङ्ख्यं भवति ॥

ॐ ह्रीं श्रीं हर हर स्वाहा । प्रथमं दिनत्रयं त्रिसन्ध्यमष्टोत्तरशतं
जपेत् पार्श्वनाथप्रभोरग्रे मन्त्रः सिद्ध्यति । सर्वयन्त्रेष्वयमेव पूजामन्त्रः ॥

ॐ ग्ल्ळ्यूं त्रिशूलमुद्रया प्रां प्रीं मू म्रौं प्रः हहा छिन्द छिन्द भिन्द भिन्द
विदारय विदारय ग्ल्ळ्यूं प्रां वीं वू व्रौं प्रः हहा ताडय ताडय ग्ल्ळ्यूं प्रां प्रीं प्रूं
प्रौं प्रः प्रं प्रं हुं फुट् हग्ल्ळ्यूं हां ह्रीं हूं हौं हं हः हहाः ये ये ज्वल ज्वल प्रज्वल
प्रज्वल ॐ नमो भगवते पार्श्वनाथाय चण्डकोधाय सप्तफणाविभूषिताय हुं
क्षुं सुं सग्ल्ळ्यूं वज्रासित्रिशूलं धारय इदं भूतं हन हन दह दह पच पच त्रास
त्रास खः खः खाहि खाहि मन्त्रराज आज्ञापयति स्वाहा । पार्श्वयक्षमन्त्रः ।

तथा ॐ ग्ल्ळ्यूं रर रारा हाहा औं क्रौं हौं क्षौं क्लीं ब्लूं द्रां द्रीं
पार्श्वयक्षिणि ! ज्वल ज्वल प्रज्वल प्रज्वल दह दह पच पच इदं भूतं निर्धाटय धूमा-

द्वितीयगाथा—

विसहकुलिंगमंतं कंठे धारेइ जो सया मणुओ ।
तस्स गहरोगमारीदुट्टजरा जंति उवसामं ॥ २ ॥

लघुवृत्तिः ।

नवकारिणि ! ज्वलनशिखे ! हुं हुं फुट् ३ मातृदूतिकासहिते ! पार्श्वयक्षिणी
आज्ञापयति स्वाहा । पार्श्वयक्षिणीमन्त्रः ॥

इति मन्त्रद्वयमुपोषितेन प्रचुरयोगपूर्वं सार्धं भूततिथौ यावदष्टोत्तरशतं
ततः सिद्धयति ॥

इति दोषनिग्रहः ॥

तथा ह्रस्वैर्न्युं नामगमितं लिखित्वा बाह्ये ह्रस्वैर्न्युं इत्यक्षरेण सर्वतो
वेष्टयेत् ततो बहिः षोडशस्वरैर्वेष्टयेत्, तद्वहिरष्टसु दलेषु कर्त्तव्यं म्लैर्न्युं
ह्रस्वैर्न्युं कर्त्तव्यं क्ष्मैर्न्युं झल्लैर्न्युं फल्लैर्न्युं कर्त्तव्यं इत्यक्षराणि देयानि । पुनरपि
बहिरष्टपत्रेषु ब्रह्माणी, कुमारी, इन्द्राणी, माहेश्वरी, वैष्णवी, वाराही, चामुण्डी
गणपतिनामानि प्रणवपूर्वाणि नमोऽन्तानि न्यस्यानि । तथा बाह्येषु च पूर्वो-
क्तयक्षयक्षिणीमन्त्राभ्यां वेष्टयेत् । तदुपरि ककारादिहपर्यन्तमातृकावर्णै-
र्वेष्टयेत् तद्बाह्ये मायावीजेन त्रिधा वेष्टयेत् ।

इत्येवं यन्त्रम् ।

इदं यन्त्रं कुङ्कुमगोरोचनया लिखितं ॐ कौं ह्रीं क्षीं क्लीं व्लं द्रूं
द्रौं ज्वालामालिनी नमः ॥ इत्यनेन मन्त्रेण अष्टोत्तरशतपुष्पैः पूजयेत् ।
सर्वविषमविषक्षुद्रोपद्रवनिर्नाशं विधत्ते ॥

॥ इति प्रथमगाथामन्त्रयन्त्राणि ॥

‘ विसहरकुलिंग० ’ इत्यादि ।

यान्ति उपशामम् । के ? ग्रहरोगमारीदुष्टज्वरादयः । यः किम् ?
यो विषधरकुलिङ्गमन्त्रं कण्ठे धारयति । सदा मनुजस्तस्य इत्यक्षरार्थः ।

लघुवृत्तिः ।

अधुना सम्प्रदायः—

प्रथमवृत्तवलयमध्ये हूँकारनामसहितं आलिख्य बहिरष्टदलं पद्मे चालिख्य ॐ पार्श्वनाथाय ह्रीं नमः इति दलेषु अक्षराणि प्रत्येकं न्यसेत्, प्रत्येकं तद्बाह्ये चतुर्दलेषु ॐ ब्रह्मणे नमः, ॐ धरणेन्द्राय नमः, ॐ नागाय नमः, ॐ पद्मावत्यै नमः, लिखित्वा बाह्ये षोडशभिः स्वरैरावेष्टय ततो बहिरष्टाश्रुजं कृत्वा ॐ ह्रीं श्रीं १ नमिरुण २ पास ३ विसहर ४ वसह ५ जिण ६ फुलिग ७ ह्रीं नमः इति मन्त्रराजं न्यसेत् । पुनरष्टदलमालिख्य ॐ नमो अरिहंताणं ह्रीं नमः, ॐ नमो सव्वसिद्धाणं ह्रीं नमः, ॐ नमो आचरियाणं ह्रीं नमः, ॐ नमो उवज्झायाणं ह्रीं नमः । ॐ नमो लोए सव्वसाहूणं ह्रीं नमः, ॐ ज्ञानाय ह्रीं नमः, ॐ दर्शनाय ह्रीं नमः, ॐ चारित्राय ह्रीं नमः, इति प्रतिदलं लिखित्वा ततः पुनरपि षोडशपत्राणि ॐ रोहिण्यै नमः, ॐ प्रज्ञप्यै नमः, ॐ वज्रशृङ्खलायै नमः, ॐ वज्राङ्कुशयै नमः, ॐ अप्रतिचक्रायै नमः, ॐ पुरुषदत्तायै नमः, ॐ काल्यै नमः, ॐ महाकाल्यै नमः, ॐ गौर्यै नमः, ॐ गान्धार्यै नमः, ॐ सर्वान्नमहाज्वालयै नमः, ॐ मानव्यै नमः, ॐ वैरुड्यायै नमः, ॐ अच्छुप्तायै नमः, ॐ मानस्यै नमः, ॐ महामानस्यै नमः, इति प्रतिदलं लिखेत् । ततोऽप्यष्टदलपद्मे नागाधिपतिनामानि ततो बहिश्चतुर्विंशतिदलं लिखित्वा जिनजनन्यः सर्वाः ॐकारपूर्वाः नमःपर्यन्ताः, ॐ मरुदेव्यै नमः इत्यादिरीत्या नाम प्रत्येकं सञ्चार्य लेख्याः । ततः पुनरपि षोडशदले पद्मे दले दले प्रत्येकं ॐ इन्द्राय नमः, ॐ जयायै नमः ॐ अग्नये नमः, ॐ अजितायै नमः, ॐ यमाय नमः, ॐ अपराजितायै नमः, ॐ जम्भायै नमः, ॐ वरुणाय नमः, ॐ मोहायै नमः, ॐ वायवे नमः, ॐ वीरायै नमः, ॐ कुबेराय नमः, ॐ वेराय नमः, ॐ नाराण्यै नमः । ॐ ईशानाय नमः । ॐ विजयायै नमः, इति लिखेत् । ततो बहिरष्टसु पत्रेषु-ॐ आदित्याय नमः, ॐ सोमाय नमः, ॐ मङ्गलाय नमः, ॐ यावत् राहवे केतवे नमः इति प्रतिपत्रं न्यसेत् ।

लघुवृत्तिः ।

बहिश्च त्रिगुणमायाक्षरेण वेष्टय महेन्द्रमण्डलं चतुरस्रं वज्राङ्कितं लल-
क्षक्षि इत्यक्षरयुगलकलितं तन्मध्ये चक्रं स्थाप्यम्, इदं बृहच्चक्रमिधानं चक्रं
गुरुपरम्परागतं गुरुमुखान् ज्ञात्वा कुङ्कुमादिसुरभिद्रव्यैर्भूयै वा आलिख्य
बहिश्चक्रस्य दक्षिणे पार्श्वयक्षप्रतिमाम्, वासे पार्श्वयक्षिणीप्रतिमामालिख्य
त्रिसन्ध्यं जात्यादिकुसुमैरभ्यर्च्य शौचरक्षापूर्वं सकलं कृत्वा नाशाग्रन्यस्तदक्-
द्वन्द्वः सदा ध्यायेत् सर्वसम्पदादि करोति । मूलमन्त्रश्च ध्येयः । स चायम् ।

ऐं ह्रीं श्रीं क्लीं क्रौं श्रौं ख्लौं ख्लीं ह्रीं नमः ।

अथवा—ॐ ह्रीं श्रीं अहं नमिऊण इत्यादि वा मन्त्रद्वयं जपेत् ।

ॐ नमो भगवओ अरहओ पासस्स सिज्जउ मे भगवई महाविजा,
उग्गे उगगजसे पासे पासे सुपासे पासमालिणी ठः ठः स्वाहा ।

एआए विज्जाए चउत्थेण साहणं, पासनाहस्स जम्मनक्खत्तं च जोइ-
अव्वं । अटुत्तरसहस्सजावेण सिज्जइ । तओ एआए जविआए गामाइसु
धूयवलिकम्मं कायव्वं । मारिरोगभयं हरिऊण सुइजंपयं करेइ । चंदसेणखमा-
समणवयणाओ चक्रोत्तीर्णां प्रस्तावात् कथिता ॥

॥ इति बृहच्चक्रविधिः ॥ प्रथमं देवकुलमिदम् ॥

अधुना द्वितीयं चिन्तामणिचक्रनामकमभिधीयते—

गुरुपदेशतः स्वमनीषिकया प्रथमं धरणेन्द्रं धृतातपत्रं पार्श्वनाथप्रभु-
विम्बं स्थाप्य अधो ह्रींकारबीजं दत्त्वा बाह्ये चतुर्दलेषु पार्श्वनाथनाम्नः
एकैकमक्षरं दापयेत् । तद्वहरिष्टकोणदलेषु आलिख्य ॐ कम्ल्व्यू ब्रह्मणे
नमः । ॐ कम्ल्व्यू धरणेन्द्राय नमः, ॐ कम्ल्व्यू नागाय नमः ॐ कम्ल्व्यू पद्मावत्यै
नमः, इति दिक्कोणेषु लिखेत् । बाह्ये ह्रीं ॐ हः देव ! त्रायस त्रायस ॐ
ह्रीं ईवी हं सं यः ३ क्षिप ॐ स्वाहा । ह्रीं क्षौ नमः । इति मन्त्रेण
वेष्टयेत् । ततः षोडशदलेषु कमलेषु षोडश स्वरान् संस्थाप्य ततः पुनरपि
कमलमष्टदलं कृत्वा दलेषु ॐ नमो अरिहंताणं ह्रीं नमः इत्यादीनि ॐ

लघुवृत्तिः ।

चारित्र्याय हौं नमः पर्यन्तानि पूर्वोक्तीत्या स्थाप्यानि । तत उवसगगहरं
पासं इति सकलगाथया वेष्टयेत् ।

ततो अनन्तकुलिका-वासुकि-शङ्खपाल-तक्षक-कर्कोटक-पद्म-महा-
पद्मान्तानि अष्टनागाधिपनामानि ॐकारपूर्वाणि नमःशब्दान्तानि अष्टदल-
कमलमध्येषु संस्थाप्य ततो विसहरफुलिग इत्यादिगाथया वेष्ट्य तद्वहिः
षोडशशु दलेषु षोडश विद्यादेवीनामानि संलिख्य पुनरपि बाह्ये चतुर्विं-
शतिदलेषु तीर्थकरजननीनामानि पूर्वोक्तक्रमेणालिख्य पुनरप्यष्टच्छदाम्बुजैः
अष्टौ दिक्पालनामानि, ततः चिट्टु दूरे मंतो इति सकलगाथया वेष्टः कार्यः
ततः पुनरप्यष्टदलकमलम्, तेषु आदित्य जया १ सौम अजिता २ मङ्गल
अपराजिता ३ बुध जंभा ४ वृहस्पति मोहा ५ शुक्र गौरी ६ शनि
गान्धारी ७ राहु केतु विजया ८ इति नामानि नमोऽन्तानि दलेषु संस्थाप्य
ततः ॐ वस्माएवि ! सपुत्ति ! सवाहणि ! सपरिकरि ! श्वेतवस्त्राभरण-
भूषिते ! अत्र मण्डले आगच्छ आगच्छ स्वस्थाने तिष्ठ तिष्ठ स्वाहा । तुह
सम्मते लद्धे इति गाथया वेष्टयेत्, त्रिगुणमायावीजेन वेष्टयित्वा इदं चक्रं
पृथ्वीमण्डले पूर्वयुक्तिप्रतिपादिते स्थापयेत् । इति चिन्तामणिचक्रस्था-
पनविधिः ।

इदं चक्रं कुङ्कुमगोरोचनाप्रभृतिसुरभिद्रव्यैस्तान्नाभाजने भूयै पत्रे वा संलि-
ख्य श्वेतवस्त्र-श्वेताभरण-श्वेतमाला-विलेपन-जुषा पुंसा एकान्तशुचिप्रदेशे
ध्यानावेशपूर्वं त्रिकालमष्टोत्तरशतं प्रधानं अम्लानश्वेतसुगन्धपुष्पैः पूज्यमानं
सर्वामयप्रशमनं सर्वदुष्टभयहरं कीर्त्तियशःसुभगतासम्पादनं सम्पत्करं चिन्ता-
तीतार्थसाधकं भवत्यशंसयम् ।

अथवा रक्षाविषये कुङ्कुमादिद्रव्यैर्भूयै लिखितं कण्ठे धृतं सुगन्धि-
पुष्पसहजजप्तं नृपवन्धितस्करशाकिनीप्रभृति क्षुद्रोपद्रवं निवारयति । पूजा-
मन्त्रः पूर्वकथित एवात्रापि ज्ञेयः ।

॥ इति चिन्तामणिचक्रसमाप्तौ द्वितीयागाथापि समाप्ता ॥

अथ तृतीयागाथामाह—

चिट्टु दूरे मंतो तुञ्ज पणामो वि बहुफलो होइ ।

नरतिरिण्मु वि जीवा पावंति न दुःखदोहगं ॥ ३ ॥

लघुवृत्तिः ।

व्याख्या—

‘चिट्टु दूरे मंतो’ गाथा । ‘तिष्ठतु’ आस्ताम्, कोऽसौ ? मन्त्रः । यतो गुष्माकं प्रणामोऽपि बहुफलश्चैव । यस्मान्नेषु तिर्यक्षु च जीवा न प्राप्नुवन्ति दुःखदौर्गत्यमित्यक्षरार्थः ।

वृद्धसम्प्रदायश्चायम्—

हींकारे देवदत्तनामालिख्य वहिरिष्टदलपद्मपत्रेषु हींकार एव दातव्यः, उपरि च ईकारेण त्रिगुणेन वेष्टनीयम् ।

एतद् यन्त्रं कुङ्कुमगोरोचनादिसुरभिद्रव्यैर्लिखितं ‘ओं ह्रीं हूं नमो अरिहंताणं हं नमः, अनेन मन्त्रेण अष्टोत्तरसहस्रश्वेतपुष्पैरचितं पञ्चरत्न-गर्भं कुमारीसूत्रग्रथितं नारीकण्ठे वामभुजे वा धृतं वन्ध्याशब्दापहं भवति ।

तथा मायाबीजगर्भं नाम कृत्वा वहिरिष्टदलेषु हं क्षूं ह्रीं हूं प्रत्येकं दापयेत् । ॐ ह्रीं श्रीं इत्यक्षराणि प्रत्येकं न्यस्य हींकारेण त्रिगुणेन संवेष्ट्य पूर्वमन्त्रेणाचितं मृतवत्सानारीणामपत्यप्राणदायकं भवति ।

तथा क्ष्म्व्यूमध्ये नाम दत्त्वा वहिरिष्टदलपत्रेषु हं क्षूं हूं प्रत्येकं दापयेत्, उपरि श्रींकारेण त्रिधा वेष्टयेत् पूर्वोक्तमन्त्रेणाभ्यर्च्य स्त्रीणां कण्ठे बाहौ वा धारयेत् । अस्य प्रभावतः काकवन्ध्यापि प्रसूते ।

तथा ॐकारेण देवदत्तनामालिख्य बाह्वे षोडशस्वरैरावेष्ट्य उपरि च ॐ ह्रीं ऐं क्षीं चामुण्डे ! स्वाहा इत्यक्षरैर्वलयं पूरयित्वा उपरि च हींकारेण वेष्टयेत् ।

इदमपि यन्त्रं कुङ्कुमादिभिः सुरभिद्रव्यैर्लिखितं बालानां ग्रहपीडां निवारयति । केषांचित् भूतादिभयं निषेधयति ।

अधुना चतुर्थगाथामाह—

तुह सम्मते लद्रे चिंतामणिकल्पपायवम्बहिण् ।

पावन्ति अविग्वेणं जीवा अजरामरं ठाणं ॥

लघुवृत्तिः ।

तथा ॐ ह्रीं श्रीं इत्यक्षरत्रयान्तरितं नाम कृत्वा बाह्ये षोडशपत्राम्बुज-
मालिख्य पत्रेषु ह्रीं श्रीं प्रत्येकमक्षरद्वयं दातव्यम्, उपरि वा क्षिप ॐ
स्वाहा इति मन्त्रेण सर्वतो वेष्टयेत्, ततस्त्रिगुणमायात्रीजेनावेष्टनीयमिति ।

इदमपि पूर्वोक्तमन्त्रयुक्त्याचिंतं दुर्भगानां सौभाग्यं करोति । अप-
स्मारादिपीडां निवारयति । परं गुरुपादपूजापूर्वं सर्वत्रापि प्रवृत्तिः कार्या ।
अन्यथा सिद्धिर्न भवति । क्रमलोपाच्च ध्रुवमसिद्धिरेवेति पादलिप्तगुरोर्वचः
इति तृतीयगाथार्थः ॥ ३ ॥

‘तुह सम्मते०’ व्याख्या—

प्राप्नुवन्ति अविघ्नेन जीवा अजरामरं स्थानम् । क्व सति ? तव
सम्यक्त्वे चिन्तामणिकल्पपादपाभ्यधिके लब्धे सति । इति गाथार्थः ।
अत्रापि सम्प्रदायः कथ्यते—

आदौ पार्श्वनाथं परिकल्प्य दक्षिणे धरणेन्द्रं वामे पद्मावतीं परिकल्प्य
उपरि ब्रह्माणं अधो नागनामानि कल्पयित्वा वलयं दत्त्वा तदुपरि अष्टदला-
म्बुजं प्रत्येकं नमिळण १ पास २ विसहर ३ वसह ४ जिण ५ फुलिंग
६ ह्रीं ७ नमः ८ आलिख्य बाह्ये च षोडश विद्यादेवीनाम एकैकस्वरसहितं
षोडशदलकमलमालिख्य उपरि चतुर्विंशतिदलकमलं मरुदेवी-विजया-सेना-
इत्यादिनामसहितमालिख्य ह्रींकारेण वेष्टय प्रहृदिक्पालाभिधानान्वितं
कल्पयित्वा सुरभिद्रव्यैरालिख्य सुरभिपुष्पैर्निरन्तरं नियमतः पूजनीयम् ।
लघुदेवकुलमिदम् । सर्वार्थसाधकं भवति । पूजामन्त्रः पूर्वोक्त एव गुरुमुखा-
ज्ज्ञातव्यः । गुरुपादपूजा प्रचुरभोगः कार्यः ॥

इति चतुर्थगाथार्थः ॥ ४ ॥

इदानीं स्तुतेरुपसंहारमाह—

इयं संशुओ महायस ! भक्तिभरनिम्भरेण हियएण ।

ता देव ! दिज बोहिं भवे भवे पास ! जिणचंद ! ॥ ५ ॥

लघुवृत्तिः ।

‘इयं संशुओ’ व्याख्या—

इति संस्तुतो महायसः ! भक्तिभरनिम्भरेण हृदयेन । यस्मादेवं तस्मादेव ददाति त्वमेव ममेत्यध्याहार्यम् । ‘बोधिं’ सम्यक्त्वं भवे भवे हे पार्श्व ! जिनचन्द्र ! इत्यक्षरार्थः ।

अत्रापि गुरुपारतंत्र्यागतः सम्प्रदायः प्रोच्यते—

प्रथमं वं झं हं दत्त क्षि इति नाम दत्ता बहिरष्टकारसम्पुटं कृत्वा तद्वहिः षोडश स्वरैर्वेष्टयित्वा तदुपरि अष्टदलाम्बुजं विधाय दलेषु प्रत्येकं ॐ पार्श्वनाथाय ह्रीं श्रीं स्वाहा इत्यालिख्य पुनरपि कमलं द्वादशदलं कृत्वा दलं दलं प्रति हर हर इत्यक्षरद्वयं न्यसेत्, बाह्ये श्वीं क्ष्वीं हंस इत्यक्षरैर्वेष्टयेत् । बाह्ये हकारसम्पुटं, उपरि च एकारसम्पुटं परिकल्प्य बहिः क्ष्वीकारेण त्रिधा वेष्टयेत् ।

इदं यन्त्रं कुङ्कुमचन्दनकर्पूरगोरोचनादिसुरभिद्रव्यैर्भूयैः समालिख्य ॐ कुं वं ह्यापयति (?) श्वीं क्ष्वीं हंसः स्वाहा । अनेन मन्त्रेण पूजयेत् श्वेत-पुष्पैरष्टोत्तरशतसङ्ख्यैर्दिनत्रयं यावत् । शान्तिकपौष्टिकभूतप्रेतशाकिनीज्वरादिभयं नाशयति । रक्षाप्रयोगे (उं) जने कुमारीकर्तितसूत्रेण वेष्ट्य बाहौ धारणीयम् । सर्वत्रापि रक्षा भवति ॥

अधुना कतिचिन्मन्त्राः प्रतिपाद्यन्ते बृहद्वृत्तिकथिताः—

ॐ त्स्वर्यूं वं हं ओं क्रौ क्षीं ह्रीं क्लीं ब्लं द्रं द्रौं ज्वालामालि-
नि ! झंकारिणि ! विषं निर्विषं कुरु कुरु स्थावरविषं जङ्गमं जाठरं

लघुवृत्तिः ।

योगजं अपहर अपहर मण्डकं अमृतेन सिञ्चय २ उत्थापय २ दण्डेनाक्रम्य
विषमविषं ठः ठः ठः स्वाहा ।

पुरुषमानं दण्डं सप्ताभिमन्त्रितं कृत्वा सर्वसन्धिषु ङङ्किनत्रिस्ताडयेत्
उत्थापयति । तथा—ॐ कौं प्रो मृ ठः ३ इत्यनेन मन्त्रेण जलधारा देया
ङङ्कुमुत्थापयति ।

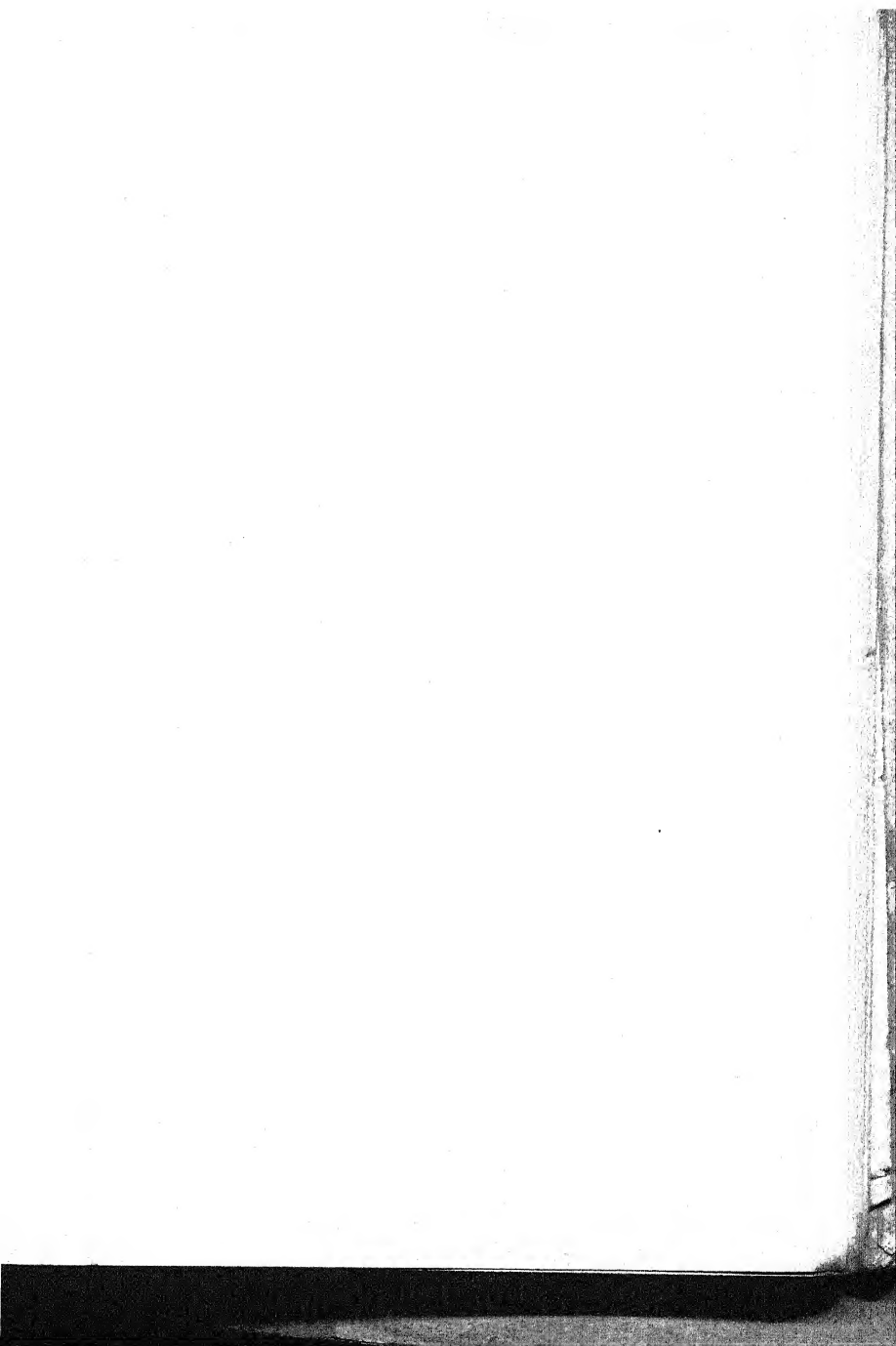
ऐं ह्रीं श्रीं इति मन्त्रं लक्षमेकं जपेत्, पुरं क्षोभयति रक्तपुष्पैः ।
ॐ ह्रीं श्रीं क्लीं कलिकुण्डस्वामिने नमः एष सर्वार्थसाधको नित्यजा-
पाद् भवति ।

तथा—ॐ नमो भगवते पार्श्वनाथाय क्षेमङ्कराय ह्रीं नमः । क्षेम-
ङ्करो मन्त्रः ।

उपसर्गहरस्तोत्रं विवृतं सङ्क्षेपतो गुरुमुखेन ।

विज्ञाय किमपि तत्त्वं विद्याप्रवादाभिधग्रन्थात् ॥

इत्युपसर्गहरस्तोत्रलघुवृत्तिः चन्द्राचार्यकृता समाप्ता ॥

પાટણના શીતલનાથના મંદિરમાં આવેલી
પદ્માવતીની પ્રાચીન મૂર્તિ

श्रीपार्श्वदेवगणिविरचितवृत्तिविभूषितं

श्रीपद्मावत्यष्टकम् ।

श्रीधर्ममूर्तिसूरिगुरुभ्यो नमः

प्राणिपत्य जिनं देवं श्रीपार्श्व पुरुषोत्तमम् ।

पद्मावत्यष्टकस्याहं वृत्तिं वक्ष्ये समासतः ॥ १ ॥

ननु किमिति भवद्भिर्मुनिभिः सद्भिः पद्मावत्यष्टकस्य वृत्तिर्विधीयते ? साऽविरतिः अतः कथं तस्याः सम्बन्धिनोऽष्टकस्य भवतां मुनीनां सतां वृत्तिः कर्तुं युज्यते ? । अत्रोत्तरमनुत्तरं वितरामः—यतः सा हि भगवतः सर्वज्ञस्य तीर्थकस्य सर्वोपद्रवरक्षणप्रवणस्य सकलकल्याणहेतोः श्रीपार्श्वनाथस्य शासन-रक्षणकारिणी सर्वसत्त्वभयरक्षणपरायणा अवितथसम्बन्धदर्शनयुक्ता जिनमन्दिर-रक्षाप्रवर्तिनी सर्वस्यापि त्रिभुवनोदरविबरवर्तिनी लोकस्य मानसानन्दविधायिनी अष्टचत्वारिंशत्सहस्रपरिवारसमन्विता एकावतारा श्रीपार्श्वनाथस्य चरणारविन्द-समराधिनी अतः कथमीदृशायाः पद्मावत्याः सम्बन्धिनोऽष्टकस्य वृत्तिं कुर्वता-मस्माकं दूषणजालमारोप्यते वावदूकेन भवता ? तस्मान्नात्र दोषः ।

अथैवं वदिष्यति जज्ञपूकः सन् भवान् यदुत किमिति पूर्वाचार्य-प्रणीतस्यास्य मन्त्रस्तोत्रस्य वृत्तिः क्रियते यतो भवतां प्रयोजनाभावात् ? अत्रोच्यते—प्रयोजनं हि त्रिविधम् प्रतिपादयन्ति परवादिकुञ्जरविदारण-मृगेन्द्राः सहृदयाः, स्वप्रयोजनम्, परप्रयोजनम्, उभयप्रयोजनं च । तत्र स्वप्रयोजनं नववृत्तप्रमाणस्य लोकप्रसिद्धस्य अस्य मन्त्रस्तोत्रस्यार्थस्मरण-लक्षणं विद्यते एव । तथा परप्रयोजनमपि विद्यत एव यतस्ते केचिद् भविष्यन्ति मन्दतप्ताः पाठका येषामस्या अपि वृत्तेः सकाशाद् बोधो भविष्यति । अत एव उभयप्रयोजनमपि सम्भवत्येव । तस्माद् वृत्तिकरणेऽस्माकं प्रयोजनं विद्यत एव ।

तत्राद्यं वृत्तमाह—

श्रीमद्गीर्वाणचक्रस्फुटमुकुटतटीदिव्यमाणिक्यमाला—

ज्योतिर्ज्वालाकरालस्फुरितमुकुरिकाघृष्टपादारविन्दे । ।

व्याघ्रोरोल्कासहस्रज्वलदनलशिखालोलपाशाङ्कुशाढये ।

ॐ क्राँ ह्रीँ मन्त्ररूपे ! क्षपितकलमले ! रक्ष मां देवि ! पद्मे ! ॥

रक्ष—पालय ! हे देवि ! पद्मावति ! शासनदेवि ! । कम् ? ' मां ?

स्तुतिकर्तारम् । कीदृशे देवि ! ? ' श्रीमद्गीर्वाणचक्रस्फुटमुकुटतटीदिव्य-
माणिक्यमालाज्योतिर्ज्वालाकरालस्फुरितमुकुरिकाघृष्टपादारविन्दे ! ' श्रीविद्यते

येषां ते श्रीमन्तः, श्रीमन्तो गीर्वाणाः श्रीमद्गीर्वाणाः, तेषां चक्रं श्रीमद्-
गीर्वाणचक्रम्, स्फुटानि च तानि मुकुटानि च स्फुटमुकुटानि, श्रीमद्गीर्वा-
णचक्रे स्फुटमुकुटानि श्रीमद्गीर्वाणचक्रस्फुटमुकुटानि । तटे भवा तटी, तेषां मु-

कुटानां तटी श्रीमद्गीर्वाणचक्रस्फुटमुकुटतटी । दिव्यानि—प्रधानानि माणिक्यानि,
दिव्यमाणिक्यानि, तेषां दिव्यमाणिक्यानां माला दिव्यमाणिक्यमाला,
तासां श्रीमद्गीर्वाणचक्रस्फुट मुकुटतटीनां दिव्यमाणिक्यमाला श्रीमद्गी-

र्वाणचक्रस्फुटमुकुटतटीदिव्यमाणिक्यमाला, तस्या ज्योतिः—तेजः, तस्य
ज्वाला श्रीमद्गीर्वाणचक्रस्फुटमुकुटतटीदिव्यमाणिक्यमालाज्योतिर्ज्वाला, तया
करालं । स्फुरिता मुकुरिका स्फुरितमुकुरिका, श्रीमद्गीर्वाणचक्रस्फुट-
मुकुटतटीदिव्यमाणिक्यमालाज्योतिर्ज्वालाकरालस्फुरितमुकुरिका । पादावे-

वाऽरविन्दे घृष्टा चासौ पादारविन्दा च घृष्टपादारविन्दा, श्रीमद्गीर्वाण-
चक्रस्फुटमुकुटतटीदिव्यमाणिक्यमालाज्योतिर्ज्वालाकरालस्फुरितमुकुरिकाघृष्टपा-
दारविन्दे ! त्रिदशनिकुरम्बस्ल ? चलकिरीटपर्यस्तप्रधानरत्नमालादीप्तिशिखा-

रौद्रस्पृज्यमानमुकुरिकया घर्षितचरणेन्दीवर ! पुनरपि कीदृशे ? व्याघ्रोरोल्का-
सहस्रज्वलदनलशिखालोलपाशाङ्कुशाढये ! ' व्याघ्रोरोश्च ता उत्काश्च व्याघ्रो-
रोल्काः तासां सहस्राणि व्याघ्रोरोल्कासहस्राणि । ज्वलंश्चासावनलश्च ज्वलदनलः,

तस्य शिखा ज्वलदनलशिखा, व्याघ्रोरोल्कासहस्राणि च ज्वलदनलशिखा च,
पाशाश्च अङ्कुशं च पाशाङ्कुशे, लोले च ते पाशाङ्कुशे च लोलपाशाङ्कुशे, ते च,
व्याघ्रोरोल्कासहस्रज्वलदनलशिखालोलपाशाङ्कुशाः, तैः आढ्या व्याघ्रोरोल्का-

सहस्रज्वलदनलशिखालोलपाशाङ्कुशाढ्या, तस्याः सम्बोधनं क्रियते व्याघ्रो-
रोल्कासहस्रज्वलदनलशिखालोलपाशाङ्कुशाढये !-तमापतनज्वालासहस्रदेदीप्य-
मानानलज्वालाचञ्चलपाशकरिकलभकुम्भविदारणप्रहरणे ! इत्यर्थः । पुनः
'ॐ क्रौं ह्रीं मन्त्ररूपे !' ॐ च क्रौं च ह्रीं च ॐ क्रौं ह्रीं, ॐ क्रौं ह्रीं
एवंरूपो य एव मन्त्रः ॐ क्रौं ह्रीं मन्त्रः, तत्स्वरूपे ! ॐ क्रौं ह्रीं मन्त्ररूपे
प्रतीते ! । पुनरपि कीदृशे ! 'क्षपितकलिमले !' क्षपितः कलिमलो यथा सा
तस्याः सम्बोधनं हे क्षपितकलिमले !-विघटितपापमले ! । अस्य भावनामाह
श्रीकारं नामगर्भं तस्य बाह्ये षोडशदलेषु लक्ष्मीबीजमालिख्य निरन्तरं
ध्यानमानं पिङ्गलादिद्रव्यैः सौभाग्यं भवति ।

द्वितीयः प्रकारः-षट्कोणं अस्य चक्रमध्ये ऐङ्कारस्य नामगर्भितस्य
बाह्ये क्लींकारं दातव्यम् । बहिरपि सौ संलिख्य कोणेषु ॐ क्लीं क्लीं
ह्रीं ह्रीं ह्रीं संलिख्य मायाबीजं त्रिविधमायावेष्टय निरन्तरं स्मर्यमाणे काव्य-
शक्तिर्भवति ।

अथ तृतीय प्रकारः—

षट्कोणं चक्रमध्ये ऐं क्लीं ह्रीं नाममध्ये, ततः कोणेषु ॐ ह्रीं क्लीं
द्रवे नमः, ॐ ह्रीं क्लीं द्रावे नमः, ओं ह्रीं षंदे नमः, ओं ह्रीं द्रवे नमः,
ॐ ह्रीं द्रवे नमः, ॐ ह्रीं द्रावे नमः, ओं ह्रीं पद्मिनी नाम आलिख्य
बहिरष्टदलेषु मायाबीजं दातव्यम् । बाह्येषु षोडशदलेषु कामाक्षरबीजं
दातव्यम्, बाह्येषु ह्रीं संलिख्य बहिरष्टदलाग्रे मायाबीजं संलिख्य मध्येषु
ॐ ॐ क्रौं ह्रीं जयाय नमः, विजयाय नमः, अजिताय नमः, अपरा-
जिताय नमः, जयन्ती नमः, विजयन्ती नमः, भद्रायै नमः, ओं ह्रीं जौं ह्रीं
शान्तायै नमः आलिख्य बाह्ये मायाबीजं त्रिगुणं वेष्ट्य माहेन्द्रचक्राङ्कितं
चतुःकोणेषु लकारं लेख्यम् ।

इदं चक्रं कुङ्कुमगोरोचनादिसुगन्धिद्रव्यैर्भूर्जपत्रे संलिख्यं सा मूलविद्या ॥

ॐ आं क्रौं ह्रीं धरणेन्द्राय ह्रीं पद्मावतीसहिताय क्रौं ह्रीं ह्रीं फुट् स्वाहा
श्वेतपुष्पैः पञ्चाशत्सहस्रप्रमाणानि एकान्तस्थाने मौनेन जापेन दशांशहोमेन

सिद्धिर्भवति । करजापलक्षेण निरन्तरं ध्यायमानेन आरोग्यबुद्धिलाभः ।
सर्वकार्याणां सिद्धिर्भवति । सुगमम् ॥

इदानीं प्रथमवृत्तानन्तरं मालामन्त्रमनेकप्रकारं सप्रपञ्चमाह—

भित्त्वा पातालमूलं चलचलचलिते ! व्याललीलाकराले !

विद्युद्दण्डप्रचण्डप्रहरणसहिते ! सद्भुजैस्तर्जयन्ती ।

दैत्येन्द्रं क्रूरदंष्ट्राकटकटघटितस्पष्टभीमाट्टहासे !

मायाजीमूतमालाकुहरितगमने ! रक्ष मां देवि ! पद्मे ! ॥२॥

हे देवि ! पद्मावति ! शासनदेवि ! रक्ष पालय, कम ? 'माम्' स्तुतिकर्तारम्, कीदृशे देवि ! 'चलचलचलिते !' चलचलचलितं यस्याः सा चलचलचलिता, तस्याः सम्बोधनं चलचलचलिते ! चञ्चलगमने ! इत्यर्थः किं कृत्वा ? 'भित्त्वा' विदारयित्वा, किम् ? 'पातालमूलम्' पातालस्य मूलं पातालमूलम्-असुरभवनमूलमित्यर्थः । पुनरपि कीदृशे ? 'व्याललीलाकराले !' व्यालानां लीला व्याललीला, तथा कराला, व्याललीलाकराला, तस्याः सम्बोधनं व्याललीलाकराले !—काकोदरक्रीडारौद्रे ! इत्यर्थः । पुनरपि कथम्भूते ? 'विद्युद्दण्डप्रचण्डप्रहरणसहिते !' विद्युतो दण्डो विद्युद्दण्डः, तद्वत् प्रचण्डं विद्युद्दण्डप्रचण्डम्, विद्युद्दण्डप्रचण्डं च तत् प्रहरणं च विद्युद्दण्डप्रचण्डप्रहरणं तेन सहिता विद्युद्दण्डप्रचण्डप्रहरणसहिता, तस्याः सम्बोधनं क्रियते विद्युद्दण्डप्रचण्डप्रहरणसहिते !—सौदामिनीलकुटसमर्था-युवयुक्ते ! इत्यर्थः । तथा 'तर्जयन्ती' ताडयन्ती । कम ? 'दैत्येन्द्रम्' दानवेन्द्रम्, कैः ? 'सद्भुजैः' शोभनदोर्दण्डैः । पुनरपि कीदृशे ? 'क्रूरदंष्ट्राकटकटघटितस्पष्टभीमाट्टहासे !' क्रूरा चासौ दंष्ट्रा च क्रूरदंष्ट्रा, तस्याः करकटः शब्दविशेषः क्रूरदंष्ट्राकटकटः, क्रूरदंष्ट्राकटकटेन घटितः क्रूरदंष्ट्राकटकटघटितः, स्पष्टश्चासौ भीमश्च स्पष्टभीमः, क्रूरदंष्ट्राकटकटघटितेन स्पष्टभीमोऽट्टहासो यस्याः सा क्रूरदंष्ट्राकटकटघटितस्पष्टभीमाट्टहासा, तस्याः सम्बोधनं क्रूरदंष्ट्राकटकटघटितस्पष्टभीमाट्टहासे ! । मायाशब्देन

ह्रींकारबीजमुच्यते, ह्रींकारनामगर्भं, तस्य बाह्येषु षोडशदले मायाबीजं
संलिख्य धारयेत् । मायाशब्देन मायाबीजमुच्यते, सप्त लक्षाणि जपेत्, सर्व-
कार्यसिद्धिर्भवति । पुनरपि कीदृशे ? ' मायाजीमूतमालाकुहरितगगने ! '
माया एव जीमूताः मायाजीमूताः, तेषां माला मायाजीमूतमाला, तया
कुहरितं गगनं यथा सा मायाजीमूतमालाकुहरितगगना, तस्याः सम्बोधनं
क्रियते मायाजीमूतमालाकुहरितगगने !-ह्रींकारजलधरनिकुरम्बगर्जिताम्बरे !
इत्यर्थः ॥

इदानीं मायानामगर्भितस्य बहिरष्टपत्रेषु ह्रींकारं दातव्यम् । एतद्
यन्त्रं कुङ्कुमगोरोचनया भूर्जपत्रे लिखित्वा हस्ते बद्ध्वा सर्वजनप्रियो भवति ॥ १ ॥

मायाबीजं नामगर्भितस्य बहिरष्टपत्रेषु ह्रींकारं दातव्यम्, कुङ्कुम-
गोरोचनया भूर्जपत्रे लिखित्वा धारयेत् । बालानां शान्तिकरी रक्षा ॥ २ ॥

यथा, मायानामविष्टं एतद्बहिरष्टदलेषु मायाबीजं दातव्यम्, एतद्
यन्त्रं कुङ्कुमगोरोचनया भूर्जपत्रे सुगन्धिद्रव्यैः संलिख्य बाहौ धारणीयं
सौभाग्यं करोति ॥ ३ ॥

ॐ नमो भगवति ! पद्मावति ! सूक्ष्मपद्मधारिणी पद्मसंस्थिता देवी
प्रचण्डदोर्दण्डखण्डितरिपुचक्रे ! किन्नर-किंपुरुष-गरुड-गन्धर्वयक्षराक्षस-भूत-
प्रेत-पिशाच-महोरग-सिद्ध-नाग-मनुजपूजिते ! विद्याधरसेविते ! ह्रीं ह्रीं
पद्मावति ! स्वाहा ।

एतन्मन्त्रेण सर्षपमभिमन्त्रयेदेकविंशतिवारान् वामहस्तेन बन्धनीयम्,
सर्वज्वरं नाशयति, भूतशाकिनीज्वरं नाशयति ॥

ॐ नमो भगवती पद्मावती अक्षिकुक्षीमण्डनी उज्जयन्तवासिनी
पूर्वद्वारं बन्धामि, आग्नेयद्वारं बन्धामि, दक्षिणद्वारं बन्धामि, नैर्ऋतद्वारं
बन्धामि, पश्चिमद्वारं बन्धामि, वायव्यद्वारं बन्धामि, उत्तरद्वारं बन्धामि,
ईशानद्वारं बन्धामि, अधोद्वारं बन्धामि, ऊर्ध्वद्वारं बन्धामि, वक्त्रं बन्धामि,

सर्वप्रधान् बन्धामि, आत्मरक्षा पररक्षा भूतरक्षा पिशाचरक्षा, शाकिनीरक्षा, चोरं बन्धामि यः ठः ठः ठः स्वाहा । सर्वकर्मकरी नामविद्या ज्वर-विनाशीनि भवति ॥

ॐ ह्रीं ह्रीं इवौ कलौ कलौ लाह्वा पल (?) श्री पद्मावती आगच्छ आगच्छ स्वाहा । एतां विद्यामष्टोत्तरसहस्रं श्वतपुष्पैरष्टोत्तरशतं जप्यं पार्श्व-नाथचैत्ये जापेन सिद्धिर्भवति ॥

ॐ नमश्चण्डिकायै ॐ चामुण्डे ! उच्छिष्टचण्डालिनी अमुकस्य हृदयं भित्त्वा मम हृदये प्रवेशय स्वाहा । ॐ उच्छिष्टचण्डालिनीए अमुकस्य हृदयं पीत्वा मम हृदयं प्रविश तत्क्षणादानय स्वाहा ।

ॐ चामुण्डे ! अमुकस्य हृदयं पिबामि ॐ चामुण्डिनि ! स्वाहा ।

सिन्धुपडिमं काउं संपुणं तिअदुअण तावेह ।

पच्छा राययहोमे सव्वरसेणं वा स कुण ॥ मन्त्रः ॥

ॐ उत्तममातङ्गिनी अप्पइ विस्सेपई कित्तिए पइ पुत्तलगि चण्डा-ली स्वाहा । हुँ ह्रीं ह्रूं हः । एकान्तरज्वरमन्त्रः ॥ ताम्बूलेन सह देयः ।

ॐ ह्रीं ॐ नागार्कषणम् ॐ गः गः, ठः ठः गतिबन्धः ह्रीं ह्रीं ह्रूं हः ॐ देव. २ मुखबन्धः, ॐ ह्रीं फुट् क्रौं छिः २ त्रीठः ३ कुण्ड-लीकरणम् । ॐ लो ३ ललाटघटप्रवेशः, ॐ यः विसर्जनीयम् । होठ कण्ठ जिह्वा मुख मखीलउं, (मणु खिलउं) तालुउं खिलउं, जिह्वा खि-लउं ताल हं गरुड वहुः चंचु रहि रे ठः ठः महाकाली योगकाली कुयो-गमहुं सिद्धि सिद्धउ एहु सप्पमुहिबन्ध ॐ ठः ठः ॥ सर्पमन्त्रः ॥

ॐ भूरिसी भूतघात्रो विविचचूर्णैरलङ्कता स्वाहा । भूमी (त) शुद्धिः । डाकिनीमन्त्रः ॥

ॐ नमो भगवते पार्श्वनाथाय सर्वशाकिनी योगिनीनां मण्डलमध्ये प्रवेशय २ आवेशय २ सर्वशाकिनी द्विषत्वेन सर्षपास्तारय स्वाहा ॥ ॥ सर्षपतारणमन्त्रः ॥

१ हृदयं प्रविशये इति पाठान्तरम् ।

ॐ नमो सुग्रीवाय ह्रीं खट्वाङ्गत्रिशूलडमरहस्ते तिसतीक्ष्णकराले वटेला-
नलकपोले लुञ्जितकेशकलापे वरदे अमृतशिरलाले गण्डे सर्वडाकिनीनां वशङ्कराय
सर्वमन्त्रछिन्दिनीलये आगच्छ भगवति ! त्रिशूलं लोलय २ इरा डाकिनि
चल २ ह्रीं ह्रीं २ वः घुः चाटु(?) स्वाहा ॥ शाकिनीनां निग्रहमन्त्रः । न
चलइ किलकिलइ फेत्कारइ मण्डलि असिद्धि हइ निवारह देसि भमइ
आउसि पइसई हालशूलि माइ रक्तसीपुत्त पसमं नरकसी । डाकिनीमन्त्रः ।

ॐ हं सं वँ क्षँ कमलवर्यूँ ब्लूँ मँ ह्रीँ प्रँ हुँ फुद ॐ स्वाँ क्षँ क्रौँ शा-
किनीनां निग्रहं कुरु २ हुं फुद । अश्वगन्धा-यवद्रव-सर्षपकार्पासिकानि
अभिमन्त्र्य वस्तुनि आच्छोष्यते उखलमूसलवर्तिनां चाला गरुडैः सिन्दूरै-
स्ताडयेत् । शाकिनी प्रकटीभवति । तं पात्रं मोचयति । शाकिनीमन्त्रः ।

किलेह मूलं तन्दुलोदकेन गालयित्वा पात्रस्य तिलकं क्रियते शाकि-
नीस्तम्भो भवति ।

अतः परं प्रवक्ष्यामि, योगनीक्षोभमुत्तमम् ।

विन्यासं मन्त्रसंसिद्धं सिद्धसंघैः प्रपूजितम् ॥

ॐ सुग्रीवाय हुते वानराय स्वाहा । शाकिनीनां नाशाग्रमुद्रां
युं युं बन्धः ॥

ॐ नमो भगवते श्रीसुग्रीवाय सर्वशाकिनीनां प्रमर्दनाय हिलि २
मिलि २ वानराय स्वाहा ॥ डाकिनीदिशाबन्धः ॥ पुत्ररक्षा, वप्रवश्यम् ॥

ॐ नमः सुग्रीवाय भो भो मत्तमातङ्गिनी स्वाहा ॥ मुद्रिकामन्त्रः ।
चक्रमुद्रा प्रेषितव्या, गृहीतस्य मुद्रादर्शनादेव ग्रहो निर्गच्छति ।

ॐ नमः सुग्रीवाय नमश्चामुण्डे ! तद्विकालो ग्रहविशति हन २ भञ्ज
मोठ्य २ रोषिणी देवी सुस्वप स्वाहा । प्रोच्छदने विद्या ॥

ॐ नमः सुग्रीवाय परमसिद्धिसर्वशाकिनीनां प्रमर्दनाय कुट्ट २ आकर्षय
२ वामदेवे २ प्रेतान् वह मम हिलि रहि २ अस अस २ हुं फुद २
असि २ शूलं शूलचण्डाय नो विज्जानी महन २ प्रचण्डसुग्रीवो ज्ञापयति
स्वाहा । सर्वकर्मकरो मन्त्रः ।

ॐ नमो सुग्रीवाय वार्षिकसौम्यवचनाय गौरीमुखी देवी शूलिनी हूं
२ चामुण्डे ! स्वाहा ॥

अनया विद्यया सकलं परिजप्य कणवीरलताः सप्ताभिमन्त्रिताः कृत्वा
उखलमुसले ताडयेत् यथा यथा ताडयति तथा तथा योगिनी भूतास्ताडिता
भवन्ति । प्रताडनविद्या । अष्टशतको जापः ॥

ॐ कारनामगर्भितो बहिरश्चतुर्दलमध्ये ॐ मुनिसुव्रताय संलिख्य
बहिः हर २ वेष्ट्य बहिः कगादिश्चकारपर्यन्तं वेष्ट्यम्, मायाबीजं त्रिधा
वेष्ट्यम्, यथा द्वितीयं चंकारं नामगर्भितस्य बहिरश्चतुर्दलं वकारं दातव्यम्
बहिरष्टपत्रेषु रकारं देयम्, तृतीयं मायाबीजं नामगर्भितो बहिरष्टाद्वं चकारं
देयम्, बहिरगारेषु माया देया ।

एतद् यन्त्रं कुङ्कुमगोरोचनया भूर्जे संलिख्य दुष्टवश्योपसर्गो दाघ-
मुपशमयति ।

ह्रीं नामगर्भितं क्षं वेष्ट्यं बाह्ये मायात्रिधा वेष्ट्य बहिरष्टाद्वं क्षं ह्रीं
ॐ ह्रीं संलिख्य विदिगरेषु देवदत्तं देयम् ।

द्वितीयम्—

नामगर्भितो बहिः स्वरावेष्ट्यं बाह्ये ॐ ह्रीं चामुण्डा स्वाहा । वेष्ट्य
बाह्यं वलयं पूरयेत् ।

एतद् यन्त्रद्वयं कुङ्कुमगोरोचनया भूर्जे संलिख्य सूत्रेणावेष्ट्य बाह्यौ
धारणीयम् । प्रथमं यन्त्रं बन्ध्यायां गुर्विणी च मृतवत्सा तद् धारयेत् ।
काकबन्ध्या प्रसवति । सर्वभूतपिशाचप्रमृतीनां रक्षा । बालप्रहरक्षणे
रक्षा भवति ॥

मायागर्भं नामगर्भितो बहिरष्टपत्रेषु रं देयम् । यथा रक्षा ।

द्वितीयप्रकारः—

मायाबीजं नामगर्भितो बहिरष्टाद्वं मायाबीजं देयम् । यथा ।
तृतीयम्—

ह्रीं श्रीं देवदत्तं ह्रीं श्रीं संलिख्य बाह्ये षोडशाङ्गे ह्रीं श्रीं संलिख्य
बाह्ये षोडशाङ्गे ह्रीं श्रीं देयम् ।

एतद् यन्त्रत्रयं कुङ्कुमगोरोचनया भूर्जे संलिख्य कुमारीसूत्रेण वेष्ट्य
बाहौ धारणीयं बालानां शान्तिरक्षा भवति । सर्वजनप्रियः । दुर्भगस्त्रीणां
सौभाग्यं भवति ।

क्षजहसममलवर्धूँ मिदं पिण्डाक्षराणि मध्ये नामगर्भिते संलिख्य कुङ्कु-
मगोरोचनया भूर्जे लिखेत्, बाहौ धारणीयम् । वश्यो भवति ।

षट्कोणचक्रमध्ये मायानामगर्भितकोणेषु ह्रीं यं संलिखेत् बाह्यं
ह्रीं ६ देयम् ।

एतद् यन्त्रं कुङ्कुमगोरोचनया सरावसम्पुटमध्ये ग्रक्षिप्य स्वीकृता (?)
निस्थाप्यं । वश्यो भवति ।

मायाश्रीनामगर्भितो बहिर्मायावेष्टयं, बहिरष्टाङ्गमायादेयम् ।

एतद् यन्त्रं कुङ्कुमगोरोचनादिसुगन्धद्रव्यैर्भूर्जे लिखेत् वस्त्रे कण्ठे हवाौ
धारणीयम् । आयुर्वृद्धि अपमृत्युनाशरक्षा, ज्वरभूतपिशाचस्कन्धअपस्मार-
ग्रहगृहीतस्य बन्दितस्य तत्क्षणादेव शुभं भवति ॥

मायात्रिधावेष्टयं ॐ ह्रीं ह्रीं ॐ ह्रीं हः क्षः यः । षट्कोणम् ।

ॐकारं नामविदर्भिते तत्कोणेषु ह्रीं ॐ २ ह्रीं ४ बाह्ये ह्रीं ह्रीं स्वाहा ।

एतद् यन्त्रं नागवल्लीया पत्रेषु चूर्णेन लिखेत्, सप्ताभिमन्त्रितं एतत्
दीयते । वेलाज्वरं नाशयति ।

अथवा—बाह्ये ह्रीं ॐ ।

शुभद्रव्यैर्भूर्जे संलिख्य बाहौ धारणीयं नित्यज्वरादीन् नाशयति ।

मायाबीजं नामगर्भितं बहिर्वकारवेष्टितं, बहिरष्टाङ्गं श्रीदेवदत्त-

ह्रीं ह्रीं संलिख्य माया त्रिधा वेष्टयम् ॥

एतद् यन्त्रं गोरोचनया भूर्जे विलिखेत् । कण्ठे हस्ते वा बद्ध्वा
चोरभयं न भवति । अमोघविद्यां करोति ॥

ह्रीं संदेव ह्रीं सं नामगर्भितो बहिश्चतुर्दलं ह्रीं क्षां संलिख्यम् । एतद् यन्त्रं गोरोचनायाऽनामिकारक्तेन भूर्जे संलिख्य एरण्डनलिकायां प्रक्षिप्य राज्यमहत्तमप्रभृतीनां वश्यं भवति ।

कौलिकप्रयोगः ।

ह्रीं हनगरं नृपं क्षोभयति ।

नामगर्भितो बहिः ठकारद्वयं वेष्टयं, बाह्ये षोडशाङ्गं मायाबीजं देयम्, बाह्ये मायया त्रिवैष्टयम् ।

एतद् यन्त्रं कुङ्कुमगोरोचनादि शुभद्रव्यैर्भूर्जे लिखेत्, कुसुम्भरक्त-सूत्रेण वेष्ट्य रक्तकणवीरपुष्पैरष्टोत्तरशतानि जापे क्रियमाणे पुरुषपुरक्षोभो भवति । नामाक्षराणि नित्यं जपेत् नृपं पुरं ग्रामं च क्षोभयति ।

षट्कोणमध्ये यन्नामगर्भितो बाह्ये हम्ब्यु सप्पुटस्थं कोणेषु रं देयम् ज्वलनसहितम् ।

एतद् यन्त्रं श्मशानाङ्गारकपित्थेन श्मशानकर्पटे लिखेत् । श्मशाने निखनेत् सद्य उच्चाटयन्ति । अनेन मन्त्रेण सप्ताभिमन्त्रितं कृत्वा निखनेत् ।

ॐ ह्रीं ह्रीं हूं ह्रीं फुद्र वः नामग० ह्रीं नामगर्भितो ऽवेष्टयं बहिरष्टदलं रीं रं रौं रौं रैं रः संलिख्य वायसहधिरेण यस्य नाम लिखेत् स महा-ज्वरेण गृह्यते ।

षट्कोणमध्ये यन्नामगर्भितो कोणेषु यं ६ बाह्ये निरन्तरं संपूर्यते । एतद् यन्त्रं विषेण श्मशानाङ्गारेण कनकरसेन पादपांशुना सह भूर्ये यस्य नाम आलिखेत् प्रेतवने निजितम्, ॐकारवेष्टयं बहिरष्टाङ्गं यं देयम् ।

एतद् यन्त्रं विषकनकरसेन ध्वजाग्रपटे नाम यस्य लिखित्वा श्मशाने निखनेत् । उच्चाटयति ।

यस्य नाममध्ये हम्ब्यु सप्पुटस्थं बहिश्चतुर्दलं यं देयम् । एतद् यन्त्रं श्मशानाङ्गारेण निम्बपत्ररसेन ध्वजकर्पटे लिखित्वा ध्वजाग्रे बद्ध्वा उच्चाटयति ।

यकारं नाम आग्नेयमण्डलं कोणेषु रंदेयम् निरन्तरं यः देयम्,
स्वस्तिकामाता । भूषितम् ।

इदं यन्त्रं विभीतकरसेन नामालिख्य खरमूत्रे स्थापिते सद्य उच्चाटयति ।

देवदत्त ! प्रसीद ह्रींकारं वारत्रयं तु वेष्टयम् ।

एतद् यन्त्रं तालपत्रकण्टकेनालिख्य कुम्भमध्ये स्थाप्यम् कुम्भं
च सनद्यते ।

मायावीजं नाम त्रिविधं नामगर्भितो बहिरष्टार्धं माया देयम्

एतद् यन्त्रं कुङ्कुमगोरोचनया भूर्जे संलिख्य बाहौ धारणीयम् ।
ग्रहभूतपिशाचडाकिनीराक्षसप्रभृतीनां पीडा न भवति ।

मायावीजं नामगर्भितं षड्विधां प्रमाणं अग्रे वज्राङ्कितं दिक्षु लकारं
वौषट् मध्येषु ह्रींकारं प्रत्येकं लिखेत् ।

एतद् यन्त्रं कुङ्कुमगोरोचनया भूर्जपत्रे वा नामालिख्य बाहौ धारणी-
यम्, भूतप्रेतपिशाचडाकिनीत्रासकंप्रद्वद्वाही (?) उपशामयति । सिद्धोपदेशः ।

मायावीजं नामगर्भितो त्रिविधावेष्ट्य सिकतामयीं प्रतिमां कृत्वा लिखेत्
ऊषयेत् स्थाप्य मदनकण्टकेन विद्ध्वा सर्वाङ्गं तु त्रिकण्टकेन लोहशलाकायां
हारो बद्ध्वा अङ्गारे स्थापयेत् तथाऽऽकर्षयति ॥

इदानीं प्रहरणमनेकप्रकारं सप्रपञ्चमाह—

कूजत्कोदण्डकाण्डोडुमरविधुरितक्रूरघोरोपसर्ग

दिव्यं वज्रातपत्रं प्रगुणमणिर्णत्किङ्किणीक्वाणरम्यम् ।

भास्वद् वैडूर्यदण्डं मदनविजयिनो बिभ्रती पार्श्वमर्तुः

सा देवी पद्महस्ता विघटयतु महाडामरं सामकीनम् ॥ ३ ॥

विघटयतु—विनाशयतु ! कासौ कर्त्री ? ! देवी पद्मावती ! किं तत्
कर्मतापन्नम् ? 'महाडामरम्' महाविघ्नम् । कथंभूतम् ? 'सामकीनम्'
मदीयम् । कीदृशी देवी ? 'पद्महस्ता' पद्मकरा । किं कुर्वती ? 'बिभ्रती'
धारयन्ती । किं कर्मतापन्नम् ? 'वज्रातपत्रम्' वज्रं च आतपत्रं च वज्रात-

पत्रम् । कस्य ? पार्श्वभर्तुः । पार्श्वभिधानयक्षस्य । पुनरपि कं कर्मता-
 पत्रम् ? 'कूजत्कोदण्डकाण्डोड्डमरविभुरितकूरघोरोपसर्गम्' कोदण्डश्च का-
 ण्डश्च कोदण्डकाण्डौ, कूजन्तौ कोदण्डकाण्डौ कूजत्कोदण्डकाण्डौ, तयो-
 ड्डमरः कूजत्कोदण्डकाण्डोड्डमरः, क्रूरश्च घोरश्च क्रूरघोरौ, क्रूरघोरौ उपसर्गौ
 यस्यासौ क्रूरघोरोपसर्गः, कूजत्कोदण्डकाण्डोड्डमरेण विभुरितः क्रूरघोरोप-
 सर्गः, कूजत्कोदण्डकाण्डोड्डमरविभुरितकूरघोरोपसर्गः, तम् कूजत्कोदण्ड-
 काण्डोड्डमरविभुरितकूरघोरोपसर्गम् । गदाधनुर्बाणोड्डमरविभुरितदुष्टरौद्रवि-
 ष्णम् । न केवलं, बिभ्राणा किं तत् ? 'वज्रातपत्रम्' । कीदृशम् ? 'दि-
 व्यम्' प्रधानम् । तथा बिभ्राणा, किं तत् ? 'भास्वद्वैदूर्यदण्डम्' भास्वान्-
 प्रभापुञ्जसहितो वैदूर्यदण्डो येनासौ भास्वद्वैदूर्यदण्डः, तं भास्वद्वैदूर्यदण्डम्
 देदिप्यमानरत्नविशेषमेतल्लगुडम् । कीदृशम् ? प्रगुणमणिरणत्किङ्किणीकाणर-
 म्यम्' प्रगुणाश्च ते मणयश्च प्रगुणमणयः, रणन्त्यश्च ताः किङ्किण्यश्च रण-
 त्किङ्किण्यः, प्रगुणमणीनां रणत्किङ्किण्यः, प्रगुणमणिरणत्किङ्किण्यः, प्रगुणमणि-
 रणत्किङ्किणीनां काणः प्रगुणमणिरणत्किङ्किणीकाणः, तेन रम्यम् प्रगुणमणि-
 रणत्किङ्किणीकाणरम्यम्, विशिष्टरत्ननिर्मितक्षुद्रघण्टिकारावरमणीयम् । कीदृशस्य
 पार्श्वभर्तुः ? 'मदनविजयिनः' कामजयिनः ।

भावनामाह—हौं धनु ६ महाधनुं सर्वधनुं देवि ! पद्यावति । सर्वेषां दुष्ट-
 चौराणां आयुधं बन्ध २ दृष्टिं बन्ध २ मुखस्तम्भं कुच २ स्वाहा । एषा
 विद्या मार्गभये सप्तवारानभिमन्त्र्य पन्थे धनुरालिखेत् चोरभयं न भवति ॥

ॐ नमो धरणेन्द्राय खड्गविद्याधराय चल २ खड्गं गृह्ण २ स्वाहा ।
 अष्टोत्तरसहस्रं करजापो पुष्पाणि वा दिनत्रयं सिद्धिः । खड्गस्तम्भनमन्त्रः ।

ॐ कुबेर ! अमुकं चोरं गृह्ण २ स्थापितं दर्शय आगच्छ स्वाहा ।

भस्मना कटोरकं पूयित्वा पूजयेत् । चोरं गृह्णापयति ।

पूर्वसेवा दशसहस्राणि जपेत् । ततः सिद्धो भवति ॥

इदानीमनेकप्रकारं शस्त्रं प्रतिपाद्य अबुना देवकुलरक्षास्तम्भनमोहनो-
 चाटनविद्वेषणवशीकरणभूतशाकिनीदेवीनामभिधानानि मन्त्राणि विद्याश्च
 सप्रपञ्चमाह—

कीदृशे ? 'साँसाँसाँसाँप्रचण्डे !' साँ च स्त्री च ? च साँ च एतैः
प्रचण्डा, सा तथोक्ता, तस्याः सम्बोधनं 'साँ स्त्री साँ साँ प्रचण्डे !-
समर्थे इत्यर्थः ॥

अस्य भावनामाह—

इदानीं देवगृहयन्त्रत्रयम् । तद्यथा —

धर्म्यु नामगर्भितस्य वा क्ष्मर्त्यु वाक्क्ष्मर्त्यु वा संलिख्य बाह्ये हर्म्यु
वेष्ट्यम् । पुनरपि बाह्ये षोडश स्वरान् पूरयेत् । बहिरष्टदलेषु
क्ष्मर्त्यु कर्त्यु धर्म्यु क्ष्मर्त्यु धर्म्यु धर्म्यु धर्म्यु धर्म्यु धर्म्यु धर्म्यु धर्म्यु
पिण्डाक्षराणि संलिख्य बहिरष्टदलेषु ॐ सृङ्गी नमः, ॐ कालीनमः, ॐ
कराली नमः, ॐ चण्डि ! नमः, ॐ जम्भायै नमः, ॐ चामुण्डायै नमः, ॐ
अजितायै नमः, बाह्ये मायावीजं त्रिधावेष्ट्यम्, पृथ्वीमण्डलं चतुष्कोणेषु
क्षिकारं वज्राङ्कितं एतत् क्रमेण चक्रं कुङ्कुमगोरोचनया कर्पूरादिसुगन्धद्रव्यै-
र्भूर्जपत्रे लिखित्वा कुमारीसूत्रेणावेष्ट्य बाहौ धारणीयम् सर्वभयरक्षा भवति ॥

अथवा एतद् यन्त्रं श्रीखण्डकर्पूरदिना संलिख्य श्वेतपुष्पैरष्टोत्तरशतं
पूजयेत् षण्मासं यावत् । लक्ष्मीः, सौभाग्यम्, सर्वकार्यं सिद्ध्यति ॥

ॐ नमो भगवते पार्श्वनाथाय धरणेन्द्रसहिताय पद्मावतीसहिताय
मूलोक्तहृदयानन्दकारिणी भृङ्गीदेवी सर्वसिद्धविद्या बुधाङ्गी कालिका सर्व-
विद्या मन्त्रयन्त्रमुद्रास्फोटनी कराली सर्वपरद्रव्ययोगचूर्णमथनी सर्वविष-
प्रमर्दिनी देवि ! अजितायाः स्वकृतं विद्यामन्त्रतन्त्रयोगचूर्णरक्षणा जम्भा
परसैन्यमर्दनी नमो दानन्द (?) रोगनाशिनी सकलत्रिभुवनानन्दकारिणी भृङ्गी
देवी सर्वसिद्धा विद्या बुधाङ्गी महामोहिनी । त्रैलोक्यसंहारिणी चामुण्डा ॐ
नमो भगवती पद्मावती सर्वग्रहनिवारिणी फुट् २ कंप २
शीघ्रं चालय २ बाहुं चालय २ गात्रं चालय २ पादं चालय २
सर्वाङ्गं चालय २ लालय २ धुनै ३ कम्पय २ कम्पावय २ सर्वदुष्टं
विनाशय सर्वरोगं विनाशय जये विजये अजिते अपराजिते जम्मे मोहे
अजिते ह्रीं २ हन २ दह २ पच २ धम २ चल २ चालय २ आक-

१-२ झौं झौंझौं ३ धनु

र्वय २ आकम्पय २ विकम्पय २ क्ष्म्व्यू क्षौ क्षौ क्षौ क्षौ क्षः हुं फुट् ३ निग्रह
 ताडय २ कमलव्यूँ छाँ क्षौ हूँ क्रौ क्षः २ हः २ सः २ घः २ सः २ भ्म्व्यूँ हुं
 २ घर पर २ हुं फुट् ३ शङ्खमुद्रया धर भ्म्व्यूँ पुर हुं फुट् कठोरमुद्रया मारय २
 ग्राहय २ क्ष्म्व्यूँ हर स्वस्तिकमुद्रा ताडय २ र्म्व्यूँ प्म्व्यूँ २ पर २
 प्रज्वल २ प्रज्वालय २ धम २ धूमान्धकारिणी राँ २ प्रा २ क्लीं हः वः २
 नन्दावर्तमुद्रया त्रासय २ भमलव्यूँ शङ्खचक्रमुद्रया छिन्द २ भिन्द २ भ्म्व्यूँ
 गः त्रिशूलमुद्रया छेदय २ भेदय २ भ्म्व्यूँ धः मुशालमुद्रया ताडय २ पर-
 विद्यां छेदय २ परमन्त्रं भेदय २ धमलव्यूँ धम २ बन्धय २ मोचय २
 हलमुद्रया वय २ वः २ पं कुरु २ व्म्व्यूँ प्राप्तीप्राप्तीप्रः समुद्रे मज्ज मज्ज
 छमलव्यूँ ह्रीँ ह्रीँ ह्रीँ ह्रीँ ह्रः मन्त्राणि छेदय छेदय । परसैन्यमुच्चाटय उच्चाटय ।
 पररक्षां क्षः क्षः क्षः हुं ३ फुट् । परसैन्यं विध्वंसय विध्वंसय । मारय
 मारय । दारय दारय । विदारय विदारय, गतिं स्तम्भय स्तम्भय,
 भ्म्व्यूँ भ्राँ भ्राँ भ्राँ भ्रँ भ्रः श्रवय श्रवय, श्रावय श्रावय य्म्व्यूँ
 यः प्रेषय २ पं छेदय २ द्वेषय २ विद्वेषय वि-
 द्वेषय, स्म्व्यूँ छाँ छावय छावय मम रक्षां रक्ष रक्ष, परमन्त्रं क्षोभय
 क्षोभय । छेद छेद, छेदय २, भेद २, भेदय २, सर्वयन्त्रं स्फोटय, २
 मं २, भ्म्व्यूँ भ्राँ भ्राँ भ्रँ भ्राँ भ्रः जामय २, स्तम्भय २, दुःखय २,
 खाय २, भ्म्व्यूँ ब्राँ ब्राँ ब्रँ ब्राँ ब्रः हा, ग्रीवां भञ्जय २, मोहय २,
 त्म्व्यूँ त्राँ त्राँ त्रँ त्राँ त्रः त्रासय २, नाशय २, क्षोभय २, सर्वाङ्गं
 क्षोभय २, चल चल, चालय २, भ्रम २, भ्रामय २, धूनय २,
 कम्पय २, आकम्पय २, भ्म्व्यूँ स्तम्भय २, गमनं स्तम्भय २, सर्वभूतं
 प्रमर्दय २, सर्वदिशि बन्धय २, सर्वविघ्नं च्छेदय २, निवृन्तय २, सर्व
 दुष्टान् निग्राहय २, सर्वयन्त्राणि स्फोटय २, सर्वशृङ्खलान् त्रोटय २,
 मोटय २, सर्वदुष्टानाकर्षय २, हमलव्यूँ हौँ हौँ हूँ हौँ हः शान्तिं कुरु

२, तुष्टिं कुरु २, स्वस्ति कुरु २, ॐ आँ क्रौं हीं हौं पद्मावति ! आ-
गच्छ २, सर्वभयं मम रक्ष २, सर्वसिद्धिं कुरु २, सर्वरोगं नाशय २,
किन्नर-किंपुरुष-गरुड-गन्धर्व ८ कुष्माण्डिनी-डाकिनी-बन्धं सरय २,
सर्वशाकिनी मर्दय २ संयोगिनीगणं चूर्णय २ नृत्य २, गाय २,
कल २, किलि २, हिलि २, मिलि २, सुख २, मुख २, कुख २,
कुरु २, अस्माकं वरदे ! पद्मावति ! हन २, दह २, पच २, सुदर्शनचक्रेण
छिन्द २, ह्रीं क्लीं ह्रीं ह्रां ह्रीं ह्रूं ह्रूं भ्रूं भ्रूं हुं प्रीं प्लीं श्रीं त्रीं
ह्रां २ प्रां २, प्रीं २, प्रूं २, पद्मावती धरणेन्द्र आज्ञापयति स्वाहा ।

एष मन्त्रः पठितसिद्धः, निरन्तरं स्मर्यमाणेन भूतग्रहब्रह्मक्षस-
वेतालप्रभृतिशाकिनीज्वररोगचोरारिमरिनिग्रहव्याघ्रव्यालसर्पवृश्चिकमूषकलूतपा-
दकण्ठशिरोरोगान् नाशयति ।

ॐ भृङ्गिरेटी किरेटी जंभय २ क्लीं पय २ घृतटकं स्वाहा ।

ॐ नमो भगवति काली महाकाली चांडाली अमुकस्य रुधिरं पिब
२ सहृदयं भित्त्वा हिलि २ चांडालिनी मार्तङ्गिनी स्वाहा ।

ॐ नमो भगवती काली महाकाली रुद्रकाली नमोऽस्तु हन २ दह
२ छिन्द २ छेदय भेदय २, त्रिशूलेन हुंहः २ स्वाहा । विद्यात्रयं सप्त
वारानभिमन्त्र्य तदीयते शूलं नाशयति ।

ॐ नमो भगवती कराली महाकराली । ॐ ह्रीं नमो महामोह २
सम्मोहनीयमहाविद्ये ! जम्भय २ स्तंभय २ मोहय २ मूर्छय २ क्लेदय २
आकर्षय २ पातय २ हुं नरेशं मोहनी ऐं द्रीं त्रीं ह्रीं आगच्छ कराली स्वाहा ।

एषा विद्या निरन्तरं द्वादश सहस्राणि करजापे सिद्धिर्भवति ।
मोहनीविद्या ।

आँक्राँह्रीं अजिते आगच्छ ह्रीं स्वाहा ।

ॐ नमो जम्भे मोहे थंभे थंभिनी स्वाहा ।

ॐ नमो भगवति गङ्गादेवी कालिकादेवी आह्वानम् ।

ॐ महामोहे स्वाहा ।

ॐ नमो चंडिकायै योगवाहि योगं प्रवर्तय २ महामोहय योगमुखी योगेश्वरी
महायोगे महामाये चारु चारुणी महाहरिहरभूतप्रिये स्वस्वार्थनृणातिसूयं जिह्वाप्रे
सर्वलोकानां वश २ कुरु २ दर्शय साधय स्वाहा ।

हस्ताकर्षणी नदीहृदतडागे वा आकाशे चन्द्रमण्डले वा, खड्गे दीप-
शिखायां वा अंगुष्ठे दर्पणे तथा । स्वप्ने खड्गे तथा देवी अवतार्य शुभा-
शुभम् । एषा आकर्षणी विद्या ।

ॐ नमो चण्डिकायै यागं वाहि २ इयं वा ।

ॐ नमो चण्डवज्रपाणये महायक्षसेनाधिपतये वज्रकोपाय दंष्ट्रोत्कट-
मैरवाय । तद्यथा—

ॐ नमो अमृतकुण्डली अमुकं खाहि २ ज्वल २ तृष्ण २ बन्ध
२ गंज २ सर्वविघ्नौघविनाशकाय महागणपति ! अमुकस्य जीवहराय
स्वाहा । शत्रुप्रेक्षणमन्त्रः ।

ॐ नमो भगवति ! रक्तचामुण्डे ! मत्प्रजापाले कट २ आकर्षय २
ममोपरिचितं भवेत् फलं पुष्पं यस्य हस्ते ददामि स शीघ्रभागच्छतु स्वाहा ।

वश्याकर्षणं वज्रपाणिमन्त्रेण विशेषणं क्रियते तस्य सहस्रजापः
कराभ्यां शतपुष्पाणां सिद्धिर्भवति ।

प्रथमं तावत् करन्यासः—

ॐ ठः ठः कराभ्यां साधनीयम् । पश्चात्तेन अंगुलिना प्रत्येकं शोधनं
कार्यम् । तदनन्तरं क्षं पादाभ्यां स्वाहा । क्षां हृदये स्वाहा । क्षीं शीर्षे
स्वाहा । क्षं ज्वलितशिखायै स्वाहा वौषट् । क्षौं कवचाय वषट् । हुं क्षुं
बाहुभ्यां स्वाहा । क्षैं स्कन्धाभ्यां स्वाहा । क्षैं नेत्राय वषट् । क्षौं कर्णाय
वषट् । क्षं नेत्राय स्वाहा । क्षः अस्त्राय स्वाहा । ह्रुं दश दिशानां
रक्षां करोति ।

ॐ ह्रीं बाहुबलिं लम्बबाहुं क्षां क्षीं क्षौं क्षौं क्षं उर्ध्वपुञ्जं कुरु २
शुभाशुभं कथय स्वाहा ।

एतन्मन्त्रं करजापेन दशसहस्राणि सिद्धिर्भवति ।

ॐ कटविकट कटे कटि धारिणि ठः ठः परिस्फुटवादिनि ! भञ्ज
२ मोहय २ स्तम्भय २ वादिमुखं प्रतिवादिमुखं शल्यमुखं प्रतिशल्यमुखं
कीलय २ पूरय २ भवेत् अमुकस्य जयम् ।

एषा विद्या व्यवहारकाले स्मर्यमाणा वादिमुखं स्तम्भयति । विजयं
प्रयच्छति । अवश्यं प्लक्षे सदा कण्टकारी वृक्षाणां अष्टसहस्रं जपेत्ततः
सिद्धिर्भवति । कण्टकारी महाविद्या ।

अधुना नाम त्रिमूर्तिमध्ये षट्सु दिक्षु कौं विदिक्षु च क्लीं बहिर्वेदिः
पुटं कोष्ठे ऽष्टौ जम्भे मोहे समा लिखेत् । मोहेऽपि एतदष्टग्रान्त ब्रह्मा-
कारमास्थितः ।

ॐ ब्लै धात्रे वषट् फुट् बाह्ये क्षितिमण्डलम् । अष्टावर्तलञ्छनं
चतुःकोणेषु लकारमालिख्य फलके भूर्भुवने वा लिखित्वा कुङ्कुमादिभिः
पूजयेत् यः सदा यन्त्रं तस्य वश्यं जगत् सर्वम् ।

ॐ ह्रीं क्लीं जंभे ! मोहे ! अमुकं वश्यं कुरु २ एतद् वश्ययन्त्रम्
ॐ रमलवयूँ ररवर सहाः ह्रीं आँ क्रीं क्षीं क्लीं ब्लैँ ह्रीं ह्रीं पद्ममालिनि !
ज्वल २ प्रज्वल २ हन २ दह २ पच २ इदं भूतं निर्धाटय २ धूम्र-
धूमान्ध कारिणि ! ज्वलनशिखे ! फुट् २ यः ३ समीहितार्थान् हितां ज्वा-
लामालिनी आज्ञापयति स्वाहा ।

मन्त्रेण वेष्टयेत् इदं पिण्डं ललाटे व्याधि दग्नि(?)भूतं सर्वाङ्गे भूतं ज्वरं
ग्रहदोषशाकिनीप्रभृतीन् नाशयति ।

ॐ नमो भगवते ! पशुपतये नमो नमोऽधिपतये नमो रुद्राय ध्वंस २
खड्गरावण ! चल २ विहर २ सर २ नृप २ स्फोटय २ श्मशानभस्म-
नार्चितशरीराय घंटाकपालमालाधराय व्याघ्रचर्मपरिधानाय शशाङ्काङ्कितशेख-
राय कृष्णसर्पयज्ञोपवीताय चल २ चला चल २ अनिवर्तिकपिलिनि ! हन २
भूतप्रेतं त्रासय २ ह्रीं मण्डलमध्ये कट २ वश्यं कुरु २ ममानम्न(?) प्रवेशय

२ आवह प्रचण्ड धारासि ! देवि ! रुद्रो आपेक्ष्य महाविद्या रुद्रो आज्ञा-
पयति ठः ठः ठः स्वाहा । भूतमन्त्रः ।

इदानीं योगिनीचक्रानन्तरं कन्दर्पचक्रं सप्रपञ्चमाह—

चञ्चत्काञ्चीकलापे ! स्तनतटविलुठत्तारहारावलीके !

प्रोत्फुल्लत्पारिजातद्रुमकुसुममहामञ्जरीपूज्यपादे ! ।

ह्रा ह्रीं क्लीं ब्लूं समेतैर्भुवनवशकरी क्षोभिणि द्राविणीत्वं

आँ ई ओ पद्महस्ते ! कुरु कुरु घटने रक्ष मांदेवि ! पद्मे ! ॥५॥

रक्ष—पालय, कम् ? मां—स्तुतिकर्तारम्, कीदृशी ? ‘चञ्चत्काञ्ची-
कलापे !’ चञ्चत्—देदीप्यमानः काञ्चयाः कलापः काञ्चीकलापो—मेखलादाम
यस्याः सा तस्याः सम्बोधनम् ‘चञ्चत्काञ्चीकलापे !’ पुनरपि कीदृशे ?
‘स्तनतटविलुठत्तारहारावलीके !’ स्तनतटे विलुठन्ती तारा—समुज्ज्वला
हारावलीपङ्क्तिर्यस्याः सा तस्याः सम्बोधनम् स्तनतटविलुठत्तारहारावलीके ! ।
पुनरपि कीदृशे ? ‘प्रोत्फुल्लत्पारिजातद्रुमकुसुममहामञ्जरीपूज्यपादे ! ।’
प्रोत्फुल्लद्भिः—विकसद्भिः पारिजातद्रुमाणां—देवतरूणां कुसुमैः—पुष्पैः उपल-
क्षिताभिः महामञ्जरीभिः पूज्यौ पादौ यस्याः सा तस्याः सम्बोधनं प्रोत्फु-
ल्लत्पारिजातद्रुमकुसुममहामञ्जरीपूज्यपादे ! । पुनरपि कीदृशे ? ‘भुवनव-
शकरी क्षोभिणि द्राविणी त्वम्’ त्रैलोक्यवश्यताविधायिनी, चालयन्ती—
अङ्गं मोहयन्ती द्रावयन्ती नपयन्ती (?) ।

पुनरपि कीदृशे ? ‘ह्राँ ह्रीं ह्रीं हः समेतैः ह्राँ च ह्रीं च क्लीं च ब्लूं च
एतैः समेतानि तैः ह्राँ ह्रूं क्लीं ब्लूं समेतैः । एतावद्येतानि बीजाक्षराणि ।
भावनामाह—

क्लीं प्लीं नामगमितस्य बाह्येषु कोणेषु ह्राँ ह्रीं क्लीं ब्लूं सः
दातव्यम् ।

अथवा द्वितीयः प्रकारः—आग्नेयमण्डले ऐङ्कारं नामगमितस्य लक्ष-
कोणेषु रेफं स्वस्तिका ज्वाला दातव्या । बहिः षोडशस्वरैर्वेदनीयम्, बहि-
रष्टदलेषु कामिनीरञ्जिनी स्वाहा । ॐ ह्रीं आँ क्रौं क्षीं ह्रीं क्लीं ब्लूं

हैं ही देवदत्ताभगं द्रावय २ मम वश्यमानय २ पद्मावती आज्ञा-
पयति स्वाहा ।

अस्य वामपादपार्श्वगृहीतव्या पुष्पं कामकरे मासेन दक्षिणे निजे करे
लिखेत् वामकरे पीडयेत् करं निभवति ।

अधुना—

ॐ चले चलचित्ते चपले मातङ्गी रेतो मुञ्च २ स्वाहा ।

ॐ नमो कामदेवाय महानुभावाय कामसिरि असुरि २ स्वाहा ।
अनेन मन्त्रेण रक्तकणवीरं अष्टोत्तरवारमभिमन्त्रितं कृत्वा ताम्बूलं दन्त-
काष्ठं पुष्पं फलं वा २१ वारं परिजप्य यस्मै दीयते स वश्यो भवति ।
अनेन मन्त्रेण रक्तकणवीरं अष्टोत्तरशतं अभिमन्त्रितं कृत्वा स्त्रियः अग्रतो भ्रा-
मयेत् सा क्षरति ।

ॐ नमो भगमालिनि भगावहे चल २ सर २ ।

अनेन मन्त्रेण ७ वारानभिमन्त्र्य वामहस्तं स्त्रिया भगस्योपरि दद्यात्
सा क्षरति ।

पूर्वसेवा ८ सहस्राणि जपेत् । तद्दर्शनेनाशोककुसुमैर्होमः । पुनः कीदृशी ?
आँ ईँ औँ पद्महस्ते ! ' आं च इं च ओं च ते तथोक्तानि ते नाम बीजा-
क्षराणि । भावनामाह—हुंकारं नामगर्भितस्य बाह्ये क्षकारं दातव्यं बाह्ये
वकारं वेष्ट्य बाह्ये षोडश स्वराणि वेष्ट्य बाह्ये षोडशदलेषु क्षाँ जँ ईँ
वाँ रँ काँ आँ खाँ लौँ चाँ ॐ औँ सौँ क्रौँ सीयाः संलिख्य दलाग्रे
ॐ रँ पूरयेत् । मायाबीजं त्रिगुणं वेष्ट्य बहिर्भुजद्वयं मस्तके गंधः हृदये
इं वां संलिख्य एतद् यन्त्रं कुङ्कुमादिसुगन्धद्रव्यैर्भूर्यं संलिख्य बाहौ धार-
णीयं सर्वभयरक्षा भवति ॥ पद्मसदृशौ हस्तौ यस्याः सा, तस्याः सम्बोधनं
' पद्महस्ते ! ' कमलपाणे ! कुरु २ नीलफलकं सर्वम् । शेषं सुगमम् ।

विषतत्त्वं—स्मरविषयं प्रतिपाद्य अधुना विषहरण सौभाग्यं अपुत्रायाः
पुत्रजन्मसंप्रवृत्तं यन्त्रमाह—

लीलाव्यालोलनीलोत्पलदलनयने ! प्रज्वलद्वाडवाग्नि—

त्रुटयज्ज्वालास्फुलिङ्गस्फुरदरुणकणोदग्रवज्राग्रहस्ते ! ।

हौं ह्रीं हूं ह्रौं हरन्ती हरहरहरहुंकारभीमैकनादे !

पद्मे ! पद्मासनस्थे ! अपनय दुरितं देवि ! देवेन्द्रवन्द्ये ! ॥६॥

व्यपनय—स्फोटय, किं तत् ? 'दुरितं' विञ्चम् । कीदृशे ? 'लीला-
व्यालोलनीलोत्पलदलनयने !' लीलया व्यालोलं लीलाव्यालोलम्, नीलो-
त्पलस्य दलं नीलोत्पलदलम्, लीलाव्यालोलं च तत् नीलोत्पलदलं च
लीलाव्यालोलनीलोत्पलदलं तत्सदृशे नयने—नेत्रे यस्याः सा, तस्याः सम्बो-
धनं लीलाव्यालोलनीलोत्पलदलनयने ! क्रीडाशोभमानेन्दीवरनयने ! । पुनः
कीदृशे ? 'प्रज्वलद्वाडवाग्नित्रुटयज्ज्वालास्फुलिङ्गस्फुरदरुणकणोदग्रवज्राग्रहस्ते !'
वाडवस्य अग्निः वाडवाग्निः प्रज्वलन्श्चासौ वाडवाग्निश्च प्रज्वलद्वाडवाग्निः
त्रुटयन्ती चासौ ज्वाला च त्रुटयज्ज्वाला, प्रज्वलद्वाडवाग्नेस्त्रुटयज्ज्वाला
प्रज्वलद्वाडवाग्नित्रुटयज्ज्वाला, तस्याः स्फुलिङ्गाः तेषां स्फुरन्तश्च च अरुण-
कणाश्च तैर्हृदयं—प्रचण्डं यद् वज्रं तदग्रं हस्तेऽयस्याः सा प्रज्वलद्वाडवाग्नित्रुटय-
ज्ज्वालास्फुलिङ्गस्फुरदरुणकणोदग्रवज्राग्रहस्ता, तस्याः सम्बोधनं प्रज्वलद्वाड-
वाग्नित्रुटयज्ज्वालास्फुलिङ्गस्फुरदरुणकणोदग्रवज्राग्रहस्ते ! जाज्वल्यमानवाडव-
ज्वलनज्वालाकलापसमानशतकोटिविभूषितहस्ताग्रे ! । पुनरपि कीदृशे ?
'हौं ह्रीं हूं ह्रौं हरन्ती हरहरहरहुंकारभीमैकनादे ! । 'हौं च ह्रीं च हूं
च हरन्ती च हरहर हरहुंकारं च हौं ह्रीं हूं ह्रौं हरन्ती हरहरहरहुंकाराः तैः
भीमो—भीषणं एकः—अद्वितीयो नादो यस्याः सा, सम्बोधनं हौं० । सर्वा-
ण्येतान्यक्षराणि मालामन्त्रयन्त्राणि सूचयन्ति । तद्यथा—ॐ नमो भगवति !
अवलोकितपद्मिनि ! हौं हूं ह्रीं हूं हः वराङ्गिनि ! चिन्तितपदार्थसाधिनि !
दुष्टलोकोच्चाटिनि ! सर्वभूतवशाङ्करी आँ क्रौं ह्रीं पद्मावति ! स्वाहा ।

ॐ नमो भगवति ! पद्मावति ! सप्तफणाविभूषिता चतुर्दशदंष्ट्रकराला

च नर २ रम २ फुर २ एकाहिकं द्रयाहिकं त्रयाहिकं चातुर्थिकं ज्वरं
अर्धमासिकं संवत्सरज्वरं पिशाचज्वरं वेलाज्वरं मूर्तज्वरं सर्वज्वरं
विषमज्वरं प्रेतज्वरं भूतज्वरं ग्रहज्वरं राक्षसग्रहज्वरं महाज्वरं रेव-
तीज्वरं ग्रहज्वरं दुर्गाग्रहज्वरं किङ्किणीग्रहज्वरं त्रासय २ नाशय २ छेदय
२ भेदय २ हन २ दह २ पच २ क्षोभय २ पार्श्वचन्द्र आज्ञापयति ।

ॐ ह्रीं ह्रीं पद्मावति ! आगच्छ २ ह्रीं ह्रीं स्वाहा ।

सर्वभयरक्षिणीविद्यामन्त्रद्वयमेतत् । अभ्यस्यते ज्वरनाशो भवति ।
हरन्ती-नाशयन्ती । अस्य भावना—

ऐं ह्रीं क्लीं ब्लूं आं क्रौं श्रीं ब्लौं म्लौं ग्लैं सर्वाङ्गसुन्दरी क्षोभि २
क्षोभय २ सर्वाङ्गं त्रासय २ हुं फट् स्वाहा ।

एषा विद्या निरन्तरं ध्यायमाना दुष्टरोगं नाशयति ।

हरहर इति साधना—

माया बीजं नामगर्भितस्य बहिःश्वतुर्दलेषु पार्श्वनाथं संलिख्य बाह्ये हर
२ वेष्ट्यं बहिः ह हा हि ही हु हू हे है हो हौं हंहः, बहिः ककारादिक्षकारपर्यन्ता
मातृका लिख्यते, बहिर्भुजगपदा दातव्याः । एतद् यन्त्रं कुङ्कुमगोरोचनया
भूर्जे संलिख्य कुमारीसूत्रेण वेष्ट्यं निजभुजे धारयेत् यः पुरुषः स स्वजन-
वल्लभो । भवति । श्रीमान् ।

अपुत्रा लभते पुत्रं निन्दवो जीवितप्रजाः ।

यन्त्रधारणमात्रेण दुर्भगा सुभगा भवेत् ॥

प्रभवति विषं न भूतं सन्निहितं पेटकाश्च भूताश्च ।

संस्मरणादस्य सत्यं पापमपि नाशमुपयाति ॥

द्वितीयम्—

हुंकारं नामगर्भितस्य बहिः शुंकारं वेष्ट्यं बाह्ये षोडशदले रम्येषु स्वरा
दातव्याः । बाह्ये षोडशपत्रेषु ऐं ह्रीं ह्रीं ह्रीं क्लीं क्षः प्लूं प्लीं ह्रीं ह्रीं ह्रीं ह्रीं
हः ठः आलिख्य बाह्यदलाग्रे ॐकारं ह्रींकारं दातव्यम् ।

एतद् यन्त्रं कुङ्कुमगोरोचनया भूर्जपत्रे संलिख्य कुमारीसूत्रेण वेष्टय
बाहौ धारणीयम्, सर्पविष-ज्वलन-दाघज्वर-भूतशाकिनी प्रभृतिरक्षा भवति
हुङ्कारम् । यन्त्रमुच्यते । ‘भीमैकनादे !’ महाघोरे ! प्रतीतनादे ! प्रल्हादे(?)
पुनः कीदृशी ? पद्मे !-पद्मावती देवी इति सम्बन्धः । पुनरपि कीदृशे ?
‘पद्मासनस्थे !’ पद्मे-आसने तिष्ठति या सा पद्मासनस्था, तस्याः सम्बोधनं
पद्मासनस्थे ? पद्मेरुहासनस्थे ! । पुनरपि कीदृशे ? देवेन्द्रवन्द्ये ! ‘देवेन्द्रै-
र्वन्द्या देवेन्द्रवन्द्या, तस्याः सम्बोधनं देवेन्द्रवन्द्ये !”

इदानीं शान्तिक-पौष्टिक-तुष्टिक-यन्त्रं विषहरयन्त्रं मन्त्रं सप्रपञ्चमाह—

कोपं वं झं सहंसः कुवलयकलितोदामलीलाप्रबन्धे !

ह्राँ ह्रीँ ह्रँः पक्षवीजैः शशिकरधवले ! प्रक्षरत्क्षीरगौरे ! ।

व्यालव्यावद्रकूटे ! प्रबलवलमहाकालकूटं हरन्ती

हाहा हंकारनादे ! कृतकरमुकुलं रक्ष मां देवि ! पद्मे ! ॥

रक्ष—पालय । कम् ? माम् । कासौ कर्त्री ? पद्मावती । कीदृशम् ?
‘कृतकरमुकुलम्’ विहितपाणिकमलमीलनम् । कीदृशम् ? ‘को पं वं झं
सहंसः’ कोपं च वं च झं च कोपं वंझं सह हंसेन वर्तते यः सहंसः ।
तत्रायपदस्य भावनामाह—

ॐ को पँ वँ झँ हंसः । वस मन्त्रः ।

ॐ क्षाँ स ह्रँ ह्रीँ स्वाँ सनौ हँसः चक्रमुद्रया प्रयुजीत । पुनः कथम्भूते ?
‘कुवलयकलितोदामलीलाप्रबन्धे !’ कुवलयं-पृथ्वीवलयं, अथवा कुवलयैः-
नीलोत्पलैः कृत्वा कलितः उदामः-स्फारो लीलाप्रबन्धः-क्रीडासमूहो यस्याः
सा, तस्याः सम्बोधनं ‘कुवलयकलितोदामलीलाप्रबन्धे !’

तस्या मन्त्रः—ॐ कुकुवलयहसः । कुसुममन्त्रः । पुनरपि कथम्भूते ?
‘शशिकरधवले !’ शशिनः कराः शशिकराः तद्वत् धवला शशिकर-
धवला, तस्याः सम्बोधनं शशिकरधवले ! शुभांशुकिरणावदाते ! । ह्राँ
कृत्वा ह्राँ ह्रीँ ह्रः पक्षवीजैः ह्राँ च ह्रीँ च ह्रँ पक्षिश्च ह्राँ ह्रीँ ह्रः पक्षयः

एतदेव बीजं, ह्रौं ह्रीं ह्रः पक्षिवीजं तैः ह्रौं ह्रीं ह्रः पक्षिवीजैः ।

अस्य पदस्योपलक्षणत्वाच्चक्रं सूचयति । तद्यथा—

लं वंहुः पाक्षिनामगर्भितस्य वेष्ट्यम्, वहिः षोडशदलमध्ये अकारा-
दिक्षकारपर्यन्तानि संलिख्य वहिः ठकारवेष्ट्यम्, वहिर्द्वादशदलेषु ह हा
हि ही हु हू हे है हो हौ हं हः, वहिर्हकारद्वयं संपुटस्थम् । वहिः
झी क्षीं हंसः वेष्टयेत् । पुनस्तद्बाह्य एकारद्वयं संपुटस्थम् । पुनर्बाह्ये
मायाबीजं त्रिगुणं वेष्ट्यम् । मन्त्रमिदम् । एतद् वक्ष्यमाणयन्त्रद्वयम् पूर्वो-
क्तस्यास्यैव यन्त्रस्य । तद्यथा—

क्रौं खां गौं घाँ चाँ छाँ ह्रीं क्लीं नमः । गरुडध्वजो नाम मन्त्रः ।
करजापसहस्रेण सिद्धिर्भवति ।

क्षिप ॐ स्वाहा । नीरमभिमन्त्रयेत् २१ वारं, पश्चात् तत् पात-
व्यम्, अजीर्णविषं नाशयति ।

ह हा हि ही हु हू हे है हो हौ हं हः । अनेन मन्त्रेण उदकम-
भिमन्त्र्य श्रोत्राणि ताडयेत् । अभिषिञ्चयेत् निर्विषो भवति ।

ऋं वं ह्रः, पक्षि वः स्वीं, हंसमन्त्रमाराधयेत् श्वेताक्षतैः श्वेतपुष्पैर्वा
श्रीखण्डादिभिः सुगन्धद्रव्यैः शरावसम्पुटे संलिख्य शान्ति-तुष्टि-पुष्टिर्भवति ।
एतज्जलं पूर्णे घटे क्षिपेत् शीतज्वरं दाघज्वरं नाशयति । ग्रहपीडां निवार-
यति । सर्वदोषान् प्रभवति । द्रष्टव्यमिदम् ।

पुनरपि कीदृशे ? 'प्रक्षरत्क्षीरगौरे !' प्रक्षरच्च तत् क्षीरं च तद्वत्
गौरा तस्याः सम्बोधनं प्रक्षरत्क्षीरगौरे ! प्रक्षरद्दुग्धपाण्डुरे ! ।

ॐ कारैर्विमुक्तिकारैः सरहंसः अमृतहंसः ।

ॐ कोपं वं झं हंसः ठः स्वाहा । सर्वविषोन्नमन्त्रः ।

पुनरपि कीदृशे ? 'व्यालव्याबद्धकूटे !' दन्दशृङ्गबद्धाग्नेडके ! ।

ॐ कुरु २ कुलेण उपरि मेरु तलि बिंब उपड्ड मंत्रु गरुडाहि

हाहंसः पक्षि यः ३ । कोपं वं हं सहंसः । ॐ स्वाहा हा हा हंसः
पक्षिः पक्षि मन्त्रः

तथा किं कुर्वती ? हरन्ती । कम ? 'प्रबलबलमहाकालकूटं' प्रबलं
बलं यस्यासौ, प्रबलबलश्चासौ महाकालकूटश्च तत् । 'हा हा हुंकारनादे !'
हाहा हुंकाररूपो नादो यस्याः सा, तस्याः सम्बोधनं हाहा हुंकारनादे । ।
हा हा इति दैत्यनाशः । हुंकारशब्देन परविद्याच्छेदः सूच्यते । नादे
हाँ महाकूटमित्यस्य भावनामाह—

सं स्वीँ क्ष्वीँ हंसः पक्षिपः प्लावय प्लावय २ विषं हर स्वाहा ।

ऋंकारं नाम गर्भितो नंकारं वेष्ट्यम् । पुनरपि बाह्ये क्षंकारं वेष्ट्यं
ठंकारं वेष्ट्यम् । पुनरपि बाह्ये वलयारमध्ये षोडशस्वरैर्वेष्ट्यम् ।

वलयारबाह्ये द्वादशदलेषु मध्ये ह हा हि ही हु हू हे है हो हौ
हं हः दातव्यम् । बाह्ये हंकारसम्पुटे दातव्यम् । तस्य बाह्ये वलयारमध्ये
वं झं हंसः पूरयेत् वकारद्वयसम्पुटस्थम् ।

ॐ नमो भगवती पद्मावती ॐ स्वाहा ।

पक्षिहंसः यः विषं हरय २ प्लावय २ विषं हर २ स्वाहा ।

एतन्मन्त्रं निरन्तरं कर्णजापेन विषं नाशयति ।

हंकारं नामगर्भितस्य बाहौ हंसः । वारत्रयं वेष्ट्य हा मस्तके, हा
अष्टाङ्गन्यासः ४ तथा बाह्ये हंसः हंस वार ३ लिखेत् ।

स्वकीयं मण्डलं स्थाप्यम् । यथा—

ॐ क्षाँ साँ हूँ क्षीँ क्ष्वीँ हसौँ हंसः । विषहरणमन्त्रः ।

हुंकारं नामगर्भितं, ॐंकारं सम्पुटस्थम्, वज्राष्टमिन्नं वज्रम् ।

ॐंकारं लिखेत् । वकारपर्यन्ते लकारमालिखेत् । सर्वेषामपि ।

अथवा—हुंकारं नामगर्भितस्य बाह्ये ॐंकारद्वयं सम्पुटस्थं तस्य
बाह्ये स्वरा वेष्ट्याः । दिशि विदिशि वज्राष्टमिन्नं वज्राग्रे ।

ॐंलंकारं मध्ये सकारं सर्वत्र वज्रेषु द्रष्टव्यम् । तद्यन्त्रं शुभद्रव्यैः

कांश्यपात्रे दभत्रिणे यन्त्रमालिखेत् । यथा श्वेतपुष्पैरष्टोत्तरशतप्रमाणं जापः
क्रियतेऽनेन परविद्या-मन्त्र-यन्त्र-रक्षा छेदनं करोति ।

अधुना दावोक्तव्यम् (?) । कंसपात्रेषु सुगन्धद्रव्यैः हुंकारं नामगभि-
तस्य बाह्ये षोडशस्वरावेष्टितस्य बाह्ये ॐकारं वेष्टय बहिः ॐ कलिकुण्ड-
स्वाहा लिखेत् । तस्यैव यन्त्रस्य श्वेतपुष्पैरष्टोत्तरसहस्रप्रमाणैरक्षतैर्वलिधूप-
दीपप्रभृतिभिः गृहीतस्य पूर्वोक्तकंसपात्रं पानीयेन प्रक्षालयेत् तत् पानीयं
च भूतादिगृहीतं रोगाक्रान्तं चुलुकत्रिकं पाययेत् । सर्वप्रहरोगनिर्मुक्तो
भविता । इदानीं परविद्याच्छेदानन्तरं चतुःप्रकारं देवकुलमाह—

प्रातर्बालार्करश्मिच्छुरितघनमहासान्द्रसिन्दूरधूली—

सन्ध्यारागारुणाङ्गी त्रिदशवरवधूवन्धपादारविन्दे ! ।

चञ्चच्चण्डासिधाराप्रहतरिपुकुले ! कुण्डलोद्घृष्टगले !

श्रौं श्रौं श्रूँ श्रौं स्मरन्ती मदगजगमने ! रक्ष मां देवि ! पद्मे ! ॥

रक्ष—पालय । देवि ! पद्मावति ! । कम् ? माम् । कीदृशे ?

‘ प्रातर्बालार्करश्मिच्छुरितघनमहासान्द्रसिन्दूरधूलीसन्ध्यारागारुणाङ्गी ’
प्रातः—प्रभाते बालो-नवोदितो यः अर्कस्तस्य रश्मयः—किरणाः तेषां छुरितं
प्रातर्बालार्करश्मिच्छुरितम्, घनो-बहुः, महासान्द्रो निबिडो यः सिन्दूरस्तस्य-
धूली घनमहासान्द्रसिन्दूरधूली, सन्ध्याया रागः सन्ध्यारागः, प्रातर्बालार्करश्म-
यश्च घनमहासान्द्रसिन्दूरधूली च सन्ध्यारागश्च ते प्रातर्बालार्करश्मिच्छुरित-
घनमहासान्द्रसिन्दूरधूलीसन्ध्यारागाः तद्वत् अरुणं अङ्गं यस्याः सा प्रात-
र्बालार्करश्मिच्छुरितघनमहासान्द्रसिन्दूरधूलीसन्ध्यारागारुणाङ्गी । पुनरपि की-
दृशे ? ‘ त्रिदशवरवधूवन्धपादारविन्दे ? ’ वराश्च ता वध्वश्च वर-
वध्वः, त्रिदशानां वरवध्वः त्रिदशवरवध्वः ताभिः अभिवन्द्ये पादारविन्दे
यस्याः सा तस्याः सम्बोधनं त्रिदशवरवधूवन्धपादारविन्दे !—अमरवराङ्गना-
नमस्यमानचरणपङ्केरुहे ! । पुनरपि कीदृशे ? ‘ चञ्चच्चण्डासिधाराप्रहतरिपु-

कुले !' चण्डा चासौ असिधारा च चण्डासिधारा, चञ्चन्ती चासौ चण्डा-
सिधारा च तथा प्रहतं रिपुकुलं यथा सा चञ्चच्चण्डासिधाराप्रहतरिपु-
कुला, तस्याः सम्बोधनं चञ्चच्चण्डासिधाराप्रहतरिपुकुले !-देदीप्यमानप्रचण्ड-
मण्डलाग्रधाराव्यापादितशत्रुसमूहे ! । पुनरपि कीदृशे ? 'कुण्डलोद्घृष्टगल्ले !'
कुण्डलाभ्यां उद्घृष्टौ गल्लौ—गण्डौ यस्याः सा, तस्याः सम्बोधनं कुण्डलो-
द्घृष्टगल्ले !-कर्णवेष्टकोद्घृष्ट्यमाणगण्डस्थले ! । पुनरपि कीदृशे ? 'श्री
श्री श्री श्री स्मरन्ती' श्री च श्री च श्री च श्री च तानि स्मरन्ती-ध्याय-
न्ती । एतेषां पञ्चाक्षराणां यन्त्रं दर्शयन्नाह—

कमलवर्यू नामगर्भितस्य बाह्ये लमलवर्यू वेष्टयम्, बाह्ये षोडश
स्वरान् लिखेत् बहिः अष्टदलेषु क च छ ज ढ र भ सम्मलवर्यू पिण्डाक्ष-
राणि दातव्यानि । बहिरष्टदलेषु ब्रह्माणी, कुमारी, इन्द्राणी, माहेश्वरी, वा-
राही, वैष्णवी, चामुण्डा, गान्धारी । ॐकारपूर्वं मन्त्रमालिख्य तद्बाह्ये
सम्मलवर्यू हा हँ हाँ हाँ क्लीं क्लीं क्लीं क्लीं क्लीं पद्मावती श्री श्री श्री श्री श्री श्री
हुं फट् घी स्वाहा ।

एषा विद्या अष्टोत्तरसहस्रप्रमाणं करजापेन क्रियमाणेन दश दिन-
पर्यन्ते सर्वकार्याणि सिध्यन्ति । पुनरपि कीदृशे ? 'मदगजगमने !' मदेनो-
पलक्षितो गजो मदगजः तद्वद् गमनं यस्याः सा, तस्याः सम्बोधनं मद-
गजगमने ! ॥

साम्प्रतमुपसंहरन्नाह—

दिव्यं स्तोत्रं पवित्रं पटुतरपठतां भक्तिपूर्वं त्रिसन्ध्यं
लक्ष्मीसोभाग्यरूपं दलितकलिमलं मङ्गलं मङ्गलनाम् ।

पूज्यं कल्याणमान्यं जनयति सततं पार्श्वनाथप्रसादात्—

देवी पद्मावतीतः प्रहसितवदना या स्तुता दानवेन्द्रैः ॥

जनयति—उत्पादयति । कासौ कर्त्री ? इयं देवी पद्मावती । कीदृशा ?
'प्रहसितवदना' प्रहृष्टनना । कस्मात् ! 'पार्श्वनाथप्रसादात्' । या स्तुता ।

कैः ! 'दानवेन्द्रैः' दैत्यपुरुहूतैः । किं जनयति ? 'लक्ष्मीसौभाग्यरूपम् लक्ष्मीश्च सौभाग्यं च रूपं च लक्ष्मीसौभाग्यरूपम् । कीदृशं तत् ? 'दलितकलमलम्' निर्दलितपापमलम् । तथा मङ्गलं जनयति । केषाम् ? 'मङ्गलानाम्' निःश्रेयसानामपि मध्ये विशिष्टं निःश्रेयसं जनयतीत्यर्थः ।

पुनरपि कथम्भूतम् ? 'पूज्यम्' । पुनरपि कीदृशम् ? 'कल्याणमान्यम्' । कल्याणैर्मान्यं कल्याणमान्यम्-कुशलयुक्तम् । कथम् ? 'सततम्' निरन्तरम् । केषाम् ? 'पटुतरपठताम्' स्पष्टतरं भणताम् । कथम् 'भक्तिपूर्वं' भक्तिपुरस्सरम् । न केवलं भक्तिपूर्वं । त्रिसन्ध्यं च । किं कर्मतापन्नम् ? 'स्तोत्रम्' स्तवनम् । कीदृशम् ? 'दिव्यम्' प्रधानम् । पुनरपि कीदृशम् ? 'पवित्रम्' । अस्यां पार्श्वदेवविरचितायां पद्मावत्यष्टकवृत्तौ यत् किमप्यवयं पतितं तत्सर्वं क्षन्तव्यं देवताभिरिति ॥

वर्षाणां द्वादशभिः शतैर्गतेष्वुत्तरैरियं वृत्तिः ।

वैशाखे सूर्यदिने समर्थिता शुक्लपञ्चम्याम् ॥

अस्या वृत्त्या अक्षरगणनातः पञ्चशतानि जातानि ।

द्वाविंशदक्षराणि च सदनष्टुप्लन्दसां प्रायः ॥

उपरिशिष्टम्

श्रीमुनिचन्द्रसुरिप्रणीतं

प्रबन्धगतं

श्रीशङ्खेश्वरपार्श्वनाथस्तवनम् ।

समस्तकल्याणनिधानकोशं वामाङ्गकुक्ष्येकमृणालहंसम् ।

अलङ्कृतेक्ष्वाकुविशालवंशं वन्दे सदा शङ्खपुरावतंसम् ॥१॥

आराधितः श्रीऋषभस्य काले विद्याधरेन्द्रेण नमीश्वरेण ।

पूर्वं हि वैताढ्यगिरौ जिनं तं वन्दे सदा शङ्खपुरावतंसम् ॥२॥

यः पूजितः पन्नगनायकेन पातालभूमौ भवनाधिपेन ।

कालं कियन्तं जिननायकं तं वन्दे सदा शङ्खपुरावतंसम् ॥३॥

यदा जरासन्धजयोद्यतेन कृष्णेन नेमीश्वरशासितेन ।

पातालतो बिम्बमिदं तदानीमानीय संस्थापितमेव तीर्थम् । ॥४॥

ज्वरार्तभूतं स्वबलं विलोक्य यत्स्नात्रपीयूषजलेन सिक्तम् ।

सज्जीकृतं तत्क्षणमेव सर्वं वन्दे सदा शङ्खपुरावतंसम् ॥ ५ ॥

पञ्चाशदादौ किल पञ्चयुक्ते एकादशे वर्षशते व्यतीते ।

निवेशितः सज्जनश्रेष्ठिनायं वन्दे सदा शङ्खपुरावतंसम् ॥ ६ ॥

काले कलौ कामगवी प्रगष्टा चिन्तामणिः कल्पतरुश्च नष्टः ।

धत्ते ह्यसौ तत्प्रतिहस्तकव्यं, वन्दे सदा शङ्खपुरावतंसम् ॥ ७ ॥

प्रभूतरोगेण विनष्टदेह आराध्य यं दुर्जनशैल्यदेवः ।

चकार देहं मदनस्य तुल्यं वन्दे सदा शङ्खपुरावतंसम् ॥ ८ ॥

राज्यार्थिनां राज्यसुखप्रदाता सुतार्थिनां सन्ततिदायको यः ।

नेत्रार्थिनां लोचनदोऽस्ति नित्यं वन्दे सदा शङ्खपुरावतंसम् ॥९॥

इति स्तुतः श्रीमुनिचन्द्रसूरिणा

कृपाकरः शङ्खपुरावतार ! ।

प्रबन्धकादौ प्रणतासुभाजं

प्रयच्छ नित्यं निजपादसेवाम् ॥ १० ॥

चपरिशिष्टम्

श्रीनयचन्द्रसूरिविरचितं

श्रीस्तम्भनपार्श्वनाथस्तवनम् ।

सेदीतटस्तम्भनकप्रतिष्ठः श्रीपार्श्वनाथः सुगुणैर्गारिष्ठः ।

पायादपायादलिनीलकायः सिद्धचङ्गनासङ्घटनाभ्युपायः ॥ १ ॥

तस्याहमुच्चैर्हरिशब्दवाच्यैः स्तोत्रं नवं षोडशभिर्विधास्ये ।

वाचां च तत्र प्रथमं निधास्ये यथाक्रमं ताश्च तथाभिधास्ये ॥२॥

हयवायुजनार्दनसिंहविधूरगभेककपीन्द्रशुकार्कयमैः ।

घृणिपिङ्गभवाम्बुधिनीलगुणैर्हरिशब्दभवैः प्रणवीमि जिनम् ॥३॥

जय मुक्तिमहापुरमार्गहरे ! जय विघ्नघटोघननाशहरे ! ।

जय मन्मथकैटभघातहरे ! जय मोहमतङ्गजभङ्गहरे ! ॥ ४ ॥

जय सङ्घसमुद्रविबोधहरे ! जय सप्तफणामणिकान्तिहरे ! ।

जय गाढजडत्वनिषेधहरे ! जय पापलताफलपातहरे ! ॥ ५ ॥

जय मानमहीधरदारहरे ! जय योगमहासहकारहरे ! ।

जय भव्यजनाम्बुजबोधहरे ! जय रागरिपुप्रलयैकहरे ! ॥६॥

जय शून्यशशिप्रतिमासिहरे ! जय भीमभवाम्बुधिपारहरे ! ।
जय लोभसमीरणपानहरे ! जय बालपलाशफलाशहरे ! ॥ ७ ॥

प्रशमरससमुद्रः कीर्तिभारैरमुद्रः

कुमतितिमिरचन्द्रः साधुसिद्धावतन्द्रः ।

सुगतिनगरपन्था दुःखदौर्भाग्यमन्था

घनभवदवपाथः पातु वः पार्श्वनाथः ॥ ८ ॥

इत्थं स्तम्भनमण्डन ! खण्डन ! कमठोपसर्गवर्गस्य ।

नयचन्द्रसूरिसंस्तुत ! मार्ग ! स्वर्गापवर्गस्य ॥ ९ ॥

इति श्रीऋषिबाणाक्षिविधौ (१२५७) संवत्सरे मुदा ।

वादिश्रीदेवसूरीणां गच्छे विरचितः स्तवः ॥ १० ॥

छ परिशिष्टम्

श्रीधर्मघोषसूरिविरचितः

श्रीपार्श्वनाथमालामन्त्रस्तवः ।

वरमन्त्र (धर्म) कीर्तितविद्यानन्दत्यपीह यन्नाम ।

तं नौमि नम्रपार्श्व पार्श्व देवेन्द्रनुतपार्श्वम् ॥ १ ॥

ॐमिति नमो भगवते पार्श्वतीर्थङ्कराय भवताते ।

धरणेन्द्रयुजा पद्मावत्या सहिताय चैह्येहि ॥ २ ॥

यक्षं सयक्षणीकं राक्षसमनु राक्षसीं तथा भूतम् ।

भूतीं पिशाचमत्र पिशाचीं कुष्माण्डकुष्माण्डयौ ॥ ३ ॥

नागं नागीं ज्वरकं ज्वरीमपस्मारमप्यपस्मारीम् ।

प्रेतं च प्रेतीं ब्रह्मराक्षसं ब्रह्मराक्षसिकाम् ॥ ४ ॥

गन्धर्वं गान्धर्वीं भृङ्गरीटभृङ्गरीटिकासुभटम् ।
 चासुण्डां चर्ममहाचण्डां.....सप्तमातृकिकाम् ॥ ५ ॥
 दुष्टमहासप्तकमातृकां महारोहिणीं सरोहिणिकाम् ।
 सूर्यग्रहं भृशं गृहिण गृहिण समहेश्वरग्रहकम् ॥ ६ ॥
 लघु गृहिण गृहिण चैकाहिकज्वरं द्वाचाहिकं त्र्यहप्रभवम् ।
 दुष्टं चातुर्थिकमपि विषमज्वरमर्द्धमासभवम् ॥ ७ ॥
 मासिक-सांवत्सर-वात-पित्तिक-श्लेष्मसन्निपातभवान् ।
 एब्येहि शीघ्रमिह हन हन दह पच पच च्छिन्द ॥ ८ ॥
 छिन्दय भिन्दय भिन्दय मारय मारय च मङ्क्षु भक्षय च ।
 भक्षय शोषय शोषय प्रज्वल संसंप्रज्वलान्हाय ॥ ९ ॥
 ॐ मन्तस्थं नामाग्निकुण्डगं बाह्यतोऽष्टसु दलेषु ।
 ह्रीमादिवर्णपूर्णं स्वाहावृत्तमस्यरपवो (?) दुष्टः ॥ १० ॥
 नागेन्द्रयुजा पद्मावत्या वेष्टितमिहाहि-भोगाभ्याम् ।
 मुखनाशाश्वासाहितविहायसीत्यष्टदलकमले ॥ ११ ॥
 ध्यायत शिवदं पार्श्व शिवैरिव १ शिवङ्करैरिहोँ ह्रीँ श्रीँ ।
 प्रैँ प्रौँ क्रौँ क्रौँ फूँ स्वाहेति शिवप्रमितवर्णैः ॥ १२ ॥
 इति तमसोऽन्तकृतेऽस्मै नमो नमो भगवते पार्श्वनाथाय ।
 क्षेमङ्कराय पदं ह्रीँ नमतः स्वाहां भुजोऽपि स्युः ॥ १३ ॥

१ शिवैरिव शिवङ्करैः ह्रीँ ह्रीँ ।

श्रीँ प्रैँ प्रौँ क्रौँ क्रौँ फूँ स्वाहेति शिवप्रमितवर्णैः ॥
 इति प्रत्यन्तरे पाठः ।

ज परिशिष्टम् ।

श्रीधर्मघोषसूरिविरचितं

लोकान्तिकदेवस्तवनम् ।

थोसामि जिणे जेहि उ विन्नविद्या पव्वयंति जं दाउं ।

तजियकप्पियलोगंतिदेवट्ठाणाइकित्तणओ ॥१॥

असंखतमेऽरुणवरुदहिम्मि जोयणसहस्सवायाल ।

गंतु जलोवरिमतला उप्पइओ आउतमकाओ ॥२॥

पढमं जोयणसंखिज्जवि वित्थडो उवरुवरिय संखिजे ।

महयंधयाररूवो उडुं आवरिय चउकप्पो ॥३॥

अवचूरिः ।

यैर्देवैर्विज्ञेताः प्रव्रजन्ति जिनास्ते जीतकल्पाः स्थिराचारा लोका-
न्तिकदेवास्तत्स्थानादि कीर्तनतोऽहं जिनान् स्तोष्ये । यच्च दत्त्वा प्रव्रजन्ति
जिनास्तत्कीर्तनाच्च स्तोष्ये जिनानिति ॥१॥

लोकान्तिकदेवाः कस्मिन् विमाने क कल्पे सन्ति ?, उच्यते—
जम्बूद्वीपात् तिर्यगसङ्ख्याततमेऽरुणवरसमुद्रेऽरुणवरद्वीपपर्यन्तवेदिकातो द्वि-
चत्वारिंशद् योजनानि गत्वा तस्मिन् प्रदेशे जलोवरिमतलादुत्पत्तिः
तमस्कायो अप्कायमयो महान्वकाररूपो बलयाकारः प्राप्यते ॥२॥

स च प्रथमं सप्तदशयोजनशतान्येकविंशतिसमधिकानि यावत् सम-
भित्त्याकारतयास्ति, तथा प्रथमं विष्क्रम्भेण सङ्ख्येययोजनविस्तरः, तदुपरि
असङ्ख्येयविस्तृतः, परिक्षेपेण सर्वत्राप्यसङ्ख्येयान्येव स च तिर्यगूविस्तरा-
न्नायकल्पचतुष्टयमावृत्य पञ्चमकल्पतृतीयेऽरिष्टप्रस्तरे निष्ठितः स चाधः शरा-
वाकाराः उपरि कुक्कुटपञ्जरसंस्थानः ।

बभस्स रिट्ठपयरंमि निट्ठिओ हिट्ठिमल्लगागारा ।

उवरिं कुक्कुडिपंजरसंठाणो चउदिसिं तत्थ ॥ ४ ॥

दो दो अ कण्हराई सच्चित्ताचित्तपुढविपरिणामा ।

पुन्वाइ मज्झिमादाहिणाइ वज्झाफुसहिं कमसो ॥ ५ ॥

पुन्वावरा छलं सातं सा पुण दाहिणुत्तरा वज्झा ।

अब्भितरचउरंसा सव्वा विय कण्हराईओ ॥ ६ ॥

अस्य च महत्वमेवम—

यो देवो महर्धिको यथा गत्या तिसृभिश्च पुत्रिकाभिः २१ वारान्
जम्बूद्वीपमनुपरिवृत्त्या गच्छेत् स एव देवस्तथैव गत्या षड्भिरपि मासैः
सङ्ख्यातयोजनविस्तरमेव तमस्कायं व्यतिव्रजेन्नेतरं 'चउदिसिं
तत्थ' इति । तत्र रिष्टप्रस्तरे रिष्टधिमानस्य चतुर्दिक्षु सच्चित्ताचित्तपृथ्वी-
विकाररूपे द्वे द्वे कृष्णराज्यौ वर्तेते । अयं च तमस्कायो लोकान्तस्तथाविध-
स्यान्यान्यकारस्याभावाल्लोकतमिन्न इति । तथा देवानामपि तत्रोद्योताभा-
वेनान्यकारात्मकत्वाद्देवतमिन्नः । बलवद्देवभयान्नश्यतां देवानां शरण्यभूतत्वात्
तथाविधारण्यमिव देवारण्यम् । देवानां दुर्भेदत्वाच्चक्रव्यूह इवेति देवव्यूहः,
देवानां भयोत्पादकत्वेन गमनविघातहेतुत्वात् परिघ इव देवपरिघः, प्रथमदर्शने
देवानामपि क्षोभहेतुत्वात् प्रतिपक्ष इवेति देवप्रतिपक्षः, इत्यादिनामभिसृच्यते ।
तमस्कायान्तश्च देवादिविकुर्विता बादरा मेघा गर्जितानि विद्युतश्च भवन्ति ।
चन्द्रसूर्यादयस्तु न सन्ति । तत्प्रभा पुनरन्तर्गतास्ति परं तमस्कायपरिणाम-
परिण...सतीति 'चउदिसिं तत्थ' इति तत्र रिष्टाभविमानप्रस्तटे रिष्टाभवि-

जं मुत्तरायया तिरियविथडा पुरिमपच्छिमा दो दो ।
 इय दाहिणुत्तरिह्ला पुन्वावर आयया चउरो ॥ ७ ॥
 विक्खंभे संखिज्जा जोयण आयाप्रओ य संखिज्जा ।
 अक्खाडग संठाणा ईसाणाइसु कमा मज्जे ॥ ८ ॥
 अच्ची य अच्चिमाली विरोयण पहंकरे च चंदाभे ।
 सूराम सुकाभे सुप्पइट्टु रिट्टे नव विमाणा ॥ ६ ॥

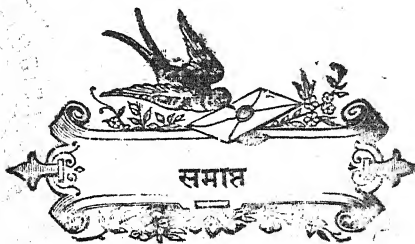
मानस्य चतुर्दिक्षु सच्चित्ताचित्तपृथ्वीविकाररूपे द्वे द्वे कृष्णराज्यौ वर्तते ।
 तत्र पूर्वादिमध्यमाः कृष्णराज्यौ, दक्षिणादि बाह्याः कृष्णराजीः स्पृशन्ति ।
 यथा पौरस्त्याभ्यन्तरा कृष्णराजी दक्षिणबाह्यान्तरा कृष्णराजीं स्पृशन्ति ।
 एवं दक्षिणाभ्यन्तरा पश्चिमबाह्यां पश्चिमाभ्यन्तरा उत्तरबाह्यां उत्तराभ्यन्तरा
 पूर्वा बाह्याम् ॥ ३ । ४ । ५ ॥ पूर्वापरे बाह्ये कृष्णराज्यौ षडंशं दक्षिणोत्तरे
 बाह्ये त्र्यंशे अभ्यन्तराश्च सर्वा अपि चतुरस्राः ॥ ६ ॥

पौर्वपश्चिमे द्वे द्वे कृष्णराज्यौ याम्योत्तरायते दक्षिणोत्तरायते ।
 दक्षिणोत्तराश्च पूर्वापरायताः सर्वाश्च तिर्यगूविस्तृताः ॥ ७ ॥

ताश्च विष्कम्भेण सङ्ख्यातानि आयामपरिक्षिपयो; त्वसङ्ख्यातानि
 योजनसहस्राणि तासां च महत्वं तमस्कायवत् । यावदर्धमासेन 'अत्येगइयं
 कण्हराई बीइवइज्जा' ताश्च सर्वदिक्षु तुल्यचतुष्कोणा आघाटकसंस्थानाः ।
 तासां चान्तराले ऐशान्यादिदिक्षु क्रमान्मध्ये विमानद्वयम् ॥ ८ ॥

अभ्यन्तरोत्तरपूर्वयोरन्तरेऽर्चिः, पूर्वयोरन्तरेऽर्चिमालिः, अभ्यन्तरे
 पूर्वदक्षिणयोरन्तरे वैरोचनम्, दक्षिणयोरन्तरे प्रभङ्करम्, अभ्यन्तरे दक्षिण-
 पश्चिमयोरन्तरे चन्द्राभम्, पश्चिमयोरन्तरे सूर्याभम्, अभ्यन्तरे-पश्चिमोत्तर-
 योरन्तरे शुक्राभम्, उत्तरयोरन्तरे सुप्रतिष्ठाभम्, सर्वकृष्णराजीमध्ये नवमं
 रिष्टाभं विमानम् । इति नवविमानानि लोकान्तिकदेवानां लोकस्य-ब्रह्मलोकस्य
 अन्ते-समीपे भवानीतिकृत्वा एतेभ्यो विमानेभ्योऽसङ्ख्यातयोजनसहस्रैर-
 लोकः ॥ ९ ॥

सारस्सयमाइच्चा वण्हि वरुणगदतोअ तुसिया य !
 अन्वावाह अगिच्चा रिदुभिहा तेसु संति सुरा ॥१०॥
 दुदुदु तिसु पढोसग सयसंगहिय चउदस सहस्स चउदहिआ ।
 सत्तुत्तर सग सहस्सा नवुत्तरा नवसया कमसो ॥११॥
 अडसयराऊ तिभवाइसिवगई सम्मदिद्विणो भविया ।
 ते वेयालियकप्पा निय निय परिवारिया इन्तु ॥१२॥
 जय जय वाभिमुहा भणंति बुज्झाहि लोगनाह ! लहुं ।
 भयवं ! तिजयहियःथंसुहम्म तित्थं पवत्तेति ॥१३॥
 तो वर वरित्ति उग्घोसिविय तिगाइसु किमिच्छियं बहुसो ।
 उदयाइ भोयणं जा सधणमभियमणुदिणं दिति ॥१४॥
 तइ सुरविरइय कणगेग कोडि अडलक्ख पायरासं जा ।
 तं कोडि तिसय अडसोयसीइ ललखा हवइ वरिसे ॥१५॥
 तो उग्गतवेणंतररिऊ तविय धम्मकित्ति जिणलच्छि ।
 पाविंसु तिविहवीरे तिविहं तिविहेण ते नमह ॥१६॥

ॐ
 ॐ
 ॐ